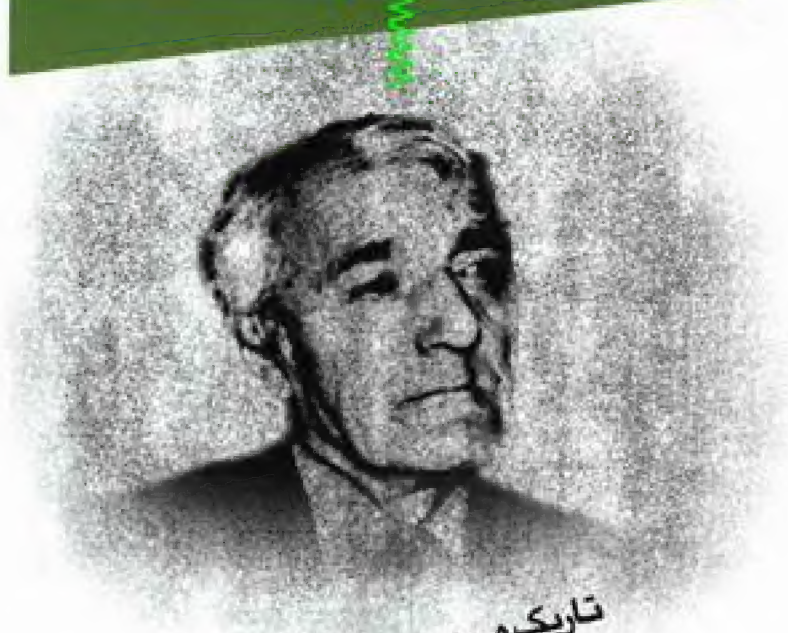

سەرجهەم بەر هەمە ئانی

مامورەستا هەمەن

مەندێ ئێرا ئێقافێ

www.iqra.shikamomada.com

تاریک و پوون، نالەیی جودایی،
بارگەیی یاران و نامە و پەخشەنەکان

بۆدابهزاندنى جۆرمها كۆتیب: سەردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

پەراي دانلود كۆتایه‌ای مختلف مەراجە: (مُنْتَدَى اقرا الثقافی)

www.igra.ahlamontada.com

www.igra.ahlamontada.com

للکتاب (کوردی ، عربی ، فارسی)

ناوی کتیب: مرجعہ نووبینہ کانی ماموستا همین

بالی چاپ: ۲۰۱۴

تیراژ: ۲۰۰۰ دانہ

چاپخانہ: ہولیر

نرخ: ۳۸ ہزار تھن

نرخ: ۸۰ ہزار تھن

کتیّبی یه که م:

سه رجه م شیعره کانی هیمن

.....

کتیّبی دووهه م:

سه رجه م نووسراوه کانی هیمن

ناورزك

کتابین په کلمه: هر جمع شمېره کانی هین

۱۳ د یونانی تاریخ و هغه
۱۵ له کوپوه بڼه کوئ؟
۶۳ کوردم نه من
۶۴ ونوونځی کچ و کور
۶۶ خاوه نځی زڼر
۶۷ ده یلیم و بن باکم
۷۰ قه لای نیشتمان
۷۱ نه مه کی گولان
۷۳ به هاری لادی
۷۷ ترم هر له بیر
۷۹ کیځی لادی
۸۱ دواړنځی پووناک
۸۴ پښی شادی
۸۶ یادگاری شین

۸۹	پێهه‌ندان و شاعیر
۹۲	بژێ دیموکرات
۹۴	پۆژی خۆشی
۹۶	هه‌تاوی ئیقبāl
۹۸	په‌شه‌مه
۱۰۰	دایکی نیشتمان
۱۰۲	نه‌وۆژی پزگاری
۱۰۴	پێکه‌نینی گۆل
۱۰۶	بلوێری شوان
۱۰۸	کورد و ئازهریایجانی
۱۱۰	پۆزگاری په‌ش
۱۱۸	کچی مه‌هاباد
۱۱۹	به‌هاری کوردستان
۱۲۷	بابرده‌له
۱۳۰	فرمیسکی گه‌ش
۱۳۱	گریانی نیوه‌شه‌و
۱۳۲	ئاره‌زووی فه‌ین
۱۳۴	خونچه‌ی سیس
۱۳۶	گۆمی خوێن
۱۳۷	ئاواتی به‌رز
۱۴۲	به‌غدا نیوه‌ی پێیه‌ت بێ
۱۴۴	موو ناپستیتم
۱۴۶	تووچه‌یی
۱۴۷	بۆسه‌ی پۆزگار
۱۴۸	چاره‌نووسی شاعیر
۱۵۰	جۆلانه
۱۵۱	ماچی شیرین
۱۵۲	هێلانه‌ی به‌تāl

۱۵۳	گلینه‌ی شاعیر
۱۵۴	گیزه‌لووکه‌ی خه‌زان
۱۵۶	گولی هیوا
۱۵۸	راوه به‌راز
۱۶۵	شینى گوران
۱۶۸	ته‌پلى نه‌مان
۱۷۰	په‌رى شینعر
۱۷۴	ناسئوری ته‌شه‌نا
۱۷۶	ره‌ق مه‌لاتم
۱۷۷	گه‌رمه‌شین
۱۷۹	مه‌ته‌ریزی شه‌ره‌ف
۱۸۲	شه‌نگه‌بیتری
۱۸۴	ئامیزی ئن
۱۸۶	شه‌پۆلى تۆله
۱۸۹	تروپكى پزگاری
۱۹۱	گاو و گه‌ریوون
۱۹۳	شه‌و و شه‌یتان
۱۹۷	سنوور
۱۹۸	ئاره‌ق و تین
۲۰۳	فریشته‌ی په‌ریوه
۲۰۶	کاروانی خه‌بات
۲۱۰	له‌ بیرم مه‌که
۲۱۷	یادم بگن
۲۱۹	ده‌سکه‌وتی خه‌بات
۲۲۵	شه‌وگاری ته‌نیایی
۲۲۶	شه‌وی شاعیر
۲۲۹	بناری مه‌لگورد
۲۳۵	په‌یامی رانه‌گه‌یه‌ندراو

۲۳۷	ورده‌واله
۲۳۸	دلّی شاعیر
۲۳۸	ترجمه له نه‌نوه‌ریه‌وه
۲۳۹	بق چمن
۲۳۹	بق کچه کوردیک
۲۴۰	په‌ری نازادی
۲۴۰	بق خانمی لازار
۲۴۱	دیلی دیل
۲۴۱	شنه
۲۴۲	بق ناغای لبادی دارایی
۲۴۲	بقی پیریۆز
۲۵۰	دیوانی نالهی جودایی
۲۵۵	پیشه‌کی
۲۵۹	مانگه‌شهو
۲۵۰	نالهی جودایی
۲۶۰	جوانی ره‌شپۆش
۲۶۱	تاوانی بن هیزی
۲۶۲	نیواره‌ی پایز
۲۷۰	به‌ره‌و ناسۆ
۲۷۲	جوان ناسووتن
۲۷۳	سازی ناساز
۲۷۵	ماچی خودایی
۲۷۷	ده‌ستی ته‌زیو
۲۷۷	کوانن؟
۲۷۸	جوانی به‌س نییه
۲۸۰	په‌رستاری ره‌شپۆش
۲۸۱	چاوړلکه

۲۸۲	خۆزگە
۲۸۲	عیشق و ئازادى
۲۸۵	سۈپى دەوران
۳۱۲	خاك
۳۱۳	شەرابى خەست
۳۱۴	خەوم نايە
۳۱۵	پېژنە
۳۱۷	دىۋانى بارگەى ياران
۳۱۹	بەھارى زەرد
۳۲۱	زىندە بە چال
۳۲۴	بەھار ھەردى
۳۲۶	پەۋەز ورد نايى
۳۲۸	بەھارى ئال
۳۳۵	فرمىسكى پونو
۳۳۹	خانە نشىن
۳۴۰	ئاپۇلۋى ماچ
۳۴۱	بارگەى ياران
۳۴۳	تەۋەرى جەۋر
۳۴۵	شىنگىپى
۳۴۸	جىئودان
۳۴۹	دەسپىژى لاۋان
۳۵۲	چۈرىنە
۳۵۳	بۆ شەھىدانى كوردى تورگيا - گريانى پونو
۳۵۵	چەند بەرھەمىكى بەرايى
۳۵۷	كوردىم ئەمن
۳۵۹	مەھكەمەى ئىستىقلال
۳۶۱	مەلدەكەم

٣٦٣ به‌هاری زانیین
٣٦٥ جێژنی ئازادی
٣٦٨ دەمه‌ته‌قه‌ی دوو خوێنمژ
٣٧١ شینی ژنه کوردیک
٣٧٤ کورده‌گیان
٣٧٥ نامه‌یه‌کی هه‌مین بۆ هه‌زار
٣٧٧ نامه‌یه‌کی هه‌زار بۆ هه‌مین
٣٧٩ ژارگه‌ی ماران
٣٨٣ فه‌ره‌نگ‌کۆک

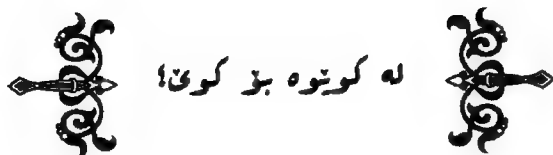
کتیبه‌ی دووهه‌م: به‌رجه‌م نووسراوه‌کانی هه‌مین (هه‌واری خالی)

٤٢٧ هه‌مین شاعیر و مروف
٤٣٥ شاعیری گه‌ل
٤٥١ شێره‌ژن
٤٥٩ یه‌که‌م پۆژنامه‌ی کوردی له کوردستانی ئێران
٤٦٧ نامه‌یه‌کی نه‌ده‌بی
٤٧٥ ئه‌رکی به‌یان له هه‌لومه‌رجی ئێستادا
٤٨٣ مامۆستای شاعیرانی موکریان
٤٩٧ حاجی قادری شۆڕه‌شگێژ
٥١١ عه‌لی ناشق
٥٢١ زۆرزانیش به‌هه‌له‌ ده‌چن
٥٢٧ ئه‌رکی نه‌ته‌وايه‌تی ئیمڕۆی شاعیر و نووسه‌ره‌کانمان
٥٣١ وه‌لامێکی دۆستانه
٥٣٩ نه‌زموونی شاعیریم
٥٥٣ ئاسۆگه
٥٥٧ کورد بۆ گشتی شاعیره
٥٦٣ چه‌ند نوکته‌یه‌ک له‌باره‌ی میژووی نه‌ده‌بی کوردیه‌وه

۵۷۱ پېښه کيېک بۆ «پېښه نينى گه دا» ى هه سەن قزلجى
۵۷۷ پېښه کى بۆ قەلای دمد
۵۸۹ هه ژار و شه ره فنامه
۵۹۷ پېښه کى بۆ ديوانى نالى
۶۰۵ پاره تاژى
۶۱۷ نه وىژ
۶۲۱ جوانترين ديمەن
۶۲۵ بووکى يه کشه وه
۶۳۳ هه وارى خالى
۶۳۹ مه هاباد
۶۴۳ له پۆژىکى پايزيدا
۶۴۷ شيرى به ده ستيک وه بوو هه تاوى به ده ستي ديک وه
۶۵۹ نه و جوړه ى بته وئ
۶۶۷ پېژنى نان بگرن
۶۷۱ کورته ى ئوديسه
۶۷۹ وشه ونبووه کان
۶۸۵ لامه زه بي خيتره ومه ند
۶۹۳ ته نيا هه ميشه ته نيا
۶۹۷ چيرۆکى کوله که
۷۰۵ ماموستا هيمن و ديوانى تاريک و پوون و چەند پرسيارىک
۷۱۳ وتووژ ده گەل ماموستا هيمن
۷۲۱ ده گەل ماموستا هيمن
۷۲۵ وتووژىکى بلالونه کراوه ده گەل ماموستا هيمن
۷۳۹ له به هارى شيلاناوژه تا پايزى ورمى
۷۷۹ نامه بۆ که ريمى قه ييومى: يه که م
۷۸۱ نامه بۆ که ريمى قه ييومى: نووه م
۷۸۳ نووسينه کانى به راى
۷۸۵ خۆت بناسه

٧٨٧ پۆڻى كارە
٧٨٩ سكالاپەك لە گەل نیشتمان
٧٩١ شەيخ یوسف شمس الدین البرهانی
٧٩٣ نامەى كچىكى دىل
٧٩٧ ئازاىەتى سەماىل ئاغای سەمكۆ
٧٩٩ ئازادىمان دەوئى
٨٠١ نامەىيەكى سەرئاوێلە
٨٠٣ ئەى دنیا بزانه كورد سەرىەخۆنى دەوئى
٨٠٥ ژوانى دوو خوينەمژ
٨٠٧ بۆچى كوردستانو لەبەر كرىووه ؟

تاریک و پروں

له کوتوه بز کوی!

من بۆخۆم وام، پهنگه نۆر که سیش وایی، که شیعری شاعیریکی یا نووسراوهی نووسه ریک ده خوینتمه وه «چ زینوو چ مردوو» پیم خۆشه خۆشی بناسم. بزنام کتیه؟ خه لکی کام ولاته؟ کاری چیه؟ چۆن دهژی و نه گهر مردوو چۆن مردوو؟ له کوی نیتراوه؟ بۆیه بریارم دا سه رگورشتهی خۆم له سه ره تای ئه م به شهی دیوانه که م دا بنووسم. به کیم گووتبا ئه و سه رگورشته بنووسن؟ کن من له خۆم باشتر ده ناسن؟

پتوه بوم نۆر درێژی بنووسم. ته ماشام کرد ده بیته چپۆکیکی درێژ و شیرین و پر کاره سات. چ چپۆکیک له به سه رهاتی ئینسانیک له واقع نیزیکتره؟ ئه ویش به سه رهاتی ئینسانیک نیزیکه پنهجا سالی له ساله کانی چه رخی بیسته م، ئه و چه رخی سه یر و سه مه ره یه، ئه و چه رخی پر کیشه و شه پر و شووره، ئه و چه رخی پر له کاره سات و په لاماره، ئه و چه رخی پر له شۆرش و ئالوگرپه وه بیر بێ. به تایبه تی نه گهر ئه و ئینسانه کورد بێ. کوردیکی بێ بهش و چاره پەش بێ و تا پاده یه ک له خه باتی پرگاریخوازی ته توه نۆر لیکراوه که یدا به شدار بووین. به لام به داخه وه بۆم نه کرا. به شی نۆری له بهر ته وه زه لیلی خۆم. با به مینن بۆ هه لیکه تر نه گهر مام وازی لێ ناهینم.

خوینته ری خۆشه ویست! پیت وای نه بێ لیتهم له سه ره تیوان هه لداوه ته وه و له بنی کوله که م داوه و هه رچی هه یه نووسیومه. نا هه ر وا کورته سه رگورشته که مت بۆ ده گتپه وه.

مردنی عیزهت و توڙانی یاسه مه‌نم باش وه‌بیر دئی. ئەم ڤهوداوه یه‌که‌م زه‌بری توند ڤوو که وه‌ه‌ستی ناسکی مندا‌لانه‌ی من که‌وت و یه‌که‌نکه له‌ بیره‌وه‌رییه هه‌ره تاله‌کانی ژیانم.

له پاستيدا من دوو جار هه تيرو بووم و دوو جارم دايك و باب مردوون: جاريك به ساوايي و جاريك به پيري.

بابم هم دهوله مند بوو، هم به دل و ده سبالو، چاكي به خيو ده كردين، پينج خوشك و دوو برا بووين، كاكم و خوشكيكم له من گه وره تر بوون. به مندالي زور تيروته سول و كوك و پوښته بووم. به لام كزيه و ديل بووم، كزيه ي ناو قه فزي زپي، كزيه ي پړوشويني كون. پړوشويني بڼه ماله كه مان ئي اجازه ي نه ده دا من له گال هاوته مه نه كانم گالته وگه پ بكم. چونكه من كوپه دهوله مند بووم و نه وان كوپه هه زار. من كوپي شيخه ليسلامي به ناويانگ بووم، نه وان كوپي لادييه كي بي ناوونيشان. من به روپشت نه تلېس بووم و نه وان كه په كرمانج. من كوك و پوښته بووم و نه وان پروت و په جال.

ناخ...! گه وره كانم تن نه ده گه يشتن من چهند په ريښان و كه له لام، نه وان نه يانده زاني به و كرده وي خويان چون هه ستي من بريندار ده كن، برينيك كه ده بيته گريمانې پروحي و تا مردن ساپږ نايي.

ئيستاش كه وه بېرم ديته وه كزهم له جهرگي دي و خه ميكي گران دام ده گري، كه من له هه موو خوشي سهرده مي مندالي بي بهش بووم. له پيش چاوي من منداله كانې گونده كه مان، نه و پهش و پروتانه ي هاوشاني من نه بوون! به نازادي و بي باكي گالته و گه مه يان ده كرد، له خاك و خول ده گوزين، له سه ريانان هه لده به زين، له قوپ و چلپاودا غارغاريڼيان ده كرد، له سه ر ته پولك و كوپه يڼ ملانه يان ده گرت، له سه ر سه هوډ خليسكيان ده كرد، له سه ر لوده كا بازبازيڼيان ده كرد، به گزيه كدا ده چوون، پيك هه لده پړزان، ناشت ده بوونه وه، ناوړوچكه يان ده كرده وه و خانوچكه يان دروست ده كرد. هيلانه چوله كه يان ده رده هينا، ته بكه يان ده ناوه. هه لووكين، توپين، هه مزه ل، هه نگله شه له، دايه من مه مده به گورگي، هه لوي به شه پان، قه ره قري و ده يان جوړه گالته ي ديكه يان ده كرد. به لام من به و تاوانه ي كه نه جيبزاده بووم ده بوو وهك گه وره گه وران له ديوه خان له سه ر چوك دابنېشم و مته قم له بهر نه يه ته ده را! بۆ به دبختي له مالي ئيمه اد نيريڼي له من بجووكتر نه بوو. ده بوو له بهر هه موويان يهك پي هه ستم و تا ئيزنم نه دن له بهر ده سيان پاره ستم و دانه نېشم، له دوي هه مووان نان و چام بۆ دابنېن. چه ندنم پسي خوش بوو نه كه واي مه خمر و تاقه و قوتني و خه زه لم له بهر دا با، نه پانتولي ئالمانې زهر دم له پيدا با، نه كاله ي شه مامه بېندي ئاوريشم چنم له پيدا با و نه شه ده ي سه وزم له سه ر با و نه پشتيني به شمېنه ي كه سكم له پشتدا با و وهك منداله پروته لانه كان نازاد بام.

نەلین ماشاللا کۆپەکه لەو تەمەنەشدا ئازادىخواز بوو و ھەستى بەجىاوازیى چىنايەتى کردوو و پقى لى بوو، نەخىر نەوەللا نە ئازادىخواز بووم و نە تەرەماش، وازم لە گەمە و یارى بوو و بپراو .

تەنیا بىرەوھەریکی خۆشم لە زەمانى منداڵیم ھەيە، ئەویش ئەوھەيە شەوانە دەچومەوھە ئوورئ و سەرم وەسەر پائى دایە مروت دەکرد و ئەویش حىکایەتى بۆ دەکردم، تا خەو دەبێردمەوھە . دایە مروت پیرۆزنىکی دىنادیدەى کۆنسالى بوو . بۆ خۆى نەیدەزانى تەمەنى چەندە، بەلام بێگومان زۆرى لە سەد سالى ھەلبواردبوو . شەش پششى بنەمالەى ئىمەى دیبوو، سەرسپى و ھاودەمى دایکەم بوو . پووح سووک، قسە خۆش و نوکتەباز بوو، ھەزاران نەقل و نەزىلەى خۆشى دەزانى و بۆى دەگێرامەوھە . زۆر شتى بەنرخ لەو فێربووم کە لە ژياندا کەلکم لى وەرگرتن . پووحى شاد بى .

ئەلفوبېم لە خزمەت مامۆستا سەعید ناکام خویند، کە ئەو دەم مێرمندال بوو . کاکم کە مامۆستای تايبەتى بۆ پاگیرابوو، زۆر لە خویندن دەرترسا و خەریک بوو منیش بترسینى و بەمەرەدى خۆى بەرئ . بەلام مامۆستا ناکام نەک ھەر سامى لە خویندن شکاندم، بەلکە تى گەياندم خویندن خۆش و شیرینە . پيش ئەوھى ئەلفوبېم پى بناسىنى بزنۆکە و مەپۆکەى حوسین حوزینى ئەوھەندە بۆ خویندبوومەوھە ھەمووم لەبەر بوو . کتیبى ئەنجومەنى ئەدیبانى ئەمین فەزیمان ھەبوو . شیعەرە گالتەکانى شیخ پەزای فێر دەکردم . لەبیرمە قەسىدە درۆزەکەى عارف ساییم کە وا دەس پێدەکا: «ناواریى خاکی وەتەن و سەیر و سەفا خۆم» لەسەرپا بۆ خوارئ لەبەر بوو، وەک تووتى دەمخویندەوھە و لە مانای نەدەگەیشتم .

کە سامم شکا بابم ناردمىە سابلاخ تا لە مەدرەسەى دەولەتى بخوینم . لەپیشدا زۆرم پى خۆش بوو . لە مەدرەسەى «سەعادەت» ناوونوسیم کرد . بەلام کە پۆزى ھەوەل چوومە سەر کلاس تۆقیم و وەختابوو شیت بى . من منداڵىکى لادىبى نازداربووم، لە کوردی بەولاولە ھىچ زمانم نەدەزانى لە مەدرەسەش کەس نەیدەوێرا بە کوردی قسە بکا .

من لە ژياندا پۆزى پەش و تالم زۆر دیون، بەلام پۆزى پەشتەر و تالترم لەو پۆزە نەدیوھە کە چوومە مەدرەسە . مامۆستا کەم کە خۆى کورد بوو و دوايەش تیگەیشتم فارسى باش نازانئ، بەفارسى تى پاخوپیم ھىچى تى نەگەیشتم . ھاودەرسەکانم کە ھەموویان لە من باوخۆشتەر بوون پیم پى کەنین، زۆر بەخۆمدا شکامەوھە . ماوھەیک بەشەو لەبن لیفەدا لە ترسى مەدرەسە دەگریام و بەیانى بەقرخەمەرەسى دەچومەوھە . منداڵ ھەموو گالتەیان

پټ ده کړدم و پټیان ده گوتم «کرمناچ». له مه هاباد به خه لکی لادې ده لټن کرمناچ و به وشه یه کی سووکی ده زانن. دوايه بډیان گټرا مه وه ده یانگوت به فارسی جنټومان پټ دای و حالی نه بووی. چابو سټ چوار کورپه پوړم له و مده رسه ده یانخویند و له سهریان ده کړدمه وه. دهنه منداله وردکه له وانه بوو شیتیم بکن. نیستاش نازانم کوټرا فارسی فیر بووم و له گډل وه زعه که پاهاتم.

مه درسه که مان خانوویکی گوره و کڅن و که لاره بوو. تاقه چاوه یه کی ټاوده ست هه بوو قهت وه بهر نه ده که وت. مزگه وتمان لټن نیزیک بوو، به لآم نه فراهشی مه درسه ده یه یشت وه ده رکه وین و نه مجبوری مزگه وت پڼگای ده داین بچینه ټاوده سستی مزگه وت. بوشکه یه ک ټاوی چۆمی بډگن له بن دیواریک داندرا بوو. ده فریکی ته نه که یان له سهر دانابوو، نه وه موو منداله به و دفره ټاویان ده خوارده وه. هه میشه له سهر چوونه ټاوده ست و ټاوخواردنه وه شه پ له نیو شاگرده کانداه پیدا ده بوو و «نازم» ی مه درسه، که پیاوړی زور زآلم بوو بیانوی وه گیر ده که وت که دارکاریان بکا.

ژووری دهرس خویندلمان ته نگ و تاریک بوو. په نجریکي ټیدا بوو که له باتی شوو شه کاغه زی لټن درابوو. بډ نه وه ی پوونا کتر بس کاغه زه که یان به پډن چه ور کړد بوو. کورسییه کانی چه پرک و شکاو بوون. میز و کورسی ماموستاش له نیمه باشت نه بوو. ماموستا که مان پیره پیاوړی کوټره موو شه ی زور تووړه و توسن بوو. هه میشه سټ چوار شوولې ټالووبالووی لووس و لیک و نه ستوری له سهر میزه که داندرا بوو. هه رکه س درسی نه زاننیا یا ورته ی له بهر هاتبا دهر زور بڼ په حمانه ورده که پرا سه روگو ټلاکی. تا فیری فارسی بووم دوو سټ جاری بیزار کړدم. به لآم له دوايیدا لټی نه دام. که ماموستا چوویا دهر شاگردیک که پټیان ده گوت «موبسیر» له جڼگای نه و داده نیشت. نه رکی نه وه بوو هه ر که س بزوزی بکا به ماموستا بلن. هه موومان له موبسیر پتر ده ترساین تا له ماموستا. هوی نه وه بوو ماموستا رقی له که س نه بوو و له خورا له که سی نه ددها، به لآم موبسیر نه وه ی نهیده زانی رقی له هه ر که س بایه با هیچیشی نه کړدبا شکایه تی لټن ده کړد و ماموستاش بڼ لټپر سینه وه و پټ راگه یشتن ده یکوتا.

به رنامه ی دهرسه کانیشمان تازه فیکری لټن ده که مه وه زور گران بوو. نه و سالی وام پابوارد و له ناخري سالیډا یه کیک بووم له باشتترین شاگرده کانی کلاس و له نیمتیحانی ناخري سالیډا زور باش دهرچووم.

هاوینې چوومه وه گوند. حه یف ماموستا ناکام له وځ نه مابوو. به لآم میرزایه کمان هه بوو

زور له ماموستاکه ی مەدرسه سەم خوینده وارتر بوو. له کڼ نه و بایم کتیبی دووهم ته واکړد. بهرنامه ی نه وده می وایوو ده بوو هه موو کتیبه که له بهر بکە ی و من هه مووم له بهر کړدبوو.

سالی دووهم زور ئاسووده بووم. هه مه شق و حیساب و دیکته مابوو له وانیشتا باش بووم. بویه هه له هه وه له وه یه کیک بووم له شاگرده باشه کان و پیم وانییه له و سالییدا له سهه دهرس له شوولیک زیاتریان لیدایم. وه زعی مەدرسه ش له پار باشتر بوو، ژووړه که مان له هی پار زور خوشتر و پووناکتر بوو، ماموستا کانیشمان باشتر بوون. به لام یه کیان که کورد بوو و دهرسی فارسی پت ده گوتین زور توند و به زاکوون بوو، هه موو پووحمان لی توقیبوو. ماموستای حیسابمان نازهری بوو. فارسی نه وده خراپ ده گوت که نیمه مندال گالته مان پت ده کړد. به لام حیسابی باش فیتر کردین. له بیرمه ئیواریک جه دوه لی زهری بۆ نووسینه وه و هه ریه که دانه یه کی داین و حالی کردین چونی له بهر که یین. گوتی سبه یین ئیواره لیتان ده پرسمه وه و هه رکه س په وانی نه کړدین غه له ت و شوولی لئ ده دم. من نه و شه وه ی نه نووستم تا له بهر م کړد. سبه یین لی پرسینه وه، که س نه بوو به ته وای له بهر ی ب و وئی نه که وئ. ته نانه ت من که زور چاکم له بهر کړدبوو شولیکم ئافه ریمانه هه خوارد. خوش نه وه بوو ماموستای حیسابمان بۆ خوی لی نه ده داین و ماموستاکه ی ترمان نه و زحمه ته ی له باتی نه و ده کیشا.

چار کلاسم له مەدرسه ی سه عاده ت و په هله ی خویند. هاوینانیش له گوند له کڼ بایم تومار و کتیبی ئینشام ده خویند و له بهر خه تی ئه میر نیزامی گه رووسی و میرزا حوسینی په شه م ده نووسیوه. ئینشای فارسی باش فیتر ببووم و خه ت یه کجار خوش بوو، زور له ئیستم خوشتر ده نووسی.

ده لئین ده عبا ی زیره ک به دندووکت پیوه ده بئ. بایم که خه ت و ئینشای منی دیت، گوتی پۆله بوویه میرزا و خویندنی مەدرسه سه به سه، بچو له مەدرسه ی دینی بخوینه و جیی مه لا جامی چۆپی بگره وه. زۆرم پت ناخوش بوو ده ست له خویندنی مەدرسه سه ه لېگرم، نازانم بۆ هیچ پیم خوش نه بوو بیمه مه لا. رقم له بهر که یان بوو. که وای درژ و ته شک و پالیدی می مه لایانه م پت جوان نه بوو. به لام چار چیبوو؟ حوکی حاکمه و دهردی موفاجا. ته سرفی زه نجانیان له بن هه نگل نام و هه ی دئ بۆ خانه قای شیخی بورهان تا ده س بکه م به راپه له کړدن وئالی باباگوتن. جا پاش ماوه یه ک که وای ئاودامین له بهر بکه م و سیواک له لاسه ر بچه قینم و شالی گه رکه پی له سه ر ببه ستم و جیگای مه لا جامی چۆپی نگره وه و وه جاجی بنه ماله که مان کویر نه که مه وه.

چوار سال له خانه قا خویندم یا باش نه ویه بلیم نه م خویند. به لام توله کی کویله تی ساوایه تیم نه ستانده وه. له گه ل گه لی خالوزاکانم که وهک به رانی سولتان مه محمود به ره لالا و ترخان بوون و له هیچ جیگایه که دهنگ نه دران و کهس به رپه رچی نه ده دانه وه، که لیکم به دغه پی و بزونی و دهس بزویی کرد.

نه و شتیخ، نه ویش نه و شتیخی چل سال له وهی پیش نه گهر کهس دهستی وه به نه یه نن و به رپه رچی نه داته وه له سه روبه ندی بلوغدا چ ده میتن نه یکا؟

نه و چوار ساله خوشترین ساله کانی ژیا نی منن. زور خوشمان پاده بوارد. دهسته یه کی ۸-۹ که سی هاوته من بووین، هه موو خالوزا و پوورزا بووین. هه ره ژارمان بیگانه له گه ل بوو که له خومان هه لته ده بوارد. نه ویش بۆ خوی زور قسه خوش و خوین شیرین بوو و باوکیشی پیاویتی زور ماقوول و له خانه قا زور خوشه ویست بوو.

شاعیریکی فارس ده لی:

مرد خردمند هنر پیشه را
عمر دو بایست در این روزگار
نا بیکی تجربه آموختن
با دگری تجربه بستن بکار

بۆ پیاوی خاوهن هونه ر و زانا دوو جار ژیان پتویسته تا له یه کیاندا ته جره به وه سه ریه ک بنی و له وی تریاندا ته جره به که ی له کار بیتن.

دهستی شکاو و پانی وردم، نه وی ئیستای ده زانم نه گهر نه وده م ده مزانی کار له جیگایه کی دیکه بوو و منیش شتیکی تر بووم. به راستی خانه قا زانستگایه کی گوره بوو و ده متوانی زور شت فیر بم.

خانه قای نه و سه رده مانه زور ئاوه دان بوو. خه لک ده هات و ده پویی و کهس هه قی به سه ر که سه وه نه بوو. فره ق و جیاوازی زور که م بوو. جار یکی دیکه شم گوتوه و دوپاته ی ده که مه وه ده تگوت که شتی نووچه. له هه موو تۆ و تۆره و په گه زیکی لی بوو، په نای بیکه سان و لیقه و ماوان و ئاواران بوو. پیاوچاک، خوپاریز، دیندار، موسلمان، مه لا، سه ید، زانا، خوینده وار، چه ته، دز، پیاوکوژ، نه زان، شیت، بیکاره، په ککه وته، کویر، شه ل ته نانه ت بین دینیش له بن میچیکدا کۆبیونه وه و پیکه وه ده ژیان و هه موو یه ک

جیره نانیان و ٲرده گرت. ٲه فغانی، فارس، تورک، ٲازهری و ته نانهت هیندیشی ٲن بوون. کوردی هه موو ناوچه کانی کوردستانی ٲن هه بوون. که به شیوه ی جور به جور قسه یان ده کرد و هی و ا هه بوون به زحمهت ٲنک ده گیشتن. ٲیای گه و ره و زانا به ناویانگه کانی ٲو سه رده مه ی موکریان و هک ماموستا فه وزی، سه یفی قازی، ٲیشه و قازی موحه مه د، حاجی مه لاموحه مه دی شه ره فکه ندی، عه لیخانی ٲه میری به ٲایبه تی ٲاغا خوینده وار و زاناکانی فه یزوللابه گی هاتوچوی خانه قایان ده کرد و به مانگ و دوو مانگ له وینده ری ده مانه وه. مه لای گه و ره ی ٲن بوون و دهرسیان ده گوته وه. ٲر ٲو له سوخته و موسته عیدی باش. که سیک ویستبای بخوینن و شت فیر بن جیگای خویندن و شت فیروبون بوو. به ٲام من له کیسم چوو و ٲه فاقه تی خالوزاکانم و فه یز و هه وای نه وه شیخی نه یه یشت له و هه له که ٲکی ٲیویست و هرگرم. بیجگه له وه له ماوه ی ٲو چوار ساله دا دوو جار خراب نه خوش که و ٲم و له خویندن بووم. جاریک که و ٲوویم گرت و له مردن گه ٲامه وه. ته نانهت ده یانگوت ٲاومان بو گهرم کردوی و کفنمان بو بریوی. جاریکی تر کوانیکی گهرم له لامل هات و شه ش مانگ له به ری که و ٲم و ٲاشان عه مه لیان کرد و ماوه ی کی دوو رودریژ بناو ٲر بووم. ٲو کوانه به جاریک هیژ و ٲرستی ٲن ٲریم و هرگیز و هک خوم ٲن نه هاته وه. من به مندالی قه له و ٲته و به هیژ و هه ره که ت بووم. که م مندالی هاوته مه نی خوم به زوره وانی ده روستم ده هاتن. به ٲام که ٲو کوانم ٲن هات ٲیتر هیژ و ٲوانام له که مایه سی دا.

ٲه وده می له سابلآخ ده موخیند هه ژارم ده ناسی، هاتوچوی دوکانی بابی هه ژارم ده کرد. مه لایه کی ٲیری زور قسه خوش بوو. که چوومه خانه قا یه کترمان گرتوه و بووینه دوست. جاروبار خومان له گالته وگه ٲ ده دوزیه وه و شیعرمان ده خوینده وه. هه موو شوینده واره کانی سه عدی و حافظ و مه وله وی و که لیم و سایب و شاعیره به رزه کانی فارسیمان ٲنکه وه ده خوینده وه و هر ٲنگیراوییه کی هه شمان با ٲه هاگردنی هاسان بوو. خانه قا ٲه دیبی زور گه و ره ی ٲن بوون، ٲیمان ده ٲرسینه وه. مه لا قادریکی ٲیری له رزی ده نگ نووساوی ٲن بوو، هر به حال مابوو. ٲه گهر بلیم ٲو مه لایه ٲاساری سه عدی له خودی سه عدی باشر ده زانن ٲیم وایه موباله غم نه کردوه. که یفی به وه ده هات شیعریکی سه عدی ٲن ٲرسیه وه، جا به و ده نگه نووساو و له رزه سه عاتیک بوژ شسی بکاته وه. خو شیخ موحه مه دی خالم چ ٲه دیبیک بوو من ناٲوانم تاریفی بکه م. ٲه وده می شه ٲه شقی ژیان وای ٲن نه کردیووم ناوی خوشم له ییر بچیه وه. هر شیعریکم خویندباوه ده سته بجی ده هاته به رم. هه زاران شیعری فارسیم له بهر بوو. شیعری کوردیشمان هرچی وه گیر که و ٲبا له گه ل هه ژار ده مان نووسیه وه و له بهرمان ده کرد.

له ناخریدا من و هه ژار به ته واوی له تا قمی کوربه شیخه کان جوئ بووینه وه و شه ووپوژ خه ریکی شیعر خویندنه وه بووین. چهند چپوکی گه وره و چوکی وهک نه سکه نده رنامه و نه میر نه رسلان و شیرۆیه و حوسینی کوردمان په یداکردن و خویندمانه وه. شه وی سیشهمو و جومعه ی وا هه بوو هه موو فه قیه کانی خانه قا دهک وتنه لایهک و من و هه ژاریش له لایهک و شیعرینمان ده کرد. بپوا بکه ن بۆرمان ده دان.

نه و هه موو شیعر خویندنه وه و په فاهه تی هه ژار و هاتوچۆ مه جلیسی ئوده بای خانه قا زه وقی نه ده بی له مندا به وجود هیئا و ته نانه ت شیعر ی فارسیشم ده گوت. به لام ته نیا له پووم هه لده هات بۆ هه ژاریان بخوینمه وه. نه و خودا گرتووه ش له باتی نه وه ی بۆم چاک بکا و هانم بدا گالته ی پی ده کردم. له بیرمه جاریکی شیعر ی شاعیریکی فارسم دزیبو و له ناو شیعر ی خۆم ناخنیبوو، بۆم خویندنه وه. گوتی وه لالا نه وانی خۆت زۆر خراپن، به لان هینه که ی ئیبنویه مین زۆر باشه. زۆر به خۆمدا شکامه وه و دهستم له و کاره نارپه وایه هه لگرت. خه ریک بووم شتیکی به شتیکی بکه م که بایم تیگه یشته نه و ماوه عومرم به زایه چوو و له خانه قا نه موخیندوه، رای گوێزتم بۆ کولیجه. نه ویش ملکی خالم بوو و مامۆستا فه وزی له وئ مه لایه تی ده کرد.

ده بئ بلیم من ده سکردی فه وزیم. نه و هه لی وه شاندمه وه و تیکی هه لشیلامو سه رله نوئ دروستی کردمه وه. نه و ده رکی زانین و فیروونی بۆ کردمه وه. نه و پیگای ژیا نی پی نیشان دام. بیگومان نه گه ر نه چووبامه خزمه تی فه وزی و له کن نه و مامۆستایم نه خویندبا پیبازی ژیا نم نه و پیبازه نه ده بوو که گرتم و پیندا پۆیشتم و ئیستاش به رم نه داوه.

نه و تیی گه یاندم من پۆله ی کوردم و کوردیش نه ته وه یه کی بی به ش و چاره په ش زۆرلیکراوه و ده بی پۆله کانی له پیناوی پزگارکردنیدا فیداکاری بکه ن و له خۆبوردووی نیشان بدن. نه و فیتری کردم زه وقی نه ده بیم چۆن تیف تیفه بده م و مشتومالی بکه م. نه و فیتری کردم چۆن بنووسم و چۆن شیعر بلیم. نه و فیتری کردم ولاته که م خۆش بوئ و پیی هه لبلیم. نه و حاللی کردم کوردی زمانیکی په وان و به ربلاو و ده وله مهنده و ده کرئ نه ده بیکی گه وره و دنیا په سندی هه بی.

نه و حاجی قادری کۆبی، نالی، کوردی، سالیم، مه وله وی، حه ریق، مه حوی، نه ده ب و وه فایی پی ناساندم و شیعره کانی نه وانی بۆ شی کردمه وه. نه و فیتری پۆژنامه خویندنه وه و پۆمان خویندنه وه ی کردم. نه و دیوانی شاعیره شوڤشگێڤه کانی فارسی بۆ په یداکردم و هانی دام بیانخوینمه وه و شتیان لی فیتریم. به لام سویندی دام قه ت به فارسی شیعر نه لیم

هه تا بۆم ده کړئ به کوردی بنووسم.

سال و نیویک له خزمهت نه و خویندم. به یانان له گه ل گزینگ ده کهوت، ده چوومه مالی ماموستا و ژور پوڅی وا هه بوو، تا بانگی نیوه پوڅی دها و ماموستا هه لده ستا بۆ نویژ دهرسم ده خویند و هیچمان ماندو نه ده بووین. که م و ابو له سهر کتیب دهرسم پی بلن، دوپوگه وهری نایابی له ده ریای قوول و بی بنی زانستی خوی دهر دیتان و له کوشی منی هه ژاری چاو له ده سستی ده کړدن. به راستی ماموستا و شاگرد نه بووین پیر و مورید بووین. من تا راده ی پرستن نوم خوش ده ویست و نه ویش منی به کوپی خوی ده زانی. نه گهر پوڅیک نه مدیا ناره زووم ده کړد. جومعه و سینه مومنان نه بوو. نه و له پیگه یانندما به په له بوو، منیش تامی تیگه یشتنم کړد بوو و قهت له خویندن و خویندنه ووه و گوئ راگرتن له ماموستا وهره ز نه ده بووم.

پاش نیوه پوڅانیس له باتی ماموستا دهرسم به کچ و کوپه گچکه کانی خالم ده گوت، نه ویش دوو قازانجی هه بوو. هه زانیاری خۆم به ره وژوور ده چوو هه زه حمه تی ماموستام که م ده کړده و.

فه وزی به پروای من یه کیکه له گه وره پیاوانی میژووی کوردستان، که داخه که م شوینه واره کانی فه وتان و خوشی له بیر چۆته وه. نه و لاره کوردانه ی له سه رده می پاتشایه تی په زاخانی په هله ویدا که به ته قلیدی ئاتاتورک خه ریک بوو گه لی کورد له کوردستانی ئیراندا بتوینیته وه و یه کیک له و سئ کوچکه ناوړه بوو که په یمانی سه عداآبادی پیک هتیا بوو، نازایانه کوردایه تیان ده کړد، یا راسته وخو شاگردی فه وزی بوو یا شاگردی شاگرده کانی نه و. به تاییه تی پیشه وا قازی موحه مه دی شهید شانازی به وه وه ده کړد که شاگردی فه وزی بووه.

مه لا نه حمه دی فه وزی یا مه لای سولیمانی کئ بوو؟ چکاره بوو؟ بۆ په پیوه ی مه لبه ندی ئیمه ببوو؟ نازانم. من نه وده می نه وندم مه به ست نه بوو نه وانه بزاتم. له پروشم هه لته ده هات لئی بپرسم، بۆ خوشی هیچ باسی خوی بۆ نه کړدووم. نه ونده ده زانم ده یانگوت خه لکی شاری سولیمانییه و له کوردستانی عیراقه وه له گه ل شیخه لیسلامی گه ورده که له پیش بابدا شیخه لیسلامی موکریان بووه و هر له بنه ماله ی مه لا جامی بووه، هاتوته موکریان. پاش مردنی شیخه لیسلام ژنه که ی نه وی ماره کړد بووه و کچیکی لئ هه بوو که به جوانه مرگی. مرد. ژنیکی دیکه شی هتیا و کچیکی تریشی له وی بوو. وا بزاتم ماوه و میژدی کړدووه. بۆ خوی له سالی ۱۳۲۲- ۱۹۴۳ دا له گوندی حاجی کدند

مرد و له خانه قای شیخی بورهان نژاروه . کتیب و نووسینه کانی وه گیر زاواکه ی که وتن که هیوادارم نه فو تابن . وهک بیستوومه پاش مردنی ۱۴۰ تمه ن دراو و دوو ماینی میرات لئ به جیماوه .

فهوزی زانایه کی گه وره ، نه دببیککی که م وینه ، کوردیکی پاک و بئ پاک بوو . به لām شاعیریکی باش نه بوو . بیریکی تیژ و وردی هه بوو ، نه ماما ته بعه که ی نه وه نده په وان نه بوو . بتوانن بیخاته ناو چوارچیوه ی شیخیری عه روزییه وه . نه و ده میس شیخیری سپی نه بیبووه باو . جاروبار شیخیری خوی بۆ ده خویندمه وه . به لām هیچ به دلم نه بوون . جاریکی قه سیده یه کی درژی فارسی بۆ خویندمه وه و نه شیکوت پیت چۆن بوو؟ گوتم باش نه بوو . وا دیار بوو خوشی زۆری خوش نه ده ویست پیکه نی و گوتی: هی خۆمه . به لām بۆ که س وهک تۆ بیر و بهوای خوی ده رنابپۆ و بۆ هه رکه سم خویندۆته وه گوتویانه زۆر باشه ؟ گوتم قوربان له سایه ی تۆوه من وام لئ هاتووه شیخیری باش و خراب لیک بکه مه وه . نه و جار قاقا پیکه نی و گوتی دیاره نهک هه ر باش نین ، به لکه خراپیشن و کاغه زه که ی ورد ورد کرد .

درۆ نه بئ له خۆیم نه بیستووه ، به لām بیستوومه زۆر دۆستی عاریف سایب بووه . نه وه شم بیستووه چهند جار مه حموود جه وده ت هاتۆته موکریان و له مائی نه ودا خوی شار دۆته وه و له گه ل خه لک ته ماسی سیاسی گرتووه ، ته نانه ت بیستوومه کومه له ی ژینه وه شیان دروست کردووه . به لām هه ر گوتیه و زۆر جیگای متمانه نییه . مامۆستا غه زه لیکی حافزی ته خمیس کردبوو که له ناو شیخه رکانیدا په سندنم کردبوو . نه وه ش به ندیک له و ته خمیسه یه که به بهوای من وه ستایانه یه .

گهی شوی ز امیران پادشه محسوب
گهی وزیر و بدرگاه پادشه محبوب
گهی شوی بسر دار ناگهان مصلوب
«بچشم عقل دراین رهگذار پر آشوب»
«جهان و کار جهان بی ثبات و بی محل است»

بێجگه له فهوزی من له کولیجه مامۆستایه کی دیکه شم هه بوو که زۆری لئ فیزیووم . سهید عه بدولای سهید مینه پیاویکی یه کجار دزیو و ناشیرین و زۆر نا قۆلا و ناله بار و زۆر شپرتیو و ئالۆز بوو . نه خوینده وار بوو ، به لām زۆر زانا و تیگه یشتوو بوو . په نگه

بلین نه خوینده وار و زانا وهک کۆله و شاخداره و چۆن شتی وا ده بئ؟ به لئ ئه و پیاوه نه یخویندبوو، ته نانه ت حه رفیکیشی نه ده ناسی . به لام له ئه ده بی فارسی و کوردیدا ده ستیکی بالای هه بوو . هه رچی جار یکی گوئ لئ بووبا ده هاته به ری و قه تی له بیر نه ده چۆوه . به شی زۆری شانامه ی فیردهوسی ، خه مسه ی نیزامی ، مه سنه وی ، غه زه لیاتی سه عدی و به تاییه تی سه رتاسه ری دیوانی حافزی له بهر بوو . خۆ باسی شیعی شاعیره کانی کورد هه ر ناکه م . کام شیعی هه ره گرانت لئ پرسیاوه وردترین مه عنای لئ ده داوه . له بیرمه جار یک کۆنه مه لایک ئه و شیعه فارسییه ی لئ پرسیمه وه .

آنچه بر من میرود گر بر شتر رفتی ز غم
میزدندی کافران در جنت الماوا قدم

من ئیستاش و ئه و ده میش ئه و جۆره شیعرانه م پئ خۆش نه بوون و نین ، نه مزانی و مه لا گالته ی پئ کردم . له خال عه و لام پرسیه وه گوته هه ی له منت نه که وئ ، ئه وه ئیشاره به و ئایه ته یه کافر هه نگین ده چنه به هه شت که وشتر له کونی ده رزییه وه بچن . یانی ئه وه ی له شاعیره و ماوه ئه گه ره و وشتر قه و ماها و باریک ده بوو له کونی ده رزییه وه ده چوو و کافریش به به هه شت وه رده بوون .

بوخۆشی شیعی ده گوت و به خوینده واریک ده ینووسینه وه . شیعه کانی وهک شیعی شاعیره کانی پیشوومان پڕ بوون له ورده کاری شاعیرانه و وشه ی بیگانه . به لام له گۆرانی گوته دا به ندی وای ده گوتن سه ره سه ره گه وه ریان دینا . وشه ی ساکاری کوردی و قافییه ی جوان و مانای وردیان هه بوو . ئه و دوو شیعه ی ئه وم له بیر ماون .

جهـهـفا و وهـفا، پـاسـتی و درۆ
بوونه کرده وه ی ئهـمن و ئهـتۆ
جهـفا پـیشـهـی تۆ وهـفا پـیشـهـی من
ئهـمن رـهـپ و پـاسـت ئهـتۆ درۆزن

سه‌لت و په‌به‌ن بوو، له دیوه‌خانی خاڼم ده‌ژیا. به‌ته‌واوی مه‌عنای که‌لیمه هونه‌رمه‌ند بوو. گوښی نه‌ده‌دا سر و به‌رگ و ده‌موچاوی، زور به‌رزه‌فربوو، چاوی له به‌رات و خه‌لات و شاباش و دیاری نه‌بوو. ده‌نگی خوڅش بوو، بۆ خوڅی و بۆ دللی خوڅی گوزانی ده‌گوت. بۆخوڅی وازی لڼ نه‌با، شاش له‌به‌ری پاراپاوه‌ متقی لڼ نه‌ده‌هات. چاک له‌گه‌ل من پڼک که‌وتبوو. شه‌وانه پڼکه‌وه له دیوه‌خان ده‌ماینه‌وه. من کتیم بۆ ده‌خوڼده‌وه و نه‌و به‌یتی بۆ ده‌گوتم. من له‌و به‌یتانه‌وه فیزی وشه‌ی په‌سه‌نی کوردی بووم. نه‌گه‌ر ماموستا فه‌وزی شاعیره به‌رزه‌کانی کوردی پڼ‌ناساندم و نه‌ده‌بی فارسی فیزکردم، سه‌عید عه‌ولاش فولکلوری نه‌ده‌بی کوزی نه‌ته‌وه‌که‌می پڼ‌ناساندم و فیزی وشه‌ی په‌سه‌نی کوردی کردم. هاوونشینیی سه‌عید عه‌ولا ته‌نسیریکي قووللی له ژيانی نه‌ده‌بی مندا هه‌بوو و نیستاش هه‌یه‌تی. نه‌و پیاوه نه‌خوڼده‌واره یه‌کڼکه له ماموستا هه‌ره گه‌وره و به‌نرخه‌کانی من.

با نه‌وه‌ش بلیم من له کولیجه بۆ یه‌که‌م جار ناشق بووم، عیشقیکی پر سوز و کول و نه‌فلاتوونی، عیشقیکی پاک و خاوین و ناسمانی، عیشقیکی ساکار و مندالانه و دوور له هه‌وه‌س و هه‌وا. به‌لام نه‌و عیشقه زوری ده‌وام نه‌کرد. نه‌و گروکفه زوو دامرکا و خوڅله‌میشتی فراموشی دایپوشی. گراویه‌که‌م گالته‌ی به‌هسته‌ی پاکي من کرد. نه‌و له من به‌نه‌زموونتر بوو، نه‌و هه‌وه‌س‌باز بوو نه‌ عاشق. به‌لام هه‌رچی بوو نه‌و گروکفه‌ش ته‌نسیري له‌سر قریحه‌ی شاعیرانه‌ی من بوو.

سالی ۱۳۱۷ که لاویکی ۱۷ ساله بووم. ماموستاکه‌م له کولیجه پوښت و منیش ده‌ستم له خوڼندن هه‌لگرت و چوومه‌وه مالئ و ده‌ستم کرد به کاروکاسبی. نیستا مالمان له گوندی شیلان ناوئ بوو، بابم سامانه‌که‌ی جارانی نه‌مابوو. به‌لام هیمه‌ته‌که‌ی هه‌ر مابوو. برا و ناموزاکانی لڼ جوئ بیوونه‌وه و هه‌ر گونديکی بۆ مابوو. چاک خه‌ریکی کاسبی بووم و زوو فیزی کاری کشتوکال کرام. به‌پوژ کارم ده‌کرد و به‌شه‌و مواتالا. هه‌رچه‌ند کتیب و پوژنامه‌م کړیبا بابم ده‌سته‌ی نه‌ده‌هیتام. زور شه‌وی و ابوو تا به‌ری به‌یان نه‌ده‌نوستم و ته‌ماشام ده‌کرد. بروام پڼ بکه‌ن ژوانی له‌گه‌ل کیژانم له‌به‌ر خوڼندنه‌وه‌ی کتیب له‌بیر چوته‌وه و لیم توړاون و گله‌بیان لڼ کردووم. نه‌و پوژهی پیاومان له شار ده‌هاته‌وه و کتیب و پوژنامه‌ی بۆ دیتام نیویکی پڼگای به‌پیره‌وه ده‌چووم.

چاپه‌مه‌نی نه‌و سه‌رده‌می ئیران پښکه‌وتوو نه‌بوو. چه‌ند گوزاری وینه‌دار و جوان ده‌رده‌چوون، که له‌لایان سه‌فاره‌تی ناآلمانی نازییه‌وه یارمه‌تی ده‌دران و به‌قازانجی نازیسمیان ده‌نوسی. کتیبی سیاسی نه‌وده‌می هه‌موو له‌باره‌ی هیتلر و مؤسولینیدا بوون. پوژنامه‌کانیش ته‌بلیغاتیان بۆ ناآلمان ده‌کرد و به‌به‌ژن و بالای په‌هله‌وییان هه‌لده‌کوت.

تەنیا پۆژنامەیکە ئەودەمی شیرین بوو و تا ژیاش ھەر شیرینتر بوو و نەخلەت لەو کەسە مراندی تەوفیق بوو. ئەو پۆژنامە یە پۆژانی پێنجشەممۆ دەردەچوو و لە ھەموو ژمارە کەیدا دەینوسی: «شەوی جومعە دوو شتت لەبەر نەچن. دووھەم پۆژنامە ی تەوفیق». من پەبەن بووم، دەنا ئەوی تریشم لەبەر دەچوو. بەلام شەوی جومعە تەوفیقم نەدەچۆو. ئەو چیرۆکەکانی تەرجمە ی دەکران زیاتر پۆلیسی بوون. چیرۆکنووسی زۆر چاک ھێشتا لە ئێران پەیدا نەببوو. بەلام من بۆژۆم نەدەکرد و ھەموو شتەم دەخویندەو. ھاتوچۆی مەھابادیشم دەکرد و دۆست و ئاشنای چاکم پەیدا کردبوون. جارێ ئەو ئەرکیک بوو بایم پێی ئەسپاردبووم ھەرچەند جارێ چووبامە شار دەبوو بچمە مەحکەمە ی قازی موحمەد و دیوھانی میرزا پەحمەتی شافیعی و سەلوی بابمیان پێ بگەینەم. ئەو دوو جینگایە قەوغاترین دیوھانی مەھاباد بوون و خەلکیان زۆر لێ دەبوو و وردە وردە چاو و گویم دەکراو و گەورە پیاوھەکانی وڵاتم دەناسین و ئەوانیش لەبەر خاتری بایم حورمەتیان دەگرتەم. بێجگە لەو دوو جینگایە کە ئەگەر لەبەر قەسە ی بایم نەبا ھێندە نەدەچووم، جینگایەکی تریش ھەبوو کە ناکی ناری بێنم. ئەو جینگایە مەکزی ئەو لاوانە بوو کە ھەوای نیشتمانی پەرەریان کەوتبوو سەر. زەبجی و پەسولی میکاییلی قزڵجی و نانەوازادە و ئیلامی و سەیدی و زۆر کەسە تر لەوئ ناسین. ھەژاریش ھەرچەند جاری ھاتبا شاری بەمالی ئێمەدا دەھات. ئەو پەریقانە کۆری ئەدەبی بچوکی کوردیان پێک دێنا و بەنھیتی شیعری کوردیان دەخویندەو. دەیان ناردە کوردستانی عێراق و ھەرچی کتیبی لەوئ چاپکراوان بۆیان دەھات و دەیاندا بەمنیش. قەت نەمپرسی کئ بۆتان دەنێژی و کئ دەیانھێتی؟ من کالەک خۆر بووم نە بیستان پەن. چەند شاعیریش ھەبوون شیعری خۆیان بەنھیتی بلۆ دەکردەو. بەتایبەتی سەیفی قازی و... ناگریان دەکردەو.

سالی ۱۳۳۰ (۱۹۴۱) من لاویکی پێگەیشتو بووم. لە کاروباری کشتوکال و ناژەلدارێ کارامە ببووم و لە ئەدەبیاتی فارسی و کوردیشدا شارەزایی تەواوم پەیدا کردبوو. بۆخۆشم شیعرم دادەنا. دیوانیکی گەورەم دروست کردبوو. بایم ئەگەرچی بۆخۆی ئەھلی زەوق بوو و شیعری زۆر پێ خۆش بوو، زۆری پێ ناخۆش بوو من بێمە شاعیر. لەکن ئەو بێپرای بێپرای باسی شاعیری خۆم نەدەکرد. دەفتەری شیعەرەکانم ھەک بێچوو پشیلە لە بایم دەشاردەو.

پۆژیک خەریکی شیعەر نووسینەو بووم. کاریکم ھاتە پێش وەدەرکەوتم و دەفتەرەکم لەگەڕێ بەجی ھێشت. ترسی وەم نەبوو بایم لەو وختەدا بێتە دیوھان. زۆرم پێ نەچوو کە ھاتمەو دەفتەرە سوور دیار نەبوو. پرسیارم کرد گوتیان بابت دەستی داھە و بردی،

له پشتين بهر ژيرم مرد. پيم وا نه بوو بهاسانی نه جاتم ده بڼ. زانيم خراپم لڼ قه وماوه. شيعره کانم پوخته نه بوون، لاسای شاعيره کڼه کانم کړد بڼوه. هه موو جوړه شيعرېکم دانابوو. ته نانه ته له فرهاوېشتندا لاسای شيخ پړزا و نيره ج ميرزای فارسيسم کړد بڼوه. بڼيه هه قم بوو بترسم. گالته نه بوو، من هه شاعير بووم و هه شيعرافم به گوناوه کړد بوو، با به خه ياليش بڼ. منيش وهک شيخ پړزا بوختانم به خوم کړد بوو و بابم شتي وای پڼ قبول نه ده کړا، به لام وا ديار بوو نه يخويند بوونه وه. چوومه وه ژور و گوتم نه گره کاره که گند بوو دايکم ده که مه تکاکار. پرسيم گوتم کوا بابم؟ گوتيان به توو پڼيه چووه متبه خ. خوم وه پنا دا، به بڼله بڼله هاته دهر و له بهر خوږيه وه ده يگوت: خو پڼي کارم بڼ فير بووه. شاعيري شاعيري! ده يه وڼ له برسان بمرئ. خوم به متبه خدا کړد، ته ماشام کړد ده فته ره سوور له سهر کلې ته ندوور بوته قه قنه س.

نه و دهمي زورم په روښ بوو. به لام پاشان گوتم ده ستي خوش بڼ. چونکه بېگومان نيسا مابان بوخوم ده مسووتاندن. پاسته هه موو مه وزوون بوون و قافيه يان هه بوو. به لام لاسا کړد نه وه ته واو بوون و هه ستي شاعيرانه ي خوميان که م تيدابوو. پاشانيش زوري وام فږئ داوون.

بيجگه له کاروکاسبی پوژانه و موتا لا و خوښدنه وه ي شه وانه له دڼ سهرگرمي ديکه شم بوون، سواری و ته قلله و پمبازی و پاوه که و پاوه تاژي و پاوه تفهنگ.

بابم نه سپي زور په سمن و باشی هه بوون که زوري خوش ده ويستن و باشی ناگا لڼ بوون. من و کاکم هه ميشه نه سپ و مايني تاييه تي خومان هه بوون. هيچمان هه قمان نه بوو سواری نه سپي نه وي تر بين، دياره کاکم سهرېشک بوو و نه سپي باشتري بڼ خوی هه لده بژارد. به لام له دواييدا هه ميشه نه سپي من باشتري دهرده چوون. چونکه له وي هيدي تر بسووم و که مترم ماندوو ده کړدن و له وي به مشوورتر بسووم و چاکترم ناگا لڼ ده بوون و باشتري به خيو ده کړدن. زورجاريش گڼه ي تي ده هالاند و نه سپه که ي لڼ ده ستانده وه و يه کی ديکه ي ده دامڼ. به لام بابم بڼي تپه لده هيتامه وه و نه سپ و ماينه کان ي تري ده دا به من سواريان بم و ته علميان بدهم. سوار يکی باش بووم و لاغم چاک ده عاملاندن. به لام قهت پاوکري چاک نه بووم. نه ته مال و ديارديم باش ده ديته وه، نه شوينم چاک ده گيړا، نه داوم به په له بڼ ده چقا، نه تفهنگم باش ده نگاوت. دياره به تا پڼ که م واو بوو له هردی بيويرم. به لام نه مده که يانده نه و تفهنگ چيانه ي له هه وا نه يانده بوارد.

پوژانسی جیژن و بووکھيژن و خه نه به ندان و کچ به ميژردان داوهت و په شېبه له کمان

دہ گرت. ہم موو جائی پیاویکی ماقوول و پدین سپیمان دہ نارد کن بایم و نیجازہ مان لئ وەر دہ گرت. ہم موو جائی موخالہفتی دہ کرد. بہ لآم ہیندی لہ بر دہ پارینہ وہ دہ ہاتہ پەدایہ و بہو شہرتی لہ نہ دیوی دیوہ خانی نیئمہ داوہت بگیریئ نیزنی دہ داین. بہ پراستی خوش بوو، کچ و کوپ و ژن و پیای گوندہ کہ مان ہلہدہ پەپین. من ئو پەسمہم لہ پەشبہ لہ کی لادیدا زور پئ جوان بوو کہ پیای مہ گەر ژن بوخوی بانگی کردبا، دہنا ہعی نہ بوو بجیتہ دہستی دویان. پیای دہ بوو ہمیشہ لہ پیٹشہ و پرا بجیتہ نیو گہ پی داوہت، دہنا عیب بوو. بہ لآم دؤ دہ بوو لہ پاشہ و پرا بیتہ ناو داوہت و ہلہبژاردن بہ خوی بوو. ئو پەسمہ دہ گہ پیتہ وہ سەر ئو زہمانی کہ ژن لہ کوردہ واریدا نازادی پتر بووہ.

بؤ شہ و داوہت نیجازہ مان لہ کەس وەر نہ دہ گرت. شہوی مانگہ شہوی ہاوین لہ حەوشی مہری کچ و کوپی ناوہ دانی تیکہل دہ بوون و داوہتیان دہ گرت و ہمیشہ لہ دوی منیشیان دہ نارد. زستانان لہ ناخەل و ہولاند شہ و داوہتیمان دہ گرتن. جارجارہ سؤفی شہیتان و شؤفار خہ بہری ئو شہ و داوہتانیان بہ بایم پادہ گہ یاند. ئویش لہ پیٹشدا جنیوی بہ من و دواہی بہ چەند کوپہ جحیلہی دئ دہدا و کەمیکی ہہ پەشہ لئ دہ کردین و دہ براوہ. بہ لآم بہ قسہی شہیتان و شؤفار دہستمان لہ شہ و داوہت ہلہنہ دہ گرت و جنیوی گہ ورنایش بہ قہولی کوپہ جحیلہ کان خەلات بوو.

زستانان بہ شہ و جؤرابین و کالہ مستین و فہلہی بیدہنگ و کۆسہ بازی و تہرکی بن بہرہیان لہ مزگوت دہ کرد و بہ پؤژ جگین و ماتین و میشین و ہیلکە شکین و شیروخەتیان دہ کرد. من تا کتیبم و گہ گیر کەتباہی لہ دیوہ خانی خۆمان و دەر نہ دہ کەوتم و نہ دہ چوموہ سہیری ئہوانہ. بہ لآم سەر بہ ہاران ہم موو پؤژئ دہ چوموہ تۆپین.

لہ مانگی خەرمانانی ۱۳۲۰-۱۹۴۱ پؤژتکی سەر خەرمانان. کریکارہ کانمان خہریکی مالووسک زرینگاندنہ وہ و بالہ کەو بوون و منیش لہ کنیان دانیشتبوم و ئہسپہ کەم و ہسەر کوینز کردبوو. ئہودہمی فرۆکە و ماشین زور کەم بوون و خەلک پیی سہیر بوون. لہ پەر دوو فرۆکە پەشی زہلام پەیدا بوون. نیئمہ تا ویستا فرۆکە ی ئہوہندہ زلمان بہ ناسمانہ وہ نہ دیبوو. ہم موو دہستیان لہ کار ہلگرت و تہ ماشای فرۆکە کانیان دہ کرد. دیمان فرۆکە کان نیزیک بوونہ وہ و نہوی بوون و کاغەزیان بہردانہ وہ. ہم موویان پایان کرد بزائن چبیہ؟ ژنیکی لہ پیٹش ہم موواندا گہ پراوہ و کاغەزیکی دامی و گوتی ہا بہ قوربانت دہ بم بیخوینہ وہ بزائہ چبیہ و چی تیدا نووسراوہ؟

بروا بکەن وەختابوو لہ خۆشیان بال بگرم. ئو کاغەزہ بہ یاننامیک بوو کہ بہ زمانی

كوردی نووسراږو. چوڼ نهوه خهونه، يا پاسستيه؟ له دهوله ټيكي گهوره وېك يهكيتي سوويټي به زمانې كوردې به ياننامه بلاو بكا ته وه؟ بڼ من هه روا. كه م نه بوو.

بڼ من كه شيت و شهيداي زمانې كوردې بووم نهو په په كاغهزه بهس بوو كه له خوشيان شاگه شكه م بكا. نهو دهمي وا وردم ليك نه دابووه، به لام له واقيعدا له باري سياسي وه نهو كارې دهوله تي شووره وي نهو په پي نازاديوخزي تيدا بوو و نيشانه ي نهو وه بوو كه نهو دهوله ته نيعتراف به بووني گه لاني جوړبه جوړي نيران دهكا.

نهو به ياننامه بڼي شه پي لئ دههات. دياريوو له شكري سوور هاتبوو ده نيرانه وه. هه رچند له به ياننامه كه دا دلخوشي خه لكيان دابووه و هه په شه و شتي واي تيدا نه بوو، به لام نيمه زور له پووسان ده ترسايين. پيره كان نه قلې به دغه پي و بڼ په حمي و ده ستوه شيني له شكري ته زاريان له شه پي يه كه مدا بڼ گيږابووينه وه. له سه رتاسه ري پوژگاري حكومه تي په هله ويدا پوژنامه كانې نيران هه ر شتي خراپيان له دري شووره وي نووسيويو. بالشيوك له و سه رده مه دا له نيران گه وره ترين جنيو بوو. خو به تاييه تي پاش نه وي شه پ له نيوان نالمانې نازي و يهكيتي سوويټيدا هه لگيرسا، چاهه مهنې نيران هه موو نووسينه كانې به سوودي نالمان و به زيانې شووره وي بوو. ماوه يهك بوو شاهرواني مه هاباد راډيو يه كي هيتابوو و به رنامه كانې «بيترله ني» به زمانې فارسي بلاو ده كرده وه، كه سه رتاپا جنيو به كو مونيژم و بالشيويژم بوو. به لام نه وانه هچي بڼ من له و ده خته دا گرنگ نه بوون. گرنگ نهوه بوو كورد ميله ټيكيه دهوله تان ده يناسن و به ياننامه به زمانې نهو بلاو ده كه نه وه.

نازانم چوڼ خوم گه يانده نه سپه كه م و سواربووم و پيم پيوه نا و له سه ر جلّه وان چوموه وه مال، به ياننامه كه م بڼ بابم خوينده وه. به لام نهو به پيچپه وانه ي من په نكي بزپكا، شله ژا و به كاوه خو گوتي: پوله قهوما، وا دياره پووس هاتوونه ده نيرانه وه. شه پ و كي شه پهيدا ده بڼ، ولات ده شيوئ. كورپي خوم تو نه تدبون و نايانناسي. زور خراپن، زور پياوكوژ و بڼ به زه يي و ده ست په شن. من كوشتاري سابلخم به چاوي خوم ديوه و له بيرمه چوڼ خه لكې بڼ ده رته تان و ليقه و ماويان به شيان شق شق ده كرد. ده بڼ زوو خومان خر كهينه وه و خو بگه يه نينه قايمه. خدا بمانپه ريژي. پوژي پياوانه، بڼ نهو پوژه بوو ده مگوت فيري سواړي و تفهنگ هاويشتن بن. بڼي مات بوو و دوو سي جار له بهر خو يه وه گوتي: «هه رزن و بزن چيايه مه زن». بابم هه قي بوو نيگه ران بڼ چونكه نهو له شكري ته زاري دييو. نهو كوشتاري بڼ په حمانه ي ژه نه راله كو نه په رسته كانې پووسي له كوردستاندا دييو. نهو وهكو زوريه ي نيرانيه كان ناگاي له نالوگوري پاش شوپشي توكتوبه ر له يهكيتي سوويټيدا نه بوو. نه يه ده زاني له شكري سوور چوڼ عاملاوه؟

بو ئیوارئ چەند پیاوی ماقوولی مەهاباد پەیدا بوون. ئەوانیش دۆست و هاوتەمەنی بابم بوون. شەپی یەکەمیان وەبیر دەهات. زۆر لە بابم پتر نیگەرەن بوون. یەکیان گێڕایەو و گوتی ئۆ کەس لە بنەمالەئ ئیمە بە پۆژیک بە دەستی سالداتی پووس کوژاون. ئەو قسانە منیشی برێک نیگەرەن کردبوو. بەلام لە خۆشی بەیاننامەکە هەر شاییم لە دڵدا دەگەرا. خەریکی خزمەتی میوانەکان بووم. بەلام هەر دەمە نادەمیک بەیاننامەکەم دەردیتا و دەمخویندەو و سەرلەنوێ لە تەنگەئ گیرفانم دەناو. شەو کاکم و پیاوێکانمان چوون و ژن و مندالی ئەو میوانانە و خزمەکانیان لە شار هینادەر.

بەیانئ دوو فێرکە هاتن و چەند نارنجۆکی بچوکیان بەشار دادا، ئەرتەشی شاهەنشاهی، ئەو ئەرتەشەئ لە کوشتنی میللەتی ئێراندا لاسای داگیرکەرانی مەغول و نازی دەکردهو، تاوێکی بەرێرەکانی نەکرد و پێش ئەوێ لەشکری سوور بگاتە مەهاباد چەکی فێرئ دا و وەک تۆوی هەرزەن بلۆ بوو. هەژار لەو بارهوه هەر ئەودەم چەند جوانی گوت:

«بەبلاو بوونی دوو پەر ناگاهی»
 «بوو بلۆ ئەرتەشی شەهەنشاهی»

تەنگی برێتیان دەدا بەنانێک. ئەویش ئەوی ئازایان، دەنا ئەوی ترسەتۆک بەرتیلی دەدا تەنگەکەئ لێ وەرگرن.

بەشی زۆری خەلکی مەهاباد پوویان لە گوندەکەئ ئیمە کرد. بابم پێشوازیکی باشی لێ کردن و هەرچی هەمان بوو لە ئیختیاری نان. عەمباری گەنمی کردەو و ئاشەکانی گوندەکەمانی دا بەخەلک و هەرکەس هەرچەندی ئارد ویستبا دەیاندا.

هەموو پۆژئ جارێان دەکیشا هەرکەس هەرچی پێویستە بێ لە پوودامان و شەرم کردن داوا بکا. خەلکی مەهاباد ئەو پیاوێتیەئ بابمیان لەبیر نەچوو و تا ما زۆریان ئیخترام گرت.

چار پێنج پۆژکەس بەسەرکەسەو نەبوو. لەپێشدا لەشکری ئینگلیس گەیشتە سابلاخ و دەستیکیان پە سەربازخانە خست و چەکی قورسیان برد. دواوە لەشکری سوور هات. بەپێچەوانەئ ئەوێ چاوەتۆپی دەکرا نە کەسیان تالان کرد، نە ئازاریان بەکەس

که یاند. نه وهنده باش له گه ل خه لک جوولانه وه که که س به له شکری داگیرکه ری نه ده زانین. نه قلیکی خۆشم وه بیرماته وه: له زه مانى په هله ویدا کابرایه کی دز و چته و پیاوکوژ و خراپ په یدا بوو. به تاقی ته نن که له گایی له خه لک ده کرد. که ته پینچ تیریکی کونی پښ بوو و له و ناوهدا ده گه پا و هه رچی وازی لږ با ده یکرد. پۆلیسی ئیران بزى نه ده گیرا. به لام زانیبای چۆته هه ر مالیک خواوه مال هه کی ده گرت. کابرایه کی پیریان به و تاوانه گرتبوو که شه ویک «سوږره» یانی نه و چته پیاوخرابه نانی له ماللی خواردبوو، دوو سال بوو له ورمئ گیرابوو. که هاته وه پټویه چووم و گوتم مامه چۆنت نه جات بوو؟ گوئی چووزانم، فریشتیکی سووری چاوشین هات و ده رکی لږ کردم وه و گوئی برؤ.

له شکری تاران له موکریان نه ما. له پینشدا عه شیرته کان تا راده په ک ئالوزیان کرد و په کتریان کوشت. به لام ورده ورده ولات ئارام بـووه و وه زعیکی له بار بز جوولانه وه ی سیاسى پیک هات.

نیمه یانی نه و پۆله لاهو ی له زه مانى په هله ویه وه په کترمان گرتبوو و دۆستانه پیکه وه کارمان ده کرد. مه یدانمان بز ناوه لا بـووه و چالاکی خومان په ره پيدا. ده ماننارده عیراق پوژنامه و گوارى کوردییان بز ده هیئانین و ده مانخویندنه وه. من شیعرى خۆم و شیعرى شاعیره کانی ترم به خه ت بز لاهه کان ده نووسینه وه و بلاوم ده کردنه وه. دلشادی په سوولای له عیراقه وه هاتبووه. نه و نیملاى کوردی له هی نیمه باشتر بوو و خه تیشی خۆشتر بوو و ژوریشی شیعرى بیکه س و پیره میژد و نه حمه د موختاری جاف و حمه دی له بهر بوون و به خه ت بلاوى ده کردنه وه. گوارى که لاویژ پۆلیکی باشی یاری کرد و لاهه کانمان فیژى کوردی خویندنه وه بوون. هه لومهرج بز پیکهاتنی حیزبیکى ناسیونالیستی کوردی له مه هاباد پیک هاتبوو.

پاش دامه زانندى حیزبى توده ی ئیران چاپه مه نییه کانی نه و حیزبه ش ئالوگوپیکى فیکرییان له ناو کومه لى کورده واریدا پیک هیئابوو. ته نانه ت چه ند که سی کورد و نه رمه نی تیگوشان لکی نه و حیزبه له موکریان دابمه زینتن. به لام خه لک پیشوازی لږ نه کردن. حیزبیکیش به ناوی حیزبى نازادى به به رنامه یه کی چه پیه یه سه رى هه لدا و نه ژیا.

تا پوژى ۲۵ ی که لاویژى ۱۳۲۱، ۱۶ ی ئابى ۱۹۴۲ کومه له ی «ژ. ک» دامه زرا. نه وانی نه و کومه له یان دامه زراند دۆستانى پیشووى من بوون. من له و سه روبه ندیدا له ته وریز بووم و له پوژى دامه زرانى کومه له دا حوزووم نه بوو. که هاتمه وه به هوى زه بیجی که له میژ سال بوو دۆست بووین به کومه له ناسیندram. له ماللی په کیک له دۆسته کانی خۆم که پاشان

زانیم ئەندامی ژمارە یەکی کۆمەڵە یە و بەپراستی تیکۆشەریکی بەجەرگ و ئازا و نەبەز و کۆلنەدەر بوو، بەقورئان و بەئالای کوردستان و بەشەرەفی خۆم و بەشمشیر سوپندیان دام کە بەزمان و بەقەڵەم و بەئیشارە خەیاوەتە نەتەوێ کورد و ئەندامی کۆمەڵە نەکەم. ناسوی نەهێنی حیزبیم «هێمن» بوو و ژمارە ی ئەندامەتیم ۵۵. من هەقم نەبوو هیچ لەوان بپرسم. بەلام ئەوان ئەوەندەیان مۆتمانە بە من بوو، پێم بلێن هەژارێش ئەندامی کۆمەڵە یە و خۆت لەکن ئەو مەشارەوێ ئەوەش بەو پادەگە یەنین.

بەو جۆرە من لە ژبانی کۆمەڵە یەتی و سیاسی و ئەدەبیمدا پێم نایە قۆناخیکی نوێ. ئەندامەتی کۆمەڵە ی «ژ.ک» گۆرانیکی سەیری بەسەر مندا هێنا. شەو و پۆژ لە بیری کۆمەڵە دا بووم کە ئەویش ئامانجی پزگارکردنی نەتەوێ کەم بوو. هەموو ئاوات و ئارەزووی تایبەتی خۆم وەلا نا. ئیتر نەتەنیا دەستم لە شەوداوەت و هەلپەڕین و پێبازگرتن و لەسەر سوانە وەستان هەلگرت، بەلکو وەک سوفی تۆبەکار تووشی هەر کیژ و ژنیکی کورد دەهاتم سەرم دادەخست و چاوم لێ نەدەکرد. چونکە ئەوەشم بەخەیاوەتە دەزانی. بۆ خاتری کۆمەڵە من دەستم لە یاریک هەلگرت کە بەگەورەترین مەحرۆمییهتی ژبانی دەزانم و پابردنی زەمانیش لەبیری نەبردوومەو و ناسۆری لە دڵدا هەر ماوه.

لەو سالانەی دواییدا دۆستیکم کە باش لە شیعەر بەتایبەتی لە سەبکی شاعیری من دەگا، گوتی: تۆ بۆ گوتووتە: ئاشقی چاوی کەژال و گەردنی پڕ خال نیم؟

گوتم کاکە من قەت درۆم لەگەڵ ئیحساسی دەروونی خۆم نەکردووه. ئەگەر تۆ دەتزانای من ئەو شیعەرم لە چ هەلومەرجێکدا گوتووه، بپوات دەکرد هەستی دەروونی خۆم دەریپووه و بەپراستی لەو کاتەدا من لە خەیاڵی چاوی کەژال و گەردنی پڕ خالدا نەبووم.

«کۆمەڵە» بێجگە لەوێ کۆمەڵە یەکی سیاسی بوو کۆمەڵە یەکی کۆمەڵە یەتی و ئەخلاقیش بوو. زۆریه ی ئەندامانی کۆمەڵە بپوایان بەو سوپندە هەبوو کە خواردبوویان و دەستیان لە ئاکاری دژبۆ هەلگرتبوو. دزی، خراپە و نیوان ناخۆشی لە کزی دابوو و دەتوانم بلێم لە هیندیک جیگایان هەر نەما.

هیندی پێ نەچوو کۆمەڵە سەرانشەری کوردستانی ئێرانی تەنیهو و پەلی هاویشت بۆ پارچەکانی تری کوردستان، بەتایبەتی لە کوردستانی عێراقدا لکی کۆمەڵە زۆر پەرهی گرت و بەهێزیوو.

ئەندامانی کۆمەڵە لە هەموو چین و توێژەکانی کۆمەڵی کوردەواری پێک هاتبوون و جیاوازی بیروباوەری سیاسی و فەلسەفییان هەبوو. ئەگەر چاویک بەئۆرگانی کۆمەڵە دا

بخښننډو پراستیه تان بڼه دهرده که وځ، که من لیرهدا مه جالم نییه بڼتان شی بکه مه وه. به لآم هه موو له سهر شتیک پیک که وتیوون. نویش پزگاری کوردستان بوو. نه ندای کومه له خاوه نی هه بیروپروایه ک با و له هه چین و توپیک بایه بڼه فرمانی لای سهر وو نه ک ناماده به لکه به پراستی فیدایی بوو.

داهاتی کومه له تنیا و تنیا مانگانه ی نه ندامان و فروشی چاپه مه نییه کان و داهاتی تیئاتر و نومایشه کانی بوو. که چی زور به باشی به پړوه ده چوو. هو ی نه وه بوو هه موو که س به وپه پری دلخوشییه وه مانگانه ی ددها و چاپه مه نی کومه له ی به چند هیندی نرخ ی دیاریکراو ده کړی. من خوم دیومه ژماره ی «نیشتمان» یان به ۲۰۰ نه ونه دی نرخه که ی کړیوه، نیشتمان قهت دانه یه کی نه دده ماوه. کومه له له پشدا کتیبیک ی بچوکی شیعی بللو کرده وه به ناوی دیاری کومه له ی «ژ.ک» که شیعه نیشتمانییه کانی حاجی قادر و مه لای گوره ی کویه و هه ژار و شیخ نه حمده ی حیسامی تیدا چاپکرا بوون و ده سبه چی ته واو بوو. دوايه گوار ی نیشتمانی وه ک تورگانی کومه له چاپ کرد.

یه که م شیعی من له ژماره ی دووی نیشتماندا به ناوی م. ش هیمن بللو کرایه وه و ئیتر بومه نه ندای ده سته ی نو سهرانی نه و گواره و له هه موو ژماره کانیدا شیعر و وتارم بللو کرده وه.

زه بیچی سهر نو سهر ی نیشتمان بوو و به پراستی له چاپکردنی نه و گوارهدا زه حمده ی کیشا و وریایی نیشاندا. جگه له زه بیچی و چند که سی باوه پینکراوی تر که س ده سته ی نو سهرانی نیشتمانی نه دده ناسی و نه دیده زانی نه و گواره له کوئ چاپ ده کړی. نه ندای کومه له وه ک نه ندای حیزیک ی نه هینی و به دیسپلینی توند هه نه ونه ده ی دده زانی که پیویست بوو بیزانی.

له بیرمه نیشتمانم بڼه بابم ده خوینده وه. به تاییه تی شیعه کانی خوم و ده یگوت کوره نه و هیمنه کییه؟ له دل ی خومدا پیده که نیم، به لآم نه ده کرا بلیم نه و که سیه که تو ده فته ی شیعه کانت لڼ له ته ندووری به که مران هاویشته. کومه له گوار ی ناواتیشی چاپ کرد و من له ویشدا نو سیم.

تیئاتری «دایکی نیشتمان» گوره ترین ته بلیغاتی بڼه کومه له کرد. نه و تیئاتره که نوریش ساکار بوو و ده توانم بلیم له باری هونه ی و ته نانت فیکره وه ناته واویش بوو. سن چوار مانگ له مه هاباد و شاره کانی تری موکریان له سهر شاتق مایه وه. که م که س هه بوو نه چووین و هه که سیش چوویا ده گریا و هه سته کوردایه تی ده بزووت. له دیتاه ی زور

دووره دهسته وه خه لک بؤ دیتنی نه نومایشه ده هاتن. بیچگه له ته بلیغاتی سیاسی له باری ماددیشه وه داهاتیکی ژوری هه بوو و کومه له ی دهوله مه مند کرد.

کومه له هه بهو داهاتانه توانی چاپخانه یه کی دهستی بکړئ و له مه هاباد دای بهم زړیتن.

تا زیاتر له کومه له دا کارم ده کرد پله ی ژانیاریشم پتر ده چوو سه و له پیاوی زانا و نه دبیی وهک پیښه وا قازی موحه مه د و کاکه په حماني موته دی نیزیکتر ده بوومه وه و شتیان لئ فیر ده بووم. هیچ کام نه و پیاوه گه ورانه ی کورد که له پارچه کانی تری کورد ستانه وه ده هاتن له من شاروه نه بوون. هه مزه عه بدوللا، مسته فا خوښناوی شه هید و میرحاج و قودسی شه هید و ژوری ترم له و ټیکو شه رانه دیتن و ئالوگوړی فیکریم له گه ل کردن. چاپه مهنیه کانی ئیران پیشکه و توتوانه تر بوون و شتی تازه یان تیدا بوو. به تابه تی چاپه مهنیه کانی حیزبی توده ی ئیران له پروونکرده و ی بیروپای سیاسی مندا کاریان کرد. په وابیتی فرهنگی ئیران و شووره وی لقی له مه هابادیش دامه زرا. منیش یه کیچک له وانه بووم که له ویدا کارم ده کرد. هه رچه ند به داخه وه نه و بنکه پیشه سنیاره کانی منی جیبه جئ نه کرد و هیچی به کوردی بللو نه کرده وه، به لام ژور شتی به نرخی به فارسی بللو ده کرده وه و که لکم لئ وهرده گرتن. شیعر و نووسراوی کوردی به نازه ری و پووسی ته رجه مه ده کران و نه وه ش ده سکه و ټیکی باش بوو بؤ ئیمه. یه کیچک له و شتانه ی ته رجه مه کران و منیش له ته رجه مه کردنیدا به شداریووم ئاله کۆکی هه ژار بوو، که له لایان ئینسانیتی واقعی و شاعیریکی باشی نازه ربایجانی شووره وی ماموستا جه عفر خه ندانه وه به نازه ری و به شیعر ته رجه مه کرا.

شه پی مال ویرانکه ری دووم به ټیکشکانی فاشیزم و نازیسم و شرت و گوم بوونی هیتلر و کوژدانی مؤسولینی و گیران و له ناوچوونی شه پ هه لایستنه کان ته واویوو. هیوا و هو میدی گه لانی ژیرده ست و ژورلیکراو گه شه ی په یدا کرد. له شکر ی هاوپه یمانه کان له ئیران چوونه دهر. له حالیکدا که جوولانه وه ی پزگاریخوازی گه لانی ئیران پوژ به پوژ په ره ی ده گرت. گه لی کورد یه کیچک بوو له و گه لانه ی که هیوا ی به دواپوژی گه شه داری خزی دم به دم په ره گرتتر ده بوو.

دهسته یه که له پرووناکییران و نه ندامانی کومه له ی «ژک» هاتنه سه نه و پروایه که جیبه جئ کردنی به رنامه ی کومه له له هه لومه رچی ئیستای جیهان و کوردستاندا ئیمکانی که مه. بۆیه به رنامه یه کی کورت و نوییان که له گه ل هه لومه رچی نه و سه رده میدا ده گونجا

گه ډله کړد و له پوځي ۳ څه زه لوهري (۱۳۲۴) ۱۹۴۵ په کهم کونگره ۱۱ څيزي ديموکراتي کورستان له شاري مه هاباد گيرا و نو بهرنامه په سندکرا و پښکراوي څيزي ديموکراتي کورستان هر له سره بڼاڅي پښکراوي کومه ډله «ژ. ک» دامه زرا و تهنيا له کادري پابهريدا نالوگورپک پښکها و پيشه وازي مه حه مه د که نه دمايکي ساده ۱۱ کومه ډله بو و ناوي نه هيني «بينايي» بو به پيشه وازي حيزب هه لېږدرا و سه روکي کومه ډله که پياويکي زور تيگوشه و نازا و پاک بو له کادري پابهريدا نه ما. نه نالوگورپه هيچ کاري نه کړده سر نه و پياوه و له پريزه کاني خواره و ۱۱ حيزب دريځي به خه بات و کاري خوي هر دا و په نجی کي زوري کيشا.

له کړبونو وه کاني کونگره دا من بڼه په کهم جار له ژياندا له بهراميه ر خه لکدا شيعرم خوينده وه. کاتيک به رپوهري کړبونو وه گوته: نيساستاش «ناغاي هيمن» شيعرتان بڼه د خويندو و من بڼه شيعر خويندو به شه رموه چومو سر مينبه ري مزگه و تي سووري مه هاباد، هه موکس ته نانه ت پيشه واز و اقي وپا و له خويان ده پرسی: چون هيمن شاعير و نوو سه ري نيشتمان (سهيد موحه مه د نه ميني شيخه ليسلامي) بو و نيمه نه مان ده ناسي؟ بابيشم که نه و ۱۱ بيسته وه له گفتي خوي په شيمان بڼو و گوته هيمن شاعيري کي باش نيه.

څيزي ديموکراتي کورستان کورپکي به ناوي «هه يه تي په نيسه ي ميللي» هه لېږدرا که منيش په کيک بووم له نه دماه کاني. له هه لېږدرا دني ناوخودا حاجي بابيه شيخ که پيرترين نه دندام بوو، به سه روک و من که لاوترين نه دندام بووم به سکرتر هه لېږدراين. چنه د مانگ له و کړه دا کارم کړد. کاريکي گران بوو. هر من به تهن به کاره کان راده گه يشم و حاجي بابيه شيخي په حه تي هر نه و نه ده له سر بوو نه وي من ده ينوسم نيمزاي بکا. هه رچنه له باره ۱۱ ده سته لات و ناوبانگه وه کاريکي گرینگ بوو، به لام له گه ل زه وقي من پک نه ده که وت. به تاييه تي به پي چوون له گه ل حاجي بابيه شيخي خوي زورگر و که له پره ق کاريکي هاسان نه بوو.

ليړه دا که باسي حاجي بابيه شيخ هاته گورپي ده مه وي شتيکي ميژويي پوون بکه مه وه. له نوو سراوي چنه د پياوي بڼه خه بره دا ديومه و له خه لکي ساکاريشم بيستوه تاواني خه يانه ت وه بال حاجي بابيه شيخ ده دن. من حاجي بابيه شيخم خوش نه ده ويست. چونکه له گه ل نه وه شدا ده يانگوت له علومي دينيدا زور شاره زايه و پيازياتي کون زور ده زاني، پياويکي زور کونه په رست و که له پره ق و خوپه رست و ناشاره زاي بوو. به لام زور پاست و پاک و نازا و به بيروباوه پ بوو. به هيچ باريک تاواني خه يانه تي پيوه ناووسن. له کاتي و توويژ

له‌گه‌ڵ نوێنه‌رانی ده‌وله‌تی مه‌رکه‌زیدا دوور نییه فریبی خواردبێ و به‌هه‌ڵه‌ چووبێ. به‌لام له‌ پێگای راست لای نه‌داوه.

بلاوه‌ پێدانی گه‌مارۆی ده‌وری سه‌قز و سه‌رده‌شت و خوێ خوپه‌ که‌ تاوانه‌کی ده‌خه‌نه‌ سه‌ر حاجی بابه‌شیخ پێوه‌ندی به‌مه‌سه‌له‌یه‌کی قوول و نه‌هێنی سیاسیه‌وه‌ هه‌یه‌ که‌ لیڤه‌دا جێگای باس کردن نییه‌ و با جارئ ده‌رخۆنه‌ی له‌سه‌ر دابنێین و زۆر له‌ ده‌سته‌لاتی حاجی بابه‌شیخ به‌ره‌ژووتر بوو. حاجی بابه‌شیخ نه‌وه‌نده‌ی ده‌سته‌لات نه‌بوو فه‌رمانده‌یه‌کی ده‌رویه‌ری نه‌م شارانه‌ به‌قه‌سه‌ی بکه‌ن و بکشیته‌وه‌. خۆ نه‌و هه‌چ مه‌سئولییه‌تی له‌شکری نه‌بوو، له‌شکری کوردستانی و هه‌ک له‌شکرێکی په‌سه‌می به‌قه‌سه‌ی فه‌رمانده‌کانی خۆی ده‌کرد نه‌ به‌قه‌سه‌ی سه‌ره‌ک وه‌زیرێکی بێ ده‌سته‌لاتی غه‌یره‌ نیزامی. هیوادارم به‌م کورته‌ نووسینه‌ خوێنه‌ره‌کانم پوون کردبێته‌وه‌.

من وازم له‌ سکرته‌ری هه‌یه‌ته‌ی ره‌ئیس‌ه‌ی میلی هیئا و له‌ کومیس‌یونی ته‌بلیغات‌ی حیزیدا ده‌ستم به‌کارکرد. له‌ هه‌موو چاپه‌مه‌نییه‌کانی حیزیدا ده‌ستم به‌نووسین کرد. له‌ پۆژنامه‌ی کوردستان و گۆراری هه‌ڵه‌دا شیعر و وتارم بڵاو ده‌کردنه‌وه‌ و له‌ میتینگه‌کانی حیزیدا به‌شدار ده‌بووم. له‌ ده‌سته‌یه‌کدا که‌ بۆ دانانی کتێبی کوردی بۆ فێرگه‌کانی کوردستان کاریان ده‌کرد، نه‌ندام بووم. نه‌ندامه‌ ئه‌سلیه‌کانی نه‌و لیژنه‌ وه‌ک له‌بیرم مابێ، زه‌ببجی و هه‌ژار و برایمی نادری و دلشادی په‌سولی و من بووین. پێشه‌وا بۆ خۆی و چه‌ند مامۆستای شاره‌زاش یاره‌متیان ده‌داین. هه‌رچه‌ند هه‌چمان له‌و کاره‌دا په‌سپۆر نه‌بووین، به‌لام چونکه‌ زۆر به‌دڵسۆزییه‌وه‌ کارمان ده‌کرد پێم وایه‌ کتێبه‌کان که‌ به‌داخه‌وه‌ چاپ نه‌کران خراپ نه‌بوون.

پۆژی بیست و شه‌شی سه‌رماوه‌ژ ئالای کوردستان له‌ مه‌هاباد هه‌ڵکرا و پۆژی دووی پێبه‌ندانی ١٣٣٤ کۆماری کوردستان دامه‌زرا. من نامه‌وێ له‌و باره‌وه‌ بدویم چونکه‌ زۆری باس کراوه‌ و ته‌نیا ده‌لێم من له‌و پۆژه‌ پیرۆزانه‌دا به‌شداربووم و شیعرم خوێنده‌وه‌.

له‌و ماوه‌دا من و هه‌ژار یه‌کمال بووین، شه‌و و پۆژ پێکه‌وه‌ ده‌گه‌راین. ماوه‌یه‌کیش قه‌زنجیمان له‌گه‌ڵ بوو. کاتی بێکاری و سانه‌وه‌مان زۆر خۆش پاده‌بوارد. من که‌ پایه‌ی خوێنده‌واری و زانیاریم زۆر له‌وان که‌متر بوو، له‌ هاوئیشینی نه‌وان که‌لکم وه‌رده‌گرت و شت فێر ده‌بووم. چونکه‌ من و هه‌ژار بۆ هه‌موو جێگایه‌ک پێکه‌وه‌ بووین و لێک هه‌ڵنه‌ده‌پراین، زۆر که‌س نه‌یانده‌زانی کامان هه‌ژاره‌ و کامان هیمن و نه‌گه‌ر یه‌کمان به‌ته‌نێ گه‌پابین ده‌یانگوت کوا نه‌وی تر؟

پاش دووی پښه‌ندان و پښکھاتنی کۆماری کوردستان کورده‌کانسی پارچه‌کانی تری کوردستان پوویان له مه‌هاباد کرد و من و هه‌ژار له‌گه‌ل هه‌موو پیاوه به‌ناوبانگه‌کان پښوه‌ندی دۆستایه‌تیمان دامه‌زراند. مامۆستا قانعیشم ناسی و له ئه‌زموونی ئه‌ده‌بی ئه‌ویش که‌لکم وه‌رگرت. زۆرم بیره‌وه‌ری خوش له هاونشینی مامۆستا قانیع هه‌یه که به‌داخه‌وه لیڤه‌دا مه‌جالی گێڕانه‌وه‌یان نییه.

دایکم له‌میژ بوو ده‌یویست ژنم بۆ بیڤن و تا نه‌مردوه‌ه من به‌زاوایی بیڤن. به‌لام من ملم پانه‌ده‌کیشا و نه‌ده‌چوومه ژیر بار. خۆم به‌خوینده‌وار ده‌زانی و پیم وابوو هه‌ق نییه دایک و بایم ژنم بۆ بیڤن. بۆ خۆشم له هه‌لبژاردنی ده‌زگیراندا دپدۆنگ بووم و هه‌تا گه‌وره‌تر ده‌بووم ئه‌و دپدۆنگیه‌ زیادی ده‌کرد. له‌و ئاخیرانه‌دا هاتبوومه سه‌ر ئه‌و خه‌یاله که ئه‌سه‌لن ژن نه‌هینم و به‌په‌به‌نی به‌مینمه‌وه. هه‌چ کچیک ته‌بعی جوانی په‌رستی منی پازی نه‌ده‌کرد و په‌نگ بڤ نه‌گه‌ر دایکم نه‌بوو یا ئیستاش بوخچه‌ی نه‌کراوه بوو یا. به‌لام دایکم ئه‌و سالی پیتی لڤ له که‌وشان کردم و گوتی: ئیلا بیللا، پیت خوش بڤ و پیت ناخوش بڤ ژنت بۆ دینم. له‌ولاشه‌وه هه‌ژاری لڤ دنه دابووم و شه‌و و پۆژ له‌بڤ هه‌نگله‌دا بوو. هه‌ژار به‌ته‌مه‌ن چی وا له من گه‌وره‌تر نه‌بوو. به‌لام سارد و گه‌رمی پۆژگاری له من زۆر پتر چیشتبوو. دوو جاری ژن هی‌نابوو و ئه‌زموونی له‌و باره‌وه زۆر بوو. توندی و سه‌ره‌پۆیی دایکم و نه‌رمه نه‌رمه و دنه‌دانی هه‌ژار دل‌یان نه‌رم کردم.

دایکم به‌رازایه‌کی خۆی که کچی پیاویکی به‌ده‌سته‌لات و ده‌وله‌مه‌ند بوو بۆ خواستم که نه‌ دیبووم و نه‌ ده‌مناسی. درۆ نه‌بڤ جارێکی دووبه‌دوور له‌به‌ر مانگا‌دۆشین دیبووم. ئه‌ویش پوخسارم نه‌دیبوو. به‌لام ده‌مزانێ کورته‌ بالایه. ئه‌وه‌ش سه‌یر بوو من ئه‌و خۆویژه نه‌بووم که گوتوویه‌تی: «سه‌ده نه‌حله‌ت له‌ حاله‌تم هه‌ر ئی کورتم خوش ده‌وین» من له ژندا ئه‌وی له هه‌موو شت پتر سه‌رنج پاده‌کیشڤ به‌ژن و بالایی پڤکوپڤک و به‌رزه. ئه‌وه‌شم به‌ دایکم گوت. گوتی: پۆله ئه‌و قسانه‌ چن؟ زڤریش بچوکه. دایکم ژنێکی دنیادیده و به‌ئه‌زموون و کارامه و زۆر به‌ده‌سته‌لات بوو. خزم و که‌سوکار و دۆست و ئاشناشمان زۆر بوون، له‌ناو ئه‌و هه‌مووانه‌دا ئه‌و به‌رازایه‌ی هه‌لبژاردبوو. دیاره ئه‌و به‌دوای کچی شوخ و شه‌نگ و جوان و چه‌له‌نگدا نه‌گه‌ر پابوو. ئه‌و ده‌یویست بووکیکی ئاکاریاش و په‌فتارچاک و دریا و به‌مشوور و مال‌داری که‌ری هه‌بڤ.

شایی هی‌من ده‌ست پڤکرا، هه‌ژار هه‌لبه‌زی، سه‌رچۆپی کیشا، ده‌ستی دۆی ناسک و نازداری گوشی، چاوی له‌ کیژۆلان داگرت و شه‌وانه‌ش به‌و قسه‌ قۆپانه‌ی خۆی کۆپی دیوه‌خانی وه‌پڤکه‌نین ده‌خست. به‌لام هی‌من نیگه‌ران بوو، نیگه‌رانی دواپۆزی خۆی و بی‌ری

لەو دەکردهوه چۆن لەگەڵ ژنیک که هەلبژاردەوی دایکەتی و بۆ خۆی نەیدیوه و نایناسی، دەتوانی ژیان بەریتە سەر. نەیدەزانی تۆقی لەعەنتی بۆ دینن یا فریشتەیی پەحمەت.

پۆژی ۲۵ی خەزەڵوهری ۱۳۲۵ بووکیان بۆ دابەزاند. دیارە ئو پەری ناسک و نازدار و شوخ و شەنگ و جوان و چەلەنگە نەبوو که خەیاڵی شاعیرانەیی من بەشوینیدا دەگەرا و ھێشتاش تووشی نەبوو. بەلام زۆر زوو توانی خۆی لە دلی مندا جێ بکاتەو و وا لە خۆی بکا که لە قوولایی دڵمەوہ خوشم بوئ و ببی بەیاری ھەمیشەیی و خەمپەوینی پۆزانی تال و تفتی ژیانم. بیست و سێ سال پێکەوہ ژیاين و لە پەنا ئودا ھەستم بەسانەوہ دەکرد. قەتی ئوہەندە دڵ نەشکاندم پۆژیک تا ئیوارێ لێی زیزیم و دەنگی لێ بگۆیم. زۆر لە ژیاينی ژن و میردایەتیم پازیم. ئیقرار دەکەم ژیاينی خویشی ژن و میردایەتیمان زیاتر ئو پێکی ھێنابوو. چونکە من دەزانم ھەساس و تووہ و تەنانت بیانووگر و جینگتۆکەم، بەلام ئو ھیدی و ئارام و ژیر بوو و بیانووی نەدەدا دەستم. تاقە کوپتیکمان بوو ناوی نا (سەلاح)، ئوہ ماوہیەکی زۆرە لە دیداریان بێ بەشم و دەردی دووری دەچێژم. یادیان بەخێر.

ھێشتا مانگیک بەسەر شەوی زاوایەتیمدا پانەبردبوو و بەقسەیی ئو پۆ مانگی ھەنگوینم تەواو نەکردبوو، کہ بەداخەوہ ئوہی نەم دەویست روویدا روویدا و ئوہی پیم خویشبوو بمرم و نەییبنم دیتم. پێسەکەمان لێ بۆوہ خوری. ھێلانەکەمان لێ شیوا و کۆمارەکەمان پووخوا و دوژمن بەسەرماندا زال بۆوہ.

ماوہیەک بوو ھەست بەمەترسی دەکرا. جەبەھی سەقز و سەردەشت قایمەر دەکران. چەند دەرەبەگی بەناویانگ و خاين پايان کردبوو بۆ عێراق و یەک دوو مەلا و شیخی خوێرپەپیاو دەسبەسەر کرابوون. حکومەتی ئازەربایجان لەشکرێکی ساز و تەياری بۆ پشٹیوانی پێشمەرگە ناردبوو جەبەھی سەقز، چونکە وا بەراورد کرابوو کہ تەنیا لەو جەبەپا ترسی پەلاماری دوژمن ھەيە. لەپێشداش چەند جار لەو جەبەپا دوژمن پەلاماری ھێنابوو، بەلام زۆر خراپ شکابوو و زەبری دەستی پێشمەرگەیی کوردستانی چێشتبوو.

ئازەربایجان حکومەتیکی گەورەتر و بەھێزتر و زۆر تەياریتر و پێ چەکتر بوو لە کوردستان. خەتی دیفاعی ئازەربایجانیش زۆر قایمەر بوو. کەوابوو کەم کەس بەخەیاڵیدا دەھات لە پێگای ئازەربایجانەوہ پەلامار بۆ سەر جوولانەوہی پزگاریخواری گەلانی ئێران بەھێنرێ.

ماوہیەک بوو بۆ ئوہی کارەکانی حیزبی باشتر پاپبەپن پاش ئوہی شەوانە پێشەوا کہ زۆر شەو تا درەنگ لە دەفتەری حیزیدا دەماوہ دەچۆوہ مالی خۆی، کادریکی حیزبی

له دهفتهرى حیزیدا دهماوه بۆ ئهوهی پاپۆرتی خوارهوه - ئهگەر پێویست بوو - بهپیشهوا رابگهیانی و دهستوراتی پیشهوا بۆ خوارهوه بنێرێ. ئهوشهوی نۆرهی منی تازه زاوا بوو. له دهفتهری حیزب دانیشتیبووم و خهریکی نووسینی مهقالهیهک بهووم بۆ «کوردستان»، ئهفسهرێکی بچووک بهلام دۆستیکی گهورهی من و ئهندامێکی زۆر بهوهفای حیزب هاته ئوور. زۆرم پێ ناخۆش بوو که دهستی بۆ رادیۆکهی سهرمێزهکه برد. چونکه نووسینهکهی لێ تێک دهدام. بهلام چم نهگوت و قهلهمهکهم دانا. لهپرسشتیکی وامان گوتی لێ بوو که وهختابوو پێمان بهعهرزوه وشک بێ. رادیۆ تاران تهلگرافی پیرۆزیایی دوکتور جاوید وهزیری ناوخی نازهریایجانی دهخوێندهوه که بهبۆنهی گهپانهوهی ئهرتشی شاههنشاهی بۆ تارانی ناردبوو. دوايه خهبری پاکردنی «موتهجاسیرین»ی پاگهیاندا. موتهجاسیر و ماجهراجوو دوو ناو بوون که لهو شهوهرا بهسهربهپێوهبهزانی جوولانهوهی نازادیخوازی کوردستان و نازهریایجاندا بران و ئیستاش دهزگای تهبلیفاتی پێژیم دووپاتهیان دهکاتهوه و دهیانهیتهوه کاویژ.

دهسهبجێ بهتیلفون ئهوخهبههرم بهپیشهوا پاگهیاندا. گوتی بۆ خۆت وهره ئێره بهئهوانی تریش رابگهیانه بێته ئێره. بهدوای ئهواندا نارد و بۆخۆم چووم بۆ مائی پیشهوا. سهدری قازی برای پیشهوا که نوێنهری مهجلیس بوو له تاران و بهپروالته نهدهبوو لهو واقیعه بترسێ، له ههموو کهس پتر شلهژابوو. ئهو دهسهبجێ گهپاوه بۆ تاران و لهوێ گرتیان و هێنایانهوه مههاباد.

نازهریایجانی و تهیار پر چهک بهلهشکری ساز و پهرداخ و فهرمانده لێزانهکانیهوه بۆ وا زوو تهسلیم بوو؟ پیشهوههری کارامه و شوێشگێپر و کۆنهپیای و نازا و پابههرهکانیتری نازهریایجان بۆ وا بهپهله رایان کرد؟ پرسیارێکه کهس بهتهواوی جوابی نهداوتهوه و منیش جوابم بۆ نادریتهوه بهلام دلنایام ئهگەر فیدایی دهستی کردباوه و ئهگەر فیرقه بهربههرهکانی بکردایه، لهشکری شپوشپێوی تاران نه تهنیا پێی له تهوویژ نهدهنا و ئهوه ههموو کوشتاری نهدهکرد، بهلکه تارانیش دهشیوا و لهوانهبوو له سهرتاسهری ئێراندا جوولانهوهی نازادیخوازی بهسهربهکۆنهپههستییدا سههرکهوێ و تهنانهت نفووزی ئیمپریالیزم له پۆژهلاتی ناوهراستدا زووتر بنهبرێ. بهلام وهک زانایان گوتوویانه میژوو ئهوهیه پوو دهدا نهک ئهوه که ئێمه دهمانهوێ.

بهلێ کوتوپر تهوویژ گیراوه و کوردستانیش له ههموو لاهه گهمارۆ درا. پاش ئهوهی سهدری قازی نازانم بۆچی بهرهو تاران گهپاوه پابهزانی حیزبی دیموکراتی کوردستان له مائی پیشهوا کۆبوونهوه و ئهوشهوی پووحیهی ههموو کهس دهتوانم بلێم باش بوو.

شورای جهنگ به سه رۆکایه تی حاجی بابە شێخ پێک هات و سورهت جهلسه ی یه کهم ئیمزا کرا و قهراری به ربه ره کانی درا . به لām هیشتا مه ره که بی بریارنامه که وشک نه ببۆوه که خه بهر هات یه کێک له ئەندامه کانی ئه و شورایه پای کردووه .

بۆ به یانی وه نزع گۆرا و بریاری به ربه ره کانی هه لۆه شـاوه و به پیشمه رگه دهستور درـا بـیـ دهستکردنه وه پاشه کشه بکا و پێگا بۆ ئه رتهش به تـاـل بکا و خه لک دهستیکـی کهـوتـه نه ولای و یه کێکی که و ته که و ته ئه ملای .

پیشمه رگه له جبهه ی سه قز و سه رده شته وه به پێکوپێکی پاشه کشه ی کرد . فیداییه کـان که فه رمانده کانیان پـایـان کردبوو وه ک مه پـی بـیـ شـوان بـلـاوبوون و عه شایر لـیـیان وه خۆکه و تن و هه موویان داپـلـۆسـین و نه یانه پـیـشت تاقه فیشه کێک له گه ل خۆیان به رنه وه ، به لām نه وێرانه پیشمه رگه . ته نیا له ناو مه نگوران پیشی دهسته یه کیان گرت که به فه رمانده یی زێپۆی ده گه رانه وه ، زێپۆش که بۆ خۆی شه ره خۆریکی وه ک ئه وان بوو ، ده سـتی نه دا و به گزیاندا هاته وه و ته نانه ت چه ند گونـدیشـی تـا لـان کرد و گه یشته وه مه هاباد . ئه وانی فیداییه کانی نازه ربایجانیان پـووت کرد که سـیـان نه کـوشت . ئه وی من وه بیرم بـی له و کاره ساته دا ته نیا پیشمه رگیکی کوردی عێراق شه هید کرا و هیندیکیشیان ناپیاوانه پـووت کردن . فه رمانده ی ئه رتهش بـی هـیچ زه حمه ت گه یشته گوندی حه مامیان و پیشه وا له وێ دیتی .

له و ماوه دا من هه میشه له گه ل پیشه وا بووم . دیاره له گه لی نه چوومه حه مامیان ، به لām له شاری به جیم نه هیشت . ده مدیت په شوکابوو . به لām نه ک له ترسان ، به لکه له داخان و له بهر ناھومییدی .

من له میژ بوو پیشه وام ده ناسی و له پۆژی ته نگانه دا دیبووم . به ده ست و تفهنگی خۆی پیاویکی زۆر ئازا بوو . پیش دامه زانـدنـی کۆماری کوردستان چه ند جار عه شایر هاتنه سه ر مه هاباد و پیشه وا بۆخۆی له یه کهم سه نگه ردا بۆ دیفاع ئاماده بوو . ئه دی چۆن بوو ئه و جار ته سلیم بوو ؟ بۆخۆم لێم بیست گوئی له سه رمانه وه ناچن و ده مانکوژن . به لām پیم خۆش نییه گه له کهم به جی بێلم و ده مه وێ له ناو ئه واندایم .

پاسـته کوردستان پاش گیرانه وه ی نازه ربایجان و له ده سـتـدانی ئه و هاوپه یمانه به هیزه له هه موو لایه که وه گه مارۆ درابوو ، پاسـته به شـیـکی عه شایر گوئیـان له کـلـاـو په راندبوو و چاوه نـۆری خـراپه یان لـی ده کرا ، پاسـته خه زینه ی کۆمار به تـاـل و حه تـاـل بوو و هه مووی درابوو به تـووتـن و هیشتا نه فرۆشـرا بۆوه و له عه مباردا ما بۆوه ، پاسـته له هه موو یارمه تییه کی ده ره وه هیوا بپا و کرابوو ، به لām من بهش به حـالـی خۆم له و بره وایه دام ئه گه ر ده سـته وه که ری

کراښا و ټيمه نه زمونږي شوېر شگړېرمان هه با ميژووي کوماري مه هاباد به و جوړه دوايي نه ده هات که هات.

پوځي ۲۶ي سهرماوه نږي ۱۳۲۵ - ۱۹۴۶ نه رته شوي شپو شپړپوځي شاهه نشاهي ته و او ساله وختيک پاش هه لکردي نالاي کوردستان شاري مه هابادي گرته وه.

هينديک له به پيوه به ران و کادره کاني حيزب رايان کرد و خويان شاردوه وه و هينديکيش دانيشتن و چاوه نوږي گرتن بوون. من نه و پوځي له شار وه دهرکه وتم و چوومه خانه قاي شيخي بورهان. له وي شيخي موحه مده دي خالم حه شاري دام و له بن بالي خوي گرتم. له خانه قا بووم که خه به ري گيراني پيشه و او رابه راني حيزب و کومارم بيست. پياوم وه دووي هه ژار خست بيبي نه موه و پيکه وه ته گيريک بکه ين. نه و يش بو دي دهرچو بو و بوم نه دوزراوه.

نه خوځشي که وتوويي له خانه قا هه بوو، زور که س گرتبووي و چنه که سيشي کوشتبوو. من جاريکي تر هر له و خانه قا يه دا نه و نه خوځشي يه م گرتبوو و زوري لي نه تر سام. گوتو يانه هه رچي بترس نه ناخه لسن، هينده پي نه چو گرتم و که وتم. به فريکي يه کجار زور و نه ستور که وتبوو، هيچ دوکتوريک به و به فري نه ده که يشته خانه قا. دوو مانگي په به ق بو دي له سر ره قی پشتي که وتم. نه سپهک له سري دام و قسه ي هاتهران پاته رانم ده کرد. هه موو به دنم به نو يانه وه چو و توخي هاو يشت. به لام نه و جاريش له ده ست ئيزرائيل پرگاريم هات.

که له نه خوځشي هه ستاموه به فريش که م ببوو، پيگا کرابوونه وه. وايان به مه سله حه ت زانسي بو نه وه ي که ميک ژيوه له بيمه وه و گورد بگره وه به دزي بجمه وه مالي خومان که له شار نيزيک بو و دهرمان و خواردني باشتري لي وه ده ست ده که وت. چاک له بيرم نييه چنه د پوژان له ماليدا ته مالم هه لگرت و خوم مه لاس دا.

پوځيک له ژور دي دانيشت بووم و کتيبم ده خو ينده وه، له پر له ناويدا بوو به شين و گابور. ناردم بزنام چييه؟ قاسيد به گريان و له خودان هاتوه و گوتي نه وانه ي له شاري هاتوونه وه ده لني دهور ي شار گيراوه و نايه لن که س بچيته ناو شار يا وه دهرکه وي و ده نگويه و ده لني پيشه و او شاهيد کراوه. هينده ي پي نه چو قسه که دپا و مه علوم بوو پيشه و او سهر ي قازي براي و سه يفي قازي ناموزاي له چوارچرا له دار دراون.

نه و پووداوه دلته زينه و نه و کاره ساته جه رگبره هه موو کورديکي به شهره في خه مناک و تازيه بار کرد. به تاييه تي دلي مني به ناسور نه نگاوت. ناسوريک که بوته تيراوي و ئيستاش

ھەروەبەن دەداتەوہ و ھەلدەداتەوہ و بېگومان ساپىژ نابى و لەگەلم دىتە بن گل.

من پېشەوام لە دلەوہ خوۆش دەويست. بەرەبەرئىكى دلسۆز و ژىرم دەزانى، بەکورديكى پاک و چاکم دەناسى و بەموسليحيكى يەكجار گەرە و مەزەم دەزانى. دەمزانى نەتەوہەى خوۆى چەند خوۆش دەوئ و چەندى پىن خوۆشە خزمەتى بکا. چەند بەئاواتەوہ بوو کورد بگاتە پىزى نەتەوہ بەختەوہرەکان. زۆرم ھىوا پىن بوو گەلەکەمان بەپەلە بەریتە پېش و لاتەکەمان زوو ئاوەدان بگاتەوہ. لەو ماوہ کورتەشدا دەزانين چەندى خزمەتى بەکەلک کردن. بەپراستى مەرگى پېشەوا نەک ھەر بۆ نەتەوہى کورد بەلکە بۆ جوولانەوہى ئازادىخوازى و دژى ئىمپىريالىستى سەرانسەرى ئىران زيانئىكى گەرە بوو. دەريايەک زانست و ئەدەب، دەريايەک فيکر و بىر، بەدەستى زۆردارىكى سەرەپۆ و نەزان وشک کرا و لەناوچوو.

سە پۆژ پاش شەھىدبوونى پېشەوا يانى پۆژى سىزەبەدەر - قەلەپم بۆ کرد و لەگەل پياوئىكى ھەزار و ھاوالئىكى زۆر بەنرخى حىزى بەرەو کوردستانى عىراق وەپئ کەوتين. بەدوو پۆژ و دانئىک سنورمان پەراند. لەوێرى جۆگەوہ بازەم دا ئەوێرى جۆگە بەپاڵەت ھىچ فەرقئىک نەھاتە پېش چاو. بەلام لە واقىعدا سنوورى سياسى ولاتئىک پەراندبوو و چووبوومە ولاتئىكى دىکە. گەيشتمە شارى قەلادزە، وەنئۆ بازارپ کەوتم و نەکەوتم بەبەرگ و لىياس پۆلىس ناسىمى و زانى لەو دىورا ھاتووم. پىليان گرتم و خەرىک بوون تئىکەوہ پىچن. بەلام مەلایەک و حاجىيەک بئ ئەوہى بىناسن باليان بەسەردا کىشام و نەجاتيان دام. نەقلەکە راست لە من پووى دابوو لە ترسى ئاگر پەنام بۆ مار بردبوو. مەلا پئى خوۆش بوو بىناسئ. منيش لەگەل ئەوہشدا پئىم خوۆش نەبوو کەس بىناسئ و ناوى خوۆم بەکەس بلئىم خوۆم پئ ناساند. دياربوو مامۆستا منى لە دوورەوہ دەناسى. ئەو شەوہى زۆرى حورمەت گرتم و لە حوجرەى فەقييان نووستم و بەيانى بۆخوۆى وەپېشتم کەوت و بردمى بۆ گوندى گەردبو داغ. من بەھىوا بووم سۆراخى ھەزار و زەبىحى و قەزجى و دلشاد بکەم و قەسەى خوۆمان بئ لە دلئى خوۆدا وام دانابوو يەک بگرينەوہ و سەرلەنوئ دەست بەکاربينەوہ. ديارە ئەو قەسەم بەمامۆستا عەرز نەکردبوو، بەلام پئىم گوت دەدەمەوئ ئاوالەکانم ببينمەوہ. مامۆستا گوتى جارئ پووبار زۆن و بوار نين و بىجگە لەوہ ئەو کوردانەى ئىرە کە ھاتبوونە ئىران ھاتوونەوہ و دانگەريزە دەکەنەوہ بۆ لای شاران و پۆلىس نامادەيى ھەيە. جارئ ماوہيەک لئىرە بە تا ولات کەمئىک ئارام دەبئتەوہ. ھاوپیەکەم ناردەوہ و بۆ خوۆم دەستم کرد بەخوۆندن و سەرلەنوئ بوومەوہ فەقئ؛ زۆر چاکم دەخوۆند. ھەم خوۆم دەخافلاند و ھەرەزى خوۆم دەشکاند و ھەم دەمويست ئەوہى لە سووريم دۆراندووە

له کایه ی تێ هه لێبنمه وه . هه شتا لاو بووم و نه گهر خویندبام ده متوانی شتیك بگه م . به لام خویندنه كه م زۆری نه خایاند . بیستم وه زعی ئێران ئارام بۆتوه و ده ستیان له خه لك گرتن هه لگرتوه و لێك داوه پاش ئه وه ی لێره ش هه ر قاچاغم و ناوێرم بگه پێم بۆ سه رێك له ولاتی خۆمان نه ده مه وه ؟ نه گهر زانییم ده حاویمه وه ئه وه هه ر له وێ خۆم هه شار ده ده م . به تاقی ته نێ پووم له کوێستانه خۆشه کانی کوردستان کرد به نێو چادر و هۆبه و گول و گولزاراندا گه رام . شه نگه بیژی کیل گه ردنم دین . له و گه شت و گه پانه دا بووم كه پارچه شه یعی به هاری کوردستانم گوت ، كه بۆخۆم ئیستاش زۆرم خۆشده وئ و به شاکاری ده زانم . ژاندارم و پۆلیس له هه یج کوئ تووش نه بووم و بێ سه ده مه گه یشتمه وه گونده که ی خۆمان .

پاوه ستام تا شه و به سه ر ده ستاندا هات و به تاریکی چوومه مائێ . یه کسه ر چوومه پشت ده رکێ ژووری بابم . بۆ یه که م جار له ژیاندا خۆم گرت . چونکه بابم خۆ له خه لك گرتن و گوئ له قسه ی خه لك هه لخستنی زۆر پێ ناخۆش بوو . ته نانه ت ژنی مالی ئیمه له ترسی بابم قه ت نه یان ده وێرا شه مۆله بگرنه وه كه ئه وده م له لادیدا زۆر باو بوو . له درزی ده رکه وه دیتم بابم به حه واوه پاوه ستاوه و له گه ل ئه و پیاوه ی که له گه لم هاتبوو بۆ کوردستانی عێراق قسه ده کا و پێی ده لێ پۆله پێم بلێ له کوئییه بۆخۆم پیاو ده نێرم . ئه ویش ده لێ دوو پۆزی دی بۆخۆم ده چم و ده یه ئیمه وه . قه ولم پێداوه جیگا و شوینی ئه و به که س نه لێم . بابم که میک به تووره یه یه وه گوتی چۆن به منیش نالێی . گوتی نه خێر به تۆش نالێم ، به دایکیشی نالێم ، قه ولم پێداوه و قه ولی خۆم ده به مه سه ر . ماندوویی پێگا و کوێره وه ری غه ربیی و لێ قه وماویم له بیر چۆوه و له دلای خۆمدا گوتم چۆن زه حمه تکێشانی کورد کوپی وایان لێ په یدا بووه ؟

به لێ زۆر قاره مانی وا له خه باتی پزگاریخوازی گه له که ماندا هه ن که که به شه ره فه وه ژیاون و به شه ره فه وه ده مرن و میژووش له بیریان ده کا . ئه و پیاوه ، پیاویکی هه ژار و زه حمه تکێش و نه خوینده وار بوو . له سه ره تای کۆمه له وه به به روایه کی قایم و ته واوه وه هاتبووه ناو کۆپی خه بات و بێ ئه وه ی خۆی پانتی خزمه تی زۆر گه وه ی کوردبوون و که سیش باشی ناناسن و منیش لێره دا ناوێرم ناوی به رم . چونکه نازانم ماوه یا نه ماوه و ده شزانم نه گهر مابێ تووشی ده ردی سه ر ده بێ .

چیدی خۆم پێ پانه گیرا و چوومه ژوورێ . دایکم و بابم و کابرا واقیان و پما . دایکم ئامبازم بوو و تیپوپپی ماچ کردم . به لام بابم ئه و بابهی که قه ت پووی نه دامی و له به ر

هیچ کاره ساتیک نه ده چۆما و به مه تانه ت و خۆپاگری له ولاتدا ناویانگی هه بوو و هه تا ما یه کمان جگهره مان له کن نه کیشا و بی نیجازه دانه نیشتن. خۆی پێ پانه گیرا و به لوزه وه فرمیتسکی له چاو هاته خوار و هه تا ماوه یهک هیچ قسه ی بۆ نه کرا. دوايه بۆ یه کهم جار و ناخر جار له ژياندا به خیرهاتنی کردم و گوتی چاک بوو هاتیه وه. ئه وه له دوام ده ناردی عه فوی عمومی بۆ عه شیره تان ده رچوو. راسته ئیمه عه شیره ت نین. به لām خه لکی گوندین و ده توانین له وه ده رفه ته که لک وه رگرین. مالی دنیا م زۆره و ئیستا هه مووشت به به رتیل ده کړی. جارێ ماوه یهک له مالی دانیشه و هاتوچۆی شار و باران مه که تا بزاین دنیا چی لێ دێ.

له مالی دانیشتم و چ باس نه بوو ورده ورده خه لکیان به ردا. منیش ده ستم کرده وه به جیوت و گا و ئازده لداریه که ی خۆم و هاتمه وه سه ر حوله مه ره سه ئ. حیزی توده ی ئێران به ئاشکرای خه باتی ده کرد و پۆژ به پۆژ کۆمه لانی خه لکی ئێرانی زیاتر لێ کۆ ده بوو نه وه. له پۆژنامه کانی خۆیدا ئیمپریالیزم و کۆنه په رستی به توندی ده کوتا و تینۆری زانستی بلۆ ده کرده وه.

حیزی دیموکراتی کوردستانیش که م که م بوو ژاو و کادره لاهه کانی ده ستیان کرده وه به خه بات. پیاو هه ق بلێ حیزی توده له وه سه رده مه دا له بووژاندنه وه ی حیزیدا پۆلیکی باشی یاری کرد. ته نانه ت له پاراستنی ناوی حیزیدا. چونکه هیندیک له لاهه ئازادیخواز و که م نه زمونه کان خه ریک بوون ناوی حیزب بگۆین و بیکه نه کۆمه له ی کۆمونیستی کوردستان و وه ک بیستومه به رپۆه به رانی حیزی توده مانع بوون.

ژماره یه ک نیشتمان بلۆ بۆه گه یشته ده ستم و هۆمیدم په یدا کرد که خه باته که مان په ره بگریته وه. هه رچه ند راپۆرتیان لێ دام که له نووسینی ئه م گۆواره دا ده ستم هه یه و بریکیان ئه مبه ر ئه ویه ر پیکردم و به خوای ده ستیگیشیان به یال و ژیدا هینام و پوول چایه کیان لێ نه ستاندم. به لām ئه وه چوو و رابرد نه مزانی له گوتی چاپ کرا و هه ر به شیوه نووسین نووسه ره کانم ناسین. ژماره یه کیش رێگا ده رچوو و پێم گه یشت. یه کێک له نووسه ره کانم دیت و به لێنی هاوکاریم پێدا، به لām به داخوه ئه ویش تیداچوو.

له پۆژی ۱۵ ی رپیه ندانی ۱۳۲۷ ناسری فه خرااری له دانیشگای تاران شای وه به ر ده مانچان دا توژکالێکی ده م و لێو و پشت پووشاند. ئه و تاوانه یان هاویشه سه ر حیزی توده و نیجازه ی په سه می کارکردنی ئه و حیزه یان هه لوه شساند وه و رابه ره کانیا ن گرتن و ده رکی پۆژنامه کانیا ن داخستن و له سه رتاسه ری ئێراندا حکومه تی نیزامی دامه زدا.

نوهش زه بړیک بوو که به نه خشه ی ئیمپریالیزم و به ده سستی کونه په رستی وه جوولانه وه ی پزگار یخواری ئیران که وت.

به لآم زوری پئ نه چو پوژنامه کانی حیزی توده به نه پنی دهرچو نه وه و رابه رانی حیزب توانیان له زیندان پاکه ن.

سیر نه وه بوو پاش پووخانی کوماری مه هاباد من یه که م جار دوو پوژ پش واقعیه ی دانیسگا ویرابووم به ناشکرایي بچه مه هاباد و به پوژي پووناک بگه ریم که نه و پووداوه له تاران قوما و له مه هابادیش ده ستیان کرده وه به خه لک گرتن. ناچار منیش خوم شاردنه وه. له و خوشاردنه وه دا شیعریکی زور باشم له ژیر عینوانی «ژوانی ناغا» دا گوت که به داخه وه خوم نه مموه و تکا له و که سانه ده که م که هه یانه بیپاریزن و نه گهر کرا بوم بنیرن. سالی ۱۳۲۷ سالیکی یه کجار تووش و شووم بوو. من به عومری خوم زستانی وا سه ختم له ولاتی خومان نه دیوو. پازده پوژي پایز مابوو به فریکی نه ستور و وشک باری. یه ک نوا له هه موو جیگایه که له میتريک پتر بوو. وشکه به ند و سه رما و سایيقيه ی به دوا دا هات و یه کسه ر بوو به پوو، به فری دیکه شی به سه ردا بارین، پئ و بان گیران، قات و قری په یدا بوو، ناو وشک بوون و خه لک ناچار بوو به فر بتوییتنه وه و بیخواته وه. نه وت و ناوردوو وه گیر نه ده که وت. ناژه ل و مالآت قرانی کرد. په پسته پزین و نه وه نده گنخان و گرانییه کی زور به سامی به دوا دا هات.

من بوخوم له نه زمونی پیاویکی دنیا یدیده و کونسال که لکم وهرگرت و توانیم به شیکی زور له ده غلودانی خومان له پزین و زایه بوون پزگار بکه م.

به هار درهنگ بوو، هه وا گهرم ببوو. به لآم به فر ئاره قیسی نه ده کرد. پوژیک چوومه مزگه وت ته ماشام کرد پیره پیاویک به تهنئ له تهنیشت سوبه سارد و سپه که هه لکورماوه. هه ر منی دیت گوتی: مندالی نه و زه مانه ئیمه یان پئ خه رفاوه. گوتم مامه گیان چ قه و ماوه؟ گوتی: به سه ری تو نه وه چهن د پوژه به و هه تیوه گیزانه ی خوم ده لیم بچن به فری سه ر په پسته که مان کون بکه ن گویشم ناده نئ. گوتم جا بو کون کونی بکه ن؟ گوتی بو تو ش نازانی؟ گوتم نه وه لآل. گوتی بیلامانی که سال درهنگ بوو هه رد گهرم دادئ و هه لمی ده کا. به فریش نایه لئ هه لمه که بیته دهر و له ناو خویدا ده که پیتنه وه و ده غله که ده سووتئ. نه گهر کون بکری هه لمه که ی دیتنه دهر و ناسووتئ. قسه ی مامه پیره م به دلپه وه نووسا، چهن د پوژان پیاوم هه لگرتن و چوومه زک به فر کون کردن.

هه وا خوش بوو، به لآم کاره که زور گران بوو. به فره که نه وه نده په ق بوو به لوسه کون

نه ده کرا. به لām پاشان تیگه یشتم په ندی پتشی نیان چهند پاسته که گوتوویانه (دهستی ماندوو له سر زگی تیره). به شی زوری ده غلی نیمه نهو سالی نه پزی و نان و توی خومان بوو.

نهو سالی له هیچ کوڅ ده غل نه بوو. نهو جووت به ندانه ی زهوی ناوړه مان به دهسته وه بوو، هر زن و گه نه شامیان چاند و نیوه نانیاں په یدا کرد. منیش هر زن و گه نه شامی زورم چاند و بهرهمیکی باشیان دا. به لām له گونده که مان هیچ داهاتمان وه گیر نه کهوت، چونکه بوخویان هیچیان نه بوو تا به شی نیمه بدن.

بو زستانی داهاتو گرانییه کی به سام سهرانسری نیران به تاییه تی کورستان و نازه ریا جانی داگرت. ده غلی فروشتن هر نه بوو، هه شبا له کرپن نه دهات. هیچ شتی تریش درای نه ده کرد. دوو مه پی داشتی پووته گه نمیک نه ده کرد. که ویره گه نیان به جووتیک که لی خاوی نه ده دا. هاواری سهرمال بوو، برا ناوپی وه سر برا نه ده دا. به لām من نه مدی و نه مبیست له کوردستان که س پاسته وخو له برسان برمی، هر زن و گه نه شامی خو لاتی و گنم و جو و خورمای عیراق هوین داوه.

له گه ل نه وه شدا ده زگای ته بلیغاتی پادشایه تی نیران لهو سالاندا شو و پوژ و وهخت و بی وهخت په لاماری ده برده سر ده ولته شوو وی، نهو ده ولته وهک جیرانیک باش و دلسوز گه نمیک زوری دا به نیران. نهویش چ گه نمیک به پوچی پیاوی پیده که نی. به هاتنی نهو گه نه خه تر که م بووه و قاتوقری له شاران نه ما.

ده ولته له دابه شکردنی نهو گه نه دا دیتها تیشی له بیر نه کردبو و له پووی شوناسنامه میقداریکی گنم بو هر خیزانیک دانابوو. به لām ده بوو ناغا به قهرزی سرخه رمان وری بگری و سهند بدا، جا به سر خه لکی گونده که دا دابه شی بکا. ناغا کان گه نه که یان به زیاده وه هر گرت و وهک پیاوی چاک له پیش چای کاربه دهستانی ده ولته به سووت و سه له خوره کانی شاریان فروشت و دراوه که یان نه خد و پوخت له تنکی گیران قایم کرد. نهوان نه نگران، سووت خوری شار قازانجیان کرد، سمیلی پیاوی ده ولته چه ور کرا و نهوی له ناوه دا هیچی پی نه برها هزار و نه داری لای بوو.

له به هاردا خه لکی دیتها تی نازه ریا جیان له حالیکدا که وهک خه زه لی پاییز له برسان هه لده ورین و پیاو ناگری بو تنی برده بوون به کوردستان و هر بوون.

گه لی کورد جاریکی دیکه ش پیاو ته تی و نان بدهی و میوانداری خوی نیشان دا. هر دهسته یهک پووی له هر ناوه دانیه که ده کرد، خه لکی نهو ناوه دانیه به پیرانه وه

ده چوون و ژه ميکيان تير ده کړدن. زور مالي وا هه بوون نه و ژه مه بؤ خوځيان هيجان نه ده خوارد و دهيان دا به و ميوانه پړهش و پووت و برسي و خوړيتانه. ژاژ و په نير و لوړک تاييه تي نه وان بوو. مالي زور له چهر و پيسکه نه با نه و سالي پزقي بؤ نه گيرا.

نه گهر گه لي کورد بؤخزي له وه زعيکي وادا نه بوو بتوان ميوانه کاني خزي باش به خيو بکا، که به هار کامل بوو نيشتمانه که ي، کوردستاني پړنگين و بژوين باوه شي دايکانه ي بؤ نه و برسي و پړه شو پووتانه، بؤ نه و لاواز و له جهرانه، بؤ نه و ليقه و مار و دهر به دهرانه کړده وه. له نواله زه نوږه کانيدا سفره ي نيعمه تي به هه لږ و مه ندوک و بيزا و کارگ و کوږاده و زره مه ندي و سيوه لووکه و وينجه کيويکه و که نگر و پړواس و نه سپنک و ناله کوک و دوری و ترشوکه بؤ پازاندنه وه.

به لږ ديتم له چهرخي بيسته مدا، له و چهرخدا که نينسان نه تومي شکاند، پاداري دروست کړد، ته نانه مانگي داگير کړد، نينسانيش وهک ناژل و ولسات له کيو و که ژ بله وه پځ. ده مديتن به گياخواردن بايان ده کړد. به لام نه ده مردن.

نه و ميگه له شپږزه و سره گردان و بڼ شوانه به چيا سره که شه کاني کوردستاني نيراندا هه لکشا و گلپکي نه و گيايانه ي هه لپساند و خزي پڼ تير کړد و شوپږوه بؤ گهرمه سيږي کوردستاني پځ خيږ و بهر که تي عيراق و ورده وړده دانگه ريږزي کړد تا به سر خيږ و خوځياند که وت. له ويځ که و ته فهرعانه. ده غلډان فهریکه ببوو، خانه خوځيش هر کورد بوو، به دل بوو، به به زه يي بوو، نينسان بوو و دلسوژانه ميوانداری کړد و به خيوي کړد.

من له و ماوه ي نه و گرانيه دا پياوه تي نه و توتم به پياوي نه دار و زهحه تکنيشه وه ديتن که به پراستي مايه ي شانازي نينسانيه بوون. به لام به داخه وه کاره ساتي زور دلته زين و ديمه ني زور دزيويشم ديتن. من به چاوي خوم ديتم نينسان له برسان مرد. من نينسانم ديت له بهر محتاجي خهريک بوو نووري چاوي خزي به نارد سه ودا بکا و هره وه زور حه يواني دوپي و ام ديتن به پړواله ت نينسان بوون که چي له و وه زه ناله باره بؤ ناخني گيرفان يا دامرکاندي هه وه سي خوځيان که لکيان وه رگرت.

پوژيک له بڼ ديوارکي خوارو خيځ خوم له بهر به پوچکه هه لخصتبوو و چيلکه م له هه ردی ده وه ژاند، هيشتا خاکه ليوه بوو ولات نه خه مليبوو. بيرم له حالي نه و خه لکه هه ژاره ده کړده وه، چهند مندالي دي هاتنه لام يه کيان گوتي: فلانه که س خهريکه ژن بيني. نه و فلانه که سه پيره پياويکي دلرېش و کوڼه گزيړيکي به دغه پ بوو. که س کچي نه ده دايه و بي ژن ماږوه. پيکه نيم و گوتم: ناي له و درويه! مندل تيکړا وه جواب هاتن، به په له په ل و

سوڻند و قوران ځواردن ګوتيان درؤ ناګهين. نه وه څهريکه کچي نه و کابرا څهجهمه بکړئ و له څوۍ ماره بکا. ماشاللا جوانيشه.

- چي چي؟ بيکړئ؟!

- بهلن، بهلن، بيکړئ و له څوۍ ماره بکا.

وهک فيشهک له جټي څوم دهرپهريم و منډال کهوتنه شوينم. که چوومه څهوشهۍ کابرا، ديتم بوڅوۍ لهسهر کورسييهک دانيشتووه و لاقۍ هاويشتووه سر لاق و هروا بزهۍ سمټلاني دئ. پيرهپياويکي کهلهگهت و تهژه و وشک و پهق، بهلام بهدارويار لهبن ديوار هلترووشکاوه و چوار منډالۍ پهشوپووت و کز و لهجهر له دهوروبهري کهوتوون. کچيکي بالاببرز و نهمهر و چاو و برؤ جوان، بهلام لهپولاوازيش پالۍ وهکولهکۍ بټلاکه دواه. چارهپشي و نهگهت لهو ديمهنه دهبارۍ.

- ها کوڅا! نه وه چييه؟

- قوربان چت لن وهشارم نه و کچم لهو پيره مهشهدييه کړپوه.

- کړپوته؟ بهچهند؟

وهللا قوربان بهگران، بهپووتنيک نارد. (زهردهڅهنهپهکيشي بو کرد).

ناګرم له جهرګ بهريو، مچورکيکم لهبهري پټوه هات و له توقۍ سهرم دهرچوو، بهري چاوم تاريک بوو څهريک بووم بهګژ نه و پياوه دلرپهشدا بټم، بهلام پيشم څواردهوه، څوم پاګرت و له مهشهديم پرسۍ: نه و کچه بو دهفرؤشي؟ ملي بهلاوه نا، ههناسيکي ساردۍ هه لکټيشا، ناوۍ له چاوي گهړا و ګوتي: دايکي دوو پوژ پيش له برسان مرد. بوڅوۍ کهنهفت بووه و ههريينا سلار بووه. دهستي بو لاي منډالهکان پاداشت و ګوتي: نهوانهش برسین. بويۍ دهفرؤشم تا بوڅوۍ لهبرسان نهمرئ و نهوانهش بژيوي چهند پوژنيکيان ههبن. سهرپهسهر بهزيړم نهدهدا و نټستا بهناردۍ دهفرؤشم.

له کچهکه م پرسۍ: تو به و کاره پازي؟ ميړد به و کابرايه دهکۍ؟ فرميسکي بهچاوه جوانهکاندا هاته څوار، بهشهرمهوه ګوتي: «نينم نوشاقلار ناچدلار». - چ بکه م منډالهکان برسین - ګوتم نهګر څيرؤمهنديک نهونده نارد بدا به باوکت هيشتا حازري ميړد به و کابرا پيره بکۍ؟ به بټزارپيهوه ګوتي: «بوڅ وهللا» - نه بهخودا -.

لهو کهين و بهينهدا ژن و منډالۍ ناوهدانسي ناپورهيان له دهوري من دابوو. له قسهکانمان نهدهگهيشتن. نهقلهکم لهسهرپا بو گټرانهوه، ژنهکان تيکړا ګوتيان: نهپرو، چ څير بوو کافرستانپيه؟ گزيړه پيرهيان تف باران کرد و ههموويان بهغار چوونهوه

مالی خوځيان. ټينساننښت گه پشته نه وپه پي، دهوله مه ند و هه ژار کس به ده ستي به تال نه گه پاره. هه ريه که له قه ده ر خوځيان، نان، کوليزه، ناردی گه نم، جو، گه نمه شامي، هه رزن، ماش، نوک، نيسک، ته نانت برينج و پون و جلکه کونيان له گال خوځيان هيتابوو.

زگی منداله کانين تير کرد و تووره که می مه شه دييان ناخني. نه و وه خته من له خوځيان گريام که ديم منداله قوشمه کاني دي که له سر دو شايي ميشين و جگين و شير و خه ت سهری په کترييان ده شکاند، به په له پهل و هه له هه ل زارکی کيسه په پوکانيان ده کرده وه و هه رچی قه ره پوولي هه يانبوو له مستی پيره مه شه دييان ده کرد و بوخوځيان مافنگی ده مانه وه.

هه ستي ټينساني نه و کيزه کوردانه ناواتی شه يتانی نه و ديوه زمه بله وه زهی کرده بلقی سر ناو که قرمی له و کچوله بين دهره تانه خوځ کردبوو. باربووی نه و ټينسانه ساکار و پاکانه چنه د نه وه ندی نه و نرخه سوو که نه و گورگه پيره ده يو يست نه و به رخوله بين نازاره ی پي بکړی چنه دلخوش بووم که به هه مووان نه مانه پشته له گونده خو نچيلانه که ماندا ټينسان به نارد سه ودا بکړی.

ته نگانه به ريان کورته. گرانی دوايي هات. قاتوقړی ته واو بوو. خه لک که و ته وه سر کار و کاسبی. به لام زور که س له برسان مردن، زور پياو له پياو هتي که و تن، زور مال له مال بوون، زور که س له سر ساجی عه لی دانیشن و زور ناکه س پيگه يشتن. زور گيرفان ناخندران. زور کوشک قوت بوونه وه و زور مافووره پاخران و زور ماشين کپردان.

له ولاتيکی بين سهره و به رده دا، له پيژيمکی کونی دهره به گايه تيدا هه ميشه به لای ته بيعت زولم و زور و خراپه و دزی و ده سدریځی پياو خراپانیشی له گه له.

نه و پووداوه ناخوشه زوری کار کرده سر هه ستي ناسک و شاعيرانه ی من و هه روه ها زوری ته نسیر کرده سر وه زعی نابووری و کومه لایه تی و ته نانت سیاسی کورده واری. وه زعی خراپی نابووری و کومه لایه تی و سیاسی ولات و نه داری و ده سته کورتی زوری به ی خه لک و زورداری کار به ده ستانی ده ولت و تاوان و خه يانه تی چینی ده سته لاتدار بوو به هو ی پاپه پينیکی فیکری بين وینه ی زه حمه تکیشانی کوردستان و هه ست به مه سئوليه تکردي پوونا کيبرانی شو پشگير و له خوبوردوی نه ته وه که مان.

نه و پاپه پينه فیکريه و نه و هه ست به مه سئوليه ت کردنه بوون به هو ی نه وه که چینی چه سواوه و توځی پوونا کيبری کورد زور له جاران به بپواتر و ناماده تر له ده ورو به ی حيزی ديموکراتی کوردستاندا کز بينه وه. پاش پووخانی کوماری مه هاباد قه ت وه ک ساله کانی

٢٩ و ٣٠ و ٣١ و ٣٢ هه‌لومه‌رجی له‌باری عه‌ینی و زه‌ینی بۆ خه‌باتی پزگاریخوازانه‌ی گه‌لی کورد له‌ کوردستانی ئێران هه‌لنه‌که‌وتوو.

هه‌رچه‌ند له‌و ساڵانه‌دا حیزبی دیموکراتی کوردستان له‌ژێر ته‌ئسیری حیزبی توده‌ی ئێراندا بوو و نه‌وه‌نده‌ به‌ره‌و خه‌باتی چینه‌یه‌تی ده‌پۆشت که‌ له‌ خه‌باتی نه‌ت‌ه‌ویه‌تیدا که‌مه‌ترخه‌می ده‌نواند و نه‌وه‌نده‌ بۆ پووخاندنی کۆنه‌په‌رستی و دامه‌زراندنی دیموکراتی له‌ ئێراندا تێ ده‌کۆشا که‌ نه‌ستاندنێ مافه‌ په‌واکانی گه‌لی کوردی له‌ پله‌ی دووهم داده‌نا، به‌لام دیسان به‌پشتیوانی چین و توێژه‌ چه‌وساوه‌کانی گه‌لی کورد پشت نه‌ستوو بوو.

من هه‌رچه‌ند به‌پێی توانای خۆم له‌و خه‌باته‌دا به‌شدار بووم. به‌لام له‌به‌ر نه‌بوونی چاپه‌مه‌نی کوردی نه‌توانی هونه‌ره‌که‌م وه‌ک پێویست له‌ پێگای خزمه‌تی گه‌له‌که‌مدا له‌کار بێنم. له‌وکاته‌دا که‌ پۆژنامه‌کانی فارسی به‌نه‌هێنی بڵاو ده‌بوونه‌وه‌ و پۆلیس نه‌یده‌توانی بیان دۆزێته‌وه‌، بێگومان ده‌شکرا چاپه‌مه‌نی کوردی بڵاو بێته‌وه‌. به‌لام به‌پێوه‌به‌رانی ئه‌و سه‌رده‌می حیزب له‌به‌ر بێ نه‌زموونی ئه‌وه‌یان به‌لاوه‌ گرینگ نه‌بوو.

ئه‌وه‌میش به‌روام وابوو و ئێستاش هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌و به‌روایه‌م که‌ ده‌بێ زه‌حمه‌تکێشانی کورد به‌زمانی خۆیان بدوین و ده‌بێ پووناکبیرانی کورد به‌زمانی ساکارترین ئینسانی کورد مه‌سایلی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی بنووسن و کۆمه‌لانی گه‌له‌که‌یان پێنویستی بکه‌ن. به‌پاستی هه‌م له‌باری خزمه‌تکردن به‌زمان و ئه‌ده‌بی کوردی و هه‌م له‌ باری پووناک کردنه‌وه‌ی بیروپای سیاسی چینه‌ چه‌وساوه‌کانی کوردستان هه‌لیکی گه‌وره‌مان له‌ده‌ست دا.

حیزب و پێکخواه‌ سیاسیه‌کانی ئێران به‌تایبه‌تی حیزبی توده‌ی ئێران و جبه‌هی میلی و پیاوه‌ ئازادیخوازه‌ سه‌ربه‌خۆیه‌کان خه‌باتیکی پێکوپێکیان ده‌ست پێکربوو. پۆژنامه‌کان هه‌قایقیان پوون ده‌کړه‌وه‌ و تاوانه‌کانی پزیم و گه‌نده‌ل فێلی ئیمپریالیزمیان ئاشکرا ده‌کرد. کۆنه‌په‌رستی له‌ میژینه‌ی ئێران پۆژ به‌پۆژ پاشه‌کشی ده‌کرد و سه‌نگه‌ره‌کانی لێ ده‌ستپێندران. ده‌وله‌ته‌کانی ده‌ستکردی ئیمپریالیزم و نوینه‌ری کۆنه‌په‌رستی خۆیان نه‌ده‌گرت و یه‌ک به‌دووی یه‌کدا ده‌پووخان. په‌زم‌ئارا ئه‌فسه‌ری به‌هێز و به‌ده‌سته‌لاتی ئه‌رتشی ئێران وه‌ک ئاخیرین تیری ته‌رکه‌شی کۆنه‌په‌رستی هاته‌ سه‌ر کار. به‌لام بێگومان ئه‌گه‌ر نه‌شکوژبا نه‌یده‌توانی به‌ری لافاوی به‌ته‌وه‌ژمی خه‌باتی ئازادیخوازان بگرێ و قازانجی شیرکه‌تی نه‌وت بپاریزێ و ده‌سته‌لاتی ده‌رباری کۆنه‌په‌رست و سه‌ر به‌ئیمپریالیزم ببنێته‌وه‌ سه‌ر ده‌قی جاران و ئه‌ویش هه‌ر تێدا ده‌چوو و میژووش پێگای خۆی هه‌ر ده‌بێ.

خه‌باتی شێلگیر و بێ وچانی گه‌لانی ئێران نیشتمانپه‌روه‌ری به‌ناویانگ دوکتور

موسه دیقی هینا سه ر کار. ئه و پیاوه به جه رگ و نه به زه خه باتی گهلانی ئێرانی ژیرانه رابه ری کرد و توند به گژ ئیمپرالیزمدا چوو. سه نگه ره کانی یه که یه ک پێ به تال کرد تا به جاریکی پشتی شکاند و نه وتی ئێرانی میلی کرد و ده سه لاتنی شوومی شیرکه تی نه وتی ئینگلیسی له ناو برد که له میژسال بوو وه ک ده وله تیکی گچکه و به هیژ له ناو ده وله تی بێ هیژی ئێراندا ره گی داکوتابوو.

به بره وای شه خسی من ئه و پیاوه مه زنه هه له یه کی میژوویی کرد، ئه ویش ئه وه بوو ئه وه نده ی به گژ دوژمنی ده ره وه دا چوو به گژ دوژمنی ناوخوا ده چوو. ئه و که سه ی له پۆژی ۳۰ پووشپه ری ۱۳۳۱ دا ئه و فیداکاری و گیانبازی و پشتیوانیه یی له گهلانی ئێران دیبو نه ده بوو به سه ر کۆنه په رستیه وه بچێ و ده بوو په گورپه شه ی ده ربه یێن. کۆنه په رستی له هه موو شوینیکی جیهاندا بۆ پاراستنی ده سه لاتنی خۆی ده ست له هه یج تاوانیک ناگێرپه ته وه. بۆیه ده بێ ئازادیخوازانی ه له ده رفه تی ئه وتو دا ده ستی لێ نه پارێزن. ده یه توانی هه ر له پۆژه کانی پاش ۳۰ پووشپه ری ۱۳۳۱ دا شوینه واری کۆنه په رستی له ئێراندا نه هیلی و ئه وه نده ی بێ هیژ بکا که نه توانی راست بیته وه و سه ره له نوێ وه ک دارده ده ستی ئیمپرالیزم بیته وه سه ر کار.

به درێژایی حکومه تی ۱۰ کتور موسه دیق کۆنه په رستی له ئێراندا به ره و که م هیژی ده چوو و له هیندیک جیگادا ته وای بێ ده سه لات ببوو. به لام به داخه وه له کوردستاندا هه رچه ند هیژ و گورپی جارانی نه بوو هیشتا به ته وای لێ نه که وتبوو. ئه رته ش به پشتیوانی ده ره به گه کانی خۆولاتی زۆرجار به ره نگاری خه باتی گه لی کورد ده بوو و زه بری لیده وه شان.

جووتیاره کانی کوردستانی ئێران له سالێ ۱۳۳۱ - ۱۹۵۲ دا له دژی زولم و زور و چه و ساندنه وه ی ده ره به گه کان رابه رپن و بۆ یه که م جار له میژووی کوردستانی ئێراندا ناته بایی چینه یه تی گه یشته راده ی ته قینه وه و چینی چه و ساوه ی ولاته که مان بۆ ماوه یه کی کورت له به شیکی کوردستاندا توانی به سه ر چینی ده سه لاتداردا زāl بێ.

جووتیاره کان هه ر به هیژی خۆیان توانیان له به ری فه یزوللآبه گیان و چۆمی بۆکان و چۆمی مه جیدخان و شامات و به شیکی محال بێ خوێن پێژی و ئازاردان و خراپه له گه ل کردن ئاغاگان له گوندان ده ریکه ن و به خاو و خیزانه وه له شاری بۆکانیان په ستیون و له ویشدا گه مارۆیان بدن و به په له خه ریکی چه کداربوون بن.

بێگومان ئه گه ر له و سه رده مه دا رابه رایه تی حیزبی دیموکراتی کوردستان درۆشمی

خەباتى چەكدارانەى ھەلگرتىبايە و ئەزمونى شۆپشگىپانەى ھەبايە و جەلوى ئەو پاپەپىنەى بەدەستەو ھەرتىبايە و چىن و تويزەكانى دىكەى بۆ يارمەتى و پىشتىوانى جوتياران ھان دابايە، ئەو پاپەپىنەى زۆر زوو دەبوو بەناوەندى شۆپش. شۆپشكى پەسەن و بەرىن، شۆپشكى سەرانسەرى كوردستان و لەوانەبوو زۆر زوو بتوانى مافە پەواكانى گەلى كورد لە چوارچۆھەى ئىرانىكى ديموكراتدا بچەسپىنى و جوتيارانى كوردستان پزگار بكا. داخى گرانم ئەو ھەلە لەبارە و ئەو دەرغەتە باشە كەلكى لى وەرئەگىرا. بى ئەزمونى خۆمان پتر لە ھەموو ھۆيەك شۆپشى كوردستانى ئىرانى وەدواخست. چىن و تويزەكانى دىكەى كوردستان يارمەتى پاپەپىنى جوتيارانى كوردستانيان نەدا و دەستيان لەسەر دەست دانا.

سەرتىپ موزەفەرى فەرماندەى تىپى مەھاباد بەسوپا و لەشكر و تانك تۆپەو ھەھاواری دەرەبەگەكانەو چوو و پاپەپىنى جوتياران و وەرزىرانى زۆر بىچمانە و بەتوندى سەركوت كرد.

دەرەبەگەكانى فەيزوللەبەگى و دىيوكرى بەپىشتىوانى ئەرەش و يارمەتى قولەناغاكانى محال و شارويزان لە وەرزىزان وەخۆكەوتن. لىيان دان، دەريان كردن، تالانيان كردن و كوشتيان و لاشەى دەيان وەرزىرى شۆپشگىپ و تىكۆشەريان بەچۆمى بۆكان دادا. حكومەتى نىشتمانى موسەدىق نەيتوانى پىشى ئەو تاوان و جىنايەتە ئاشكرايە بگىئ. حىزبى تودەى ئىزان بەو ھەموو ھىزەى كە ئەو سەردەمى ھەبىو نەيتوانى ئەو پاپەپىنە بپارىئى و بچووكترىن يارمەتى پى بگەيەئ.

جارىكى تر بەچاوى خۆم تىشكانى پەسەنترىن پاپەپىنى گەلەكەم دى. ئەگەر گۆم پەسەنترىن پاپەپىن پىم وايە بەھەلە نەچووم، چونكە ئەو پاپەپىنە لەناو زەحمەت كىشتىرىن چىنەكانى خەلكى كوردەواری و لەخۆو ھەلقولبىو. يەك دوو كەس نەبى نوینەرى ھىچ چىن و تويزىكى كوردستان تەنانەت وردە بۆرژوازيشان لەگەل نەبوو. پاستە بەشى زۆرى ئەو وەرزىزانە ئەندامى بەوھەى حىزبى ديموكراتى كوردستان و دوستى بەئىمانى حىزبى تودەى ئىزان بوون. بەلام بەداخەو پاپەرايەتى حىزبى ديموكراتى كوردستان درەنگ جوولايەو و نەيتوانى ئەو پاپەپىنە پەسەنە بەچاكى بەپۆەبەرى. بىگومان ئەگەر ئەو پاپەپىنە باش پاپەرى كرابا لەو كاتەدا كە كۆنەپەرسىتى لەوپەپى بىھىزىدا بوو زۆر دەيتوانى ھەموو كوردستان بەتەننەو و ببىتە سەرەتای شۆپشك كە پىم وايە درىزخايەن نەدەبوو.

له سالى ۱۳۳۲دا خەباتى گەلانى ئىزان بەپا بەرايەتى موسەدىق سەرنجى دنياى بۆ لای
خۆى پاكىشا و موسەدىق بەيەكەم شەخسى سالى ناسرا.

خەباتى حىزى ديموكراتىش بارىكى لەبارتى بەخۆيەو گرت و تا پادەيەكى زۆر پىشى
چەپەوى مندالانە كە راست و راست بەقازانجى كۆنەپەرستى تەواو دەبوو گىرا.
منىش پاش چەند سالى تووشى لاويكى پووناكبير و تىگۆشەرى كورد هاتم كە چونكە
نازادىخوازنىكى شىلگير بوو بېواى بەچارەسەركردنى مەسەلەى نەتەوايەتى هەبوو و لە
زمانى يەك دەگەيشتىن.

من لەمىژ بوو هاوارم دەكرد، بابە راستە پۆژنامەكانى سەر بەحىزى تودە پۆژنامەى
چاك و بەكەلكن (بەراستىش وا بوون)، بەلام دەردى ئىمە دەرمان ناكەن. بەشى زۆرى
گەلەكەمان فارسى نازانى و لە مەبەستى پۆژنامەكان ناگا و لەسەر مەساييل پوون نايىتەو،
بەلام بەداخەو زۆرم كۆى نەدەدرايە و تەنانەت چەپەوى و امان هەبوون كەلە عىنى
نەخويندەوارى و نەزانيدا گالتيان بەو جۆرە بىروپروايە دەكرد و بەرديان لە ئەنۆى
خۆيان دەدا.

ئەو لاو لە قسەم گەيشت، دەستەلاتىشى زۆر بوو. بېيارمان دا پۆژنامەى «كوردستان»
پۆژنامەى حىزى ديموكراتى كوردستان يادگار و خۆشەويستى پىشەواى نەمرمان سەرلەنوئ
چاپ بگەينەو و بەزمانى ساكارى كوردى لەگەل زەحمەتكىشانى گەلەكەمان بدويين و
لەسەر مەساييل پوونيان بگەينەو. خەرىك بوو ئاواتى لەمىژىنەى من بىتە دى، كە
بەداخەو كودىتاي شووم و پەشى ۲۶ى گەلاويز بۆ ماوئەيەكى دور و دريژ ليكى جوئ
كردىنەو و وەك بابردەلە هەريەكەى بۆ لايەك هەلداشتىن.

ئەو لاو تىگۆشە پاش چەند سالى ئاواتى منى هينا دى و توانى پۆژنامەى كوردستان
چاپ و بلاو بگاتەو. چوار ژمارەى ئەو پۆژنامە پىگەيشت. بەلام ژمارەى پىنجى هەريگىز
نەگەيشتە دەستم، چونكە ئەو كەسەى پۆژنامەكەى بلاو دەكردەو بەخۆى و پۆژنامەكەيەو
گىرا و هەموو ژمارەكانى لەناو چوون. من ئەگەرچى زۆرم پىن خۆش بوو لەگەل ئەو پۆژنامە
هاوكارى بگەم و شتى بۆ بنووسم، هەلومەرجىكى نەهينى ئەوتۆ لەگۆرپدا بوو كە پىن
پانەگەيشتم هىچى بۆ بنووسم.

زۆر شت لەسەر كودىتاي پەش و شوومى ۲۸ى گەلاويز نووسراو و گوتراو و
دووپاتەكردنەويان لىرەدا بىنجىيە. بەلام چونكە ئەو كودىتايە تەئسىرى راستەوخۆى
لەسەر ژيانى من هەبوو و منىش يەككىم لەو كەسانەى وەبەر پەلامار هاتم و زۆرم پەنج

و کوڤرەوهری و ئازار دیت و گەلیکم زیانی مالی پێگەیش و دەرد و سزام چێشت، ویستم ھەروا بەسەریدا تێنەپەم.

لە پەراندۆمی موسەدیقا ھیزی کۆنەپەرستی و ھیزی ئازادیخوازی زۆر باش پادەیی دەستەلاتیان دەرکەوت، بەتایبەتی لە کوردستاندا، بۆ نموونە لە شاری مەھاباد کە دەنگدان ئازاد بوو و ھەک گۆتم ھیشتا کۆنەپەرستی و ئەرەش کەم تا کورتیک جوولەیان مابوو، تەنیا دوو کەس بەقازانجی دەربار دەنگیان دا، ئەویش ھەک شاھیدیکی زیندوو ناگام لێ ھەبە لایکی زۆر پاک و چاک لە داخی چەپەرەیی ئەندامیکی بێکەلکی حیزب دەنگی دا و پتر لە پێنج ھەزار دەنگ بەقازانجی موسەدیقا درا. بەو پەڕا دیارە خەباتی دژی ئیمپریالیستی چەندی پەرە گرتبوو. خەلک لە میژوو خەریک بوو جێژنی دامەزراندنی حیزبی دیموکراتی کوردستان بگرن. کەچی خواوێرستان لە پۆژی ٢٨ی گەلاوێژی ١٣٣٢دا جێژنەکیان بوو بەدوو جێژن. لەو پۆژەدا بوو کە شا لە بەر تەوژی شەپۆلی تووڕەیی خەلک خۆی نەگرت و پای کرد و بەرەو بەغدا ھەلات. لەوێش نەگیرساو و ھەبە دێ بۆ ئیتالیا. بەراستی پۆژیکی خۆش بوو. دوکان و بازار داخرا و خەلک پڕانە ناو کووچە و خەیابان. بوو بە ھوێرکێشان و چەپلەپێزان و سەما و ھەلپەپین. ژن و پیاو و گەورە و بچووک لەو زەماوێندەدا بەشداربوون. کۆبوونەوێکی گەورەیی حیزبی لە مەیدانی شار کرا. منیش پاش پووخوازی کۆماری کوردستان بۆ یەکەم جار شیعەرم بۆ خەلک خوێندەو. دیارە شیعەرەکانم بەپەلە دروست کردبوو و لە باری ھونەرپێوە زۆر باش نەبوون، بەلام چونکە ئیلامم لە خەلک وەرگرتبوو و بۆ خەلک بوون، دوو سەعات پێ نەچوو گەورە و بچووک و ژن و پیاو و مندالی شارەکانمان سەرپەندی شیعەرەکانمان دەخوێندەو و دەیانگوت (دەبۆ ئەو شامی خائێن بەغدا نیوێ پێت بێ).

سێ پۆژان دەنگی دەھۆل و زوێنا و تریقەیی پێکەنین و پەمبەیی ھەلپەپین لە مەھاباد نەپراپەو. بەلام بەداخوێ ئەم کەیف و نەھەنگ و بەزم و زەماوێندە زۆری درێژی نەکێشا و پۆژی ٢٨ی گەلاوێژی ١٣٣٢ کۆدیتای شووم و پەش و دژی گەلی - دالیس - ئەشەرف - زاھیدی سووک و ھاسان سەرکەوت. زاھیدی ئەو ئەفسەرە فاشیست و کۆنەپەرستی کە پۆژگارێک بەتاوانی جاسووسی ئالمانی نازی لەلایەن ئینگلیس و ئەمریکاوە گیرا. ئێستا بەقازانجی ئەوان و دەرباری کۆنەپەرست راپەری کۆدیتای بەدەستەو گرت و بەسەرکردەیی ژمارەییکی کەم لە ئەفسەرانێ کۆنەپەرست و دەرکراوی ئەرەش و دەستەیک پیاوخراب و کەتە و کۆشە و بەپشتیوانی ئیمپریالیزی ئینگلیس و ئەمریکا توانی جوولانەوێ ئازادیخوازی پەرەگرتوو و بەریلوی ئێران سەرکوت بکا و دەولەتی نیشتمانی موسەدیقا

بپوځیتن و دهسته لات بداته وه دهست کڅنه په رستی و شای پاکردو، شای به زیو و شای خوینرېژ و پیاو کوژ بگه پټنېته وه سر تهختی شوومی پاشایه تی و پوژۍ ۲۸ ی گه لاریژ بکا به سهره تای سهرده میکی پش و شووم و خویناوی میژووی ئیران.

من بوخوم پیم وانه بوو کڅنه په رستی به له اتنی شا له ئیراندا بنه پر ده بی و نیمپریالیزی جیهانی و سووک و هاسان دهست له خه زوبه ز و خیروبیری ئیران هه لده گرئ، به لام قهت خه یالیشم نه کرد و به هاسانی زال بیتته وه. چونکه جوولانه وهی نازادیخوانی ئیران زور به هیتر له وه دهاته پیش چاو.

من نامه وی بچه قولایی مه سه له که وه. به لام نه وه نده ده لیم نه گه رپا به رانی جوولانه وهی نازادیخوانی له تاران وده دهست ده هاتن و به رنکاری کودیتاچییه کان ده بوون، هرگیز کڅنه په رستی نه یده توانی به سهر جوولانه وهی نازادیخوانی زال بن و شا بگه پټته وه ئیران ولاته که مان بکاته گومی خوین و نه وه موو ئینسانه به شه رفه بکوژئ و نه وه موو خوینه پاکانه برېژئ و نه وه موو خه یانه ته به گه لانی ئیران بکا.

پاش نیوه پوژۍ پوژۍ ۲۸ ی گه لاریژ زور به زحمهت توانیم خوم دهریاز بکه م و له مه هاباد وده رکه وم و ملی چیا بگرم. ماوه یه کی زور به کیوانه وه بووم، شه وانه خوم له گوندیک ده کوتا و نان و ناویکم ده خوارد و به پوژ وده چیا ده که وتم.

پولیس زور به توندی لیم ده گه را و هه په شعی کوشتنی لن ده کردم. به لام شوینی بو هه لته ده گیرام. نه وه ش له سایه ی یارمه تیدانی خه لک بوو. هه موو که س پای ده گرم، نانی دده امی، ده یشارده وه، ته نانه ت نه وانه ی زور به شاپه رست مه شهوور بوون به پراستی چاکه یان له گه ل کردم و زوریان مه منووم. به لام بویه ناویان نابه م بوخویان په نگ بن پیان باش نه بن.

پولیس که دهستی وه من پانه گیشته که وته نازاردانی بابم. نه وه منی زور ناپاچهت کرد. بابیکی پیر و موخته رم که مالی په ناگای لیتقه و ماوان بوو، ئیستا له سهر من سووکایه تی پنه ده کرا. ئیستاش که نه وم و هبیردیتته و ناپاچهت ده بم. به وه شه و پانه وه ستان و گیشه ی گونده که یان تیکرا سووتاندین. ولاتی نیمه زور کویتسانه. سالی واهیه پیچ مانگ به فر هرز به راندا و حیوان و ناژهل له سهر ناخوړ و دانگه یه. له بر نه وه ناچاره گیا و وینجه و کژده و گزده تفاقیکی زور داخا. به داخه وه له قه دیمه وه عاده تیکی خراپ له کورده واریدا هیه هر که س پقی له یه کتیک هه ستا و به ناشکرای نیویرایه گیشه ی ده سووتینن. پیاوه کانی پولیس به دزی گیشه ی گونده که ی نیمه یان که به سهر یه که وه داندرا بوون ناگر

تی بەردا. بێگومان زەرەری ئەو سووتمانە لە سەد ھەزار تەن زیاتر بوو. ئیستاش کە ھەبیرم دیتەوێ خەلکی ھەزار و زەحمەتکێش و بێتاوان لە سۆنگەیی مندا ئەو ھەموو زانیان پێگەیش و بەرھەمی شان و پیلان بوو بەژیلەمۆ و ئاژەلە بەستەزمانەکانیان بێ تفاق مانەو، کزەم لە جەرگی دێ و لەکن و بێجانی خۆم شەرمەزار دەبەو و خۆم بەپشیلە پەجەبە شێت دەزانم.

پاش ٢٨ی گەلاوێژ زۆر لە ئەندامانی حیزب پەرویان لەنێو مەنگورپان کرد. عەشیرەتی مەنگورپ بەپانەو، بەئاغا و پەغیەتەو، بەنەدار و دەولەمەندەو بەوھشیان بۆ کردنەو. ھەرچەند ھێندیک لە تێکۆشەران پێشنیاری ھەڵاییساندنی شۆرشێ چەکداریان دا و لە بێرە کاغەزێک بۆ ھات کە چاوەنۆپ بە ھەو زوانە چەک بەلاو دەکەینەو و شۆرش دەست پێ دەکێت، بەلام چ باس نەبوو. بێگومان لەو وختەدا کە عەشیرەتی مەنگورپ لەو شوێنە سەخت و قایمەدا ھاوکاری حیزبی دەکرد، دەس پێکردنی شۆرشێ چەکدارانە کاریکی محال نەبوو. پێم وایە دەولەت ھەستی بەو کرد و گیراوێکانی بەردان و خەلکی دامەزراندەو. منیش پاش چوار مانگ دەری دەری تەوانیم بچمەو مائی خۆم و دامەزێمەو. لەو ماوەدا بەراستی پەنج و کوێرەو ھەریەکێ زۆرم دی و ھێز و تەوانام لەدەست دا.

ئەو بوو بەسەرھاتی مندالی و لاوی من. چونکە پەنج و کوێرەو ھەری ژیان لە ٣٠ سالییدا منی پیر کرد، سەروریشم بۆ بوو، ددانم شاش و واش بوون، چاوم حوكمی کەم بوو، ھێز و تەوانام پۆژ بەپۆژ لە کەمایەسی دا، ھەموو شەست بەرەو نەمان چوو. بێجگە لە ھەستی شاعیرانەم کە بەبەرپاوی خۆم تا ئیستاش ھەر لە زێدەییە و کەمی نەکردووە. لە سالی سی و دوو ھا ھەمیشە لەژێر چاوەدێری پۆلیسدا بووم و پۆلیکم جاسوس لە دەورووبەری گەپان.

سالی ١٣٣٨ سالیکی زۆر شووم بوو لە میژووی ژیانی مندا. لەو سالەدا سازمانی ئەمنیەت گەورەترین زەھری لە حیزبی دیموکراتی کوردستان و جۆلانەوێ ئازادیخوازانە گەلی کورد وەشاندا، کە بێگومان لەو سەردەمیدا دەکرا بە بەھێزترین پێکھراوی سیاسی پێکوپێکی ئێزانی بزانی.

منیش لەو سەردەمەدا تووشی نەخۆشییەکی پووحی ھاتم. ناھومیدیەکی پەش ئاسۆی ژیان و بێرکردنەوێ داگرت. ئەو ناھومیدیە زۆر جار تا حالی خۆکوشتن پالی پێوەنام. نامەوێ ئەو تاوانە باوێژمە سەر ئەستۆی کەس. بەلام ئەو ھەندە دەلێم ناتەبایی و ناکوکی ناو خێزان و بنەمالەیی خۆمان زۆری کار کردە سەر من. ھەلە وام کردن کە نەدەبوو بەھیچ

نرخیک بیانګم و به سهر پهلې وادا که وټم که ده بوو ځویان لږ بپاریزم. دوو سالی ټور تال و تفت و پږ په نچ و کوټیره وه ریم پابوارد و هه زارچار مه رګم به تاوات خواست. به لآم له پږ نه و مژ و هوره په وی و گزنگی هیوا سهرله نوځی له ئاسوی ژیانمدا نه نگوت.

لاوځی پووناکبیر و کوردیکی پاک و به شهره ف که به داخوه ناکړی ناوی به رم ځوی و په فیکانی نه و له و ماوه دا ټور له هانام هاتن و ټورم له گه ل ماندوو بوون. له سالی ۱۳۴۰ دا سهرله نوځی تڼ ه لچوومه و ه اوکاری نازادیخوازانم ده ست پیکرده وه، ده سته یه ک په فیکی تازه و تیګه یشتوو و پووناکبیرم په یداکردن، له باری هونه ریش هوه شیعره کانم نه ک هر باشتو بوون، به لکه به بېوای ځوم تیان په پاند.

له سالی ۱۳۴۴ دا لاوځی یه کجار څوشه ویست و خزمیکی ټور نیزیکم که له دهره وهی ولات ده ژیا و ده یویند و هیوا یه کی ټورم پڼ هه بوو مرد، نه و پووداوه ټوری په ریشان کردم.

هیڼده پڼ نه چوو له سه فهدا بووم که خه بیری جه رګبې مردنی بابمیان دامی. ناتوانم شهرحی ته نسیری نه و خه بیره له سهر ه سستی ځوم بده م. ئیستا که نه و دپانه دهنووسم به زحمه ت فرمی سکم بؤ پاده وه ستن. نه وه نده ده لیم دهردی باب مردن دهردیکی گرانه و پیاو له هر ته م نیکدا بابی بمری هه ست به هه تیوی ده کا.

دوو سال پاش دایکیشم مرد. بابم پیاوځی به زیبک و زاګوون بوو. قه تی پوو نه ده دا منداله کانی. ته نانه ت به پیریش من جګه رم له کن نه ده کیشا. دایکم ټور سر و پوو څوش بوو و منی له هه موو منداله کانی څوشتر ده ویست، که چی پیم سهیره مه رګی بابم ټور پتری کار کرده سهر من و پتری په ریشان کردم.

سالی ۱۳۴۷ له حالیکدا که ټور ده وله مند و تیپوپر بووم و مال و ده وله تیکی ټور له پیویستی ځوم زیاتر هه بوو و پیر و که نه فتیش بوو بووم و ده مه ویست گزشه گیری بکه م و له ناو ژن و مندالی ځومدا به سیمه وه، ټولم و ټوری پټیم نیسبه ت به گه لی کورد گه یشته پاده یه ک که بؤ هیچ ئینساننکی خاوه ن شهره ف قبول نه ده کرا. من چوڼ چارم به رایي ده دا لاوانی تیګوشهر و پووناکبیری کوردم هر به و تاوانه داوی مافی په وای نه ته وایه تی ځویان ده کرد، له پینش چاو بکوژن و به وه شه وه پانه وه ستن ته رمی ځویناوی و کون کراویان به شار و باژیراندا به چه پله پزان بګټږن و داوه ت و سه مای له ده وری بکه ن؟ ناچار به پیری سه ری ځوم ه لگرت و به داری ده سستی پووم له ولآتی غه ریپایه تی کرد و ده ستم له ژن و مندال و که سوکار و یار و دیار هه لگرت. نه وه پینچ سال و چه ند مانګه ناواره

و دهره دهر ده خولیمه وه و هه ژار گوته نی هه شه وه میوانی خانه خوئییه کم و هه پۆژه له جییه ک. زۆرم کویره وه ری و چه رمه سه ری چیشتوه، زۆرم شه و شه ونخونی کیشاوه، زۆرم نه داری و پووتی دیوه. نه گهر ژیا نی نه و چه ند سه له بنووسم خوئی سه دان لاپه ره کاغه زی به ش ناکا. به لام نه هیئی کاری نیچاره نادا.

خۆینه وه ری خۆشه ویست هیوادارم توانییم تا پاده یه ک خۆم به تۆ بناسییم. دیاره تۆش چاره تۆپی نه وه نی هه موو رازه کانی خۆم بۆ تۆ گێپابیتته وه.

من ئینسانم نه مه لاییکه کم و نه په ری، ده خۆم، ده نووم، شاد ده بم، وه ره ز ده بم، ده گریه، پێده که نم، ده ترسم، ناهومید ده بم، داروبه رد نیم. له و ماوه دوور و درێژه ی ژیا نندا زۆر کاری چاکم کردووه و به سه ر خراپه شدا که وتووم. ته نیا کاریکی خراپی که دلنیا م قه تم نه کردووه دزییه. نه ویش قه ت نه وه ند ه موحتاج نه بووم مه جبوور بم دزی بکه م. به چی مه علوم ژیا ن نه وه ند ه م موحتاج نه کا تووشی نه و گونا نه هه ش بم که زۆرم پێ گه وه یه؟

نیوه شه وی سیی پێبه ندانی ۱۳۵۲، ۲۴ ی ژانویه ی ۱۹۷۴ و یه که می موحه پپه می ۱۳۹۴ له نووسینه وه ی نه و سه رگورشته بوومه وه. ئیستا له شاریکی دوور ولات به تاقی ته نی له ژووریکی په ق و پووق دانیش تووم. هه موو سامانم ته ختیک و ده ستیک نوین و دوو ده ست به رگی کۆن و نوێ و چه ند کراسی چلکن و چه مه دانیک و ساکیکی ده ستی و چه ند جلد کتیب و کۆلیک کاغه زی بلاوه و نه سه پێ له گیرفاندا سه وه له تان عه رز ده کا. به لام زگتان پیم نه سووتی. نه و ژیا نه م بۆخۆم هه لبژاردووه و ده نا دۆستی وام هه ن نه گه ر هه ز بکه م پارووی له زاری خۆیا ن ده ردیئن و له زاری منی ده نیئن.

تا نه و نوخته م دانا زیندوو بووم و پشووم ده هات و ده چوو و هه یج په نگ مردن نه بووم. جا نازانم که ی سه ر ده نیمه وه و کۆچی داوی ده فه رمووم؟

لیزه شدا ده مه وی شتیک بلێم، به پێچه وانه ی زۆر هونه رمه ندی کورد من له نه ته وه که ی خۆم پازیم. که س تا ئیستا بین حورمه تی پێ نه کردووم. داوی دراو و مالیشم له که س نه کردووه تا بزانه م ده مداتێ یا نا. له لیقه ومانیشدا نانیان داوم و پایان گرتووم. شیعریشم ته نیا بۆ ده رپڕینی ئیساسی خۆم داناوه و هه یج هه قم نییه منه تیا ن به سه ردا بکه م. نه وان پێیا ن ناخۆش بین یا خۆش من که شیعرم بۆ هات ناتوانم نه یلێم.

«گه لییک قسه م له دلا بوو، حیکایه تم ما بوو

که چی له به ختی که چم خامه نووکی لیزه شکا»

له کورنوه بۆ کون!!

له بهر شکانی نووکی خامه نیه که له گێڕانهوهی حیکایهتی خۆم واز دێنم. نا من وهک هه موو ئینسانیککی کورد به تاییهتی کوردیککی ئێرانی هێشتا له دنیایهکی پڕ له ئه سراردا ده ژیم و نا کړی پازه کانی ده روونم هه لپێژم. تو بلێی کورد بگاته جیگایهک و منیش ئه وهنده بژیم هه رچی ده یزانم بینوووسم و قازانجی له زیان پتر بێ؟ ئینسانم.

ژیانم پێ خۆشه.

پێم خۆشه له شاری ئاوه دان، له شه قامی پاک و خاوێن له گه ل خۆشه ویسته کانم بگه پێم. پێم خۆشه له ژووری گه رموگوو له سه ر نوێنی نه رم وه رکه وم. پێم خۆشه سه ر وه باسکیکی نه رم و تۆل بکه م. پێم خۆشه کام خۆراک خۆشه له پێشم بێ، پێم خۆشه کام شه راب چاکه له جامدا بێ. ده مه وئ سه ما و هه لپه پینی نازداران ته ماشا بکه م. ده مه وئ جوانترین باله ببینم، بۆ چاکترین تۆپیرا گوئ پابگرم. ده مه وئ به رزترین سه مفونیم بۆ لێ بدرئ. نامه وئ ده ربه ده ر و سه رگه ردان بێ، به ته ئی به کتو و شاخا ندا بگه پێم. له ئه شکو و زه ندۆلان بخزیم، له سه ر به ردی په ق بنووم. قۆندا گی په ق و ساردی تفه نگ بکه مه سه رین. نانی وشک و که پواوی بخۆم، ئاوی سوویر و گه رم بخۆمه وه، پێم خۆش نیه لاقه فرته و چه نگه کپه ی نیوه گیانان ببینم، خوین و فرمیسکم وه به ر چا و بکه وئ، پێم خۆش نیه به ته قه ی تفه نگ و گه رمی تۆپ و هه رپه ی ته یاره پابچه نم.

به لام چبکه م؟

کوردم

کۆیله م

ئه وانه هه موو و ته نانه ت کوژان و کوشتنم پێ له کۆیله خۆشته ره.

هێمن

۵۲/۱۱/۳

کوردم ئەمن

گەرچی تووشی پەنجەپۆیی و حەسرەت و دەردم ئەمن
قەت لەدەس ئەم چەرخە سێلە نابەزم، مەردم ئەمن
ناشقی چاوی کەژاڵ و گەردنی پر خال نیم
ناشقی کێو و تەلان و بەندەن و بەردم ئەمن
گەر لەبرسان و لەبەر بێ بەرگی ئیمپڕۆ رەق هەلیم
نۆکەری بیگانە ناکەم تا لەسەر هەردم ئەمن
من لە زنجیر و تەناف و دار و بەند باکم نییه
لەت لەتم کەن، بۆکوژن، هێشتا دەلێم کوردم ئەمن

شیلان ئاوێ ۱۳۲۱ - ۱۹۴۲

وتووینډری کچ و کوپ

کاکه گیان لاوی کوردی شوخ و شهنگ
 تا کهنگی دهبی وا بی ههست و دهنگ
 دیلی، ژیر دهستی، نه سیری، تا کهی؟
 پروتی، نه داری، نه قیری، تا کهی؟
 له ژیر زنجیر و کوټا دهالی
 مه گهر دیوانه ی، شیټی، عه ودالی؟
 تی فکره خه لکی هه موو نازاده
 هه تو خه مناکی هه موو کهس شاده
 وهه مهیدانی له ری نیشتمان
 بکه قوربانی سهه و مال و گیان

کوپ:

دیده گیان کچی کوردی ژیکه له
 داوټنی پاکت دووربی له په له
 (لینین) راپه پری مالی چار شیوا
 تو هیشتا هه پسی له ژیر چارشوا
 کچی هه موو کهس نیمړو سهه ربهسته

هەر هەقی کچی کوردە پی پەستە
پسینە لە پی تو زنجیر و کۆت
دیده گیان بـده یاری برای خۆت
لە گوین (ژاندارک) هەستە وەک مەردان
دوژمن وەدەرنی لە خاکسی کوردان

۱۹۴۲ - ۱۳۲۱

خاوەنی نۆت

لەبار و قیت و قۆزە خاوەنی زێر
 ئەگەر کۆرپە و وەگەر گۆجە و شەل و گێر
 بەژن باریک و شووش و شوپەلاوە
 ئەگەر پیرێکی خوێن تالە و ورگ تێر
 دەلێن زاننا و ئەدیب و خوێندەوارە
 ئەگەر نەبخوێندبێ شەش پیت و دوو دێر
 بەلام زێرێت نەبێ سەوکی ئەگەر تۆ
 بەدی دەرسی هەزاری وەک شکسپیر

۱۹۴۱ - ۱۳۲۰

دمیلیم و بی باکم

ههچیکى یته سه زارم
نهمن دمیلم و بی باکم
نه گهرچی ییکهس و زارم
نهمن دمیلم و بی باکم

نهوی ناغا ییکاره
جهبوون و قهلس و لاساره
دزی و ریگرتنى کاره
نهمن دمیلم و بی باکم

گهلى بی فیکر و نیدراکن
گهلى بی خیر و ناپاکن
تروخاکه ی کامهیان چاکن
نهمن دمیلم و بی باکم

نهونه ده گیز و بی هوشن
حهیا و نامووسى ده فروشن
لهبو نازادى ناکوشن
نهمن دمیلم و بی باکم

خودای ناغاوتان قەندە
 لەبۆ قەندن ھەموو بەندە
 بەحالی وان دەکەن خەندە
 ئەمن دەیلیم و بێ باکم

نییانە بیڕی سەریەستی
 دەکەن فەخری بەژێردەستی
 دەپۆن ھەروا بەرو پەستی
 ئەمن دەیلیم و بێ باکم

لە تالان و بـپـرۆ نازان
 لە ڕینگرتن ھەموو وریان
 درۆ ناکەم پەرسە وان
 ئەمن دەیلیم و بێ باکم

نەوانە ی نێستە سەردارن
 جە فاجۆن و ستەمکارن
 غولامی پـوول و دینارن
 ئەمن دەیلیم و بێ باکم

بەشەو تا پۆژ دەکەن تەکییر
 چ ملکیکی بکەن داگیر
 چ داماوێک بکەن یەخسیر
 ئەمن دەیلیم و بێ باکم

لەبەر زوڵم و جەفای وانە
 وەتەن یە کبارە وێرانە
 ھەزار خۆزگەم بەیگانە
 ئەمن دەیلیم و بێ باکم

له شهرم و شوورمى مردم
بهخۆم من چۆن بلييم كوردم
كه ناغا تابى پروى مردم
نه من دىلييم و بى باكم

منم لاوتكى بى پىروا
له كس باكم نيه بهخوا
نه گهر ناغا له بهبسم كا
نه من دىلييم و بى باكم

قه‌لای نیشتمان

وه‌ته‌ن گیان و سهر و مالْم فیدای تو
 وه‌گیانی من که‌وی دهر و به‌لای تو
 له پیناوت ده‌نیم سهر تا بزانی
 منم رۆلکی نازا و باوه‌فای تو
 له بو پاراستن و حیفزی سنوورت
 له‌باتی (ماژینو) سینگم قه‌لای تو
 ده‌بی من چۆن بژیم مه‌سرور و دلشاد
 که ده‌تینم له‌دهس ییگانه‌دای تو
 ده‌بی که‌ی سهریه‌خۆ بی تو هه‌تا من
 به سهریه‌ستی بکه‌م سه‌یر و سه‌فای تو؟
 به‌شینکه و گول سهراسهر سوور و شینه
 چ جوانه دیمه‌نی کیو و چیا‌ی تو
 له‌گه‌ل تو بو نه‌جاتی نیشتمان
 ده‌دهن (هیمن)! هه‌ول خۆشک و برای تو

ئەمەلى گۈللەن

ھاتە دەر مانگى يەكەمى بەھار
مىلاقە سۈورە لە لىۋى جۇبار
ھەروا كەمىك دوور ۋەنەوشىك بىو شىن
ۋەنەوشىكى چۈن؟ ملكەچ و سەرشىن
بە ۋەنەوشەى گوت مىلاقە جارنك
لەمىژە ھەمە لە تۈ پرسىيارنك
نەتۈ كە پەلكت وا سۈور و گەشە
دەروونت بۈچى خەلۋوزى رەشە؟

مىلاقە:

چت لەۋەى داۋە دەس ھەلگرە لىم
پازى دەروونم بۇ بە تۈ بلىم

ۋەنەوشە:

سۆندت بۇ دەخۇم ھەتا بىتىم
ئەو پازە لە كىن كەس نەدركىتم

مىلاقە:

دەس ھەلناگری گوی پراگره بۆم
 تاکو پیت بلیم دەردی دلی خۆم
 ئەمن لە خاکێ کوردی پراوم
 بە ئاوی ساردی کانی دپراوم
 بە شەوبای چیا بێند و سەرکەش
 پەنگی پەلکی مە بوو سوور و گەش
 چاکە کوردانم لە چاوی دایە
 لەناو گولاندا ئەو پەوایە؟
 کورد و ھەژارن مە ھەژار نەبم؟
 ئەوان داخدارن مە داخدار نەبم؟
 دەروونم پەشە، جەرگم سوتاو
 وەتی کوردستان داگیر کراو
 لۆمە مە دەکەن وەشە کەچی
 بۆخۆت سەرشین و دژ و ملکہچی

وەشە:

منیش بە دەردی تۆ گرفتارم
 پەروردە خاکی کوردی ھەژارم
 کە تۆ ھەناوت بۆ کورد بوو پەش
 منیش بۆ کوردی سەرم نالە ھەش
 بە ملی کەچم وەک کوردی دەچم
 کە کورد ملکہچن منیش ملکہچم

بەھارى لادى

بەھارە، كاتى كارە، خۇشەويستىم بۇچى يىم بۇ شار
 نەگەر مەن يىمە شارى، كىن وئەستۇ بگىرىن كاروبار؟
 نەمەن كرمانجىم و كرمانجى كە ھات فەسلى بەھار، ۋەك ھار
 دەبىي بخولىتەۋە كىو و تەلان و بەندەن و نىسار
 ھەتتا پەيدا بكا نان و نەبا بۇ خەلكى شار، ھاۋار

لەۋەۋى دواۋە دەبى قۇلى ھەتتا ئانىشكى ھەلمالى
 ھەمەرو پۇزى ھەتتا ئىۋارنى بچتە جووت و جۇمالى
 كە بولۇللى شەۋى پەيدا بوو نەنجا يىتەۋە مالى
 بەبى ۋەي كەس ھەبى يىشىلى، يا خۇ پىشتى داماللى
 كە ناننى خوارد و لىنى نوۋست تا بەيان نابى لە خەۋ يىدار

نەۋىستا كاكى جووتىارى بەكارى چابوك و مەزىۋوت
 بەبى باكى، بەدلپاكى، بەپىخواسى بەسىنگى پرووت
 دەرپىزى ئاۋ، دەچىنى تۆۋ، دەكا جى شەتلى پەين و كووت
 دەرپىزى ئارەقە، پەيدا بكا تا بۇ منالى قووت

پشوو نادا، وچان نادا، وەرەز نابەئ لە ئەرك و كار

هەموویان توندوتوڵ و گورجوگۆڵ و چوست و چالاكن
هەموویان بێ فرۆفیل و بەكار و سادە و پاكن
لە لادیدا خراب زۆر كەم دەبینی نێر و مێ چاكن
نە ئالوودە بە ئالكوۆڵ و نە فێری بەنگ و تریاكن
دەبێ بێ دەرسی ئەخلاق لێرە بخوێنێ كۆریژگەى شار

بەتال و تفت و سارد و گەرم و ناخۆشى ژيان پادین
بەگژ تین و بلیسە و بەفر و باران و هەوردا دین
پەنیر و پۆن و ماست و هیلکەت بۆ لە دێ پادین
خورى، مازوو، كەتیرە، دەغل و تووتن بەرھەمى لادین
نەك خوردهى دەسى وەرژرە شیخ و حاکم و سەردار

دەكێشن زەحمەت و ناخۆن وەكو وان نانسی خۆپایى
دەكەن كار و دەپـێـژن ئارەق و ناژین بەپیسوایى
لە سەریاندا نییە پۆز و ئیفادە و فیزی ناغایى
لە سایەى زەحمەت و پەنج و لە سایەى كار و نازایى
بەسەرەرزى دەژین بۆ كۆمەڵ و گەل نابنە سەربار

نییە داوێن و دەستی خەلكى لادى پیس و ئالوودە
لە دەس ناچى وەخت لێرە بەخۆپایى، بەبیھوودە
ئەوان وەك ئیسوێ ناژین تەمبەل و ییـكـار و ئاسوودە
ئەوان وەك ئیسوێ ناخۆن شەریەت و شەكراو و پالوودە

له كړۍ بڼن پلاو و گوشت و خوړشت و فر و فیسار؟

نەوان وهك ئیوه ناكهن پۆكهر و پاسۆر و ئاس و نەرد
یه کیك سەرگه رمی شیوه ئیسته کانه، یهك خهړیكی وەرد
نەوهی تریان خهړیكه هه لدهوژ ئیږی له کیلگه ی بهرد
یه کیك مالو دهكا یهك داده چینی تازه شیناو وەرد
نەوی تر هه لده پهرتیږی لك و پۆی چلووکی دار

دهینی یهك نەوه مه شغوولی هه لگیزانه وهی بانه
نەوهی تر داده مه زینتی پلوسك و چۆته گوتسوانه
یه کیك کوتکی له دهس دایه، یه کیك ییلى له سەر شانه
یه کیك دهشکینتی بهرد و یهك خهړیكی شور هه لده
به لئ نابینی کاکى خۆم له دیدا كه سئ ییكار

کچیک پیه تی دوو گۆزه به له نجه ده چته سەر ئاوئ
کچیکى تر شه کۆی هه لگرتووه ده پواته پاراوئ
ژنیک چەند ماشه ری پیه، دیانه ئینتیه بهر تاوئ
ژنیکى تر به ده ستاری ده هارپئ گه نمی بو دراوئ
به رهو مال بوونه وه پۆلیک و پۆلیک ده چنه وه بو بزار

عه زیزم تو وەر ئیره كه چاو له جوانی نابئ تیر
بینه خاو و گیابه ند و هه لاله و سوئسن و شلییر
له لایهك زاوه ماک ده پروا، له لایه کی ده کهن هاویر
له لایهك باسکی هه لمالیوه ییری مه پ دراوه ییر

دەينى ديمەنى وا جوان لەناو بازارى پىر نازار؟

چ خۆشە کار و کوورى مەر، چ خۆشە پىرمەكەى كەحلان
چ خۆشە فیتە فیتی شوان، چ خۆشە نوحەكەى گاران
چ خۆشە خرمەكەى خرخاڵ و بازن و ژىرچەنەى كابان
چ خۆشە نەغمەكەى بلوئر، چ خۆشە لاوك و حەيران
چ خۆشە دەنگى باللۆرە، چ خۆشە ھۆومەرى جوتيار

وەرە ئىرە و مەپرسە تۆنەدى چارشىو و پروپەندە كوان؟
وەرە ئىرە و بېينە چاوى مەست و بەژن و بالايى جوان
وەرە ئىرە و بېينە وردە ھەنگاوى بەرمو جىژوان
وەرە ئىرە و بېينە نازى يىرى و دەسبىزوى شوان
بچۆ ناو پەشەبەلەك بگوشە دەسى دوى ناسك و نازدار

شىلان ئاوى - ۱۳۲۲-۱۹۴۳

تۆم ھەر لەبیرە

لە شاییدا لە وەختی ھەڵپەرینا
لە خۆشیدا لە کاتێ پێکەنینا
لە کۆپی ماتەم و گریان و شینا
نەمن ئەم نیشتمان تۆم ھەر لەبیرە

بەشەو تا کو بەسەرما زāl دەبێ خەو
بەرپۆژ تا کو دوویارە دیتەوێ شەو
لە کاتێکدا کە دەدوێنم ئەم و ئەو
نەمن ئەم نیشتمان تۆم ھەر لەبیرە

زەمانێکی کە دەچمە سەیری گولزار
لە گەڵ پۆلی رەفیقانی وەفادار
تەنانەت وەختی دەسبازی لە گەڵ یار
نەمن ئەم نیشتمان تۆم ھەر لەبیرە

لە کۆستانێ دەمی ڕاو و شکاری
لە مەزرایە کە خۆم ھەڵکرد لە کاری

لە جیژوانی کە دەکوشم مەمکی یاری
ئەمن ئەی نیشتمان تۆم ھەر لەبیرە

دەکەم تەرخان لە پێی تۆدا ژیانم
لە سەنگەردا بەرەو پەرووی دۆژمنانم
بە خاکێ تۆ دەمی ئاویلکەدانم
ئەمن ئەی نیشتمان تۆم ھەر لەبیرە

شیلان ناوی ۱۳۲۳-۱۹۴۴

کیزی لادی

کیزی لادی نه شمیلی جوان چاک
بی فروقیل و هیادی و داوین پاک
نه تو همر زگماک وهها جوانی
تهوالیت چییه؟ ناوی نازانی
نیتیه کراسی هریر و پهلین
گه وههری پیچرای لهناو خامی شین
(پوذر) و (کریم) و ماتیکت نییه
همر نه تیستوو (ئودی کلون) چییه؟
نه تکرد سووراو و سپیاو چون دووری
له شاری، کهچی همر سپی و سووری
(فیپ) ات لی نهدا بسکه کت لوله
پیژیمت نه گرت بهژنت وهک توله
لاجانگت وهکو گزنگی تاوی
همر بوخوی جوانه تیف تیفی ناوی
کولمه کت وهکو گولالهی گه شه
بی سوورمهش چاوه مهسته کت ره شه
وهکو فرمیسیکی ناشق پروناکی

وه کړو ښاونگۍ به يانۍ پاکۍ
 فير نه بوۍ سحر و گشته ک و نوشتو
 نه جگه گورگت هديه نه موورو
 مايهۍ هو ميدي کيژي چاوه لؤ!
 نازانۍ مه کړ و جامبازۍ و درؤ
 چارشپوت نيه پروو ناگري له کس
 نامووسۍ خوتنه پاسه وان و بهس
 به تاسکه تاسک و به له نجه ولارت
 به به ژن و بالاي بهرز و له بارت
 به دلي ساده و بهه ستي پاکت
 به شهرم و حيا و ټاکاري چاکت
 منت کړدووه شپت و وړتي خوت
 وهخته له سويان گيانم دهرچي بؤت

دواپۇزى پووناك

لەمپىژ بوو ھەققى كورد دەخورا بەفیرۆ
لەمپىژبوو كوردبوو دەيكرد شين و پۆپۆ
لە مەيدانى شەقىنى دۆزمنىدا
سەرى سەردارى كوردى بوو وەكوگۆ
بەدەورى لاشى نىوہگيانى ئەودا
ھەزار گورگ و چەقەل دەيكرد ملۆمۆ
دەيانبەست بوۆ کوتانى مەرج و پەيمان
ھەناوى لى دەھات بۆچپروك و بۆسۆ
لە دىدا ئەمنىەى لى ببووە مېمل
لە شارى (شارەبانى) لى ببۆ سۆ
ھەزار لاوى لە بەنديخانەدا مرد
ھەزار پياوى تەنافى خرايە ئەستۆ
كوپى كوردى لە خۆيتى خۆى دەگەوزى
كچى كوردى سەرى كوردبوو وئەژنۆ
ئەوہى سووكايەتى بوو كردى پيمان
نەدەكرا كەس بللى بوۆ وا دەكەى بوۆ؟
بىرا نىفەك، دپا سەرىپچ و دەسمال

برا کیژ و درا کوږ پالښه ستو
 گولستان و زمه نندی کوردواری
 به پیښی دوژمن دېوو پیشیل و بوژو
 دېانکورد دهغلودانی نیمه بهش بهش
 دېانکورد دانه وئله ی نیمه کوکو
 نهوی گهنمی پهنیو دینا بهزه حمت
 له مالیدا نه بوو خوی زمه پریک جو
 له کیسه یدا نه بوو تالایی توتن
 نهوی سازی ده کرد سیگاری (نوشنو)
 به دوو گه ز جاووه خونی دېینی
 نهوی عمباری شای پر کرد له په مو
 په نیرو پونه کی نیمه به زاری
 نه وان ده خورا، ده ما بو نیمه هر دؤ
 مریشک و قاز و باروکه و مروی
 بهشی وان بوو، بهشی نیمه ش په روپو
 له شارا تا کو (تابین) جهرده و دز
 ولاتیان کرد بوو تالان و تاپو
 هم مو سووک و چروک و په ست و به دخو
 هم مو ناپاک و نا نینسان و نامو
 له بهر زولم و فشار و جهور و بیاد
 چلون تیک چو بوو لیان رایه ل و پو
 جلیت باز کهنگی دیر ترا بلای هو
 فله خوی کوانی دیر ترا بلای هو
 له ژیر باری گرانی زولمی دوژمن
 دېانبرد مه زنه کانی گه وره نسکو

له پېر جوولاوله خه لک و ټيکي پرووځاند
بناځه ی کوشکي نيسـتبدادی یارو
شکا ينگانه، پالوتی له ترسان
کوړی کورد، هاتمه ديسان هلی تو
مه وسته، خو ت مه گنځينه، مه ترسه
له فیشال و له بوختان و له ده مگو
هه تا حيزيکي ديموکراتي پشپره
که پيوسته له دوری کووې کي کو
له سایه ی حيزي ديموکراتي څومان
له بالدار تپه پي نه وړو که پپرو
ده سا خو ت هه لکه پي بېره به گورجي
برو پيش بي وچان، لي بخوره، بازو
نهما داخ و په ژاره و ماتهم و خه م
زهماني هه لپه پين و به زمه نيم پرو
له شايي نيمه دا نابيني نيسـتا
کچيکي دل به خه م، لاړيکي بي دو
دروژن بو ی بزر بو، هاته مه ميدان
کچي نازا، کوړی ليـزان و هه فگو
توخوننی دوژمنی به دکاره نابين
که سووتاوله ده سي نيمه به پشکو
زمانی نيمه گه نازانی دوژمن
ده بي حالی بکين نه وچار به برنو
له پشمان دايه دواړو ژيکي پرووناک
نيتـر ناخوړی هه قی نيمه به فيرو

پھری نادی

پھری خوشی و پیکہ نین و داوتہ
 ہے چ پھریکی بہ قدر و قیمہ تہ
 جیڑنسی سہرہ سستی و دہمی نازادیہ
 کاتسی عدیش و نوش و شای و شادیہ
 بہرگی رہش نیتہر لہ بہرمان دادپا
 بہندہ کی دلی و نہ سارہت ہلہ پرا
 سہر بلیندین چونکہ و نالاکہ مان
 ہلکراوہ گہییہ تہ شقی ناسمان
 پہرچہ می سوور و سہی و سہوزی نہمہ
 شادیہ تہ لابہری دہرد و خہمہ
 سوورہ کدی یانی نہوہی بیتہ بنم
 خوین دہی ہرژنسی بۆ پاراستنم
 سپیہ کدی یانی کہ سیکہ پروو سہی
 ہیچ شتیک نہیکردہی مات و کپی
 سہوزہ کدی دینیتہ بہچاوان ولات
 نہو دہمہی فہسلی بہہاری جوانی ہات
 تیشکی پھری کورد لہژر ہہوری سیا

هاتسه دهر نهنگاوتی وا لووتکهی چیا
دوو گولگی گهنیش دهلی ههر کشتوکال
زور بکهن مشتی بکهن عه مبار و چال
پیست دهلی نووکی قهلم؛ نووکی قهلم
زور له شیر باشتهر دهپاریزی عهلم

مه هاباد - ۱۳۲۴

یادگاری شیرین

چاوه‌کم! چاوی پوهی تۆ نافه‌تی گیانی منه
 گیانه‌کم! برزانگی تیژت نووکه پمبی دوژمنه
 شیر دهنستی شیر نالایه برۆ پاکشاه‌کوت
 جهرگی لاونکی هه‌زاری کوردی ورد پی بنجنه
 دیده‌کی به‌خوماری تۆ تورکانه به‌دمه‌ستی ده‌کا
 بویه مه‌یلی وا به‌کیشه و فیتنه و خوین پرشته
 به‌ژنه‌کوت سیداره‌یه، که‌زیت ته‌نافه زوویه ده‌ی
 بیخه نه‌ستوی من که کوردم به‌شی خنکانده
 زامی جهرگی من به‌فهرمووده‌ی گراوی سواری کورد
 مه‌له‌می هه‌ر ژه‌نگی گواره و ناره‌قی به‌ر گهرده
 ناره‌زومه هیچ نه‌بی جارنکی ماچ کهم زاری تۆ
 ناره‌زوی من چووکه، نه‌ما تا به‌فهرمووی شیرنه
 دل به‌گره‌ی تۆپی گه‌وره‌ی دوژمنیش پانه‌چله‌کی
 داده خو‌رپی نه‌م دل به‌مه‌مه به‌خرمه‌ی بازنه
 خه‌لکی دنیا پازی دلداری به‌بیتل پیک ده‌لین
 پاسپارده‌ی لاو و کیژی کورده ئیستاکه‌ش شه
 پۆزی به‌ختی هه‌ر له ژیر هه‌ورنکی په‌شدا لاوی کورد

تاكو پوخسارى كچى شارى له پيش چاوان ونه
نايه لى گۆشه ي بړوكه ت دهر كه وي چارشيوه كه ت
نه ي له دهس نهو چلكه هه وره مانيعى مانگ ديتنه
چون ده بى سهر به ست گه لى ژر ده ست كه كچ دابه سته بى؟
به س نه بى نهو كويله تى و نهو كچ له ژورور دابه سته نه؟!
دهر كى داخستوه له تو بابت كه چى دهر كى نيه
دهر كه داخستن له تو دهر كى هوميد داخستنه
دارزينه، مردنه، ناخر هه تا كه ي پيت بلين
نابى يته دهر له مال، مافى ژيانى كوا؟ ژنه
لاده چارشيوى ره شت با دهر كه وي كولمى گه شت
چون له قهرنى بيسته ما زور عه يبه نهو روو گرته
كيژى خه لكى بومى ناتومى دروست كرد و نه توش
هر ده زانى ناوى (نه ستيولك) و (دهر خونه) و (پنه)
فترى زانست و هونه ر بوو نهو له سايه ي خويندنى
توش ته شي مان بـو دهر پسى ياد گارى شيرنه
نهو به ناسمانا فرى، دنيا گه را، چوه بن به حر
دهك نه مينم كارى تيه وش هر له ژورور دانسته
كوپ به زنه نهو له عيلم و نهو له كار و سه نعه تا
گوره يشه سه نعه تى تو، پيت خه نى بووم بيچنه
نهو پنه چه و پرو به ند و چارشيوه نه ديوه نه كى تو
نهو شرپ و شالاته ديارى دوژمنى دل چلكنه
كيژى شيخ و كيژى حاجى و كيژى ناغا رهنجه روژ
كيژى نازاده نهوى ژينى به نووكى گاسنه
شهنگه يژى يار و ده سبارى كوپى كوچه ر نه بى
چون ده گاته جى هه وار و هوبه نهو بارگه و بنه؟

قەلشی دەست و کۆلمی سووتاوی کچی لادی نەبی
چۆن دەگاتە دەستی دەسپر ئەو ھەموو تا توتنە؟
نیسک و نۆک و ماشی ناو ەمباری ئاغای مفتحەخۆر
پاک لە سایە دەسکەنە زین و مروت و سوئسنە
شۆرپەژن بێکۆڵ نە کا بێکە ی بەقرچە ی نیوەرۆ
چۆن لە کالەک تێر دەبی ئەو زگ زلە بیستان پەنە؟
کوا مەتاعی کوردەواریمان دەچوو بۆ ھەندەران؟
گەر بەسەر بەستی نەژیبا ئەو کچە مازووچنە
یێر و ھاوئیری لە گەڵ کاکێ نە کردبا بێ پشک
چۆن دەمانبوو ئەو ھەموو گۆشت و پەنیر و بەرگنە؟
دەست و کەرکیتی کچی نازداری ھەوشاری نەبا
چۆن دەپازاوە بەقالی شار و بازارپی سنە؟
با ھەزار (زی) و (گادەر) و (لاوتنی) پوونیشمان ھەبی
تا کو ژن نازاد نەبی، سەرچاوەکە ی ژین لیخنە
کۆیلەتی باوی نەماوە، کیژی کوردی خۆشەویست!
پاپەرە، ھەستە لە خەو، ناخر چ وەختی خەوتنە؟
دەرکە بشکێنە، پەچە بدێنە، پاکە مەدرەسە
چارێ دەردی کوردەواری خۆتندنە، ھەر خۆتندنە
دایکێ زانایە کوپی ئازا دەنێرتنە خەبات
مەن گۆتم تۆش تێبگە (ناگاتە دەریایە زنە)
گوارەکە ی زێرت بە کار نایە، لە گۆی بگرە قسەم
لایقی گۆی تۆ ەزیزم شیعیری سادە ی (ھێمنە)

پښه مندان و شاعیر

پښه نندان! دیسان هاتیهوه سهرمان
په قمان هه لښی دیسان له سهرمان
به سوزهی زریان پیای ده کهی سر
به کړپوه و باکوت ناژهل ده کهی قپ
پږ و بان دهبستی به به فر هه موو
له بهر په ساران هه لده نیی رنوو
پرووشه و مژ و که په سیسه که ت
ته پ و تومان و ههوا پیسه که ت
پییهوه هه زار نازار و ناهو
کوڅه و هه لامه ت، لهرز و چهق و چو
که تو ته شریفی ناشه ریف دینی
دلی گه لی کور داده خورپینی
ماشین و پښگای نیس فالتی نییه
بهو سارد و سو له عیلاجی چییه
به هه چه هه چی که ری، چو ن باری
لادیی کوردی ده گاته شاری؟
هه زار لیی ده بری ناوردوو و زمه پر

کورووژمہی دہ کا فہ قیر، مالانگہر
 سہر دہننہوہ پیر و نۆ جوان
 بی پەرستار و بی داو و دەرمان
 بہ خیر نہ ہاٹی مانگی مژ و تہم
 دیتی بو ئیمہ گہ لیک دہرد و خہم

پہندان:

شاعیر مال شیواو بو دژ دامای؟
 گنژی، خہوئالووی، شیتی خہرفای؟
 بوچی تو ئاگات لہ دنیا نییہ؟
 بوچی نازانی دہنگویاس چییہ؟
 بو بہ من دہلیی قسہی سور و تال؟
 بوچی نازانی بی خہبہر نہو سال
 زریانم ہیئای بو کورد نازادی
 شہ مالم ہیئای بو ئیوہ شادی
 مژی من ہات و مژی ہہزاری
 پواند یہ کجاری لہ کوردہواری
 بہ کەرہسیسہ و پرووشہ و سیخوار
 ناواتی کۆنسی کوردہم ہیئا خوار
 لہ پۆژی مندا کورد بہ پرووسووری
 ہہلی بژاردوہہ پہئیس جہ مہووری
 جا نہو جار باوی کوردی دیتہوہ
 ناسنووہہ دہبی، دہحہسییتہوہ

شاعیر:

گیانی شاعیرت ده کم به قوریان
وا هاتووی نهوسال مانگی رییهندان!
دهک به خیرهاتسی قهدهمت پیروز
به قوریانت بی جیژنه کهی نه ورۆز
پۆزی تو جیژنی گه وره کوردانه
ناوت دهرمانی ژان و دهردانه
نهوسال به هاره بو ئیمه زستان
بمیری دوژمنی کورد و کوردستان

ههواری کرماویله - ۱۳۲۵

بڙي ديموڪراٽ

مزگينيم ديهه ده گهي به ٺاوات
 ڪورده له سايه ي حيزي ديموڪراٽ
 حيزي ديموڪراٽ توڙ دهڏا نه جات
 پيادهي نهو، شاهي دوزمن ده کا مات

بڙي ديموڪراٽ بڙي ديموڪراٽ

ڪورده گيان! نه وڙو چاو و دلت پروڻ
 لاوانسي ولات پاڪ ناماده بوڻ
 تهماي ويانهه راپهڻ، بيزوڻ
 ليوي دوزمني هه رزه گو بدروڻ

بڙي ديموڪراٽ بڙي ديموڪراٽ

پيڪيان هيتاوه له شڪرتڪي چاڪ
 له لوي ٺاڙا و به ڪار و چالاڪ
 هوميدم وايه لاواني خوڻن پاڪ
 به خوڻسي خويان بيارڙنن خاڪ

بڙي ديموڪراٽ بڙي ديموڪراٽ

هه‌موو به جه‌رگ و ئازا و دلێرن
 هه‌موو بێ‌باک و دلپاک و می‌رن
 له‌ناو سه‌نگه‌ردا له‌ وێنه‌ی شی‌رن
 نه‌ته‌وی بێ‌شک پێ‌یان ناوێرن

بژی دیموکرات بژی دیموکرات

پێشمه‌رگه‌ی کوردی له‌ مه‌یدانی جه‌نگ
 به‌رگه‌ی ناگری نه‌ شیر نه‌ پلنگ
 دوژمنی ئێمه‌ تازه‌ بکا ده‌نگ
 سینگى ده‌سمن به‌ گولله‌ی تفه‌نگ

بژی دیموکرات بژی دیموکرات

روژی به‌رگری و شه‌ر و ته‌نگانه
 پالهبانێکه‌ هه‌ر یه‌ک له‌وانه
 به‌ کوێری چاوی پیسی بیگانه
 نه‌ورۆکه‌ روژی جێزنی کوردانه

بژی دیموکرات بژی دیموکرات

مه‌هاباد، په‌شه‌مه‌ی - ۱۳۲۴

پەننى خۇش

پۇزى جىژن ۋە خۇش يە تېپەر بىو پۇزى دەرد ۋە خەم
 ھات شەنە پەخمەت بەجارىك پاي پەندە بىردى تەم
 دى لە ھەر لايىكى قاقاي پىكەننى كىز ۋە كوپ
 دى لە ھەر سۈچىكى نەغمە ساز ۋە تار ۋە زىل ۋە بەم
 گەرچى زىستانە بە فر داپۇشى ئەپۇ گشت ۋلات
 خاكى پاكى نىمە خەملىو ۋەكو باخى نىرەم
 جىژنى نىستقلالى كوردسىستانە، پۇزى شادىيە
 جىژنە پىرۋزە لە لارى ھاۋولاتى خۇم دەكەم
 نۆجوانان! دەى بەقورباتان دەبىم كارى بىكەن
 بۇ تەرەققى كورد ۋە پارسىستى خاك ۋە غەلەم
 بۇ نەجاتى نىشتىمانى غۇشەۋىست كارى بىكەن
 زو دەرى يىژن لە چەنگى دوزمەن ۋە دەستى سەم
 ھەر كەسى بۇ لاي سىنورى نىشتىمانى نىو بى
 بىكوزن، وردى بىكەن، بىنیزى مولىكى غەدەم
 لاۋەكان! دىلاكەكان! چالاكەكان! پىشەمەرگەكان!
 نىو شىرى لى بىسۋون ۋە نىمە پەدەنە قەلەم
 ھەر بەدە كگرتىن لە دەسەت يىگانە دىنەنە دەرى

خاکی پاکى کوردواری، نایه‌لین بۆ کەس ئەلەم
جیژنە پیروژه دەکەم لیّت و دەلییم خوش بی، بژی
ئەى پەنیس جەمەووری کورد و پیاوی زانا و موحتەرەم
تۆم بەخوا ئەسپارد و ئەسپاردم بە تۆ ئەى (پیشەوا)
میللەتەى دڵپاک و چاک و نیشتمانە جوانە کەم

مەهاباد، پێبەندانی - ۱۳۲۴

ههتاوی ئیقبال

پړیسی خهم هاتهوه ههنگامی سروور
 جیژندهیه بهزمه زه ماوه نده، سوور
 تیشکی زپړینی ههتاوی ئیقبال
 له کولاکه ی گهلی کورد هاتهوه ژوور
 کوانی؟ له کوټیه؟ ببینی بهزمم
 بدپړ دوزمنی خوږی مه غروور
 سه ربه خو بووین و له ژیر باری خهم
 هاته دهر میلله تی نازاد و جه سوور
 هه لکراوه له ولاتی ئیمه
 په رچه می به رزی سپی و سه وز و سوور
 خومی شیواوه، په ریشانه، کزه
 دوزمنی قین لته زگی رق نه ستوور
 کوږی کورد حازره به خوږتی خووی
 له هه موو لاهه پیار پزی سنوور
 کچه که ی حازره فیشه کدانی
 له ملیدا بی له باتی بهرموور
 تازه ناوړی به خاک کی کوردا

نەتەھەوى ئىمە بىكا چىدى عبور
ھەر بەرز يىتەۋە ئالاي كوردى
نىشتەمانى بىي خوش و مەعمور
بۇ فىداكارى لە پىي مىللەتدا
ھەربىزى (قازى) پىنىسى جەمھور

په شمه

دهک به خیریی قهدهمت خیره چ خوشی په شمه
 تاکو تو هاتی نه ما و تیپه پی پوژی په شی مه
 نیسته که کورده هه موو بی هم و بی دهر د و خه مه
 شاده، نازاده، دهکا گالتوگه پ، که یف و گه مه
 نیشتمانی هه موو رازایه وه، باخی نیره مه

شین و پوپو بوو به شی کورد و سه ری نابوو له هه ش
 چون له نازادی پر یک نه یو نه ویش به هره و به ش
 کورده واری هه موو داگرتبوو هه ور و ته می په ش
 نه ده بینرا له چ لا تیشکی گه لایژنی گه ش
 به شنه بایه کی په حمه ت په وی نه و هه ور و ته مه

هاته مهیدانی کورپی کوردی وه کو فیلی ده مان
 هه وللی نازادی ده دا نه و به هه موو وه خت و ده مان
 دوژمنی کوردی نه وه دی دیت و ترووسکایی نه مان
 ده شه کی نیته وه با نیسته که نالایه که مان
 سه ر و مال و کهس و کارم به فیدای نه و عه له مه

لاوی کوردی له هه موو لاه وه کوشیری ژیان
دیتسه مهیدان و دهلی: من ده موو مافی ژیان
تازه هه لئاخه لیتی نهو، به قسه ی نهرم و نیان
دوژمنی میله لیتی کوردی هه موو توو پهن که دییان
نهو به سه ربه سستی دهژی، دوژمنی زور و سسته مه

مه هاباد - ۱۳۲۴

دایکی نیشتمان

لە کاتێ نێو شەودا بوو شەوێ دی
 ژنێکی پیر پەشپۆشم لە خەو دی
 بە پارێز چوومە پیش لێی و گۆتم پێی
 چکارە ی دایە پیرە، پێم بڵێ کی؟
 لەبەر چی وا دژ و داماوای دایە؟!
 چ قەومماوە کە وا شیواوی دایە؟!
 چییە؟ چۆنە لەبەر تۆدا جلی پەش؟
 سەر و شان و ملت بۆ ناوەتە هەش؟
 گوتی نازانی پۆلە ی هیچ نەزانم
 ئەمن کێم پۆلە! دایکی نیشتمانم
 لە تاوی ئێویە وا مات و گرژم
 لە سووی ئێو دەسووتیم و دەبرژم
 دەبینم ئێو داما و هەژارن
 کز و خەمبار و زار و لێو بەبارن
 منیش بۆیە پەرێشان و پەشیوم
 دەبینی باری خەم نیشتوو لە لێوم؟
 نەخۆشن ئێو، بۆیە من نەخۆشم

نەسىرن ئىۋە، بۆيە پەش دەپۇشم
بەقورىانت دەبىم ئەى دايكى دلسۆز
مەبە چىدىكە تۆ دلتەنگ و ئالۆز
تەماشاكە كورپى تۆ شادان ئىستا
هەمىو سەربەستىن و ئازادان ئىستا
دەزانىم پۆلگە گيان خەلگى مەھاباد
لەژىر دەستى كىران پزگار و ئازاد
بەلام پۆلگەم براى ئىۋە لە سەقز
تەماشاتان دەكەن دامما و سەركز
چ شەرمە كارى ئىۋە پىكەنن بى
بەلام كارى ئەوان گىران و شىن بى
ئەگەر پىت خۆشە جلكى پەش نەپۇشم
بەكەن ئازاد كورپانى دىم و خۆشم
لەبەر خۆت دارنە دايە جلى پەش
دلت پروون يىتەۋە كولمەت بىي گەش
هەنىسكان بەس بدە چىدى مەكە شىن
بىنە بەيرەقى سۈور و سىپى و شىن
بىنە (پىشەۋا)ى مەشھورى ئىمە
بىنە تۆ پەئىس جەمھورى ئىمە
بىنە ھىزى پىشمەرگە و بزائە
كە نووكى نىزە شمشىرى ئەوانە
لەژىر دەستى دەكا پزگار و ئازاد
تەۋاۋى كوردەۋارى ۋەك مەھاباد

نەورۇزى پىزگارى

بە بەرگى سەوزە پازاۋە قەد و لاپال و شىو و دۇل
چىرۋى دەرکردوۋە دار و مىلى دا يەكتىرى گىا و گۈل
بەسەر بەفرى كەيدا كىرد شەمالى خاكەلىۋە خۇل
پەفىقان پۇزى كوردانە، بەھارە، جىژنى نەورۇزە
بەدل لىتان دەكەم لەو پۇزەدا من جىژنە پىرۇزە

چلەى زىستانى ناخۇش بوو تەزۋى سەرمایە پىاۋى سىر
دەكەرد و كوۋچە و كۇلان لە بەفر و لىتە بوۋىون پىر
بەھار ھات و دەخەملى كىو و دەشت و بەندەن و لاخىر
پەفىقان پۇزى كوردانە، بەھارە، جىژنى نەورۇزە
بەدل لىتان دەكەم لەو پۇزەدا من جىژنە پىرۇزە

بەسۋەزى باى بىيان لىۋى كراۋە خۇنچەىى خەندان
لەسەر چل بلبلى شەيدا لە خۇشى گۈل دەلى بەندان
بەجى ھات ئارەزۋى لان و گەرمە كۆپى گۆۋەندان
پەفىقان پۇزى كوردانە، بەھارە، جىژنى نەورۇزە
بەدل لىتان دەكەم لەو پۇزەدا من جىژنە پىرۇزە

له خوێ داوه به ده لیبینه کچی کابانی گهردن کێل
به ناز و غه مزه ده روانی، ده کا شینکهی نهرم پشیل
له گهل بۆنی وه نه وشه تیکه لاون بۆنی عه تر و هیل
ره فیه قان پۆزی کوردانه، به هاره، جیژنی نه ورۆزه
به دل لیتان ده کهم لهو پۆزه دا من جیژنه پیروزه

سه ری کوستانی به رزی کورده واری تی نه که وتوه خال
له ده شت و به به ساران هه لدران چادر و ره شمال
نه ما یگانه تاکو جیژنه مان لی تال بکا نه و سال
ره فیه قان پۆزی کوردانه، به هاره، جیژنی نه ورۆزه
به دل لیتان ده کهم لهو پۆزه دا من جیژنه پیروزه

حه ساوه پیای پروتوقوت و بی نه نا و بی نیرو
ژیاوه گیانه بهر دیسان، له کون هاته ده ری میرو
له سه ر گوتسوانه ده خوینن به پۆل پاساری و سیرو
ره فیه قان پۆزی کوردانه، به هاره، جیژنی نه ورۆزه
به دل لیتان ده کهم لهو پۆزه دا من جیژنه پیروزه

له دنیا دا که مه هاوتای به هاری جوانی کوردستان
نه ویش نه و سال که لایکی نه جاتی بوو له ژیر ده ستان
له خویشی نه م ولاته شاعیریش بوته هه زار ده ستان
ره فیه قان پۆزی کوردانه، به هاره، جیژنی نه ورۆزه
به دل لیتان ده کهم لهو پۆزه دا من جیژنه پیروزه

بیکه نینی گول

کاتی کازیوه پیش گزنگ بولبول
 له شه قه بالی دا هه تا کن گول
 گوتی نهی نازنینی عیشویه فروش!
 کهم کهمه دیاره بی وه فایی توش
 بو شنه با هه تی لی ره ری؟
 بو په پوله به ده وره تا ده گه ری؟
 چه پکی تو باغه وان ده کهن ده سگیر
 له خه یابان و کووچه و باژیر
 ده تفروشن به قیمة تی هه رزان
 ده تدنه دهستی ناکهس و هه رزان
 بو یه سووک و چرووکی ناو چه مهنی
 له وه تی بووی هه میشه پی ده کهنی
 هه لگه پراوه به ناز و گول پی گوت
 شیت و شووری که شرت و شومت شوت
 وه کو تو ناشقه په پولهی زار
 بو بنه خورایی نهو بدهم نازار
 شنه با ری نه دهم که بو لای خوم

كى دەيا بۆ ھەمىرۇ ولاتى بۆم؟
گول لە كن كەس نىيە عەزىزم سووك
سەرى زاوايە جىنى و باوەشى بووك
من كە ناگاتە ھەفتەيەك تەمەنم
بۆچى بگريم و بۆچى پى نەكەنم

مەھاباد - ۱۳۲۵

بلویری شوان

نیووشەو، دنیا خامۆش
 دیتە گوێم ئاھەنگێکی خوش
 ئاھەنگێکی گیان پەرورە
 شادی هینە، خەفەت بەرە
 ئاھەنگێکی دلنەوازە
 تارە، ویۆلۆنە؟ یا سازە؟
 نا... نا... ئاھەنگی بلویرە
 جا وەرە گوێی بۆ پادیرە
 ھەزار خۆزگەم بەخۆت شوانە
 کە بەو مانگەشەو جوانە
 دانیشتوی لە پێژد و ھەلدیر
 پەنجە دەبێژوی لە بلویر
 دەگەڵ تەبیەت ھاودەمی
 شادی، بەکەیفی، بی خەمی
 ئاغاش بە نۆکەر ناگری
 وەکی من لە داخا نامری
 وەرە شوانە ھەموو شەوئ

نیوه شه وی، کاتی خه وی
له و کیو و نواله زه نویره
تیی توو پینه له و بلویره
له سه تر و پکی نه و کیوه
په نجسه له بلویر بیزیه
با کیوه که دهنګ داته وه
شاعیریش خه و بیباته وه

مه واری کرماویله - ۱۳۲۵

کورډ و نازمربایجانې

تېږه پری نه بیامی د یلی نیسته ههنگامی ژيانه
خوئی مه لاس دا مامه پړوی نوبه تی شیړی ژيانه
هه رچی پیت ده کړی بکه نهی دوژمنی خو پری و بزانه
باوی لاوی کورد و تافی گه نجی نازمربایجانه
خوئی له خویناودا ده بینی هه ر که سیک دوژمن به وانه

با له خوړ نیشی و له هه ش نی دوژمنی وان پیل و شانی
چونکه نه ورپو یه کتری گرت کورد و نازمربایجانې
نهو کی نیستی عماریان گرت وه ک به لاکه ی ناگه هانی
تازه به ربوونی مه حاله تانه دا یه کجاری گیانی
سوحبه تی پی ناکړی په نجه به هیزی نهو دووانه

نهو که سهی چهن دیک له وهی پیش لی دده لافی خودایی
نیده هیشت نیمه هه مانبی قهت له گهل یه کتر برایی
کوانی له کوئی به بینی پولی پیشمهرگه و فیدایی؟
تی بگا نای بی له ده ست نهو نو جوانانه رپهایی
نهو کوړی سمکوی دلیره، نهو نهو هی سه تتارخانه

لاوى ئازاي كوردەۋارى نېرە شىرى كاتى جەنگە
گەنجى نازەربايجانى ۋەك پلەنگى تىژە چەنگە
تىگەشتن نۆكەرى يىگانە بۆۋان عار و نەنگە
پەنجەيان ئىستا لەسەر شىرە، لەسەر ماشەى تىفەنگە
ھەر بەناستەم يىتە پروو يىگانە دەكرتە نىشانە

كۆشكى زۆردارى جىيۈ، ھەر نەماۋە زۆلم و يىداد
ۋەك بەھەشت خەملىۋە خاكى پاكى كوردستانى ئازاد
مولكى نازەربايجانىش بۆتەۋە مەعمور و ئاباد
دوژمنى يىگانە بتىنم ھەمىشە پەست و ناشاد
چۆن بىۋىيە باعىسى وىزانە ئەم دوو خاكە جوانە

كورد و نازەربايجانى ھەردوۋ داۋايان رەۋايە
ھەر بىژىن و پاىەدارى يەكەتتى ئەم دوو براىە
مىللەتتى ئىمە ھومىدى زۆر بەكارى پىشەۋايە
ئەۋ كۆرە نازا و نەبەرد و مەردە بۆ مىللەت قەلايە
دەك بىننى تا ئەبەد ئەۋ كوردە زانا و قارەمانە

تەۋرىز - ۱۳۲۵/۲/۶

ہفت گاری پھن

نہو سال جیڑ نہ مان تالہ
 دوڑ منی زالم زالہ
 لاو جییان سیاچالہ
 دہستی دویان بہ تالہ

گالتہ و گہپ و پیکہ نین
 شہ و داوہت و ہلپہ پرین
 جیگای خویان دا بہ شین
 دیسان خہ میان دابہ شین

پولی جوان نہ ش میلان
 دہستی دہسمال تہنزیلان
 نہو سال ناچن بڑ دیلان
 نہنگہ دیلان بڑ دیلان

بمرا نانی سہرخوانان
 گرا لاوی گونسرانان

کال بۆۋە پەنجەى جوانان
کوانى گەمەى جى ژوانان؟

وہ پاش کەوت خەباتمان
داگىراۋە ولاتمان
تېپەپى پۇزى ھاتمان
پروخا كۆشكى ئاۋاتمان

نەھاتى و تەنگانەيە
باۋ باۋى يىگانەيە
خەزرى ئەۋ يەگانەيە
لېمان لە بەھانەيە

بوۋىنەۋە دىل و يەخسىر
ولاتمان كرا داگىر
پاۋكەر بوۋنەۋە نېچىر
يووسف خرانە ناۋ بىر

ھكۈومەت نىزامىيە
تۈزۈك ئازادى نىيە
ئامانجى دۈژمەن چىيە؟
قېرىدنى خەلكىيە

كە شەۋ داھات دىژبانى
لېمان دەچتە سەربانى

تفهنگی لهسه ر شانی
بۆته رۆسته می سانی

دهلێ فهرمووی فهرماندهر
له شامه وه تا سهحه ر
هه ر کهس له مال هاته ده ر
(کلکش بکن پسر)

داخرا ده رککی رۆژنامه
شکاو ن نووکی خامه
کور دی نووسین هه رامه
دوژمن ده لێ بی تامه

دپان کاغه ز و ده فته ر
گیران شاعیر و نووسه ر
کۆمه لێک بوون ده ربه ده ر
کۆمه لێکش ده سه به سه ر

خوێندن به زمانی خو مان
سووچ و تاوانه بو مان
چاپخانه و بلیندگۆمان
بوونه به ردی بن گو مان

له لایه ک قات و قه ر
له لایه ک کوشت و به ر

هه موو كهس حاڵى شپږه
دوژمن نان و دو بږه

ناژان وه كو سه گى هار
ده خولینه وه له نار شار
دروژن و پیاكـار
دز و جهرده و به دكردار

به رتیل خوړ و گورگه میښ
وهك سه گى سهر خو له میښ
چهنه سووك و دهم له پېښ
به فیشال و كیشه كېښ

نه منیه وهك دال و قـهل
بلاو بوونه وه ناو گهل
كـى نازایه بلـى لهـل!
هه تا بیکهن شیت و شهل

بوخویان پـى پاده گهن
خه لكى له كونه پږش ده كهن
تا پشوى دى لـى دهن
به قه مچى وهك خه رهن

له پیاوى نازا و سه ركش
له زه حمه تكیشى بى بهش

ئاخىنراوه كونه پەش
نايىنى كەسى پروگەش

دەستيان كرد بە رەشگىر
ناپارنەزن جوان و پىر
دئ زپەى كۆت و زنجىر
هەر لىمان دەسوون شمشىر

پىاوى مازاد و مالىات
دەسووپنەو دىهات
دەستىنن دەغل و داهات
لە كرمەنج و ناغاوات

ئاغا زانى ئەو جارە
ئەو قەندە ژەهرى ماره
پىشبینى كاك هەزارە
ئىستا شەق بەخەروارە

قەندى بە زارى تالە
دەدا باجى پىنج سالە
چاو لى پۆشین مەحالە
كار ئىستا بەگۆپالە

نۆشى گيانى بى هەى گۆر
گىژى، گەوجى، لەخوگۆر

با ھەر سەرى بکا شۆر
بۆ دۆژمنى مچ و مۆر

بەقەند و شەکر و کووتال
بۆ ئىمەى دىننا پامال
ئىستا كەوتوۋە ۋەك سىپال
لە گشت لا دەيدەن پەپال

سواريان كـردن پىادە
جاميان كـردن بىئادە
داريان كـردن ئامادە
شەھىد كـران (بەگزادە)

لە سەقز و لە بۆكان
شىن و شەپۆرە و گريان
تېكۆشەر لە دار دران
قارەمان لەناو بران

لە چوارچراى مەھاباد
لە كانگای بىرى ئازاد
دەستى رەشى ئىستىباد
چەقاندی دارى يىداد

لە كاتى نىۋەشەوا
لە جەنگەى شىرن خەوا

کــرا کــاری نــاږهــوا
لــه دار درــا پــیشــهــوا

ږځلــهــی وهــفــادارــی کــورد
پــیشــهــوای نــارام و وړد
بــو کــورد ژیا، بــو کــورد مــرد
گیانــی فــیدای گــهــلی کــرد

زانــا بوو، کــورد پــهــروهر بــوو
پــیشــهــوا بــوو، ږا بــهــر بــوو
هــر کــورد نــه بــوو بــه شــهــر بــوو
خــه مــی خــه لکــی لــه بــهــر بــوو

بــو یــه د یــوی نــیــســتــیــعــمار
کــوڼــه پــهــر ســتــی زــوردار
زالــم، خوښــنــږیژ، بــه د کــردار
بــو یان نــامــاده کــرد دار

ږځلــهــی کــوردی بــلــیمــهــت
نــه تر ســا لــه دار و پــهــت
پــشــتی نــه کــرد لــه مــیــلــلــهــت
وا دېــی زېــک و هــیــمــهــت

بــه لــام کــورده نــا بــه زــی
بــه و زهــبــرانه نــا تــه زــی

لە پقان لێو دەگەزی
کە سوار بوو دانابەزی

داخدارە، خوێنی دیو
بێدارە، خۆی ناسیو
لە دوژمن پاپەپو
باسکی لی هەلمالیو

بەکار و توند و تۆلە
خۆی ساز دەکا بۆ تۆلە
ورد دەکا وەک پەرپۆلە
تاج و تەختی ئەو زۆلە

کۆر و کچ و پیاو و ژن
نیستا لێوان دەکروژن
دەرۆستیان نایە دوژمن
دەئەنجنن، دەیکوژن

گرێبداغ - ۱۳۲۶

کچی مەهاباد

لەبارى، نازەننى، نەرم و نۆلى، دڵتەپى، شادى
 لە چاوى بەد بەدوور بى ئەى كچى جوانى مەهابادى
 لە جوانیدا، لە پاكیدا، نىيە هاوتات و نازانم
 فرىشتەى ئاسمانى يانە پەرورەردەى پەرزادى؟
 سەرى كۆلت گەشە ھەرەك گۆلى كۆستانى كوردستان
 لەبەر بەژنت دەبى سەر دانووتى خەلفى شمشادى
 دلى سەد عاشقت كرده نىشانەى تىرى موژگانى
 كچى كوردى! لە تىر ئاويتنا مەعلومە ئوستادى
 بە شمشىرى دوو ئەبرۆت جەرگى خەلكى لەت دەكەى ديارە
 دەزانى چەك لە كار بىنى، كچىش بى تۆرمەى مادى
 لەسوپانەت وەھا دىوانە بووم چاوەمەستى خوین شىرن
 لە قەپنى بىستەما پەنگە پەچاوەم كارى فەرھادى
 ئەوستانە تۆ لەوئ دىلى دەسى بىگانەى و ئەمنىش
 لە دوورى تۆ دەكىشم پەنج و دەرد و داخى بى مرادى
 زەمانە (ھىمن)ى تۆى ولى دەشت و چۆل و سەحرا كرد
 فەرامۆشى مەفەرموو، جاروبارە ھەر بکە يادى

به هاری کوردستان

شەمال هات بە گالە گال
هەور بوون گەوال گەوال
پشکووت گولی گەش و ئال
بلبل کەوتە ئالە ئال

بە لەنگیزە، بە باران
بە شەنە بای بەهاران
توانەوێ وەک جاران
کەوی بەفری نیساران

نەما مژ و سەرماسۆل
نە سیخوار ما نە سەهۆل
تەرت و پۆرد و شیو و دۆل
لێی هاتە دەر گیا و گۆل

دەشت و چیمەن پازاوێ
کیو بەندنە خشاوێ

زۆنگ و چینگ ژیاوہ
گیا سہری پوہ ناوہ

لہ ہوشین و گہدہ ولہند
لہ کوستانہ دہ سامرہند
ہلہز بیزا و گیابہند
تیک چرژا، بوٹہ زہمہند

مہندوک و خاو و کما
لہ نہرمان و نہستہما
بہسروہ ہاتنہ سہما
وہیشوومہ و سہرمانہما

ویستارہ زہنگول زہنگول
ناونگ لہسہر پہلکی گول
لہسہر چلی سوورہ گول
بلبل دہخوینہ بہ کول

دیشان لہ چیا و لہ پازان
دی سیرہی سہقرو بازان
پیہم خوشتن لہ سازان
لہ ٹاہہنگ و ناوازان

بزوینہ ہہموو ولات
زیندوو بوٹوہ مالات

جەنگەى بانەمەرئ ھات
بەرەو كۆنستان چوو خىلات

دىسان ھات وەكو جاران
ھەوھەوى شۆرەسواران
ویرپەى جلیت و داران
خرمەى نال و بزماران

ھات خرینگەى زەنگ و قۆر
لوشمەلوشم و ھۆرە ھۆر
ھۆقە ھۆق و بۆرە بۆر
حیلەى جانوو ئەسپى تۆر

کار و کوورى بزن و مەر
لرفە لرفى لۆك و نەر
كوپژنى ئەسپى بەدفعەر
گوپچكەى پیاوى دەكا كەر

وئەوشەى جوانى خوشبۆ
ھاتە دەر لە لیوى جۆ
دار دەرى كـردووہ چـرۆ
كەروئشكەى كرد گەنم و جۆ

سوئسن و بەیبوون و شەللیتر
پواون لە جیگای زەنویتر

قہلبہزی بہست ثاوهہلدیر
شہپولان دہدا نہستیر

بوئی خووشی ہلالہ
پیاو مہست دہکا لہ نوالہ
وہک شہہیدہ گولالہ
لہ خویناوا شہلالہ

گرمہی ہہوری بہہاران
دئ بہیان و ئیواران
خونناوی وردہ باران
تہہر دہکا گہلای داران

نہو ترڑپک و نشیوہ
نہو یال و خرپ و شییوہ
لہ گوین بہہشت خہملیوہ
کی مہلبہندی وای دیوہ؟

تیرہگ و گہوہ و لاپال
پیی دادرا تارای نال
سہرچاوی سارد و زولال
ہہلقولی وہک زیوی قال

ہات لہ پھوز و زہردان
قاسپہی کہوی سہر بہردان

ورتەورتى ھەيىردان
دئ لىناو شىناوردان

لەكن كارزىلە و بەرخەل
لەكن بزن و مەپى شەل
كە بۆيان ھەلگەيى ھەل
كچ و كوپ دەكەن ھەمىزەل

كىۋۆلەي شۆخى جوان چاك
شۋۆرەژنى داۋىن پاك
پوۋھەلما لا و بى پاك
دەرەتەينىن زاو و مەك

فەيە شوان، ئۆخەي گەوان
دئ لى مۆلگە و دەرەوان
دەتە گەيى لاۋكى لاۋان
بالۋەي بەلەك چەوان
مەندال لى پۇد و ھەلەدەر
بەر دەدەنەۋە تاۋىر
شەۋانە لەسەر بەردەيەر
تەيى توۋرەندۋە لى بىلەر

مەپ لى گۆشتا بۋە سوۋر
خۆ ھەلداۋىن شەك و كۋور
گەمال دەكەن چەق و لوۋر

سهوهپیان دهچی بو دور

کچی لهباری پوههند
ههلی کرد بهلهک و زهه
کهزی هۆنیهوه وهک بهند
کورپان دهگری به کهمهه

لهبهه دههکی رهشمالان
دهبینی چاو کهژالان
دلان دهههه بهتالان
کاس دهکهه کوپ و کالان

لیوتالان، دههه بهچووکن
خوین شیرن، پهزا سووکن
کولمهیان وهک گولووکن
گهوهه کچن، نهو بووکن
شل و مل و لهبارن
چاو بهکل، گوی بهگوارن
دهسمال پوو لهکهه دارن
شههه و گیل گیل لارن

ناسک نههه و نهوکن
خاوینن، سپی و سوکن
بلناسی و توند و توکن
بهههههه جههههه دههههه

هه لیان مالیوه باسک
باسکی قه له و ناسک
که ده کهن تاسکه تاسک
رهوه کترن له تاسک

کیژی مهرزینگ و سه کرن
به له نهجه ولار راده برن
ناز ده کهن، چاو داده گرن
کوپرگهل دبه ریان ده مرن

کابانی قوّل به بازن
شهنگه ییّری کیل گهردن
له نیو مه پر دین و ده چن
وهک پوولی پورپان ده چن

سوئسن و وهنه وش و هه مین
که ژئی و خه نندان و جه مین
خاسی، کهه وی، خاتووزین
به پوّل ده چنه مه پر دوشین

زینرپن و کابان و میّری
دانیشتون له بهر ییّری
نهستی ده کا هاورئی
گولئی بهر خان دهر میّری

خونچہ و گولوک و گہوہر
شہم و کھڑال و دلبر
زین و مروّت و نہسمہر
لہ تاوئی ہاتوونہ دہر

مامز دایگرتوہ شیری
ناسک دہکوشی پہنیری
ناز دہشیلی ہویری
کالی دہکانان تیری

نامان چوٹہ کولیتی
پہری مہشکی دہڑیتی
بہسی لورکی دہکولیتی
خہیال ناوردوی دیتی

(ہیمن) لہسہرہخوبہ
نہکھی بچی بوڑھوبہ
دہنادہشکینی توہ
ناور دہگری وک سوہ

بابردەنە

لەبەر ئازارى ژىنى نالەبارى
 دەنالى بلبلى شەيدا بەزارى
 بەسۆز و داخەوۋە دەيگوت فەقىر
 پەرپىۋم ھەلۋەرى، بىۋادە پىر
 مەلىكى قىرى دارستان و لىر بى
 قەفەز پىرى دەكا با شوۋى لە زىر بى
 تەلار و سەرسەرا و كۆشك چ دىنى
 كە كۆيلە ۋەھەمى تىدا ھەلىنى
 لەگەل كازىۋە بۆى نەفەرم چلاۋچل
 نەينىم گول، چلۋن نارام دەبى دل
 چ خۆشە عىشق و سەرمەستى، چ خۆشە
 چ خۆشە ژىن بەسەرمەستى، چ خۆشە
 چ تالە كۆيلەتى و دىلى، چ تالە
 بەكەم بى ژىنى ۋا پىر ئاھ و نالە

من و كونجى قەفەز شەى داد و يىداد
 نەمن دىلم، قەلىش سەرمەست و ئازاد
 لە سوۋ ھىلانەكەم لەت لەت بوو جەرگم
 لە تاۋى گول نەمام، نىزىكە مەرگم

دەبىي چەند بەرد لە ھىلانەم گرابىي؟
 گۆلى سوورم چلۇن پەپەر كرابىي؟
 دەبىي چۇن فىر كرابىي بال بكا كل
 لەبەر پىلارى دوزمن يىچوہ بلبىل
 دەسا ئەو راوكەرە كۆر بى لە چاوان
 منى خستە قەفەز بى سووچ و تاوان
 چ ئىنسافە ئەمن بەو دەنگى خۆشم
 ئەسیر و دىل و زىندانى و خەمۆشم
 بەلام ئىستا قەلى پروپەش لە گولزار
 بە قارەقار دەدا گۆلى خەلكى نازار
 گوتم ئەى بلبلى خەمگىنى دلمەند
 مەنالىنە لە دەس داو و لە دەس بەند
 بزائە تۆ ئەوئى ئەھلى ھونەر بى
 دەبىي يا دەسبەسەر يا دەربەدەر بى
 ھونەرمەند و ژيانى خۆش محالە
 ھونەرمەند پەنجەرۆيە، ژينى تالە
 ورینگە خۆشەكەت بۆ تۆ بەلایە
 ئەتۆ خۆش خوئنى حالت بۆيە وایە
 ئەگەر ئەتبا ورینگە و دەنگى وا خۆش
 بەرەللا بووى وەكو ئەو پروپەشە تۆش
 منىش ئەى بلبلى بەندى وەكو تۆم
 وەھا دوورم لە ھىلانە و گۆلى خۆم
 منىش وەك تۆ لەكىسم چوو گۆلى سوور
 منىش ھىلانەكەم لى كراوہ خاپوور
 منىش بابردەلەى بەر گىژەلووكەم

دەمىك لە قولىكە، تارىك لە چلوكم
 مىش زۆردارى پىزى لى بىرېوم
 مىش بەدكارى بوارى لى تەنىوم
 مىش يىددى شابالى شكاندم
 بەناكامى لى خوئناوى تىلاند
 مىش چونكە بىرېك خاۋەن ھونەر بووم
 ھەمىشە پەنجەپۇ بووم، دەرىدەر بووم
 ھەزار گۆۋەند و سەد پەندە بەسەرھات
 لى نامىزىم نەگرتوۋە بووكى ئاۋات
 ھەزار سوپكەم لەبىن ھەنگىل دراۋە
 دەمم گىراۋە، چاۋم بەستراۋە
 لى نامىزى گەرم بى بەش كراۋم
 ۋەكوتۇ توۋشى پۇزى پەش كراۋم
 ژيانىم پىر لى پەنج و دەرد و داخە
 نەۋە گىرساۋمەۋە لەو كىۋو و شاخە
 كەسىك نەۋە پىرسى، نەيزانى چىلۇنم
 لى يادان چوۋمەۋە، چىرۇكە كىۋنم
 بەشەۋ ژان و پەزارەم دىنە پالى
 بەپۇز ئوقۇرەم نىيە ساتىك لە مالى
 بەلام ھاۋدەردى ئازىزم ھەتا ھەم
 ۋەكوتۇ دەردى دىل ئاكام لە دەس خەم
 نەمەن پىم خۇش نىيە ئاۋدەنگى قەل بىم
 نەمەن پىم خۇش نىيە يىزراۋى گەل بىم
 ھەتا دوزمەن نەگەۋىزىنى دەخوئىنم
 دەخوئىنم بۇ گەلى خۇم، ھەر دەخوئىنم

فرمیسکی گهش

قهت له دنیاډا نه بوو ینجگه له ناخوښی به شم
 مات و داماو و په شیو و ینکس و چاره په شم
 سهرده میځک ئاواره بووم و ماوه ینکیش دهبه سر
 نه مدی پرووی ئاسووده یی، هر توووشی گیره و قه په شم
 دابی کوردی وایه، کس لاگیری لیکه و ماو نییه
 بوچی سه رکونده ی بکم لیم زیزه یاری مه وه شم؟
 تیغی بی مه یلی و جفای نه و نازنینه دل په قه
 جهرگی له ت کردم به جاریک نه نجنیویه سینه شم
 کوشتمی و شهش خانی نومیددی له من گرتن حریف
 موږه هه لداوړم و یی هووده به هیوای دوو شه شم
 نابینی زهره له سر لیوی که سی له شاره دا
 گهر خه م و دهردی دلی خومیان به سر دا دابه شم
 خو شه ویستی گو شه که ی ته نیایی هر نه ژنوکه مه
 بو یه پوژ و شه و هه ها گرتوومه ته نیو باو شه شم
 نایه لئ دوژمن به په ننگه زهره که ی من پیکه نی
 تا دهمی مردن نه من مه منوونی فرمیسکی گه شم
 شاعیر کی راست و یه ک پرووم و فیدا کار و نه به ز
 کورده موحتاجی محک نیم زپری بی غل و غه شم

گریانی نیوه نهو

شهوانه نهو ده مانده شهو ده گاته کاتی نیوه شهو
 خه لک نووست و له چاوی من که سهه دیسان پهواندی خه
 سکووتیکی به سام سهرتاسهه ری نهه دییه داده گری
 ده لایی ههه زیندهوارنکی ههیه لهو دییه دا دهه ری
 له ههچ لا خشهیه که نایه، چرای مالنکی نایسی
 به نه سپایی له مال دیه دهه دهه ده خوشم وه کو نیسی
 ته که و ته نیا به نارامی دهچم بو گرده که ی بهر دی
 به دلته نگی و کز و خه مناکی راده کشیم له سهه بهر دی
 ده کهم جا سهیری ته ستیران و هه لده مژم شنه ی شهو یا
 شهو و بیده نگی چهند خۆشه، هه میشه خۆزگه ههه شهو با
 وه کو ناوالی چاک نه ستیره کان گوئی راده دیرن بوم
 ههتا بویان بهیان کهم موو به موو رازی دهروونی خوم
 کولم هه لده ستی نهو جاره و له بهر دهردم ده نالینم
 ههتا ناوری دلیم ده کوژیته وه نه سرین دهبارتنم
 شهوانه گهر نه کهم نهو شیه ون و نالین و گریانه
 ده سووتینی وجوودم ناگری نهه جهرگه بریانیه
 به لئی گریانیه نیوه شهو ده کا ناسوری دل مه رههه
 کول و کوم داده مرکینتی و به جی دیلی دلی من خه

ئارەزووی فرین

ژین بەیخسیری و دیلی بی کەلکە
 بۆیە لەمیژە لە ژینم تێرم
 گوزەران بوو من لەناو ئەم خەلکە
 سەختە، ناخۆشە، چۆنسی رابوێتم

هیژم لی بپا تاکە ی دەریەرم
 لەناو مەینەت و دەردی سەرزەمین
 ئەو بەینیکە کەوتۆتە سەرم
 بیرى ئازادی و ئارەزووی فرین

بەلام داخە کەم نیمە بال و پەر
 کە بفەرم، بپۆم خۆم بەدەم نەجات
 بچمە شوێنیکى لی نەبی بەد فەر
 لەباوەش بگرم نۆبووکی ئاوات

ئە ی سەروە باکە ی بەیانى! وەرە
 بە شەشەشەن و پشووی خۆت توندکە

لهسهر نهو دونيا نهويمه لابه ره
هه تا ده تواني نه من بلندكه

نانا هه وره پش! نه ورپو نه وي به
لهو به رزانه وه وره خوار
كه كه مه وه پيكي زه وي به
لهسهر پستي خوت نه من بكه سوار

نهو جار هه سسته وه برپو به ره ژوور
مه ويسته هه تا ته شكی ناسمان
بمبه ره نيزيك ناسوي جوان و سوور
نه جاتم بده له كاوالي خه مان

شيلان ناوي - ۱۳۲۸

خونچھی بیس

دیتم لہناو دار و دھون
 لہسہرچلی سوورہ گولیک
 ھلکورماپو، دھیکرد شیون
 بہری بہیانی بولبولیک
 گوتم نہی مہلی دلسووتاو
 چییہ، بو دہنالی بہتاو؟
 کہ نالینت بو نہوہیہ
 گولت وا زو ھلہوہریہ
 نہو نالینہ بی فایدیہ
 بوچی نازانی، نہتدیوہ؟
 گول ھفتہ ناباتہ سہری
 سیس دہبیت و ھلہدوہری
 وہلامی داموہ بولبول
 بہشیئہی، بہکاوہخو
 گوتی نالینم بو گول
 کہ سیس بووہ، دہزانی بو؟
 نہو عومریکی پابواردوہ

پشکوتووه جا سیس بووه
نالینی من بو خونچهیه
بو خونچه په شیو حالم
نهو داخه له دلمدا هیه
بو یه هه میسه دنالم
نهو، پیش پشکوتن سیس بووه
به جوانه مهرگی مردووه

شیلان ناوی ۱۳۲۸

گۆمی خوین

عەزىزم بۆچى تۇراوى لەخۆپا؟
چ قەوماوە؟ دلى تۆ بۆچى گۆپا؟
ئەتۆ وا زوو لەبىرت كىردم ئەمما
فەرامۆشت نەكەم شەرتە لە گۆپا

لە من پا خۆ خەتايەك پىروى نەداوە
ئەدى بى مەیلی بۆ پىروى دا لە تۆ پا
ئەسىرى كەزىتە كۆترى دلى من
دەبى حالى چ بى كۆتر لە تۆپا؟

سەر و مال و كەمال و بىر و هۆشم
لە نەردى عىشقى تۆدا پاكى دۆپا

لە چاوم دى بەخوڤ فرمىسكى خوئىن
كەچى ئەم گۆمە خوئىنە هەلنەچۆپا
من و لاشەى پەپوولە ماينەو و بەس
شەوى دوورى، شەمىش تىواوە لە كۆپا

ئاۋاتى بەرز

لاگرى سولجە تەۋاۋى رەنجبەرى وشىيىرى كورد
چاۋەنۋېرى دەرەتەتەكە خەلگى لادى و شارى كورد
كوندى شوۋمى شەپ لە زەندۇلان خىزى بەدىزى و فىزى
كۆترى سولج و ناشتى نىشتوۋە لەسەر دىۋارى كورد

دەستى دا دەستى براى و ھاتە ناو كۆپى خەبات
كىزى نەشمىل و لەبار و شوخ و گوى بەگوۋارى كورد
كورد گوتوۋىيە سوار ھەتاكو نەگلى قەت نابى بەسوار
ئىستە چابوك سوارە، چونكە زۆر گلاۋە سۋارى كورد

فېرى زۆر دەرسى بەكەلك و باشى كردين تېشكان
جا بېينە راپەرىن و شوپشى ئەم جارى كورد!
بەيت و بالۇرى ھەزار جار بۆ بلى كۆنەپەرست
تازە وئىزىنگىكى نادا دىدەكەى يىدارى كورد

رۆژ بەررۆژ قايمتەرە، مەحكەمتەرە، بېروايەكەى
دەم بەدەم چاكتەر دەبى، باشتر دەبى، ئاكارى كورد

بئی وچان ده‌پواته پێش و پێگه ده‌برێ بۆ هه‌ده‌ف
زۆر له سالان پرووتتیره نه‌و ساله‌که نه‌فکاری کورد

کورد به‌زینی بۆ نه‌بوو ده‌ستی نه‌دا، با دوژمنیش
پانه‌وه‌ستایی له تالان و برپۆ و کوشتاری کورد
نه‌و له نازار و شکنجه‌ی قه‌ت نه‌بوو خافلی، به‌لام
کوردی کردۆته سماته جه‌زبه‌ه و نازاری کورد

سه‌د هه‌زار به‌رگێڕه‌وی با یه‌تیه سه‌ر پێ، ناخری
هه‌ر ده‌گاته مه‌نزلی ناوات و خو‌شی باری کورد
مافی کوردی هه‌ردبه‌ی بس‌تینه‌دری بس‌تینه‌دری
دوژمنی کورد تی گه‌یش‌توه ناکری باشاری کورد

وا گزینگی دا به‌یانی جوانی نازادی به‌شه‌ر
پۆژی پروناکه، نه‌ماوه زو‌لمه‌تی شه‌ه‌وگاری کورد
نایه‌وی یاریه‌دان و کۆمه‌کی نه‌سلی چوار
جوجه‌له‌ی ناغای (ترۆمن) ویی که‌وت پهلاری کورد

هه‌رکه تووشی بوو ده‌لی: (یانکی گۆهوم یانکی گۆهوم)
تازه ده‌ستی نه‌جبه‌بی ناتوانی بگری زاری کورد
تورپه‌یی خه‌لکی که دی واکلکی گرتنه ناو گه‌لۆز
دوژمنی خو‌برپێ، وه‌کو پێوی له ترسی داری کورد

دیه‌ سه‌ر پێبازی راست و دیته‌ ناو کۆپی خه‌بات
خواره‌په‌چه‌ی لی براره پیاوی خێچ و خواری کورد

هیزی بیگانهی له پشت خوئی دیبوو، بوئییه وای ده کرد
باری هیلکان نابزیوئی خاینی لاساری کورد

دانه نیشی گهر له سهر ئهو په تک و سینگه بیگومان
تو له نه ستویدا ده بینی په تک و گوئله و ساری کورد
تیک ددهن کوشکی بلیندی مفتخوری زگ زهلام
پاله و جووتیاری برسی، کارگهری ییکاری کورد

دیوته چۆن خوئی شاردهوه خوێریانه وه ک ئاغایه کهی!
ئهو گزیره به دغه په دهی دهنگی ددها ییگاری کورد
خوئی له بهر لافاوی قینی توندی گهل پاناگری
دوژمنی وه حشی و درنده و زالم و زۆرداری کورد

ده چته سهر دارئ له پوژی ئینتیقام و تۆلهدا
ئهو کهسهی کوشتی به ناههق پیشهوا و سهرداری کورد
نایه لهن ئادار به سههر پاداری ئهو دهربارهوه
چونکه دهیگوت نایه لهن ئاداری کورد، پاداری کورد

«پاش قرانی مودهعی دهس پی ده کهن ته عمیری مولک»
«دپته دی ئاواتی بهرزی «نهحه دی موختاری کورد»
«پینگیی ناسن ده چته شاخی هه ورامانه وه»
هه که کهوته دهستی کوردی چاره نووس و کاری کورد

مهدره سه و دانیشه که ده بو شار و لادی داده نیین
خوێندهواری تاکو پۆلهی زیرهک و نازداری کورد

نــه و زمانــه شـیرنــه ی نـیمــه پــه رــه ی دــه گـرــتــه و
نــادړــی چــیدــی کــتــیــب و دــه فــتــه رــی نــه شــعــاری کــورد

بــی بــر و نــابــی مــه تــاعــی کــورد و اړــی مــان نــیتر
رــه نــه قــی پــه یدــا دــه کــا نــه جــارــه کــه بــازارــی کــورد
دــادــه مــه زړــنــن لــه گــشت شــاری و لــات کارخانــه یــه ک
تــا بــه دــه ســتی خــوی رــه نــیو بــی بــه رــه م و کــرگــاری کــورد

بــه ر دــه دــن گــاجووتــی لــه، ســواری تــه پــاکتــوران دــه بــن
دــیته دــه بــوړه و بــه یار و بــه نــدن و نــیــســاری کــورد
کــشتوکــال و جــووت و گــامان دــیته ســه ر بــاری لــه بــار
پــر دــه بــی تــیر و جــه و ال و مــشت دــه بــی عــه مــباری کــورد

خــه ســته خانــه شــمان دــه بــی، دوکــتــور و دــه رمانــیش فــره
نــاکــه و ی تــازه لــه کووچان خــه ســته و بــیــمــاری کــورد
بــه خــتــیار و خــوړنــدووار و ســاغ و تــیر و پــر دــه بــی
دــیته دــه ر مــاکــه ی نــه هــاتــی و نــه گــه تــی و نــیــد بــاری کــورد

دــه ســت لــه نــه ســتوی یــه ک دــه کــن نــازاد و شــاد و بــه خــتــه و بــر
کــیژ و کــوړ، لاو و گــراوی، دلبــه ر و دلــداری کــورد
بــونی رزگــاریت لــه شــیــعــری دــی چ جــوانــت هــونــدوړه
نــه ی هــزار، نــه ی شــاعــیری تــیکــو شــه ر ی ناوداری کــورد!

(کــوتــری پــیکــاســو کــه مــوژدــه ی هــیــمنــی هــیــنا گــوتــی:)
مــرد، بــه ســه رچــوو، پــوژــی نــیــســتــیــعــباد و نــیــســتــســمــاری کــورد

ئەى مەلى خۇش خويى ئاۋارە و تەرە و بىئاشيان
موژدە بى زو دىيەۋە ناو مىللەتى پزگارى كورد
بلبلە سەرمەستەكەى باخى موكرىان ئەۋچەلىش
تير بخوينە، دەنگ ھەلئىنە تۆ لەناو گولزارى كورد
خۇشەۋىستى مىللەتى خۇتى لەيىر چۆن دەچيەۋە؟
چاۋەپتە ئىستەكانە شارى بى ئەغىارى كورد
ئەو ژيانەى بى تۆ پاى دەبۇرى «ھىمن» مردنە
يىكەسىكە پاشى تۆ و پاشى سەرەك كۆمارى كورد

مەھاباد - ۱۳۳۲

بەغدا نىۋە پىيەت بى

خاين، خوڭچى، درۋىز، بەدەفەر، شەپانى، سەرشۆر!
 پىياۋكوڭ، تاۋانبار، روۋپەش، ناكەس، ملھور، دىكتاتۇر!
 خەللىكى ئىران بەدەس تۆ كرانبون زىندەبەگۈر
 ئەۋە تۆۋى لىت قەۋماۋە، دەريان پەرانىدوۋى، ھەي گۈر
 دەپرۆ ئەي شاھى خاين بەغدا نىۋە پىيەت بى

ئەي دوژمنى ئازادى، نۆكەرى ئىستعمار!
 بەدەس تۆ چۈنە سەر دار مەزن، پىشەۋا، سەردار
 بەدەستوۋرى يىگانە دەسۋورپا چەرخى دەريار
 زال بوۋ بەسەر دەريارا پالە، جوۋتېر و كرېكار
 دەپرۆ ئەي شاھى خاين بەغدا نىۋە پىيەت بى

كەي سىيەرى خودا بوۋى، ئەي سىيەرى نەھاتى
 لە ساپەي تۆدا دىمان شەپ و گرانى و قاتى
 لە خزمەتى باۋكى خۇتدا لە پىياۋكوشتن راھاتى
 ھەر كە خەللىكى لىت راسا، بۆي دەرچوۋى و ھەلاتى
 دەپرۆ ئەي شاھى خاين بەغدا نىۋە پىيەت بى

پشتت له ميللەت كوردووه پەنات بردووه بۆ دوژمن
بەدرەقەى پڤڤگای تۆ بى تووك و نزاى پياو و ژن
دوژمنى گەل هەميشه بەمەرهدى شا دەچن
هەر ديكتاتور تىدەشكى، هەر گەلن پزگار دەبن
دەبرۆ ئەى شاهى خاين بەغدا نيوەى پڤيەت بى

گزىرى گوى لەمست بووى تۆ بۆ شيركەتى نەفتى
كلكى ناغات كيشراوه بۆيه هيندە كەنەفتى
پيمانەوه نووسابووى، هەروەكو قىل و زەفتى
نەكەى بگەرپيەوه، حالا كە رفتى... رفتى
دەبرۆ ئەى شاهى خاين بەغدا نيوەى پڤيەت بى

مەهاباد - ۱۳۳۳/۶/۲۶

موو ناپسینم

ئەمەن دەمگوت لە دنیا تا بمیتم
لەبەر کەس ئەستەمە سەر دانویتم
کەچی ئیستا لە داوی بسکی تۆدا
گرفتارم گۆلم موو ناپسینم

ژیانم پەر لە پەنجە و نامرادى
بە هەلکەوتیش نەهاتم تووشى شادى
دەلم هیند تەنگە هەر جیى تۆ دەبى و بەس
نەتۆش مەحکوومی حەپسى ئینفیرادى

قەرار بوو ییى لە گەل خۆت شادى یینى
نەهاتى، گەرچى پیت دابووم بەلینى
لەناو کوردا نەبوو پەیمان شکاندن
لە کوئ فیر بووى گۆلم پەیمان شکینى؟

نەگەرچى پۆیى، قەت ناچى لە یادم
دەکەم یادەت، بەیادى تۆو شادم
کە بارگەت بوو هەوار تیک نا عەزیم

شکا نهستونده کی تاوئی مرادم

شهوانه هاونشینی جامی بادهم
به باده با پهژاره و غم به با دهم
که دهستی پژگار بای دا سهری من
سهری شووشه‌ی شهرباب و چاکه بادهم

تووهپیی

ساقیا کوشتمی خەم و مەینەت
دەوەرە لەو شەرابە مەستم کە
نامەوێ جام و ساغەر و پیالە
بەشی خۆم بۆ لە لوچی دەستم کە

وەرە ئەو نازەنین بەخێرا خۆت
گێژ و وێژم بکە بە بادە و مەو
با منی رەنجەرۆ لە ژینمدا
هیچ نەبێ جارەکی بلیم ئۆخەو

حاسلی تیگەیشتن و زانیـن
چ بوو بۆ من جگە لە کوێرەوهری؟
سەردەمیکیش پەنا دەبەم بۆ مەو
تا بزانی چلۆنە بێ خەبەری

لەو ولاتە کەسیک لە خەو رابی
بەشی چارەپەشی و خەم و شینە
تیگەیشتم عیلاجی دەردی من
مەستی و شیتی و نەزانیـنە

بۆيۈمى پەندىگار

نېمە ئاۋاللىق لى گۆشەي يېكەسىدا غەم نەبى
 چاكە ئەۋلېرەش ۋەفائى ھەر ماۋە، سايەي كەم نەبى
 لاپەرەي ژىنەم ھەمۋو ھەلدەيتەۋە تېيىدا نېيە
 باسى فرمىسك ۋە ھەناسە ۋە شىۋەن ۋە ماتەم نەبى
 رۆژگارى سېلە بۇ مىن بۆسەيەكى نايەۋە
 نەمدى ھەر تىرىكى دېھاۋى بەرەۋ سىنەم نەبى
 رەنجى دوۋرى دېلەرم بۇ كۈشتى مىن كافىيە
 گەر لى دىيادا ئەمەن ھېچ مەينەتى دېكەم نەبى
 كۈا دەزانى چەند پەرىشان ۋە پەشپە ھالى مىن؟
 ئەۋكەسەي گىرۋدەيى ئەگرىجەۋ ۋە پەرچەم نەبى
 رەمىزى دىلدارى لى زىنى فېر نەبۋى يارم دەنا
 كۈا ئەۋىندارى ۋەفادارى ۋە كۈمىن، مەم نەبى؟
 كىژى شارىمان لى خۇي ۋەرگرتۋە چارشىۋى رەش
 داخەكەم نەمدى لەۋى مانگىكى دەۋرى تەم نەبى
 شادى جارىكى بەمىۋانى نەھاتۋتە دىلەم
 رەنگە خەلۋەتخانىي خەم شۋىنى نامەحرەم نەبى
 خۇم دەسۋوتىنەم ھەتتا بەزمى خەلك رۇشن بىكەم
 كى لەپىيى خەلكا ۋە كۈ شاعىر دەسۋوتى شەم نەبى

چارەنووسی شاعیر

بە ھار بوو فەسلێ زستانم، ئە گەر یارم لە گەڵ بایە
 درۆیە گەر گوتووینانە بە خونچیکێ بە ھار نایە
 لە بارانی مەپرسە تا ھەور بگەری بەری پۆژی
 دەبی بگرم ھەتا پرووی تۆ لە ژێر چارشیی پەشدا
 ھەناسەم لادەدا چارشیی و پووبەندی پەشت ناخ
 ھەور ھەرچەندە پەپ بی کوا ھەرفی قودرەتی بایە؟
 لە ژێر سایە برۆکەتدا ھوکرانی دەکا چاوت
 لە سایە دووخی شمشیرە کە ھاکم ھوکی ئیجرائە
 لە سەر بەفری بەکار نایە وەکو بیستوومە داوی پەش
 لە سەر کۆلمەت ئەدی بوو دڵگرە ئەو بسکە تاتیە؟
 ھونەر ناتوانی جوانی تۆ بەھیچ شتێکی بنوێنی
 لە مەرمەر چۆن دەتاشری ھەیکەلی ئەم بەژن و بالایە؟
 بەرپیشی بۆزەو سوجدە دەبەم من بوو جەمالی تۆ
 ئەدی بۆچی دەیانگوت دار کە پیر بوو تازە دانایە؟
 بەزەت ناییتە سەر لیو و بەزەت نایە بە ھاڵدا
 ئە گەرچی زۆر لە میژسالا لە دووت دەخشییم وەکو سایە
 دەزانسی بۆچی من ھێندە پەڕشان و خەفەتبارم

له بازارې ژيان غيړې هونډه نيمه چ سهرمایه
به توتووش توتوشی مه کته ب بو دهاتم من که زانیام
خفت، مهینه، کهسه، حسرت، بهشی نینسانی زانیه
له گل چاره پوهشی و دوور بهشی و نه گبهت دهبی ه لکه م
له میزه چاره نوی شاعیرانی کوردی هر وایه

جولانہ

چوومہ لای دوکتور و گوتی
 نہ خۆشی دەر ده کت سخته
 گوتم: تو پیت وایه دهرم؟
 به داخه وه، گوتی: وه خته

ئه و دلّه کوتی گرتوته
 پیاری به هیزیش بیگری
 یوو ئاگای له خوی نه بی
 هینه پی ناچی دهری

پیکه نیم و گوتم دوکتور!
 نایم زانا و شاره زانی
 به لام تو پزیشکی ویشکی
 باری دلّداري نازانی

دلّه کتیم نییه، دلّم
 جیی کیژیککی خانومانه
 منداله، ئوقره ی ناگری
 بۆم دروست کردوه جولانه

ماچی شیرین

به منداڵی له لیوی ئالی تۆم نهستاندوو ماچی
 به پیریش له زهتی ئهو ماچه شیرینم له بیر ناچی
 به سه د دکتۆر و دهرمان و په رستار نا کرێ چاره ی
 که سیک تیری مژۆلی ئهو که چه کورده ی له دل ڤاچی
 ده کا گیرۆده تر پیرانی دلته ڤ ئهو که چه کورده ی
 بچیته مه کته ب و بسکی به مۆده ی تازه هه لپاچی
 خه م و دهردی زه مانه پیری کردم وشک و بی زه وقم
 که شاعیر وشک و بی شۆر بوو له ناو خه لکی ده بی لاچی
 له گو شه ی بیکه سیدا ئیسته وا دلته نگ و خه م بارم
 نییه باکم نه گهر مال م به جارنکی به قوردا چی
 به شی کوردنکی زانا له م ولاته مهینه ت و دهرده
 نه وه ی نه تریست بلێ ڤه بی به دهردی کوردی زانا چی
 له ناو بازاری نه ورۆکه ی نه ده بدا شیعی تۆ (هیمن)
 وه کو ڤوولی چرووکه، هیه چ ڤه واجنکی نییه، ناچی

تهوئیز - ۱۳۳۸

ہیلا نہی بہ تان

نیہہ باکم نہ گہر زالم شکاندوویہ تی بالی من
 نہوہ سہختہ کہ وا ناگاتہ گونی کہس نالہ نالی من
 بہہار ہات و تہببعت ہوکمی ئازادی مہلانی دا
 لہناو کونجی قہفہزدا دیارہ چۆنہ نیستہ حالی من
 لہ گولزاری ورینگہی بلبلی سہرمہست و شہیدا دی
 بہلام نایہ جریونکیش لہ ہیلانہی بہتالی من
 لہسہر ناچیتہ دہر ساتی خہیالی بسکی خاوی تو
 نہ گہرچی تیگہیشتم چاوہ کہم خاوہ خہیالی من
 نہری نہی ناسکی ناسک ہہتا کہی دہستمؤ نابئی؟
 نہری پیروژہ کہی خوشفہر ہہتا کہی نایہ مالی من؟
 گوشت: بؤت دیمہ جیژوانی، ہہزار سوئندت بہشالم خوارد
 لہ ناہی عاشقانہی من بترسہ، نہک لہ شالی من
 کہ مالت بی کہ مالت بؤ چیہ لہو شارہ ویرانہ
 کہ مالی دہولہ مہندی دی، گولم نہیویست کہ مالی من
 نہ گہر دہیزانی مانای خوشہویستی نہم کچہ کوردہ
 بہسہد یاقروت و گہوہر نہیدہدا فرمیسکی نالی من
 رہش و تار و دریز و پر لہ ئازار و خہم و دہردہ
 بہلن شہوگاری دووری بوو سہراسہر ژینی تالی من

گلینەى شاعیر

نەگەر خەرمانى عومرم ئیستەكانە پاکی با بیبا
بەمەرگی تۆ مچورکیشم بەدلدا نایە، با بیبا
هونەر گەر خۆی پەریشانی نەبایە لەم ولاتەیدا
بەشى من بۆ دەبوو چارەپەشى و خانەخەرابى با
لەکوئى حالى من و تۆ وا دەبوو ئەى خۆپەرەست ئیستا
نەگەر دنیا ئوسوول و قاعیدە و نەزم و حیسابى با
بەجامى بەدە تیڕ نابم، گەر مەیلەت ھەيە ساقى
گلینەى خۆم دەنیرمە خزمەتت، بۆم تیکە تا بیبا
وہەر من نایەلى لیرەش مەى و ساقى جەنابى شیخ
دەنالا ھەولا شەراب و حۆرى با ھەر بۆ جەنابى با
ھەموو عومرى ئەبەد تییدا نییە خۆشى دەمیک مەستی
خدر ئاوى حەياتى بۆ چ بوو؟ فیرى شەرابى با

گیتزهلووکهی خهزان

گیتزهلووکهی بهسام و توندی خهزان
 که پهلاماری دایه باخ و پهزان
 دهشکیتنی نه مامی شلک و تهپ
 گوئی بۆنخۆش و تهپ دهکا پهپهپ
 نهو گوئی باخی پی دهپازاوه
 داخه کم ئیسته ههپرووکاوه
 ههروهها دهستی بی بهزه تهقدیر
 نایه لی چووک و گهوره جوان و پیر
 تازه لاوان له خوین دهگهوزیتنی
 جهرگی دایکی ههزار دهبرژیتنی
 زهبری توندی زهمانی بهدکردار
 شاری کردینه شاری پر نازار
 ههرچی دهینی دهس بهئهژنویه
 له ههموو لاوه شین و پۆرپویه
 بزه نایینی تۆ لهسه رلیوی
 چاوه فرمیسکی خوین دهپالیوی
 سهربهقور، مل بهکینه گهوره و چووک
 خهنه شۆرایهوه له پهنجهی بووک

مەرگی ئەو سى جەوانە بى مرادە
ماتەمى خستە ئەو مەھابادە
گەرچى (يوسف) ئەسیری بەندى گلە
ئىستە لەو (میسره) ھەر عەزیزى دلە
گەرچى بۆخۆى خرایە چاللى گۆر
شونەوارى بەنرخى ماوہ لە گۆر
خزمەتى خەلکى زۆر بوو ئەو لاوہ
جا چلۆن دادەمىنى لەولاوہ؟
گەر (سولەيمان) نەما لە کۆرى خەبات
نەگەیشتووہ بەئارەزوو و ئاوات
زىندووہ تا ئەبەد لەناو خەلکى
چونکە بۆ کۆمەلکە ھەبوو کەلکى
خزمەتى عىلمى کردە پىشەى خۆى
خوێندەوار کۆرى شىن دەبەستن بۆى
رەنگە شاگردى کوردی وریا و ژیر
دەرسى ئەو لاوہیان بمىنى لەبیر
کاکە (داوود) ئەگەر لە پى ژيانا
گیانى شیرین و پاکی خۆى دانا
فیری کردین دەبى لە کارکردن
نەبەزىن تاكو سەردەمى مردن
یادى دوو پیاوی چاکى زەحمەتکیش
يانى کاکە عەزیز و مام دەروش
خەلکى ئەم شارە قەت لەبیر ناکەن
خەلکى ئەم شارە ئۆگرى چاکەن

گۆلى ھىوا

ئەختەر كىچى كوردى چاومەست!
 ئىلھام بەخشى شىئەرى پەرھەست!
 ئەى پىشمەرگەى مىللەت پەرھەست
 كە دىتمى تەفەنگ بەدەست
 زانىم گۆلى ھىوا پشكوت
 بەيانى نازادى ئەنگوت
 ئەختەر پىشمەرگەى كۆلنەدەر!
 ئەختەر ئەى گۆلى نىو سەنگەر!
 خۆنت دەتكى لە دىمى خەنجەر
 دەگرى بەرى ھىرشى ئەسكەر
 سىرەت گرت بەوچاوە جوانە
 لە كەلەكەى ئەم بىژوانە
 شەقت ھەلدا لە زىر و جل
 توورپت داوە كەلدان و كل
 توندت كەردووە پشەتتىنى شل
 فەشەكدانت كەردۆتە مل
 پساندت بازنە و پاوانە

دهستت دا تفهنگ پياوانه
نارپژى چاو، سوور ناكه‌ى ليو
شانه ناكه‌ى بسكى په‌شيؤ
يه‌كجارى فريئت دا چارشيو
نمونه پروت كرده چر و كيؤ
دهبرى جهرگى دوژمنى زؤل
به‌سهرنيزه نه‌ك به‌مزؤل

پاوه بهران

تفهنگی پاوئ نه سستینراوه یه کسه
 بهقهولی کاک ههژار، بی پاوه راوکه
 مه فهرموو پاو نه ما لهو شاره تازه
 که سهیری پاوکه ران پاوه به رازه
 نیتړ دهرچوو بلین باوی کورانه
 نه خیر باو باوی (سوڼه) و (دوو کورانه)
 قورینگ و (پهش بهشه) و (دورپنا) و (ههله تانچ)
 نه ناغایان له کن پیاوه نه کرمانچ
 به که یفی خوئی له سهر نهو ثاوه پروونه
 ده کا گالته و قوماری (پئ بهقوونه)
 سهری چوئن لی ده شیوئی سی له قوپی
 که راوکه ر چونکه بی پاو ماوه توپی
 (بنه) پرووخان و (سپیه) چول و هولن
 بللون راوکه ر و بالنده پولن
 ر فاندوویه (قهله سابوونی) سابوون
 که ههستی کردووه لاگیریه قانون
 نهوا (که رویشکه) کهی سیخوار له پشته

قولەشىنى بەھەست و گورج و گشته
 لە لانا كەوتوو و نايىتە نىرى
 كە جاران شورەتى بوو سەنگەسىرى
 دەكا سەمكۆل و چاوى ھەر لە كۆيە
 كە نىرى تىگەيى پارىز درۆيە
 نىتر كەس پرووى نەماو بەختە كىوى
 بەشىر گالته دەكا نەورۆكە پىوى
 لەسەر بەردى دەخوئى (كەو) بەدەستە
 دەلى پاكەر نەگەر پىاوى دە ھەستە
 لە چاوان ھەلۆرىن فرمىسكى كوپكوپ
 كە دى و دەروا بەدەستە (چرگ) و (كوپكوپ)
 ھەورەدە و (زەرپەكەو) دىنە رەپستە
 بەلام چ بكم چەكم پىلار و مستە
 لە سوور كىلان دەنىشن پۆلەكۆتر
 لە جاران زۆرتريش و سەريەخۆتر
 (فەقى رەحمانى) ئاوالت چلۆنە
 چلۆن بى پاك دەزى كالىارە كۆنە؟
 گەرم داھاتوو وەك پىرە لۆكى
 لە سوئ ساچمەزەنى كۆنەرەشۆكى
 نەوى زۆر توورە بى (دەروئش كەرىمە)
 كە پىرى ئىمەيە و پىاوى قەدىمە
 گەلىكى دى ھەرا و بەزم و تەق و تۆق
 چراى ژىنى نەبوو وەك ئىستە بى شۆق
 بىزى نايىتە سەر لىوى وەكو.مىر
 رەبى بى پاك نەبى قەت پاكەرى پىر

وه کو (نهحمده) گوتی نهی پیری مهشهوور
 مهخو خهه بؤ تفهنگی عههدی تهیموور
 نهوهی چابوو له شانی ئیهدها بوو
 بهرههههت بی دهنه بؤ بسته چابوو
 دهبی حالی چبی (کاخدری) خومان
 کوپی کیوان و پؤلهی بهند و چومان
 مهگهر نوکان بخوات و بهخته پائی
 دهنه تازه دهوئری ساچهه باوی
 رهبی دوژمن بههالی (بههمهنی) بی
 له داخا پهنگه لووتی داژنهیی
 کهسیکی بهخته لای و کهلپی بیشی
 وههه پههتهه خلینهی بؤ دهکیشی
 جهنابی (نهردهلان) شیواوهه حالی
 وهکو جیبی منه ساکی بهتالی
 پهئیهه گهورهکهی کانوونی پاو بوو
 نهویشی چوو له دهس دهسته شکاو بوو
 (رهاکرد است او خوی پلنگی)
 نههواوه پوز و فیز و زهبر و زهنگی
 که سایهه کههه کراوه نهو له سهههههه
 لهسههههه کی لی دههه نهو جاره فههههههه؟
 گهلیکی گوشتی کینوی خوارد بههههههه
 له گوشت کهل ساز بکا با ئیهسته کهههه
 یهههههه (مههموود) با نادا سمیلی
 سمیل بادانی پی ههههه بهدیلی
 که پاوکههه بی تفهنگ نهلههههههه دیله

لە ھەمووان دىلتىرىش (مەحمود سەيىلە)
دەللىن دوكتور خەۋى نايە شەوانە
لە تاۋى راۋى (مالۇس) و (يەكانە)
نەيە ھۆشى لە كەس ۋەرىگىرى وىزىت
دەدا دەرمانى (تەفۇس) ۋ (بەرىنشەيت)
لەكن خانم يەقىن نامىنى نازى
لە كۆپەي بەرى قاورمەي بەرازى
بەشى ئىمەي نەدا لەو خەست و خۆلە
مەسىحى گەرە ئەستاندوۋىە تۆلە
(مەمى خان) چاكە ھەر ماۋە جەفەنگى
ئەۋەش قازانچ و سوۋدى بى تەفەنگى
بەلام (مىرزا ھەسەن) كارى كراۋە
تەفەنگىكى كېرى و تەحوىلى داۋە
لە دەستى مفتى زادە كى دەكا خىر
تەفەنگى داىە، راۋى پى نەكرد تىر
تەفەنگى تازە ھىنابوۋ ھىجىازى
بەلام مەۋداي نەبوۋ بۆ توركتازى
فەروفيكى ئەۋە گىرتى ھەموۋمان
لە داخانى دەبوۋ بگىرن ھەموۋمان
چالۇنە كەيفەكەت پەھمانى قازى
دەخۇى ئىستاش كەبابى جەرگى قازى
ئەۋىستاش لى دەنىى تۆ سەنگەسىران
دەنىرى كاسە سەفرە بۆ فەقىران
مەزەى وودكاتە ھىشتا سىنگى باپى
نەۋەللا ھىندە بەرسى بەرد دەھاپى

ئەدەت چاكە لە قەسسابخانە دوور نى
 ۋە كۆمەلەلەي برات بۇ گۆشت زەرۋور نى
 ھەلەم كىرد لىم بىرە تاكو مابى
 ھەلۋى و كاكە بۇ كۆللەرە نابى
 ئەتۇ پەركۈرى توند و تىژ و دېر بووى
 ئەتۇ سولتانی شاخ و كىنو و چىر بووى
 زەمانە داخە كەم بالى شكاندى
 لەناو دال و قەل و كوندى خزاندى
 ھەيف ئەي شاھەلۇ بۇ بال و چەنگىت
 ھەيف سەد ھەيف بۇ دەست و تەنگىت
 ھەيف ئەي نايىغەي پراوى موكرىان
 كە بالئەدە لەترسانت دەگىران
 دەينىم ئىستەكانە چەك كراوى
 دەترسم چاوى تۇ كۆركەن مراوى
 پەفەيقان چاكە ئىۋە خەلگى شارىن
 ۋەكو من نىن، بەشى زۆرتان ئىدارىن
 (بىحەمدىللا) ھەتەنە كار و بارىك
 بەرۋژ كار و بەشەو گالتە و قومارىك
 پەفەيىك، خەمپەرىنىك، ناشنايەك
 كىتپىك، تەختە نەردىك، سىنەمايەك
 بەلەي مالى خەلىفەيدا گەراىك
 لە خزمەت نەرمەناكىش ئىستىكائىك
 بەلام من خەلگى لادىم سەگ بەحالم
 دژ و دامناو، كەنەفت و دەس بەتالم
 پەرىشان و كىزىم بىي كاروبارم

به بی پایش به جارّک کۆل وارم
که زۆری بۆ دهینام دهر د و مهینهت
دهچوممه پاو و نامیزی تهییعت
خودایه تازه چۆنی بگوزهرنم
که تهنیا تۆپه پش بوو خه مرهونم
له ژووری داده نیشم هینده، دهمرم
که دهچمه دهشت و مهزرا سهکته دهگرم
له ناو داجیندراوی سهوز و شینم
ههزار جاش و کهر و گوئلک دهبینم
له باغدا هیه سه د بزنه گرپی
بزن نازاد کرابی، ریشه دهپوی!
به جوتیاری بلیم چاکت نه کیلا
دهزانم دهسبه جی رۆبۆته تیلا
به گوانی بلیم زانی مه فهرموو
دهلی لاچۆ برۆ وهختی به سه رهچوو
به شرانی گهر بلیم مهیکه له میشه
دهلی دیاره دهمت ئیستاش له پیشه
له ناو دیدا که دهچمه به ره رهۆچکه
دهدن دهووم منالی سه ره به کۆچکه
نه وهنده گوئی له مست و توند و تۆلن
نه گهر زوو هه لئه یه مه چاوم ده کۆلن
خهریک بووم راگرم دوو گۆله تاجی
بهوان پاری بکه م بۆ ناعیلاجی
حیسابم کرد که نیمه نانی خوشم
به بارانی رزی نهو سال کلۆشم

چەلان چابوو ھەمان بوو تەختەدامە
 بەلام ئەو سالا لە دای دامە ھەرامە
 نەگەرچی زۆر لەمیزە دامە فێرم
 بەلام زەحمەت بەمام سوۆفی بویرم
 چلۆن ئاغای بکەم ئیستا لە سوۆفی
 کە سوۆفی تازە ئاغای ھەلگۆونی
 بلییم ئاغا دەلی سەندان، دلەدەرد
 دەویری ناوی ئاغا یینی نامەرد!
 لە مەلبەندئ کە ئازادی نەبی پیاو
 بە ساچمەزەن بچیتە کۆی بو پاو
 سەگی تی پی چ نرخیکی ھەیە ژین
 ستم تا کە، مەگەر ئیمە بەشەر نین

شىننى گۇران

ھەر لى بۆتەنەۋە ھەتتا سۇران
ھەممۇ سۇرانى شىنە بۇ گۇران
ھەر لى كۆيىستانەۋە ھەتتا گەرمىن
يەخەمان دادپاۋە تا دامىن
لى جىزىرە ھەتتا كۆيىرى پەش
نىيە كىژى سەرى نەنابى لى ھەش
لى دىيارى كەرەۋە ھەتتا ورمى
سەر بەقۇر، مىل بەكۆتە ئىر و مى
ھەر لى كەركۈكەۋە ھەتتا كۆسەنە
شىن و پۇپۇز و فغانى پىياۋ و ژنە
لى مەريوانەۋە ھەتتا زىبار
ۋەك زىبارە چاۋى كوردى ھەزار
ھەر لى زاخۇ ھەتتا كىرماشان
پىرسەيە، ماتەمە، بەخۇدادان
لى مەھاباد ھەتتا سىلیمانى
ئالە ئالە لى باتى گۇرانى
ھەر لى بىجىپاۋە ھەتتا شەمىزىن

کچ و کوپ، لاو و پیری کورد شه مزین
 له شننوه هه تا کو سهنجایی
 تووشی کوردیکی بی که سه ر نایی
 هه ر له هه ولییره وه هه تا پاوه
 نه ته وهی کورد په شیوه، تاساوه
 جا چلۆن دل به خه م نه بین، نه گرین
 جا چلۆن کوپی شینی بو نه گرین
 شاعیریک بوو به نرخ و بی وینه
 بییری پۆشن بوو، چه شنی ناوینه
 شاعیریک بوو به جه رگ و هه لکه وتوو
 پیشرپوی گهل بوو نه ک له گهل که وتوو
 تاکی کهم بوو له جوان په رستیدا
 وه کو میو بوو وشه له ده ستیدا
 ههستی پاک، میشکی تازه، بییری نوی
 شیعرى پر سۆز، قسه ی به تام و خوی
 دلته پر و خوش خه یال و ناسک بین
 به هونه ر، شارهزا، وشه رهنگین
 پیم په رى شیعر و موسیقا تۆران
 بویه بر دیان هه سه رى گۆران
 یا خودای جوانی توو ره بوو لیمان
 نه و چرایه ی رهوا نه دی پیمان
 رۆژگار گه وهه رى وه بن گل دا
 داخی نه و مایه وه له ناو دلدا
 داخه کهم نه و بلیسه دامرکا
 که خه ریک بوو ولاتی پرووتتر کا

پۆیى گۇرانى خۆشەويست پۆیى
شین و پۆپۆی گەلى نەبیست پۆیى
پۆیى بى وەى گەلى بگا بەمراد
پۆیى بى وەى بیینی کورد ئازاد
پۆیى ئاواتى بـردە بن گلى پەش
پۆیى کورد ماوه بى کەس و بى بەش
حاجى، گۇران و پیرەمیرد مردن
«داخەکم کوردی ئیمە ھەر کوردن»
کوردن و تووشى پۆزى تەنگانەن
مەردن و دىلى دەستى ییگانەن

مەھاباد - ۱۹۶۲

تەبىئى ئەمان

قەلەم سەركىشە، بىرىش مووقەلئىشە
 بەلام يارەببى پروى پەش بى زەمانە
 دلى تەنگم لە دەستانى ھەمىشە
 مەكۆگە مەينت و دەرد و خەمانە
 ھەموو تىرى بەلاى ئەو پۇزگارە
 دەكا بۆ سىنگى پىر زامم كەمانە
 برا و خىزم و كەسوكارم بەجارى
 ئەوان لىم بوونەتە داسى پەمانە
 لە مالى خۆم دەكەم بۆنى غەربى
 كە يىزارم لە ھەرچىكى ھەمانە
 ئەوى خۆشم دەويست وەك گيانى شىرن
 تەماشاي بۆتە مشتەى ناو ھەمانە
 لەپاس من دىلەپىوى ترسنۆكيش
 وەھا پاسا دەلىلى فىلى دەمانە
 ئەوى دايم لە ژىر خەلكا ژياو
 لەسەز من پالەوان و قارەمانە
 دەمى خۆشم لە ژىنمىدا نەدىو

بخوازم تاكو خوژگم بهو ده‌مانه
گه‌مه‌ی تۆشم به‌لاوه سه‌هله خوځېرى
گه‌لېكم پى كراون لهو گه‌مانه
همه هيووا به‌دواړوژيكي پرووناك
به‌شى نينسانى بى هيووا نه‌مانه
به‌شيوون چارى كارى نيمه نايه
خه‌بات، كه‌لكى نيه مامه‌خه‌مانه
له‌به‌ر تو چاره‌نووسى شووم و به‌دغه‌ر
نوى قه‌ت لى نه‌دهم ته‌پلى نه‌مانه

پیری شیعری

نہی کچی جوان! کچی لہبار!
 نہی کچی زانا و خونندہوار!
 نہی گولالہی نوالی کوستان!
 مایہی شانازی کوردستان!
 تیشکی ہیوای دوارپوژی پرون!
 ساپنژکری زامی دہرون!
 گہلاوژی بہشوقی گہش!
 پروناک کدوہی شہوی رہش!
 بہہاری خیر و ییر و ہات!
 گزنگی بہیانلی ناوات!
 شیعت دہوی لہ منی پیر
 لہ منی پیری گوشہ گیر
 لہ شاعیری زمان برپاو
 لہ شاعیری دہفتہر دپاو
 لہ شاعیری بہسالآ چوو
 لہ شاعیری وشک ہہلاتوو
 شیعرکی تہ، شیعرکی خوش

شیعریک دلان بییتیه جوش
شیعریک دامرکینی دهریون
به برینان بییتی گؤشته زوون
شیعریک وهک خوناوهی باران
شیعریک وهک سرتی دلداران
ناسکتر له هه وداي خه یال
شیرنتر له بهزی منال
وهک نارهقهی هه نیه ی جوانان
وهک دله خورپه ی جی ژوانان
وهکو که شیم و نه شمی بووکی
وهک رهنگ و بونی گولوکی
بی خهوش وهک ناونگی گول
پرپر له هه ست و سۆز و کول
له ئاوی کان ی رهوانتر
له په لکه زپرینه جوانتر
شیعریک وهک سییه ری بژانگ
وهکو خه رمانه ی دهوری مانگ
پیکتر له گه پی ره شبه لهک
خوشتتر له خرمنی کرمهک
له کوشینی دهستی دۆ خوشتتر
له مه که و نه یه پۆ خوشتتر
وهک نیگای چاوی خه والوو
به له شاندا بییتی ته زوو
وهک شه راب بگه پی له خوین
خه مره پی بی و نه شه بزوین

شیعرنیک وه کو دهریای بی بن
 گهرمتر له باوهشی ژن
 شیعرنیک سروودی شادی بی
 شیعرنیک دهنگی نازادی بی
 شیعرنیک مزگینی نه جات بی
 شه وچه لهی کوچی خبات بی
 شیعرنیک رهق بی، رق بی، قین بی
 گر بی، بلیسه بی، تین بی
 شیعرنیک سهنگچنی سهنگر بی
 شیعرنیک بریقهی خه جهر بی
 هیزنک بی دوژمن بهزمن بی
 مستیک بی گورچوو تهزمن بی
 بلیسهی گوللهی هلمهت بی
 شه پوولی رقی میللهت بی
 شیعرنیک نسووستو راپه پینئ
 شیعرنیک دوژمن داپه پینئ
 بشکینئ دهرکی باستیلان
 نازاد بکا کوئله و دیلان
 هلبهرئ قهفی زهنجیران
 چهک بداته دهست یه خسیران
 په پینئ دهستی جهلاد
 بهارئ ساتووری یی داد
 نرکهی سینگی کرکار بی
 ئالای شوژی جووتیار بی
 ههروهک گری ناگری نه ورور

پەمزی نازادی بی و پیروژ
هەزاران کاوهی زەحمەتکێش
پال پێوه بنی بەرهوپێش
شیعرێک هەم توند بی و هەم ورد بی
یانی شیعی نەورۆی کورد بی
بەلام نە ی فریشتە ی جوانی
رەنگ بی ئەم نوکتە نەزانی
بەری شیعر وە ک کچی جوان
بو پیاوی پیر نایەتە ژوان

ناسۋرى تەشەنا

ۋەرە مەيگىپ دەمەۋى ئەۋشۇ خەمى دىل كەم كەم
 لووزەوم بەردە سەرى نامەۋى جورەمى كەم كەم
 تەشەنا بۆتەۋە ناسۋرى دەروونىم دىسان
 زامى كۈنە و بەمەيى كۈنى دەبى مەلھەم كەم
 مەشئومالى دەۋى ئاۋىتەيى ژەنگاۋى خەيال
 مەست و گىژم كە، ھەتا گالە بەجامى جەم كەم
 ئىستە بۇ چارى خەم گۆشەيى مەيخانەيە جىم
 مەن كە پۇژىك دەمەۋىست مىللەتە كەم بى خەم كەم
 تا نەپروخوا، بىلا پىر بى لە خۇشى و مەستى
 تازە پىي ناۋى ئەمەن ھۆدەيى خۇم مەحكەم كەم
 چۈن نەبەم بۇ مەي و مەيخانە پەنا تى گەيىوم
 لە ۋلاتە ھەموو شت زۆرە، بەنى ئادەم كەم
 پىر و زورھانىم و ئىستاش دىلە كەم ھەر دىەۋى
 سەر و مالىم بەفیدای خال و خەت و پەرچەم كەم
 داستانى مەم و زىن كۈنە، كچىكەم گەرەكە
 شلەكەپانى بگوشم بۆنى لە سىنگ و مەم كەم
 مەن لە جوانى دەگەپىم، تىپەرە زستانى دزىر

کچ که پروم نادهئی، با سهیری گول و شهونهم کهم
شهره بایه له چیاکان و ههوا تووشه دهنه
وه کو شیتان دهه وریست پروو له چیاى نهستم کهم

مه ماباد - ۱۳۴۶

پەقەت ھەللاتم

مەن لە داخی خەزەمی خوێنپەری و ناشەنای ئەحمەق ھەللاتم
 مەن لە ترسی زاق و زووقی ئەمنیەتی چاوە زەق ھەللاتم
 کەوا بەخۆشی خۆم بەجێ دێلەم ولاتی خوشەویستم؟
 مەن لە ترسی زللە و باتووم و دار و شەق ھەللاتم
 ھەر بەپێیان و بەکۆمەکۆمە گەیمە ئەم ولاتە
 پەنگە پێت وابێ بەسواری مایەنی گۆی لەق ھەللاتم
 (نۆکەری بیگانە ناکەم) ھاتە جێ فەرماشی خۆم
 و لە برسان و لەبەر بێ بەرگی نیمرۆ پەقەت ھەللاتم

گەرمەنىن

بۇ شەھىدىكى كە گەۋزىۋە لەنىۋ خۇيىن دەگىرىم
بۇ ھەقلىكى كە چوۋ بى سەر و بى شويىن دەگىرىم
بۇ ھەموو پىر و جىۋانلىكى لەسەر كوردستان
چوۋنە بن دارى بەبى ۋەى كە بىشلىۋىن دەگىرىم
بۇ كورپىكى نەبەزىۋى كە لە سەنگەردا مرد
نەك بە سەرشۋپى و بى شەرمى لەسەر نوپىن، دەگىرىم
ماچ دەكەم ئەو مەچەكانەى بە كەلەبچە دىشن
بۇ سەراندەى بەگىرى قەمچى دەگروپىن دەگىرىم
گەنجى كوردى ۋەكو گەنجىنە لە ھەردى خستىن
دوژمنىم، تاكو نەزانىم ھەموو لە كوپىن، دەگىرىم
شۋرەژن سەبەقوپ و گەۋرەكچىش مل بەكوپىن
تا بىنى سەرى بەقوپ و مىلى بەكوپىن دەگىرىم
بۇ ژىلىكى كە لەسەر تەرمى كوپى تاقانەى
شىن دەكا، جەرگ و دلى لەت لەت و توى تويىن، دەگىرىم
دوور لە ئازادى لە زىندانى پەش و بۆگەندا
بۇ كەسائىكى دەژىن چلكىن و دژوئىن دەگىرىم
بووكى كۆست كەوتىۋ دەبىنىم لە پەژارەى زاوا
سەرى كولمانى دەلىپى زەردىپى سەر سويىن، دەگىرىم

بۆ پەنا سیلە و بن گیشە و جی ژوانی چۆل
 بۆ گراوی و کوپە حەیرانی کە لێک جوین دەگرم
 بۆ ولایتیکی بە فرمیسک و بەخوین دێرابی
 من کە سەیرانی دەر و دەشتی دەکەم، خوین دەگرم
 تا وەکو مولگە و پیشیلی سوپای دوژمن بی
 کێلگە پەر پیتە کەم و بەندەنی بژوین، دەگرم
 تا گولالە گەشی بۆنخۆشی ترۆپکی کوستان
 بە گەری مووشەکی ییگانە پەرۆین، دەگرم
 بەسیەتی دووبەرەکی و ملههوپری و لاساری
 تا برایانە هەموو پیکههه نەدوین، دەگرم
 دەمەوی پێگەیی پزگاری تەخت بکری دەنا
 تا کو نەسکۆیە بەرن، تا کو هەلەنگوین، دەگرم
 تا کریکار و فەلا، پەنجەر و پۆشنیر
 دەست لە یەک نەگرن و پیاوانە نەبزوین دەگرم
 تا لەژێر پەشەلەکی کیژ و کوپی رق هەستاو
 جەندەکی دوژمنی بەدکارە نەپەستوین دەگرم
 تا کو بۆ تۆلەیی ئەو پۆلە شەهیدانی کورد
 خەنجەری پۆلەیی نازا هەموو نەسوین دەگرم
 تا بەداسی دەسی ئەو پالە بەکاری کوردی
 دێرک و دالسی سەرەڕی گشتی نەدروین دەگرم
 تا کو نەسەرپتەو فرمیسکی هەتیواری هەزار
 تا هەتیو لێوی وەکو خۆنچە نەپشکوین، دەگرم
 تا بە دەستی پەری ئازادی لەسەر گوپی شەهید
 گۆلە شەلێرە لە گشت لایەکی نەروین دەگرم

مەتمىزى شەرف

لىرەش لەنىو ئەو لىپ و شاخ و بەردە
 لىرەش لەگەل ئەو ھەموو داخ و دەردە
 لىرەش لەنىو شوپشى خويندا
 لىرەش لە سەركەوتن و تەنگاويدا
 لىرەش لەنىو زەبىر و زەنگى زالىدا
 لەنىو ساچمە و دووگەلى ناپالىدا
 لىرەش لەنىو گىر و ئاگر و ئاسىندا
 لە بەرامبەر تانك و توپى دوژمندا
 لىرەش لەنىو دەرياي رقى بى بەستىن
 لىرەش لەنىو كورانى تۆلەنەستىن
 لىرەش لەنىو شەبۆلى خوين و كەفدا
 لىرەش لەنىو مەتەرىزى شەرفدا
 خوشەويستم لەبىرم ناچى تاوى
 دەم فرېنىي بالى خەيالىم تاوى
 ھەرچەند دوورم، بەلام خوش بى خەيالىم
 ناواریم و دەزانم لە مالىم

ھەر بىنا دىت پىمى كۆشكى زۇردارى
 گەيشتىنە لىووتكى چىاي پزگارى
 رەوى تەمى خەم و مژى پەزارە
 بوورانەو نەو ھەتەو ھەزارە
 كوتكى كاۋە ھەيى پىشمەرگە دلسۇز
 پۇژى پەشى كىردە نەورۇزى پىرۇز
 مېشكى پزا نەژدەھاكى مېشكخۇر
 جەللادەكە نەستۇى كەوتە بەر ساتۇر
 گىرا، پووخا، خاپوور بوو قەلاى سەختى
 ۋەبەر پىلاقان درا تىاج و تەختى
 ھەترەشى چوو نەرتەش لە ترسى لاوان
 خويىرى بەزىن، ھاتەو پۇژى پىاوان
 نەترەى نەما دوژمن لەبەر پىشمەرگەم
 لە گشت لاۋە ھەلات و نەيگرت بەرگەم
 زۇردارت دى ھەلاۋەسرا سەرەوېن
 نۆخۇرنى ھات دلى گەرمى يىوھۇن
 خوينىژۇت دى گەوزى لەنيو خاك و خوين
 پارايسەو گلكۆى شەھىدى بى شوين
 تۈانەو دەسبەند، كەلەپچە، زنجىر
 كرانەو دەركى قەفەز لە يەخسىر
 نەستىراۋە فرمىسكى پۇلە كوژراۋ
 نەستىتراۋە تۇلەى بى كفن نىژراۋ
 بەزى ھاتى لىۋى لە خوشى بى بەش
 جلكى گۆپى سۇرانى شىن، بەرگ پەش
 لە شىنگايان گەپرا گەپى پەشەلەك

(شەم) و (شەمزىن) گرتيانەو دەستى يەك
گەرپانەو ناوارە بو جیژوانان
گرانەو لە خەنە پەنجەى جوانان
جا ئەو کاتە بە هەتوانى نازادى
ساپىژ دەبى برىنى نامرادى

چيا - ۱۳۴۷

تەنگەبیری

شەنگەبیری! سالى سالان لە کۆيستانى، لەناو مەپى
 بۆ مەپدۆشین ھەلت دەکرد ئەو باسكى سەپى مەپمەپى
 لەبەر ھارەى گۆبەرۆک و گوارە و کرمەک و ژێرچەنە
 نیوھەپۆیە لەبەر یێرى کۆپى مەپى پادەپەپى

کە ئێواران کەزیت دەکردن سى بەنگى و چاوت دەپشت
 بەو کەزى و چاوە نەرمانە بى پەحمانە شوانت دەکوشت
 شەنگەبىزا بەسروەبا سوژدەى دەبردە بەر بەژنت
 ناخر تۆش ھەواى کۆيستانى ئەو کوردستانەت ھەلدەمشت

چێشتەنگاوان لە دەراوان کە خۆت لى دەکرد پى خاوس
 بە لەنجەولارى کێژانەت شەرمەزار دەپۆوە تاوس
 ناھەنگى ژین و شادى بوو بەیانى کە تیکەل دەبوو
 شمشالى من، خرمەى بازن، گرم و ھۆپى مەشکەى گاوس

شەنگەبیری گراوى خۆم وینووسى جەمال و جوانى؟
 ئیستاش پالینى وەک جاران لە شوان و میگەل دەروانى؟

وا من پېشمەرگم دهجهنگم بۆ ولاتی له تۆ شیرنتر
نهم دهدا به تهختی شایى دهنه بهردهییری شوانی

راسته تۆ جوانی، لهباری، نازداری، شوخی، نهشمیلی
کولمت گهشتن له گول و خالت پهشتن له زیلی
جیابوونهوت دهرده، بهلام تۆش دهزانی تامی نییه
ژوان و شهوپراو و دلداری، پاز و نیاز به دیلی

زۆری نهماوه ییته بهر نهمامی ههول و خهباتم
له داگیرکهر پاک ییتهوه خاکی پیروزی ولاتم
چهک دادهنیسم، گوچانهکی جارنم ههله گرمهوه
تۆ ههر ییری به، من ههر شوان، فریشتهی تاسه و ناواتم

جیا ۱۳۴۷

نامیزی سن

چاران په ناگای شه وانم
 نامیزی ناوه لای ژن بوو
 گهرمی و نهرمی نهو نامیزه
 مایه ی حسانه وهی من بوو

دهردی زیان، پهنجی خه بات
 مانده و بوونی پوژی ناخوش
 به شهو له نامیزی نهو دا
 هه مووم ده کسردن فه راموش

نیگای چاوی، بزهی لیوی
 برینی ده کردم ساپیژ
 برینی نهو دلای دوژمن
 به تیر دهی کرد دایژ دایژ

نبازی، تۆرانی، زیزوونی
 لاواندنه وهی، ناشت بوونه وهی

هه مووله جیی خۆی شیرین بسوون
زۆر سهخته له بیرچوونهوهی

به لای سهخته، یه کجار سهخته
دووری له ژن، نامرادی
به لام له ژن خوشه و یستر
له لای من نه تۆی نازادی

۱۳۴۹

ئەبۇلى تۆلە

كوردە ئىسى كوردى لە خوشى بى بەش!
 بەس نىيە كۆيلەتى دىۋەزمەى رەش؟
 بازوى ئەسپى ھەۋەسى خۆى ھەروا
 بتگىرى بتكوۋى وا بى پەروا؟
 ئەو (قزل قەلە) كە بۆتە (باستىل)
 ھەردەبى پىر بى لە يەخسىر و دىل؟
 تاكو كەى نەشكى كەلەپچە دەسبەند؟
 زەجر و ئازار و شەكەنجە تا چەند؟
 خويىنى لاۋانىى بەيىر و بىروا
 ھەر دەبى بىرۋى، بەفىرۋ بىروا؟
 ھەلۋەرى گەۋھەرى فرمىسكى ھەتىو
 دەربەدەر بى كورى ئازا و نەبەزىو؟
 بىۋەژن تەپ بى بەگىيان چاۋى
 كىچ نەبىننەۋە شۆرە لاۋى؟

ۋەختى ۋەى ھاتۋوۋە خۆت راپسىتى
 تۆلە ۋەرگىرەۋە، ھەق بىستىتى

۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱
 ۴۷۲
 ۴۷۳
 ۴۷۴
 ۴۷۵
 ۴۷۶
 ۴۷۷
 ۴۷۸
 ۴۷۹
 ۴۸۰
 ۴۸۱
 ۴۸۲
 ۴۸۳
 ۴۸۴
 ۴۸۵
 ۴۸۶
 ۴۸۷
 ۴۸۸
 ۴۸۹
 ۴۹۰
 ۴۹۱
 ۴۹۲
 ۴۹۳
 ۴۹۴
 ۴۹۵
 ۴۹۶
 ۴۹۷
 ۴۹۸
 ۴۹۹
 ۵۰۰
 ۵۰۱
 ۵۰۲
 ۵۰۳
 ۵۰۴
 ۵۰۵
 ۵۰۶
 ۵۰۷
 ۵۰۸
 ۵۰۹
 ۵۱۰
 ۵۱۱
 ۵۱۲
 ۵۱۳
 ۵۱۴
 ۵۱۵
 ۵۱۶
 ۵۱۷
 ۵۱۸
 ۵۱۹
 ۵۲۰
 ۵۲۱
 ۵۲۲
 ۵۲۳
 ۵۲۴
 ۵۲۵
 ۵۲۶
 ۵۲۷
 ۵۲۸
 ۵۲۹
 ۵۳۰
 ۵۳۱
 ۵۳۲
 ۵۳۳
 ۵۳۴
 ۵۳۵
 ۵۳۶
 ۵۳۷
 ۵۳۸
 ۵۳۹
 ۵۴۰
 ۵۴۱
 ۵۴۲
 ۵۴۳
 ۵۴۴
 ۵۴۵
 ۵۴۶
 ۵۴۷
 ۵۴۸
 ۵۴۹
 ۵۵۰
 ۵۵۱
 ۵۵۲
 ۵۵۳
 ۵۵۴
 ۵۵۵
 ۵۵۶
 ۵۵۷
 ۵۵۸
 ۵۵۹
 ۵۶۰
 ۵۶۱
 ۵۶۲
 ۵۶۳
 ۵۶۴
 ۵۶۵
 ۵۶۶
 ۵۶۷
 ۵۶۸
 ۵۶۹
 ۵۷۰
 ۵۷۱
 ۵۷۲
 ۵۷۳
 ۵۷۴
 ۵۷۵
 ۵۷۶
 ۵۷۷
 ۵۷۸
 ۵۷۹
 ۵۸۰
 ۵۸۱
 ۵۸۲
 ۵۸۳
 ۵۸۴
 ۵۸۵
 ۵۸۶
 ۵۸۷
 ۵۸۸
 ۵۸۹
 ۵۹۰
 ۵۹۱
 ۵۹۲
 ۵۹۳
 ۵۹۴
 ۵۹۵
 ۵۹۶
 ۵۹۷
 ۵۹۸
 ۵۹۹
 ۶۰۰
 ۶۰۱
 ۶۰۲
 ۶۰۳
 ۶۰۴
 ۶۰۵
 ۶۰۶
 ۶۰۷
 ۶۰۸
 ۶۰۹
 ۶۱۰
 ۶۱۱
 ۶۱۲
 ۶۱۳
 ۶۱۴
 ۶۱۵
 ۶۱۶
 ۶۱۷
 ۶۱۸
 ۶۱۹
 ۶۲۰
 ۶۲۱
 ۶۲۲
 ۶۲۳
 ۶۲۴
 ۶۲۵
 ۶۲۶
 ۶۲۷
 ۶۲۸
 ۶۲۹
 ۶۳۰
 ۶۳۱
 ۶۳۲
 ۶۳۳
 ۶۳۴
 ۶۳۵
 ۶۳۶
 ۶۳۷
 ۶۳۸
 ۶۳۹
 ۶۴۰
 ۶۴۱
 ۶۴۲
 ۶۴۳
 ۶۴۴
 ۶۴۵
 ۶۴۶
 ۶۴۷
 ۶۴۸
 ۶۴۹
 ۶۵۰
 ۶۵۱
 ۶۵۲
 ۶۵۳
 ۶۵۴
 ۶۵۵
 ۶۵۶
 ۶۵۷
 ۶۵۸
 ۶۵۹
 ۶۶۰
 ۶۶۱
 ۶۶۲
 ۶۶۳
 ۶۶۴
 ۶۶۵
 ۶۶۶
 ۶۶۷
 ۶۶۸
 ۶۶۹
 ۶۷۰
 ۶۷۱
 ۶۷۲
 ۶۷۳
 ۶۷۴
 ۶۷۵
 ۶۷۶
 ۶۷۷
 ۶۷۸
 ۶۷۹
 ۶۸۰
 ۶۸۱
 ۶۸۲
 ۶۸۳
 ۶۸۴
 ۶۸۵
 ۶۸۶
 ۶۸۷
 ۶۸۸
 ۶۸۹
 ۶۹۰
 ۶۹۱
 ۶۹۲
 ۶۹۳
 ۶۹۴
 ۶۹۵
 ۶۹۶
 ۶۹۷
 ۶۹۸
 ۶۹۹
 ۷۰۰
 ۷۰۱
 ۷۰۲
 ۷۰۳
 ۷۰۴
 ۷۰۵
 ۷۰۶
 ۷۰۷
 ۷۰۸
 ۷۰۹
 ۷۱۰
 ۷۱۱
 ۷۱۲
 ۷۱۳
 ۷۱۴
 ۷۱۵
 ۷۱۶
 ۷۱۷
 ۷۱۸
 ۷۱۹
 ۷۲۰
 ۷۲۱
 ۷۲۲
 ۷۲۳
 ۷۲۴
 ۷۲۵
 ۷۲۶
 ۷۲۷
 ۷۲۸
 ۷۲۹
 ۷۳۰
 ۷۳۱
 ۷۳۲
 ۷۳۳
 ۷۳۴
 ۷۳۵
 ۷۳۶
 ۷۳۷
 ۷۳۸
 ۷۳۹
 ۷۴۰
 ۷۴۱
 ۷۴۲
 ۷۴۳
 ۷۴۴
 ۷۴۵
 ۷۴۶
 ۷۴۷
 ۷۴۸
 ۷۴۹
 ۷۵۰
 ۷۵۱
 ۷۵۲
 ۷۵۳
 ۷۵۴
 ۷۵۵
 ۷۵۶
 ۷۵۷
 ۷۵۸
 ۷۵۹
 ۷۶۰
 ۷۶۱
 ۷۶۲
 ۷۶۳
 ۷۶۴
 ۷۶۵
 ۷۶۶
 ۷۶۷
 ۷۶۸
 ۷۶۹
 ۷۷۰
 ۷۷۱
 ۷۷۲
 ۷۷۳
 ۷۷۴
 ۷۷۵
 ۷۷۶
 ۷۷۷
 ۷۷۸
 ۷۷۹
 ۷۸۰
 ۷۸۱
 ۷۸۲
 ۷۸۳
 ۷۸۴
 ۷۸۵
 ۷۸۶
 ۷۸۷
 ۷۸۸
 ۷۸۹
 ۷۹۰
 ۷۹۱
 ۷۹۲
 ۷۹۳
 ۷۹۴
 ۷۹۵
 ۷۹۶
 ۷۹۷
 ۷۹۸
 ۷۹۹
 ۸۰۰
 ۸۰۱
 ۸۰۲
 ۸۰۳
 ۸۰۴
 ۸۰۵
 ۸۰۶
 ۸۰۷
 ۸۰۸
 ۸۰۹
 ۸۱۰
 ۸۱۱
 ۸۱۲
 ۸۱۳
 ۸۱۴
 ۸۱۵
 ۸۱۶
 ۸۱۷
 ۸۱۸
 ۸۱۹
 ۸۲۰
 ۸۲۱
 ۸۲۲
 ۸۲۳
 ۸۲۴
 ۸۲۵
 ۸۲۶
 ۸۲۷
 ۸۲۸
 ۸۲۹
 ۸۳۰
 ۸۳۱
 ۸۳۲
 ۸۳۳
 ۸۳۴
 ۸۳۵
 ۸۳۶
 ۸۳۷
 ۸۳۸
 ۸۳۹
 ۸۴۰
 ۸۴۱
 ۸۴۲
 ۸۴۳
 ۸۴۴
 ۸۴۵
 ۸۴۶
 ۸۴۷
 ۸۴۸
 ۸۴۹
 ۸۵۰
 ۸۵۱
 ۸۵۲
 ۸۵۳
 ۸۵۴
 ۸۵۵
 ۸۵۶
 ۸۵۷
 ۸۵۸
 ۸۵۹
 ۸۶۰
 ۸۶۱
 ۸۶۲
 ۸۶۳
 ۸۶۴
 ۸۶۵
 ۸۶۶
 ۸۶۷
 ۸۶۸
 ۸۶۹
 ۸۷۰
 ۸۷۱
 ۸۷۲
 ۸۷۳
 ۸۷۴
 ۸۷۵
 ۸۷۶
 ۸۷۷
 ۸۷۸
 ۸۷۹
 ۸۸۰
 ۸۸۱
 ۸۸۲
 ۸۸۳
 ۸۸۴
 ۸۸۵
 ۸۸۶
 ۸۸۷
 ۸۸۸
 ۸۸۹
 ۸۹۰
 ۸۹۱
 ۸۹۲
 ۸۹۳
 ۸۹۴
 ۸۹۵
 ۸۹۶
 ۸۹۷
 ۸۹۸
 ۸۹۹
 ۹۰۰
 ۹۰۱
 ۹۰۲
 ۹۰۳
 ۹۰۴
 ۹۰۵
 ۹۰۶
 ۹۰۷
 ۹۰۸
 ۹۰۹
 ۹۱۰
 ۹۱۱
 ۹۱۲
 ۹۱۳
 ۹۱۴
 ۹۱۵
 ۹۱۶
 ۹۱۷
 ۹۱۸
 ۹۱۹
 ۹۲۰
 ۹۲۱
 ۹۲۲
 ۹۲۳
 ۹۲۴
 ۹۲۵
 ۹۲۶
 ۹۲۷
 ۹۲۸
 ۹۲۹
 ۹۳۰
 ۹۳۱
 ۹۳۲
 ۹۳۳
 ۹۳۴
 ۹۳۵
 ۹۳۶
 ۹۳۷
 ۹۳۸
 ۹۳۹
 ۹۴۰
 ۹۴۱
 ۹۴۲
 ۹۴۳
 ۹۴۴
 ۹۴۵
 ۹۴۶
 ۹۴۷
 ۹۴۸
 ۹۴۹
 ۹۵۰
 ۹۵۱
 ۹۵۲
 ۹۵۳
 ۹۵۴
 ۹۵۵
 ۹۵۶
 ۹۵۷
 ۹۵۸
 ۹۵۹
 ۹۶۰
 ۹۶۱
 ۹۶۲
 ۹۶۳
 ۹۶۴
 ۹۶۵
 ۹۶۶
 ۹۶۷
 ۹۶۸
 ۹۶۹
 ۹۷۰
 ۹۷۱
 ۹۷۲
 ۹۷۳
 ۹۷۴
 ۹۷۵
 ۹۷۶
 ۹۷۷
 ۹۷۸
 ۹۷۹
 ۹۸۰
 ۹۸۱
 ۹۸۲
 ۹۸۳
 ۹۸۴
 ۹۸۵
 ۹۸۶
 ۹۸۷
 ۹۸۸
 ۹۸۹
 ۹۹۰
 ۹۹۱
 ۹۹۲
 ۹۹۳
 ۹۹۴
 ۹۹۵
 ۹۹۶
 ۹۹۷
 ۹۹۸
 ۹۹۹
 ۱۰۰۰

ئەو لە خۆن مژنى تۆ تىر نابى
 تۆ دەبى بۆ بەزىيت پى دابى
 لە ھەموو لايەكە ھە پى دادە
 پادى نى، زوو لە ولاتى پادە
 دەس و خەنجەر کوتوپر پاكە سەرى
 ھە دەرى نى ھە دەرى نى ھە دەرى
 ھە لەمەتى بۆ بەرە ھەك شىرى دى
 لەشكرى لى بىكە دابىر دابىر
 كۆستەكى خەنجەرى تۆ بىرازى
 ئەو بەسەرنىزە كۆلەى نانازى
 وىزە گۆللەى چەكى تۆى يىتە گۆى
 ناپە پىنى لە سنوورىشت سوى
 يىتەزىنە بە پەلامارى توند
 يىبەزىنە لە چىا و شار و گوند

بہندن و دہشت و چری لیٰ بتہنہ
 نہوہ کو دہرچی پری لیٰ بتہنہ
 مہپرینگیوہ لہ ناگر و ناسن
 تیڈہ گہیٰ چوٰن بہ گہلت ناسن؟
 تا کو شوپش نہ کریٰ توند و تیڑ
 تا کو سہنگہر نہ گریٰ لاو و کیڑ
 نادریٰ مافیٰ گہلیٰ کوردیٰ دلیر
 ہردہبیٰ وا لہ قہنہزدا بیٰ شیڑ
 نہوہرق و قین و بہ گڑداچوونہ
 تا قہہ ریٰ گایہ کیٰ پزگارہوونہ

ترفیلی ھزگاری

رېبوارنكم ئازا و به زيبك و زاكون
 دهرم چول و چيا و پيددهشت و ييرون
 بهرهلستم ده كم هم پيرون بهرهلسترون
 دهرم بهرهلسترون، بهرهلسترون پرون
 دهرم دهرم تا ترهپكي رزگارپرون

كهند و كوسپ ههنگاوم پي ناكاشل
 يته سهر پيم ههزاران گابهردى زل
 بههيزى شان و باهو پي دهدهم تل
 دهرم بهرهلسترون، بهرهلسترون پرون
 دهرم دهرم تا ترهپكي رزگارپرون

پيم گرتهوه، دهرچووم له داره داره
 پيم گرتهوه رينگاي (قازي) و (ساواري)
 نامترسپي گولله، پهتك، سيداره
 دهرم بهرهلسترون، بهرهلسترون پرون
 دهرم دهرم تا ترهپكي رزگارپرون

بـه و خوینانـه ی له و پښـازـه پږاوه
گولـی نالـی سـهـرـهـسـتـی کـورد پـواوه
منیش به دلی پر له هیوا و برپواوه
دهږوم بهـرهو ناسـو، بهـرهو ناسـوی پـوون
دهږوم دهږوم تا ترؤپکی پزگارپوون

پولـه ی کـوردم فیـری هـهـوراز و لیـژم
تا زور برپوم زیاتر نارهق برپژم
کورتتر دهـی پښـگای دوور و دريژم
دهږوم بهـرهو ناسـو، بهـرهو ناسـوی پـوون
دهږوم دهږوم تا ترؤپکی پزگارپوون

نارپـومـوه لـه داوېـل و تارمايـی
زورم دیـوه بوولـیل و تاريکايـی
دینم بهـو شـهـوگاره پـهـشـه دوايـی
دهږوم بهـرهو ناسـو، بهـرهو ناسـوی پـوون
دهږوم دهږوم تا ترؤپکی پزگارپوون

من پـهـروـهـده ی بن سـیـبهـری نهـشـکهـوتم
گهـلـیک جـاران له چـالـاوی پـهـش کـهـوتم
هاتمه دهـی، هـهـدام نهـدا، نهـسـرهـوتم
دهږوم بهـرهو ناسـو، بهـرهو ناسـوی پـوون
دهږوم دهږوم تا ترؤپکی پزگارپوون

گاوگەردوون

شەتەك درا لە دار دەنگانی شەو
لاوێك لەسەر پزگاریوونی وەتەنی
وێرای تەقەى دەسپێژی دەستەى ناگر
دێوەزمەى رەش دەیگوت و پێ دەكەنى:
جیژنى شایان گاو و گەردوونی دەوئ
خوێنى گەش و فرمیسكى پوونی دەوئ

هەلوەرى فرمیسكى دلسۆزانى گەل
خوێنى شەهید ئالى كەردەوه ولات
بەلام لەگەڵ شین و شەپۆر و گریان
بۆلەبۆلى دێوەزمەكە هەر دەهات:
جیژنى شایان گاو و گەردوونی دەوئ
خوێنى گەش و فرمیسكى پوونی دەوئ

گوللەى سەتەم دایژدايیژى دەکرد
سەرى پەر ئەوین و دلى پەر هەست
لە گۆرستانی كۆنى پێرس پۆلیس

خوین دهر شاه و دهیخویند کوندی شورومی مهست:
جیژنی شایان گاو و گهردوونی دهوی
خوینی گهش و فرمیسکی پروونی دهوی

نەۋر و نەمەتەن

نەستېرە يەك يەك پراخوشين
پەش ھەلگەپرا ئاسمانى شين
ھەۋرىك شۇرپابەي بەرداۋە
دەللى لە قىرپان ۋەرداۋە
تارىكانە، شەۋەزەنگە
ولات بى ھەست و بى دەنگە
گۈرستانى خامۇشە شار
تېدا نەماۋە زىندەۋار
نە پادەۋى گەلەي دارىك
نە دى ھەستى پى رېۋارىك
ھەرچى كۆلەن و شەقامە
دەللى كاۋلاشى بەسامە
دنيا دەرياي بى شەپۆلە
لاۋ دامماۋە، جىژوان چۆلە
پەردەي كۆشكان دادراۋە
پۇچنەي كۆختانىش گىراۋە
لە تالار و سەرسەرايان

برآ ترووسکھی چرایان
 شه می سه چاکیان لابریدن
 مردووش هیئدهی دیکه مردن
 دامرگا، بوو به ژیلهمو
 له ناو ئاورگاندا پشکو
 ژیان پرووگرژه و مچ و موپ
 دی بونی کفن تات و گوپ
 شه و زرینگاهو، راشکا
 شهیتان سامی له خوا شکا
 که لپی خویناوی گر کردن
 فریشتهی پشووپر کردن
 خهم و خه فته دادهیژئ
 شادی و نازادی دهیژئ
 داسی مهرگ و نهمان دهسوی
 هه و هل گه وزی داوئته کوئ؟
 دین و دهچن به نه سپایی
 له چوار چرا چهند تارمایی
 خنوی شه و خودای شه پرن
 بیچووه شهیتانی به دهن پرن
 ناخ، دیسان سیداره چه قی
 کوردی چو بن له سر هه قی
 له پر دهنگیکی نیرانه
 نرکهی کوپانه و شیرانه
 پنه ردهی یی دهنگی دادپرانده
 خه والووی له خه و پاپه پرانده

خەلک ھەممو ئەو دەنگەى بىست
 دىگوت (پىشەواى) خوشەويست:
 كە من مردم كورد نامرى
 دەس لە خەبات ھەلناگرى
 ھارووزا ۋەكو پوورەى ھەنگ
 (مەھاباد) گۆرخانەى بى دەنگ
 لە دەورويەرى چوارچرا
 ھەزاران سەر لە قوڤنرا
 كام نازدارى شوخ و جوانە
 داى لە خەم لكى كۆلوانە
 لە چاوى كىژى مل بەكوڤن
 بەخوڤ دەھات فرمىسكى خوڤن
 شوڤەلاو ھاتە كۆڤى شىن
 ئەويش سۆرانى كردن شىن
 پىرەپىار بانگ دەكا پۆلە
 لەبىر نەكەن تۆلە، تۆلە
 تىكپرا دەلۆڤن درشت و ورد:
 كورد نەمرد، پىشەواش نەمرد
 با تەرمىشى بخىتە گل
 چۆن يادى دەردەچى لە دل؟

شادبە ئەى پىشەواى نەمرد
 ھەتن پۆلەى نازا و خوڤنگر
 بو فیداكارى نامادەن
 پىڤگای راستى تۆ بەرنادەن

پەرکوری رِق ئەستورە کورد
 لەسەر تۆلە ی تۆ سوورە کورد
 کچ و کۆر و ژن و پیاوی
 دەکا خەباتی خویشاوی
 تا مافی رەوای دەستی
 ئاواتی تۆ وەدی دێشی

۱۳۵۱/۱/۸

سنور

ئەي ئەو كەسەي دەتپەرسىتىم و لىم ونى
تۆ خۇدانى، تۆ خۇشەويستى منى

لە ئاسمان نى تا ولىت پانەگا دەستىم
لە قاف نى كالى ئاسنت بۆ ھەلبەستىم

تۆي لە من ون كىرد و منى لە تۆ دوور
ئەو بىستۆكەي دوژمن ناوى نا سنور

نارہ و تین

پیش نہوی گزنگی ہتار
 ترؤپکی چیا بنگیوی
 پیش نہوی شنہی بیانی
 بسکی بہرہزا بیزوی

پیش نہوی قاسپی خاسہ کہو
 لہ زہرد و ما دہنگ داتہوہ
 پیش نہوی بلبل بخوئی
 خونچہ دہمی بکاتہوہ

پیش نہوی سیرہی ہلویان
 پہردہی ییدہنگی دادری
 پیش نہوی چوورہ پونہکی
 بہرہو رووناکی ہلفری

پیش نہوی شہمی سہر چاکی
 ناخر فرمیسیکی ہلہوری

پیش نهوهی گژهبای توورپه
ژیله موی په پووله بهزی

پیش نهوهی لاری به ختموهر
دهم راگوژی له سهر خالان
پیش نهوهی شه وگه پری دلتهر
وهه ز بی له ماله و مالان

پیش نهوهی بیری شل و مل
چاوی خه والوی هه لیئیی
پیش نهوهی شوان مه پری شه وین
وه گپری، بهردا ده سیئیی

پیش نهوهی پۆلی نه شمیلان
شل شل داگه پین بو کانی
پیش نهوهی سهر کانی و دهراو
ژاوهی بی له پهری جوانی

پیش نهوهی حاجی سه له مخور
هه ژاریک هه لنی به ته مال
پیش نهوهی ریچکه بیهستن
بو مزگه وتی شان به بهر مال

پیش نهوهی دهرویشی چلکن
په نجهی خه لیفه ی کوشییی

پیش نهوئی شینخ وهک تارمایی
به رهو خانه قا خوشییی

پیش نهوئی گزیری به دفر
له دیوه خان پاروو بادا
پیش نهوئی خاتونیک به ناز
به ردهی کوشکی ناغا لادا

من کاوی خۆم له کار دیوه
من جه رگی زهویم دریوه
من شیله گهم هه لبریه
من یهک سه ریم ناخنیوه

من ریزه سوالهم داناوه
شه غره و ننجهم پیوه داوه
من گاگیرهم تیر کراوه
یا خوینانم وه رگی پراوه
هاوین و پاییز و بههار
هه تاو لیی نه داوم ییکار

من جووتیارم، من جووتیارم
من له گهل هه تاو هاوکارم
من به نارهق و نهو به تین
دامنان رشتوه بناخه ی ژین
باسکی من و تیشکی نهوی

بژیو دهستینن له زهوی
گهر جووتیار ئارهق نه پژی
گهر ههتاو تیشک ناوژی
دانیشتوی ناو کۆشک و قهلا
دهخۆن نانی گهلا گهلا؟

بهلام حهیف ئیشتاش لیره
من برسیم و کهسیک تیـره
نه قهت ئارهقی نه سپریوه
نه قهت گهوزی ههلبریوه
نه مهچهکی جهمام بووه
نه چۆله مهی له جی چووه
نه نهنگوستی پاگیـراوه
نه داسوو له چاوی داوه
نه دلی پیی دپ دپ بووه
نه بن ههنگلی خر بووه
نه کهفی دهردا به کلۆ
نه پهنجهی دهی کرد دلۆ
نه دهستی پاشبارهی ناسی
نه ساوئکی دا له داسی
نه به گهرما داهیزا
نه خهوی له چاوی زاوه
نه به سه رمایه تهزیوه
نه له کای پایز خزیوه
نه نووسه کهی پیوه نووسا

نه لـهـبـهـر بارانسې خـسـوسـا
 نه زوقمـی بهـسـهـردا باری
 نه لـه قـوړـدا کـهـوت باری
 نه دی شـهـو و شـهـونـخـوونـی
 نه چـیـشـتـی دهردی نهـبـوونـی

تا کـهـی و ا بـم، تا کـهـی و ا بـم
 دهـس بهـتـال و پـهـنـج به با بـم
 تا کـهـی پـهـنـجی شـان و پـیـلـم
 بـو دـوژـمـن بـی، بـو مـن دـیـلـم؟
 نـا نـا، تـازـه پـا پـهـر یـوم
 نـا تـو ا نـم بـد ن فـر یـوم
 پـیـا ز ی شـوړش بهـر نـا دـم
 مـهـودا بـه دا گـیـر کـهـر نـا دـم
 لـه شـان و با هـو ی خـو م پـا د ی
 هـلـگـرم نـالـای نـا ز ا د ی

فرشته‌ی بهرپوه

سه‌رنجم گهر دهرپمه به‌ژن و بالات
کچی جوان! بوچی پرووگرزی چ قهیدی؟
منم نه‌و شاعیره جوانی به‌رسته
که چاوی من جگه له جوانی نه‌یدی

به‌مندالی که به‌رورده‌ی چیا بووم
که‌وم دی، پوړ و سوټسکه و ناسکم دی
به‌لاوچاکی له شاری کوردواری
کچم دی، نازهنین و ناسکم دی

گه‌پاوم چوژم و نواله و می‌رگ و بژوین
به‌ماه و زهردی نه‌ستم هه‌لگه‌پاوم
ته‌ماشای سوټسن و به‌بیوون و شللیز
به‌دینی جوانی راهیناوه چاوم

له‌بهر تاوئ له‌سهر پشت پراکشام
له‌دم جوگه له‌سهر فهرشی وه‌هوشان

له سهر گوټسوانه كړدم چاوبړكښ
له گهټ گه وړه كچى بهر دهر كى هوشان

به پړۍ سكار د ساو ديومه به زستان
تروسكهى به فرى بهر تيشكى هتاوى
شهوى هاوین لهن او نه ستیره كاندا
گهلانزم ددى پر شنگى داوى

لهن او گوم و گهرمگ و چوم و قوې
به پوټم دين قورینگ و سى و هله تانج
له بهر يېر و له هاویر و له پاراو
گه ليكم ديوه كيڅى شوخى كرمانج

له مەيدان ديومه نيسكهى نه سپى خوشبهز
له گهټ ده ستوجليتى شوپړه سواران
گه پرى شاييم له پيش چاوى گه پراوه
له رى مەم، سووكه په وتى گوى به گواران

خوپړنى شور و بازى مامزم دى
شه پوټى گوم و كهف هلدانى تاوگه
به مي پړۍ و سياسوتى به هارې
گه ليك شهو ماومه و تا پړۍ له پراوگه

له سهر دوندى چياى سهر بهر زى هه لگورد
په وى هه ورم پيدا به دى كړد

تەماشای دیمەنی سەھوزی ولاتم
منی سەرسام و شاگەشکە و خەنی کرد

بەهەشتە کوردەواری من، بەهەشتە
فریشتەم من، فریشتیکی پەریوە
بە جوانی تۆ دەژێم لەم دوور ولاتە
وەرە لێم مەبەرە ئەو تەنیا بژیوە

بەلێ تۆ کیژی، نازداری، لەباری
منیش پیریکی زورھان و دزێوم
بەلام شیرنترە لەو شەکرەلیوە
وشە کوردی کە هەلدەرژێ لە لێوم

کاروانی خهبات

زهرده پهری، سوور بوو ئاسو
 خهريک بوو سيړه هه لگيری
 له باتی قاسپه قاسپی که
 دهات قرمژنی شست تیری

ناوری بهرده دا له بهندن
 گری خومپاره و بازووکا
 کام گول گهش بوو، کام گيا شلک
 بهو بلیسه هله پرووکا

داوهستا لهو خر و شيوه
 دووکه ل و بوگه نی بارووت
 نه مامی ناسک و ساوا
 به دهسپرېژ دهبوونه بزووت

دهيشيلا هه لاله و سوښن
 نالچهي پوتینسی ژاندرم

نیرکی بیزا و مەندۆکی تەپ
دەپەپین بە گوللەیی گەرم

کیوی لە ھەوت کیوان تەقین
ھەلۆ دای شەقەیی بالان
کەرۆشک تەمالی ھەلگرت
رپیوی خوشی بوو کەندالان

کۆترە شینکەیی قەدی شاخی
لەوور بوونەوێ ناو ئەشکەوت
سوێسکە لە بن پەنجک خزا
چۆلەکە لە جریوێ کەوت

خۆی لە رەندۆلان ھەلکیشا
لە ترسان مار بە پەلە پەل
لە پەپ پەپۆچکەیی ئاسمانی
دیاری دا تارمایی خەرتەل

ھەر چوار تەنشتی گیرابوو
لە سەنگەرێکدا بەتەنی
ئەو لاوێ بەلێنی دابوو
ھەتا مردن چەک دانەنی

پشوو سوار و گەروو و شک
گەرم ببوو چەکی دەستی

به لّام هیشتا نه لهرزی بوو
دلی پر له هیوا و ههستی

هه رچه نده ئالقهی گه مارۆ
هه ر وا دههات تهنگتر ده بوو
تهستیره ی هیوای ده درهوشی
تا وهخت درهنگتر ده بوو

پهن دی کوردانه یه و کۆنه
که شه و قه لات ی میړانه
هه روا تاریکان پهیدا با
دپی پی ده دان شیړانه

روونا کبیرکی تا ئیمـرۆ
ده چوو به رهو ئاسو ی پروون
ئیسـتا هیوای به بوولیل بوو
بو له گه مارۆ ده رازبوون

بلیسه ی دا لـوولـه ی چه کیـک
تیک هه لگلا لاوچاکی کورد
ئه فسه ر یه ک به خو ی قیژاندی
(به پیش به پیش گلـوله خـورد)

له بن په سیوان ده په پـین
هیـزی رهش و ئه هـریمـه نی

دېرا به خوښی شهیدیک
(کورستان) میږگ و چیمه‌نی

دیسان خوښی قاره‌مانیک
نه‌خشاندي پښگای پزگاری
دیسان لاپه‌په‌یه کی په‌شتر
که‌وته سهر میژووی زوږداری

دوا نیگای برپه لای ناسو
به‌موله‌ق راوه‌ستا چاوی
شنه‌بای شه‌وه‌ات نه‌س‌تپری
وه‌ک په‌نجه‌ی جوانیک جواناوی

له‌ناو خوښ‌دا ده‌تلین‌ه‌وه
لاوی به‌زیپک و به‌س‌بات
به‌لام ه‌ه‌روا ده‌چیت‌ه‌ پښ
بی وچان کاروانی خه‌بات

له بیرم مه که

وهام بیستووه سه رده می پیشوو
 له گه وره شاریک نازدارنک هه بوو
 کچیکی قیت و قوژ و که له گه
 شاکاری دهست و نه خشی ته بیعت
 شوخ و له بار و جوان و پهزا سووک
 له راست پرووی دهچوو نابرووی گولروک
 دلتهر، مه شرف خوژ، زار به پیکه نین
 شل و مل، نه سمه، ناسک، نازنین
 دیده کال، لیوئال، بسک سی به نگی
 خالی سه کولمه ی په شتر له زهنگی
 مدمک خرپ و توند، سینه نه رم و پان
 گه ردن درنژ و چه نه کورت و جوان
 که ی گه زو شیرن وه کو ده می بوو
 کهنگی به پهزا وهک په رچه می بوو
 مانگ له ناست هه نیه ی شهرمه زار بووه
 بروی دی هیلال خو ی له بیر چووه
 جه رگ ده برین تیری بژانگی

دلگر بوو بسکی، لووس بوو، لاجانگی
زهندی گۆشتن و شووش و نهرم و نۆل
بهلهکی خرپ و پرپ و سپی و سۆل
چه نه گهی خرپی وه کو گۆی زۆ بوو
به رخه به به کهی وه ک شه کره سیو بوو
خه لفی شوپیهی و مه ندۆک و بیزا
له بهر نهو بالا به رزه ده فیزا
ناز و کریشمه و له نجسه و لاره کهی
پرپی کردبوو هه مموو شاره کهی
جوانی وا کهم بوو له سه ر زه مینی
کهم دایک کیژی وا جوان ده بین
له شارا هه چی هه بوون کوپ و کال
له دووی نهو شوخه ببوونه عه ودال
لییان گرتبوو گوشتوانه و ریباز
کرپار گه لیکه بو کرپینی ناز
وه ک مانگی جیژن لییان ده پروانی
پیان هه لده گوت به سه ته و گۆرانی
به لام له هه موان داوخوازتر لاوئک
بوو، که نه ده ژیا به بی نهو تاوئک
گیرۆدهی کردبوو به بسکی خاوی
دیوانه ی کردبوو به سیله ی چاوی
ئاوپی ئاوری له دل به ردابوو
نازی وهره می پی هه لئنا بوو
وه ختابوو بمیری بو ماچی لیوی
یا وه کو شیتان روو بکاته کیوی

نەمابوو ھۆش و ھەدادان و خەو
 ئۆقرەى برابوو بەپۇژ و بەشەو
 قسەى دڵسۆز و دۆستى نەدەبىست
 لە دىيائى پووناك ھەر ئەوى دەبىست
 لە دلى بەربىوو ناگرى بى ئامان
 دەستى بەردابوو لە مال و سامان
 شىت و شەيدا بوو، ھۆشى نەمابوو
 ناگاي لە حالى خوشى نەمابوو
 شىن و گريان و پۆپۆ بوو پىشەى
 ھەر بىرى ئەو بوو يادى ھەمىشەى
 ناھومىد نەبوو دەستى بەرنەدا
 تا ئەو نازدارەى بو ھاتە رەدا
 بەھار بوو ديسان خەملى وەك بەھەشت
 مىرگ و لاپال و بەندەن و پىدەشت
 كانى وەك دىدەى ئاواران پر جۆش
 شەنە وەك پشوو نازداران بۆنخۆش
 گۆل پشكوت، بلبىل وەورىنگە كەوت
 كەو لەسەر رەوێز ھەلى گرت رەوت
 مىلاقە بەادەى ئاونگى دەمشت
 شلىز فرمىسكى شادى ھەلدەرشت
 خونچە دايدى بەرۆكى كراس
 لە خىز ھاتە دەر چووزەلە پىواس
 بوون و بەرامە و ھەواى بەھارى
 عىشق و ھەوەس و مەستى لى بارى
 بەھار كە بەزمى تەبىعەت گەرمە

دلی نازداری بی به زهش نه رمه
به لینی پی دا کیژۆله ی چاوجوان
له دهی شاری بو ی بجیتسه ژوان
لاوی دلسووتاو گه شست به ئاوات
که نه نازداری بو له ژوانی هات
نارینزانی بوو، گرتی له ئامیز
گووشی به باهو ی مهردانه ی به هیز
رایمووسی لیوی شیرنتر له قهند
له دهستی هالاند که زی وه ک که مه ند
گووشی مه مکۆله ی وه ک زه رده لیمۆ
بر، لاکه وه، مه که، نه یه پۆ
دهیان کرد یاری و دهسبازی و گهنگه ل
یه کتریان ده گرت له میز و باخه ل
دریژ ده بوون و هه لده ستانه وه
له ناو شینکه دا ده تلانه وه
لاوی تامه زرۆ، کیژی گه ردن کیل
سوئسنه و به یبوونیان ده کردن پیشیل
پیکتر ده که وتن بو نه م لا و نه ولا
قانه قه ندیله ی یه کتریان ده دا
سییه ر شوپ بیوون، نیواره داهات
شاخ له خو شیدا زو راده کا کات
هه رچه ند له دینی یه کتر تیر نه بوون
ناچار بوون ههستن به ره مال بیزوون
شل شل دا گه ران بو دم پرووباری
تا پیش تاریکان بچه وه شاری

لہسہر کہندی چوم پادہستان تاوی
 کچ دیتی لہناو نیرینہی ناوی
 چہپکہ گوئیکی وہ کو پتی خوین
 گوتی نای جوانہ! نہوہ گولی کوین؟
 بریا ہی من با نہو گولہ سوورہ
 حیفہ کہوتہ ناو نہو شیت و شوورہ
 ہیشتا قسہ کہی نہ کردبوو تہواو
 کہ دلداری شیت خوئی خستہ ناو ناو
 بہ پہلہقاژہ گولی ہینا دہست
 ہاویشتی بو لای کیڑی دیدہمہست
 گوتی نہی یاری ژیکہلہ و ژیرم
 ہانی گولہ کہت مہ کہ لہ بیرم
 گیژاو لوولی دا، شہ پؤل نوقمی کرد
 خو پتی چومی کہ لاکیشی برد
 تو ماری ژینی کورتی پیچراوہ
 نہو تہنیا پوژہ خوشہی بو ماوہ
 ساردی کردہوہ چومی سارد و سر
 دلی پر ہہست و بلیسہ و گر
 کہ نہوہی بینی کیڑی شہنگ و شوپر
 لہوئی رانیشٹ و کردیہ زیر و ہوپر
 قژی رنینہوہ دای لہ سینگی خوئی
 بہرؤکی دپی قوپی پینوا بوئی
 لہوئی ہیند گریا ہتا بوو شہلال
 بہ دارہمہیت بردیانہوہ مال
 ہہتا ماوہیہ ک دژ و وہرہز بوو

کەم کەم دڵدارى پېشوو لىبىر چوو
يەكى تىرى گىرت لى كوپانى شارى
سەرلەنوئ دەستى كرد بى دڵدارى
ژين راناووستى، هەووس نامى
دڵدارى لى گەل مەردوو ناكى
زىندوو پىوستى بەهاو دەم هەيە
بۆ مەردوو مەردن، هەر نەفسانەيە
تا خوژن بىزوئ، تەزووى بى، هەووس
بى جووت دژوارە بۆ گشت كەس
كە وىستت دلى جوائىك رابگرى
دەبى بۆى بىژى، نابى بۆى بىرى
ژن پىاوى دەوى، پىاو دەيەوى ژن
هەزارانى واش بى سەرووشوژن بن
بۆ ژين پىوستە لەشى گەرم و گوپ
نەك ئالا و كىل و گلەكو و بەرد و قوپ
لە يەسكى پزىو وەرنەگىرى كاو
بى كاو دژوارە ژينى ژن و پىاو
تى نەگەيشتبوو دڵدارى بى هوش
كە كچ زوو كوپان دەكەن فەراموش
هېچ كەس بىو كارە نالى نازايى
خۆ بەكوشت بدا پىاو بەخوڤايى
خۆى بەئاو دادا بۆ هەووسى چووك
پى وابى پاش نەو كچ نابى بەبووك
كەسك دەيەوى قەت نەكى لى بىر
ناوى لاپەرهى مەژوو بكا داگىر

خەلک بەمەردی و ئازایی و پیاوی
 هەتا هەتایە هەر بەرن ناوی
 ببێ بەمایە سەرپەرزى کۆمەل
 بۆی دروست بکەن پاش مردن کۆتەل
 لە ریزی گەوران ناوی بنووسری
 سەت شیعری باشی پێی هەلبگوتری
 جیی شانازی بێ بۆ نەتەوێ خۆی
 گۆرێ مەزار بێ، کەنوش بەرن بۆی
 خۆ فیدا بکا بۆ گەل و خاکی
 ناوی نەمرە بەپاکی و چاکی

١٩٧٣/١٠/٦

يادم بگەن

لەو دەمەيدا پيالە دەدرىن لە پيالە
لەو دەمەيدا لىوتان بە بادە ئالە
لەو دەمەيدا كۆپى شادى دەبەستن
لەو دەمەيدا سەرخۆش و مەستن
لەو دەمەيدا كە دەگرن باز و دەوران
لەو دەمەيدا دەس دەگىرن لە بەروان
لەو دەمەيدا دەس لە بەژنان وەردىنن
لەو دەمەيدا بەركۆژە دەتەرازىنن
لەو دەمەيدا گەپى رەش بەلەك گەرمە
لەو دەمەيدا دەكوشن كام پەنجە نەرمە
لەو دەمەيدا دۆ دەكەهونە خۆرانان
لەو دەمەيدا كە دەكوشن گولمەى رانان
لەو دەمەيدا تامەزرۆن لە جىژوانان
لەو دەمەيدا بەخۆوە دەكوشن جوانان
لەو دەمەيدا گىر دەگرى مەيل و تاسە
لەو دەمەيدا تىك هەلەنگون هەناسە
لەو دەمەيدا كە دەمژن شەكرە لىوان

لەو دەمەیدا نەبێ لەمپەر و نێوان
 لەو دەمەیدا پۆلی بیریان رادەبرن
 لەو دەمەیدا کیژ چاوتان لی دادەگرن
 لەو دەمەیدا گوێ هەڵدەخەن بۆ تارێ
 لەو دەمەیدا (ماملی) دەلی قەتاری
 یادم بکەن، یادی منی دوور ولات
 یادی منی پێبوازی پێگای خەبات
 یادی منی بێ بەش لە خۆشی و شادی
 یادی منی سەوداسەری ئازادی

١٩٧٣/١١/٢

دەلىكەوتى خەبات

نە بلوڭرژەن دەتووپىنى لە بلوڭر
نە شۆرەژن ورىنگەى دى لەبەر يىر
نە نارەنارى كىژى مەشكەژىتە
نە سىرپەسىرى شىمقار و شەھىنە
نە بۆرە بۆرى مانگى تازە زاوہ
نە شىلقەشلىقى مەشكەى نىوہژاوہ
نە فیتە فیتى شوان و كارپەى مەپ
نە بالىۇرەى كچى چاوہمەست و دلتەپ
نە ئۆحە ئۆحەكى گاوانى باسك
نە بگرە بەردەكەى كابانى ناسك
نە كۆرەژنى حدودى سووكە سواران
نە خرمژنى ھەياسەى گوى بەگواران
نە قارپەى سى و چرىكەى باز و پەركوور
نە دەنگى ناسمانى و شادى شالوور
نە گرمەى ھەور و ھاژەى پىژنە باران
نە سروەى با و شەنەى سوورە چناران
كەوى كىوى نە قاسپەى ما نە سىرپە

بهرهو گهرمېن فرپوه زهدهزپه
 له هیلاندهی خزی و بی دهنکه سیروو
 دهلی خوشخوانی کورده و نیه تی نیروو
 گولاله و سوښنه و خار و که نیره
 هموو پرزن، زه مان کردوونی گیره
 نه ماوه پهنګ و بوی بهیوونی نواله
 کرانه گزره میژوهرد و هه لاله
 په پوه سوورگول و پی خوسته سونبول
 رزیوه نووسه که و خار بوه پیکول
 کرانه دهسته چیله لاسکه گوگم
 خه زانه و جوانی ناوړی بللی هم
 که ما و مهندوک و هه لز و لو په پرون
 له ترسی باله ناو قوولکه و په سیون
 له باخ و چر نه وی دار و دره خته
 هموو زهردن له ترسی هیرشی شه خته
 چه مهن کال بۆتوه و پوخساری نالی
 له سر گوندهی و هلاچوو دهنکه خالی
 «گول و حاجیله کانی دهشتی هاموون»
 به جارنکی به تالانی خه زان چوون
 مه لای گونده چیا، نه ک شینخی ورگن
 هیه تی میژهرنکی بۆر و چلکن
 کهوا سههوزی له بهر دامال دراوه
 سیواک و تهیله سانیشی نه ماوه
 چ بی نازن، هه وارگی خوش و زه نویر
 چ ناسازن چیا و لاپال و هه لدر

خەزانە بىي بەزە و ناخۆش و تووشە
مژە و زوقمە و کەپەيسە و پرووشە
لە کۆيستانى نەماوە خيّر و خوۆشى
تەبيعەت ھەر بينا کفنيشى پوۆشى
ئيتىر كەس ناگريئ داوئنى كيوان
لە جييان بارى خەم نيشتووە لە ليوان
بەلام بنواپە ئەو پوۆ شارەكەى كۆ
«قوبەى كشميرى دا بەر شەق وە كوگۆ»
ئەوا پىر بوو لە خوۆشى و كامەرانى
بەھارى شامە ئەييامى خەزانى
دەر و ديوارى شادى لى دەبارى
خەزانى خوۆشەويستە وەك بەھارى
قريبو و داووت و چوۆپى و سەمايە
گەپ و گالتە و زەماوەند و ھەرايە
تريقە و پيئكەنينە و چەپلەپىزان
ھەموو بەشداری بەزمن خا و خييزان
ھەموو چاوپىك گەشە، گشت كولمە سوورە
كەسەر لەو شارە بىي ئازارە دوورە
دەبينى توۆ ئەگەر چاوپىك بگيپرى
كچى وەك دور، كوپى جواتتر لە زىپى
كە دەچنە داووتى سەرمەست و دلخۆش
فرى دراوہ پەچە و پرووبەند و سەربۆش
ھەلە ھەلگەوتووە بو كيژ و لاوان
نييە ئەو پوۆكە باخى سينيە پاوان
چلۆن ئەو پوۆ نەييتە پوۆزى جيژن؟

چلون خه لکی کول و کویان نه پړژن؟
 له لای نازادیخواز و کوردی دلسوز
 به پړتر بؤ نه بی نه وړو له نه وړو؟
 که پاش نه وړه پنج و دهر و گفتو کویه
 دهینن کوته لی (حاجی) له کویه
 دهینن کوته لی شاسواری کویه
 که پوژیک کی به پیان لیره پوی
 چلون بؤ سورمه نابی خاکی شارک
 که حاجی پی له سر دانابی جارک

نه وه کوته لی نییه پهمزی نه جاته
 نه وه دهسکه وتی چهند ساله ی خه باته
 نه وه پروگهی هه موو کوردیکی پاکه
 نه وه جینگای نیازه، پیره چاکه
 بوتی ساحه ب دلانی دل به سویه
 که نه وړو پی دهنازی شاری کویه

سلاو نهی حاجی نهی پو لهی زه مانه!
 له سایه ی تو وه هه چیک کی هه مانه
 هه موو ژینت له پی گه لدا بهخت کرد
 هه تا ریگای خه باتت بؤ تهخت کرد
 گه لیکت دی غه ربی و تال و سویری
 نه بوو ساتی له خزمهت خو بیوری
 به گز بیگانه و خو ماندها چووی
 له گز دیوه زمه و دیوانه را چووی

نەترساي و نەخەجلاي و نەلەرزى
چ مەشھورى، چ پروسوورى، چ بەرزى
ھەموو شاگردى تۆن شىرن كەلامان
لە تۆ فير بوون خەبات قازى و مەلامان
بەدەنگى تۆ خەوالو واپەپيون
لە ترسى تۆيە دوژمن داپەپيون
گەرەي نەفكارى تۆيە بالى گرتن
كەوا پۆلەي گەلت سەريالى گرتن
بەنازايى، بەزانايى، بەوردى
چەكت دا دەستى شۆرپىگىرى كوردى
پەرى ديوانەكت گەنجە و خەزىنە
وشەي شىرىنى تۆ دوژمن تەزىنە
ھەموو پەندىن قسەي سووك و دزىوت
وەكو بالى پەرى پاكە جىئوت
بەنرخە، تازەيە، بەرزە، بەھىزە
ئەوہى فەرمووت لە بارەي پياوى دىزە
«ئەگەر كوردىك قسەي بابى نەزانى
موحەققە دايكى حىزە و بابى زانى»
كە شىئەرى تۆ بزاتى ھەستى ھەستان
ھەموو سەوداسەرى سەرىستى ھەستان
لە كوردستان گەلىك شۆرپەپيا بوون
كوپرى كوردى بەگىز بىگانەدا چوون
لەمىزسالە دەپىژن ئارەق و خوین
بەلام داخى گرانم ھىشتە لە كوین؟
ئەوئىستاش دەردەكورد نەكرا عىلاجى

ئەوئستاش كوردی كۆیلە ماوه حاجی
 گەلی كوردت نەبوو هیشتا نەجاتی
 بەخوئنی لاوه كان سووره ولاتی
 ئەوئستاش دوژمنی لاسار و بەدفعە
 دەكووژی كوردی بی تاوان و لاشە
 ئەوئستاش هەر دەمانكەن تیرەباران
 دهنەخشینن بەخوئن كۆلانی شاران
 ئەوئستاش پەرپەرن زیندان لە لاوان
 بەغەیری وهی كه كوردن نیانە تاوان
 ئەوئستاش گۆر غەریب زۆرن وهكو تۆ
 ئەوئستاش بی نەسیب زۆرن وهكو تۆ
 ئەوئستاش بی كەس و دووره وەتەن هەن
 ئەوئستاش شاعیری پیر و ڕەبەن هەن
 ئەوئستاش شیعی وردی كوردی دەدەرن
 زمانی شاعیرانی چاكی دەبەرن

بەلام تۆ دلنیا بە پیری زانا!
 بناغینکی وههات بۆ كوردی دانا
 ئیتر سەنگەر بەتالکردن مەحاله
 ئیتر كورد و بەزین خەون و خەياله

شەوگارى تەنبايى

هەتا ئىلەي نەيە ئاورگى دىل، چەم پىر لە نەم نابى
هەتا نەم دانەبارى تىنى ئەم ئاورگە كەم نابى
لەناو ئاورىنگ و ئاونگا شەم پادەپىر بى ھەمەم
بەلى شەوگارى تەنبايى بەبى فرمىسك و خەم نابى
ستەمكارى منى دوور خستەو لەو يارە شىرىنەم
ئىتر من چۆن پقى زۆرم لە ئازار و ستەم نابى؟
شەوى سەرىزە لەم وئرانەدا تووشى خەم و دەرە
چىاى سەركەش بىنە قەت سەرى بى ھەور و تەم نابى
لەناو دەرياي خەيالىم دىمەوە من گەوھەرى ناياب
ھەمە گەوھەر، ئىتر چاوم لە دىنار و درەم نابى
وەرە ناو باوھشى گەرم و گوپ و پىر تاسە و مەيلم
رەدیفىش تىك بچى پىم خۆشە من دەستم لە مەم داى
وەرە با ھەلمۇم ئەو لىوھ شىرىنە بە كەيفى خۆم
لەپاش ئەو تالىيە با من دەمىك شەكرم لە دەم نابى
پەلەت بى، چاوپىتەم، زوو وەرە، بەس خۆت بخافلىنە
ھەزار جار ھىمىش بىم بۆ ويسالت چۆن پەلەم نابى؟

نہوی شاعیر

بابہ تاهیر! منیش دہلیم وہک تو
 «ناخ لہدہس دیدہ، وای لہچہنگی دل»
 دلی جوانی پہرست و چاوی ہموہس
 شہو ہمتا پوڑ بہمن دہدن گینگل

کی دہزانی بہشہو لہ من چ دہکا
 نہو خہیالہ پہشیو و نالوڑہم؟
 کی دہزانی کہ چیم بہسہر دیتی
 نہو دلہ پپ بلیسہ و سوڑہم؟

کی دہزانی چلوں بہیان دادی
 لہ منی شہیت و شاعیری دلہپ؟
 کی دہزانی خہیالی بن لیفہم
 چوں بہسہر کہوشہنا دہکا شہوپہپ؟

نہری نہی بہدری ناسمانی جہمال
 ہیچ دہزانی چلوں نہ حالی من؟

شه وهه تا پوژ له كونجی ته نیایی
وهك هیلال ئاوه لایه بالی من؟

گیانه! هیشتاكه دانه مرکاوه
ئاگری عیشقی توند و سهركهشی من
لهشی گهرم و گورپی دهوی ههر شهو
بوییه و ئاوه لایه باوهشی من

لیوی وشك و بهباری من دهیهوی
ههلمژئی لیوی گوشتن و ئالت
دهستی سارد و تهزیوی من دهیهوی
بیکوشی مهكمی وهك بههیی كالت

دهمهوی بهو سیمیله زوورانهم
نارهقی سینگ و باخهلت بسپرم
دهمهوی بسكه نهرمهكهت بگرم
دهمهوی چاو له چاوهكهت بیسپرم

دهمهوی گویم له دهنگی نهرمهت بی
دهمهوی ههست بكم ههناسهی تو
دهمهوی من بگهم بهكاوی دل
دهمهوی دابمركی تاسهی تو

دهمهوی هیممهت و هومیدی من
تهلهسی ناهومیدی دابدپی

دەمەوئ پەنجە کەت بەئەسپایی
تۆزی غوریەت لە پروومەتم بـسـپـرـئ

نەدی ھومید نەدی پەفیی دیرینەم
تۆ نەبی کیم ھەبە منی ییکەس؟
گەر ھەموولا لە من ھارووزئ
نابەزم تۆم لە گەل بـمـئـنـئ و بەس

تۆم ھەبی نەو شەوانە پادەبرن
تۆم ھەبی دوایی دئ بەرپۆزی پەش
تۆم ھەبی ھەر دەگەم بەنامانجەم
تۆم ھەبی نەو دەگرمەو بەاوەش

بناری هه‌لگورد

له خه‌ودا ديم له‌سه‌ر هه‌لگورد
له‌سه‌ر چي‌اي سه‌ر‌كه‌شي كورد
ماندوو، خه‌سته، شه‌كه‌ت، كه‌ت
له‌سه‌ر ته‌ختي‌كي زڤر كه‌ت
له‌بن لي‌قه‌ي نه‌له‌سي سوور
له‌سه‌ر دۆشه‌گي‌كي نه‌ستوو
بوۆ حه‌سه‌انه‌وه درڤڤ بيووم
به‌بو‌ني گولان گيڤ بيووم
كه‌وي گرت‌بو‌وي ده‌وروي‌هرم
غوڤرپه‌كه‌و بوو له‌بن سه‌رم
شه‌نه كاكو‌لي ده‌بزاوتم
گزنه‌گ پروومه‌تي ده‌نگاوتم
له‌ فريشتان به‌رزتر بوو جي‌م
هه‌ور ده‌په‌وڤن له‌به‌ر پي‌م
هه‌وايه‌كه‌م هه‌له‌دم‌زي
كورد و كه‌وده‌ري پي‌ ده‌زي
گه‌پيوومه پۆپه‌ي ئاواتم

لَیْم دِیَار بُوو ههـموو وِلاتم
 وِلاتی باب و باپِرم
 جِی ههـلْدانی خۆم و بیِرم
 وِلاتی جوان و دلگِرم
 ههـزار جاری دهـبهـر مرم
 وِلاتی رهـنگین و نهـخشین
 وِلاتی سوور و سپی و شین
 خیری خودا، باخی بهـهـشت
 کوستان و بهـندن و پِدهـشت
 تهـلان، گهـوه، بانوو، بستوو
 کانسی، زنه، رنوو، پزوو
 میـرک، نواله، دهـریا، پرویار
 نهـرمان، ههـلهـمووت، لیـرهوار
 ناوهـلدیـر، خوړپن، گۆمی مهـند
 کینگه، بهـیار، بژوین، زهـمهـند
 جی جی کۆده، جی جی پروتهـن
 جی جی چینگ، جی جی رهـقن
 جی جی ناوگر، جی جی شوته
 جی جی شووره و قهـلاکۆنه
 کوردستانی بهـخیر و ییـر
 «پنی روون دهـبۆوه چاوی کوـر»

پۆلنکی پهـری شل و مل
 بهـرموور و ملوانکه له مل
 برژانک درنژ و چاو بهـکل

شان بەكۆلوانە شەدە شل
 ناسك و نازدار و شوخ و شەنگ
 تەنك و شلك و جوان و چەلەنگ
 بەژن باریك و خەر و پەر
 سەرى كۆلمەيان دەيدا گر
 نەشمیل، پەزا سووك، نازەنین
 لەبەر دلان و خوین شەیرن
 چاویان مەست و پەر شەرم بوو
 بسکیان ناوریشمی نەرم بوو
 لەشیان بەتین و گەرم بوو
 باسکیان سەرىنى سەرم بوو

یەكك خۆی لەبال دەخزاندم
 یەك یەخەى بۆ دەترازاندم
 یەك بەناز خۆی پێ دەخستم
 یەك مەمكى دەنا لە مستم
 یەك دەیشیلام نارام نارام
 یەك قانە قەدیلەى دەدام
 یەك بۆى دەگوتم گۆرانى
 بەچرىكەى خوشى ناسمانى
 یەكك سەمای بۆ دەكردم
 یەك دەستى لەستۆ دەكردم
 یەك بەبالۆران دەیدواندم
 یەك بەسپایى رايدەفراندم

له و خه ودها هیشتا لاهو بووم
 هیشتا بهنمبوود و بهرچاو بووم
 هیشتا مابوو گوړ و هیژم
 هیشتا هه مېوو باهوژی قهوی
 پوه کم ده کـردن کهوی
 له جیژوانی خوّم پاده گرت
 میژم به بـزوزاندا ده گرت
 هیشتا پیّم ده کرا ده سبازی
 گراویم ده کـردن پازی
 هیشتا که نفّت و پیر نه بووم
 «له بال جواناندا تیر نه بووم»

دلته پ و جوانی په رست بووم
 شاعیر کی خاوهن هه ست بووم
 هیشتا دوور نه بووم له هه لگورد
 کیژم ده هاتن له شهوگورد
 له پر له و خه وده پاجه نیم
 به حال ی زارم پیکه نیم
 له نیو مالیک کی بی ژندا
 له بن لیفیک کی چلکندا
 له سهر ته ختیک کی پهق و تهق
 سهر تا پام شه لالی نارق
 پیر و که نه فت و که له لا
 هه منوو له شم هه لا هه لا
 پشتم پهق و باسکم ته زیو

پيم نەدەكرا ئەم ديو ئەوديو
كز و گۆد و سړ و بئ ناز
پيچم دەدا وەك مارانگاز
تازە كوا خەو دەمباتەو؟!
هەستام وەببەرم هاتەو
ئەواوەم و دوورە وەتەن
بئ تەمەل و سەلت و ڕەبەن
سەرم و ڕە و گيانم ديشئ
كەس نەبە نازم بکيشئ
چم كوردووە بۆ وام بەسەر هات؟
بۆچی تەره بووم لە ولات؟
بۆ هیلانەم لئ شەواوە؟
نەو هەموو ڕینگەم پيواوە؟
بۆ لە خووشی دوورە بەشم؟
بۆ ئەوەندە چارەڕەشم؟
چيە گوناه و تاوانم
تەريدەم؟ جەردەي کاروانم؟
پياوكوژم؟ ڕینگەرم؟ دزم؟
بۆ دوورم لە كەس و خزم؟
تاوانم ئەوەيە كوردم
خەلكی بناری هەلگوردم
بەو هەوايە پەروەردە بووم
بۆيە تووشی ئەم دەردە بووم
كۆيلەتيم بەلاوە نەنگە
بۆيە ولاتم پي تەنگە

دەلێم مافی خۆم دەنی
 رەپێم دەنی بۆ بەندەنی
 دەلێم نینسانم، بەشەرم
 ئەو پەندە دێنی بەشەرم

بەلام هەلگوردە و نانەوی
 بەلام کوردە و مافی دەوی
 هەزاری وەکۆ من بمی
 دەست لە خەبات هەلناگری
 زۆر کەسی وەک من نەمی
 ئەو مافی پەوای دەستی

په یامی پانه گه یمندارو

په یامی من به گوتی نهم دل بهره نازداره پاناگا
نه سیم بی سیم دهینی، شل دهی، بهم کاره پاناگا
گوتی سه برت هه بی دوویاره دیمهوه دیتنت نه ماما
له کورتی دا ته من، وا دیاره بهو کاره پاناگا
وه کو په روانه دهوری لی ددهن لوانی خو ولاتی
گولی ئیره به ژوانی بولبولی ئاواره پاناگا
نه خو ش و دهرده دار و دل بریندارم، په رستارنک
به حالی نهم دل په پر ژان و پر ئازاره پاناگا
ده که ی ماچی دهم و لیوان نه گهر هیز و گورنکت بی
دنا جوانیک به دهردی عاشقی بی چاره پاناگا
هه تا کو متر دهی پشتم پتر هه لده کشی مینی ژوپ
نیتیر ده ستم به داوینی کچی نهم شاره پاناگا
دهی بولبول له من فیزی غه زل خوینی، به لام چبکه م
گرفتارم، چریکه م بهو گول و گولزاره پاناگا

ورده والہ

دلی شاعیر

دلی شاعیر وہ کو ٹاؤنٹہ دہچی
 گوئے کم! تو دلی کم مہ شکینہ
 راستہ زور ناسک، نہ مہا کہ شکا
 وہ کو خہنجر دہپری ٹاؤنٹہ

ترجمہ لہ نمونہ

ہر بہ لایہ ک لہ ٹاسمانہ وہ بی
 با لہ ویشرا نہ ہاتھی بو من
 کہ گیشہ زہوی دہ کا پرسیار
 نہری لہ کوئیہ مالی مام ہیمن؟

بۆ چىن

ئەي خۇداي گەۋرە! خالىقى بىي چوون
ئەي ئەۋەي دات بەئىمە زار و قوون
يا ئەۋان بگەرە يا بگە تىرم
تىر نەبىم بۆ چىن سەر و ژىرم

بۆ كچه كوردىكە

كچه كوردىكى نەشمىل و لەبارى
بەۋەي نىيە ماۋەيىكە چۈۋىە شارى
نەگەر پىت خۆشە ھەروا بىتەرستم
نەكەي لادەي لە دابى كوردەۋارى

پەری ئازادی

شینم گەلیک گێرا و شادیم کەم دیو
خۆشی دەلێن هەیه، بەلام نەمیدیو
هەڵویدا بووم لە دووی پەری ئازادی
تووشی نەبووم نە لەودیو نە لەمیدیو

بۆ هانمی لازار

ژیانی دووبارە دەبەخشێوە بەمردووی عیشت
تۆ مەسیحا نەفسی خۆزگە منیش لازار بام

دیلی دیل

نەسیری بسکی ئالۆزی کچه کوردیکی نەشمیل
تەماشاکەن چ سەیریکە بەدەستی دیلەو دیلم

شەنە

شەنە نەبەزۆی سەری بسکی ڕەشی
کە لەسەر ڕوومەتی ئارامی گرت
گوی مەدە ئەو قسە کۆنە کە دەلی
لەشکری کافرە نیسلامی گرت

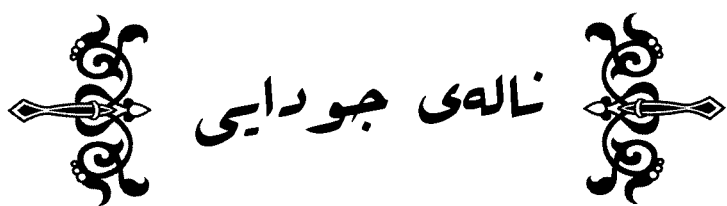

بۆ ئاغای لبادی دارایی

بە لباد دەپرئ سەری پیاری لبادیە کوێرە
یارەبی کەس نەخەیه داوی لبادیە کوێرە
ئەى ئەوێ شاخ بە کەر و بآل بە پشیلە نادەى
بۆچی سۆمایى هەیه چاوی لبادیە کوێرە؟

پقی بیرقە

دەمگەری، ئەمما لە گەرتوو خانە رقی ئەستوور تەرم
لێم دەدا، ئەمما لە سەر داوا رەواکەم سوور تەرم
دەمکوژی، ئەمما بە گەژ جەللادە کەم دا دێمەو
کوردەم و ناتویمەو، ناتویمەو، ناتویمەو

مجموعه‌ی مه‌لا کمریم

وه نه بئ هه ر که سئ پیشه کی بۆ کاری که سئکی تر نووسی، ئه وه وا بگه یه نئ خاوه ن کاره که که سئکی نه ناسراوه، یا هیچ نه بئ پیشه کی نووسه که له و ناسراوتره . ئه گه ر وا بوايه، نه ئه بوو که س پیشه کی بۆ کاری شاعیرکی وه ک کاک هیمن بنووسئ . ئه گینا کئ بئ له ناو کوردی ئه م عیراقه دا، ئه گه ر هیمنیش نه ناسئ، هیچ نه بئ شیعره ی نه خویند بیتته وه یا ناویانگی نه بیستبئ! ئه گه ر تا پینچ شه ش سال له مه وه به ر ته نها که م و بیشتیکمان هیمنمان ناسیبئ یا بلتین ناویمان به رگوئ که وتبئ، ئه و له م سالانه ی دوا پیدا که له لایه که وه هیمن خۆی راسته وخۆ پوو به پوو ی خه لکه که بووه ته وه و له لایه کی که شه وه ته وژمی هه ستنی ئه ده بدۆستی و به شداریبون له کۆر و دیداری ئه ده بیدا، وه ک بارانی په له، دتیه ری دل و ده روونی هه زاران لاوی تازه هه لچووی ئه مرۆ و، جیگای ئاوات و متعانه ی سۆزمانی ئاوداوه، مه گه ر ئه وه ی بۆی بئ نه که وتبئ و هه ل مه ودا ی نه دابئ، ئه گینا که سئکی ئه و تو نه ماوه، به جۆرئ به بینین، یا به گوئ لیبوون، یا به به ره م خویند نه وه، له گه ل هیمن نه بووی به ئاشنا .

له گه ل ئه وه شدا که هیمن ئه وه یه با سم کرد، وا من بۆخۆمی په و ئه بینم پیشه که شی خویند هه وارانسی بکه م و پښگای خۆم ئه ده م به ناوی پیشه کی نووسینه وه بۆ ئه م کۆمه له شیعره ی ئه م چه ند سالی دوا بیه ی، لاپه ره پیشووه کانی ئه م ده فته ره ی به م چه ند پرسته یه په ش بکه مه وه .

بەر له هەرچى، حەز ئەكەم ئەوەى چەند جار بە ھێمن خۆيەم وتوو بە ئێوە شى بڵێم:
 لە ناو ئەوانەدا كە پەخشانیش و شیعريش ئەنوسن و من هەردوو جۆرە بەرھەمەكەيانم
 خۆيەندوووە، لە عەرەبدا نەزار قەببانی و لە كورددا ھێمن، من پەخشانیانم لە شیعريان
 لا دڵگيرترە. ئاواتم ئەوەبوو كارى سەرەكی ھێمن پەخشان نوسین بوايە لە جياتى شیعەر
 وتن. پەنگبێ ھێمن خۆى ھیشتا بايەخى پەخشانى خۆى بەتەواوى نەزانى... ئەگەر
 وایە دەسا با بەچاوى مشتەرى پێشەكى (تاریك و پوون) ھەكەى خۆى، پێشەكیەكەى
 بۆ (تحفەى مظفریە)، سەرەتاكەى بۆ (قەلاى دەمدەم) ھەكەى عەرەبى شەمۆ كە مەلا شوكر
 ھێناویەتە سەر دیالێكتى لاى خۆمان، بخوێنیتەو.

بەلام، با كەس وا نەزانى من مەبەستم لەم راپەرم ناپەزاییە لە شیعەرى ھێمن،
 راستەكەى ھێمن شیعەرى ناسكى زۆرە كە لە دڵدا جینگای شایانى خۆى ئەگرێ. دەرەكە
 لە شیعەرى ھێمندا نێبە ئەوەندەى لە دەرەدايە كە پاشكەوتووی و نەخۆیندەواری
 كۆمەلى كوردەواری خستووێتە ئەستۆى شیعەر و ھێمنیش ھەك شاعیری بەشێكى ھەرە
 پاش خراوى كۆمەلەيەكی پاشكەوتوو دەستەوێخەى وەستاو.

من لام وایە لە بناخەدا ئەركى شیعەر قسەكردنە لەگەڵ سروشت، لەگەڵ جوانى،
 لەگەڵ ئافەت، لەگەڵ دەروون، لەگەڵ ھەستی بەرز و خاوینى مرقاياتى... ئەبێ لەم
 پێگایانەشەو بەو بابەتەكانى تری ژيان بچێ و بچێ بەچەكى خەبات... بەلام لەگەڵ
 ئەوەشدا ئەلێى چى! مۆسیقاویەتیی شیعەر لە لایەكەو و نەخۆیندەواری كۆمەلە لایەكى
 كەو و نەبوونی چەكێكى تری راگەیاندنیش سەربارى ھەمووى، لە ھەموو كۆمەلەيەكی
 پاشكەوتوو، بەوێنە لە كوردستانەكەى ئێمەشدا، شیعەرى كوردووە بەداردەست و پێپێلكەى
 پیاوی ئایین بۆ خەلك فێرە تارەتگرتن و دەستنوێژ شتن كردن... كوردوویەتى بەكتێب بۆ
 مەلا بۆ نەحو و سەرف و مەنتیق و بەلاغە و تەجويد و فەرايز و تەنەو بەفەق... بەپەندى
 پێشینان بۆ قسەى نەستەق و فەلسەفەى كۆمەلەيەتى بەخەلك گەياندن... بە پۆزنامە
 و بەیاننامەى نەینى بۆ وریاكردنەوێ جەماوەر و وروژاندنیا بۆ ناو كۆپى خەبات...
 تەنات بەفەرھەنگیش بۆ فێركردنى زمانى بێگەنە بەمنداڵان.

كە ئەمە ھەموو ئەركى سەرشانى شۆرەكچى ناو پەنجەرە و دوودەریی بالەخانەى بەرزى
 شیعەرى، ئێتر چۆن نایەتە خوارووە بۆ كۆپى پەنجكێشان، بۆ كوندە و گۆزەھەلگرتنى
 سەركانى... بۆ دروینە و گێرە و كێشەى سەردەغلى بەرخۆرى دوا بەھار و سەرتای
 ھاوین... بۆ گۆلچینی سەرخەرمان لەگەڵ بێوژنى كۆشە ھەتیو بەسەراكەوتوو...
 بۆ گسكدانى بن دارتوو و تووچنەوێ ناو باخەكانى جارانى ھەورامان... بۆ كۆلەدار

هه‌لگرێتی زستانان به‌پێی پێخاوس و له‌ناو به‌فرا... که ئه‌مه ئهرکی سه‌رشانی شیعرێ کۆمه‌له‌ی کورده‌واری بێ، دیاره ئه‌بێ هێمنی شاعیر و ده‌یان که‌سی وه‌ک هێمنیش به‌شی له‌م ئهرکه‌یان بکه‌وێته ئه‌ستۆ و شیعریان له‌ژێر ئه‌م باره قورسه‌دا بنالێنن... پێلاو پێ و پێ بکا، کۆلی لاسه‌نگ بێ... تایه‌کی باری قورس و ئه‌و تاکه‌ی سووک بێ... ده‌رگای له‌ گرێژه‌نه بچێ!

شیعر ئه‌بوو تاوه بارانیک بێ په‌له هه‌ورێکی به‌هار یا سه‌ره‌په‌له له‌لاوه، بای ئیله‌هامه‌که‌ی له‌گه‌ل گرمه و برووسکه‌ی ده‌روونی شاعیردا پاپیچ بکا و پارچه زه‌ویی ده‌روونی شاعیره‌که‌ی پێ ناو‌پشین بکا، تا نێرگسی ته‌پ و پاراوی شیعرێکی پ‌ه‌ست و عاتیفه‌ی پێ بپوێ، بۆ ئه‌وه‌ی شیعرێکی پاسته‌قینه بێ، بشێ پێی بلێن شیعر... ئه‌گینا ئه‌گه‌ر وه‌ک چۆن باخه‌وانێکی شاره‌وانیه‌کان، نه‌ک باخه‌وانی پاسته‌قینه که به‌ کۆل خۆلی هێناوه و په‌قه‌نی هه‌ورامانی پێ کردووه به‌ته‌لان و نه‌مامی تیا ناشتووه و پێ گه‌یاندووه، سۆنده‌یه‌کی لاس‌تیک بگرێ به‌ده‌سته‌وه و به‌لووعه‌یه‌ک بکاته‌وه و بێ دارێک ئاو بدا و چل و پۆپی تۆزایی گۆلێک بشواته‌وه، شاعیریش هه‌روا، هه‌ر کاتێ پێوێستی پێ بوو، ده‌س به‌رێ به‌لووعه‌ی (به‌هره‌)ی بکاته‌وه و پارچه شیعرێک به‌بۆنه‌یه‌که‌وه بنووسێ، ئه‌وه به‌پێودانی فره‌هنگی پاسته‌قینه‌ی شیعر نه‌وتووه، به‌لکو کاسبی کردووه و قسه‌ی پێک خستووه...

بۆیه، ئه‌گه‌ر له‌ هه‌ندێ شیعرێ هێمنیشدا لاوازییه‌ک به‌دی بکه‌ین، ئه‌بێ بزانیین هێمن کورده‌و کورده‌واریش له‌ فێربوونی ده‌ست‌نوێژ‌گرتن و نوێژ‌کردنه‌وه بێگره تا ئه‌گاته پێکه‌وه‌نانی کۆر و کۆمه‌لی سیاسی و بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی هۆشیاری نیشتمانی و نه‌ته‌وه‌یی و چینایه‌تی، هه‌مووی هه‌ر له‌ شیعر و یستووه و پووی ده‌می بۆ کردووه‌ته شیعر، یا هه‌ر هێچ نه‌بێ شیعرێ بۆ هه‌موو ئه‌م مه‌به‌سته‌ دوور و درێژ و به‌ده‌ره‌تانانه خستووه‌ته کار... هێمنیش له‌ گه‌لی له‌م ئهرکه‌نه‌دا یه‌کێ بووه له‌و شاعیره کوردانه‌ی بۆ کۆمه‌له‌ی کورده‌وارییان نووسیوه. شۆرپه‌ کچی شیعرێ له‌ په‌نجه‌ره و دوو‌ده‌ری به‌رزی با‌له‌خانه‌ی دووری له‌ پاله و په‌نجه‌رانی نه‌ته‌وه و و‌لاته‌که‌یدا پانه‌گرتووه بۆ خۆی تا له‌وێ له‌ نام‌یزی گرێ و ده‌سه‌ملانی بێ... له‌گه‌ل خۆی دای‌گرتووه‌ته خوارێ بۆ ناو خه‌لک... بۆ به‌شداری له‌ تالی و سوێری ژياندا، تا ئه‌گه‌ر ئه‌م‌پۆش گۆلاه سووزه‌ی پوومه‌تی ئه‌م له‌به‌ر ئاره‌قه‌ی په‌نج‌کشێشان بژاکی، گۆلی په‌نگاو‌په‌نگی شیعرێ کوردستانی سه‌ب‌ینێمان هه‌میشه هه‌ر گه‌ش بێ و سیس بوون نه‌زانێ.

جا له‌ باریکی ناله‌باری وه‌ک ئه‌وه‌دا که هێمن و هێمنه‌کانی هه‌مو‌لایه‌کی و‌لاته‌که‌مان شیعرێ تیا ئه‌لێن، به‌هره‌مه‌ندیی هونه‌رمه‌ند له‌وه‌دا دیاری ئه‌دا که چه‌ند ئه‌توانێ ئهرکی

سەرشانى خۆى بەرامبەر بەھونەرەكەى و بەرامبەر بەكۆمەلىش لەيەك كاتدا لە كارىكى
ھونەرىدا بخاتە يەك و نەھىلى ھىچ كاميان بىن بەكۆسپ لە پىتى ئەوياندا، يا ھىچ نەبىن
يەككىيان ئەويان بكا بەژىر پىتوھ ... من لام وايە لەم تاقىكردنەوھ قورسەدا ھىمەن لە زۆر
بەشىدا گرەوى سەرکەوتنى بەباشى بردووەتەوھ .

برادەرىنە!

ئەزانم زۆرتان ھىمەنتان بەپادەيەك خۆش ئەوئ ناتانەوئ بەھىچ كلۆجىك شىتىكى
لەبارەوھ بنووسىرى بۆنى پەخنەگرتنى لىتوھ بىن . بەلام منىش ھىمەنم وەك ئىتوھ و بگرە
زىاترىش خۆش ئەوئ . سەرەپاى شاعىرىيەتییەكەى، من بۆيەشم خۆش ئەوئ چونكە
پەمى مەسەلەيەكە كە بەيەكەى لە پىرۆزترین مەسەلەكانى ئەم چەرخەى ئەزانم: مەسەلەى
خەبات لەپىناوى ئازادىي نىشتەمان و سەرپەرزى ھاوولەتى و پىزلى گرتنى ھەموو ئەو
مافانەى ئادەمىزاددا كە ئەگەر يەككىيانى لى زەوت بكرى و ئەزانم بەشىكى گەرەى
مروفايەتییەكەى پىشىل كراوھ .

بەلام لەگەل ئەم خۆشەويستىيەشمدا بۆ ھىمەن، ھەرگىز لەو باوھەدا نىم و لام وايە
ناشېم كە ئەبىن خۆشەويستى و بگەيەنن ئەو پەخنەيەى لە دلتدايە بۆ خۆشەويستەكەتى
دەرنەبىي، نەوھك ئەوھندە لە پىتويستىيەكانى شارستانەتیی ئەم چەرخە دوورىي دلى
گەرد بگرى لىت .

مانگه نهو

به ليني راگه ياندي راسـپارده
گوتى: بوټ ديتـه بن نم پاره، غارده
له جيژوانى له ميژـه چاوـه پـيـتم،
نه هاتى، كيژى جوانى هـلبـژارده!
ته زوى گهرم به له شدا دى، نه گهرچى
ته زاندى شان و پيلم بهردى پاره
وهره با رهـنگ و روخسـارت بيـنـم
به من چى تيشكى داوى مانگى چارده
گري نم روومه تهى تو گهرم و جوانه
تريفه مانگه شهو، جوانيش بى، سارده

نالەي جوڊايى

ساقىيا! وا بـاـدەو، وا بـاـدەو
 پروو لـه لاي من كـه بـهـجامى بـاـدەو
 موشتەرى وەك من لـه مەيخاننى كەمن
 زورىەيان شاد و بەكەيف و بى خەمن
 مەي حەرامە بو سەھەندە و بى خەمان
 مەستى بى خەم بوچى بگرن ئىخەمان؟
 ئەم شەرابە ئالە دەرمانى خەمە
 لىي حەرام بى ئەو كەسەي دەردى كەمە
 ئەم شەرابە ئالە بو بى دەرد نىيە
 لىي حەرام بى ئەو كەسەي پەنگ زەرد نىيە
 بو كەسكە مەي: چىلكى پىو نى
 بوچى ملهور لىرە يىنى پىو نى؟!
 بو كەسكە مەي: كە دەردى كارىيە
 بى خەمىك بىخواتەو، زۆردارىيە
 بو كەسكە مەي: دلى پر بى لـه داخ
 بوچى لىي بىخواتەو بەرزە دەماخ؟!
 ئەو كەسەي بى كەس نىيە و خانە خەراب

دەك بەژاری ماری بیج باده و شەراب!
 ئەو کەسەى نەیحیشتووه دەردى ژيان،
 ئەو کەسەى نەیدیوه ئیش و برک و ژان،
 ئەو کەسەى نەکرا نیشانەى تیری خەم،
 شانى دانەخزا لەبن باری سەتەم،
 ئەو کەسەى هەستى بەزۆردارى نەکرد،
 تیخى زۆردارى بریندارى نەکرد،
 ئەو کەسەى دەستى لە ئەوکى بەردرا،
 ئەو کەسەى دوژمن لە مالى دەرکرا،
 ئەو کەسەى نەیینسى هاتى دوژمنى،
 نیری یەخسیری لە ئەستۆ دارنى،
 ئەو کەسەى هێندە نەبوو زویر و زگار،
 وانە کەوتە بەر چەپۆكى پۆژگار،
 ئەو کەسەى نەیهپارى بەرداشى زەمان
 ئەوکەسەى «زیرەى نەگەییە ناسمان»
 ئەو کەسەى دووری عەزیزانى نەدى،
 تیر و تانسەى بى تەمیزانى نەدى،
 تۆزى بەدبەختى لەسەر شانى نەنیشت،
 لیى نەگیرا دەوروشت و چوار تەنیشت،
 ئەو کەسەى خواردى و لە بن سیبەر کەوت
 شەو لەبۆ کەیفى لە مالى دەرکەوت:
 بۆ دەبى ییت و بکا مەىخانە تەنگ؟!
 شەرتى دیکە زۆرە بۆ گالتە و جەفەنگ...

ئەو کەسەى پراوى نەئین لێرە و لەوى،

ئەو كۆپرەى ماچى كچانلى دەس كەوى،
ئەو كۆپرەى ھېشتا لە ژوانى پېلى ھەيە،
سەيەرە، زۆر سەيەرە كە ئالوودەى مەيە،
ئەو كۆپرەى دۆى داوھتى دەستى دەنى،
يېتە ئىرە، چۆنە ھەى دېلى ناكەنى؟
ئەو كەسەى «دەستى لە مەمەكان گىر بېى»^٢
ئەو كەسەى «تغلى دلى بۆ ژىر بېى»^٣
ئەو كۆپرەى كىژىك بەرەو پووى پېكەنى
ئەو كەسەى ھەر سووكە ئاوپكى دەنى
ئەو كەسەى پەنچۆلە بكوشى جاروبار،
ئەو كەسەى دەستى بگاتە گەردنى يار،
ئەو كەسەى رامووسى كولمى تاسولوس،
ئەو كەسەى تېى ھەلنەدابى چارەنوس،
ئەو كەسەى بمرى خوناوھى گەردەنى،
كوفرە يەك قەترە شەرابى گەر دەنى...

ئەو كەسەى ئاسوودەو و خوۆش پرايەوار،
قەت خەمى يەخسىر و كۆيلانى نەخوارد،
يەك لە مالى چاوەرپى بوو يېتەو،
دەركى نېومالېكى لى بكرتەو،
خەمپرەوتىك گووى بداتە پازى ئەو
نازەننىتەك بى بكىشى نازى ئەو،
بگرى پەنجەى نەرم و نۆلى ناسكى،
بۆى كرايىتە سەرىنى، باسكى،
ھەيى ھىز و گورد و تىن و تار و گور،

پۇڭگارى پەش نەبى، بەختى مەكۈر،
ئەو كەسە چىڭگاي لە مەيخانە نىيە.
ئەو كەسە بادە و شەرابى بۇ چىيە؟!

ساقىيا، وا وەرگەپى، وا وەرگەپى!
پوولە لاي من كە، مەچۇ بۇ سەرپەپى...
لەنگەپى بىگەر، مەبە وا بەرزەفەر
يىنتە بۇ من، يىنە بۇ من، جامى پىر
مەى ھەلەلە بۇ منى وىرانەمال
بۇ منى سەرگەشتەو و پروت و پەجال
بۇ منى بابردەلەى گەردەنشىن
بۇ منى دل پىر لە ناسۇر و برىن
بۇ منى ئاوارەو و دوورە وەتەن
بىلبى بى بەش لە گولزار و چەمەن
پەپ وەريوى، بال شكاوى، دەنگ بىراو
بى بىژيوى، بەش خوراوى، دەرکراو
پىرى زورھانى، كەفتى، دەرپەدەر
دەيدە سوورى، دل مەكۆى دەرد و كەسەر
داتەپىوى، بى پەسىوى بى قەرار
بى كەسى، دەستە شكاوى، كۆلەوار
لېو بەبارى، دەردەدارى، پەنجەپىر
شاعىرى جوانى پەستى دل بەسۇ...

ساقىيا! بۇ كۆى دەچى، بۇ كۆى دەچى؟
تۆش لەبەر ئەو ملھوپرانە ملکہچى؟

تۆش بەرپەنگ و بۆى ئەوان خواردت فريو؟
چاوى تۆشى ھەلفرىواند زۆر و زيو؟
تۆش دەگوڤرپەو دەگەل گەوھەر ھونەر؟
كەنگى گەوھەر جوانى كردن بەختەوەر!
زۆر بەلایە، بى وەفایە دەولەمەند
ھەر ھونەر نەمرە، ھونەرور مەرد و ڕەند
«چلکى دەستە مالى دنيا»؛ وەك دەلین
مالپەرست پەیمان شکینە و بى بەلین
قەدرى جوانى کوا دەزانى مالپەرست!
جوانپەرستە پیری خاوەن زەوق و ھەست

نا مەچۆ، جوانى مەچۆ، واو مەچۆ؟
تۆ فريوى زۆر و زيوى وان مەخۆ!
ئەو ھەوەسبازانە جیى متمانە نین
ھەر دەزانن گول چنن و بەى پنین
وا وەرە، دەى وا وەرە، نيزیک بە لیم
بمدیە مەى، بمدیە مەى تا دەلیم:
«مست مستم ساقیا، دستم بگير!»
تا نە افتادم ز پا دستم بگير!»
جا كە سەرخۆش بووم بەدەنگىكى نەوى
بۆت دەلیم ئەو شیعەرە بەرزەى مەولەوى^١
«بشنو از نى چون حکایت میکند
از جدائیها شکایت میکند»
گوڤم دەپە ئەى دیدە مەستى قیت و قۆز!
تا بنالیتیم وەكو بلوڤر بەسوڤز

نابى قەت نالەى جوداىى بى ئەسەر
جا چ نەى بىكا چ پىاوى دەربەدەر
بۆيە نالەم تىكەلى نەى كىردووه
شىوئىكىم پىيە نەى نەىكىردووه
لېم گەپى با دەرىپ سۆزى دەروون
لېم گەپى با ھەلۋەرتىم ئەشكى پوون
شىوئىنى من شىوئىنى ئىنسانىيە
بانگى ئازادى و گىرۋى يەكسانىيە
شىوئىنى من شىنى كوردى بى بەشە
ئەو گەلەى حاشا دەكەن لىى و ھەشە
با لە زارم بىتەدەر پىشكۆى شىيەر
با فراوانتر بىكەم ئاسۋى شىيەر
پارچە گۆشتىكە دلى من، پوو نىيە
نالەنالى من درەنگە، زوو نىيە
دەردى دوورى... دەردى دوورى كوشتمى
دەردى وشىيەرى و سەبەورى كوشتمى
يادى ياران و ولاتىم پۇژ و شەو
لىى ھەرام كىردم قەرار و خورد و خەو
خەمپەرتىك لىرە من ناكەم بەدى
چۈن پەنا بۆ مەى نەبەم، ساقى ئەدى؟
نايىنم خاك و ولات و شارى خۆم
نايىنم ناسىياو و دۆست و يارى خۆم
پوو لەھەر لايە دەكەم نامۆيە بۆم
نايىنم جىژوان و كەونە لانى خۆم
پوو لەھەر لايى دەكەم يىگانەيە

ژين له نيويگانده دا تەنگانەيه
شەو دە کيشم شەونخوونى و بى خەوى
پوژ دەچيژم دەرد و داخى بى ئەوى

چۆن نەنالى ئەو دلەى پەر هەستى من؟!
چۆن له ئەژنۆ ببنهوه دوو دەستى من؟!
چۆن نەنالى ئەو دلە ئەنگاوتەيه؟!
بەرد له بەردى ييتەوه دەنگى هەيه
ژانى ناسوورى جوداييم چيشتووه
هەرچى خوشم ويستووه جيم هيشتووه
هەلبەرەم من له يارى نازەنين
دەرکەرەم من له خاکى دل نشين
بوومە ئاواره و پەريوەى دوور ولات
کەوتمە نيو ورده داوى رپى نەجات
بەکرە شوڤارى ئەوى مووخەى چنيم
زى مەم و زىنان ولاتى لى تەنيم
کەوتمە نيو چالى دىلى وەک (مەمى)
(يايه زين) له کوپە هاوارى کەمى!
کوا قەرە تاژدين، چەکو و عرفۆ له کوپن؟!
يپنە هانام وەک پلینگى چەنگ بەخوین
(لاس) شوڤرێک بووم غەنيمى دوژمنان
ئىستە ئەنگەرەم بەتيرى چلکەنان
وام بەتەنپايى لەنيو خوينا شەلال
کوانى عىل و کوانى خانزاد و خەزال؟!
زۆر لەمپژە نارە نارى منى نەبيست

ههروه كو (شه مزین)، (شه میله) ی خوش شهویست
 وهك (سیامهندی) له چوژ و بهندهنی
 جهرگی لهت كردم پهلی داربهنی
 شهتلی جواناوم منی سارده برین
 كوا (خهج) تا بۆم بگپرئ گهرمه شین؟!
 مانگی «كانوونی به چلوان دهر كرام»^۷
 وهك (برایم) لهو ولاته پاونام
 كوا (پهریخان) بهند و باوم بو بلی؟!
 بو نه سووتیم نه بمه پۆلوی سهر كلی؟!
 شهو له زۆزان، من له ئارانن دهریم
 كئ دهلی نه منیش (وهلی دیوانه) نیم؟!

كوردواری، شهی ولاته جوانه كهه!
 پۆله كهه! خیزانه كهه! باوانه كهه!
 شهی شهوانه قهت له بیرم ناچنه وه
 ئیسته بمینن شهی ده مناسنه وه؟
 پۆزگار هاپیومی وهك نه سپۆنی ورد
 هیز و توانای لی بریوم دهرده كورد
 بوومه گه پچار و دهكا گالتان به من
 شهو پموزنه ی زهندهقی چوو بو له من

شهی په فیکان، شهی عهزانی ولات!
 شهی برای هاوسهنگه ری جهرگی خهبات!
 گهر ده نا ئینم، نه من په ككهوته نیم
 تی ده كۆشم بو وهسل تاكو دهریم

ڪوششي من زور به جيئيه و زور رهوا
 چونڪه قانوني تهبيعت وايه، وا:
 »هر کسی کو دور ماند از اصل خویش
 باز جوید روزگار وصل خویش«^۸
 پڻگه دهبرم، کوانی ههنگام شله
 راسته بی هیـزم، دهـکم نهـمما مله
 هر ده پیـوم کیـو و شاخ و چوئل و دهشت
 دیم بهـرو کورستان بهـرو باخی بهـهشت
 دیم بهـرو زیخ و چهـو و کانیاوی خوـم
 چون لهـوانه وهرده گـیرم چاوی خوـم
 دیم بهـرو نهـو دار و بهـرد و بهـنده
 دیم بهـرو نهـو باخ و میـرگ و چیمهـنه
 دیم بهـرو زوورک و تهـلان و کهـند و لهـند
 دیم بهـرو بـژوین و زهـنویر و زهـمند
 دیم بهـرو پاناوک و هـهـراز و نشیـو
 دیم بهـرو نهـشکوت و زهـندوئل و پهـسیو
 دیم بهـرو بهـفر و چلووره و بهـستهـلهـک
 دیم بهـرو شیخال و پـچکه و پهـشبهـلهـک
 دیم بهـرو لیـر و چـر و بهـستین و چـوم
 دیم بهـرو هـلدیر و گـیژ و بهـند و گـوم
 دیم بهـرو هـوبه و هـهـواری باسهـفا
 دیم بهـرو لادی، بهـرو کانگهی وهـفا
 دیم ببینم نیشتمان و زندهـکم
 دیم ببینم خزم و کاک و دیدهـکم
 دیم و دهـگرم بازی بیـری شوخ و شهـنگ

دیم و ده گرم دهستی دۆی جوان و چه لهنگ
 دیم گراویسی خۆم له باوهش وهرگرم
 دیم نه هیلم به رهه لست و بهرگرم
 دیم وه له ده مژم شنه ی کویستانی کورد
 دیم و ده چمه شه ورنی بیستانی کورد
 دیم و ده شکینم له وئ جامی شه راب
 ماچی شیرین نایه لی تامی شه راب
 دیم و ناترسم له په رزینی بهزی
 هه ر په ری سه رکه وت و دیوه زمه بهزی
 تا بمیننی نووری چاو و هیزی پیم
 دیم و دیم و دیم و دیم و دیم و دیم
 دیم هه تا هه مبی برست و بیر و هوش
 گه ر گلاشم، کورده واری و ئیوه خوش!

(۴و۳و۲) له فۆلکلۆر وهرگیراوه .

- ۵ نیوه ی یه که می ئه م به یته هی شاعیریکی هاوچه رخی فارس و، نیوه ی دووه می له یه که م مه ثنوی مه وله ویی به لخییه .
- ۶ مه ولانا جه لاله ددینی به لخی .
- ۷ له به یتی (برایمۆک) وهرگیراوه .
- ۸ شیعرى مه وله ویی به لخییه .

جوانى پەتىۋىش

گوتى: ئەي بلبىلە سەرمەستەكە بۇ خامۇشى؟
 گوتىم: ئەي نۆگۈلە خۇرسەكەكە كۈا دلخۇشى؟
 گوتى: ئەي شاعىرە گەشەينەكە بۇ پەشەينى؟
 گوتىم: ئەي ناسەكە تەپپۇشەكە بۇ پەشپۇشى؟

تاوانى بى ھىزى

لە كۆ ئەسسىزىن دەبارىتم لەبۆ كوردى پەراگەندە
لە گەرمىن غەرقى ئارەق بووم و چاوم ھەر لە سامرەندە
منى زنجىر پسىن لىرە ئەسىرى بسكى جوانىكم
زەمانە گەرچى ئالۆز و پەشىو، «كەل بەموو بەندە»
گوتى: «ئىوارە بازارى» وەرە ماچت دەمى، نەمىست
ھەلۆى كورستانى كوردستانم و ناژىم بەدەستەندە
دلم سەد ھىندى دىكانە بەناز بشكىنى، دەنگ ناكم
چ سوودىكى ھەيە، كىيە پىرسى داد و گازندە؟
جىھان و ھەرچى خىر و خوشىيە بۆ ھەلبىزاردانە
بەقانونى تەبىئەت پاشەرۆك خۆرە ئەوى گەندە
ئەگەر تاوانى بى ھىزى نىيە بۆچى لە دىيادا
بەشى من ماتەم و شىنە، بەشى خەلكى زەماوندە
بەمردوويىش نىشانەى گوللەيە ئەو كەللە پىر شۆرە
ئەوئىستاش دەرسى سەربازى دەلى ئەو شاعىرە پەندە
سەرى تەغزىم لەبەر تۆ دانەواندن فەخرە بۆ «ھىم»
بىزى (ھاجى) كە كىزى ھىمەتت سەد ھىندى ئەلۋەندە

ٹیوارہی پایز

لہ ئاسوئہ کی دوورہ دہست
 ئاوابوو زہردہی پاییزی
 دہتگوت بووکیکی بی نازہ
 پہردہ جی دینلی بہ زیزی

پہلہ ہورنکی چلکنہ
 گرتی سووچیک کی ئاسمان
 گہلای زہردی دارنک وہری
 زریان بردی بہرہو نہمان

جووتیک کوتری سہر بہ کلاوہ
 ہہلکورماون لہ سوانہیہک
 دیارہ لہو دہورہرہانہ
 پییان شک دی ہیلانہیہک

پاساری سہرداری کولان
 فرہ و جیکہیان لی برا
 قہل فری... فری... تا ون بوو
 ہہر پرورہشیی خوی پی برا

شەپۆلێک مۆسیقای بەسۆز
هات و رابورد بە بن گۆتمدا
شوێنێکی بۆ خۆی کردەوه
لە ناخی دڵی توێ توێتمدا

ناخەر کۆلی بۆ بردە ژوور
باربەرێکی درێژی پرووت
دەرکی دووکانی گالە دا
مام حاجی و بەره‌وماڵ بزووت

نازدارێکی چارشێو بەسەر
بەتەنیشتمدا تیپه‌پری
بەغار هات و توند قیژاندى
پرووتەلەیه‌ک بە بەدغه‌پری

کەمێک راوه‌ستا جا رابورد
ئەو لاوه‌ی جاده‌ی ده‌پێوا
دیاریوو خێسیکی دابوو به
ئەو شوخه‌ له‌ بن چارشێوا

کێژێک خۆی له‌ ژوور کۆتاوه
دەرکی هه‌وشه‌که‌ی پێوه‌دا
ئیتەر شوێنه‌واری جوانی
بەدی ناکه‌م له‌م نێوه‌دا

تا تاریکان پەیدا دەبی
چۆل و چۆلتر دەبی جاده
نە دیتە دەر کیژی لەبار
نە پادەبیری لای سادە

هەوا بوو ئیلە، ئاو ئیلە
گۆل سیس بوو، گەلا زەرد
تەنانت پەنگی گۆراوە
ئەم دیوار و دار و بەردە

تەماشای هەشتی دەکەم
پەنگی پاییزی گەرتوو
جوانی خۆی لی شاردوو مەو
دزنیوی پیژی گەرتوو

چاوم لە ئاسمان بەری
دلم هیندە دیکە گیرا
گەلیک بیرەویری کۆنم
لە پر هاتنەو بەییرا

ئارام ئارام بەلۆژە لۆژ
ئەوا بەرەو مال بوومەو
نە کەس لە پیشمدا دەروا
نە کەس دیارە بەدوومەو

نا نا ناپۆم، مهلهی دهگهه
له نهیو دهريای مهندی خهیاڵ
داهیهزاور و پرووگرژ، تووهره
دل پر تاسه، میشک بهتال

ناخ، دیسان رووپه پیک دریا
له پوژ نه ژمیتری ته مه نه!
ناخ، دیسان شهو داهاتهوه
من ههروا دووره وه ته نه!

ناخ، دیسان چوومه ژیر بالی
پهشی شهوگاری ته نیایی!
ناخ، دهبی دیسان بچیه ژم
ژههراوی تالی جودایی!

ناخ، دیسان دهبی پابوژم
له ژووریککی سارد و سپردا!
دهگهل نازار دهسته ملان بم
تا بهیان له نوینی سپردا!

دهپۆم، دهترسهم، دهله رزم
له پهلاماری مۆتهی شهو
داد له دهس نهه دلای به خهه!
وای له دهس نهه چاوهی بی خهه!

دەپۆم تا سەر پیکه وهنیم
 ده گهل زام و دهر د و ئیشم
 دەپۆم تا شهوئکی پایز
 من شه و نـخوونی بکیشم

دوور قاقایه کم گوی لی بوو
 دهتگوت گوللەم پیوه دهنی
 چون به ئیوارهی پایزیش
 ئی وا ههیه پی بکهنی!

خه یالم بیوو به وشه
 نه مزانی کەس به دوامه وه
 دهنگیکی لهرزۆک و نهرم
 به سپایی جوابی دامه وه:

«به لی هەن و یه کجار زۆرن
 بازرگانی فرمیسک و خوین
 به لی هەن و پی ده کهنن
 به سەر به ههش، به مل به کوین

به لی هەن و پی ده کهنن
 به من، به تو، به هه زاران
 به داخی باوک کوژراوان
 به هه نیسکی هه تیواران

بە نەزانی، بە نەخۆشی
بە تاریکان، بە شەوۋەزەنگ
بە زنجیر، بە تەناف، بە دار
بە گرتووخانى تەپ و تەنگ

بە بۆكۈرۈوز بە چىرە دوۈكەل
بە ھاللاۋ، بە گىر، بە ئاگر
بە تەم، بە مژ، بە ھۆرە، بە دۆك
بە تۆفانى ولات داگر

بە بوومەلەرزە، رەشەبا
بە سووتمان و زىيان و زەپ
بە ھەرچى خراپ و شوومە
بە گشت دەسكىرى خۋاى شەپ

بە نالە، بە كۆل، بە گریان
بە سىنگ كوتان، بە پروو رىن
بە بەرگى رەش، بە چاۋى سوور
بە گۆرۋخانە، بە كۆرى شىن

بە كەلاۋە، بە كوندەبوو
بە دىۋارى ھەرەس ھىناۋ
بە داۋىنى تىتۆل تىتۆل
بە ئانىشكى پىنەكراۋ

به نووکه نووکی بیوهژن
به هانه هانی ماندووان
به زیرهزیری مندالان
به نوووهی نیوه زیندووان

به نهپه نهپه جهلادان
به قرمه قرمی شهست تیران
به ویره ویری قه مچیان
به نهشکه نجهی پروونا کیران

به چلکی یه خه ی کرکار
به کفای سهر شانی جووتیر
به پهچه و پروبه ند، به خه نجهر
به یهک نه بوونی می و نیر

به قه له می به زیوی کول
به زمانی له بندا برپاو
به ده رکی داخراوی فیگرگه
به کتیب و ده فته ری درپاو

له قامووسی نه وانهدا
به زهیی مانای نه مراه
بیژیان له بزه هه لده ستی
وازیان له خوین و زووخواه

ھەر دۆڭى خوتنى لاۋى
بۆۋان ياقووتىكى سوۋرە
ھەر تىكى فرمىسىكى كىژى
بۆۋان مروارىسى بەرموۋرە

ھەناسەى ساردى ئاۋاران
كۆشكى ئەۋان گەرم دەكا
لەشى پەق و زىگى بىرسى
جى پاروۋىيان نەرم دەكا

سەرمایەى وان لەگەردا بى،
با زۆر دەرک بەقوپ گىرى!
دۆلار لە بىرە نەكەۋى
با كۆلەۋار بى داپىرى!

دەبا خوين بى و سەران بەرى
چەرخى كارگەيان بگەپرى
پى دەكەنن، پى دەكەنن
بە بىلىسى ئاگرى شەپرى»

گوتىم: «كەۋابو، ئاشنا!
بەشى ئىمە لەتو چوونە»
گوتى: «نا، نا، دوور بنۋاپە...
دوور بنۋاپە... ئاسۆ پوونە...»

بەرەو ئابۇ

سۆڧىي گۆشەى خانەقا بوم، ئىستە پىرى مەيكەدەم
 زاھىدى خەلۋەتنىشەين بوم، ئىستە مەست و مەيزەدەم
 سەروى ئازادىش لەبار و دلگەش و بەرزە، بەلام
 گىانەكەم مەن شەيت و شەيداي لار و لەنجەى ئەم قەدەم
 جىلۋەيى جوانى لە ھەرچىدا ھەبىي خۆشم دەوى
 پۇژى كوشتەى مەنى زوپ و پۇژى گىرۋەدى شەدەم
 ھەريەكەى بۇخۇي دەجۋولنىتەو ھەستى دەروون
 زەردەپەر، كاروانكۈژە، تارىك و پرونى سوبەدەم
 ئاسمانى ساو و دەرياي مەند و تارمايى چىا
 سىۋى لاسوور و بەھيى زەرد و ھەنارى گول بەدەم
 كى ۋەكو مەن سارد و گەرمى پۇژگارى چىشتوۋە؟
 گا لە دەشتى گەرمەسىر، گا لە كوئىستانى گەدەم!
 ۋەك شەپۇلى زى خورەم ساتى ھەدادانم نىيە
 گىژ دەخۇم، پىچى دەدەم، مەن پۇلە كوردى ئەم سەدەم
 پىگە سەخت و پىر لە كەند و لەند و ھەلدېرە و گەوہ
 ھەردەبى بىزووم، دەبى بىشكىم، وچانى لى نەدەم
 سىبەرى مەرگم لە پىشدايە و بەرەو مەنزل دەپۇم

ناخی گۆڤى تەنگە جىگام، ھەر تىل ئاسا بى قەدەم
مەن بەرەو ئاسۆ، بەرەو پروناكى بالىم گەرتوۋە
چۆن بەرەو تارىكى دەخشىم، پال ۋەشەيتانى دەدەم!
كانىي پروونم دى بەلىشاۋى بەھار شىلۋى نەبوو
بەفرى گەورەم دى چىاي گەرت و بەتاۋى بۆ قەدەم
ژىنى كورتم دى پراۋېر بوو لە شانازى و شەرەف
عومرى زۆرم دى كە دوايى ھات بەپىسۋايى و نەدەم
ئاگرى سىنەم بىلىشەي دى و ۋلات پۇشن دەكا
نەو دەمەي خۆم ۋەك دىلۋىيىك دەچمە نىۋ دەرياي عەدەم

جوان ناسوتى

دىم كچىكى لىبارى لادىيى
 بۇ نوڭز رادەخا بەرەلىيىنى
 گوتم: «ئەي نازەنىن كە پوخسارت
 ھەموو باخى بەھارى خوا دىنى
 بوچى پىت وايە ئەو خودا گەورە
 ھىندە بى رەحمە توش بسووتىنى؟!»

سازى ناماز

بىلىلى بالىشكاوى وهختى گولم
هر شه پۇلان دەدا دلى له كولم
كوردى بەندى بەيانى نەورۇزم
گىرى گىرتووه دەروونى پىر سۆزم
موغى بى ئاگرى شەوى يەلدام
چاوپى چارەنوسى ناپەيدام
كەوى يىدەنگى نەوبەهارانم
گوللى يىرەنگى چار له بارانم
كونجى جىزوانى چۆل و خاموشم
سىبەرى نازەنىنى پەشپوشم
دەستى بەرىوى كچى گەپى شايىم
هەستى خىكاوى لوى سەودايىم
كىلى گۆپى شەھىدى گومنامم
تاكە دارى كىرووزى بى ئاوم
دەفتەرى شەئىرى شاعىرى پروتم
شەمى سەرگۆپ و دارى تابووتم
كونى گىراوى كۆنە شىمالم

خەونى ئالۆز و خاتىرەى تالم
 ژىلەمۆى ئاگرى بەيانانم
 باوکی فرمىسکم و کوپرى ژانم
 بالە سکووتاوہکانى پەروانم
 شووشە بادەى بەتالى مەىخانم
 چلە پىحاننى دوورە دىراوم
 سازى ناسازى ھەلپەسىراوم
 تکه ئاونگى سەر گەلای زەردم
 خەستەو و دەردەدارى چى دەردم
 ئاخىرىن تىشكى خۆرى پايزم
 شاعىرى پىرى توورە و زىزم
 چۆن دەتوانم بە تو بلیم من چىم؟!
 خۆم گومانم ھەيە کە ھەم يا نىم؟!

ماڻهي خوداڻي

وهره يارم، وهره ئهه تازو يارم!
وهره نه ستيڙه ڪهه شه وگاري تارم!
وهره ئهه شاپهري بالي خه يالم!
وهره ئهه شه وچراي پرووناڪي مالم!
وهره خاسه ڪهه وي پام و ڪهه وي من!
وهره ئيلهامه ڪهه نيوه شهه وي من!
وهره ئوخڙني سيني پپر گري من!
وهره پيرؤزه ڪهه بهرزه فري من!
وهره ناونگي سهر پهلڪي گولي سوور!
وهره ناورينگي گهرم و مهه شخه لي نوور!
وهره ئهه ريڙنه باراني بهه هاري!
وهره شيعري تههري پپر ورده ڪاري!
وهره ئهه نه ونه مامي باخي ڙينم!
وهره ئهه شاگولي ميڙگي نه وينم!
وهره ڪاروانڪوڙهه ڪاتي بهه يانيم!
وهره بيروهره و ناواتي جوانيم!
وهره ئهه هوت هه ٽاڪو بتهه رستم!

وەرە مەمکۆلەکت بگرم لە مستم!
 وەرە ئەى (خەج)، وەرە ئەى (خاتوو زینام)!
 وەرە با بەژن و بالاکەت ببینم!
 وەرە با دامەڕێ ئاوات و تاسەم!
 وەرە با بسکەکت لادا هەناسەم!
 وەرە با هەلمژم نەم لێو گەرمە!
 وەرە با هەلگوشم نەم ڕانە نەرمە!
 وەرە جوانی، وەرە نازت بکێشم!
 وەرە وەک دەستەگۆل داتنێم لە پێشم!
 وەرە با بەس بکەم ئەو باوە باوە!
 وەرە با یێن بکەم ئەو بسکە خاوە!
 وەرە با دەس لە بالاکەت وەرێنم!
 وەرە کۆلمەم لە کۆلمەى تۆ خشیتم!
 وەرە سووربە لەسەر وادە و بەلێنى!
 وەرە کوردبە و مەکە پەیمان شکێنى!
 وەرە گیانم فیدای چاوى ڕەشى تۆ!
 وەرە با هەست بکەم گەرمى لەشى تۆ!
 وەرە ماچم دەیه ماچى خودایى!
 کە یێزارم لە ماچى سینه مایى!

دهستی ته‌زیو

حه‌یفه نهو ده‌سته که گولزاری دهنه‌خشانده، بشکئ
حه‌یفه نهو ده‌سته که دل‌داری ده‌گه‌وزانده، بشکئ
حه‌یفه ده‌ستی که به لهرزی و به ته‌زیوی دیسان
دوژمنی مله‌وړی زوړداری ده‌لهرزانده، بشکئ

۱۹۷۶

کوانی؟

کوانی نهو په‌نجه که توندی ده‌گوشی مه‌مکی توند؟
کوانی نهو پییه که بو ژوانی ده‌چوو گوندا و گوند؟
کوانی نهو چاوه که هر جوانی ده‌بینی و چی دی
کوانی نهو بیر که هه‌لده‌فسری به‌رو به‌ری و دوند؟

جوانى بەس نىيە

جوان پەرستم، جوان پەرستم
 بەدىدارى جوانان مەستم
 كە دەبينم كىژى تەپپۆش
 گشت خەمى دەكەم فەرامۆش
 كە كىژى جوان دەبينم
 ساپۆژ دەبنەوه برىنم
 كە دەبينم لەنجە و لارى
 ھەست ناكەم بە چ ئازارى
 كە نازدارى پادەبرى
 دلى ساردبۆوم گر دەگرى
 كە چاو لە چاوى دەبرم
 بە ئاسمانىدا دەفرم
 كە رىك دەكوشم پەنجەى نەرم
 لەشى سەرم دەبى گەرم
 بزەى شىرىنى سەر لىوى
 ھەستى پىرانەم دەبزىوى
 نازى شوخىكى نازەنىن

دەمباتە بەھەشتی بەرین
بیەرم لە بەرم دەروێژن
کەچی کچم ھەر خۆش دەوێن
کچ ئاواتی پیرۆزمن
خۆشیی دلی پر سۆزمن
کچ نووری دیدە و چاومن
بەندی جەرگ و ھەناومن
کچ پروناکایی ژینمن
کچ ھەتوانی برینمن

بەلام ژین ھەر ھەوەس نییە
جوانیش بەتەنی بەس نییە

پەرستارى پەشەپۇش

پزىشكەم شەرمەزار بۆۋە كە نەيتوانى بكا چارم
 دەبىي ھىوام بە مان چەند بىي كە پەشەپۇشە پەرستارم
 دەلىيى چۈنى؟ چلۇنت تىگەيىنەم دەرد و ئازارم
 بەساغىيش نەيتوانى ھەستى مەن دەربىرئى گوفتارم

جاويلكه

لهو ده مهی پرا دلّم لیّی داوه بو ژوان
من دیوانه‌ی چاوی جوانم، چاوی جوان
گهرچی خه‌لکی ولاتی چاو جوانانم
چاوی جوانم نه‌دی تیّر به‌چاوانم
هه‌تا لاو بووم چاوی جوانم لیّ ون بوو
په‌چه و پرویه‌ند و چارشییوم دوژمن بوو
نیستتا پیرم و که‌وتوومه‌ته ناویلکه
چاوی جوانم لیّ ون ده‌کا چاویلکه

۱۹۷۷/۱/۲۰

خۇزگە

خۇزگە ۋەك خۇر نەمدىبايە شەۋى تار
 خۇزگە تاۋى رام نەبۋاردبايە بى يار
 خۇزگە پىرى كەلەلەي نەدەكسردم
 خۇزگە لە يەكەم ژوانگەدا دەمردم

عیشق و ئازادى

ئەگەرچى شەۋەرەنگە ساقى بۆم تىكە كەمىكى تر
كەۋا ئەمشەۋ سەرى ھەلدا لە ناخمدا خەمىكى تر
لەبادە ئەم ژەمە تىركە منى تىنوۋى جگەرسووتاۋ
بەچى ديارە كە دەيىنم شەۋىكى تر، ژەمىكى تر!
ئەۋەندە دەردەدار و بى پەرستارم كە پىم وايە:
لەسەر كىكى تەمەن ھەلناكرى تازە شەمىكى تر
گەلىكم پۇزگارى تال و شىرىن رابوارد، ناخۇ
مەرگ مەۋدا دەدا ديسان بىنم سەردەمىكى تر!
گەيشتمە سەر ترۋپكى ئارەزوۋ پۇژى، كەچى روانىم:
لە پىشمدايە زەرد و ماھ و سەخت و ئەستەمىكى تر
ھەتا چارشىۋ بەسەر تۆۋە دەيىنم نازەنىنى كورد
بەسەر بىيىلەكەى چاۋى منا دەكشى تەمىكى تر
نەما (خانى) ھەتا چىرۋكى عىشقى ئىمە دارپىژى
دەنا ھىشتا لە كوردستان دەژىن (زىن و مەم) يكى تر
پەپوولەى خۇشەۋىستى من لە شويتى ناگرى ئارام
دەنىشى و بالى دەبىزىۋى لەسەر سىنە و مەمىكى تر
ھەزار ھىندە پەرىشان و سىياچارە بژىم ھىشتا

لەنۆ دڵدا ھەمە ئاواتى خال و پەرچەمىكى تر
 ھەتاکو دواپشوو پێبوارى پێگای عىشق و ئازادىم
 ئەگەر پێجگە لە ناکامىش نەبینم بەرھەمىكى تر
 کە فرمیسکم لەسەر پوخسارى کىژى دڵشکاو بینى،
 گوتم: یاخوا لەسەر سوور گول نەبینم شەونمىكى تر
 شەونىكى چاوەنوارپت بووم، نەھاتى گیانەكەم، وىستت
 منى دڵ ناسكى شاعىر بگێرم ماتەمىكى تر
 خدر نىم بو تەمەن شىت بى بەکانى ژینى دانووسىم
 ئەوەندەم ژین دەوى تا دەم دەنیمە نۆ دەمىكى تر
 بەتۆ چارەى چلۆن دەکرى دەروونى پەر لە ناسۆرم
 خەسارى بو دەكەى دوکتۆرى زانا مەرھەمىكى تر
 بەھار و گول، کچ و مانگەشەو، شىعرى تەر و بادە
 لەوێ زیاتر جەنابى شىخ گەرەكتە عالەمىكى تر

سووی دهوران

زهمانی زوو هه‌بوو میرنکی زۆردار
دزڼو و دل‌په‌ق و خوڼ‌پڼڅ و لاسار
دلی خوڅ بوو به نازاری هه‌زاران
به‌دهس نه‌و چوون هه‌زاران و هه‌زاران
قسه‌ی خوڅی ده‌گه‌ل خه‌لکی جوڼ بوو
هه‌میشه تیخی جه‌للادیی به‌خوڼ بوو
سه‌ری زۆر لاری جوانچاکی بری‌بوو
زگی زۆر پیاری دل‌پاکی دری‌بوو
رق و قینی له‌ نیو چاوان ده‌باری
دزی و سووتمان و کوشت و بر بوو کاری
بزی هه‌رگیز نه‌بینرابوو له‌سه‌ر لیو
ده‌غزری وه‌ک یه‌کانه‌ و برپه‌کی کیو
درنده‌ی هار و ماری بی په‌زا بوو
له‌ تالان و برپڼه‌ شه‌ره‌زا بوو
له‌ ترسانی ولات پر ترس و په‌و بوو
پموزنه‌ی تاریکان و خوی شه‌و بوو
گروگریان به‌ناوی نه‌و ده‌کرد ژیر

لەوى تۇقىبوو ھەم زارۇك و ھەم پىر
 مەكۆى جەردە و چەتان بوو دىوہخاننى
 غولام و نۆكەرى بوون ناننى ناننى
 لەوى يىزار بوو ئىنسانى بەنامووس
 تەشى پىس بوو لە دەرکى ئەو زمان لووس
 دەيانکرد خزمەتى وەك دىل و بەندە
 ھەتيوچە و سەرسەرى و سۆدرە و سەھەندە
 لە ھەق يىزار و دل بەستەى پىايى
 يەكەم تۇچىنى كىلگەى بى وەفایى
 نەيارى چاکە و ييارى خراپە
 خەزىنەى كون بر و شارى خراپە
 پەرى قامووسى ئەويان کردبوو داگیر
 وشەى دار و تەناف و كۆت و زنجیر
 بەپاستى ملھوپىك بوو دوژمنى گەل
 لەبەر ئەو نەیدەئرا كەس بلى: لەل
 خودا پازى بوو لىتى، ئەمما خودای شەپ
 لە خەلکى بەربىوو وەك گورگى نىو مەپ

بەلام كىژىكى بوو ئەو گەندە پىاوە
 كە دەتگوت خوشكى ئاونگ و خوناوە
 لەبارى، نازەنىنى، كولمە ئالى
 نىگارى، دلپىتىنى، چا و كەژالى
 بەژن بارىك و بالابەرز و تەپپۆش
 يەسك سووك و پەزا شىرىن و پروخۆش
 ھەنى جواتەر لە مانگى ئاسمانى

پهړۍ په شادالي بوو نه برؤی که مانی
بسک په شتر له رږزی ژیر چه پوکان
په شپو اوئ که ژیری بو په شوکان
که زی خاوتر له خاوی لا نواله
له شهرمی کولمی سوور بؤوه گولاله
نہوی تیری نهوین جهرگی نه کولئ
نہ بوو ناگای له پیکانی مژولئ
بـزهی دهرمانی دهردی دهره داران
وشمی وهک به ختہ بارانی به هاران
سهمای په ریان دهگوت لار و له نجهی
پهړۍ گول دہیہ شانندن دست و په نجهی
کورپی ههردی دهیتا گوی مہمانی
له لای وهی تامی دہسبازی دہزانی
هه مووشپوهی له بابی خوی جودا بوو
فریشتہی پاکیی و خیری خودا بوو
تہ بیعت نہو کرہی وا ورد تہ نیبو
خودای جوانی له خوشیانی خہ نیبو
ده گهل نہو جوانیہ خاوهن شهرم بوو
دلی زور نہرم و خوینتی زور گهرم بوو
دہبوو جیی نہو بهرتر با له هه وران
که چی دہژیا له ژووری مالی گه وران
دہبوو چه تری سہری بالی هوما با
نہوہک ناوا له روپوشی خزا با
دہبوو سواری قہ لاندوشی هـلـو با
له بهرزیی چيادا سہریہ خو با

نهوهك ليى داخرا با دهركى هه وشه
 ژيا بابه له نيو نهو غهور و هه وشه
 ده بو ژوانگه ي له كن پاوگه ي كه وان با
 نهوهك وا چاو له ده ستي دهر كه وان با
 ده گهل پيروو بكا پاز و نيازى
 گهل اوژى به هاوپازى بنيازى
 بكا سه يرانى زهر د و ماه و پازان
 له هه و رابى به سيره ي سه قر و بازان
 گزينگ بنگيوى كولمه ي ناگرينى
 شنه بيزوى بسكى پر له چينى
 ده گهل گول پي كه نينى فيتكى به يانى
 سه رانسه ر پر له خو شى بى ژيانى
 ده گهل بولبول بللى هيران و به سته
 خلك شيدا بكا بهو شور و هه سته
 ده بابه چيژى ئازادى بچيژى
 نهوهك فرميسكى نامرادي برپيژى
 به ئاونگى بشوا روخسارى پاكي
 له پاكمان ون نه بى ديدارى پاكي
 ده بو بو كشن دهس و په نجه ي له گو وهند
 «كوپى، ديواندپى»، بهند هه لبرى، پهند
 ده بو جووتى ژيانى هه لبري
 نهوهك بابى به سه وقاتى بنيرى
 قه فس زيندانى تاوسى شوخ و مه سته؟
 كچى جوان و له بار و دهركى به سته؟
 كچى بى بهش له نيو بو رج و قه لادا

دوره نه مماله دوپ دورجی به لادا
دهبا هر نه تلّس و دیبای له بهر بی
کچیک پروو بهسته و چارشپو به سهری
بلا پاژنه ی له زپر بی کهوشی جوانی
که دانرابی له ده رکی ده رکه وانی
به کاری چی دی خشل و زپر و زپوهر
کچیک کی نه شته نیو خه لک و جه ماوهر
به کاری نایه بهرگی جوان و مومتاز
کچیک کی چاوی دووروابی وه کوباز
له ژاری تالتره خوراکی چهوری
کچیک وه ک پروژ نه یته ده له ههوری
سیا چالی کچانه کوشکی میران
هه زار خوژگه به کاو لاشی نه قیران
به قانونی ته بیعت ناژی بی جوت
نهوی نینسانه، جا دارایه یا پروت
کچی میر و گه دا دلّیان هیه دلّ
دلّش ناکا له دلّداری و نهوین سلّ
ره بن تامی ژیان ی چون ده زانی
نه گهر «پی» شی بگاته ناسمانی
که سیک جوتی نه بوو خوشی نه بیینی
به هه شت ناهینی پروژی دیر نشینی
که سیکی ژینی بی ژوان پاپویری
هه موو ژانی جیهانی پی دهویری
نهوین مایه ی ژیان و بوون و مانه
نهوین پایگرتووه دهوری زه مانه

نهوین نه‌بوايه پټی ناوې بخوۍ سوږند
 جیهان چوّل بوو په‌پووش تییدا نه‌ده‌خوږند
 ژيانی بی نهوین دهشتی نه‌بوونه
 له سایه‌ی عیشقه هم دنیايه پروونه
 ژيانی بی نهوین گشتی زیانه
 کچیش نه‌یخوارد فریوی هم ژيانه
 وه‌دووی دل ک‌هوت و پچری به‌ند و پټ‌ه‌ند
 دلی خوۍ دا به‌لایکی هونه‌رمه‌ند
 هونه‌رمه‌ندیکی پاکی به‌رزه نا‌کار
 که جار‌جار پټی ده‌که‌وته مالی خوون‌کار
 هونه‌رمه‌ندی که هر نه‌غمیکی تاری
 گر و ناوړینگ و پشکوۍ لی ده‌باری
 هونه‌رمه‌ندی که ده‌نگی پر خوروشی
 به به‌ندی ده‌په‌راند د‌ه‌رد و نه‌خوشی
 هونه‌رمه‌ندی که هه‌ستی نا‌گرین بوو
 ده‌روونی پر له ناسوړ و برین بوو
 هونه‌رمه‌ندی که سووتاوی نهوین بوو
 هه‌موو نه‌ندامی سوژ و تاو و تین بوو
 هونه‌رمه‌ندی که زاده‌ی د‌ه‌رد و خم بوو
 زده‌ی ده‌ستی ره‌شی دیوی ستم بوو
 هونه‌رمه‌ندی به‌زگ برسی و به‌چاو تیر
 له شه‌ر بیزار و د‌و‌ستی ناشتی و خیر
 هونه‌رمه‌ندیکی عه‌سری فیئودالی
 دلی پر بوو، به‌لام گیرفانی خالی
 شه‌وانی به‌زم و شای و شه‌ونشینی

له درزی پهرد یه کتریان دهیننی
که ټیک دهلقا نیگای پرر گفگوځیان
دهیاندرکانه بهسانی رازی خوځیان

کورپش سهوداسه ری کیژنی نه میر بوو
له داوی خوځه ویستیدا نه سیر بوو
نه وین نایینی بهینی قهوم و دینان
نه وین نازانی فهرقی توځو و چینان
نه وین دوو دل دهکا مهفتوونی یه کتر
له کن نه وهک یه کن نیسلام و گاور
نه وین خاتوو زلیخای نهرم و هیادی
دهکاته دیلی عهبدی زپر خریدی
نه وینه شیخی سهنعانی غه ریب زان
دهکاته گاور و شوانی به رازان

نه گهر خاتوون گرفتاری نه وین بوو
نه وینی لاهه که زیاتر به تین بوو
گپری گرتبوو دهروونی پرر له جوځی
له تاوانی نه مابوو هڅوځی خوځی
له سورنی نه شوځه نوځره ی لی برابوو
له ژیندا ژان و نیڅی پی برابوو
نه وینی نه دووانه دوور به دوور بوو
که دیواری قه لای میری سنوور بوو
سنوور و شووره و تامان و په رژین
له تامه زرووی نه وینی تال ده کن ژین

قەلا سەخت و ھەرەمخانە پراوپر
دەرک گالە دراو و دەرکەوان دپ
مەگەر بالدار بەسەر کۆشکا فریبا
مەگەر لیمشت دلی شوروی دریبا
مەگەر پۆژیکى بەزمى بایە خوونکار
کورپشیان بردبایە لی بدا تار
لە درزی پەردە دیبای بەژنى یاری
لە سیحری تپەپاندبا سۆزى تارى

زەمان رابرد، پتر بوو ھەستى دۆستى
بەلى ھەستە کە میر نایەن دەرۆستى
لە دەورى ھەستى کەس ناکیشری شوروی
خەیاڵیش شارەزای پشتى سنوورە

ھەراسان بوو کچی میرى بەجاری
گوتى: «بەسیەتى با راسپیرمە یاری»
ژنیکى راسپاردە کن ھونەرمەند
«نیت ئەو بی بەشى و سووتانە تا چەند؟!»
خەمى دوورى نەخۆین، ھەرچی دەبی، بی!
دەبا بی و برۆین، ھەرچی دەبی، بی!
وەرژ بووم لەو ژیان و پنچ و مۆرە
بە ئازادى بژیم تاوئکى زۆرە
ھەموو زۆر و جل و نۆشین و خواردن
فیدای تاوی دەگەل ئەو رابواردن
ھەتا کەى مەینەتى دوورى بچۆژین!

ههتا کهی بووکی ناواتمان بنیژین!
ههتا کهنگی خدیال بگرینه باوهش!
بلهرزنتی مچورکی بی بهشی لهش!
ههتا کهی نهو نهیینم تیر بهچاوان!
لهسهه من داخراپی دهرکی باوان!
ههتا کهی داخری سینگ و بهرووی من!
ههتا کهی نهشکی تاسه و نارهزووی من!
دهبا بی و پروو بکهینه دوور ولاتان!
نهجاتم دا له نیو شووره و قهلاتان!
نهگهر مهرده، بهجهرگه، پاکه، سهریاز
دهبا بی و من بکا لهوبهنده دهر باز!
نزا و پارانهوه و گریان و ناله
چ سوودیکی هیه نووشتهی به تاله
نهبی باکی له خویری دیوهخانان
به پیاوان دینهدهر گهوههر له کانان
به زور بشکی دهبی دهرکی قهلایه
دهنا نهو دهرکه بو کی ناوهلایه»

نهوهی بیست لاوۆ گهشکهی گرت له تاوان
گوتی: «ناماده و سازم به چاوان
دلّم ناوی نههبی قوریانی نازی
سههرم ناوی نهیته بهردهبازی
نهوا بوۆ ناوهلایه باوهشی من
بهسه بوۆمن که نهو یته بهشی من
له پپی نهودا بهخت کهم گهر زیانم

بەسەرىزى و بە شانازىي دەزانم
لە پىتاۋى ئەوا گەر بچمە سەردار
لە ژىر پىمدا دەينىم مەزن و سەردار»

شەۋەزەنگى بە زەبرى زىر و بەرتىل
كراۋە دەركى زىندان بۇ كچى دىل
كچە گۆرپەۋە كۆشك و تاج و تەختى
دەگەل ئازادى و ئازار و سەختى
بە جۈوت پۇيىن دەگەل يارى ۋە فادار
بەرە مۈلكى ئەوين و ژىنى ساكار
سەنۋورىان ھەلبەۋارد و چوونە شارى
لەۋىش فەرمانپەرۋا بوو نابەكارى
لەۋىش مىرىنكى زالم كارىدەس بوو
لەۋىش بى چاۋوۋويىك دارىدەس بوو
لەۋىش زىندان و بەندىخانە پىر بوون
گىزىر و پاسەۋان شوۋن گىر و دىر بوون
لەۋىش ھەر سەرىزىۋى باسى سەر بوو
لەۋىش دىنا بە كەيفى بى ھونەر بوو
لەۋىش ناپىۋاۋى بازارى گەرم بوو
لەۋىش باۋ باۋى پىۋاۋى بى شەرم بوو
لەۋىش پىسكە و درۋىزى كارى باش بوو
لەۋىش مەردايەتى و پاكى لە پاش بوو
كۈر و كىژى لەبارى پاكى ساكار
لە پىنى ژىنا لەۋى بوونە كىركار
لە بۇ نائىك و بۇ يەك تۈزە پىخۇر

یەکیکیان بو بە پالە و یەک بە جلشۆر
 ئەگەرچی زۆر گران بو ئەو ژیانە
 بەلام کەیفی هەبوو بەزمی شەوانە
 بەپۆژ ئاوارە بو پێخۆر و نانی
 بەشەو دەستەملان بوون تا بەیانی
 لەشی ناسک کە ئازاری دەبینی
 زمان دەیگوت ژیان چەند نازەنینی!
 لەدنیادا نەبینرا نۆشی بی ئیش
 کەسیک خۆشی دەوێ حازر بی بو ئیش

ئەمیریان کرد کە لەو کارە خەبەردار
 بە خۆی دادا وەکو وەرچی بریندار
 بەرێدا چوو بە ناھەق خۆینی پشتن
 گزیر و دەرکەوانی گەرت و کوشتن
 هەمیشە دەیگوت: «ئەو ئەو ئابروو چوونە
 شتی وا نەیبوو وێنە و نمونە
 کچی من یی بە جووتی بۆرە پیاوی،
 دەکوژری، خۆی لە مائی کابە باوی!
 دەبی من چۆن بژیم و چۆن بمینم!
 لەنیو هاوشانی خۆمدا سەر هەڵینم!
 کچی من هەلگەرن، وەللاھی جوانە!
 کچی من بو کچی گاوێ و شوانە؟!
 لەنیو مسکینی خۆم دەبمە پلێتە
 نەکوژم ئەو هەتیو و ئەم سەلێتە
 نەیانەتێم دەبی لەو سەرزەمینە

لە شانم دادېم ئەو پېنە شىنە
 ۋە كارخەم دەسەلات ۋە ھىزى زۆرم
 بە خوتىنى ئەو پەللە ۋە نەنگە ۋە شۆرم»

بەپرىيى كىردن گەلى شەيتان ۋە شۆفار
 ھەتتا بىكەن لە ھالى ۋان خەبەر دار
 تولەى شوتىگىرى بەردانە مل ۋە مۆ
 ۋە كار كەوتن لە راۋىچكە ۋە لە بابۆ
 چ ناپىيان ئەوانەى سوودپەرستىن
 دژى خاۋەن دلى شەيدا دەۋەستىن
 چ سېلەن ئەو سەگانەى گورگەمىشەن
 كەلاک بۆ گورگى برسى رادەكىشەن

گەپان شۆفارەكان قوزىن بە قوزىن
 ۋەلاتيان دا سەراسەر سەنگ ۋە سوۋرن
 گەپان شار ۋە گەپان دىھات ۋە ھۆبە
 ھەمويان پشكىنى نۆبە بە نۆبە
 گەپان كىۋ ۋە چىا ۋە شەكەوت ۋە زەندۆل
 گەپان كادىن ۋە كەندو ۋە ناخور ۋە ھۆل
 سەروشوتىيان نەبو پەيدا لە ھىچ كۆى
 كەسەى نەيدىبو دوو شەيدا لە ھىچ كۆى
 بە مىريان راگەياند ۋەك پۇژە رەۋشەن:
 كە «لېرە نىن، پەپاندوويانە كەۋشەن»
 گوتى: «پىتەن دەدەم ئەمجارە فەرمان
 بچەن بۆ ۋەلاتى دوور ۋە دەۋرۋىرمان

برۆن و رامه وه ستن، هیچ مه ترسن
 هه والی ئه و دووانهم بۆ پیرسن
 له ههر کوییه هه بن بیاندۆزنه وه بۆم
 وه کو تاژی به کار بیانقۆزنه وه بۆم
 «دهدهم پاره و خه لاتى باش به ئیه وه
 که بۆم دهدهس کهمن ئه و دوو سه ربزیه وه
 له بان هه وران بژین یا ته ختی به حران
 له داویان خه ن به فیله و فه ند و مه کران
 گوتوویانه که خزمه تکاری چاکى
 دهبی وه ک داله بکه ی بۆنى که لاکى
 له ئیه وه کار و تیکۆشان، له من مال
 ده تانه اپم به سه ریانا نه بن زال»

قه لای میران به دهس ناکهس دهنه خشی
 که «دار هۆره ی له خو ی بی زو و دهقه لشی»
 نه گهر زیڕ و درا و دهو ری نه بوویا
 بلووری ژین ده بوو غه وری نه بوویا
 نه گهر پاره نه بوویا بی ره بر و
 ده بوو زالم له کوی وا دهستی بر و؟
 نه گهر خو یرى نه کا میلله ت فرۆشی
 له خو ی نابینى زالم خیر و خو شی
 نه گهر نه سه پی غه ره ز ناوی قه له مباز
 بگاته جی وه زیری رهنگه سه رباز
 که فیله و روخ نه که ونه کلکه سووته
 مه لیک ماته به دهستی پیاده پرووته

بە من ئەو ھېرش و زەبەر و زۆلم و زۆرە
بەشى زۆرى گوناھى مفتەخۆرە

بلاۋىوون خېلى شوۋفارانى بى عار
لەدۋاي دوو ئاشقى لاۋى فېداكار
گەپان شار و ولاتى دوور و نېزىك
دووان بە زمانى فورس و تورک و تاجىك
يەكېك بوو مارگر و يەك بو بەدەرۋىش
يەكېك بوو حافز و يەك بوو بە دەسكېش
يەكېك بوو لۆتى و يەك بوو بە چاۋەش
يەكېك بوو سۈالکەر و يەك بوو بە جاکەش
خەيابان و شەقام و پىنگەيان گرت
ھەموو جىيان تەنى، گشت جىگەيان گرت
كېچ و كۆپ بى خەبەر لەو تۆرە داۋە
خەرىكى كارى خۇيان بوون لە لاۋە
نەگەرچى پرووت و پىخواس بوون و برسى
بەلام كەم كەم نەيانمابو مەترسى
بەسەرەستى ژيانى سەر ھەسىرى
بە قورىانى بى تەخت و بەختى مىرى
چ خۆشە سەربلندى و بى نىيازى
بە ئازادى بخۆى نان و پىيازى!
دەلۋىن يارى گوتى جارى بەيارى
«گەپىدەى شارەزاي زۆر گوند و شارى
لەھەمووان خۆشتر و جواتتر چ جىيە؟
گوتى: «ئەو جىيە خۆشە يارى لىيە»

که دل خوش بوو دلۆ با دهریکا دست
شه کت بی بالهش و ئاسوده بی هست
دهسیک بکری به شه و له ملی نیگاری
به پۆژ ماندوو بی با هر له کاری
دهس و پهنجیک که بوکشی جووته مه مکی
جهمام نابی به کاری تا کو نه شکي
که لیو بمژئی شه وانه لیوی دلدار
به پهنج کیشانی پۆژی ناگری بار
که شه و تیرماج و موچ و گازه کو لمه
چبوو سورتاو و تاوانگازه کو لمه
که سیکی چیژی ئازادی بچیژی
لهوی باکی نییه ئارهق بریژی
به بی پایهخ شهوی ئاسوده دهنوی
کریکاری که یار پشتی بهه نوی
به بی پیخهف شهوی گهرموگوره لهش
که یاری نازهنین بگری له باوهش
که شه و دایمالی پهنجهی یاری جوانی
به پۆژ با هر جدهو بی پیل و شانی
که سۆزی عیشقی وان ههردهم پتر بوو
هه موو تاوئکی عومریکی خدر بوو
له نیو شو فاره کاندای خواجهیه ک بوو
عهجهب زیانی خورو و پیره سهیه ک بوو
ئه میر بو پاسی نیو ماللی کریبوو
نمونهی پیاو خراپی و دهم شری بوو
که خوی بی بهش له خویشی ژین کرابوو

هه‌موو دهرکی هومیدی داخراوو
 که شه‌وقی عیشق و دل‌داری نه‌دیبوو
 که گهرمیی باوه‌شی یاری نه‌دیبوو
 که زیبک و غیره‌تی میری نه‌دیبوو
 که خوشی پیاوه‌تی و نیری نه‌دیبوو

ده‌روونی پر گریمانه و حس‌د بوو
 هه‌تا هه‌ز که‌ی به‌خیل و شووم و به‌د بوو
 که کوشتی پیاوه‌تی نه‌ده‌ستی تاوان
 هه‌قی خوی بوو پقی زور بی له پیاوان
 که وه‌ک یه‌ک برون ژن و گاشه له‌کن نه‌و
 نه‌بوو باکی بدا نازاری ژن نه‌و
 چلون برپا نه‌که‌ن ټینسانی بی به‌ش
 نه‌بی بی په‌حم و بی ټینساف و دل‌په‌ش
 که ټینسانیک وه‌کو هیوان خه‌سیبی
 نییه سه‌یر گهر نمونده‌ی ناکه‌سی بی
 به‌نه‌مری میر نه‌ویش خوی کرده سوال‌کهر
 گه‌را شار و ولاتان نه‌مه‌ر، نه‌وسه‌ر
 هه‌تا پوژنیک‌ی خواجه‌ی دل‌په‌قی پیر
 له مالیک دووریه‌دوور ناسی کچی میر
 ته‌ماشای کرد جلوسه‌رگی دپاوه
 سه‌ر و پو‌ت‌پراکی نالوز و بلاوه
 به‌روکی ناوه‌لایه، سینگ‌ی پروته
 سه‌ری نه‌و کولمه ناسکه‌ی تاوه‌سووته
 هه‌لی مالیه‌و تا نانشکی بو کول

دەرپژى ئارەقە زەنگول بەزەنگول
كەچى شادى لە ئىو چاوان دىيارى
كچى مىرە و شەرم ناكالە كارى
سەرى سوور مابوئەو كابرانەزانە
چلۆن گۆڭرەو نەم دەور و زەمانە
«تەماشای نەم ژيان و پى و شوئە
رەسەن زادە و كول و ئەسپۆن و سوئە
بە دووى كارا گەران كووچە بە كووچە
لە بۆ خاتوونى وا تاوان و سووچە
بەشیر و شەكرى پەرورەدە كراوە
لە كۆشك و سەرسەراياندا ژیاوە
هەمیشە خاوەنى كۆيلە و كەنیز بوو
جلوبەرگى هەتا هەز كەى تەمیز بوو
نەوى دەستوورى دابا جى بە جى بوو
لە خۆى زياتر لە ژوورى كۆشكى كى بوو!
دەيانكرد باوەشینی ئەمەر، ئەمەر
لە بن سەيبەر كچى نەشمیلی ئەسمەر
كەچى ئیستا لەبەر سوورە هەتاوى
پەرۆ شۆرى دەكا بۆ نان و ناوى
مەگەر باوكى پەكى كەوتوو لە تالان
كە ئەو ئیستا دەكا جل شۆرى مالان
دەبى خواردیتى مێشكى گۆردەرژى
دەنا بۆ نانى چۆن ئارەق دەرپژى
نەوى بۆ ئەو كرا ، بۆ كى كراوە؟
بەخوای وا ديارە نووشتەى لى كراوە»

نہوہندہ تہسکہ بییری گہندہ پیوان
 دہکن فہرقی کچی میران و گاوآن
 دہئین: کہنگہر و قوماش نابن بہ ویلداش^۲
 قسہی کہونہ پیوانہ و قسہی باش
 دہسہلمینن بہ پیواوی گہوج و سادہ
 کہ: سوار ہر سوارہ، پیادہیش ہر پیادہ^۳
 کچی میران دہبی لیران وہخوؤ خہن
 کچی گاوان دہبی پووشکان وہکوؤ کہن
 کچی مییری دہبی خوؤشی بیننی
 کچی شوانی بچیتہ نان چنینی

کچی مییری دہبینی باش و تہفسووس
 کچی میرنہیدہبینی پیرہجاسووس
 دہمہوئیوارہ رزگار بسوولہ کاری
 گراوہ جا بہرہو نامیزی یاری
 بہلام جاسووسی پہستی شوومی ناپیاو
 بہدوای تہودا دہچووہنگاو بہہنگاو
 تہماشای کرد کہ لاویکی قورپوای
 لہ رینگایہی برپوہ سیلہ چاوی
 کہ یاری دہرکہوت بی ترس و پاریز
 بہرہو پییری فہری گرتی لہ نامیز
 لہ ہیچ کوئی دای نہنا تا بردیہ ژوور
 ئیتر پروی کردہ تہم ژوورہ خودای نوور

هه‌لی نا چیی نهوان و وه‌ک کرپوه
له لاقانی وهرئنا ههر له‌وئوه
تسره‌ختان و پرکینکوت که‌وته پیه
له خه‌لکی وایه «کابرا ئاوی پییه»^۴
له سوئی مال و دراوی بالی گرتبوو
خه‌یالی مولک و ماش و مالی گرتبوو
همیشه وایه کاری پیای نامهرد
که سوودی خوئی ده‌کا ته‌نیا به‌راوهرد
له خوئی رازی بکا نهو میری خوئخوړ
دهروونی عاشقان با یئنی ناسوړ
خه‌لک تووشی به‌لایه بی جه‌ه‌ننم
که نهو گیري که‌وئ دینار و دهرهم
هه‌تیو بار سووک نه‌بی با باری قورسی
نه‌یته خوار جه‌نابی نهو له کورسی
به کرچکیوه بدا جه‌رگی ژنی پیر
هه‌تا چه‌نگی له چنگایه‌ک بی گیر
به‌وی چی چیی به‌سهردی پیای بی که‌س
که نهو پارهی ده‌وی و پارهی ده‌وی به‌س
به‌وی چی مالی خه‌لکی بی خودان بی
که مال جه‌وانه که‌ی نهو ئاوه‌دان بی
به‌کوشتن دا خه‌لک ئوردوو به‌ئوردوو
په‌کی پی ناکه‌وی و بجدانی مردوو

به‌تالوکه گه‌یشته دهرکی میری
به‌گورچی خوئی گه‌یانده کن‌گزیری

گوتی : « زه‌حمه‌ت نه‌بی پی‌ی را‌گه‌ییتی
همه‌ عه‌رزئک و عه‌رزئکی نه‌ییتی
گرنگه‌ عه‌ره‌که‌م ، را‌زئکه‌ ره‌نگ بی
هه‌ تا زووتر خه‌به‌ردار بی دره‌نگ بی »

نه‌ونده‌ی پی نه‌چوو بر‌دیانه‌ کن میر
گوتی : « نه‌ی میری خاوه‌ن راو و ته‌گیر
له‌ زیادی بی هه‌میشه‌ به‌خت و هاتت
پتر بی و هه‌ر پتر بی ده‌سته‌لاتت
به‌جیم هیناوه‌ نه‌رکی به‌نده‌گی خوم
له‌ سایی ته‌ووه‌ خایه‌ن بیندراوه
چییه‌ فه‌رمانی گه‌وره‌م ، وه‌ختی راوه‌
ئیتیر نامه‌رده‌ پاشه‌وپاش کشاوه
له‌ خو‌شیان ره‌نگ و پرووی میری گه‌شاوه
هه‌رای کرد : « کی له‌وییه‌ ییته‌ ژووری »
به‌ جاری داوه‌رین چهند زرته‌ سووری
گوتی : « نیوه‌ که‌ خزمه‌تکاری خاسن
هه‌موو نه‌و نو‌کهره‌ باشه‌م بناسن
بکه‌ن ئیستا سه‌راپا زئروه‌شانی
خه‌لاتی گه‌وره‌یی دادن به‌ شانی »

وه‌کووی کردن له‌ پاشان گه‌وره‌گه‌وره
هه‌مبوو ده‌سته‌ونه‌زهر وه‌ستان به‌ده‌وره
چ گه‌وره‌گه‌وره‌؟ به‌نده‌ و گوئی له‌ مست بوون
به‌ره‌و پرووی نه‌و ته‌واو یی‌ده‌نگ و هه‌ست بوون

قسەپان و رەزاگران و دەغەلکار
 درۆزن، دووزمان، پەتیارە، بىعار
 بەگژ خەلکا دەچوون وەک نەپرە دىوى
 کە ئەو ديار با دەبونە دىلە پىوى
 کە ئەو دىگوت: «نەرى چکەين بەيانى؟»
 کە ئەو دىگوت: «گەرەمان بۆ خۆت دەزانى»
 گوتى: «نەى گەرە گەرەى بارە گای من
 بلىن ئىستا چىيە تەگبىر و پای من؟
 دەلىن ئەو دوو کەسەى لىرە هەلاتوون
 لە پاتەختى ولاتى نىشتەجى بوون
 کە دۆستى خۆمە مىرى ئەو ولاتە
 ئەمىرىکى بەزىبک و دەستەلاتە
 دەلىم چەند کەس لە ئىو هەلبىژىرم
 بچن، سەوقات و ديارى بۆ بنىرم
 بە نامە لىى بخوازم پائەوہەستى
 دەس و پىى ئەو دوانەم بۆ ببەستى
 بە پىيان کاتەوہ بۆ دەرکى ئىمە
 من نامادەم ئەویش گەر کارى پىمە»
 گوتيان: «سەدەق! قسەى مىرى تەواوہ»
 گوتى: «ئىتر قسەم پىتان نەماوہ»

شەوئکى رەش وەکو بەختى ئەسسىران
 وەکو دوارۆزى زۆردارو ئەمىران
 نە مانگ ديار بوو نە سەتيرەى گەش و جوان
 ترووسکەى لى براپسوو ناگرى شوان

دهر ووني پيار خراپانه شه و هه زنگ
 كه داخريئ به بوغز و كينه و ژهنگ
 بهر هوالته كش، به لام پر كار هساته
 هه زاران رازي تييدا گهر چي ماته
 له كوشك و گرتو و خانه ي دهر كه بهسته
 به كييك مهسته، هه زاران زار و خهسته
 له لايه لاو دراونه بهر شكه نهجه
 له لاي ديكه سهمايه و لار و له نهجه
 له كونجي بيوون ده گري و دهنالي
 له كوشكي باده گيره چاو كه ژالي
 له سوو جي باب له سوي پوڙهي دهسووتني
 له قه سرنگي دهر قسي نيوهر ووتني
 كچي بي بهش له ژووري نهشكي دهسري
 كوري ناغاش به پاره جواني دهسري
 هه تيوي برسي چلومي هه لده لووشي
 كوري شينخ ناره قى نابري له شووشي
 له لايه چاره پرش كه و تووه له كوڙان
 له لايه پاره بهش دهسري به كوڙان
 له لايه جامي باده پر كراوه
 له لايه داري نيعدام هه لخر اوه
 به لاي راسسته قه لاي مي رانه شه و گار
 به لام تييدا ونه تاواني به دكار

كچ و كور نوو ستهبون بي خه له كهسري
 نه ديانزاني كه دارو غه دهيانگري

له كوئ دلداری پاکی چاکی ساکار
 دهزانی فیل و مه کیری پیاوی زوردار
 له چین بی یا له ماجین بی دیاره
 که ناغا دوژمنی چینی هه ژاره
 له لای خویمان هه یانه غیرهت و رهگ
 له ههر شوئی هه بن توخمی دهر بهگ
 له چین کیژی نه میری هه لگیری
 له ماجین که سری شانه بو نه میری
 له میران هه که سیکی دلیا بی
 له زینا تووشی خیر و خوشی نابی
 نه یانزانی نه وهی تیرهش نه میره
 خه ریکی راو و پروت و رهش بگیـره
 هه تا لیان وه ژور که وتن یه ساوـل
 له خه ودا سواری سینگیان بوون نه خافـل
 نه یانه یشت راپه رن، ببزوون، هه لـستن
 دهس و پیان به چۆله پیچه به سـتن
 که دواپی هات لهوی خانه بگیـری
 به پیان کردنه وه بو دهرکی میری

به یان نهنگووت و سو فی تاکه تاکه
 گو تیان هه ستین به چینه نوژی، چاکه
 بلیند بوو بانگدهری کویری خه والـوو
 گوتی: «بانگی به یانی درهنگه یا زوـو
 »دهبی زوو بم هه تاکو نه بری نانـم
 «به بی دهستنوژ بدهم بانگی به یانـم»

له دارکیشی وهژان کابانی نوئژکه
 گوتی: «کابرا دههسته جل بکه بهر
 که بارت زوو نه کهی بۆت نافروشی
 وهدهستت ناکهوی پاره و قوروشی
 کهمی ماوه لهبۆ جیژنی بهراتی
 کراسی نوئی نییه بۆ شانی فاتح»
 ژنی پالنه گوتی: «هسته بهسه خه
 خرابی بۆ نهووستی، فیله، نهمشه
 پهلهت بی زوو بکه کارئ و بزانه
 مهلا فهرموو کونی پۆژی بهیانه»
 بهرته بردن گهسته ژووری ئاغا
 تخیل بوو جاله نیو بهندی وهتاغا
 گوتی: «خانم بشیله پی و دهستم
 درهنگ هاتوومه، وا دیاره مهستم»
 جهنابی شیخ به خیزانی دهفهرموو:
 «ههتیونکی بنیره خانهقا زوو
 بلئی شیخ نوئژی کرد و نووستهوه بۆی
 خهلیفه نوئژی بۆ خهلکی بکا خۆی»
 خهلیفه پی کهنی و زانی چ باسه
 گوتی: «باوکم بهقوریانی بی، خاسه»
 ولات پروون بوو، کتیبی دهستی دانا
 خهریک بوو تازه بنوی لاوی زانا
 که دایکی کردیه هاوار و فرياد
 بهخۆیدا دا، گوتی: «نهی داد و ییادا!
 چوو تاوانی نهه جووته فهقیره

كە وايان لى بكا نەم گورگە پيرە
نەوە كار بوو كە كردى نەم يەكەنە
پەژارەى خستە شارى بەم بەيانە
بە قسوربانت دەبم بينايى چاوان
قويووللى بۆ دەكەى تۆ سووچ و تاوان
خودايا بەس بەدە دەستى نەميرى
خەراپە، بەد فەرە، بۆ خۆت خەيىرى
هەتاكەنگى دەدەى تۆ بەخت و هاتى
دەزانى چەند درە، نەحەت لە زاتى!»
گوتى: «دایە! چيە نەم بۆلە بۆلە؟»
گوتى: «هەستە، سەلام لى رابوو، رۆلە!
نەمير نەمپۆ لەدارى دان بەجوتە
كچۆلەى خۆى و ئەو خۆش خوانە پووتە
لە شارى كەوتووە هاوار و گريان
دلى گەورە و بچووكان بۆتە بريان»
نەوەى گوت كەوتەووە شاه و نازوولە:
«خودايا چەند بەدە نەم ميرە خوولە!
دلى كوو هات بكوژى نەم گولانە!
لە يەكتەر كا بە ناھەق نەم دلانە!
خوداي گەورە! بەدەس خۆتە هەموو كار
لەسەرمان لابەرە بى داديسى خوونكار
لەسەر دلدارى نۆلاوان دەكوژى!»
كوپ و كيژان لەپيش چاوان دەكوژى!»
گوتى: «پارائەو بە كەلكە، دايە!
نوزوولە قەت دەپۆستى زولمى نايە

نەزانە تا كو خەلكى ئەم ولاتە
 بەدەس مىرانەوہ ئەم دەستەلاتە
 دەئازۆن، رادەدەن تا بلوئى بۆيان
 ھەموو كارى دەكەن بۆ سوودى خويان
 پيارىزن ھەتا ئەم مولك و مائە
 وەبەر پييان دەدەن مسكین و پائە
 ئەوان پييان برى دەسكەوت و قازانچ
 بەقور گيرى دەبا سەد مائە كرمانچ
 ژن و پيار و كور و كيژان دەكووژن
 قسە توند و قەلەم تيژان دەكووژن
 ھەتا خەلكى لە يەكتەر و نەبانن
 ئەوان سواريان دەبن، سواريش دەزانن
 «ھەتا ميرزا ھەكايەت خوانى ميرە
 مەپرسە داىە لەم كوشت و بگيرە
 ھەتا كيژى ھەژاران مەشكەژينە
 لە مالى وان ھەيە ئەم يينە يينە
 ھەتاكو ھيژى ئەم خەلكە نەجوولئى
 ھەزار پارانەوہت داىە بە پوولئى»
 كە ژن زانى ئەويش ئينسانە وەك مير
 مەپرى ميرى ئيتەر نايئتە سەر يپر
 كە وريابوونەوہ پائە و كرئكار
 دەشيؤئ مالى مير و مەزن و خوونكار
 كە ميرزا بوو بە پۆشنبيرى تازە
 ھەزار پەخمەت لە گۆپى بى كچى مير
 قسيكى كرد كە پەندە بۆ كورى ژير

«به زور بشكى دهبى دهركى قهلايه
 دهنه نهو دهركه بو كى ئاوهلايه!
 خهبات رزگار دهكا كويله و نهسيران
 له ناخى رادهكا مهزن و نهميران
 به نهفسانهى دهزانن سوورى دهوران
 غولام و وركه خوړى دهركى گهوران
 بهلام دهوران دهبى پوژى بدا سوور
 له بهر گهوران نه بى پشتى خهلك كوور
 كه گوپالى خهلك دهرهات له خيزى
 ئيتر نامينى ميرى گهوره فيزى»

۱۹۷۸/۲/۱

۱. نهم گوتهيه لهم دوو شيعرهى مهولهوى بهلخى وهرگيراوه:

گفت معشوقى به عاشق كاي فتى
تو به غربت ديدهاى بس شهرها
پس كدامين شهر زانها بهتر است؟
گفت آن شهرى كه دروى دلبر است

۳و۲. له فولكلور وهرگيراوه

۴. له فولكلور وهرگيراوه. كينايهيه له بهپهله پوښتن

۵. جساران كه روښك له لاند دوزينهوه هونه ربوو. ټوكهريك له پاودا كه روښكى دوزيبايهوه دهيكوت
 ټوكهري ناغاي خوم پندهلين، هوى... ته ماله. له هيندئ ناوچه پتيان دهكوت (دياردى).

۶. ميرهكان كه بانگى خزمه تكاره كانيان دهكرد ناويان نه ده بردين، ههر ده يانگوت: كى له وښيه؟

خاك

بۆت نوسىيۇم بۆت بنوسىم ئەمەن چىم؟
 دوندى قەندىل، گۆرەپانى ھەلگورد نىم
 بەرەو بەرزى دەچىم ئەگەرچى وردىم
 خاكى بەرپى تىكۆشەرىكى كوردىم

نەرابى خەست

جیژنى نەورۆزە، شەرابم خەستترە
تانیلین بولبل لە شاعیر مەستترە
جوانی گوت شوخی لەباری بادەگیر:
«ئەو کەسەى سەرمەستترە، سەربەستترە»
«آنچنانرا آنچنانتر میکند»
شاعیری دەروەست بەمەى دەروەستترە
چیمەنى شیلای بەشایی کیژی کورد
وەى دلم لەو چیمەنە پى پەستترە
من بپرستم لى برا یا کیژی شار
زۆر لە کیژی دەشتەکی بەیدەستترە

خەوم نایە

بەیان ئەنگووت و شەو ڕابورد و من هیشتا خەوم نایە
 دەخوێنن بۆلبۆل و قومری، بەلام قاسپەیی کەوم نایە
 خەیاڵ دەمباتە جێژوانی شەوانی لاوەتیی، ئەمما
 خڕینگەیی بازنە و خڕخاڵ و بەرمووری ئەوم نایە

رىزىنە

تۆ بەلنىم پى بىدە تا من بەرەو ژوان بىمەو
بىمەيە ماچىكى تەر لەم لىو، با جوان بىمەو
دەستى لەرزۇكم ھەتا تىدايە ھىزى بەى گوشين
لىم گەرئى تاوئى لە باخى سىنە ميان بىمەو
شەنگەيىرى بىرپەو فرمىسكى بى شوانى ئىتىر
رەنگە ھىشتا لەو چىا و زۆزانە بۆ شوان بىمەو
من گوللى سەر گۆرپى ئاواتى لە مېژىنەم بەلام
رېژنىكم لىى بدا پىم وايە بۆ روان بىمەو
شىخى سەنعان بۆ كچى گاور لە ئىسلام وەرگەرپا
من خەرىكم بۆ كچە شىخى پەژىوان بىمەو

بارگهی یاران

به هاری زهره

بۆ له یلا قاسم

هه‌میشه ده‌رد ده‌بینم ده‌رد ده‌بینم
 درۆی دوژمن، ده‌هۆی نامه‌رد ده‌بینم
 مه‌گه‌ر زه‌ردایی ناکه‌ن چاوه‌کانه‌م
 که په‌نگی نه‌وه‌هاری زهره‌ ده‌بینم

به‌ سۆزه‌ی با که سکلێ دڵ گه‌شاوه
 ده‌روون پر سۆز و فرمیسکم خوناوه
 له‌ دووی له‌یلا به‌ واوه‌یلا و شیوه‌ن
 ده‌رۆم و پۆلی شینگێرم به‌ دواوه

به‌زی هاتنی گوتی: «پروونا که ئاسۆم
 وه‌ره‌ جه‌للاد په‌تت باوێژه‌ نه‌ستۆم
 نه‌وه‌ په‌ت نییه‌ میده‌الی ئیفتخاره
 که بوومه‌ قاره‌مانی میله‌هتی خۆم

نه‌وه‌ی بیست شاعیر و گریا به‌زاری
 نه‌گه‌رچی به‌سترابوو لیو و زاری

گوتی: «لەیلە هەمیشە پایەداری
لە ژێر خاکا لە پێش چاوان دیاری

کە تۆ تۆرای لە چاوان وەک خەوی من
لە بێکت رەشترە مانگەشەوی من
بەرۆ مەجنون بە لەیلای خۆت مەنازە
کە ناوبانگی پتر پۆیی ئەوی من

کۆفاری سروو ژمارە ۱ بەهاری ۱۳۶۴ - ۱۹۸۵

زینده به جهان

پر نه بی جامی به تالم تا کی؟
نه شه کی بالی خه یالم تا کی؟
هاوسهر و دهسته ملانی ژانم
گیانه کم! نایه وه بالم تا کی؟
شه وله تاریکی و ییده نگیدا
پوژه کم! بو تو بنالم تا کی؟
هر له یادی سهری بسکت دابم
گیانه! ناشوفته بی، حالم تا کی؟
هر منه تباری شهراب و مهی بم
حه ستره تی چاوی که ژالم تا کی؟
هر له ماچی ده مه که ت بی بهش بم؟
لیوی وشک و ده می تالم تا کی؟
هه وه سی گه ستنی کولمه تا چه ند؟
ناره زووی مشتی خالم تا کی؟
شینه میوانی شه وانسی دووریم
شادی، پروو ناکه یه مالم تا کی؟
من له دوورنگی به دل ییزارم

رهنگی زهره، دیدهی نالم تا کی؟
 من وه کوههنگی هه لالئم مشتوون
 ژینی نیوگه‌ند وه لالئم تا کی؟
 من به‌شیلانی چه‌مهن راهاتم
 هاتوچووی نیو در و دالئم تا کی؟
 بو سه‌رینه‌چاوه و کانیاوی پروون
 هه‌لوهری نه‌شکی زولالئم تا کی؟
 من هه‌لو بووم و چیا هیلانهم
 ژیر چه‌پوکی قه‌ل و دالئم تا کی؟
 قه‌فه‌زی دژمنی به‌دخووی دلره‌ق
 هه‌لوهرتئی په‌ر و بالئم تا کی؟
 سه‌ره نیزه‌ی سته‌م و زورداری
 بنجنئی سینگئی مه‌تالئم تا کی؟
 گورگی یی‌دادی له‌گیانم به‌ریووو
 ئیشی جی گاز و قه‌پالئم تا کی؟
 من په‌له‌قاژه و هاواری نه‌که‌م
 نه‌و بلئی زالئم و زالئم تا کی؟
 کوتکی یی‌دادی هه‌ر بکوئی کاسه‌سه‌رم
 کار نه‌کا ده‌ست و زوخالئم تا کی؟
 نه‌و که‌زاری رقی ده‌رکیشه‌اوه
 من زمان به‌سته و لالئم تا کی؟
 پوشته و تیرو و پر و خو‌ش له‌وهره
 برسی و پرووت و په‌جالئم تا کی؟
 ته‌م و مرژ، به‌ندن و ده‌شتی گرتم
 هه‌لنه‌کا سه‌روه شه‌مالئم تا کی؟

بهس نه بئ دهسه سهري و دهريه دهري
نه چمه وه نيو كور و كالم تا كهى؟
باخه وانانى جيهان پيم نايين
بو وهري ميوه يي كالم تا كهى؟
مانگ و مي ريخي ده پيوئ نينسان
منى كورد، زينده به چالم تا كهى؟
چاوهر پي تيشكى هه تاوى هيوام
نه ره پوئ هه ور و گه والم تا كهى؟

۱۹۷۶-۱۱-۱۵

له پاشه زوك دا بلاو كراوه ته وه

بههار هەر دێ

له گیاندانا دهگوپێتم بژی هەر کورد و کوردستان
 به گوللهی دژمنانی گهل دلیشم بێته راوهستان
 پشووی دواییم دهخوێتم بۆ گول و گولزاری نهم خاکه
 له سایهی نهم گول و گولزاریه بوومه ههزار دهستان
 دهزانن زامی دیلی چهند به ئیش و چهند به نازاره!
 دهبی رایین ههتا ئیمهیش دهگهینه ریژی سه‌ریه‌ستان
 خه‌تای خو‌مانه تا ئیستا که هه‌روا کۆیله و دیلین
 نه‌وانه‌ی شاد و نازادن که‌می زووتر له خه‌وه‌ستان
 نه‌تان‌دیوه که پوو‌باری خو‌پێن به‌ردی ده‌قه‌ل‌شی‌تی
 وه‌هاش هه‌ر زۆرداری ده‌سووتینی گ‌ری هه‌ستان
 له مه‌یدانی شه‌پانه‌ی خه‌باتی قه‌پنی بیسته‌مدا
 سه‌رم سووپا که نه‌سه‌پی سووکه‌سواری کوردی بۆ وه‌ستان
 وه‌لامی دامه‌وه پیرنکی نازاده‌ی جه‌ان‌دی‌ده:
 خه‌تای سواران نه‌به‌وو پێش سواره‌کانمان قورس و ناوه‌ستان
 هوم‌یدی به‌رمه‌ده‌ن پ‌نگه‌ی خه‌بات بگرن بر‌ونه‌ پ‌یش
 ته‌ماشای خه‌لکی تیک‌ۆشه‌ر به‌دیكتاتۆری چۆن وه‌ستان
 هه‌تا که‌نگی سی‌اچالی به‌ سامی دژمنی زالم

پراوپر بئى له پۇلەي گەل جمەي بئى وا دەس بەستان؟
هەتا كەي ئەشكى خوينىنى كچە كوردى برا كوژراو
له جيى باده و له بەزمى دژمنان بدرتتە دەس مەستان
مەترسن پۇلەكانى قارەمانى گەل له گيانبازى
له كۆپى ئەم خەباتە بئى وچانە تاقە يەك كەستان
سەھۆلبەندانى يىدادى ئەگەرچى تووش و دژوارە
بەلام لىم سوورە وەك پۇژى بەھار ھەر دى له دووى زستان
بە خەلكى عالمى سەلماندوۋە تارىخى ئازادى
دەبىي زالىم لەبەر تىكۆشەران بەرداتەوۋە دەستان

۱۹۷۷/۱۱/۹

له پاشەرۆك دا بللو كراۋەتەوۋە

پهوهز ورد نابین

زهوی! نیستاش له پرووت هه لیدی بدهی سوور؟
 نه پرووخی ناسمانی پیری پشت کوور؟
 که حالی زارمان ناوا دهینن؟
 که مالی زالممان ناوا دهینن
 که مهرگی کاوه کانی چاک دهینن
 که جهرگی کیژه کان پر چاک دهینن
 که کووری شین، به هاری سوور دهینن
 «نه مین» ی نا نه مین مه ئموور دهینن
 که بووکی سووری بی زاوا دهینن
 که پرووی بی گونای ساوا دهینن
 که سوومایی له چاو باوکان برپاوه
 به روکی پیره دایکان دادپاوه
 که کوندی شووم له گوندی کورد دهویتی
 که گه نجی کورد ده گه وژیته دهویتی
 که ته ختی به ختی کورد بی خیتو دهینن
 «سولهیمانی» نه سیری دیو دهینن
 بناری لیژ و ناهه مواری هه لگورد

دهينن بۆته دهشتى كهر به لای كورد
به ناهق خوینى تیکۆشه ز ده پیرن
شه هیدی بى سهر و بى شوین ده پیرن

به لام با تى بگا نه و دۆمى په ست
په وه ز ورد ناکرى هه رگیز به دارده ست
ده بى كوند هه ر به ره و ویرانه به پرى
هه لۆ له و کپوه سه به رزانه نه پرى

۱۳۵۸/۰۲/۲۷

له پاشه رۆك دا بلاو كراوه ته وه

به هاری ئال

له میژه ئاواتی منه
 بینم ولاتی سینه
 زیدی کۆن و رهسەنی کورد
 به درێژی ته مه نی کورد
 روانگهی هه زاران کاره سات
 بنه و مه ته ریزی خه بات
 شووهی سه ختی به رهنگاری
 پردهی وه ختی فیداکاری
 بۆ سهی پێشمه رگهی کۆلنه دهر
 گوڤخانهی سوپای داگیرکه ر
 بچمه لانی به چکه شیران
 قه لاگای ته نگانهی می ران
 جی په یکانی تیر نه نگیان
 جیی پێکانی دهس بزوان
 خاکێ نه ته وهی نه به زم
 هه ر گو ته ویه نه زم نه زم

تیر تیر بروانمه دیمه نی
له خۆشیانی بیم خه نی
چاو بگێرم له رژد و لیژ
تا برینم بین ساپژ
دانیشم له بن دهوه نی
بروانمه میڤگ و چه مه نی
هه لمژم هه وای زه نوێران
خۆ بده مه بهر ناوه لێران
هه لگه پێم به پاز و زهردان
بهرده مه وه جاله بهردان
له بان په وهزان بخوێنم
کهوی بهیان وه دهنگ بینم
لهو پنهوانه بکهم پهوت
دژمن بووی نه کراون زهوت
له مشارهیه ک داگرم پێ
نه ته وهی کرد سه رهنگری
توژی بهردی بکهم به کل
«که گهردوون پێ نه داوه تل»
وهک گۆرانی هه ورامان پێ
پێ بنێمه سه ر «پێیلکه ی دیو»
دانووسیم به کانیاوی پروون
پابکشیم له سه ر هه له سوون
چه پکی وه نه وشه به جنم
دهسکی سوێسنه برنم
خۆم له تیشیکی بکهم به ند

هه‌لێستیم چلێ گيا به‌ند
 نه‌شكه‌وتی نه‌چی له‌ بیرم
 په‌ناگه‌ بوو بو‌ باپی‌رم
 بگرم گه‌وه و پیچ و خه‌می
 بچمه‌ سه‌ر دوندی نه‌سته‌می
 له‌سه‌ر کیوی به‌رزی ئاریز
 کوردستان بگرمه‌ نامیز
 به‌ جوانی شه‌و خو‌پسکاوه
 روون بنه‌وه شه‌م دوو چاوه
 شه‌م چاوانه‌ی گه‌لی ماوه
 له‌ سو‌پی کوردستان گریاوه
 شه‌م چاوانه‌ی فرمی‌سکیان ر‌شت
 بو‌ کوردیکی دو‌ژمن ده‌یکوشت
 شه‌م چاوانه‌ی داگیرساو
 هیند له‌ شینگایان گریاون
 چم پی ده‌لین لی‌ره و له‌وی
 من کوردستانم خو‌ش ده‌وی
 پیشم بلین ونی و دی‌وی
 ده‌په‌ره‌ستم چر و کی‌وی
 جا ده‌گه‌په‌مه‌وه پی ده‌شت
 به‌لادی‌اندا بکه‌م گه‌شت
 بینم دی‌م و به‌راوی
 بو‌وره‌ی گاسن لی نه‌دراوی
 کی‌لگه‌ی به‌په‌ژهو و نه‌رمان
 به‌لام بی خو‌یان و خه‌رمان

نە سەد، نە بناوان نە بەند
جۆگەي جۆمال نە کراوی مەند
نە سستیزی پر بووی بۆگەن
پر لە لیتە و سێ سوو و جەگەن
جوتیاری ئازا و توند و تۆل
گاجووتی لەر و گاسنی کۆل
برسی ھەژار بێ دەرەتان
رەوش و پروت و بێ تۆو و نان
دەستی قەلشیو پی راگیراو
گیرفانی دپاو و بێ دراو
پالەي سوالە ھۆنی بەگورد
جەقلى چاوی دژمنی کورد
خانوی کاول و رەش و برش
ھەر نانی رەق و دۆی ترش
بۆی کرا درۆ و دەلەسە
کوا رینگاویان و مەدرەسە؟
نەک مافی جووتیار نە دراو
لادیمان خاپوور کراو
سەرگەردان بون لە نیو توپرا
بەوہی نییە نیویان گۆرا
بۆ زەحمەتکێشی قارەمان
نە دوکتۆر ھەيە نە دەرمان
بی بەھرن لە خوێندەواری
خوێندەواری و کوردەواری؟

ههتا هییزی خه لک بزووت
 بوو بهمه شخه لی گهش بزووت
 خه لکی تیکۆشه ر خۆی ده رخست
 به گز ته رتهش داچوو به مست
 راپه رینی یک بوو بی وینه
 ولات ده تگوت، گۆمی خۆنه
 دیکتاتۆر بو پاراستنی خۆی
 کردی هه رچی که ده کرا بو
 به دهستی ستم و تاوان
 رڤا خۆننی شوڤه لاوان
 زۆرداری بو زۆر مانه وه
 به رقه هاته مهیدانه وه
 بی به زهیی دهستی وه شانده
 خۆننی ژن و پیاوی پڤانده
 زگی باوکی پیری سووتانده
 رۆلهی له بهر دایک ر فاند
 ویستی خاکی پاکی ئیران
 نه وهندی دی بکا ویران
 به لام خه لکی له گیان بیزار
 دای نهوانده له بهر زۆردار
 له تانک و توپ نه پرینگاوه
 گوپی به گولله نه زرینگاهه
 پیی داگرت، چه قی نه بهزی
 تا داگیر کهر گورچووی تهزی

كوردیش به شداری خهبات بوو
پۆلهی پۆژی کارهسات بوو
لاوی گیانفیدای گیانفیدا
نازایانه، شهیدی دا
له خهباتی خویناویدا
له ههپهتی تهنگاویدا
كوردستان هه بوو به قهلا
دیتی هه زار دهرد و بهلا
نیستا دهلی خورتی گهشم
بو شۆرش رشتوه کوا بهشم؟
دژی زۆرداری بووم، هه ر وام
هه دههوی مافی رهوام
دههوی بگم به نیاز
نام مهنی جیاوازی خواز
کهچی پۆلیک کۆنه پهرهست
بو ییگانه بوونه داردهست
له بههاری نازادیدا
له کاتی خوژی و شادیدا
خراپه کهوتهوه بره
تهمایه پۆژ بکا به شهو
سنهی جوانی خویناوی کرد
درو و فیل و ناپاوی کرد
ناپاک هاتهوه کایهوه
داوی بو خهلیک نایهوه
دهگری ده کوزی دهپری

شه پ ده فرۆشی زگ ده دپړئ
 ژن و منډال ناپارړزئ
 لیمان ده گړئ مه تر زئ
 پاوه پروتسه و خانه بگير
 گرمه ی توپه ی و قرمه ی شېست تیر
 زهبر و زهنگی خو ی دهنوینئ
 لاوان له خوین ده گه وزینئ
 کوردستان به هاری ئاله
 جا به خوین یی یا به گولاله

۱۰ - ۱ - ۱۳۵۸

له پاشه روک دا بللو کراوه ته وه

فرمیسکی پونوو

تو گوتت: «من عاشقی سهوداسهر و دینم دهوئ»
من گوتتم: «تاکوبه ناواست بگهی دینم دهوئ»
هه لکهوئ تاوئکی چاوئکی له دیدارت بکم
تا بزانی کوانئ بو جوانئ دل و دینم دهوئ؟
بزوگورئ رهش داپووشئ روومهتی گهش تا به کهی؟
شاعیری گه شبینم و کوا؟ چاوئ ره شبینم دهوئ؟
نهی پهریزادی مه هابادی! نه توون بووی له من
تۆم هه بی له کرئ پهریزاده و پهری چینم دهوئ
پرووتم و یاقووت و ناویشم له بیر ناچیته وه
لیوی سوور و ئال و بسکی خاو و چین چینم دهوئ
تۆ نه دیوی بۆیه شهو چاو له ناسمانئ بری
تۆ به دی کمم گر شه گرشی مانگ و پهروینم دهوئ؟
تا وه کو ساقی نه جهل نه ممداتی تالاولی نه مان
چاوه برکه، دهس بزئوی، ماچی شیرینم دهوئ
ژوانی بن سیله و پهسیوی لاوهتی یادی به خیر
بو شهوئی پیرانه نه مرم یادی دیرینم دهوئ
کوانئ شهو شهو گاره بیدهنگه له ژوانگهی جی ههوار؟

كىچ رەۋەك بوو من گوتىم: ھىدى بە! ھەممىنىم دەۋى
 كوانى ئەۋرۇڭى كە سەرچۇپىم دەگرت بانگم دەگرت
 دۆم دەۋى، دۆى قۇل بەبازىن و پەنجە نەخشىنىم دەۋى؟
 شاعىرىم، جوانى پەرەستىم، دلتەرم، شىتتىم، لەشۇق
 كىۋى بۇرۇن، دىمەنى جوان و دەشتى رەنگىنىم دەۋى
 من بە فرمىتىكى پىنۋى كىۋىستىنى كورد پەرۋەردە بووم
 كۆلى ئال و چاۋى كال و سىنگى بەفرىنىم دەۋى
 خۇشەۋىستى من كچە كوردىكە پاك و نازەنىن
 باخەۋانە پىرەم و باخى بەپەرۋىنىم دەۋى
 نامەۋى پرو بگىرى تا دەمرى بە فىلۋازى و درۇ
 يارى، نازدارى، لەبارى، دىارى شەرمىنىم دەۋى
 من تەشى رېسىتىكى ۋەك شىرىنى (ۋەفائى)م بۇ چىيە؟
 كىۋى و رىۋى چاۋىكراۋى فىرە زانىنىم دەۋى
 بۇ دەۋى زىندىن لە زىندانىم بكا چونكە گوتىم:
 «ئەز مەمم، خەستەى خەمم، كوشتەى ئەمم زىنىم دەۋى؟
 نايەلن قەت چىۋى ئازادى بچىۋىز من دەنا:
 خوتنى شىرىنىم دەۋى كوا تەرمى خوتنىنىم دەۋى
 بوۋى ۋەم نادەن لە نىۋى مىرگە (چەكۋ) ھەلتوتەكىم
 چونكە پىرسەى دايكى مىل بە كىۋىن و سەر شىنىم دەۋى
 نايەلن ئاسۋودە دانىشىم لە لاپالى چىام
 قاسپە قاسپى خاسەكەۋ، بىچ گىرمەى مىنىم دەۋى؟
 ئارەۋومە ھەرچى ئىنسانە بە ئازادى بۇرى
 چۇن گەلى داماو و دىل و مات و خەمگىنىم دەۋى؟
 نامەۋى خوتىن بىرۋى يا بۇنى كەلاكى كۆن بكم
 رەنگى مىلاقە و گولالە و بۇنى نەسرىنىم دەۋى

هه لپه پین و پیکه نین ده بزوی ههستی ناسکم
کوا دلّی پر نیش و ئۆف و جهرگی به برینم دهوی؟
دهرزی ئازن بوو دلم له سوئی شه هیدانی نه مر
بهس نییه، مه و دام بدن تۆز کالی ته سکینم دهوی
جیی گهرم، پارووی نهرم خۆشه، به لام بو مافی خۆم
سیبه ری نه شکهو تی سارد و نوینی به درینم دهوی
بو به زاری مه زنیخوازی تاله وه ک که کهره و زهره ند
گهر بلیم من پاسه وانی قه سری شیرینم دهوی؟
دیوی شهر سمکۆل ده کا لیم و ده بولینن دهلی
بو له سه درانی هه موو ئیوه ته ورزینم دهوی
بو فریشته ی داد به سینهی پر له کینه و داخه وه
هاته کوردستان گوتی: په جمی شه یاتینم دهوی
سه ققز و سه رده شت و سابلآخ و سنهی کرد غه رقی خوین
سیی تری ویستن گوتی: بو سفره هه وسینم دهوی
که ی په وایه بده نه بهر گولله یا راوم بنین؟
گهر گوتم کوردم له کوردستانی خۆم ژینم دهوی
کوردمه گهر کونده که ههر وێرانه بی هیلانه که ی؟
نیشتمانی ناوه دانی جوانی په نگینم دهوی
زۆر به ئاواتم که کوردستانه کهم بی کیشه بی
ناشتیخوازم کوا ولاتی پر پهق و قینم دهوی؟
تا نه هیلیم شوته واری ناله باری په هلهوی
نه گبه تی زۆرداره کان و خۆشی مسکینم دهوی
لاشه رم، کوا به ده رم نه مماله سه ر مافی په وام
دهست و چه ک، ئیمان و هیوا و ههستی ئاورینم دهوی؟
بو نه جاتی نه م گه له کۆیله و هه ژار و پیکه سه

گيانى پاك و بىرى تىژ و پىڭگەي ناسىنم دەۋى؟
 بۇ بەگژداچوونى زۆردارى و ھەژارى و ناھەقى
 كارگەر و جووتىرى ناگىا و مستى ناسىنم دەۋى
 سەخت و ناھەمۋارە ئەم پىڭگايە كوردى كۆلنەدەر
 بۇ خەباتىكى درىژخايەن گوپ و تىنم دەۋى
 دواى نەجات بۇ ئاۋەدانى و خۇشى خاپوورە ولات
 كۆمەلىكى چاك و پاك و پاست و وردىنم دەۋى
 بۇ خەباتى ھاۋىەشى يەكسانى توندوتىژى گەل
 لاۋى كارامەي بەجەرگ و كىژى سەنگىنم دەۋى
 كىژ و كوپ بگرن لە دەۋرى گۆپرى ھىمىن رەشەلەك
 من كە شىنگىپرى شەھىدانم لە كۆى شىنم دەۋى

مەھاباد ۳ - ۱۲ - ۱۳۵۸

لە پاشەرۆك دا بلاۋكراۋتەۋە

خانه نشین

بولبولیک بسوم له رکهیدا به بههاری پهنگین
 دوور له گولزار و له دیداری گولاله و نه سرین
 کازیوه، بؤلک و پوپی گولی باغی ده فریم
 په پ و پوم پیوه نه ما، نیمه نیتتر هیزی فرین
 دهستی نهو راوکه ره برزی که بری باز و برست
 سووپی سوورگول بدهم و پروو بکه مه میږگی شین
 من چریکه م هه موو سووچی چه مهنی پر کردبوو
 نیسته نایه له گه رووم بیجگه له ناله ی خه مگین
 من که شینگی پی هه موو سووره گولی په پهر بسوم
 پهنگه هه درکی په ریو لیره بکا بؤل من شین
 من که بؤل دیتنی گول هیللی سنوورم ده په راند
 هه له سه هه ق گوتنی پرووته کرام خانه نشین
 شاور پیخنه ده گه ری و له ده راوی چومهل
 دینی دینی گوله نهو بولبولی دل پر له نهوین
 تازه دلخه سته و په پ به سته بی ده سته من
 وهره دهر راوکه ری دل ره ق له که لین و له که مین
 تیهر پی هینده به ناخو شی نه گه رینی دریژ
 خوژگه سهد خوژگه به وانه ی که م و تاسووده ده رین

ئايۇلۇى ماچ

بە حىجابى نىسلامىيەۋە دىم جوانى
مالە بابىم ئاي لەۋ خەلە و خەرمانە
نەمدىيىۋو مانگى چارەدە ۋا پرووناك بى
بەساۋى پاك لەنىۋ جەغزى خەرمانە

گوناح نەبوۋ، تىم ھەلپروانى، نەترسام
لە چەمۆلە و جىئو و بۆلە بۆلى
ئەۋى جوان بو لە پروۋى ئەۋدا بەدىم كرد
ھەنىيە، كولمە، دىدە، بىرۆ، مژۆلى

كە دىن نەبى، دىنى دەگۆرئ بۆ تۆ
ئەۋ تەرسايەى بى ترس رايىموسى خاچ
كچى شەرمىن بە پروۋ سوۋوۋورى دەنىشى
لەسەر پروۋى تۆ شەۋىكىش ئاپۆلۇى ماچ

بارگهی یاران

دیت و پادەبەری وە کوو سەروی پەوان مەن چیبکەم؟
کە بە قوریانی نە کەم پوچی پەوان مەن چیبکەم؟
قەدی ئەو شوخە وە کوو دووخ و خە دەنگە نە فسوس
پشتە کەم کوومە وە کو مائی کەوان مەن چیبکەم؟
تاز هەنگاوی شلم کوانی دەبی بۆ شە وراو
جوانە زۆر جوانە بە ئی پەوتی کەوان مەن چیبکەم؟
زەبری ناوژەنگی بێرا و شل بوو دەستی جەلەوم
دئ دەنا پەرمەیی بۆر و بەدەوان مەن چیبکەم؟
ژوانی خۆشی هەپەتی لاوەتی دیتە خەونم
کاتی ناویکە لە گەل زیندە خەوان مەن چیبکەم؟
شەو هەتا پوژی لەبەر ئیشی لەشم نالەم دئ
دیتە گویم دەنگی «گەلو» و «نیو هەو» ان مەن چیبکەم؟
بارگەیان تیکەو پێچا و بەپێ بوون یاران
لەدنی و بەتەنی پاشی ئەوان مەن چیبکەم؟
ژیانی مەن ئێستە وە کوو خۆری دەمی زەردەپەرە
پێم نەما تین و گور و هیز و تەوان مەن چیبکەم؟
سروە هات گونجە گۆلی باخە ئەدەب پشکووتن

باخهوانی گهره که تازه جهوان من چیبکه؟
ناو نه بوو شهو ده می هیمن مهلهوانی کورد بوو
ناو شوکور زوره وهرن زوو مهلهوان من چیبکه

۱۳۶۴

له چه پکن گولّ چه پکن نیرگز دا بلاو کراوه ته وه

تەوری جەور

دوژمنی کوردی نییه ئە فلهقی دلپەق بەتەنی
پیشەیی خەلکی عێراقی دیهۆی هەلبکەنی
لە عێراق ناژی شتیکی بەری چاوی بگری
هەر بە تەهۆی دەپڕی زالمە نەخل و دەهۆنی
عەرەب و کورد و تورک، ئەرمەنی و ئاشۆری
دەگری، یا دەکوژی، وەک بوتی سوجدەیی نەبەنی
زێری چی؟ ناسنی ژەنگاوی و تیژە سەددام
کۆنە ناسۆری ئەون ئیستە کە دێنن تەشەنی
کوشتی، سووتاندی و بردی لە جنوبی ئێران
وەک مەغولێ کە لە خۆی پازی بکا ئەهیمەنی
ئەوی ئەو کوردی بەنامەردی دەگەڵ کوردستان
شەخە نەیکرد بە گۆل و نەستەرن و یاسەمەنی
مووشەک و بۆمی لە دێ و شاری ولاتی هەلکرد
خەلکی ئاواره بوو بۆ دەشت و تەلان و دەمەنی
گوللە داباری وەک تەهۆزە لەسەر پیر و جوان
تەرزە کوانی بەزەیی دێ بە گۆل و گیای چەمەنی؟
وا بڵاو بۆتەوه جەیشی بە پەلاماری بەجی

تازه کۆ ییتەوه دژواره به ییل و به شهنی
 خوی به ییروون و به چهنگیز و به هیتلیرزانی
 نهیدهزانی دهدری مشتی گرانی له چهنی
 دهستی ییگانه دنه ی دابوو که خوی هه لیدی
 که چی پاچوو له په پهی جهرگی په لی دابه نهی
 له وه ته ی هه لمه تی شیرانه یی خه لکی دیوه
 خه وی توو راه، به شه و راه په پهی، راه چه نی
 ماوه که مهستی مهیی به رزه ده ماخی بوو، به لام
 کاتی وهی هات له خومار ییته وه لووت دابژنه ی
 نه و که نهیهات به زهیی قهت به هه ژار و ییکهس
 پوژی تهنگانه نهوان چوون دهبی دهستی نه که نی؟
 کهس نییه جهرگی به کوچکیوه نه نابی سه ددام
 چوون دهبی جهرگی نهویش خه لکی به کوچکیوه نه نی؟
 چوون دهبی باکی نه بی نه و له «آخ» و «آخت» ی عه رب
 چوون نه جاتی دی له دهس مامه پرهش و پووره نه نی؟
 نه و که سه ی هانی ده دا ناگری شه پ روشن کا
 ناچته هانای که کهوت تیرو و پریش، پی ده که نی
 تازه پرگاری له دهس خه لکی عیراق دژواره
 هینده پیناچی، هه موو دهو رووه ری لی دهته نی
 چی له دهس نایه نه گهر خه لکی عیراق نه مهر که
 راه پهن، یه ک بگرن، دهس ده نی، راه مالی ده نی
 نه مه یه نا قیبه تی شوومی له خو بایی بوون
 چاره نووسی نه مه یه دوژمنی خه لک و وهته نی

شینگیری

به بۆنه ی بوردمانکردنی شاری بانه له لایه ن
باله فره کانی عیراق له ۱۵ ی جۆزه ردانی ۱۹۸۴

بانه وێرانه جگهر بریانه
له ش سه ره، دڵ په ره، چاو گریانه
به م به هاره گولێ وێ په ره په ره بوون
وا به ده ردی خه زه لێ پایز چوون
جهرگی میلاقه له داخان په ش بوون
ئه شکی شللیزه وه رین و گه ش بوون
پیر سوله یمان خه می دیکه نابا
سیسه دار و ده وه نێ ئاریابا
ئه وی شین ماوه ته وه شینگیره
هه ر گه لایه کی هه زاران دێره
مێک و میرازی به هاوکاری یه ک
چوونه سه ر خه لکی هه ژاری بێ چه ک
زۆر به رقت ره قه راری جاران
بانه وێرانه، کرا بو م باران

هه‌رچی خانوو بوو له نزم و به‌رزى
 وه‌ک دلى عه‌سکه‌رى به‌عسى له‌رزى
 هه‌ر به زار خو‌شه ده‌لین شه‌شسه‌د که‌س
 یا نه‌ما، یا نه به‌حال ماویه نه‌فه‌س
 می‌شکه پ‌ژاوه له نیو خو‌ل و خاک
 له‌ت و په‌ت بوو له‌ش و نه‌ندامى پاک
 چو‌له‌مه، دیزه‌له، نه‌ژنو ده‌رچوون
 مال نه‌ما، یا نه پ‌ما، یا، سه‌رچوون
 ده‌س په‌پ‌رى، مووره شکا سینه‌ش چاک
 ژنى پاک پ‌ویى، برپا پیاوی چاک
 باش بزانه گه‌لى دو‌رپاسى ورد
 نه‌وه‌یه، هه‌ر هه‌قى نه‌فله‌ق بو کورد
 نه‌وى هاوسه‌نگه‌ر و پشت و پالمه
 دیارى دا دیارى بره‌ی ناپالمه
 شه‌رپ‌رو‌ش به‌عسییه نه‌ی ئیرانى
 شه‌رپ‌رو‌ش چی گه‌ره‌که؟ و‌یرانى
 چ نه‌هاوه‌ند بى چ بانه و دزفول
 به‌عسى و‌یرانگه‌ره ئیستا مه‌سنوول
 شه‌رپ‌رو‌ش مووشه‌ک و بو‌مبى داوى
 شه‌رپ‌رو‌ش راحه‌تى ئیمه‌ی ناوى
 زگى ناسووتى به‌حالى ئیمه
 دلى کورده له رقى نه‌و کیمه
 تیده‌گا خه‌لکى مه‌گه‌ر می‌شکى پ‌زیو
 چ ده‌کا به‌عسى به‌کوردی نه‌و دیو
 نه‌م قه‌لادزه‌ی به‌شه‌هید مه‌شه‌هووره

هەر به ناپالمی به عس خاپووره
گهوزی لهم شاره له نۆ خوړن و خوړ
به سه دان پیر و منال کیژ و کوپ
گونه کانی هموو لی پروو خاندن
رهه کانی هموو لی سووتانندن
کانیه کانی به سمیت دارپشتن
یانی سه رچاوهی ژیا نی ناشتن
دای له سیداره نهوی بیناسم
چهنده هزاری وه کوو له یلا قاسم
به زهیی کوا له دلی به ردیدا
شومری ناگاتی له نامه ردیدا
به قسهی نهو نهوی خیره سه ر بی
دهیکوژی با کوپی پیغمبه ر بی

جیئروان

نهو په نجهی وا له بی هیزی ده لهرزی
 کوشیویه تی مه مکولی بالابه رزی
 نهو ددانه ی ئیستی نه ماوه تاقی
 گه ستویه تی زور جار چنه گه ی ساقی
 نهو چاوانه ی سوما یی لی برپاوه
 هیند له جوانان داگیرا، داگیراوه
 نهو لیوړه ی وا ئیستی باری گرتووه
 کولمه ی نهرم و نوللی یاری گرتووه
 نهو باهوړیه ی زه مانه لی بړی هیز
 کام کیژ جوانه گرتویه ته نیو نامیز
 نهو دلای وا ژوانی دویست و جوانی
 ئیستا پرې له غم و له نیگه رانی
 نهو پیانه ی شهرزی کردووه کوتر و کوان
 ماندووه نه بووه قهت له هاتوچوی جی ژوان

دەپىزى لالوان

بىر پۇرۇش بىلەن بىر تەن چاۋ نەزىرى
پەلامارنى مەبە بۇ لالانى شىرى
گوتىرويانە لە لالانى دەپەپنى شىر
ھەممۇ دۇمىن بەزىنە مىنى و ئىرى
مەيە بۇ ئەم چىا نىنۇك شىكىنە
دزى سىرمە و گەرۇكى گەرمەسىرى
بەتىكى سەخت و ئەستەم ھەلمەپۇسكى
خەرىكى شاخەوانان ھەلبەدىرى؟
ئەتۇ و پۇرۇ و ركە و ھەلبەدىر و تىرەگ
لە گىيانى خۇ مەگەر يىزار و تىرى؟
بەچۈرە بن گەرالىك و كەندەلانت
ئەتۇ كەي فىرى نىو سويسن و كىنرى؟
بىر پۇرۇ كىكت بىنەو نىو گەلۇزىت
ھەلاتىن ئىشى خۇتە باشى فىرى
لە پىش تۇشدا شەھەنشاھانى خوتىرپۇر
خەرىك بوون پىنى نەھىلن خىر و يىرى
لەمىزە فىرە كوردى پاكى لاشەر

بهرەنگاری، فیداکاری، دلیری
 ئەتۆ ھەر قاتلای زارۆک و چووک
 بە دیل و پیر و بی ئەنوا دەویری
 دەنا بی شک لەبەر دەسپێژی لاوان
 دەبی وەک بارپەکەو ھەر خۆت وەشییری
 حیسابی کاری خۆت گەر باش دەزانی
 لە مافی ئیمە بۆچی خۆ دەبویری؟
 کە لیت پروناکە ناھەموارە پێگا
 ئەدی بۆ پێ بە پێدار ناسپیری
 ئەگەر بالی ھوماش بی، سیبەری تۆ
 کە مافی کورد نەدە ناچیتە ژیری
 عەدالەت گەر ھەبی پێوستە ھەرکەس
 لە مالی خۆی بکا خۆی چاوەدیری
 چای زاگرووسە زورگ و بەردەلانی
 فەلەک نەیکرد و ناکا بەردبژییری
 بە تانک و توپ و میکی خۆت مەنازە
 کە شوان کردی بە سەنگەر بەردەبییری
 دەنییری چۆلەکە بۆ راوی باشوو
 کە جوندی بۆ شەپی جووتییر دەنییری
 کە پروناکییر قەلەم پۆکا لە چاوت
 کە پۆلالی نەوێک ھەر کوتەر و کویری
 لە بوختان و درۆت ییزارە یەکسەر
 لە شیخی خانەقا تا پییری دییری
 گەلی کورد دەستی دا چەک ھاتە میدان
 تەماشای گەورە شوان و شەنگەبییری

که ترسابا له کوشتن تۆره‌مه‌ی کورد
له ناسمانی ژیان ونبوو سـتیـری
فیدای کۆپی خهباتت بـم کچی کورد
که گیانباز و فیداکار و بویری
نه‌تۆ سه‌ریه‌رز و پروسووووری و به‌خوینت
گولآله‌ی سوووری ئازادی ده‌دیـری
فیدای لووله‌ی تفه‌نگت بـم کۆپی کورد
که دوژمن به‌و تفه‌نگه‌ت نابویری
به‌خه‌لکی راگه‌یانده‌ست و تفه‌نگه‌ت
دژی زۆرداری و داخـوازی خـیـری
بژی پـشـمه‌رگه‌ پۆله‌ی باوه‌فای کورد
که ناترسی له‌ په‌نج و تال و سویری
له‌ ناشتی خوازی و سولحا نمـوونه‌ی
له‌ هه‌مله‌ و هه‌لمه‌تا بـ باک و میـری

۱۹۶۳ - ۱۳۴۲

له‌ پاشه‌زۆک دا بـلاو کراوه‌ته‌وه

جۋارىنە

بۆيۈستەرى غومەر خاۋەر

قارەمانى قادىسە نامەردە
مروكوژە، دزە، رېگىرە، جەردە
نەتېيىستوۋە چى كىرد لە كوردى ئەودىو
ئەو زۆردارە فاشىستەى مىشك رزىو

گۇفارى سروە، ژمارە ۲، بانەمەپى ۱۳۶۷

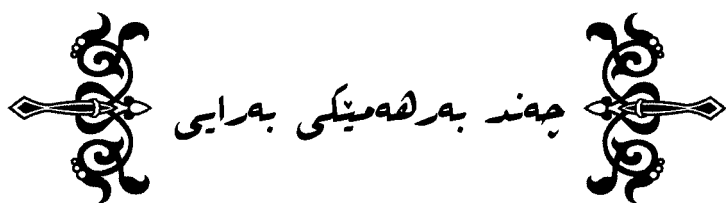

گريانى پڻو

پڻ شهيديانى كوردى تورگيا

نهي دايكى شهيدى كوردى
تو وه كو چيائى ناگرى
له بهر ته وژم و با و تو فان
سه خت و رهق و پيداگرى
له ناست نه داخ و دهر دانه
به هيممهت و خوراگرى
سهرت سبي و به فراوييه
دروونت كللى ناگرى
كى ده كا مهنعي گريانت
بو پرونووى كوستان ناگرى؟

له پاشه پوك دا بالو كراوه ته وه

چند بهره‌میلی برای

کوردم و...

کوردم و داوای حقوقی پایه مالی خۆم ده کم
مالی خۆمه مولکی کورد؛ داوایی مالی خۆم ده کم
مولکی کوردستان نیرسی باب و باییری منه
نیدعای حق و میراتی هه لالی خۆم ده کم
ههروه کوباران له چاوم دیته خواری نه شکلی خوین
هه ره زمانیک به ره وه نیدیکی له حالی خۆم ده کم
گهرچی لای ئاغا خه یالی خاوه میلییهت
من له لام باشه هه تا ماوم خه یالی خۆم ده کم
من له دهس بیگانه قهت ناکه شکیهت نهی ره فیه
گهر شکیهت کم له چهنگی مام و خالی خۆم ده کم
ناسیحا بهس پیم بلای فیکری مه حاله فیکری تو
نسهتم ناوی نه من فیکری مه حالی خۆم ده کم
رهوژی شیخم دیت و پیم گوت هه تبی حیسلی میلییهت
پی گوتم من چیم له وانه داوه سوالی خۆم ده کم
من نیتره ماهوت و شالی نه جنه بی ناکه له بهر
رانکوچه غهی خۆم له بووزوی رهنگی شالی خۆم ده کم
چیدیکه زهحمهت له بو مندالی خه لکی ناکیشم

عیلم و زانست و هونەر فیڤی مندالی خۆم ده‌که‌م
 یا ده‌پێژم خوینتی پاکی خۆم له‌سه‌ر ئەم مه‌قسه‌ده
 یانه‌ فیکرنکی بو‌ برای پروت و پرده‌جالی خۆم ده‌که‌م
 چاوه‌دیڤری پوژی خوشی جیژنی سه‌ربه‌ستیم ئەمن
 گهر مودارا وا ده‌گه‌ڵ ئەم‌پوژی تالی خۆم ده‌که‌م

گۆفاری نیشتمان، ژماره‌ ٢، سالی
 یه‌که‌م، خه‌زه‌لوه‌ری ١٣٢٢-١٩٤٣

مه‌ه‌که‌مه‌ی ئیستیقلال

«ئەم هه‌له‌سته‌ی ژێروو چه‌ند د‌ل‌ۆ‌په‌ فرم‌پ‌س‌ک‌ێ‌که‌ که‌ له‌ ش‌ین‌ی ش‌ه‌ه‌یدانی پ‌ی‌گ‌ای س‌ه‌ر‌به‌خ‌ۆ‌یی ک‌ورد‌دا پ‌ژ‌ت‌و‌ومه‌ و پ‌ی‌م‌ وایه‌ ه‌ه‌موو ک‌ورد‌یک‌ چ‌ خ‌و‌ین‌ گ‌ه‌رم‌ ب‌ی‌ت‌ چ‌ خ‌و‌ین‌ س‌ارد‌ به‌ خ‌و‌ین‌د‌نه‌وه‌ی ش‌ی‌عه‌ره‌کان ب‌ن‌ ن‌ی‌خ‌ت‌یار فرم‌پ‌س‌ک‌ ده‌پ‌ژ‌ژ‌ی و ت‌و‌وک‌ و له‌ع‌نه‌ت‌ له‌م‌ مه‌ه‌که‌مه‌ مه‌ن‌حو‌سه‌ (که‌ ت‌رو‌س‌که‌ی ه‌ی‌و‌ای ک‌ورد‌ی ک‌و‌ژ‌ان‌ده‌وه‌و س‌ه‌ر‌به‌خ‌ۆ‌یی ک‌ورد‌ستانی وه‌د‌وا‌خ‌ست‌، ب‌ن‌ سو‌و‌چ‌ و تاوان‌ نه‌مر‌ی ه‌ه‌ل‌واس‌ین‌ی ج‌ه‌ن‌ابی ش‌ی‌خ‌ ع‌ه‌بد‌ول‌ق‌ادر و هاو‌پ‌ێ‌کان‌ی ده‌ر‌کرد‌ و له‌ ش‌ین‌ی ئه‌وان‌دان‌ه‌ته‌وه‌ی ک‌ورد‌ی ب‌ۆ ه‌ه‌م‌یشه‌ ده‌سو‌نه‌ژ‌ت‌و‌ د‌انا) ده‌کا»

د‌و‌ی ش‌ه‌و‌ی گ‌رام‌ ه‌ه‌تا پ‌ۆ‌ژ‌، پ‌ی‌ت‌ ب‌ل‌ی‌م‌ ب‌ۆ‌چی ب‌را
مه‌ه‌که‌مه‌ی مه‌ن‌حو‌وس‌ی ئیستیقلال وه‌ب‌ی‌رم‌ ه‌اته‌وه‌
پ‌ری‌زه‌یان به‌ست‌بوو له‌ پ‌یش‌ چ‌او‌ی م‌نا گ‌شت‌ی ه‌ه‌موو
ئ‌ه‌م‌ ش‌ه‌ه‌یدانه‌ی که‌ خ‌ن‌کا‌ون‌ به‌ س‌ه‌د‌ ئ‌ا‌وات‌ه‌وه‌
پ‌اک‌ به‌ ک‌ف‌ن‌یک‌ی له‌ خ‌و‌ن‌نا ش‌ه‌ت‌ل‌ و ل‌ی‌و‌ن‌ک‌ی به‌بار
پ‌اک‌ به‌ پ‌ه‌نگ‌یک‌ و ق‌یا‌ف‌ئ‌یک‌ی پ‌ه‌ر‌پ‌وو و مات‌ه‌وه‌
ه‌اته‌ گ‌و‌ن‌م‌ ل‌ی‌ک‌را ده‌یان‌گ‌وت‌ ئ‌ی‌مه‌ ک‌و‌ژ‌ر‌این‌ ب‌ی‌ خ‌ه‌تا
م‌یل‌له‌ت‌ی ک‌ورد‌ تا به‌ که‌نگ‌ی ت‌ۆ‌له‌مان‌ ناک‌اته‌وه‌

من لسه ر لوتکهی بلیندی کیو له حق داوا ده کهم
 تۆش بپارپوه جهنابی شیخ لسه ر پووی تاتهوه
 به لکوپوحمیککی بکا پیمان خوداوهندی په حیم
 چیدیکه ژیر دهس نه بین دیسان وه سه رمانخاته وه
 (هیمنه) پیت وانهبی یه زدانی بی هاوال و فهرده
 که یه فهری نه م زولم و زوره، بی حساب ناداته وه

گۆفاری نیشتمان، ژماره ۲، ۱۳۳۲ - ۱۹۴۳

هەڵدەكەم

من كه يیدەنگم ئەوێستا چاوەنۆری هەل دەكەم
هەل كه بۆم هەلكەوت ئەنجا باسكمی لی هەڵدەكەم
زۆر بە ئومیدی خودا لەو خاكە پاكەى دەردەكەم
دوژمنە ییگانە ناخر چۆن دەگەڵ وی هەڵدەكەم
ئابى چیدی داری من بخوات و لیبى سوار بى حەریف
داری دامەى خۆم لەبۆ لای خانى ئاغا هەڵدەكەم
ناپەلم تارىكى چیدیكه ولاتم داگرى
خوا مەدەكار بى چرای زانستى تیدا هەڵدەكەم
وەك جگین وایە زەمان هەركەس جگى خۆى تیدەخا
تا چەقى هەمووان بهینى من جگى خۆم پەل دەكەم
نامەوى من سەربلندی خۆم و دايم كۆشش
بۆ بلیندى و بەرزى و ئازادبوونى گەل دەكەم
قەت دەگەڵ ییگانەكان وەللاهی دانوم ناكولى
من كه شاهینم چلۆن ناخەر پەفقیقى قەل دەكەم
هەركەسى دەربارەى ئەو قەومە بەد بدوى برا
وا دەدەم مستیك لە زارى من ددانى كەل دەكەم
هەركەسى بۆلای سنوور و سەرحدی خاكى وەتەن

بی، ددهم بهردیک له لاقی دهسبهجی نهو شهل ده کهم
 هیئده فیلاویم که دوژمن ویم کهوی تا ههردوو گوئی
 قسوم دهبی، چونکه به فیل نهو تووشی لیته و زهل ده کهم
 خوش بی بووزوی خۆم چ محتاجم به پهشمی خاریجه
 تاکو جاوی خۆم ههبی بو جامهیی مهلمهل ده کهم
 ساردی و گهرمی پۆژگارم چیشتووه بهخودا گهلیک
 بی نهوهی محتاجی کهس بم مشکلی خۆم حهل ده کهم
 دوی شهوی دایکی وهتهن «هیمن» لهخودا پیی گوتم
 پۆله کردارت حیسابه، کهنگی گوفتار حهل ده کهم

گۆفاری کوردستان، ژماره ۲، سالی یه کهم،

۳۰ سه رماوه رز ۱۳۲۴، دیسامبر ۱۹۴۵

به هاري زانين

نهوا هات مانگي خوشي خاكه ليوه
نه ما سه رما و بووران و كرپوه
په لك رهش كه و ته كوستانى ولاتمان
به با و باران و لهنگيزه و شليوه
له كي و كه ژگيا و گز به باره
ثيتر ده رچوو مه رومالات له ليوه
له ليوى جوگه له ميلاقه نه ورؤ
له گوين سه ريازي سوور و يستا به پيوه
نه وهك كاكو لي يارم به لكه سونبول
وه كو ژاپون و نه لمانى په شيوه
نه هر ديوانه بو سهير و تهماشا
نه ويستا عاقل و زاناش له كيوه
تهداشاي مامى جووتير كه له ده شتا
به دلگه رمى خه ريكي وهرد و شيوه
به هاره گول سهري هينا دهري توش
هه لسته كورده چيدى سه ر مه نيوه
هه موو قهوميك و سه ركه وتووه له هه وراز

بهشی تۆ کورده تا کهی هەر نشیوه
 بخوینه فیّری زانست و هونەر به
 له لای کوللی کهسی جاهیل دزنوه
 وهره فیّری تهمهدون به عهزیم
 ههتا خه لکی نه بیژن کورده دیوه
 مه به مه نیوس و نومیدت قهوی که
 فریشتهی جوانی سه ره ستیت به پرپوه
 نه و نه دهت فەر قه نازاد نیت وه کو خه لک
 دهنه فەرقت نییه زهرینک به شیوه
 نه وهش موژدهت ده می هەر بهو زووانه
 ده بی ساز، هه لپه ره جا تۆش له جیوه
 هه تا پیینک له بیژلین بچه پیشی
 سوپاس سوور، دیته پیش نازادی نیوه
 بژی مارشال ستالین پیشه وای پروس
 که نازادی له گیتی دابه شیوه

گۆفاری هه لاله، ژماره ۱

په شه مهی ۱۳۲۴-۱۹۴۵

هه‌په‌ژنی ئازادی

نه‌وجه‌وانانی ژیر و وریای کورد
پیره‌پیاوانی پیاو و ئازادی کورد
بی‌چوه شیرانی چاپک و بی‌پاک
تازه‌لاوانی میلی و خوتنپاک
نه‌ونه‌مامانی باغچه‌ی ئاوات
کاربه‌ده‌ستانی حیزی دیموکرات
ئه‌ی ئه‌وانه‌ی چاو به‌گریان بون
دژ و داماو، کز و په‌رێشان بوون
بو و هه‌ته‌ن پوژ و شه‌و ده‌گریان زار
دیتو له‌و پێیه‌دا هه‌زار ئازار
به‌ش برپاو بوون له‌ خوۆشی و شادی
ده‌کرابوون له‌ باغی ئازادی
موژده‌یی لی‌و که‌ پاش گه‌لیک زه‌حمه‌ت
پاشی زۆر په‌نج و تالی، و مه‌ینه‌ت
پاشی تالان و جه‌نگ و ده‌ربه‌ده‌ری
پاشی کوشتار و شین و قوربه‌سه‌ری
پاش وه‌ی سه‌د مه‌زن، هه‌زار سه‌ردار

لەسەر ئازادى رۆيىنە سەردار
 پاشى ۋەى سەد ھەزار كۆپى لاۋچاك
 دەستى دۈژمنان: لە خوين و خاك
 گەۋزى بوۋ دايكى بۆى لە سىنگى دا
 بەزەيى ھات بە ھالى ئىمە خدا
 يارىدەى دايىن و كرديە مەئموور
 بۆنە جاتدانى كوردى، ھۆردوى سوور
 مىللەتى كوردى يىكەسى پزگار
 كرد، لەژىر چەنگى دۈژمنى زۆردار
 كوردەۋارى بە جارى ئازاد بوو
 كوردى غەمگىن بە كەيف و شاد بوو
 ئاشكرا ھەلكراۋە بەيرەقى كورد
 ھاتەۋە دەستى لاۋى كورد ھەقى كورد
 تىپەپى پۇژى رەش نەما دەمى خەم
 پۇژى كورد ھاتەدەر لەژىر مژ و تەم
 بۆمە ئەو سالەكە چلۆن زىستان
 خۆشتەرە زۆر، لە مانگى جۆزەردان
 گەرچى ئىستا نەماۋە گول لە چەمەن
 ۋەك گولە رومەتى كوپانى ۋەتەن
 ئىستەكانە تەۋاۋى مىللەتى كورد
 كىچ و كوپ پىاۋ و ژن درشت و ورد
 بى خەم و لىۋ بەخەندە و شادىن
 بۆچى چونكو ئەۋىستە ئازادىن
 ئەى برايانى مىللى و دلىسۆز
 پۇژتان باش و جىژنەتان پىرۆز

ئەوى ئاۋاتى ئۆسۈپ بۇ دىتو
نىشتىمان سەرىپەخۇ و ئازاد بۇ
بەيرەقى جوانى ئۆمەيە ئۆستە
دەشەكىنى لەھەر بلىندىك با
كارى خۇمان بەدەستى خۇمانە
ئۆستە با كۆرۈپى چاۋى بىگەنە
تا ھەزار سالى دىكە ئىستالين
ھەرىزى يارەبى: بلىن ئامىن
چونكە دەرىپەست ھەقى زەئىفانە
لاگىرى دىل و بىنەۋايانە
بۇ ئەۋەى بىگەسان بكا مەسرور
پايەدارىي و بىمىنى ھۆردوۋى سوور
پىشەۋامان بىزى لەبۇ خىزمەت
كردنى، دىن و مەزھەب و مىللەت
پەبى ھەركەس كە دۆزمنى كوردى
ھەردوۋ چاۋى دەرى و مىلى وردى
بىرە (ھىمىن) كە تۆ لەسەر زىادى
مايەۋە، چونكو دىتت ئازادى

پۇرنامەى كوردستان، ژمارەى ۱۲

۲۰. پېتەندەن ۱۳۲۴، ۹ فوريە ۱۹۴۶

دۈمەتەقەمى دۈۋ خوتىنىمىز!

سىراج ئۇغلۇق:

ياخىۋا بەختىرى سەرچاۋەكانم
خا دەۋامىت دا ئارامى گىانم
نورى سەئىد:

خۇبى ئەزىتى، ئەلچەملاي چاكى
قەزا و بەلا دورر بۇ وا خەمناكى
سىراج ئۇغلۇق:

چۆن خەمناك نەبىم زۇر پىس قەۋماۋە
دىسان كوردەكان زۇرىيان ھىناۋە
ھەموويان داۋاي ھەقى خۇ دەكەن
گەف و ھەپەشە لە من وتۇ دەكەن
دەلەن ئەو خاكە خاكى كوردانە
نايەلەن چىدى بىخاۋا يىگانە
خۇ تۇش دەزانى كە كوردەۋارى
لە قىسمان بچى تۈۈش دىن ھەزارى
گەنم و جۇى ئەۋە رزق و بىرئومان
بەنەۋتى ئەۋە پرووناكە دىومان
ئەۋ گەنمە نەبى لە برسان دەمرىن

ئەو نەوتە نەبى شەو كۆپرى دەگرىن
تەدبىرئىك بىكە ھەتاكو زوۋە
تا ھەل و فرسەت لەدەس نەچوۋە
نورى سەئىد:

لەمنت نەكەوئ بۆ دابزپكاۋى
بۆچى ۋەكو كەر لە قوپئ ماۋى
ئەتو لەكنە خۆت توركى خۆئىمژى
بەدفعە، شەپانى، پىنگر، پياۋكوژى
توركى لەۋەى پىش ۋا خۆپرى نەبوون
ۋەك گورگى برسى بە خشەۋە دەچوون
ھەر ئىۋە نەبوون لە دەۋرەى كەمال
لاقى كوردانو دەگرت ۋەك گەمال
ژن و مندال و گەۋرەتان كوشتن
خۆئىنى ملىۋن و نىۋىكو پىشتن
ئىستائىش نەچوۋە بچى ۋەخۆكەۋنەۋە
گەۋرە گەۋرانىيان لەدار دەنەۋە
بىيانگرن بىيانكوژن بىيانخەنە ئىۋەند
ئەفەندەم بەسم ئەتۆ بدە پەند
سیراج ئۆغلو

منىش بەشى خۆم جەزەبەم داۋن
بەلام داخەكەم دانەمركاۋن
كورد گىايەكە ھەر چەندى بىدروون
ھەلەدەداتەۋە دىسان ھەلەسوون
تەدبىرئىكى دى بىكە ئەفەندى
يابا عەجايىب بۆ ۋا دلمەندى

نوری سه‌عید:

برا مام ټینگلیس ناغای خوځمانه
 هه‌تا ټه‌ومان بی خه‌می چیمان
 په‌نای بو دبه‌ین دیانکا چاره
 فریویان ده‌دا به پوولول و پاره
 بو‌یان ساز ده‌کا سه‌د شیخ و مه‌لا
 به‌سه‌ریان دینی سه‌د دهد و به‌لا
 عه‌شیره‌ته‌کان دینیته‌ ژیر بار
 به‌درؤ و ده‌ره‌سه‌ به‌ پوول و دینار
 سیراج ئوغللو:

عه‌جب ته‌رتیبیک ده‌ستت به‌...
 وه‌لاتت پیس کرد هه‌سته‌ له‌ کنم
 باوی نه‌ماوه‌ که‌له‌ک و ده‌هو
 کورد فریو ناخوا ټه‌به‌دی به‌درؤ
 کوردی ټه‌و عه‌سره‌ هی‌نده‌ شه‌یتانن
 ټه‌من و توو و چه‌رچل به‌که‌ر ده‌زانن
 وا لا مه‌زه‌بن کوردی ټه‌و ده‌وره
 نه‌شیخیان ماوه‌ نه‌ مه‌لای گه‌وره
 عه‌شیره‌ته‌کان هه‌ستان له‌ خه‌وی
 پشتیان لیک به‌ستووه‌ نازادیان ده‌وی
 نوری سه‌عید:

که‌وابی برا سه‌لا له‌ خوځمان
 مانگامان مرد و بپاوه‌ دوځمان

ئىبنى زىنە كوردىكە

۱

ھەى داد ھەى يىداد ھەى پۇ پۇلە پۇ
ھەى پۇلە داخى گرانم بۇ تۇ
ھەى كۆيىم دەبەر پۇلەى جەوانم
ۋەى قورم ۋەسەر مايەى ژيانم
دايكەكت بمرى پۇلەى نازدارم
دەك نەژىم پاش تۇ شۆرەسوارم
نەمىنم لە بۇ دەست و جلىۋوت
كوانى؟ بۇ نايە ئەرپۇ ھەۋەۋوت
ھەناوم رەش بى بۇ قىزى رەشت
جەرگم خرابى بۇ كۆلمەى گەشت
ھەيف بۇ چاۋى ۋەكو بادامت
درىغ بۇ بەژنى ۋەك نەۋنەمامت
پۇلە گيان نەتەر ھىشتا جىئىلى
چ ۋەختى ۋەيە من بەجى يىلى
ھەى داد ھەى يىداد ھەى پۇ پۇلە پۇ
بىيا مردبام من لەباتى تۇ

مى ھەۋارى پىرى زگ سۈوتاو
 چۈن پاش تۈ بژىم ئاخىر شۈرەلاو
 كۈن كۈنە دۈلم لەت لەتە جەرگم
 بۇ تۈ تاقانەى جوانە مەرگم
 شەرتە من سەرم بۇ تۈ شىن بكم
 ھەتا بىنم بۇ تۈ شىن بكم
 گۈلە گەشەكەم بۇ سىس بووى وا زوو
 بىردت بۇ ژىر خاك ھەزار ئارەزوو
 بۇ بە جىت ھىشتم بەدبەختت كىردم
 پۇشستى بۇ كۈى بۇ چىت نەبىردم
 مىت بە جى ھىشت لەو كەلاوۋدا
 بۇ خۇت پۇشستى بۇ خىزمەت خودا
 ھەى داد ھەى يىداد ھەى پۇ پۇلە پۇ
 دى لە دەروونم لە سۈى تۈ بۇ سۇ

دەزانى بۇ چى پۇلەى نازەنىن
 دەبەستم لەسەر گۇرت كۇرى شىن
 بۇيە ناگىم ئەى لاوى خوتىپاك
 بە جوانە مەرگى تۇيان خست لە خاك
 بۇيە دەگىم ئەو چەرخى چەپگەرد
 ماوۋى پىنەداى وەكو پىاوى مەرد
 لەسەر نىشتىمان خۇت بە كوشت بەدى

هاوخوئنه كانى خۆت پزگار بکهى
 به خيَوم کردى پۆله وهک بهران
 تا بو نيشتمان بتکه مه قورىان
 که چى تۆى کوشت و نه يهيشت ناسمان
 قورىانيک بکه م من بو نيشتمان
 ههى داد ههى يّداد ههى پۆ پۆله پۆ
 من و نيشتمان بى که سين نه وپۆ

٤

له خاك و خوئنا نه گهر گه وزيباى
 له سههر ئازادى و سه رهستى: به خوداى
 غه م م نه ده بووى بوّت نه ده گريام
 چون مردنى وا زۆر خو شه به لام
 پۆله به مه رگى ته يى مردن
 نه وىش بو كوردان عه يبه له كن من
 حه يف گيانه كه م حيزانه مردى
 حه يف وهك پياوى ئازا نه مردى
 حه يف نهى گه نجى خاوئىن وه كو گول
 مردى و ئاره زوى من نه بوو حاسل
 ئۆف پۆله مردى نه گه ييم به مراد
 ئۆف پۆله مردى و كورد نه بوون ئازاد
 ههى داد ههى يّداد ههى پۆ پۆله پۆ
 برىنى جه رگم قهت ناكرى پهرۆ

كوئارى مه لاله، ژماره ٣،

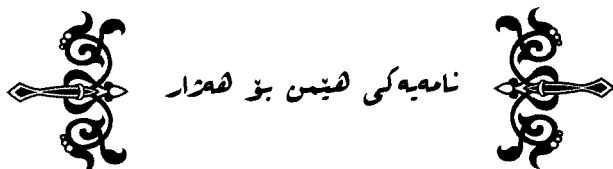
سالى يه كه م، بانه مه پى ١٣٢٥ - ١٩٤٦

کوردە گیان

له غورابی خەوێدای دۆژمنت یێداره کوردە گیان
هەڵستە لەم خەوه ئیمپڕۆکه جهنگه ی کاره کوردە گیان

نیشتمان، ژماره ۸، ۷، ۹، بهاری ۱۳۲۴ - ۱۹۴۵

خۆشه‌ویسته‌که‌م پیره هه‌زار

بۆیه پیت ده‌لێم چونکه ئێستا که شوکر هه‌ر زه‌ق و زیندووی (هه‌زاران منداله کوردت به‌ناوکه‌راوه) ئه‌دی چیت له‌و نه‌ته‌وه لێقه‌وماوه، داماره ده‌وێ، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی له‌ده‌ست دێ. ده‌نا ئه‌گه‌ر پیتی که‌را به‌ کۆته‌لێشی بۆ ده‌پازانده‌یه‌وه، بۆه‌ر گله‌یی له‌ کورد ده‌که‌ی؟ ئه‌و شاعیره عه‌ره‌ب و فارسانه‌ش که ئێستا هێنده‌یان پێ هه‌لده‌لێن مه‌گه‌ر له‌ خزمه‌ت خه‌لیفه یا باره‌گای شا بووین ده‌نا به‌ زیندی سه‌ری فسیان پاک کردووه، پاسته سوال کیمیا، به‌لام بۆ شاعیر نا. له‌به‌ر چاوی خۆمان .. زۆری به‌ خوێپی و پیریان هه‌لکوت و له‌ برسان مرد. کئ من و تۆی ناچار کرد ببینه شاعیر؟ خۆمان ئه‌وه‌مان به‌ خۆمان کردووه. باوکی من که‌می بۆ من به‌ جێ هێشت؟ بۆ خۆم له‌ قوما‌ری شیعردا دۆپاند.

باوکی تۆ پیتی خویندی ویستی بتکاته مه‌لا (به‌رخی بابم بۆ نه‌بوی؟) ده‌زانی ئه‌و فه‌قی قاده‌ری تۆ و نت ده‌کرد ئه‌لان چه‌ند ده‌وله‌مه‌نده؟ ئاواله‌کانی خۆمان که به‌قه‌د حه‌مه ئاشه‌وانیش له‌ عیلم و شه‌رع ناگه‌ن، به‌ پێش و په‌شم و که‌وا و سیواکه‌وه، ئی وایان هه‌یه میلیاردێره.

من له‌ میژه ده‌وه‌ی گه‌ییوم قه‌له‌م نانی پێ په‌یدا نابێ. ئه‌و سال له‌و مڵکه‌ی باوکه‌م بۆی به‌ جێ هێشتووم، ته‌واو بێ که‌م و زیاده‌ به‌ قه‌د شوانیکه‌م پێ گه‌ییوه، بۆ خۆم شاهید بووم ئه‌مسال مه‌لایه‌ک که پێم وایه له‌ته‌واوی عومریدا دوو په‌پی کاغه‌ز نه‌توانیوه به‌ چ زمانی

دنیا په پش بکاته وه، سویندی خوارد گوتی به سده هزار تمن نابمه پيشنويز. جگه له سر فتره قهراری کرد میوه و تهره کاری و ماست و په نیری له سر دئ بئ. بۆ خوشت ده زانی سر قهله مانه (ناشی پئ ده گه پئ) دېرؤ بابی بایم هر (قانون) وهرگنېر. له بیرمه جارنگی (وردی) په حمه تی په خنه ی له (کړې) ده گرت که بۆ وهرگنېرانی (شهره فنا مه) زوریان پاره داوه به تۆ، خه لکی زور لئ بوو، گوتم کورپنه و کچینه نیوه شاهیدین من دوو نه ونده ی کړې داویه به هزار ددهم به ماموستا به و شهرته بتوانئ شهره فنا مه ی کوردی و فارسی له (سه قافه ی کوردی) بۆ نیتمه بخوینیته وه. نیستایس حازرم حاسلی سالی داهاتووم بدهم به و مه لایه که قانونی عهره بی و فارسی بتوانئ بئ غه لته بخوینیته و. تازه تۆ قورې بۆ ماموستا (عه لای) په حمه تی ده پیوی که خوا هه لئاگرئ له هه موو کوردیکی باشتتر حقه قهله می چه پره کی وهرگرت.

با دس له وانه هه لگرین، گوارای نه مجارهمان فیدای کتیبی دهرسی بوو. چاپخانه وهرگیر نه ده که وتن. که چی پمینی یه کجار له سره. پوژئ هر پیمان ده کړئ کاغه زی کور و کچه لوه کان بخوینینه وه. شتی باشیشمان بۆ دین. گه یوه ته زور جینگایان و سره نجی زورانی پاکیشاوه. نه م نه ژماره شمان نه وه نئزیک به ته واو بوونه، تۆ نه فیری حوته می تا پیړئ که جه دوه لی حه لکراوی بۆ ناردوینه وه، پیم وایه خوا یاریئ بۆ به هارئ ده یکه یه مانگانه، چونکه جگه له و هه مو نووسینانه ی بۆمان دئ شتی درویش زور ده نوسن که له ژماره کهیدا ناخاویته وه و بۆ دوو ژماره ش نابئ. به داخه وه کادرمان زور که مه و هه موو شتیک ده بی بۆ خو مان جیبه جی بکه ین که سده دهردی تاییه تیشمان هه یه.

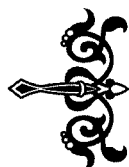
کتیبیکی پچووکي فارسی و یه کی باشی کوردیشمان هه یه که خه ریکین چاکیان بکه ین و بۆ چاپیان بنیرین.

به پاستی (فهیزی زاده) شتیکي باشی کردوه و ئیزنیشی داوه دهستی تیوه رده ین، نیتمه ییش به دلواو خه ریکین به لام کارمان هینده زوره ده روست نایه ن.

دوینئ « از قضای رحمت » شیخ عه بدولقادی شه مزینی به سهری کردبوینه وه. پیمان گوت نیتمه دراومان نییه، به لام نه گه ر تۆ دراومان بۆ له مریدان بستینی مه سنه وی (شیخ عوبه یدیللا) چاپ ده که ین. قه ولی دا نه وی پی بکړئ بیکا. کاک (سالح مه محمود) فره مووی من نوسخه یکم له لا هه یه نه گه ر له لای نیوه یه ته ماسی ده گه ل بگره منیش لیتره سو راخی ده که وم. ده نا قازی نایدا.

هینم

له چه پکن گول چه پکن نئزگز دا بلاو کراوه ته وه

نامه‌ی کی هزار بزمین

مام هیمن گیان سلو، دهم و له‌وست ده‌لیسمه‌وه

تا ئیستا دوچار به‌هزار دهردی سه‌ری ته‌له‌فوونه‌که‌تم گرتووه، هه‌ردووک جار ته‌شریفی شه‌ریفت له‌وێ نه‌بووه. ده‌گه‌ل کاک نه‌حمه‌د شه‌ویکی تا زۆر دره‌نگ خه‌ریکی دیوانی نالی بووین، خودا نه‌ویشی وه‌ک ئیمه‌ تیدا گێژ کردووه. به‌لام قسه‌ی خۆمان بێ غه‌له‌ت په‌له‌تی تیدا هه‌ن و جاری وایه‌ لامان سه‌یر بوو نه‌تو چۆن له‌بیرت چوووه‌ چاکی که‌ی... به‌هه‌رحال به‌ته‌مام گه‌شتیکی پێدا بکه‌م و نه‌قدیکی له‌سه‌ر بنووسم چونکه‌ نالی تا لێی وه‌کو‌لی لێی په‌یدا ده‌بێ.

کاکه‌ گیان، زۆرتان قه‌رزارم تکایه‌ ورده‌ حیسابیک بکه‌ن تا بۆتان بنێرم و قه‌رزدارێ نه‌مێنمه‌وه.

وه‌ک ئێرانی ده‌لێن: « با‌اجازه‌ » شه‌یره‌کانتم ته‌خمیس کردووی به‌لام گالته‌وه‌گه‌ پێکیان لێ په‌یدا بووه‌ په‌نگه‌ خوێنده‌واران زۆریان که‌یف پێ بێ، جا به‌قه‌و‌لی کاک نه‌حمه‌د، نه‌گه‌ر گیانی سپۆرتت هه‌بێ و لیمان قه‌ل‌س نه‌بی و چاپی بکه‌ی خراپ نییه‌، ئیتر که‌یفی خۆته‌. نه‌رێ تو ده‌نگ: نووسراوه‌ (کرد در تاریخ همسایگان) ده‌ترسم هه‌ر نه‌وه‌که‌ی (ناکام) بێ و بکریته‌ فارسی، نه‌گه‌ر (کاک فاروق) به‌شیکی دیکه‌ له‌ تورکیه‌که‌ی (ئه‌ولیاچه‌ له‌بی) کردبا به‌ کوردی یان فارسی زۆرباش بوو. ده‌نا نه‌وه‌م پی شت نییه‌، سه‌یاچه‌تنامه‌ی چه‌له‌بی پێنج جلده‌ زۆری باسی کورد تێدايه‌.

توخوا خۆتان هه لکوشن تا زستان ماوه ژماره چوار ده رکه وئ چونکه به هار بۆ باسی
 زستان نابێ. له سه ر دیوانی وه فایی که (شیرین ته شیه کهی) لێ ده رها یژدراوه و ته لاقی
 له سه ر خوراوه که هی وه فایی نییه، زۆر دلته نگ بووم، هه موو دونیا بیستوو یه که هی
 وه فایییه و نه مه ش شاکار یه تی. ده نه گه ر ئی ئو نییه ئی کێیه؟ ده بوو پینه یه کی بۆ
 بدۆزنه وه که دا پۆشی... ده بوا یه ته نیا له جیی وشه ی (پانی لووسی) که (مو حاره به ده گه ل
 خودا) یه نوخته داننێن و چاپی بگه ن.

ئه وا ئه مپۆکه ۶۴/۱/۲۵ ه، کاک ئه حمه دی قازی له مائی ئیمه یه زۆر سه لام و عه رزی
 ئیخلا سی هه یه، سه لامی من و دایکی خانی بۆ دایه خانم، چاوی سه لاح ماچ ده کم. ئه گه ر
 خات نه سرینی جه عفه ریت دیت به سه رته پێی بلێ مه رد و نامه رده که ی هه ر ئو داستانی
 خێر و شه رپه که نیزامی له (حه وت په یکه ر) دا باسی ده کا، به لام فره که که ی هه ر ئه وه یه
 که قاره مانی داستانی نیزامی کوردی کی مه ردار بووه و زۆریش خۆشته ره له م مه رد و
 نامه رده . بریا هه ر ئه وی ته رجه مه بکردایه . زۆرم پست بمه خشه .

برات هه ژار ۶۴/۱/۲۵

له چه پکن گۆل چه پکن نێرگز دا بلاوکراوه ته وه

تەخمىسى بارگەى ياران
هەژار شىئەرى ھىمىنى تەخمىس كىردووه

ئارگەى ماران

۱

بەربەپۆچكەش ھەيە سەرمامە! شەوان مەن چىكەم؟
ئەم مەندالە كە بى كىراس و كەوان مەن چىكەم؟
دلى بىردووم كچەتەيوى كەرەوان مەن چىكەم؟
دەت و پادەبەرى وەكو سەروى پەوان مەن چىكەم؟
كە بەقورىانى نەكەم پرووحى پەوان مەن چىكەم؟

۲

مەن نە شەرقىم و نە غەربىم و نە ئەمىرىكى، نە پرووس
نە موسولمانى بەپاستىم و نە جووم و نە مەجووس
پىر و زورھانم و خورپەى دى دلىم بۆكچى لووس
قەدى نەو شوخە وەكو دووخ و خەدەنگە ئەفسووس
پشتەكەم كۆمە وەكو مالى كەوان مەن چىكەم؟

۳

سەرە لەرزۆك و قول و جۆكە سل و زگ پەنەماو

لاملم خواړه، پشووم سواره، پرووش و كزهچاو
چوار پهلـم مل بوو، لهشيشم بووټه لانكه شكاو
تازه ههنگاوى شلم كوانى دهبى بو شهوراو؟!
جوانه زور جوانه بهلى روتى كهوان من چبكهـم؟

۴

بهزگى برسى خهـوم نايه ههـرچهند وهرىكهـوم
نارهـزوم هـر نهـويه نانى گهرم بيتـه خهـوم
وهكى رهـشكيكى رزيو پس پسـه گش قـلف و گهـوم
زهـبرى ناوزهـنگى برـا و شـل بووه دهـستى جلـوم
دى دهنـا پرمهـيى بـور و بـدهوان من چبكهـم؟

۵

دم دمى چى؟ نهـوه دوينـى بوو نهـمن زور كهـونم
دايكه وای رهـمهـتى نهـو سايه كوتـابووى تهـونم
وشك و رهـق بوومـهوه تازه دهـگهـرپـم بو شـهونم
ژوانى خوـشى هـهـرهـتى لاوهـتى ديتـه خهـونم
كاتى ناويلكه دهـگهـل زيندهـهوان من چبكهـم؟

۶

خهـلكى پيى وايه لهـخوشـيانه هـهـرا و گالـم دى
نا براكهـم لهـ دهـسى زالمـهـكان زالمـم دى
ورتهـيى كـونه برينانـى دم ناوالـم دى
شهـوهـتا پوژى لهـبهـر ئيشى لهـشم نالمـم دى
دیتـه گویم دهـنگى گهـلو و نيوهـهوان من چبكهـم؟

لە چىيان و لە دەشتيان و لە لادى و شاران
 ھىچ شىتېك ئىستە نەماو ۋە كو جارى جاران
 دەورە سەيرى بەرپۇزى مژ و گۈپال باران
 بارگەيان تىكەو ۋە پىچا و بەرپى بوون ياران
 لە دنى ۋا بەتەنى پاشى ئەوان من چىكەم؟

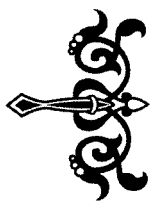
دەجمە لاي ھەركەسى بۇ كارى دەلىلى كۆپر و كەرە
 يەك دەلى لاچۇ لەبەر چاۋ ئەوى تر ئىزى ھەرە
 ئەوى بۆم ماوتەو چاۋى تەر ۋە پىسى گەرە
 ژيانى من ئىستە ۋە كو خۇرى دەمى زەردەپەرە
 پىم نەما تىن و گۈر ۋە ھىز و ئەوان من چىكەم؟

خۇم ۋە كو زەرنە قوتتە ۋ زارۋلە كانىش پروتن
 ھەوتى وام ھەن كە دەمى خواردنى ۋەك ھەو ھووتون
 دوئى ئىۋارى لە سەربانى ھەلم خست تۋوتن
 سۈرە ھات خۈنچە گۈلى باخى ئەدەب پشكۈوتن
 باخەۋانى گەرەكە تازە جەۋان من چىكەم؟

خالە باس يادى بەخىر ئەودەمى دايكى مردبوو
 ھەروەھا وشك و برىنگ نايە قەبر نەشردبوو
 دىيە كەى ئىمە ھەمۋى دىم و تەلان و گرد بوو

ٲاوانه بوونه وده مي هيمن مهله واني كورد بوو
ٲاوشوكور زوره وهرن زوو مهله وان من چيكم؟

فرهنگوں

نا

نادى: به لى، نه رى
 ناران: گه رميان، به ران به رى روزانه
 نارواندن: لى خو پين
 ناسوگ: ناسو، سوئ
 ناکار: نه خلاق، ره وشت
 نالوده: پيس، نالوده داوین، داوین پيس
 نالوده: تیکه لاو
 نامیز: باوهش، باخه ل
 ناودهنگ: هاودهنگ، هاونشین
 ناوړ: ناگر
 ناوړگ: ناگردان، وه جاج، کوانوو
 ناوړینگ: پریشکی ناگر (به تايبه تی پریشکی که له ناستی سووړبووه بیتوه
 ناوړگ: شه ونم
 ناوه لا: ناواله، کراوه
 ناوړتن: هاوړستن
 ناوړلکه: ناوړه نگی، ناوړنگ، هه نیسک، دوا پشوی ژيان
 ناوړلکه دان: دواپشودان، حالى سهره مهرگ
 ناوړخن: هه ست به خو شی کردن
 ناوړگ: ناوړگ
 ناوړه: پوه له که
 نه سپون: گیایه که ریشه که ی وهک سابوون که ف ده کا. جاران لادی هه ژاره کان جلیان
 پین نه شوت

نەستون دەگ: كۆلەكەي رەشمال

نەستەم: زۆر سەخت

نەستىر: گۈلى دەستكرد، نەستىرگ، نەسىلك

نەشك: فرمىسك

نەنگاوتە: پىكراو

نەنگپان: زۆر قەلەو بوون، زۆر دەولەمەند بوون

نەوك: قوپگ، گەروو

نەوين: نەفین، عیشق، دلداری

نئىخە: يەخە

ئىروو: تىر و پىرى، ئاسوودەيى، خوش گوزەرانى

ب

بابرده‌له: لاواز، له‌ئه‌سلدا واته بابردوو

بابۆ: بۆن هه‌لگرتنی مۆله

باپ: بیچووی یه‌کساله‌ی بالنده

باز: ریگا، ریبار

بالۆره: ئاوازیکی تایبه‌تی گۆرانی کوردیه به شیوه‌ی گفتگو له نێوان کیژ و کوپدا

بانوو: بستوو، زینوو، زیندوو

بانهمه‌پ: کاتی پۆیشتنی خێل بۆ هه‌وار

باوئ: بهاوئ

بهرپه‌ک: به‌رازی نێر

بهرست: توانا

بژانگ: برژانگ، مژۆل

بژوین: شوینی گیا و گۆلی زۆر بێ، له‌وه‌په‌گی زه‌مه‌ند

بژیو: مایه‌ی ژیان، ئه‌وه‌ی مرقۆشی پێ بژی

بستۆکه: که‌لێکی بچووک، کێو یا بستوێکی بچووک

بستوو: بانو، زینوو، زیندوو

بسته: ئاسنیکه به‌سه‌ر ئاگراندا راده‌هێلدرئ

بسک: زولف

بلا؛ با، ده‌با

بن پشک: خوشکی بچووک که بۆ ژن به ژن دیاری کرابێ

بنکۆل: کۆلینی بن برکه‌ی بیستان

بنه: ئه‌و جێگایه‌ی که که‌وی پاوی تێدا ده‌شارنه‌وه

بوکشن: بگوشن، بووشیئن

بولیئل: تاریک و پوونی ئیواره، به‌رانبه‌ری کازیوه

بۆدراو: چیشتیکه له نیوه بریشکه‌ی هاپاو دروستی ده‌که‌ن

بۆدچین: مراوی مئ

بۆسه: که‌مین، خۆ له دوژمن داگرتن

بۆکپووز: بۆنی سووتانی کۆلکه، خوری، موو

به‌رده‌بیتر: به‌ردیکه له جیاتی کورسی له کاتی مه‌پدۆشیندا شوان له‌سه‌ری داده‌نیشی

به‌رکۆژ: دوگمه‌ی به‌رۆک

به‌ره‌لێین: به‌ریینکه، به‌ره‌لێین، به‌ره‌لێینه، ئه‌و قوماشه‌ی ژنان له کاتی کارکردندا له

پشتینه‌وه به‌ره‌و خوار به‌خۆیانه‌وه‌ی ده‌گرن

به‌رموو: ملوانکه، گه‌رده‌ن به‌ند

به‌رۆچکه: به‌ره‌ه‌تاو، شوینی هه‌تاوگر

به‌رپه‌زا: گیایه‌ک له کوێستانان ده‌بی

به‌زه: به‌زه‌یی

به‌سته: داخراو، به‌سراو

به‌ستین: به‌ست، به‌ستووره، که‌ناری ده‌ریا و پووبار

به‌سپایی: به‌ئه‌سپایی، به‌هێواشی

به‌رگن: لووا خوری به‌رخ

به‌روو: به‌رۆک، سینگ و باخه‌ل

به‌کره‌ شۆفاره: مه‌به‌ست له‌به‌کری مه‌رگه‌وه‌په

به‌له‌ک: نیوانی ئه‌ژنۆ و پئ

به‌نده‌ک: ئه‌و په‌ته‌ی مرۆفی پئ ده‌به‌ستن

به‌نده‌گی: به‌نده‌یی

به‌نده‌ن: کێو و ته‌لان

به‌یان ئه‌نگوتن: ده‌رکه‌وتنی سه‌ره‌تای به‌یان

به‌یبه‌وون: گۆلێکی سپیی بۆن خۆشه

به‌یده‌ست: په‌وه‌ک، ئه‌و ئاژه‌له‌ی به‌ ئاسانی نه‌گیرئ، بۆ مرۆفیش به‌کارده‌ی

بیتر: ریزکردنی مه‌پ بۆ دۆشین

بيرون: بيابان

بيري: مه پدوش

بيزراو: له بهرچاو كه وتوو، ناخوشه ويست

بيلا: بهرهمه يوان

بيوهي: بي نه وهي

بين: بون

بيزا: گيايه كه كويستاني، بلند ه و بونيو ژاژ و ترشيات به كاردئ

پ

پاراو: تیرئاو

پارده: دیواری وشکه به رد (وشکه که لک) که له دهوری کانی و شتی وای ده کیشن

پاریژ: به نه سپایی و به دزی خو بۆ شتیک مه لاس دان

پاشباره: ئامرازی جووته، داریک له دهند و باسکیش ده درئ و دهسته که وشه ی تی

ده کوتری بۆ ئه وی جووتیار دهستی پی بگری

پاناوک: تهختان و گورایی لاقه دی چیا، پانکه شی پی ده کوتری

پاشه روک: پاشماوه، پاشخوانه

پالوده: خواردنه مه نییه که له نیشاسته دروست ده کری

پالین: پاش نیوه پۆ، دوا ی نیوه پۆ

پاوان: قه دهغه

پرزه: پیخوست

پرزه بران: بن بهش، بوون، په ککه وتن

پروین: هه لپروین، وه رین، هه لوه رین

پۆتراک: سه روپۆتراک، سه روپیچ، سه روگوتاک

پۆلوو: پشکو

په پوو: په پوه سلیمان

پرینگانه وه: سه له مینه وه، په وینه وه، مه پرینگیه: مه ره ویه

پزوو: په نوو به فری بچووک

پلار: داریک که بهاو یژری

په راکه نده: پرژوبلاو

په رستار: هه مشیره، ئافره تی سه په رشتیکه ری نه خو ش

پەپەپۆچكە: پەپەكەى ئاسمان، بەرزترین جى لە ئاسماندا

پەپەپ: لای سەروو

پەپكوو: جوورە ھەلۆیەكى بچووكى دپ و بەھیزە كە رەشە و سەربالى سېپىيە

پەروا: باك، ترسان، سام

پەپوھ: ئاوارە، دەربەدەر، ئاوەكى، ئاوكەلە

پەژارە: خەم، كەسەر، خەفەت

پەستوان: پەستانەوھ، توند داگرتن

پەسیو: حاشارگە، نەدیو، پەنا، جىگایەك كە خۆى تىدا بشارىتەوھ

پنج و مۆر: ئافرەت كە نەھیلن لە ژوور بىتەدەر، ئەلین پنج و مۆر كراوھ، لەبنەپەتدا

پنج بەوھ ئەلین كە گۆزە ئەشكى یا ئەقلەشى، بە قسل و موو پىنەى دەكەن وەك

بیدروونەوھ

پى بەقوونە: بالدارىكە لە ئاودا دەژى و ناتوانى بفرپى

پىتروو: ئەستىرەى كۆ

پیل: لایەكى لەش لە شانەوھ تا پەنجەى دەست

ت

تات: بەردی پانو ساف و لووس
 تاوگە: تافگە، ئاوهەلدیر، سەروەشیین، سۆلاف،
 تاوڵ: پەشمال، چادر، کۆن
 تاوہسووت: ھەرچی لەبەر ھەتاو سووتابن
 تامان: تەیمان، پەرژین
 تخیل: کەوتن لەبەر ناپەھەتی و بێ ھیزی یان لەبەر مەستی
 ترەختان: پاکردنی لە غار توندتری ئەسپ و ماین
 ترۆپک: ترۆپ، پۆپە، دوندی کێو، لووتکە
 تفل: تلف، منال
 تل ئاسا: تالاسا، تالاسابوون: خلیسکان، توو، توو: ھەرگیز، قەت، بەھیچ جۆریک
 تو: توو، توو
 تۆرەمە: نەسل، بەرە، تۆر، تۆرە
 تووش: دژوار، سەخت، ناخۆش، بەدەفەر
 توول: نەمام، خەلف
 تولە: سەگی بچکۆلە (جۆریکی تایبەتیە بۆ پاو بەکاری دینن)
 تەبایی: نێوان خۆشی، پێککەوتن
 تەریدە: خراپە، تەریدە، پێگر
 تەزوو: مچوپک
 تەشق: بەرزایی، پانایی، نێوہراست
 تەشی پێس: ماستاوکەر و پیاباز و شان تەکیڤن

ته لان: هرچی دهشتایی نه بین
ته مال: دیارده، دیاردی، دیتنه وهی که رویشک له لاند
ته نن: ته نیا
تیتول: پرنزل
تیرهگ: یال، تیاک، تیهلگ
تیف تیغه: زور لووسکردن و جوانکردنی دهم و چاو
تیک دهلقا: به یه کدا دهچوو و یه کی دهگرته وه

ج

جاكەش: قوپومساخ

جەدەو: سەقەتبوونی شان و قۆل، دەلّین ئەو و لاخە بارەكەى ئەوەندە قورس بوو جەدەو

بوو

جگەگورگ: میچهگورگ كە بۆ شیرینی و بەختەوهری هەلّی دەگرن

جەمین: پووخان، پەمان، هەرسەهێتان، جەمیو: پووخواو، هەرسەسپردوو

جواناوا: ئارەقەى سەرەمەرگ

جۆم: قوولایی بەرین و گەورەى قەدى چیا

جۆمال: پاكکردنەوهرى جۆگە

جەفەنگ: گەپ و گەمە و قسەى خوۆش

جەمام: ئەستووربوون و ئیشانى مەچەك لەبەر كاری زۆر

جەندەك: كەلاك، تەرم، لەش

جیژوان: ژوانگە، شوینی پیکگەیشتن

چ

چارشيو: سەرپۆش، پووپۆش، رووبەند
چاك: پير، شەخس، پياوچاك، مەزار
چپ: دارستانی پپ، لپپەوار
چرگ: چرگ، بالئندەيەكى گەورەى كىويىە
چرووك: بووچ، بىنرخ
چزىلك: چزلىك، ئەو پارچە دووگەى لەسەر ئاگر ھەلچزابىن و چەورايى پىئو ھەمابىن
چلوان: چلەكانى زستان
چلووك: پۆپەى دار
چوپە پۆپىنگەى: جۆرە چۆلەكەيەكە بەيانان زوو دەست بە خويىندن دەكا
چەلەنگ: شوخ و شەنگ، جوان، دەلال
چۆلەپىچە: توند بەستن
چىنكە: ئەو شىنايى تەرەزىنى كە ھەميشە شىنە بە چياوھ

ح

هرمخانه: ژوره تاييه تيبه کاني ژن و خيزاني پياوي گه وره
هروسين: له نيو به شيکي زوري خه لکي ئيراندا باوه شه وي جيژني نه ورؤز هوت
خؤراک که به پيتي سين دهس پي بکريڻ داده نئين

خ

خاپوور: وڙان، کاول، کهلاوه

خانه بگیری: له مالدا گرتنی که سیک

خانومان: جوان، له بار، شوخ و شنگ، چه له نگ

خاو: گیایه کی زور گهرمی کویتستانییه

خر: شیو، دۆل، دهره

خرمژن: دهنگی خشل

خرینگه: دهنگی خشل

خرینگه ی بازنه: زپه ی بازنه

خلینه: ددانی گهره ی لا سه روو

خم: خوم، ههش، ههژ

خواجه: لیژدها به واته ی نه و کزیلانه به کارهاتووه که دهره به گ و کزیله دار ده یانخه ساندن

و له ماله وه له نیوان ژن و کچه کانیاندا کاریان پی ده کردن

خودان: خاهون

خوول: گیانداریکی نه فسانه یی به سامه

خونناوه: خوناوکه، ورده باران، نهرمه باران، به واته ی ناره قیش به کارده هینری

خونکار: حوکران

خوپین: نه و جیگایه ی ناوی به خوپ بهوا

خومپاره: توپیکه ی که که وانی ده پوا

خورش: شله

خوشخوان: دهنگخوش

خوینگر: خوین داواکه، خوین نه ستین، تۆله نه ستین
خۆشبهز: خۆشدهو، توندپه و
خۆشخوین: دهنگخۆش
خۆیان: کا و دهغلی وردکراو و لیک جیانه کراوه
خووساو: زوقم، سیخوار
خهرتهل: دال
خه سیبێ: خه سینرایێ
خه لف: نه مامی یهک ساله
خه نی: شاد، بهختیار، کامه ران، پازی، دلخۆش
خه وش: له که، غه ور، خه ش
خیز: زیخ
خیو: خودان، خاوه ن
خیلات: په وه ند، کۆچه ر، نه وکه سانه ی ده چنه مه وار

د

دایا: بدایه

داییز: کون کون کردن

دایه پاندن: سه ربه ره و خوار پادان

داسوو: قه لچ، گوله گه نمی تازه له بوقه هاتوو دهر

دانگه پیزه: داگه پانه خوار

داروغه: حه سحس، پولیس، سه روکی نه و که سانه ی ئیشکی شار ده کیشن، وه ختی

خوی به وانه و تراوه به بازاردا گه پاون بۆ ناگاداریون له خه لک نه وه کا ناره واییه ک بکه ن

دزیو: ناشرین، کریت، دژی جوان

داهینراو: داهیزراو

داوهستان: مه یین، نه بزووینی دووکه ل و مز و شتی وا

داوه ل: بووکه سه ما که ر

داوئ: ده هاوئ

دردۆنگ: به شک، دوو دل

دژوین: نه سپیون، چلکنی و نه سپیونی

دل به سته: نه وه ی دلی به شتیکدا چوو بی

دلۆ: نه و تویره ی دهستی په نجه ر هه لی ده دا به هوی کارکردنی زۆر

دورج: سندووقی بچکۆله ی شتی گرانبه

دوند: به رزترین شوین، لوتکه

دوورابن: دوورابن

دۆ: نه و کیزه ی له شاییدا له دهستی کوپدا بیت

دۆك: ئافەتئىكە لە شىۋەى شىردا بەسەر گەلای تووتنەو پەيدا ئەبى

دەروو: پىيازى تەنگ

دەپۆست ھاتن: پى وىران

دەسبىن: پستەيەكە شوان لە ئەستۆى مەپى دەكا تا ئەگەر نووست و مەپ وەرگەرا

پىن بزانى

دەستەمۆ: كەوى، پام

دەسكەنە: پنىنەو، دروینەى بەدەست

دەسگر: دەسگرد

دەگروین: لە پىست دەردىن

دەگروین: بى دەبن

دەغەلکار: ساختەچى

دەمان: تووپە، ياخى، سەرکیش

دەبیا: قوماشىكى گرانبايە

دەين: دىتن

دەيد: خوشكى گەورە

دەرنشینی: دانىشتن لە دىرى عىسايىياندا، مەبەست لە تەنبايى و دوورەپەريزيە

پ

پاپوون: ههستان

پاز: شاخ

پاوچچکه: هاتوچوی به پهله و بهرده وام

پام: دهسه مۆ، کهوی

پامووسن: ماچ بکا

پژد: سهختترین هه وراز، پکه، هه ورازی کووپ

پنوو: کهوی به فر

پکیتفکوت: پاکردنی زۆر توندی و لاخ له گه ل ئاوزه نگیدان له لاقه برغهی

پهپسه: ئاوه نیا، به راو

په شدال: قالاو، قه له په شه

په مانه: په فیسکه، دیوی پشته وهی نه ژتو. داسی په مانه داسیکی باوئیریتته په فیسکه

په و: هه لاتن، هیرش، په لامار

په وه: گه له

په وهز: که له که به ردی قه دبالی شاخ

په وهک: سرک، سل، پمۆک

په ند: نه ترس، ئازا، جوانچاک

په ژنه: تاوه بارانی توند که زۆر نه خایه نئ

په ووان: پوانه وه، سه وه زیبونه وه

په وو: خار، هه ردی زۆر په ق، به به فری زۆر به ستوویش ده لئین

په ویهسته: په وداپۆشراو

پووپه پ: په په

پموونن: شتيكي نه فسانه يي ترسناك و به سامه

پمووننه: پموونن

ز

زاكۈن: زىكۈپىك
 زرتە سوور: زرتە بۆر، زە بەللاخ
 زريان: بۆرانى سەخت
 زىيار: دەرياچە يەكە لە مەريوان
 زگار: پەريشان، لىقە وماو، وەپز، بىزار
 زە: تەپز، كانى زۆر بچووك
 زورمان: زۆر پىر و كەنەفت
 زوورك: گەردى بچكۆلە بچكۆلە
 زۆنگ: زەلكاو
 زەپ: زيان
 زەرد: ماھ، شاخى زۆر سەخت و بەردەلان
 زەردە: تىشكى خۆر لە كاتى ئەنگوتن و ئاوابووندا، بزە، زەردەخەنە
 زەرەند: پىشەگايەكە پىي دەلەن كالاكە مارانە زۆر تالە و كرمى ئازەلە
 زەندۆل: كەلە بەرى ئاوتاشە بەرد، قلىشى گەردە زەوى
 زەنگول: زەنگول، تەك، تەك
 زەنویر: ئاچەى تەپ و سازگارى كوستان
 زىك: توانايى، ھىز، بېشت، دەلەن فلانەكەس پىاوتىكى بەزىيكە، واتە دەتوانن كار
 بەپىوھىيا، كارامەيى
 زىد: شوپىنى لەدايكبوونى مەوف
 زيانى خورۆ: زيانبەخش و خراپە لى وەشاوھ

زێڤخڤید: به پاره کړاوه، مه به ست له بهنده یه
زێڤوه شانکردن: زێڤ به سهردا هه لدان
زیڤ: زویر، تۆراو
زیل: زۆډ په ش
زیل و به م: دوو دهنگی موسیقایی بهرز و نهوی

ژ

ژاوه: پرپر

س

ساتقور: ئەنجنى گەورە

ساغر: پیاڵەى شەراب

ساك: باوڵ يان جانتای دەستى

سامرەند: کۆیستانیکە لە کوردستانی ئێران

سانی: ھاسانى، ئاسانى

ساو: سامال، ئاسمانى بى ھەر

ساوین: سوون و تیزکردنى داس

سایە: کەواى شۆپ و ئاودامینى ژنانە، سیبەر

سبات: خۆراگرتن، ھونەرنواندن

سرتە: چپە

سروە: شەنبەبای نەرم

سەھەندە: خۆپوو

سوالە: چەپکە گەنمی دورواوہ

سوانە: گۆیسوانە

سووتمان: ئاگرکەوتنەوہ

سۆدرە: فیتنە، سەریەسۆدرە: فیتنە ھەلگیرسین، ھاوواتەى سەھەندەشە، دەلین فلان

کەس سۆدرە و سەھەندەيە

سوپکە: گاشە، خپکە، بەردى ئامال زل کە بہاویژری

سۆرانى: فەقیانە، ئەنگوچک

سۆنگە: ھۆ، ئەسباب

سوئ: ئاره زوو، تاسه، هه وهس، ئاسۆ، ئاسۆگ
سوینه: ده فریکه له گۆل دروست ده کری و له باتیی ته شت به کار دی
سه ر: سه رپۆتاک
سه رگه شته: سه رلێشیواو
سه نگچن: وارش، پارده، دیواریک که به وشکه به رد داندرا بی
سیاچال: چالی رهش، به ندیخانه
سیاسووت: کاتی پاوه که وی سه ره تای به هار
سیبه نگی: پرچ ئالقه کردن
سیخوار: زوقم، خوسار
سیره: ده نگی هه لۆ و سه قر و باز
سیره گرتن: نیشانه گرتن
سیروو: پيشۆله
سیله: گۆشه، سووچ، قولینچک

ش

شرت و شۇ: زۆر ناو زپاندن

شەنە: سىرۋە باي نەرم

شەلەل: ئەلەين فلان كەس شەلەلى خوين بوو، واتە لە خويندا نوقم بوو، يا فلان كەس

شەلەلى ئارەقە، واتە ئارەقەلىكى زۆرى كىردوۋە

شلۇئ: لىخن، قوپاۋ، گۇپاۋ، لىل، پەنگ

شۇرابە: شۇپىۋىۋە

شۇفار: بەدكار، خەفە

شۈنە: زەۋى ئاۋنەگر

شۈر: گاكىۋى

شەتەك: تۈندەستىن، تۈندىپىچان

شەك: كاۋى يەكسالە

شەكۆ: پىتمەپەي بچۈك بۇ ئاۋداشتىنى جىگەي لىز بە ئاۋى كەم

شەم: مۆم

شەم و شەمىزىن: دوۋ دىلدارى مېژۋىي لە فۆلكۆرى كوردىدا شەم (كچ) و شەمىزىن (كۆپ)

بەيتىكى خۇشيان لەسەرە

شەمزاۋ: تىكچۈۋ، بىزپكاۋ، شىۋاۋ

شەنگەبىرى: ئافرىتى جوانى مەپدۆش

بىرى: مەپدۆش

شەۋبا: باي شەۋ

شەۋپەپ: فېنى شەۋ، (بەتايىبەتى فېنى شەۋانەي نىزەكەۋ لە جەنگەي مى پۇژدا)

شەۋپن: پىننەۋە بەشەۋ
شەۋگورد: ژوانى شەۋانە
شەۋپن: لەۋەپاندنى مەپ لە ئاخىرى شەۋدا
شەۋلگىر: سوور، پىداگرى، وچان نەدان
شەۋلەگە: ئەۋ جىگايەى لە جۆگە ئاۋى لى دەشكىنن
شەۋ: كىلانى مەۋەل، يەكەم كىلان
شەۋ: دۆلى چكۆلە

غ

غەزىن: مانگرتن، به تاييه تى مانگرتنى به راز

غەنيم: دوژمن

غەور: ژەنگ، تەم، لىتلايى

ف

فیئوداللی: دەرەبە گایه تی

فییرگه: قوتابخانه

فییر: پرچ لولکردن

ق

قرخەمەرەسى: بەزۆر پاكىشان، لە دوونە چوون

قرمژن: دەنگى تەقەى چەك

قورینگ: قولنگ

قولەشىن: بە كەرويشك دەلّين

قەدەم: ئەو ھەلمەى لە بەفرى بەرھە تاوى گەرم ھەلدەستى

قەلەسابوونى: جوورە قەلىكى بۆر و پەش و دەنگ ناخۆشە

قەقنەس: بالندەيەكى ئەفسانەيىيە دەلّين لە ئاگردا دەژى

ك

كابه: كه عبه

كازيوه: تاريك و پوونى به يانى

كاو: مراد، ئاوات، ئارەزوو، تاسە

كاولاش: ئاشى ويرانە، كينايەشە لە مالى ھەژاران، لە خو بەكەم گرتندا ئەلەين «مالى

من به كاولاشى خۆت بزانە»

كل: خەرمان و كۆمەلى ئاگر

كل كردن: لادان

كلۆش: دەغلى وشك بوو

كوپكوپ: كەت، قەتى

كوپەحەيران: يارى كچە حەيران

كوپزگە: كوپى بچووك، لەبەر خۆشەويستى به پياو دەلەين

كوئل: جل شتن

كولەين: گەنجينەى نيو پەشمالان

كوند: كوندەبەبوو

كوين: تەختەى پەشمال كە لە مووى پەش تەنراو. بەچەند كوین تاول و پەشمالەيكیان

لە دروست دەكرى. نیشانەى ماتەمبارى لە كوردەوارى كۆندا ئەو بوو كوین لە مل بکەن.

كۆ: پێروو، پەروين، كۆمەلە ئەستێرەيەكە

كۆتەل: پەيكەر

كوچك: بەرد. سى كوچكەيش لە بنەپەتدا بەو سى بەردە وتراھ كە ئاگریان لە نيودا

کراوه ته وه و مه نجلیان له سهر دانراوه . دل به کوچکه وه دان کینایه یه له دل سووتاندن

کوچکه: کلاری ژنه بلباسان و مندا لانی موکریان

کوخته: کوخ

کوډه: زه وییه کی نه رمه که گیای لییدروئ، گیای نه به ستراو

کوست: زاوا، کوست که وتوو: زاوامردوو، مال ویران بوو

کوستهک: بهندی تیغ له کالان پاگرتنی خه نجه ر

کولاره: بالنده ی جووجه له خوړ

کووت: سه ماد، زبل، پهین

کور: گیسکی یه کساله ی نیر

که حلان: نه سپی په سهن، حدود، که حیل

که سه ر: خه م، خه فته، په ژاره

که رکیت: نامرازیکه ته ونی پی ده کوتن

که رویشکه: شه پوئی ده غل و گیا له بهر با

که په سیسه: پرپوشه، په له تاته، ورده به فریکی پوئی زور سارد بیاری

که زی: په لکه، پرچی هونراوه، پرچ

که شم و نه شم: ناز و عیشوه، له نجه ولار

که کره: گیایه کی یه کجار تاله

که لپ: که لبه، ددانی پیښوو

که ما: گیایه کی بلیندی که لاده رزیه

که مانه: تیریک که وه شتیک بکه وئ و بکه پتته وه

که مره: پشکه لی په ستراو له ناغه لدا که بق ناوردوو به کاری دین

که ند و له ند: بهرز و نرم، ده لئین: نه م پښگایه که ند و له ندی زوره

که نیره: گیایه کی که لا سن په لکه یه و گولی زهر ده کا

که وده ری: که ویکي که ورده یه و له نریک: نه بی نازی

که وشه ن: سنور

که ونه لان: کونه لانه، شوینی جاران، مه به ست جیوانه

که وی: کلپه، پنوویه فر، ده سته مو، پام، به ربار

ك

گاشە: بەردى گەورە
 گالەدان: داخستەن
 گاۋوگەردوون: قوربانى، سەربېرىنى ھەيوان بۇ پېشۋانى
 گرانەۋە: گىرانەۋە
 گراۋى: دۆست، يار
 گرەنەشىن: دوورە پەرىز و خۇ لە خەلک بە دوورگر
 گرېمانە: گرئ
 گرېوگر: منالى گرېتۆكى بە بېيانۋى وپک گر
 گزە: گىاي گىرە کراۋ
 گزىر: کارىيە دەستى ئاغا
 گزىنگ: گزىنگ، يەكەم تىشكى ھەتاۋى بە يانپان
 گىشتەك: بەنى بادراۋى دوعا لى خويىندراۋ
 گىلنە: جامىك كە لە قورپ دروستكراپى
 گۇپال: گورز
 گۇگەم: گىايەكى بەرزە گوللى زەرد دەکا و بۇ ئاۋردوۋ دەبى
 گوان: بىل بوون
 دەگۈيىن: بىل دەبن
 گورگەمىش: سەگىك كە ھاۋكارىي گورگ بكا
 گولمەي پان: شىلکەي پان، نەرمەي پان
 گولۋوك: شاگول، گوللى ھەرە گەورە و گەش

گولہ شللیترہ: گولیکی سوورہ کہ لہ سہر گۆپان دہ نیژری
گود: گوج، گنیر

گوشتہ زوون: وہ پروہاتنی برین، چابونہ وہی برین
گولہ تاجی: تاژی نیر، نیرہ تانجی

گووہند: شایی، چۆپی، داوہت، زہ ماوہند، ہہ لپہ برین

گہرمک: ناویکی گہرم و مہند و تہنک کہ زستانان نہ بیہ ستی و مراوی تیدا کۆبینہ وہ

گہدہ: کویستانیکی بہ ناویانگی کوردستانی پۆژہ لآت

گہرمہ شین: ماتہ میکی تیکرایی، گریانیکی بہ کول

گہریدہ: گہرال

گہمال: سہگ، کسۆک

گہوز: بری داس

گہوال گہوال: دہستہ دہستہ ہاتنی ہور بہ دواۓ یہ کدا

گہوہ: پیچی کیتو، قورت، خوارہ پیچہ، لابہ لا، بہر و نہوی لہ قہدی کیتودا

گیل گیلہ: نہ و گولنگانہی ژن لہ شہدہی دہ پیچن

گیابہند: گیایہ کی کویستانی بۆنخۆشہ

گیا سہری پیوہ ناوہ: گیا لہ ہہلدان و گہ شہ کردن دایہ

گیشہ: باقہ و مہلۆ گیای لہ سہریہک دانراو

ل

لاپال: قەدى كۆي

لان: جىگەي جانەوهرى چوارپى

لووربىونەو: ھىرش ھىنان لە سەرەو ھە بو خوارى

لوئىچ: مەشت، گولمە، مەست

لۆدە: شتى وردى كۆكرەو ھە درىژاودرىژى

لۆك: وشتى نىر

لووزەو: ھە توند ھەلپژان

لەدوپ: لەناو

لەنگىزە: ھا و بارانى توند و ھەھىز

لېر: دارستانى چى، لېرەوار، جەنگەل

لېمەشت: لافا، سىلاو، لەھى

ماتیک: دهرمانی سوورکردنی لیو، وشه یه کی بیانیه
 ماشه: په له پیتکه، ماشه ی تفهنگ، په له پیتکه ی تفهنگ
 ماشه: که لافه ی گوره ی بهنی پړسراو
 مافنگی: نابووت، پرووت و قووت
 ماک: ماده، نه سل، ماکه
 مالوس: به رازی من

مالو: نامرزی لووسکردنی و تخته کردنی زهوی دوی کیلان
 مامه خه مه: قاره مانې چیرېوکی فولکلوری، که سیک خه می خه لک بخوا و خه باتی بۆ

نه کا

ماه: زهره، شاخی زور سهخت
 مه و موی: پوگرځ
 مشته: چرم کوتی پینه چی
 مله: رکابه ری، ده لاین هم نه سپه مله ده کا واته پیش ده که وی
 ملانه: زورانی، به ربه ره کانی، مله، خه بات، رقه به ری
 مژول: برژانگ، برژانگ
 موغ: پیشه وای نایینی زه رده شتی
 موخ: مؤخ
 مۆته: مۆته که
 مۆره: زاری نه ردین و تاو له
 مۆلکه: شوینی کومه لېوونی ناژه ل

مه ترين: سەنگەر
 مەشكەى گاوس: مەشكەى چەرە مانگا
 مەشكەژين: ئافرهتى مەشكەهژين
 مەلاس: خوماتكردن
 مەندوك: گيايهكى كويستانى جوان و تام و بۆن خۆشه
 مەهوش: وهك مانگ
 مەيزەده: ئهوهى مهى زۆرى سەرخۆش كرده
 مئ پۆز: كاتى پاوى مئ كهو، ئهوكاتهيه كه مئ كهو له نيرهكهو ون دهبن و كورك
 دهبن

ميرى: ميري، پياوهتى
 ميز: ئاميز، باوهش، باخه
 ميژوود: گيايهكى گول شينه
 ميشه: بيشه، دارستان
 ميلاقه: گوليكي سوورى پيالهييه كه نيوهكى پشه

ن

ناره‌نار: گۆرانی گوتن به‌ده‌نگینکی کپ و خه‌مگین

ناسۆر: برین، زامی کون

نامۆ: غه‌ریب

ناییسن: ناسووتن، پووناکی نادا

نसार: لای سیبه‌ر له چیا

نسکۆ: په‌تبردنی توند، خراپ سه‌رسمدان

نمه‌ک خورده: نمه‌ک کردوو

نواله: جیگای نه‌رمان و بژوینی چیا

نووسه‌که: درپکێکه به‌شته‌وه ده‌نووسن

نوشتوو: نوشته

نه‌تره: وره، هه‌تره‌ش

نه‌ته‌وی: دوژمن، به‌دخوا، نه‌تویست

نه‌پ: وشتری تووکنی نێر

نه‌رد: تاو له، نه‌ردین

نه‌وه‌نده: سارده‌کێل، ده‌غلێکی پایزی دره‌نگ چینه‌رابن

نێسکه: له‌نجه‌ولاری ئه‌سپ و تاژی

نێله: ده‌نگ و هالاوی به‌تینی ناگر

و

ورینگ: دەنگىكى نەرم و خوش
وۋەتى: لەوۋەتى، لەوۋەتا
وۋەرد: دووبارە كېڭەيەتەنە زەۋى پاش شىۋ
وۋەرەم: نەخۇشسىيەكە لەبەر خەمى زۆر توۋشى دەبن
وۋىت: پىت
وۋىرە: دەنگى ھاۋىشتىنى بەرد و دار
وۋىزە: دەنگى گوللە

هـ

هات: بهخت، شانس، هیتان

هارووژان: وروژان، هارووژا، وروژا

هاویر: لیک جیاکردنه وهی بهرخ و مه پ

هۆبه: شوینیک که چەند پەشمالی لئ کۆبیته وه

ههترهش: وره، نهتره، زههله

ههتوان: دهرمان، مهلههم

ههدادان: نارام گرتن، تۆقرهگرتن

ههززه: سووک، جلف، پهنتی

ههززهگۆ: ئهوهکهسهی قسهی سووک و ههززه بکا

ههزاردهستان: بولبول، بلبل، شالوور

ههش: خوم، خم، سهربههش، ماته مبار

ههلهپه رتاوتن: لک برینی درهخت

ههلهز: گیایهکی کویتستانییه بۆ خواردن و دهرمان بهکار دئ

ههلهکورمان: خۆماتکردنی بالنده له کاتی ههسانه وه یا کورکبووندا بهمهجاز، بهکهسهی

دهوتری بهوپهزی ههلهترووشکابن

ههلهکورمان: ماتبوونی بالنده

ههله تانج: بالندهیهکی ئاوی سوور و سپی له قاز بچووکتتر و له مراوی گهوره تر و زۆر

جوانه

ههله مووت: کتیی زۆر سهخت، ههزار به ههزار

ههزهله: دايمه سۆن

هه‌نی: ته‌ختی نیوچاوان

هه‌نیه: ناوچاوان، نیوچاوان، ئه‌نی، تۆیل

هه‌وێرده: بالنده‌یه‌کی بچووکی زۆر قه‌له‌وه له‌ناو شیناوه‌رد و هه‌رداندا ده‌ژی

هه‌ی دێ: ده‌نگدان، ده‌رکردن

ی

یال: پال، لامله ی کتو
یه ساوّل: یاساوّل، پاسه وان
یه لّدا: درّیزترین شهوی سال
یه کانه: برهک: به رازی نیر
یه کسهری: په شکهی گه وره

لهواری خالی

کتیبي دووهم:

هرجهه نو و سړاوه کانی لهیمن

هه‌مین، شاعیر و مروف

له‌م کوردستانه گه‌وره و گرانه‌دا، که دوژمنان به چه‌قۆی سیاسه‌ت وایان به‌سه‌ر خۆیان‌دا به‌ش‌به‌ش کردووه که هه‌ر پارچه‌ی به‌قه‌ده‌ر چنگێکی نووقاوی ماوه‌ته‌وه، ده‌یان ساڵه‌ پیاوانی لێ‌ها‌تووی ده‌یانه‌وێت ئه‌و چنگانه‌ لێ‌ک‌به‌که‌نه‌وه تا بینه‌وه به‌ ده‌ستی‌کی کام‌لی له‌بار و خێر و بی‌ریان به‌سه‌ر له‌ پیدا دا‌چو‌پ‌ته‌وه سه‌رله‌شی وشکی خه‌ل‌کانی تریشه‌وه، ئا له‌م کوردستانه‌دا گه‌لێک مێرخاس و ئازا و شاعیر و زانای وا هه‌ل‌که‌وتوون که به‌ ئه‌ندازه‌ی سه‌ختی چیا‌کانی خۆی و پ‌قی دوژمنانی خۆشه‌ویستیان له‌ د‌ل‌دا بووه، گ‌ورانیان نه‌ک ته‌نیا بۆ نه‌واله‌ و زه‌نوێر و تاف‌گه‌ و گو‌ل و زه‌ماوه‌ند و سه‌روشتی و لات‌ی خۆیان وتووه، به‌ل‌کوو به‌رده‌وام دروودیان بۆ ده‌ریا و بیابان و سه‌روودیان بۆ سه‌ربه‌ستی خه‌ل‌کانی تریش وتووه، ئه‌و سه‌نوو‌ریه‌نده فه‌ره‌ه‌نگی و کلتوو‌ریه‌ د‌زیوه‌ی که نه‌یاران به‌ مه‌به‌ستی چه‌قه‌به‌ستن و شه‌یواندن‌ی پ‌ه‌وی پ‌استه‌قینه‌ی ئه‌ده‌ب و می‌ژوو و سه‌رجه‌م کلتوو‌ر و ئاینده‌مانیان په‌خساندووه ئێمه‌ خۆمان لێ‌ی نه‌بان کردوه، هه‌چ که‌نا‌ل و بواری‌کی ژیا‌نیان نیه‌ ج‌ی ده‌ستی ئه‌فراندنی کوردی‌کی پ‌یوه‌نه‌ب‌یت، ته‌نانه‌ت له‌سه‌ر ته‌ختی گ‌یا‌نه‌ل‌انی‌شا خو‌ینی به‌هانا چوونی خۆمانمان دا‌ونه‌ت‌ی، ئه‌گه‌رچی پ‌اشان نه‌قه‌درزانیان لی کردووین نه‌شه‌رمی خو‌ینه‌که‌یان به‌پ‌ووه‌وه‌ ماوه‌! ئه‌مه‌ ته‌نیا باسی ئه‌ده‌ب و ه‌ونه‌ر نیه‌، به‌ل‌کوو باسی ئه‌و سه‌رده‌مانه‌یشه که باه‌ۆزی سیاسه‌ت و رووداوه‌ سه‌خته‌ جیهانیه‌کان له‌ بۆسه‌ی و‌ن کردن و نشو‌ستی‌ان‌دا بوون، که چی ئێمه‌ بو‌وینه‌ته‌قه‌لا و سه‌نگه‌ر و پ‌ش‌کۆی نی‌وک‌وان‌ووی خه‌فه‌ک‌راویان،

مێژوویی کۆن و نوێی ئێمه و خۆشيان شایهتی دهیان نموونهی له م بابەتانه، نهوهندهی ئێمه بۆخه‌لکیمان کردووه، نهوهندهی سه‌ری خۆمان بۆفه‌ره‌نگ و نه‌ده‌ب و چاره‌نووسی که‌سانی‌تر ئێشاندووه و قوربانی مāl و گیانمان بۆداون هه‌رگیز بۆ خۆمان نه‌کردووه، ته‌نانه‌ت تێماندا هه‌لکه‌وتووه که له بێ بېروایی به‌ خۆ و هه‌ستی بچووکیه‌وه حاشای له هه‌گه‌ز و به‌نه‌چه‌ی کردووه و وه‌ک هه‌تیوی لانه‌ شێواو به‌سه‌ر خوانی بێگاناندا دابه‌ش بووه و بۆته‌یه‌کیک له‌وان، ئه‌مه‌ تراژیدیترین خه‌تای مێژوویی ئێمه‌یه‌.

له‌ نێو ئه‌م قه‌ده‌ره‌ نه‌گه‌رسه‌دا، که‌ دوژمنانمان بازوویه‌ندی کۆیلایه‌تی له‌ قۆل به‌ستووی و گیانی هه‌ست به‌ بچکۆله‌یی خۆشمان برستی لێبهری و له‌ زۆر شوێندا زمانی دایکی له‌ بیر بردوینه‌ته‌وه، که‌سانیک هه‌لکه‌وتون وه‌ک گه‌لاویژی ده‌م ئاسۆ له‌و تاریکستانه‌دا جریوه‌ی پێتمایی بۆ پێکردوین و وه‌ک عاشقه‌ ئه‌فسانه‌یه‌یه‌کان به‌ره‌و ئه‌و خه‌وانه‌ی بردوین که‌ ئاوێزی تریفه‌ی مانگ و به‌هه‌شتی ئازادی و ئارامی سه‌ره‌زه‌ی بوون، عه‌شقی وڵات و پووناکی کردوین له‌ بوواری پووناکییری و نه‌ده‌بماندا جوانی و سیحریکی هیند ده‌گه‌م‌نیان به‌ زمان و موسیقایه‌کی نه‌وه‌نده‌ به‌له‌زیان به‌ گیان به‌خشیوین که‌ تا سه‌ر ئێسک خۆشه‌ویستی خاک و خه‌لک و نه‌ته‌ویه‌یان پێبه‌خشیوین.

هێمنی شاعیری گه‌ل و جوانی و خۆشه‌ویستی و خه‌بات یه‌کیک له‌و سه‌رقاڤه‌چیانه‌. ئه‌و ته‌نیا شاعریکی داهێنه‌ری سه‌رده‌می خۆی نیه‌، به‌لکوو فیداکارو شۆڕشگێڕ و مۆف و سه‌وداسه‌ی دنیای ئه‌فراندن و عاشقیکی سه‌رده‌سته‌ی سه‌روشت و جوانیشه‌، بېاری خۆشه‌ویستی کوردی له‌ ده‌له‌وه‌ داوه‌ و به‌ کۆل فرمێسکی شادی بۆ سه‌رکه‌وته‌نه‌کانی ڕشته‌وه‌. له‌ ناو جه‌رگه‌ی شکسته‌کانیدا مۆفی خۆگر و به‌ شیعره‌ حه‌ماسیه‌کانی هانی به‌ره‌نگاری و هه‌ستانه‌وه‌ی نوێی داوه‌. هه‌ر له‌ سه‌رتای ته‌مه‌نیه‌وه‌ تێکه‌لی سیاسه‌تی کوردی بووه‌ و شیعره‌کانیشتی له‌به‌ری ئه‌و دره‌خته‌ن.

سالی ١٩٤٢ که‌ له‌ خۆڕه‌لاتی کوردستاندا ژک دامه‌زرا، هێمن به‌ تاسه‌وه‌ پێشوازی لێکرد و به‌ په‌رۆشه‌وه‌ بووه‌ ئه‌ندامیکی هه‌ره‌ چالاکی کۆمه‌له‌، ئه‌وسا هێمن لاویکی ته‌مه‌ن بیست ساڵ بوو. ئه‌مه‌ یه‌که‌مجارى بوو بچێته‌ ناو پێکخوازه‌یه‌کی سیاسیه‌وه‌، به‌ تایبه‌ت حیزبکی نه‌ته‌ویه‌ی کورد که‌ هه‌موو خه‌ونه‌ خۆشه‌کانی و ئومێد به‌ ئاینده‌ی ڕزگاری له‌سه‌ر بنیات نابێت، بۆیه‌ به‌ کۆل و ده‌له‌وه‌ ده‌رگای له‌سه‌ر گه‌لیک له‌ خولای تایبه‌تی و ئارزووه‌ شه‌خسه‌یه‌کانی خۆی داخست و گشتی به‌خشیه‌ ئه‌و ئاواتانه‌ی که‌ حیزبه‌که‌ی بوی به‌دی دینیت، ئه‌وه‌ تا خۆی له‌ (له‌ کوێه‌ بۆ کوێ) ی پێشه‌کی دیوانی تاریک و پووندا ده‌نووسیت:

(نه دنامه تی کومه لهی ژک گورانیکي سهیری به سهر مندا هیئا، شهو و پوژ له بیري کومه له دا بووم، که نهویش نامانجی پزگار کردنی نه ته وه که م بوو، هه موو ناوات و ناره زووی تاییه تی خوُم وه لانا، ئیتر نهک ته نیا دهستم له شه وداوت و هه لپه رین و پښان گرتن و له سهر سوانه وهستان هه لگرت، به لککو وهک سوؤفی توبه کار تووشی هه ر کیژ و ژنیکی کورد ده هاتم سهرم داده خست و چاوم لئ نه ده کرد، چونکه ئه مه شم به خیانه ت ده زانی، بو خاتری کومه له من دهستم له یاریک هه لگرت که به گه وره ترین مه حروومیه تی ژیانمی ده زانم و رابردنی زه مانیش له بیري نه بر دوومه وه و ناسوؤری له دلدا هه ر ماوه)

له گوفاری (نیشتمان) دا که ئورگانی حیزب بوو هېمن زوژ چالاکانه کاری ده کرد و شیعیر و نووسینی بلآو ده کرد وه، پاشان بووه نه دنامی دهسته ی نووسه رانی گوفاره که . له هه موو چالاکیه پرووناکبیری و چاپه مه نیه کانی حیزبدا هېمن سوارچاک بوو.

له سالی ۱۹۴۵ دا که به که م کوماری کورد له مه هاباد دامه زرا شه هید قازی محمه د بووه رابه ری، هېمن هه ر دهنگی دلیری شیعیری و نووسه ری بالاده ستی ئه و کوماره کوڤه یه بوو، هه ر له بهر ئه و ناوداریه ی بوو که قازی شه هید ناوی شاعیری میلله تی پښه بخشی. ئه و کوماره تاقانه یه که خه ونی دهیان ساله ی کورد بوو هیئند له دلی هیمن خو شه ویست و شکۆدار بوو که زۆربه ی شیعیر سروودی ناوازه ی بو ئه و پسکا و ده یویست به و زه خیرانه ی میژکی زوژ زوژ بالای پیښکات و له خه می بږه خسیښت. که دوژمه دوور و نزیکه کانی کوردیش دواي تنیا سالیکی ته مه ن چه قوی بڼ ئابرووی و نامه ردیان له گه ردنی نا و پیلانی ساخته سیاسه تی به مه رام نه گیشتنی کوردیان پیاده کرد و داخکی هه ره گه وره یان له دلی نیشتمان په روه ر و شوږشگێږه کاندانا، ئیتر هېمن دنیای له بهر چاو ته لځ و زرینگه ی پیاله و ئاههنگی گورانی لئ بوونه چه مه ر. سیداره کانی مهیدانی چوارچرا که بوقازی و هاوږیکانی هه لخران ئه مه نده یان کار له هېمن کرد که وهکخوی ده لیت: (دلی منی به ناسوژ نه نگاوت، ناسوژیک که بوته تیرووی و ئیستایش هه ر وه بن ده داته وه و هه لده داته وه و بڼ گومانم ساریژ نابیت و له گه لم دیته بڼ گل) چونکه هېمن له دل وه قازی خو شه ده ویست و به رابه ری ژیر و کوردی چاک و نه ته وه په روه ری داده نا.

ئه م کاره ساته جگه ربه سهری هېمنی به ره و تاراوگه پښه لگرت . کوسته گه وره که ی له دل ناخنی و به ره و مالیکي هه تیوو کوست که وتووتر، بۆلای که سانیکي له خوی دلشکاوتر، به ره و باشووری کوردستان هه لفری، به لام ئه و راستیه ی ده زانی که له هه ر جیگایه کی کوردستاندا، له ناو دلی هه ر کوردیکي مهینه تباردا ئه و خانه خوئی و سه رده سته یه . بۆیه بو

ماوهیه که له هیلانهی دواى شه‌پری جیهانی دووه‌مدا که برسیه‌تی و نه‌بوونی و ماندوویه‌تی تا سه‌ر ئیسک کاری لێ‌کردبوو هه‌سایه‌وه، ترسی ژاندارم و سیخوپانی پژییمی شاهه‌نشاهی له‌سه‌ر په‌ویه‌وه، چونکه خولکی ئهم دیو هاو‌ده‌رد و پشتوانی بوون. به‌لام خولیا و خه‌ونه‌کانی هێمن هه‌ر له بلێسه‌دا بوون. ئه‌و ده‌یزانی ولاتی داگیرکراو وه‌ک مروفی زیندانی وایه، هه‌ست ده‌کات و چی له‌ده‌ست نایه‌ت، ئه‌گری و که‌سی به‌ فریادا ناگات، ته‌ماشای زنجیره‌کانی پێ‌و‌پلی ده‌کات و توانای پساندیانی نیه، به‌ کورت ئه‌مه‌نده له‌ گه‌مارۆدایه که بێجگه له‌وه‌ی خه‌م و ئازاره‌کانی بکاته شیع‌ر و په‌یام چی تری له‌ده‌ست نایه‌ت.

دواى ماوه‌یه‌ک که باری لای خۆیان ئارام و ترسی گرتن و تۆقاندنی نابێت ده‌گه‌په‌ته‌وه و به‌ کشت و کال کردنه‌وه خۆی سه‌رقال ده‌کات. به‌لام نه‌ واز له‌ شیع‌ر دینیت و نه‌ سه‌نگه‌ری کوردایه‌تی چۆل ده‌کات.

سالی ۱۹۵۲ که شوپشی گه‌لی ئیزان به‌ سه‌رۆکایه‌تی دکتۆر موسه‌دق له‌ دژی شا و هاوپه‌یمانه‌کانی هه‌لگیرسا، کوردستان کلێه‌ی سه‌نده‌وه و له‌ شاره‌کانیا بووه‌ ئاهه‌نگ و شادی سه‌رکه‌وتن، هێمن له‌ شاری مه‌هابادا بووه‌وه به‌ شاعیره‌ شوپشگێپ و ده‌رکه‌وتوه‌که‌ی جاران و هه‌زاران که‌س شیع‌ری (ده‌به‌ق ئه‌ی شاهی خانی به‌غدا نیوه‌ی پێته‌ بێ‌) ی بۆده‌سه‌نده‌وه. که‌ دوژمنانی گه‌ل و ده‌وله‌ته‌ ئیمپریالیزمه‌کانی دۆستی شا پیلانی شکستی شوپشیان دانا و شایان گه‌په‌یه‌وه ئیزان ئیتر هێمن به‌ ناچارى پووی له‌ چیا و رێگای سه‌خته‌کان کرده‌وه و له‌ ناو خه‌لکانی گوند و کون و ئه‌شکه‌وتاندا خۆی هه‌شاردا. مال و مندالی تووشی گه‌رمه‌ و کێشه‌ و نا‌په‌هه‌تیه‌کی زۆر هاتن و هه‌ر له‌ دواى ئه‌و کاره‌ساته‌وه ئیتر باوک و دایکی مردن و خۆی و ژنه‌که‌ی و سه‌لاحی کووپی مانه‌وه.

له‌ کۆتایی سالانی شه‌ستا، دواى ئه‌وه‌ی بزوتنه‌وه‌ی ئازادیخوازانه‌ی کورد له‌ پۆژه‌لاتی کوردستاندا په‌ره‌ی سه‌ند و پژییمی شایش به‌ ئاگر و ئاسن له‌ پڕویا وه‌ستا و گه‌لێک تیکۆشه‌ری شه‌هیدیان له‌ به‌ندیخانه‌کانی توند کرد، ئیتر هێمن خۆی بۆ نه‌گیرا و له‌ گه‌ل کۆمه‌لێک له‌ پابه‌رانی حیزبی دیمۆکرات و تیکۆشه‌رانی رێگای کوردایه‌تی هاتنه‌ باوه‌شی باشووری کوردستان و ده‌وامیان به‌ خه‌باتی خۆیان دا، پاشان له‌ سلێمانی و شاره‌کانی تردا نیشته‌جێ بوون.

من له‌ دواى هه‌ره‌سی سالی ۱۹۷۵ی، شوپشی کورده‌وه مامۆستا هێمنم به‌ چاکی ناسی، چ له‌ به‌غدا و چ له‌ سلێمانی ده‌مبینی، چونکه‌ منیش ئه‌وه‌نده‌م تami ئه‌و شکسته له‌ ده‌میدا تال بوو که مه‌گه‌ر پووخانی کۆماره‌که‌ی مه‌هاباد ئه‌وه‌ی به‌ هێمن چێشته‌بیت،

منيش برينداريكي تازهى چه قوئى شو دوزمنانه بووم كه هيمنيان تاراندبوو، كه ليك جار به دهم سكالآ و بادهى تالآ وه شهومان به پوژ دهگه ياند، له نيوه شهوى درهنگدا نيمه دهكه وتينه ورينكه ورينكى ماملئ و و به دهم (منيش مه حكرومى حه بسى ئينفرادى) يه وه خه مى خه ستمان هه لده پشت، خه مى ئه وسائى نيمه ي تازه كوشت كه وتوو تا سه ر ئيسك و به خه ستي نا ئومئديه كانى ناو چاوى بئوره و پرشنگه پر له دره وشاوه كانى خه بات گيژان بوو، هيمن به رده وام به دهم هه ناسه ي پر له دوو كه ليه وه ده يوت «ئيوه ده تانه ويټ ماملئم له بير به رنه وه» ئه و سالانه هاوخه م زور بون، به لام زياتر له گه ل شيركو بيكه س و حه مه ي حه مه باقى و هاشمى كه ريمى و كه ريم شيخانى و سه باحى غالب و چه ند براده ريكي دى سه رمان به سه ر كوانووه پووخواه كه دا ده ژه ند و ويلى دواى (كوژق) يه ك بووين كه بيگومان بووين هه رده گات.

مام هيمن زور جار فرميټسكى له چاوان به قه تيس ده وه ستا. يان دلآپه كان هوروزميان ده هينا و داده كه وتن، يادگار كانى زيندووتر ده بوونه وه، نيمه ي له خويدا و خوئى له نيمه دا ده بينى. كورد له كوئ بيت بارى شكست و خه مه كانى به كوئيوه يه و شارى يادگار كانى پى ئاوه دان ده كاته وه، به داخه وه ئه مه ميژووى نيمه يه، له هه ر سوچيكا خيانه تيگ كروشكه ي كردوه و له ژيژ هه ر بنچيكا ده يان شكست و هه ره سى مه لاسن. ئه و ولاته ي به به هه شتى ناوزه د ده كه ن بيجه كه له بۆكپووزى هه ناوى ويژانى گوند و شارى، ده ربه ده رى و له سيئداره دانى خودانه كه ي، كيما باران و ئه نفال كردنى خه لكه كه ي چ بۆنيكى تر به هه ناسان ده دات؟ بۆ كپووزى ئه م دوو كه له له سنگى هه ر كوردى كى ئيزه و ئه ويدا كه هه ستي كوردايه تى به رده وام كيئنگلى پى بدات و خه وى له چاو بتارينټ. هيمن له وانه بوو كه ئه م هه سته گه راي له گيان و خوينا دانا بوو، مه ي ئوشى بۆ ئه وه بوو خه مه كانى خه سست ترين و برينه كانى زياتر بيته وه سوئ، باده ي به پيروز ده زانى، چونكه هاوده م و دوستى خه مه كانى بوو!

بۆ كه سيكه مه ي كه ده ردى كارى به
بئ خه ميگ بيخواته وه زوردارى به
بۆ كه سيكه مه ي دلى پر بئ له داخ
بۆ چى لئى بخواته وه به رزه ده ماخ

كه (نالآى جودايى) و (مه ته پيژى شه ره ف) و (شه نكه بيژيمان) لا ده خوئينده وه

تۆخزنی ده‌هاتن و ئاره‌زووی ئازادیه‌که‌ی باڵی ده‌گرت و سنووره‌کانی ده‌شکاند پێی ده‌وتین: «من لێره‌ هه‌ست به‌ ۱۹۷۶ ناکه‌م، واده‌زانم له‌ مه‌ها بادم.»

ساڵی ۱۹۷۶ یه‌کیه‌تی نووسه‌رانی کورد/ لقی سلیمانی له‌ هۆلی یانه‌ی مامۆستا یان کۆپتکی شیعر خۆیندنه‌وه‌مان بۆ هێمن ساز دا. ئه‌وسا نووسه‌ران له‌ گۆپوتینیکی سه‌رنج پاکێشدا بوون، ده‌یان ویست په‌نگی شکست زه‌ده‌یی خه‌ڵک و باری گه‌لوی سیاسی کورد به‌ ئه‌ده‌بی به‌رگری قه‌ره‌بوو بکه‌ن، بێ ده‌نگی چیا له‌ شاردایه‌ته‌ قیننه‌وه‌، چالاکیه‌ ئه‌ده‌بی و رووناکیه‌ریه‌کانی نووسه‌ران سه‌رشاری و ده‌ستانه‌وه‌ی پڕ له‌ ئیراده‌ بوون، چ به‌ خۆیندنه‌وه‌ی شیعر و چیرۆک چ له‌ کۆپ و چ له‌ بڵاوکراواندا به‌ راشکاوی پلاریان له‌ به‌عس و پیاوه‌ بووده‌له‌کانی ناو سیاسه‌تی کوردی و هه‌ڵخه‌له‌تاوه‌کانی فیلی پزیم ده‌گرت، بانگه‌شه‌ی له‌ دایک بوونیکێ نوێ و گه‌ش بینیه‌کی بابه‌تیانه‌ی تریان ده‌کرد.

له‌ و کۆپه‌دا که‌ سه‌دان که‌س له‌ ناو هۆله‌که‌ خزا بوون یان له‌ به‌ر بێ جێگایی به‌ پێوه‌ ده‌ستابوون هێمن شیعرێ خۆیندنه‌وه‌، ئاماده‌ بووان ته‌نیا که‌سانی ئه‌دیبه‌ و ئه‌ده‌ب دۆستانه‌ نه‌بوون به‌ لکوه‌ خه‌ڵکانیکێ سیاسی و شوێشگێڕ و نیشتمان په‌روه‌ریش بوون که‌ ده‌یانویست له‌ پێگای شیعره‌ بڵنده‌کانی هێمنه‌وه‌ چاو و دلایان پووناکتر بێته‌وه‌ که‌ پارێزگای ئه‌و سای سلیمانی و پیاوی متمانه‌ پێکراوی ده‌وله‌ت هاته‌ هۆله‌که‌ هێچی بۆ نه‌کرا، زۆر به‌ ساردی پیشوازی لێکرا، که‌چی که‌ هێمن هات له‌ به‌ر چه‌پله‌ریزان هۆله‌که‌ به‌ له‌رزه‌ که‌ وتبوو، کۆپه‌که‌ شاعیری گه‌وره‌- کامه‌ران موکری ده‌گێڕا و له‌ ژێر فشاری داواکردنی خه‌ڵکیدا شیعریکێ خۆیشی خۆیندنه‌وه‌.

کۆتایی کۆپه‌که‌ به‌ هوێراو خۆپێشاندانی خه‌ڵکه‌که‌ شکایه‌وه‌، به‌ ده‌م سه‌روودی «پێی خه‌باتمان چه‌ند سه‌خت و دوورین» له‌ هۆله‌که‌ هاتینه‌ ده‌رێ، که‌س له‌ به‌ر ئه‌و هه‌مسه‌ته‌ پێه‌دا خۆی بۆ نه‌ده‌گیرا، ته‌نانه‌ت هه‌بوو ده‌گریا و فرمێسکی شادی و دلخۆشیه‌که‌ی به‌ سه‌ر پوه‌یه‌وه‌ ده‌دره‌وشایه‌وه‌، یه‌کێک بوو له‌و کۆپانه‌ی تۆخزنی دایه‌ ده‌روونی خه‌ڵکانی مه‌رد و چاو داگیرکه‌رانی سه‌وور و دلی شو‌فاره‌کانی که‌ یلی پێ کرد، پیاوانی پزیم که‌ وتنه‌ چاودێری کۆپه‌کان و نووسه‌ره‌ به‌ هه‌لۆسته‌کان، هێمنیش له‌و چاوسوور کردنه‌وه‌یه‌ ده‌ریان نه‌بوو، داوايان لێکرد جاری دی کۆپ له‌ کوردستاندا نه‌گرێ و زووش بگه‌ڕێته‌وه‌ پایته‌ختی زیندانه‌که‌ی خۆیان.

هێمن لای خه‌ڵکی کوردستان سونبۆلی مو‌قاوه‌مه‌ت و شاعیری ئازادیخواز و ئاواره‌بوو، چامه‌ی ناڵه‌ی جوداییه‌که‌ی ئه‌گه‌رچی به‌ پو‌الله‌ت وه‌ک شیعریکێ پۆمانسی و سۆزی تاکه‌

كه سيك خو ده نوئينيت، به لام له گه وه ردا سكالآ و نازار و بلتيسى ئينسانيتكى كورده كه مل به كوين و پوو له ناسوييه، هاوارى گه ليكه نوقمى به دبختى وسهرى گيژى ياريه كانى سياسته تى دنيايه به لام نه مردوو و گيانيتكى به بزوات و زيندوو. له و شيعره دا چەند زيانى تاييه تى هيمن نه بينريت نه وه نديش پهنج و نه ميده كانى نه ته وه كه ي به رجسته نه بن!

بويه نالهم تيكه لى نه ي كردوو
 شيوه نيكم پييه نه ي نه ي كردوو
 ليم گه پي با دهرم سوزى دهررون
 ليم گه پي با هه لوهرتم نه شكى روون
 شيوه نى من شيوه نى ئينسانى به
 بانگى نازادى و گروى يه كسانيه
 شيوه نى من شينى كوردى پي به شه
 نه و گه له ي حاشا ده كهن لى و هه شه

هيمنى مروف و شاعير و شوپشگير زور له وه زياتره كه به چەند وو شه يه كى له م بابته هه قى ره وای خو ي بدرتت، شيعره كانى شايسته ي ده يان ليكولينه وه و هه لسه نگانى زانستى و نه كاديمين، خو يندنه وه يه كى بابته يانه و سه رده مانه ي گه ره كه كه پسپوپيكي بوارى ره خنه و تو يژينه وه ي لي بيته ده ست، هيمن وه ك خو ي هه لو يستى وه ك شيعر و نه ده بى.

(بنكه ي نه ده بى و پووناكبيرى گه لاويژ) به شانازييه وه له پوژهى چاپ كردنى كتبييدا نه م به ره مه ي كرده نوبه ره و پشكيشى نه ديپ و خوشه ويسته كانى هيمنى نه مرى ده كات، (چه پكى گول، چه پكى نيرگن) په نگاله يه كى نه ده بى ياداشت نامه، شيعر، په خشان و چيروكى جوانى هيمن، له ژيانيدا و له دوو تو ي كتبييدا به چاوى نه يدين، به لام چاو له ريه، نه مه يادگارى دواى مەرگيه تى كه به ريز كاك (سه لاح) ي كوپى مام هيمن كوئى كردو نوته وه، قه رزكه له سه ر هه ر دام و ده زگا و بنكه و مه لبه نديكى پووناكبيرى كوردى كه چاوى خو ينه رانى پي بگه شي نيته وه. بنكه كه مان نه م ده ست پيشخه ريه ي به نه ركى زوى زانى، نه م كاره له چوارچيوه ي نه و ده يان خوليا و ناره زوو پووناكبيرى و نه ده بيا نه دايه

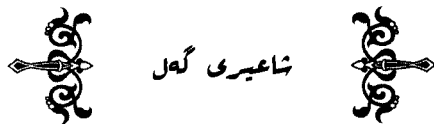
که له پېشماندایه و بهخت یار و کورد به رقه رار بښت به نه نامیان ده گه یه نین، نه مه بهر
کوله، به لام بهر کولنکی ناوازه .

دروود بڼه گیانی نه مری هیمنی خه بات گنډ و شاعیری گه وره ی کوردایه تی و جوانی و
سروشت .

په ووف بڼه گورد

سه روکی بڼه کی نه ده بی و پوونا کبیری گه لاویژ

سلیمانی، ثابی ۱۹۹۷

ئەوپۆ ھەركەس لە ئەدەبی كوردی شارەزا بێ ناوی ھێمنی بیستووھ . شیعەرەكانی
خویندۆتەوھ و بێگومان دەزانن كە ھێمن یەكێك لە شاعیرە ھەرەبەرزەكانی كوردی
سەردەمی ئێمە؛ بەلام شیعری ھێمن ھەر لە سەرەتاوھ لە چوارچێوھ ئێدیب و نووسەرەن
دەرچووھ؛ لە ناو كۆمەلانی خەلكی كوردستاندا بڵاوبۆتەوھ و ھەر لە سەرەتاشوھ لە دڵی
ھەموو كوردیكی دلسۆز و نیشتمانپەرۆەر كاریگەر بووھ و ئەوانی بەرھەو خەبات لە پێناوی
پزگاری گەلی كورددا ھان داوھ . ھێمن لە سەرەتاوھ شاعیری گەل و ھەر بە شاعیری گەلێش
ماوھتەوھ . سی ساڵ زیاترە ھەزاران خەباتكەری كورد پێكەوھ لە گەڵ ھێمنی شاعیر ھاوار
دەكەن:

گەرچی تووشی پەنجەپۆیی و ھەسرەت و دەردم ئەمن
قەت لە دەس ئەم چەرخە سێلە نابەزم مەردم ئەمن
من لە زەنجیر و تەناف و دار و بەند باكم نیە
لەتەتم كەن، بمكوژن، ھیشتا دەلێم كوردم ئەمن

ھێمن عاشقی كێو و تەلان و بەندەن و بەردی كوردستانە . نیشتمانی، تەبیەتی و لاتەکی

باش ده ناسی و له گه لی په روه رده بووه . له «به هاری لادی» «به هاری کوردستان» ،
 «شهنگ بیر» ، «فریشته ی په ریوه» و زور شعیری تریشدا نیشانی ده دا که له ناسین
 و ناساندنی ته بیعه تی کوردستان و جوانیه کانیدا چه نده شاره زا و مامۆستایه . جیگای
 سه رسو پمانیش نیه هیمن له گه ل ته بیعه ت گه وره بووه له ته بیعه ت ئیلهامی وه رگرتووه .
 که سیک ته بیعه تی کوردستانی دیتی و نه ک هه ر دیتی به لکوو له گه لی تیکه لآو بووی ،
 هیمن به ناهق نازانی که ده لی :

به هه شته کورده واری من به هه شته

هیمن له شیعیری خۆیدا زور جار باسی زۆرلیکرای نه ته وه ی ده کا ، له مافی خورای
 گه ل دیفاع ده کا ، ئاره زوی ئه وه یه کورد هه رچی زۆتر له ستمی نه ته وایه تی رزگار بی ،
 بوونی ئه و ستمه به سه ر چاوه ی زور به دبختی و کویره وه ری و بیبه شی ده زانی . له
 «دواپۆزی رووناک» دا ده لی :

له میژ بوو هه قی کورد ده خورا به فیرو
 له میژ بوو کورد بوو ده کرد شین و پۆر
 له مه یدانای شه قینای دوژمنیه دا
 سه ری سه ردارای کوردی بوو وه کوو گو

هیمن به تاییه تی زور په رۆشی ئه وه یه که له کوردستانی ئیـران زمانه که ی ئازادی
 په ره ئه ستاندنی نیه ، ئه ده به که ی بلأونا کریته وه ، فره نگه که ی پێشیل ده کری . له
 پۆزگاری په ش» دا ده لی :

داخرا ده رکی پۆژنامه
 شکاون نووکی خامه
 کوردی نووسین هه رامه
 دوژمن ده لی بی تامه

دران کاغز و دهفتهر گیران شاعیر و نووسهر

هیمن نه ته وه که ی خۆی خۆش دهوئ؟ له وهش زیاتر نه ته وه ی خۆی ده په ره ستن،
به لام رقیشی له هیچ نه ته وه یه کی تر نه . له هه موو دیوانی هیمن دا شیعریک که باسی
نه ته وه یه کی تر به خراپه بکا یا کورد له نه ته وه یه کی تر به به رزتر دابنئ به دی ناکرئ؛
دیاردیه که به داخوه له دیوانی زۆر شاعیری کورددا به رچاو ده که وئ. نه که هه ره وه،
به لکوو به شهردۆستی یه کیک له سروشته تایبه تیه کانی شاعیری هیمنه .
هیمن زۆر جار باسی پیشه واز قازی ده کا و له شیعره کانی پادیاره که چهند نه پۆله
به نرخ و هه لکه وتوه ی گه لی کوردی خۆش ویستوه . پیشه وای خۆش دهوئ چونکه :

زانبا بوو، کورد په ره ره بوو
پیشه واز بوو، راپه ره بوو

به لام بۆیهش پیشه واز به مه زن ده زانی چونکه :

هه ره کورد نه بوو، به شه ره بوو
خه می خه لکی له به ره بوو

هیمن گهلانی تری ئیرانی به دۆستی گه لی کورد ده زانی و له خه بات و تیگۆشاندنا به برا
و هاوآلیان داده نئ. له «کورد و ئازهر بایجانی» دا ده لئ:

کورد و ئازهر بایجانی هه ره دوو داوکیان په وایه
هه ره بژین و پایه دار بی یه کیه تی ئه م دوو برایه

هیمن دیسان له سه رتاوه له ناو نه ته وه ی خۆشیدا هه موو چین و تووژکی به یه ک
چاو ته ماشا نه کردوه و ناکا. له شاعیری به ناویانگی خۆیدا «ده یلیم و بیتاکم» ده لئ:

ئەوی ئاغا بی بیکاره
 جەبوون و قەلس و لاساره
 دزی و پینگرتنی کاره
 ئەمن دەیلیم و بیباکم
 لە شەرم و شوورەیی مردم
 بە خۆم من چۆن بلیم کوردم
 کە ئاغا ئابرووی بـردم
 ئەمن دەیلیم و بیباکم

لە «ئارەق و تین» دا زۆر بە جوانی و بە زمانی سادەیی جووتیاران باسی نرخێ کاری
 جووتیار بۆ کۆمەڵ دەکا و چەوسانەوهی جووتیاری نیشان داوه و دەریدەبرێ کە ئینسانی
 زەحمەتکێش لە لای زۆر خۆشەویستە:

من جووتیارم، من جووتیارم
 من لە گەڵ ھاوتا ھاوکارم
 من بە ئارەق و ئەو بە تین
 دامانپرشتووە بناغەیی ژین
 باسکی من و تیشکی ئەوی
 بژێو دەستینن لە زەوی
 گەر جووتیار ئارەق نەپژێ
 گەر هەتاو تیشک ناوێژێ
 دانیشتوی ناو کۆشک و قەلا
 دەخۆن نانێ گەلاگەلا؟!

لە شیعەرەکانی پێ بە هاسانی دەردەکەوێ کە هێمن لە ژیاڵی زەحمەتکێشانی کوردستان

به تایبه تی جووتیاران له نزیکه وه شاره زایه . له وهش زیاتر خۆی تا پاده یه ک له م ژیا نه دا به شداره . خۆی ده لئ: «چاک خه ریکی کاسبی بووم زۆر زوو فیژی کشتوکاڵ بووم.»

فەلسەفە ی ژیا نی هێمن ئە وه نیه که دانیش و له دووره وه ته ماسای ژیا ن و خه باتی گەل بکا و بۆ خۆی و یا ن بۆ گەل شیعەر بلئ . هێمن ئە و ئە سلە ی قه بوول کردوه که ئە رکی شیعری شاعیری گە لیکی زۆر لیکرا و ته نیا لیکنانه وه و خستنه نا و هۆنرا وه ی ته بیعه ت و جوانی نیه . شاعیر له پێشدا ئینسانه ، ئینسانیکه که ههستی ناسکه و زوو ده جو لێته وه .

چۆن شاعیر به مانای پاستی ئە م وشه یه ، ده توانی به رامبه ر به هه ژاری و کویره وه ری و بێهه شی گه له که ی بێ لایه ن بێ ؟ له نیا ن پاستی و درۆدا ، له نیا ن ئاهورامه زدا و ئە هریمه ندا ، له نیا ن هه ق و ناهه قدا پاستی هه لته بژیئ ، به گژ ئە هریمه ندا نه چئ و دیفاع له هه ق نه کا ؟ بۆیه هێمن ته ماشاچی نیه و ناتوانی ته ماشاچی بمی ئێته وه . به هه موو میزی خۆیه وه به شیعەر و به نووسین هه نگاوی نا وه ته نا و مه یدان ی خه بات و تا سه ر به ره و ئاسۆ ی رو ن، تا تپۆکی پزگار بوون یاری ده ی گە لی خۆی ده دا . هێمنی شاعیر له هێمنی خه باتکه ر جیا نا کرێته وه .

بزانه تۆ ئە وه ی ئە هلی هونه ر بێ
 ده بی یا ده سه سه ر یا ده سه ده ر بێ
 هونه ر مه ند و ژیا نی خو ش مه حا له
 هونه ر مه ند په نه جه پۆیه ، ژین ی تا له
 منیش با بر ده لای به ر گێ ژه لوو که م
 ده می ک له و قولکه ، تا وێک له و چلوو که م
 منیش زۆر داری پرزه ی لی بر یوم
 منیش به ده کاری بواری لی ته نیوم

یا له «فرمیسکی گەش» دا که به قسه ی خۆی له و په ری ته نگانه لیه وماندا گوته ویه ، ده لئ:

کوشتمی و شه‌ش خانی ئومیدی له من گرتن حەریف
مۆره هه‌لداوێم و بیه‌ووده به ته‌مای دووشه‌شم

هه‌ندێ شیعری تریش وه‌ک «گریانی نیوه‌شه‌و» و «ئاره‌زووی فەزین» هه‌ر نیشانه‌ی
نائومیدی شاعیر و پا‌کردنی له‌ پاست ژیا‌نی تاله‌. له‌ سا‌لی ١٣٢٥ وه‌ تا سا‌لی ١٣٣٠
سه‌رده‌می پاشک‌شه‌ی جوولانه‌وه‌ی گه‌لی کورد و هه‌موو گه‌لانی ئێرانه‌. له‌ سا‌لی ١٣٣٢ دا که
ئاسۆی خه‌بات پوونتر بووه‌، هه‌یمن له‌ «ئاواتی به‌رز» دا جاریکی‌تر دیت‌وه‌ مه‌یدانی خه‌بات.
هه‌یوای به‌ خه‌باتی گه‌ل زیاتر ده‌بێ و ده‌یه‌وێ به‌ شیعری خۆی له‌م خه‌باته‌ دا به‌شدار بێ:

فیری زۆر ده‌رسی به‌ که‌لک و باشی کردین تیشکان
جا بیه‌یه‌ پاپه‌رین و شو‌رشی نه‌م جاری کورد
وا گزینگی‌دا به‌یانی جوانی ئازادی به‌ شه‌ر
پۆزی پوونا‌که‌، نه‌ماوه‌، زو‌لمه‌تی شه‌وگاری کورد
ئه‌و زمانه‌ شیرنه‌ی ئیمه‌ په‌ره‌ی ده‌گرت‌وه‌
نادرێ چیدی کتیب و ده‌فته‌ری نه‌شعاری کورد

قوناغیکی نوێ له‌ ژیا‌نی گه‌ل و شاعیردا ده‌ست پێده‌کاته‌وه‌. ماوه‌ی پاشه‌کشه‌ دوایی
دێ و گه‌لی کورد خۆی بو‌خه‌بات دوا‌پۆژ ئاماده‌ ده‌کا. نفووزی حیزبی دیموکراتی کوردستان
که‌ به‌ نه‌ینی تیده‌ک‌وشی، پۆژه‌پۆژ له‌ ناو کۆمه‌لانی کوردستاندا زیاتر ده‌بێ. به‌ره‌و هه‌وراز
پۆش‌تنی جوولانه‌وه‌ هه‌تا پۆژه‌کانی گه‌لاویژی ١٣٣٢ دپۆزه‌ی هه‌یه‌، له‌ ٢٥ی گه‌لاویژه‌وه‌
هه‌تا پۆژی شوومی کودیتای ٢٨ی گه‌لاویژه‌لک له‌ شاری مه‌هاباد هوکمداری ده‌کا. له‌
پۆژی ٢٥ی گه‌لاویژه‌دا خه‌لکی مه‌هاباد به‌ درشت و ورده‌وه‌ هه‌موو له‌ گه‌ل هه‌یمن که‌ بو‌
یه‌که‌ مجار پاش چه‌ند سا‌ل له‌ کۆبوونه‌وه‌یه‌کی چه‌ن هه‌زار که‌ سیدا شیعەر ده‌خوینیت‌وه‌،
هاوار ده‌که‌ن:

برۆ نه‌ی شاه‌ی خائن! به‌غدا نیوه‌ی پێته‌ بێ

ئهو سهردهمه، سهردهمی نیوه دیموکراسیش زۆر ناخایه نئ. دهورانی پهشی پاش کودیتا دهست پیدهکا و هیمنی شاعیر جاریکی تر تووشی ناویمیدی دهبی و له «تووپهیی» دا دهلی:

لهو ولاته کهسیک له خهو پابی
بهشی چارهپهشی و خهم و سینه
تیگهیشتم عیلاجی دهدی من
مهستی و شییتی و نهزانینه

یا له «چاره نووسی شاعیر» دا دهلی:

دهزانی بوچی من هینه په ریشان و خه فه تبارم
له گهل بازاری ژیان غهیری هونه نیمه چ سهرمایه
له گهل چارهپهشی و دوور بهشی و نه گبهت دهبی هه لکم
له میژه چاره نووسی شاعیرانی کوردی هه وایه

تاقی کردنه وهی سالانی دریتی خه بات به هیمنی سه لماندوه که خه بات دوور و دریژه،
هه وراز و نشیوی هیه، سه رکه وتن و شکستی تیدایه؛ به لام هیمن کۆلنه ده ره:

پۆلهی کوردم فیتری هه وراز و لیژم
تا زۆر برپۆم، زیاتر ئارهق برپۆم
کورتر دهبی پینگای دوور و دریژم
دهپۆم به رهو ئاسو، به رهو ئاسوی پروون
دهپۆم دهپۆم تا ترۆپکی رزگار بوون
من په ره دهی بن سییه ری نه شه که وتم
گه لیک جاران له چالای پهبه که وتم

ھاتمە دەرى، ھەدام نەدا، نەسەرھەتم
دەپۈم بەرھە ئاسو، بەرھە ئاسو پۈۈن
دەپۈم دەپۈم تا ترۆپكى پزگار بوون

ھەوراز و نىيۈى ژيان و خەباتى گەل لە شىئەرەكانى ھىمندا نۆز جوان ديارە . لەو
كاتەو كە دەستى بە شىئەرگوتن كردوو ھەتا ئەمپۆ، شىئەرى ھىمندا ئاوينەى قۇناخەكانى
خەباتى گەلى كوردە . لە سالى ۱۳۲۴ (۱۹۴۵) پ ھىمندا بە پىشسوانى پىكھاتنى حيزبى
دىموكراتى كوردستانەو دەچى و دەلى:

لە سايەى حيزبى دىموكراتى خۇمان
لە بالدار تىپەپى ئەورۆكە پىپۆ
نەما داخ و پەژارە و ماتەم و خەم
زەمانى ھەلپەپىن و بەزەمە ئىمرۆ

لە پىبەندانى سالى ۱۳۲۴ دا كۆمارى مەھاباد دامەزرا ھىمندا «ئەوسال بەھارە بۆ ئىمە
زىستان» يا لە «پۆزى خۆشى» دا دەلى:

گەرچى زىستانە بەفر داپپۆشى ئەورۆ گىشت ولات
خاكى پاكى ئىمە خەملىو ھەكوو باخى ئىرەم

بەلام كۆمارى مەھاباد تەمەنى كەمتر لە سالىك بوو . جوولانەو ھى گەلى كورد لە
ئىران ھەركە جوولانەو ھى سەرانسەرى ئىران تووشى شىكست بوو . ھىمندا لە «پۆزىگارى
رەش» دا تووشى ئاۋمىدى دەپ، ھەك كۆمەلانى خەلكى كوردستان كە تووشى ئاۋمىدى
بىوون:

به فیرو چووخه باتمان
 داگیراوه ولاتمان
 تیپه ری پوژی هاتمان
 پروخا کوشکی ناواتمان
 له پیاری نازا و سه رکهش
 له زهحمه تکیشی ییبهش
 ناخنراوه کونه رهش
 نابینی که سی پروو گهش

به تاییه تی شهید بوونی قازی، هیمنی داخدار کردووه. هه م دۆست و مامۆستای
 له دهست داوه و هه م پی شهوا و سه رکۆمار.

له چوارچرای مه هاباد
 له کانگای بیی نازاد
 دهستی رهشی ئیستیبداد
 چهقاندی داری ییدداد
 له کاتی نیوه شهوا
 له جهنگه ی شیرین شهوا
 کرا کاری ناپهوا
 له دار درا پی شهوا

هه ره و ساله دا هیمن له بهر خهباتی رابردووی خۆی تووشی دهردی سه ره دهیی و بۆ
 ماوه یهک ولات به جی دێلێ. دیاره وه زعی سیاسی ته ئیسیری کردۆته سه ره شیعی هیمن.
 له «بابرده له» دا ده لێ:

منیش نہی بلبلی بہندی وہ کوو تۆم
وہا دوورم لہ ہیلانہ و گۆلی خۆم
منیش وہک تۆ لہ کیسم چووگولی سوور
منیش ہیلانہ کہم لیکراوہ خاپوور
منیش بابردہ لہی بہر گیزہ لوو کہم
دہمیک لہو قولکہ، تاوئک لہو چلوو کہم

نہ توو پھی و پھشی چارہ نوی شاعیر لہ شیعہ کانی تریشدا ہر بہر چار دہک وئ
وہ تا سالی ۱۳۴۰ (۱۹۵۹) ہر بہر دہوامہ . لہ «لہ گلپنہی شاعیر» دا دہلئ:

نہ گہر خہرمانی عومرم نیستہ کانی پاکی با بیبا
بہ مہرگی تۆ مچورکیشم بہ دلدا نایہ با بیبا
ہم موو عومری نہ بہد تئیدا نیبہ خۆشی دہمیک مہستی
خدر ناوی حہیاتنی بۆ چوو؟ فیتری شہرابی با

لہ «ناسوری تہ شہنا» دا پاکردن لہ ژیا نی واقیعی، لہو حہقیقہ تہ تالہی کہ شاعیر
تووشی بووہ و نایہ وئ قبوولی بکا، بہ تہاوی دیارہ . ہئزی تہوہی نیبہ ژیا نی بگوئی،
پئگای نیبہ خۆی دوور بخاتہوہ، دہیہ وئ پا بکا و بہ یارمہ تی مہی روو لہ دنیاہ کی
خہ یالی دہکا:

چۆن نہ بہم بۆ مہی و مہیخانہ پہنا، تیگہ یوم
لہو ولاتہ ہم موو شت زۆرہ، بہنی ئادہم کہم
شہرہ بایہ لہ چیاکان و ہوا تووشہ دہنا
وہ کوو شہیتان دہمہویست روو لہ چیا نی ئہستم کہم

ساله‌کانی ٤٧ - ١٣٤٦ که پاپه‌پینی چه‌کداری له کوردستانی ئێران به‌ریا ده‌بین هێمن خۆی تێیدا به‌شدار نییه، به‌لام له‌گه‌ڵ ئه‌و پاپه‌پینه ده‌ژێ. هیوای به‌خه‌باتی گه‌ل زۆره، باوه‌ری به‌هیزتره. بۆ شه‌هیدانی ئه‌و پاپه‌پینه ده‌گری، به‌لام شه‌یعره‌کانی پڕه له‌ هیوا و ئاوات بۆ سه‌رکه‌وتن. نیشتمانپه‌روه‌ران بۆ تیکۆشان هان ده‌دا. هێمن بیه‌وی و نه‌یه‌وی، دیسان و ئه‌و جاره بۆ هه‌میشه له‌ناو مه‌یدانی خه‌باتدایه:

بۆ شه‌هیدیکی که گه‌وزیه له‌نیو خۆن ده‌گریم
بۆ هه‌فالیککی که چوو بێ سه‌ر و بێ شوێن ده‌گریم
تا به‌ ده‌ستی په‌ری ئازادی له‌سه‌ر گوپری شه‌هید
گوله‌ شلیزه له‌ گشت لایه‌کی نه‌پوین ده‌گریم

شه‌یعره‌کانی هێمن ئیتر بۆنی ناھومیدی لێنایه. چهند ساله قوناخیککی دی له‌ خه‌باتی گه‌لی کورد له‌ کوردستانی ئێران ده‌ستی پیکردوه. قوناخیک که جێی هیوای گه‌لی کورده. هێمنیش شاعیری وه‌فاداری گه‌لی کورد، هه‌م له‌ پیکه‌تانی هه‌م له‌ ده‌ربیرینی ئه‌و هیوایه‌دا به‌شداره. له‌ «مه‌ته‌ریزی شه‌ره‌ف»، «شه‌نگه‌بیری»، «ئامیزی ژن»، «ترۆپکی رزگاری»، «شه‌پۆلی تۆله»، «شه‌و و شه‌یتان»، «گا و گه‌ردوون»، «کاروانی خه‌بات» و له‌ «ده‌سکه‌وتی خه‌بات» دا شه‌یعی کۆمه‌لایه‌تی و شوپشگێپی چ له‌ باری ناوه‌پۆک و چ له‌ باری شه‌یوه‌وه گه‌یاندۆته پله‌یه‌کی به‌ری ئه‌وتۆ که که‌مه‌تر شاعیری کورد گه‌یاندوویه‌تی. هێمن ئاماده‌یه بۆ به‌جێ گه‌یاندنی ئه‌م هیوایه خۆشی به‌خت بکا:

خۆم ده‌سووتینم هه‌تا به‌زمی خه‌لک پۆشن بکه‌م
کێ له‌ پێی خه‌لکا وه‌کو شاعیر ده‌سووتی، شه‌م نه‌بی؟

له‌ سه‌ره‌تا دا شه‌یعره‌کانی هێمن له‌ ژێر ته‌ئسیری دوو ره‌وتی ئه‌ده‌بی دا به‌ وه‌ک هه‌موو شه‌یعی شاعیرانی کوردی سه‌رده‌می سی - چل سال له‌مه‌وبه‌ر ته‌ئسیری ئه‌ده‌بی فارسی له‌م شه‌یعرانه‌دا دیاره. زۆربه‌ی شه‌یعره‌کانی شه‌یعی عه‌رووزین، وه‌زن و قافیه‌یان له‌گه‌ڵ

دهستووری شیعی فارسی ریک دهکه وی. له لایه کی تریشه وه شیعی شاعیره کورده کانی به ناویانگ وهک «نالی» که خوی له ژیر ته ئسیری شیعی کلاسیکی فارسیدا بووه، ته ئسیری کردوته سهر شیعه کانی هیمن. بۆیه له سه ره تادا هیمن شیعه کانی شیوهی غه زه ل و قه سیده و جار جاریش مه سنه وی و دووبهیتی و هی تریان هه یه. هیمن ئیستاش هه ر جار - جار دهگه پیتته وه سهر ئه و شیوه کلاسیکه و هیندی له شیعه تازه کانی هه ر به م چه شنه گوتراون. وهک «ئاواتی بهرز»، «گلینهی شاعیر»، «دهسکه وتی خه بات» و هتد. له م شیوه شیعه گوتنه دا هیمن دهستیکی بالای هه یه. شیعه کانی په وان، به زمان جوان و به مانا دهوله من.

پاش ماوه یه کی سه ره تایی شیعه کوتن، هیمن به ره به ره دهگه پیتته وه سهر شیوهی نه ده بی په سه نی کوردی. خوی له قافیه و وه زنی شیعی کلاسیکی رزگار دهکا و شیعه کانی له به سته ی کوردی دهچن، له و به سته یه ی که شاعیر هه مو پۆژی له لادی ده بیسی؛ به سته یه ک که چوارچیوهی بۆ داپشتنی شیعی کوردی له بارتیه و زمانی کوردی له تنگ و چه له مه رزگار دهکا و وهک چۆمکی خرۆشانی لیدهکا که بۆ لای ده ریای بێ سنوور ده پوا.

جار - جار که ئینسان شیعی هیمن ده خوینیتته وه، گۆرانی وه بیر دیتته وه. وا دیاره که به هه لبژاردنی ئه م شیوه شیعه گوتنه دا «گۆران» له سه ر هیمن بێ ته ئسیر نه بووین. له م شیعه رانه دایه که هیمن ده گاته ترۆپکی نه ده بی کوردی و به راستی نه ده بی کوردی پیش ده خا.

هیمن شاعیرێکی ریئالیسته، ریئالیزی ره خه گرا نه له ناوه پۆکی شیعه کانی هیمن دا به ته وای به رچاو ده که وی. هیمن باره هه ره گرینگ و ئه ساسیه کانی ته بیعه ت و ژیان و ئاده میزاد به چاویکی ره خه گرا نه ی شاعیرانه باس دهکا و کۆمه ل بۆ به ره وه پیش چوون هان ده دا. هیمن زۆرجار له هیندی شیعی خۆیدا له ناتورالیزم نزیک ده بیتته وه، ئه وه ی که ده بیینی باسی دهکا و به چاوی ره خه سه یری ته بیعه ت یان کۆمه ل ناکا. هه روا بزانه ده یه وی تابلۆیه کی ته بیعه ت بکشی و بیخاته به رچاومان. به لām شیعی وای که مه؛ وادیاره خۆشی ئاگای لێیه که له ریئالیزم دور که وتوه ته وه، زوو ناتورالیزم به رده دا و دهگه پیتته وه سه ر ریئالیزم که سه بکی به نه په تی ناوه پۆکی شیعه کانیه تی. ئه و ناتورالیزمه به تاییه تی له «به هاری کوردستان» و «له بیرم مه که» و چه ند شیعی تر دا خوی ده نوین.

ژن له شیعی هیمن دا پۆلیکی زۆر گرینگی هه یه. جوانی ژن ئیلهام ده ری شاعیره. سه رانه ری دیوانی هیمن ئه و راستیه ده ر ده خا که وێپای ته بیعه ت و ژیان و خه باتی

گەل، ژنە که هێمن بۆ شیعەر گوتنەهان دەدا. شیعەرەکانی هێمن لە سەر ژن نموونەی شیعری بەرزێ کوردین. لە «کیژی لادێ» دا بە کچی کورد هەڵدەلێ:

لاجانگت وەکوو گزنگی تاوی
 هەر بۆ خۆی جوانە، تیف تیفی ناوی
 کۆلمە کەت وەکوو گولالەیی گەشە
 بێ سورمەش چاوە مەستە کەت پەشە
 وەکوو فرمیسکی ناشق رووناکی
 وەکوو ناوئەنگی بەیانێ پاکێ

ئەو تابلۆیە کە لە «بیرم مرگە» دا لە ژنی دەکێشێ، بەراستی جوان و نایابە،
 ھەر ھەما لە «پەری شیعەر» و لە «شەنگەبێری» و ژۆر شیعری تردا هێمن مامۆستایی
 خۆی لە ھۆنراوەدانان بۆ ژندا دەسەلمێنێ.
 بەلام ژن، بۆ هێمن تەنیا سەرچاوەی ئیلهام نیە. هێمن بۆ بزگاری ژنی کورد خەبات
 دەکا. لە «یادگاری شیرین» دا دەلێ:

لادە چارشێوی رەشت بە دەرکەوێ کۆلمی گەشت
 چون لە قەرڤانی بیستەما زۆر عەیبە ئەو رووگرتنە

هێمن دەیهوێ ژن بەرلە ھەموو شتێک خاوەنی مافی ئینسانی خۆی بێ و ژۆرجار دژی
 ژۆرداری و بێحۆرمەتی سەبارەت بە ژن دەنگی خۆی ھەلدێنێ. هێمن ژنی خوشدەوێ،
 دەبێرەستێ و نرخێ ھەموو جوانیەکانی ئەو دەستکردە نایابەیی تەبیەت دەزانێ؛ بەلام
 لە لای هێمن خەبات بۆ بزگاری گەل، بۆ ئازادی کۆمەڵانی خەڵک لە ژن خوشەویستترە.
 لە «نامیزی ژن» دا دەلێ:

بەلێ سەختە یە کجار سەختە، دووری لە ژن، نامرادی
 بەلام لە ژن خوشەویستتر لەلای من ئەتۆی ئازادی!

زمانی هێمن زمانی کوردی پەتی و جوانه . نه پره له وشه‌ی بێگانه و نه وشه‌ی ده‌ستکردی تێدایه . زمانه‌که‌ی زمانی کۆمه‌لانی خه‌ڵکی کوردستانه . به‌لام هێمن که خۆی خه‌ڵکی موکریانه ، ته‌عه‌سووبی به‌کار نه‌هێناوه و به‌ زاراوه‌ی موکریانی شیعەر نالێ . به‌ تایبه‌تی له‌م چه‌ند ساڵه‌ی دوایدا زمانی هێمن نمونه‌ی به‌رزی زمانی ئه‌ده‌بی کوردیه‌ و بێگومان له‌ پێکهێنانی زمانی په‌سه‌ندکراو (ستاندارد)ی کوردیدا ته‌ئسیری هه‌بووه .

زمانی هێمن ساده و پەتی و ره‌وانه ، هه‌م ئه‌دیپ و نووسه‌ری کورد پێی خۆشه و هه‌م نه‌خوێنده‌واری کورد لێی حالێ ده‌بین :

هه‌زار خۆزگه‌م به‌ خۆت شوانه
که به‌و مانگه‌شوه جوانه
دانیشتووی له‌ رۆژ و هه‌لدێر
په‌نجه‌ ده‌بزوێ له‌ بلوێر
له‌ گه‌ل ته‌بیعه‌ت هاوده‌می
شادی ، به‌که‌یفی ، یێخه‌می

«به‌هاری کوردستان» فهره‌هنگێکی بچووکێ زمانی کوردیه‌ ، به‌ تایبه‌تی بۆ ئه‌وانه‌ی هه‌ر له‌ شار ژیاون و له‌ زۆر باری ژیاانی لادێ ئاگادار نین ، تابلۆیه‌کی راسته‌قینه به‌ زمانێکی ده‌وله‌مەند و بێ‌هاوتا ده‌خاته پێش چاو . ئه‌و شیعره و چه‌ند شیعری تر که باسی ته‌بیعه‌ت و ژیاانی لادێ ده‌کەن ، بۆ شارستانی ئه‌وه‌نده وشه‌ی نه‌بیستراویان تێدایه که زۆرجار خوێنەر سه‌ری سووڕ ده‌مێنێ و ناچار ده‌لێ زمانی کوردی چه‌ند ده‌وله‌مەنده و به‌داخه‌وه خزمه‌تی نه‌کراوه . له‌ دیوانی وه‌ک هێمندا شیعره وه‌ک «به‌هاری کوردستان» به‌راستی فهره‌هنگێکی ده‌وله‌مەندی زمانی کوردیه‌ . شیعری هێمن له‌ ته‌شبهه‌ی جوان ئاخنراوه :

خۆشه‌ویستی گۆشه‌که‌ی ته‌نیایی هه‌ر ئه‌ژنۆکه‌مه
بۆیه رۆژ و شه‌و وه‌ها گرتوومه‌ته ئێو باوه‌شم

له «شه‌نگه‌بێری»دا ئه‌نجامی شیعره‌که‌ی ئه‌مه‌یه :

زۆرى نەماوۈ يېتە بەر، نەمامى ھەول و خەباتم
لە داگیركەر پاك يېتەوۈ خاكى پىرۋزى ولاتم
چەك دادەنېم، گۆچانەكەى جارانم ھەلدە گرمەوۈ
تۆ ھەر يېرى بە، من ھەر شوان، فرىشتەى تاسە و ئاواتم

ھېندى شىعەرى ھېمن گەشتوۋەتە پلەى ھەرەبەرزى ئەدەبى كوردى كە يەكېك لەوانە
«كاروانى خەبات» ە. بېوانە چۆن باسى شەھىدبوونى رووناكبىرىكى خەباتكەر دەكا:

ھەر چوار تەنشتى گىراوۈ
لە سەنگەرئىكدا بە تەنئ
ئەو لاۋەى بەلئىنى دابوۋ
ھەتا مردن چەك دانەنئ
رووناكبىرىكى تا ئەمپرۆ
دەچوۋ بەرەو ئاسوگى روون
ھېشتا ھىۋاى بە بوولئىل بوو
بۆ لە گەمارۆ دەرەز باز بوون

بەپراستى ئەۋەى ھېمن لەسەر گۆران دەيلئ لەسەر خۇيشى راستە: «تاكى لە جوانى
پەرەستىدا كەمە و وشە لە دەستىدا ۋەك مېۋە، دلتەرە و خوش خەيالە و ناسك بىنە،
بە ھونەرە و شارەزا و وشە رەنگىنە»

ھىوام ئەۋەيە كە: ھېمن سالانى دريژ لەناو گەلى كورددا، لە رىزى خەباتكەرانى رىكاي
ئازادى گەلى كورددا، تىكۆشانى خۆى لە پېناۋى رىزگارى گەلەكەمان، لە پېناۋى پېش
خستنى زمان و ئەدەبى كوردى، ھەر دريژە پىن بدا.

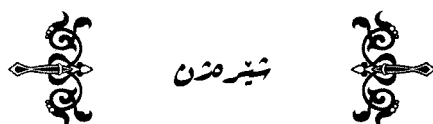
دلتىام كە لە دواپۆژدا ھېمن زۆرجار پەرى شىعەر دىئىتە ژوانى خۆى و دىۋانىكىترمان

پیشکش ده کا کہ شیعری کوردی جوانی تیدا بی:

شیعریک وه ک خوناوهی باران
شیعریک وه ک سرتی دلداران
شیعریک وه کوو دهریای بی بن
گهرمتر له باوهشی ژن
شیعریک سروودی شادی بی
شیعریک دهنگی نازادی بی

به هیوای نه و رۆژه
عبدالرحمان قاسملو

شارەكەمان، شارە بچووك و تووك لىكراوه كەمان سەقز يەككە لەو شارە كاوانەى كوردستان كە لە مێژووى تاريك و پر كارەساتى خوێناوى خۆيدا گەلىك جار تووشى پەلامارى دپدانەى دوژمن و تالان و بڕۆ و كوشت و كوشتار و هەلات هەلات و سووتمان، خاپوور كران و چۆل بوون بووه . پووى خۆشى كەمتر بە خۆيەوه ديوه دەتوانم بلىم هەرنەيديوه . بەلى شەقز شارىكى تووك لىكراوه . تەنانەت پاش تىكچوونى حكومەتى پەزاخان پاش فەوتانى ئەو قازاخە چەكەپەقە و ئەو ديكتاتۆرە خوێنمژە كە خەلكى ئيران پشوويعى هاتەوه بەر و ئاھىكى خۆشى لە دلى گەرا ديسان سەقز شوومترين و پەشترين پوژانى تاريخى پابوارد .

ئەپتەشى شاهەنشاهی پەهلەوى كە دەيانگوت ئاسمانى بە سەرنێزەوه پادەگرئ و زەوى لە بەر پييدا دەلەرزئ لە پاست سپای هاوپەيماناندا بەرى فوويهكى نەگرت . دەستى بۆ چەك نەچوو، تاوئىكى بەريەرەكانى نەكرد، وەك تووى هەرزى بلاءو بوو، وەك بلىقى سەرتاو پووچاوه . چەك فريدان . بەجلى ژنانەوه پاكردن و خۆ لە تەويلەى ئاغا و دەره بەگان ئاوئتن، تاكتيكي ئەو فەرماندە لوت بەرزانه بوو كە خەلكيان بە ديل و كۆيلهى خويان دەزانی و لە سەردەمى دەسلەتتى بيست ساڵەى پەزاخاند كارايان زگ درين و گيرفان برين و هەژار چەوساندەوه و دارا پووتاندەوه بوو . بەلام ئەو قارەمانانەى كە لە لىقەومانەكى شەهريوردا دەمانچە و شمشيرەكانيان بە چارشيوئىكى ژنان دەدا و چەكە بريقەدارەكانيان بە كەلاشىكى كچ و كۆن دەگورپيەوه و باقىشيان دەداوه و خويان دەشاردەوه و لە بەر

دهستى خه لک، خه لکى تووپه و داخ له دل هه لده هاتن، نازانم چۆن بوو پاش ماوه يه کى که م سهره سهره کوتيان له سه قز پهيدا بۆوه؟ نه هيا و نه شهرم، وهک نه بايان پيدا هاتبى نه بۆران، به بهرگى به زهرق و بهر قهوه، به سهر دووشى مهنگوله داره وه، به چه کمه ي پهرش و خرينگه خرينگى مامزانه وه وهک پۆمىل له خه يابانه کانى سه قز دا به گه پان و خو بادان و قه مچى هه لسه و پاندين و پۆز ليدان.

بيجگه له پۆمىله کانى خو و لاى و خومالى قيافه ي نامۆ و سه ير سه يريش وه بهرچاو ده هاتن. نه فسه رى سووره زرته و قه له و و دريژ و زه لام، سه ريانى پهرشى، لاوازى مرده لوخه، وا ديار بوو بيگانه، هيتنديكيان له وه به رى ده رياوه بۆ پاراستنى خويان هاتوونه ئيره نه وانى ديكه ش له ناسيائى دووره وه پست كراون و به زۆرى زۆردار هينراونه نه م و لا ته كه له پيناوى سوودى «ساحيب» دا ببنه قوچى قوربان.

من نه وه ده مى نا كه ميژمندا لى كى چاو نه كراوه بووم، به لكه ئيستاش كه ههزار په ند و گۆلمه زم به سه ر هاتووه و زۆرم چه رمه سه رى و كويزه وه رى و ده ربه ده رى ديوه هيچ سه رم له زاراوه ي له شكرى ده ر ناچى. به لام له بيرمه نه وه كه سانه ي له وه سه رده مه دا سه ريان له سياست ده خورا و ده ميان له شتى وا وه رده دا ده يانگوت:

وه زعى ستراتيژيكي سه قز نه وه هه لده گرئ. ده يانگوت هۆى گرينگى چاره پهرشى ئيمه هه لكه وتنى جوغرافيايى نه م شاره يه. ده يانگوت سه قز ده روازه ي كرماشان و قه سرى شيرين و ته نانه ت نه وه ديوى سنوورى ئيرانه كه كانگا نه وته كانى ده ربه ست له ده ستى ساحيب دان. ده يانگوت شه پۆلى تووپه يى و ببرى دژى ئيمپرياليستى خه لكى ئيران و جوولانه وه ي نازادى خوازانه ي گه لانى نه م و لا ته نه تهره ي ئيمپرياليستى بر دووه و مه ترسى گه وره ي بۆ ئيستيعمار پهيدا كرده وه. زۆر شتى ديكه يان ده گوت كه من سه رم لى ده رنه ده چوو و تى نه ده گه يشتم. ده يانگوت هه ر بۆيه ش ئيستيعمار ناچار بووه نه م نه پته شه ي به ده ستى خو ي ته فر و توانا ي كرده بوو سه ره له نو ئى زين دوو بكاته وه و گه وره كانى بكاته تو كه رى خو ي و له سه قز مۆليان بداته وه. چونكه مر دووى خو يه تى و به ده ستى خو ي ناشتوويه تى و ده زان ئى چيه و تى پانا بينى ده س بكاته وه، نه م سه وور فلانه ي هينا وه نه خشه ي بۆ بكيشن و نه م ديبلانه ي هينا وه پشتى بگرن و خه ريكه به هه موو هيزى خو ي نه م ده روا نه، بپاريزى.

له وه سه رويه ندانه دا كه ئيمه ي خه لكى ليقه و ماوى هه ژارى سه قز له ژيژر جه زره به و نه شكه نجه ي نه پته شه ي شاهه نشاهى و ناغاكانيدا له ناويلكه ي گيان كيشاندا بووين، جوولانه وه ي نازادى خوازنى له سه رانه رى ئيراندا بره وى نه ستان دبوو به تاييه تى فيرقه ي

دیمۆکراتی ئازەربایجان پۆژ بە پۆژ زنجیری کۆیلەتی لە دەس و پێی گەلەکی دەپساند و بەن کەلەوی نیری دیلی هەڵدەبێ و حیزبی دیمۆکراتی کوردستان ئالامەتێکی خەباتی گەلەکەمان، بە راپەری پۆلەیی بلیمت و هەلکەوتی کورد پێشەوای خۆشەویست قازیبی موخەمەدی نەمر، تەنگی بە ئیستیعمار هەلچنێبوو و پەگورپێشی لە هەموو لایەک دا کوتا بوو، لک و پۆپی بۆ هەموو مەلەبەندیکی کوردستان هاویشتبوو.

پێکخراوی حیزبی شارەکی ئیمەش سەرەرای ئەو هەموو کەند و کۆسپەیی لە پێشدا بوو، لە ژێر چاوەدێری توندی شا و ئیستیعمار دا ئازایانە خەباتی دەکرد و ژیرانە چالاکێ دەنواند و پەییوەندی نەیتیی و بەردەوامی دەگەڵ مەزگەزی حیزب لە مەهاباد نەدەپچرا و پەیکەکانی حیزب بە شەو و نیوەشەو هەر لە هاتوچۆ دا بوون، بەیاننامە و پۆژنامەکانی حیزب بە نێو خەڵکدا بلۆ دەکرانەوه.

پاش ئەوەی حیزبی دیمۆکراتی کوردستان بە یەکجاری سەرکەوت و کاریبەدەستانی تارانسی لە موکریان و ئەولاتییش دەرهێراند و جەمهوری کوردستان دامەزرا، هێزی گەل و پێشمەرگە گەمارۆی سەقزی دا ئیتر حکومەتی تاران بە جاریکی زراوی تۆقی و حەزیای برینداری ئیستیعمار بە تەواوی ئاوپووژا و گەزارەیی دەرکێشا و ژەهری پیسی خۆی بە سەر ئیمە دا پێژاند. پۆژ نەبوو پۆلیک لاو نەگیرین، نەخرینە بەندیخانەوه یا بەپێ نەکرین بۆ پشتی جەبەه. شەو نەبوو دەستەیهکی دیکە خۆ پزگار نەکەن و پەنا نەبەن بۆ کوردستانی پزگارکراو کە ئامیزی بۆ هەموو کوردیکی نیشتمانپەرور و هەموو ئازادیخوازیکی جیهان ئاوالا بوو، لەو لاشەوه ئەو دەرەبەگ و خاین و خۆفروشانەیی کە حیزب دەرانی خەیانەت و خراپەیی لێ گرتبوون و ماوەی نەدەدان خۆینی مسکین و هەژاران چیدی بمژن و ئیسکیان بکرووسنەوه بە پەلە پەرۆزە خۆیان لە ئامیزی شاهەنشاه دەهاویشت. ئەم حەمەرەزایی ئەمڕۆ بێ شەرمانە دەلێن من شای پێخواسانم و بەردی دڵسۆزی بۆ جووتیار و کریکارلە سینگ دەدا، ئیستاش ئەو دەرەبەگانەیی ئەو سەرەدەمی خەیانەتیان بە گەل و نیشتمانی خۆیان کرد بە زەبری نووکی نیزە دەکاتە نوینەر و سەناتۆر.

بە کورتی سەقز بوو بە کەشتی نووج و لە هەموو تۆ و تەرەمەیهکی تێ خزا چونکە تەویەش نەمابوو جاشی تێ بکری ئاغاوه تەکانیان وەک گا و گۆل بە سەر خەڵکدا بپێ و بەزۆری لە مالان دایان مەزندان. خاوەن مال ناچار بوو لە و قات و قە و گرانییە بەسامەیی کە لە کاتی شەپ لە هەموو جیگایەک بە تاییبەتی لە سەقز دا هەبوو لە زاری ژن و مندالی خۆی بگریتەوه و گا و گۆلی شا دابەستێ. ئەگەر ئاغا بەرچایی پۆنی کەرە و هیلکە و هەنگوین و مەربا و نیوەپۆژی چالۆکەباب و شیوی شەوانەیی گۆشت و فپووج و قەلەموون

نه‌بوايه و شه‌و چه‌له‌شی لێ برابا خاوه‌ن مأل پێشمه‌رگه‌ یا به‌ قه‌ولی ئه‌وان «موت‌ه‌جاسیر» بوو. ده‌سه‌به‌جێ پاپۆرتی لێ ده‌درا و ده‌یانبرده‌ دیژیان و تێر و ته‌سه‌ل ده‌یان کوتا و سه‌ر و گوێلاکیان ده‌شکاند و زۆر جاریش بێ سه‌روشوێن ده‌چوو.

له‌و سه‌رده‌مه‌یدا که له‌ سایه‌ی خه‌باتی حیزبێکی شوێشگێڕ و ئازادیخواز و زانایی و دڵسوژی پێشه‌وا و پابه‌ریکی بلیمه‌ت به‌شیکێ کوردستان هه‌ر له‌ به‌ستینی ئاراسه‌وه‌ تا نیزیکترین گوندی سه‌قز ئازاد ببوو و گه‌له‌که‌مان له‌و په‌ڕی خۆشی و ئازادی و سه‌ربه‌رزیدا ده‌ژیا و وه‌ک ده‌لێن «گورگ و مه‌ڕ پێکه‌وه‌ ئاویان ده‌خوارد‌وه‌» حاڵی خه‌لکی شاره‌که‌ی ئێمه‌ له‌ حاڵی کۆیله‌کان گه‌لێک ناخۆشتر بوو. بۆیه‌ من سه‌قزم نێو ناوه‌ شاری تووک لێکراو. پۆژ نه‌بوو دیژیان، کاسب له‌ دووکان نه‌هێنێته‌ خوارێ وه‌به‌ر شه‌پانی نه‌دا یا گزیری ناغا که‌شیده‌ له‌ نه‌ستۆی چه‌ند حاجی نه‌کا و ئاته‌گی چه‌ند مه‌لا نه‌به‌ڕێ. خۆ ئه‌وه‌ی پاپۆژکاران و کارناسانی بیگانه‌ ده‌یانکرد ئه‌گه‌ر له‌ پووم هاتبا بیگێڕمه‌وه‌ مچوپک به‌ له‌شی هه‌موو ئینسانێکی خاوه‌ن شه‌ره‌ف و به‌ ناموس دا ده‌هات.

ئیستیعمار هه‌میشه‌ له‌ شاره‌که‌ی ئێمه‌وه‌ نه‌خشه‌ی پووخاندنی جه‌مه‌ووری دیمۆکراتیکی کوردستانی ده‌کێشا. چه‌ند جار ئه‌په‌ته‌شی شاهه‌نشاهی شنگلی له‌ خۆی دا و هێرشی برده‌ سه‌ر سه‌نگه‌ری ئازادی و به‌ره‌نگاری پێشمه‌رگه‌ی کورد بوو. له‌لام دیتمان چۆن به‌ شه‌ڕ و وپێ گه‌ڕایه‌وه‌ وپقی خۆی به‌ ئێمه‌ی بێ چه‌ک و بێ ده‌ره‌تان پشت.

داخی به‌ جه‌رگه‌م گه‌نده‌ل فێلی ئیمپریالیزم کاری خۆی کرد و شای خایین کوتوپر هێرشی هێنا سه‌ر حکومه‌تی ئازه‌ریایان وپاش سالێک ته‌ریزی قاره‌مان داگیر کراوه‌ و سیلای خۆینی تێدا جاری بوو. مه‌هاباد قبیله‌ی ئاواتی نه‌ته‌وه‌ی کورد، له‌ هه‌ر چوارلاه ئابلقه‌ درا و بێ پشتیوان ماوه‌. جا ئه‌مجار ئه‌په‌ته‌شی شاهه‌نشاهی له‌ سه‌قزه‌وه‌ به‌ره‌و مه‌هاباد که‌وته‌ پێ. ئه‌وه‌ی نه‌ده‌بوو بیئ، بوو. کۆماره‌ خۆشه‌وێسته‌که‌مان پووخا، پێشه‌وا مه‌زنه‌که‌مان به‌ خۆی و هاوڕێیه‌کانیه‌وه‌ گیران. پێتان سه‌یر نه‌بێ ئه‌وده‌میش یه‌که‌م زه‌ربه‌تی جه‌رگه‌ڕ وه‌شاره‌که‌مان که‌وت و هه‌ول پیزی سێداره‌ له‌ سه‌قزی بێ فه‌ڕ چه‌قی.

به‌یانیه‌کی ساردی زستانی سه‌قز بوو، کاتی خه‌لک له‌ مأل وه‌ده‌رکه‌وتن چ ببینن؟! کافر نه‌بینن، یازده‌ سێداره‌ چه‌قیبوو، یازده‌ پۆله‌ی نه‌به‌ز، یازده‌ قاره‌مانی کۆلنه‌ده‌ر، یازده‌ پیاوی تێکشه‌ری کوردیان پێوه‌ هه‌لاوه‌سرا بوون. به‌شی زۆری ئه‌م شه‌هیدانه‌ له‌ عه‌شیره‌تی پێشکه‌وتوو و نیشتمانپه‌روه‌ری به‌گزاده‌ی فه‌یزولابه‌گی بوون که‌ میژوو شاهیده‌ ئه‌م عه‌شیره‌ته‌ له‌ پێکه‌هێنایی حیزبی دیمۆکراتی کوردستان و دامه‌زراندنی کۆماری

کوردستاندا چ نه‌خشیکی گه‌وره و به‌رچاوی هه‌بووه . له‌نیۆ ئەم شه‌هیدانه‌دا ئەحمەدخانێ فاروقی مەزنی بە‌گزاردان و دوو برا نۆجوانه‌که‌ی ده‌بینران که‌ هێنده‌ له‌ میژ نه‌بوو به‌ فێل گیرابوون و به‌ تاوانی کوردایه‌تی بێ موحاکمه‌ و لیپرسینه‌وه‌ حوکمی ئێعدامیان درابوو .

ئه‌فسه‌ریک که‌ ئه‌و حوکمه‌ی پێ راگه‌یاندوون له‌ زۆر جێیان و بۆ زۆر که‌سی گێڕاوه‌ته‌وه‌ :
نیوه‌شه‌و بۆ خۆم و چه‌ند گروویان له‌و ژووره‌ی ئه‌و سێ برایانه‌یان تێدا به‌ند کرد بوو وه‌ژوور که‌وتم، چرایان دایسا ته‌ماشام کرد ئەحمەدخان ئانیشکی داوه‌ته‌وه‌ و سیفار ده‌کێشێ و براکانی له‌ خواره‌وه‌ به‌ ئەده‌ب له‌ سه‌ر چۆک دانیشتوون سام گرتمی، به‌ مینگه‌ مینگ حوکمه‌که‌م پێ راگه‌یاندن پێم سه‌یر بوو هه‌یچیان نه‌بزیپکان، هه‌یچیان په‌نگیان نه‌گۆرا و پانه‌چه‌نین. ئەحمەد خان به‌ شێته‌یی سیفاره‌که‌ی کوژانده‌وه‌ و گوتی:

«من بیرم له‌وه‌ کردبووه‌وه‌، ئەم پۆژه‌م له‌ پێش چاوی بوو و ده‌مزانێ له‌سه‌ر ئەم بیروپایه‌ی هه‌مه‌ تووشی شتی وایم . به‌ئێ، من کوردم، دی‌مۆکراتم، ئازادیخوازم، من دژی پێژمی بۆگه‌نی پاشایه‌تیم و دژی ده‌سه‌لات شوومی بێگانه‌م و چاره‌نووسی پیاویکی وه‌ک من له‌ ئێرانی ئێستا دا هه‌ر ئه‌وه‌یه‌ . هه‌یچ چاوه‌تۆپی به‌زه‌ییم له‌و پێژمه‌ نه‌کردوه‌ و ناکه‌م . به‌لام شایه‌که‌ی ئێوه‌ که‌ لافی کۆمه‌ڵناسی لێ ده‌دا، ده‌بوو ئه‌وه‌نده‌ی زانیایه‌ ئێمه‌ عه‌شیره‌تین و له‌ نیۆ عه‌شیره‌تاندا تاوان هه‌ر ئێ مەزن و برا گه‌وره‌یه‌ چونکه‌ برای بچووک به‌ پێی پێوشوینی عه‌شیره‌تی ناچاره‌ وه‌دوای براگه‌وره‌ بکه‌وێ و له‌ قسه‌ی نه‌چێته‌ ده‌ر، له‌ به‌ر ئه‌وه‌ نه‌ده‌بوو حوکمی و زۆردارانه‌ و بێ په‌حمانه‌ و ناپیاوانه‌ له‌ سه‌ر براکانم بدا.»

هه‌شتا ئەحمەد خان قسه‌ی مابوو بیکا که‌ عه‌ولاخان وه‌جواب هات و گوتی:

«کاکه‌ گیان! کاکێ به‌پێز و به‌رزم! مایه‌ی سه‌ربه‌رزی بئه‌ماله‌که‌مان! زۆر جێی داخه‌ که‌ له‌ ناخه‌ی ژبانمدا قسه‌ له‌ قسه‌ی برا گه‌وره‌ی خۆمدا بکه‌م و ئەم پاستیه‌ی بدرکێتم که‌ ئێمه‌ زۆر له‌پێش جه‌نابتدا ئەم بیرو براوه‌یه‌مان په‌سند کردبوو وچووبووینه‌ نیۆ ریزی حیزبه‌وه‌ . ئەگه‌ر خودای نه‌کرده‌ تۆش نه‌چووبایه‌ی نیۆ ریزی حیزبه‌وه‌ و ئەم بیروپروایه‌ت قبول نه‌کردبایه‌ و پێیازی شه‌ره‌ف و کوردایه‌تی و ئازادیخوازیت نه‌گرتبایه‌ و بۆ پاراستنی موڵک و ماڵ و شتی و پشتت له‌ نه‌ته‌وه‌که‌ت کردبایه‌ ئێمه‌ له‌ په‌سیمی عه‌شیره‌تیمان هه‌ڵده‌دا و قه‌ت شوپێت نه‌ده‌که‌وتین . به‌لکوو پێم وایه‌ یه‌که‌م لووله‌ی تفه‌نگ، تفه‌نگی پێشمه‌رگه‌ی کوردستان که‌ به‌ره‌و سینگێ تۆ پادێرابایه‌ لووله‌ی تفه‌نگی براکانت ده‌بوو.»

حه‌مه‌ خان که‌ تانیستا بێده‌نگ بوو گوتی:

«ئێرێ ئەم که‌ند و کۆژه‌ی بۆ چییه‌؟ هه‌ستنه‌ هه‌ر سێکمان بپۆین، به‌ره‌و شه‌ره‌ف،

بەرەو شانازی، بەرەو مەرگی پیاوانە، یان باشتر بۆلیم بەرەو ژیاانی ئەبەدی». ئەحمەدخان هەستا لاچاوی براکانی پامووسی و ئەوانیش دەستی ئەویان ماچ کرد و کەوتنە پێ.

تا ئێرە لە زمانی ئەو ئەفسەرە بیستراوە کە خۆشی کورد بوو بەلام لە بن دار دا زۆر کەس ئاگای لە ئازایەتی و پیاوەتی و نەترسیی ئەوان بوو و شیعارێ کوردانە و ئازادیخوازانەی ئەم سێ برا قارەمانانەی بیستوو.

کاتیەک ئەم هەوالەدلتە زۆن و جەرگبەر بۆ «زێڕەشان» خانمی دایکی شەهیدەکان کە لە سەر بەرمال خەریکی نوێژ و دۆعا بوو دەبن، لە پێشدا عاتیفەی دایکەتی تینی دەدا و بە نینۆک هەر دوو لا پوومەتە قەڵەوکانی و دەپنێ کە خۆین لووزەو دەبەستێ. بەلام زوو دیتوو سەرخۆ و کۆلی دەنیشیتوو و زۆر بە ویقار و ئارامی بەرەو مەیدانی ئێعدام دەکەوتنە پێ. لەو ئاپۆرە نزیك دەبیتوو کە بە خەم و پەژارە و گریانەو کۆر بوونەو. خەڵکە کە بە دیتنی ئەم خانمە بەپێژە و ئەم دایکە دلسووتاوە کە بە دەستی شا قەت کەسی نەماوە و وەجاغی کوپپۆتوو لە گابۆر دەدەن بەلام ئەو ناگری، نۆچاوانی گرز دەکاو لێوی دەکروژێ و سەربەستانە دەچیتە پێش. پێی بۆ دەکەنەو تا دەگاتە ئەو ئەفسەر و سەربازانەی کە لە دەورەی سیدارەکان کێشک دەکێشن. ئەوانیش بێ ئیختیار دێ دەدەن. دەگاتە بن داری کوپەکانی کەمیک لە ژێللا تێیان دەفکری و دەلێ:

« دەک پۆلە پووتان سەپی بێ وەک پووی دایکی خۆتان سەپی کردوو. من بۆتان ناگریم، قووتان بۆ ناپۆم، شینتان بۆ ناگێم. چونکە ئێوە پیاوانە ژیاان و پیاوانە چوونە سەر سیدارە. ئێوە لە سەر دزی و پیاوکۆژی و خەیانەت و جاشەتی نەکووژاون. ئێوە لە پێگای ئازادی مە دا، لە سەر کوردایەتی، لە سەر ئابوو و شەپەف و لە پێناوی پزگاری ئەم گە لە زۆر لێکراوە شەهید کراون و هەرگیز بە مردووتان نازانم.»

لەو حالەتە دا فەرماندە مەج و مۆپەکی سەقزیش تەریق دەبیتوو و لێی دەچیتە پێش و سەرەخۆشی لێ دەکا، شێرە ژن بێ ئەوەی سەپاسی بکا پێ دەکەن و دەلێ:

« داخوا ئەم شۆپە سوارانە دانا بەزن؟»

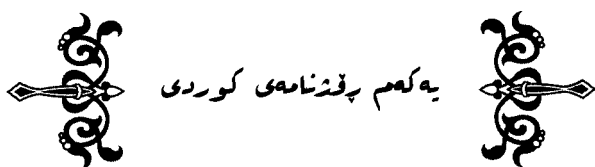
گویا ئەمری شاهەنشایا و بوو سێ پۆژ تەرمی شەهیدەکان بە هەلاوە سراوی بەمینییتوو بەلام فەرماندە وای بەرامبەر ئەم غیریەتی شێرەژن دا شەرمەزار دەبیتوو دەستوو دەدا تەرمەکان داگرن. «زێڕەشان خانم» کوپەکانی ماچ دەکا و لەو خۆیتە بە پوومەتیدا دیتە خوار لە کۆلمەیان هەلەدەسوێ، مەلایەک لەویندەرێ دەبێ و دەلێ: «خانم بۆ وای

دهكەي؟» جوابی ده‌داته‌وه: «مامۆستا! كۆپێكی له من بووبێ و شیرینی منی خواردبێ و له كۆشێ من دا په‌روه‌رده بووبێ ده‌زانم له مردن ناترسی... به‌لام خۆت ده‌زانی پیاوی بێ گیان په‌نگی ده‌په‌پێ. بۆیه كۆلمه‌یان سوور ده‌كه‌م تا دوژمنان بیره‌كه‌نه‌وه كۆپی زێروه‌شان له مردن ترساون!».

۱- سالی ۱۳۵۰ / ۱۹۷۱ به‌ بۆنه‌ی ۲۵ سالی كۆشتاره‌كه‌ی سه‌قز ئهم داستانه له كۆپی یه‌كێتی نووسه‌رانی كورد له به‌غدا خۆیندراوه‌ته‌وه و له ژماره ۲ی گۆفاری «نووسه‌ری كورد» دا چاپ كراوه .

۲- خه‌لیل خانی باوكی ئهم شه‌هیدانه سۆفیێكی به‌ ناویانگ بووه، په‌نگه داستانی حوسینی حه‌لاجی بۆ خێزانه‌كه‌ی گێڕابێته‌وه، خۆین تێ هه‌لسوونی پرۆمه‌تی شه‌هیده‌كان له داستانی حوسین ده‌چێ .

که م میژوونووسی ئیرانی ههیه ددانی خیری پێدا هینابین، شتیکی ویچووی له باره ماندا نووسیبن، که م یا زۆر سهروسه کوتی نه کوتابین، سهیره، به راستی سهیره، له وهتی میژوو نووسراوه ته وه ئیمه وه کهس نه پزاوین، هه لمان نه کوتاوه ته سه رملک و ماشی کهس، ده ستمان به کلای خۆمانه وه گرتووه با نه ییا. هه ر دوژمن که مارۆی ئیمه ی داوه، هه ر نه ته وه ی تر په لاماری بۆ ئیمه هیناوه، هه ر بیگانه به گژ ئیمه دا هاتووه، هه ر زۆردار ویستویه تی به مانگری، به مانکوژی، به مانکوژی، تالانمان بکا، خاو و خیزانمان وه ده شتی بخا و مال و حالمان لێ تیکوپیک بدا و ژيانمان بشیوین. هه میشه هه ر داگیرکه ران هیرشیان هیناوه ته سه ر نیشتمان و زیده که مان و ویستویه انه ولاتی باب و باپیرمان لێ داگیر بکه ن. ئیمه نه گه ر ده سه ته وه که ریمان کردووه، نه گه بۆ به ره ره کانی راپه ریوین، نه گه ر داومانه ته چیا، نه گه ر پۆبوینه چه ک، پیتی زۆردارمان گرتووه، به گژ داگیرکه ر داهاتووینه وه، ته نیا و ته نیا بۆ پاراستنی گیان و مال و نامووسی خۆمان بووه.

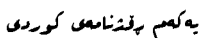
جا جاری وا بووه قوریانی زۆرمان داوه، خوینمان به لیشاو پژاوه، له شمان به که له که له مه دانی به جێ ماوه و مناره له سه ری شه هیدانمان دروست کراوه. جاری واش بووه به ده ستمانه وه هاتووه به رسینگه مان له دوژمن بریوه ته وه، دامان په لۆسیوه، دابێ دابېرمان تی خستووه، ته نانه ت جوقه وارمان لێ بریوه، به لām له هه موو حالیکدا هه ق هه ر به لای ئیمه وه بووه. چونکه به رگرممان کردووه، له بناری چیا سه خت و هه زار به هه زاره کانی

خۆماندا وه دهست هاتووین. بهرگريش مافى رهواى هموو زیندهوارىكى سهر ئهم جیهانهیه و بهتاوان ناژمیردئ. کهچی میژووی نۆرداران بخویننهوه، تهماشا بکن، ههر ئیتمه تاوانبار و گوناهاکرین، ههر ئیتمه پیاوخراپ و بهدناوین. بۆ؟ چونکه بئ هیژوبئ دهستهلاتین. چونکه قهلام بهدهس دوژمنانهوه بپوه. میژوونوسهکانی بیگانه که نۆربهیان بهنانی نۆرداران چاویان پشکوتوه و بهورکهی داگیرکهران بهخۆکران پئیان له راستی خستوه و واقعیان شاردۆتهوه. ههزاران جنیوی سهر بهکۆلکهیان پیداوین و قسهی سارد و سووکیان له پارسهنگ ناوین و تووک و لهعنهتیان لئ کردوین، که بۆچی دهستمان لهسهر دهست دانهناوه تا خاوهن شکۆیان بههاسانی بهمانکۆژن؟ بۆچی چاومان دانهیهشتوه تا بهکهیفی خۆیان دهستدریژی بۆ مال و گیان و ناموسمان بکن؟ بۆ وهدهست هاتووین؟ بۆ بهرگریان کردوه و بۆ بهجاریکی نهتاوینهوه؟ سهراوسهری کتیبی ئهو میژوونوسانه پپن له هیرشی نارپهوا بۆ سهر نهتهوهی نۆرلیکراو و بهشخواری کورد. بهلام له لابهلاهی لاپههکانی ئهم کتیبه پپ له تهوس و پلار و لاتاوانهشدا جاروبار دهتوانین ترووسکایی راستی بدۆزینهوه.

بۆ نمونه له نیوهی دووهمی چهرخ بیستههدا له سالی ۱۳۵۰هـ تاوی ۱۹۷۱هـ زاینیدا کتیبیک بهناوی «اوضاع ایران در جنگ اول یا تاریخ رضائیه» نووسراوی (محمد تمدن) بلابۆتهوه که بهراستی پهلهی شهرمه بهداوینی زانستهوه. ئهم کتیبه که کابرایهکی نازهری به فارسییهکی ناریک و نالهبار و پپ له غهلهت و پهلهت نووسیویهتی، پپه له جنیو و قسهی سووک و گالتهکردن بهگهلی کورد له کوردستانی ئێران کردوه و هک گوتووینه «کاریکی پپ کردوین با بهدهواری شپي ناکا». بهتایبهتی هیرشی وای بردۆته سهر شههیدی ریگای پزگاری گهلی کورد، قارهمانی کۆلندهر سمایل ناغای سمکۆ که قهت نهسکهندهر بهگی تورکمان خاوهنی «عالم آرای عباسی» نهیبردۆته سهر ئهمیرخانی برادۆست، خانی لهپ زپپین. بهلام دهکری میژوونوسیکی ورد و دریای کورد نۆر راستی وا که نووسهر بهراوهژووی نیشان داوان له لابهلاهی ئهم کتیبهدا بدۆزینهوه. بۆ نمونه ئهم نووسهره باسی یهکهه پۆژنامهی کوردی دهکا که پهنجا و چوار سال لهوهی پپش (۱۳۴۰هـ کۆچی) له کوردستانی ئێران بلابۆتهوه و ئیتمه نۆرمان لهسهر نهدهزانی، کلێشهی پۆژنامهکشی چاپ کردوه. من لیژهدا دههههه ئهوهی ئهم کابرایه لهسهر دهههههه ئهم پۆژنامه نووسیویهتی بکههه کوردی. له لاپهههه ۳۶۹ لهژیر عینوانی «سمیتق و روزنامه کردی» دا نووسیویهتی:

روژنیک شیخ عهبدوللا «له و پیاوه تیگه یشتوههکانی سمیتق له خزمانی سهید تهها»

نووسەر له جوابی شیخ عەبدوللادا وای گوت:

نه گهر وياړای کړيکارانی دهرگای خوځمان ته بڅوشين له وانه يه کهم و کوربيه کانی نه هيلين و بتوانين پړژنامه که بلالوبکه ينه وه . به لام ده بڼ زور زه حمت بکيشين تا نامرازی بيويست ناماده بکه ين» .

نووسەر چەند لاپەپەڕی دیکەى بەباسى شەپ و کیشە و کارەساتەکانى نێوخۆى ئێو
سەرەدمى ئێران پەش کردۆتەو و دیسان بای داوەتەو سەر باسى سمکۆ و نووسیویەتی:
«خەلک کە بە هیوا بوون هێزى دەوڵەتى سەمیتقۆ رام و بەرەدەست بکا، کە خەبەرى

پاپه پرنسی (لاهوری) و کوژانی (خالق قوریان) و پاکردن و بلابوونی چریکه کانی نه و هاتنی سهید ته هایان بیست به جارتکی ناهومید بوون. له و لاشه وه کورده کان به و زال بوونانه نازاتر و باو خوشتر و له خوبابیتتر ده بوون.

نه مجار سمیتقو بیجگه له بلوکردنه وهی پۆژنامه ی کوردی «کورد» له ورمی پیکخواویکی بۆ وه رگرتنی گومرگیش دروست کردبوو، له هه ر شتیککی که خه لک له ورمی پیا ده یانبرده شاره کانی تر (مراغه - خو - ته ورزین) گومرگی ده ستاند و په ته ی چاپی به کوردی ده دانن. کوژانی خالق قوریان له پۆژنامه ی کورده کان، که به ناوی کورد چاپ کراوه و بلابووته وه، به لگه ی به نرخی تیدا هه ن، ئیمه ش لیژهدا بلای ده که ی نه وه.

نوسه ر نه سلای پاشکوی فارسی پۆژنامه که ی له لاپه پهی ۳۸۰ دا چاپ کردووه. نه وه تا منیش ده یکه مه کوردی.

کاره ساتی کوژانی خالق قوریان

له پاشکوی ژماره دووی پۆژنامه ی «کورد» چاپی ورمی «هه و آلتنوسی ئیمه ده نووسی: کوژانی خالق قوریان و شکانی له شکره که ی بۆ ناگاداری خوینه رانی خوشه ویست پوون ده که مه وه. پۆژی ۲۸ ی په مه زانی ۱۳۴۰ له کاتیکدا که له شکرکی کورد له ژیر فه رمانده یی «سهید ته ها نه فهندی» له ده ورپشتی گوندی «قوزلو» ی خاکی هه وشار خوی بۆ په لاماربدرنه سه ر «سایین قه لا» ساز ده کرد، خه به ری ده ستدریژی «خالق قوریان» له «میانداوا» وه بۆ «شارویزان» و «سابلاغ» به هوی دوو سواری سه ردارای موکری گه یشت. هه ر ده سه به جی پوو له سابلاغ کراوه. شهوی ۲۹ ی په مه زان له «بوکان» مانه وه، به یانی زوو پۆیشتن. دوو ساعه تی پۆژ مابوو مه زنی عه شیره ته کان له ده ورپه ری گوندی «ده رمان» ده گه ل سهید ته ها نه فهندی کۆپی پاوێژ و وتووێژیان گرت، نه خشه ی په لاماربدرنه سه ر خالق قوریانیان کیشا، ئاویان دانا:

«جانگیر به گ» له عیلی هه رکی، «ئه سه که نده ر خان» له خه لکی برادۆست «هه مزاغ» له عیلی مامه ش «ئه میر ئه سه عد» ی دیبۆکری و «سالار سه عید» له خه تی «لاجین» وه بچن. بریاریان دا له جه نگه ی بوولیلی بانگی شیواندا، له ساعه تی دیاریکراودا، له سن لاوه په لامار به رن و ته قه ده ست پێ بکری. «ئه میر لعه شایر» و «ئه میر ئه سه عد» و «سالار سه عید» به پیتی بریاری گشتی له تاریک و پوونی به یانی ۲۹ ی په مه زاندا له سه ر

کێوی «زاوا و بووک» را له شکری خالۆ قوربانیان که له سەر تهپکی «داشا مهجید» له نیۆ سهنگه راندا دامه زرابوون، دایه بهرده سترپژ. له ههردووک لاهه شهڕ دهست پێ کرا.

سوارانی کورد نه یان نه یشت شهڕه که درێژهی بکێشن، له سەر جله وان پکیف کوت هه لیان کوتا سەر له شکری عهجه مان، خۆیان ده پال هاو یشتن، به لوله ی تفه نگان وه ده ریان نان. هیندیک به دیل گیران. هیندیک کوژان و سواره کانی ئه میر ئه سعه د «مترالیوز» یکیان وه ده ست که وت. ئه سپ و یه ستر و تفه نگیک زۆریش گیرا. ئه میر لعه شایر، ئه میر ئه سعه د، سالار سه عید له پاش ئه وه ی له کوشتن و به دیل گرتنی سه ربازه کانی «داشا مهجید» بوونه وه، چه ند سوار یکیان به دووی سه ربازه پاکردوه کاندانارد. بۆ خۆشیان په لاماریان دا قۆلکی دیکه ی له شکری خالۆ قوربان که له سەر کێوی «خه زایی» بوون. ئه وانیش پاش ته قه یه کی که م سه نگه ریان به تال کرد و هه لاتن.

هیندیکیان وه به رها تن کوژان و هیندیکیش به دیل گیران. له ویش ئه سپ و تفه نگیک زۆر وه ده ست که وت. سواره کانی سالار سه عید مترالیوز یکیان گرت. ده گه ل کوو شکسته ی له شکری ئه و دوو شوینه وا به شه پژه می گه ی نه وه ئیندرقاش ترس له نیۆ له شکری خالۆ قوربان که وت و پاک هه لاتن. ئاغا یانی مه نگوپ و هه رکی و زه رزا جلدانه لێیان وه خۆکه وتن و ئازایانه دایان گژان. له و شه ره دا خالۆ قوربان و چه ند ئه فسه ر و سه رباز کوژان. زۆریش به دیل گیران. پیاوه کانی سه ید ته ها ئه فهندی ۳ تۆپ، سواره ی مه نگوپ تۆپیک و سواره کانی هه رکی ۲ تۆپی گه وره و مترالیوزیک و ئه سباب و تفه نگیک زۆریان به تالان گرت. هیندیک ده لێن سواره ی ئه حمه دی گولای ئاغا ی مه نگوپ و هیندیک ده لێن ئه حمه د خانی هه رکی خالۆ قوربانی کوشتوه.

شکسته ی له شکری خالۆ قوربان زۆر به یان گه پانه وه بۆ ولاتی خۆیان و دوو سه د که سیکیش چوونه ته ورپژ. کۆلۆنیل «نصرالله خان» فه رمانده ی ژاندارمیش له «صاین قلعه» وه به ره و موکری وه پیکه وت، به ته واوی له و پوودا وه بێ خه به ر بوو. بۆ ئه وه ی ده گه ل خالۆ قوربان یه ک بگرنه وه زۆر به فیه زه وه بۆ لای بوکان هات. ئه میر ئه سعه د که ئه و خه به ره ی بیست زۆر به په له خۆی گه یانده «ئه میر ئاباد» ی ته نیشت بۆکان. کۆلۆنیل که ده گاته بۆکان و خه به ری کوژانی خالۆ قوربان و شکان و بلا بوونی له شکره که ی ده زانی، فیزمالکی ده دات، بۆکان به جێ دیلێ، بۆ «صاین قه لا» ده گه پته وه. سواره کانی به گزاده و سه ردار ی موکری وه دوویان ده کون، ئه میر ئه سعه د و ئاغا کانی دیکه ی دیبۆکری به پکیف کوت خۆ ده گه یه ننه یارمه تی سورانی موکری و به گزاده. ئۆردووی ژاندارمری له کێوی پشت

گوندى «ئالبلاغ» گە مارۇ دەدەن. زۆران دەكوژن و بەدىل دەگىن دەسكەوتىش گەلىكە. لەو پەلامارەدا «سوئتان عبدالحميدخان» ئەفسەرى ژاندارمى كوزداو. كۆلۆنىل دەگەل پاشماوۋى لەشكەرەكەى شەوانە لە كۆي دېتە خوارى و بەلاپىدا ھەلدى. ئاغايانى بەگزادەى فەيزوللا بەگى تۆپىكى گەرەيان گرت و ناردىان بۆ «چەرىق». بەپاستى ئازايەتى و لەخۆ بوردنى گشت ئاغايانى موكرى بۆ جېبەجى كىردنى ئەركى نىشتىمانى و نەتەوايەتى جېگەى سوپاسە. ھىوادارم لەپىگەى ھەق ناسىيەو ھەى لەو پۆژنامە تاقەكەماندا چاپى بفرەمون. ع. ش».

دىارە ئاغى «تمدن» ئەم باسەى بۆيە نەھىناوئە كۆپى كۆشەيەك لە مېژوۋى پۆژنامەگەرى گەلى كورد لە كوردستانى ئىران پووناك بكاوئە، بەلكو مەبەستى شتىكى دىكەيە و ويستوۋىيەتى پق و قىنى تاييەتى خۆى بەرامبەر بەسەر كىردايەتى پاپەپىنى ئەو سەردەمى گەلى كورد دەرېپى و بۆمان بگىرپتەو كە چۆن چاپخانەكەى لىن موسادەرە كراو. جا بۆيە ھىچ نەينووسىو ھە پۆژنامەيە چەند لاپەرە بوو، ئەندازەى چەند بوو، كەى دەرچوۋ، كەنگى پەكى كەوتوۋ و لەسەرەك چەند ژمارەى بلۆبۆتەو. بەداخو ھە ئەم كلىشەش كە چاپكراو، دەگەل ئەوئەشدا كە سال و مانگ و پۆژى ديارە، ژمارەى بەسەرەو نىيە. ئىمەش جارى ھىچ بەلگەيەكى تىرمان بەدەستەو نىيە. مەگەر لەبەر خۆمانەو بىن بەلگە لىكى دەينەو و كەمىك لە پاستى نىزىك بىنەو.

ئەگەر قسەى ئەم نووسەرە بەپىزە پاست بىن و ئەو پۆژنامە سىن جار ناوگۆپى كىردىن. ئەو دەرەكەوئى كە ئەو پۆژنامە لانى كەم دەبىن سىن ژمارەى لىن دەرچوۋىن. ئەم ژمارەش كە كلىشەكەيمان لەبەرچاۋ لە پۆژى ۱۲ ى شەوالى ۱۳۴۰ دا بلۆ كراوئەو. ئەگەر دلىنبايىن ھەموو جارى لە پۆژىكى ديارىكراو لە ھەوتوۋا چاپ كرابىن، ئەو دەبىن ژمارەى يەكەمى لە پۆژى (۲۷، ۲۸) ى پەمەزان و ژمارەى دوۋەمى لە پۆژى ۵ ى شەوال و ژمارەى سىپەمى لە ۱۲ ى ئەم مانگەدا بلۆ بوۋىتەو. بەلام مىن بۆ خۆم بەچەند دەلىل لەو ھىساب و لىكەنەو يە دېدۇنگم:

۱- ھەرچەند مىن بۆ خۆم نەمدىو، بەلام لە گەرە پىاۋانى ئەو دىو و ئەم دىوم بىستوۋە كە مامۇستا مەلا موھەممەدى تورجانى يا قىزلى زانايەكى گەرە و ئەدىيىكى شارەزەى كورد بوو. ھىچ وئى ناچى ناۋىكى و نالەبار «پۆژى كورد - شەۋى عەجەم» ى بۆپۆژنامەكەى ھەلپژاردىن، با ئۆزىشى پق لە عەجەم بوۋىن. لىرەدا دەمەوئى ئەو نووكتە پووناك بكەمەو كە كوردى ئىران بەتاييەتى خەلكى موكرىان، كە گوتيان «عەجەم» مەبەستىيان كاربەدەستى دەولتە نەك پەشورۋوتى مىللەت. دور نىيە يەكەم ژمارەى

پښتانه که «پښتانی کورد» بووین، دوايه ناوی گوریږی و بووین به «کورد».

۲- نووسه به پاشکاوای دهقی پېپورتاڅی کوژدانی خالو قوریانی له پاشکوی فارسی ژماره دووی پښتانه می «کورد» پاسته وخو نه قل کردوه. له پېپورتاڅه که دا نووسراوه شه پی دهوری شاری سابلآخ له پښتانی ۲۹ ی په مه زاندا کراوه و خالو قوریان له و پښته دا کوژدوه. هه روه ها هر له و پېپورتاڅه دا هاتوه که په کیک له سه رکرده کانی شه پی دهوری سابلآخ (نهمیر نه سعه) خوی گه یاندوته شه پی کتوی ئالبلاغ. پښتانی نیوان سابلآخ و ئالبلاغ بۆ له شکری هیچ نه بین دوو پښتانی دهوین، که و ابو دياره شه پی کتوی ئالبلاغ له پښته کانی هه و ئی مانگی شه والدا پووی داوه. بهینی ئالبلاغ و ورمیش بۆ په یکی سوار چوار پښتانی دهوین. بۆیه وام لیک داوه ته وه که نه م پېپورتاڅه بۆ پښتانی ۵ ی شه وال نه گه یوه ته ورمین و له ژماره ی دووه م دا که به حیسابی سه ره وه مان ده بین له ۵ ی شه والدا بلاو بووین ته وه، چاپ نه کراوه. مه گه ر وای دانننن که له نیوان سابلآخ و ورمیدا خه تی تلگراف بووین و نه م پېپورتاڅه به ته لگراف ناردراین، که نه ویش جتی گومانه، یان پاشکویه که له پاشان چاپ کرابین.

۳- نه که هه ر نه و سه رده می به لکو به داخه وه نیستاش نه م شوینه ماوه که کورد سه رویه ندی جیژنان دهست له په ش و سپی نادا و لئی پاده وه ستی بۆ پاش جیژن. مه گه ر پیمان واین مه لا محهمه دی تورجانی زاده نه م پښتانه می وه که جیژنانه په کی به نرخ پتیشکشی نه ته وه که ی کردین.

به هه ر حال پاش نه م لیکدانانه وه ده گه یه نه م راستیه که پښتانه می کوردی چاپی ورمین له ناخر و توخری په مه زان یان له هه و ل پښته کانی شه والی ۱۳۴۰ ی کوجیدا بلاو بۆته وه. به لام جتی داخه که نازانین چهند ژماره ی لئ ده رجوه و چۆن و بۆچی و کهنگن په کی که وتوه.^۱

۱- سه رنج: نووسه له سه رتاسه ری کتتبه که یدا، ناوی (سمک) به (سمیتق) ده با.

روونکرده نوی هه ندیک له و ناوانه ی له م وتاره دا هاتوین:

ئالبلاغ: گوندیک له نیوان سه قز و بۆکاندا.

نهمیر ئاباد: گوندیک له لای پښتاناوی نیزیکی بۆکان.

نهمیر نه سعه: علی ئاغای علی یار سه رۆکی عه شیره تی دیبۆکی.

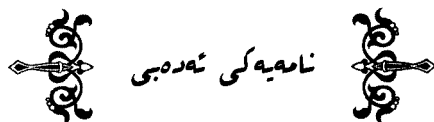
نهمیرولعه شایر: قهره نی ئاغای مامه ش سه رۆکی عه شیره تی مامه ش.

ئیندر قاش: گوندیکی زۆر گه وریه له شیمالی شاری مه هاباد، نیزیک به فخره قا.

خالو قوریان: په کیک له کورده نازادخواه کانی گیلان بوو که ده گ ل کوچ خانی جهنگه لی له راپه پینی جهنگه لدا هاوکاری ده کرد، دوايه بای داوه و لای دا و بوو به پیاوی ده ولته تی ئیران.

خه زایی: کتویکه له شیمالی شاری مه هاباد هه لکه وتوووه .
 داشا مه جید: ته پکێکه له پۆژه لاتی شاری مه هاباد .
 ده رمان: گوندیکه له پۆژه لاتی شاری مه هاباد .
 زاوا بووک: کتویکی بهرز و سهخته له پۆژه لاتی شاری مه هاباد .
 سالار سه عید: عه لی به گی حه یدهری برای شاعیری ناودار عه بدوللا به گ (ئه ده ب) .
 سه ردارێ موکری: عه لی خان کوپی محمه د حسین خانی شه هید .
 سواره ی ئه حمه دی کو لای ئاغای: ئاغایه کی به ناویانگی عه شیره تی مه نگوپ .
 شاروێران: ناوچه یه کی گوره و پپ پیت و به ره که ته له ده ور به ی مه هاباد . که لاهه کانی دریا ز پاته ختی
 موکریان له و ناوچه دایه .
 «صاین قلعه» ساین قه لا: شاریکه له به ری هه وشار .
 فه یزوللا به گی: عه شیره تیکی به ناویانگه که وتۆته نیوان سه قز و بۆکان .
 لاچین: گوندیکه له پۆژه لاتی نێزیکێ مه هاباد .
 لاهووتی: شاعیری به ناویانگ و شوێشگێپی ئێران .
 هه مزاغای: برای قهره نی ئاغای مامه ش (ئه میرو لهه شایر) .

برای زۆر به‌پێز و خۆشه‌ویستم کاک محهمهد مه‌لا که‌ریم!
 دیارییه به‌نرخه‌که‌ت گه‌یشت. مالت ئاوه‌دان بێ وه‌ک مالی وێرانی منت ئاوه‌دان کرده‌وه.
 ده‌ستت نه‌پێژی وه‌ک ئۆخزنت خسته‌ نیو دڵ و ده‌روونی ئاگرینم. هه‌ر خۆش بی وه‌ک
 خۆشیت هه‌تاوه بۆ لای من.

له‌مێژ بوو ماله‌که‌م چۆل و هۆل و بێ هه‌ستوخوست بوو، وه‌ک مه‌کۆی دزان چرای
 لێ نه‌دایسا. وه‌ک ده‌روونی تاوانباران تاریک و تنووک بوو و وه‌ک بسکی نازداران ئالۆز و
 په‌شیو. که‌س سه‌رانسووی نه‌ده‌کردم. که‌س ده‌رکی لێ نه‌ده‌کرمه‌وه ئه‌گه‌ر میوانیکم هاتبا،
 خه‌م بوو، په‌ژاره و که‌سه‌ر و ده‌رد و ژان و ئازار و خه‌فه‌تیشی به‌دواوه‌ بوون. هه‌موو شه‌وم
 شامی غه‌ریبان بوو و هه‌موو پۆژ به‌ره‌به‌یانی له‌داردان. به‌لام له‌ سایه‌ی په‌نجی زانایانه و
 به‌فیه‌ق نه‌چووی تۆوه دیسان شادی به‌مالم وه‌ریۆته‌وه. خه‌م بۆی ده‌رچوو و دیزه‌ی په‌شم
 له‌ دوو شکاندووه. میوانم هاتوون. شیرینی شوخ و شه‌نگ، شیرینی ده‌لال و چه‌له‌نگ که
 به‌نازه‌وه له‌سه‌ر ته‌ختی زێڕ دانیشتوو و خودای جوانی وه‌بیر دینیته‌وه. شه‌که‌ر ده‌بینم،
 شه‌که‌ری دله‌په‌ین و تۆبه‌ شکین جامی شه‌رابی یاقووتی له‌سه‌ر ده‌سته و مه‌یگه‌په‌ی کۆپی
 دله‌دارانه. ساز و ئاوازی «باربۆد»ی هونه‌رمه‌ندی په‌نجه‌ په‌نگین له‌ ماله‌که‌مدا ده‌نگ
 ده‌داته‌وه، که‌ژه‌ جوان و نه‌شمیلانه‌کانی ئه‌رمه‌نی و گورجی له‌ ده‌ستمد هه‌لده‌په‌ن و
 پێ ده‌که‌نن. شاپووری زانا سه‌رگوزشته و چیرۆکی کۆنم بۆ ده‌گه‌یژته‌وه. ده‌نگی کولنگی

فهرادی بنِ موراڊ له گوږمدا ده زړینګیته وه . نه خش و نیګاری (تاق وه سان) شوینه واری
کونی ولاته که م وهک په رده ی سینه ما به پیش چاومدا هاتوچو ده که ن . شه وډیز له بهر دهر کم
نیسکه و سمکول ده کا و ده گوړینن . به لام خوسره وی به پشته وه نییه تا جلیت و ته قلّه و
پمبازی بکا . ناخر خوسره وان نیمه مانان ناخویننه وه و پرو له ماله هه ژاران ناکه ن . نیزامی
و خانا به سهر و سیمای ناسمانی و شاعیرانه وه له لای سهروم دانیشتون و شیعی ته پ
و ناسکم بق ده خویننه وه ، نه مه یان به فارسی ده لن :

پریدختی، پری بگذار ماهی
بزیّر، مقنعه صاحب کلاهی
شب افروزی چو مهتاب جوانی
سیه چشمی چو آب زندگانی
کشیده قامتی چون نخل سیمین
دو زنگی بر سر نخلش رطب چین
ز بس کاورد یاد آن نوش لب را
دهان پر آب شکر شد رطب را
به مروارید دندانهای چون نور
صدف را آب دندان داده از دور

نهویان به کوردییه که ی خومان ده لن :

قامه تش قیام قیامت خیزن
خه رامه ش ناشووب پرووی په ستاخیزن
پیشانیس پر شنگ نور جیش مه خیزو
حوسنش بووم قورس قه مهر مه ییزو
موژه ش چون خه دنگ شهابی نه نجوم
نهر بگنو وه سەنگ تا په رمه بو گوم

به لئ له ده ریای بئ لیوار و که نار و پږ شه پۆلی شیعر مه له ده که م و له گولزاری
پهنگاو پهنکی نه ده بدا گول ده چنم، هر باسی جوان و نهوین و دلداري ده بیسم. ده لئی
ته مه نم له نوځ نووسراوه ته وه و ها تو مه ته وه سر ه دی چارده ساله .
کاکي خوم:

نه و به زم و په زمه، نه و خۆشی و شادییه هه موو شیرین و خوسره وه که ی خانای قوبادی
بۆ منی هیانوان. جا چۆن سوپاست نه که م و پږزت لئ نه گرم؟ که په نچ و تیکۆشانی تو
بۆته مایه ی خۆشی و شادی من. به راستی به ساغکردنه وه و له چاپدانی نه م کتیبه نایابه
کتیبخانه ی مالانت پازانده وه و نه ده بی کوردیت بووژانده وه .

پاست بلیم من خانام نه ده ناسی زۆر زوو چه ند پارچه شیعرم خویند بۆوه و تیی
نه گه یشتبووم. بیستبووم خه سره و و شیرینی نیزامی وه رگپراوه و باشیشی وه رگپراوه .
به لام به وام نه ده کرد. چونکه یه ک دوو شاکاری نه ده بی فارسیم دیون کراونه کوردی و
ده زانم چه ند ناشیانه و بئ ده سه لاتانه وه رگپردراون. ده ترسام نه وه ش هر وایئ. هه رچه ن
ده مزانی «نه وپه نگ» چاپی کردوه، هیچ هه ولێکم بۆ په یداکردنی نه ده دا. به تاییه تی
له شیوه ی گۆرانیشدا زۆر کۆلم و به زه حمه ت تیی ده گه م. به لام پاش نه وه ی شیرین و
خوسره وت بۆ ناردم زۆر شتم بۆ روون بۆوه و تئ گه یشتم خانا چ نه هه نگیکه له ده ریای
شیعر و نه ده بدا و له خۆی رادیوه بچته مه یدانی نیزامی گه نه جو ی که به خوای شیعر ی
فارسی ناسراوه و ناویانگی جیهانی هه یه. شاعیریکی فارس گوتویه تی:

در شعر سه کس پیمبرانند
هر چند که «لابی بعدی»
وصاف و قصیده و غزل را
فردوسی و انوری و سعدی

کابرایه ک لئی پرسیه:

«نه دی بۆ ناوی نیزامیت نه هیانوا ه؟»

گوتویه تی:

«باوکم من باسی پیغه مبه رانم کردوه و هه قم به سه ر خواوه نییه» .

خانای نیتمه چۆته مهیدانی ئه و که له شاعیره . له وهتی شیرین و خوسرهوی خانام وهگیر که وتوو . خوم له خۆم حه رام کردوو و خه ریکی خۆپندنه وهی ئه و خه سهره و شیرینه ی نیزامیم . راسته شیوه ی گۆرانی بۆ منی موکریانای گرانه . به لām به یارمه تی ئه م فره نگه ی تۆ بۆت کردوو و به کۆمه گی ئه و وشه فارسی و عهره بیانه ی خۆی به کاری مهینان و به یاریده ی خوسره و شیرینه که ی نیزامی هیچ نه بێ تا پاده یه ک له مه فهوومی شیعه رکانی ده گم و چۆژی لێ ده گم . په نگه وه ک خه ریکم له داهاتودا باشتری لێ پابیم . جاری ناتوانم به ته واوی پای خۆم ده ربهریم . به لām له م ماوه کورته دا ئه وه نده م بۆپوون بۆته وه ناهه قته نه بووه ناوی شاکارت لیتاوه . به راستی خانا که له شاعیریکی مه زنی کورده و کتیه به که شی شاکاریکی ئه ده بی به رز و نایابه . پێوه م ئه گه ر مه رگ به ربینگم نه گری و پۆژگار به رستم لێ نه بۆی ، شیعه به شیعه ی شیرین خوسره وی خانا و نیزامی له به ریه ک پانییم و به راوردیان که م و ئه گه ر له توانامدا بوو شتیکیان له سه ر بنووسم . نیستا ئه وه نده م بۆ پوون بۆته وه خانا خوسره و شیرینی نیزامی راسته و راست وه رنه گێپاوه . به لکو ئازادانه چیڕۆکه که ی کردۆته کوردی . به لām زۆر له ئه سه له که دوور نه بۆته وه . نه ک نه مدیوه هیچ له چیڕۆکه که به رپێتن . به لکو هه ستم کردوو له جێ جێیان هه ناسه ی درێژتر بووه و پتر له سه ر مه به ست پۆییوه . جا له کویدا سه رکه وتوو و له کویدا سه رنه که وتوو پێویستی به لیکۆلینه وه ی زیاتر هه یه .

دیاره فره ق له نیوان دانان و وه رگێپاندا زۆره . هه رچه ند ده زانین چیڕۆکی شیرین و خوسره و زاده ی خه یالی نیزامی نییه و له پێشیشدا گوتراوه . نیزامی سه رچاوه ی وه ک شانامه ی فیرده وه سی له ده سدا بووه و سوودی لێ وه رگرتوو . به لām دیسان ئه و دانهره و خانا وه رگێپ ، و ده بێ ئه و فره قه مان له پێش چا و بێ . ئه وه نده ی به تیگه یشتنی خۆم به راوردم کردوون ، له باری نیۆه پۆکه وه خانام له به رامبه ر نیزامیدا به دامان نه دیوه ، به لām زمانی نیزامیم پێ په وانتر و شاعیرانه تره . په نگه ی بلایی له فارسییه که باشتر پاهاتووی ، راسته من خوسره و شیرینی نیزامیم زۆر جار خۆپندۆته وه و ته نانته شیعه ی نیزامیم به ده رس خۆپندوو و ئی خانام بۆیه که م جار دیوه و زۆر شاره زای زیانه که ی نیم . ئه ممه هێندیک وشه ی عهره بی خه تیه انه و ناشاعیرانه م له شیعه ی خانادا دیون که له شیعه ی نیزامیدا به دی ناگری .

من وه رگرتنی وشه بۆ ده ربهرینی مه به ست له زمانی ده ر و جیرانان نیستاش به شوهره یی نازانم ، چ ده گا به سه رده می خانا . نیزامی بۆ که می کۆمه گ له وشه ی عهره بی وه رگرتوو ؟

بەلām هیندیک وشە لە ھەموو زماناندا ھەن کە وشەی شیعر نین، لەو وشانە تەک و تووک کە وتووێژ نۆی شیعرێ خانا وەک ئەم شیعرە:

چون به حوكم رات «لا احصى» صيفات
جهناب نه قدس «جاعل الظلمات»

له شیعیری خوارتردا وشه‌ی عه‌ره‌بی زۆر به‌کار هی‌ناون. به‌لام وشه‌کانی وشه‌ی شیعی‌رین و مؤسقیان تێدابه و شیعه‌کانیان دزێو نه‌کردووه.

سیمای وینہی شمع تہجہ لای کوی طور
مدہ رهوشا بہ لوطف خوداوند جہ نور

ئەم كېشەى نىزامى بۇ ھۆندەنەۋەى شىرىن و خوسرەۋ ھەلى بژاردوۋە كەمىك لە كېشى شىئەرەكانى خانا گرانترە . دەتوانى بلئى ئەۋە بەلگەى بىن ھىزى نىيە . خانا بەئانقەست كېشى خۆمالى ھەلژاردوۋە . ئەمما من ئىقناع نابم . چونكە دەزانم شىئەرى خانا ئەۋەندەش خۆمالى نىيە و لە دىۋانى شاعىرەكانى فارسدا نموۋنەى ھەيە و پوون نىيە كاممان لەۋى دى فېربوۋىن . حافىزى شىرازى دەل:

گر تیغ بارد از کوی آن ماه
گردن نهادیم الحکم لله

کیشی شیعری نیزامیش نه‌ونده بۆ شاعیرانی کورد نه‌ویش بۆ شاعیرانی گۆران نامۆ و بیگانه نییه. چونکه یه‌که‌م شاعیری ناسراوی کورد که به‌شیوه‌ی گۆرانی شیعری گوتوه «بابه‌تاهیر عوریان» چوارینه‌کانی له‌سه‌ر ئه‌م کیشه‌دانان. به‌لای منه‌وه خانا له‌خۆی پانه‌دیوه خۆی له‌قه‌ری ئه‌م کیشه‌دا. ئه‌م له‌خۆپانه‌دیتنه له‌باری پوئه‌ته‌وه که‌میک له‌نرخ‌ی کاره‌که‌ی که‌م کردۆته‌وه. چه‌ند خۆش بو‌وه‌ر له‌سه‌ر کیشی نیزامی بایه. شتی‌ک که‌ سه‌رنجی منی راکیشا و ره‌نگی سه‌رنجی هه‌موو شیعرناستیکش راکیش، ئه‌مه‌یه: که

خانا زور شاعیرانه تر و ناشقانه تر دهستی به کتیبه‌ک‌ی کردوو و مونا جاته‌ک‌ی ته پتر و پتر
سۆزتره له ئی نیزامی:

به‌نام شه‌و ک‌ه‌س شیرینی شه‌رمه‌ن
به‌یدا کرد (فه‌ره‌اد) په‌یشی بی کوک‌ه‌ن
ه‌ه‌ر سو ب تا ئیوار نه‌پای بیستوون
ته‌ق‌ه‌ی قولنگ‌ش یاوا به‌ گ‌ه‌ردوون
نه‌راش چه‌ندین جه‌ور، چه‌ند جه‌فا به‌ردش
ناخ‌ر به‌ناک‌ام شه‌روا سه‌پ‌ه‌ردش
ته‌عالی جه‌ ص‌ونع په‌روه‌ردگ‌اریش
جه‌ کاری شیرین شیرین کرد‌اریش

کاکه گیان!

دیسان سوپاست ده‌ک‌ه‌م که شه‌م گ‌ه‌نجینه دارمال‌ه‌ت بۆ ناردووم و به‌ مرواری و گ‌ه‌وه‌رانت
خه‌نی کردووم. به‌پاستی په‌نجیکی زۆرت کیشاو و کاریکی ته‌واوت له‌سه‌ر کردوو. یا من
نه‌مدیوه یا تا ئیستا کتیبی هیچ شاعیریکی کرد شه‌وه‌نده‌ی کار له‌سه‌ر نه‌ک‌راوه. پێشه‌کیت
بۆ نووسیوه. ه‌ه‌رچه‌نده به‌پروای من کورته و ده‌ک‌را پتری له‌سه‌ر بنووسی. شه‌م جۆره
پێشه‌کی نووسینه‌نه له‌میزه له‌ شه‌ده‌بیاتی فارسدا بۆته باو و په‌نگ‌بێ شه‌وانیش له‌ شه‌ده‌بیاتی
پۆژئاویان وه‌رگرتبێ. له‌ ه‌یتدیک بۆچوونیشدا په‌نگه زنده‌په‌ویت کردبێ. بۆ نمونه ه‌ه‌ر
به‌وه‌نده‌ی باسی مۆسیقا له‌ شیعری خانادا ه‌یه مه‌رج نییه بیر بکه‌ینه‌وه که شه‌و مۆسیقای
زانیوه. چونکه باسی مۆسیقا له‌ شیعری نیزامیشدا ه‌یه و یدده‌چێ له‌وی وه‌رگرتبێ.
په‌خه‌نه‌یه‌کی ترم شه‌مه‌یه سه‌رباسه‌کانت ه‌ه‌ر به‌فارسی ه‌یتتوونه‌وه، دیاره مه‌به‌ستت
شه‌وه بووه پێز بۆ تیکسته‌که دابنێ. به‌لام شه‌و که‌سه‌ی شه‌و سه‌رباسانه‌ی نووسیوه
فارسی باش نه‌زانیوه و ه‌ه‌له‌یان تیدان. براگیان! خو تۆ فارسی ده‌زانی تۆ خواکه‌ی
«تۆلدشدن» ته‌عبیریکی فارسانه‌یه؟

دیاره ه‌ه‌ر دوو نسخه‌ی تیکسته‌که‌ت له‌ده‌ستدا بوون و زۆریش شه‌مانه‌تت په‌چاو
کردوو. ده‌بوو کاتیک تووشی ناوی شوین و مرقفان ده‌بووی چاوکت به‌ خوسره‌و و

شیرینه‌ی نیزامیدا گیرابایه تا هله‌کانی تیگسته‌کانت راست کردبایه‌وه . من که تووشی
 نه‌م شیعره‌ی خواره‌وه هاتم سلهمیمه‌وه . چونکه پیم سیر بوو شاعیریکی به‌رزی خاوه‌ن
 ده‌سه‌لاتی وهک خانا له خوړا و بڼ نه‌وه‌ی پیوپیست بڼ قافی‌ه‌ی شایگان له‌کاربښن و
 شیعره‌ک‌ه‌ی پڼ دزیو بکا:

هر جه خورره‌م کو تا س‌ه‌رای به‌غدا
 نه‌قش گول که‌فته‌ن چون طوره‌ی طوغرا

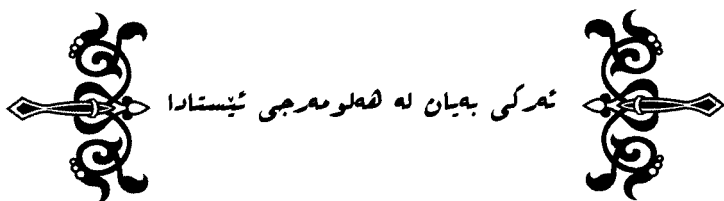
چومه س‌ه‌ر خوسره‌و و شیرینه‌ک‌ه‌ی نیزامی ته‌ماشام کرد له‌ویدا وا هاتوه‌و:

زجرم ک‌س‌وه تا میدان بغرا
 کشیده خط گل طغرا به‌طغرا

گومان له‌وه‌دا نییه «خوپره‌م» و «به‌غدا» هله‌ی نه‌و که‌سه‌ن که‌کتیبه‌ک‌ه‌ی
 نووسیوه‌ته‌وه نه‌ک هله‌ی شاعیر. نه‌مجار ترسام و تووشی هر ناویکی گومان لیکراو ببام
 سه‌یریکی فارسییه‌که‌م ده‌کرد. دیاره ئی دیکه‌شی تیدان وهک (مهستان) له‌باتی (کهستان)
 که‌ده‌زانی مانانیا‌ن ته‌واو دزی یه‌کتره .

فه‌ره‌نگه‌ک‌ه‌ی کاریکی باشه و گه‌لیک یارمه‌تی خوینده‌ر ده‌دا وشه فارسییه‌کانت ناتوانم
 بلیم زور باش به‌لام باش مانا لیداوه‌ته‌وه . له‌دوا پیدا پیروزیایی نه‌م کاره‌گرنگت لی
 ده‌که‌م و هیوادارم خزمه‌تی گوره‌تر به‌نه‌ده‌بی نه‌ته‌وه‌که‌مان بکه‌ی.

برات هیمن، ۱۳۹۶/۱/۱۲

پاش برانہ وہی شہ پی یہ کہ می جیہانی، پاش لہ بیریہک ہلہوشانی دہولہ تی عوسمانی کہ مالیستہکانی تورکیا بہ ہلہہل و پہلہپہل تی دہکوشان خہلکی ولاتہکیان فیڑی پٹوشوینی ئہورویایی بگن. توند بہگڑ پٹوشوینی کؤندا چوون. جلوہبرگی نہتہوایہتیان لہ ہمووگہلانی ئہم ولاتہ قہدہغہ کرد. خہریک بوون وشہی بیگانہ، بہتاییہ تی عہرہبی لہ زمانہکیان وہدہرنین، خہتیان گؤپی.

کاریکاتؤریکی ئہو سہردہمیم دیوہ کاریکی ہونہرمہندانہی زؤر سہیرہ. کاریکاتؤریست، زہلامیکی تورکی کیشاوہ، پیتہکانی (ص، ض، ط، ظ، ث، ذ)ی لہ تیڑیکی خستوون، سہریان لہ تیڑہکہ دہرہیناوہ، لہ وشتریکی ناون، بہ تیللا لہ وشتر پاساوہ و تی پاخوپوہ «گیدن عربستان!»

ہونہرمہند ہونہری نواندوہ، ہہستی خوی دہرپپوہ، خہلکی وہپیکہنین خستوہ. بہلام نایا کارہکہ وا بہ ہاسانی براوہ؟ ہہرگہس چ بر ناگای لہ نووسینی ٹیستای تورکی بن، ناچارہ جواب بداتہوہ «نہخیر».

پاستہ خہتیان کردہ لاتین و ئہم پیتانہشیان ناردہوہ عہرہبستان. بہلام ہہرگیز نہیانتوانی ئہو وشانہی لہم پیتانہ دروست دہکریں لہ زمانی خویان دہریاوڑن. پاش ماوہیہک ہہلسووپ، داسووپ شیتانہ و تہپوتؤزی مندالانہ ہاتنہوہ سہر پہوتہکی جارانیان. ٹیستا نووسہرانی تورک بہزمانیکی تیکہلاو دہنووسن. بؤ نمونہ ئہم چہند

دېرانه له تازه ترين پوژنامه کاني تورکي دهرهٔيانون:

«اجتماعي عدالت تامين ياسايش ساغلام محيط ياراتماق ايچون عموم خلق کتله لري متحدا چاليشمار ايدلار» .

يا:

«سنين عشقي مني مجنون ايتدي. مشرق و مغربي سيراتيدم آخر داسني سوييدم عزيزم». قسه ي خومان بي، دار و بهر د گويي که پي، دور له پوي که ماليسته کاني خو پرست نه دېرانه به تورکيکي زور پتي نه نووسراون! به لي شاعير و نووسره کاني تورک بهم زمانه تيکه لاوه دهنووسن و ئي واشيان هه يه ناويانگان به دنيا دا بلاو بوته وه و نووسينه کانيان به زماني زيندوي جيهان وه رگيډراون .

پان ئيرانيسي واش له ئيران پيدا بوون که ده يانويست، به فارسي پتي بنووسن. نه وانيش برېکيان ته پوتوز کرد، بهم لاو نه ولادا هه لسووپان و گيچه ليان نايه وه. به لام فارس گوته ني: کسي تره برايشان خرد نکرد. «کهس به پهي نه پيوان»، کهس گويي نه دانن، کهس لاساي نه کرده وه. کهم کهس ويڙاي ئابپوي خوي به ري و پييازي سه عدي و حافيز و نيزامي و مه ولوي به ريدا و وه شوين چهن د کهسي شيت و شووي بي مايه و سهرليشيواو بکه وي، خويان پي پانه گيرا و وهک بلقي سهر ئاو پوچانه وه و ناويان له نتيو ناواندا نه ما .

بيستومه نه فسه ريکي سياسي راپورتيکي زور گرنگي به خه يالي خوي به فارسي (سره) بډ دوکتور موسه ديق نووسيوه، موسه ديق هه رچي خه ريک بووه تني نه گه يشتووه، له پراويزي راپورته که دا نووسيويه تي: «خواهشمند کاملا عربي بنويسيد» .

ئيستا شاعير و نووسري فارسي وا هه ن بهم زمانه تيکه لاوه شاکاره نه ده بيه کاني بيگانه ده که نه فارسي و بوخوشيان شاکاري تازه و نوي و پر نرخ و جواني ده خولقيتن و نووسري وهک: هدايت، عه له وي، چوبک، نه فغاني، ساعيدي و سه مه ديان لي پيدا ده بي، شاعيري وهک به هار، شه هريار، نيم، په روين، سيمين و فروغ و شاملو و نادر پور و سوپه ري که لي تي شاعيره گوره کاني پيشوويان پر ده که نه وه. بډ نه وي بزانن فارسي نه مړ چون دهنووسري چاويک بهم چهن دېرانه ي خواره ودها بخشيئن که له تازه ترين پوژنامه کان دهرهاتوون: «تفکيک و تقسيم اراضي کشاورزي ممنوع اعلام شد» .

«ماليات خريد و فروش در اراضي باير خارج از محدوده شهري بطور تصاعدي دريافت ميشود. معاملات شرطي و رهنی زمین برای اخذ وام ساختمان يا فعاليت صنعتي از موسسات دولتي مجاز بلامانع اعلام شد» .

ئو که سانه ی عره بی ده زانن به هاسانی ده توانن وشه عره بییه کان له نیو ئم دښانه دا بدوزنه وه. به لام ئه گهر فارسی نه زانن له مانای پسته کان ناگن. چونکه له سر پښمانی فارسی داپښراون و وشه عره بییه کانیا ن له نیو خؤدا جؤش داوه.

نازه ربایجانی، ئه فغانی، پاکستانی، تاجیک، ئوزبکستانی و بلوچیش هر وا تیکه لارو دهنووسن. عره بییش کورد گوته نی «بازه ده شگری و به ریش دها د ئه گهر ده به خشنی وهریش ده گری». زؤر ته بیعییه هه موو گه لی دنیا ده بن ببه خشنی و وهریگری و تا بژی و نه مری.

له م نیوه دا ته نیا ئیمه ی وهک که لی کۆتانی له مه یدان چه قیوین، چاومان له هه وا برپوه، فیزمان ناهینن له کهس وهریگری و ناگاشمان لئ نییه چۆنمان لئ وهرده گرن. نازانم ئه م فیز و هه وایه، ئه م به رزه ده ماخییه و ئه م له خۆبایی بوونه، له کام پله مان هه لده دپری، نازانم که ی سه رنه گری ده بین؟ نازانم چمان به سه رده ی نازانم به م حاله ده گه ی نه کوئ؟ هر ئه وهنده ده زانم زیانمان زؤر لئ ده که کوئ و زؤر شتی جوانمان له کیس ده چی.

میژووی پۆژنامه نووسی ئیمه زؤر له گه لانی ده ورو به رمان به چی نه ماوه، «کوردستان» یه که م پۆژنامه ی کوردی که له سالێ ۱۸۹۸ - ۱۹۰۲ دا بلارو بۆته وه فره قیکی ئه وتوی ده گه ل پۆژنامه کانی گه لانی هاوس و ده ورو به رماندا نییه. له سه رته تای پۆژنامه نووسییه وه پۆژنامه نووسه کانی ئیمه ش وهک پۆژنامه کانی تورک و فارسیان نووسیوه و پښان شووره یی نه بووه وشه ی بښگانه له کاربښتن.

پۆژنامه کانی سه رده می شیخ مه محمودی نه مر که له سایه ی په نچ و تیکۆشانی لاری پۆژنامه نووسی زښنگ و پیتۆلی کورد کاک جه مال خه زنه داره وه سه رله نوئ ژیاونه وه و ئیستا له بهر ده ستماندان، ئه و راستیه به ته وای پوون ده که نه وه.

پیره میتردی نه مر پۆژنامه نووسی هه ره گه وره و شاعیری به ناوبانگی کورد له «ژین و ژیان» دا ئارام و له سه ره خۆ گۆرانیکی باشی به سه ر نووسینی کوردی داهینا. ئاگایانه و وشیارانه خه ریکی بژارکردن و خاوی نکردنه وه ی زمانه که مان بوو وه ستایانه وشه ی عره بی و فارسی و تورکی لئ هه لاراد و وشه ی ساکار و په سه نی کوردی له باتی ئه وان به کارهینا.

گه لایوژ، گه لایوژنی گهش و بهرز، به پرشنژی پوون و جوانی ئاسمانی نه ده ب و پۆژنامه نووسی کوردی پۆشن کرده وه، خه والووی پا په پاندن و شوپشیکی پیرۆزی نه ده بی هه لگیرساند. پښازیکی پاست و په وانی گرتی پشتر، نووسه ر و شاعیری پتگه یاندن و به خه لکی ناساندن و وهک دره ختیکی به بهر و سییه ر په گاژوی کرد و وه چه ی وهک «نیشتمان» و «کوردستان» و «هه لاله» و پۆژنامه کانی دیکه ی سه رده می کۆماری

کوردستان له مه‌هابادی دهرکردن.

نالیم نه‌ویش زور ته‌واو بوو، نالیم که موکوپي نه‌بوو، نالیم که نه‌ویش شتی بڼ تامی تیدا چاپ نه‌ده‌کړا. به‌لام ده‌توانم بلیم که‌گر نه‌و نه‌س‌تیره‌گه‌شه‌ وا زوو ناوا نه‌ده‌بوو تووشی نه‌و شه‌وه‌زنه‌گه نه‌ده‌بووین که سهره‌ده‌ری تیدا ناکړئ.

به‌داخوه نه‌و ته‌پ و توژه‌ی که پاش شه‌پی یه‌که‌م له تورکیا و ئیران هه‌ستا و له و لاتانه‌ خزی نه‌گرت. پاش شه‌پی دووم پووی له کوردستانی عی‌راق کرد، پووی له و پارچه‌ی نیشتمانه‌که‌مان کرد که تا راده‌یه‌ک دهره‌تانی کوردی نووسینی لڼ هه‌بوو. له‌ویدا وه‌ستا، نه‌په‌وی، نه‌په‌وی و مه‌یی تا پوژي پووناکی لڼ کردینه شه‌وه‌زنه‌گ. شه‌وه‌زنه‌گیکی تاریک و تنوک و نه‌نگوست له‌چاو.

پی‌اوی بڼ مایه و له‌خوبایی دهره‌فتیان هینا و قه‌له‌میان فڼی دا و پوویونه (بنووس) و (پینووس) و (کتیب)یان دپاند و (په‌رتوک)یان بۆ له‌بن هه‌نگل ناین. کاغه‌زیان به‌ده‌م بادا دا و (تیانوس)یان خسته به‌رده‌س. شی‌عریان به‌درو و هه‌لبه‌ست زانی و هه‌زار ناوی سه‌یر و سه‌مه‌ریان له شاعیری کلۆل و چاره‌په‌ش نا، تا ناخره‌که‌ی به‌هه‌ستیاری برای بیستیاری ئاموزای هه‌قی که‌متیار دهرچوو. قافیه‌یان به‌ته‌نگی زانی و (سه‌روا)یان پڼ به‌راوه‌لاتر بوو. له قانون دهرچوون و یاسای چه‌نگیزخانی مه‌غولیان بۆ خزیان به‌پاست زانی. چونکه پوژیس خزمه‌تی خه‌لکی نه‌ده‌کرد (حه‌یته ...)یان بۆ پاژه‌ی گه‌ل هه‌لبژارد. ئیمزایان نه‌خویندراوه و (واژوو)ی پی‌روزیان لڼ دا.

هه‌رکس له‌به‌ر خزیوه ده‌ستی کرد به‌وشه داتاشین و هه‌رچی به‌قه‌له‌می چه‌په‌رکه‌ی داهات نووسی. بڼ نه‌وه‌ی هه‌ست به به‌رپرسی می‌ژوویی بکا. به‌تایبه‌تی پاش نه‌وه‌ی رادیوی کوردی له ئیران و عی‌راق دامه‌زران، سه‌رلی‌شی‌واوی پتری په‌ره‌گرت، نووسه‌ری به‌رنامه‌ی کوردی ناچاره ته‌رجه‌مه‌ی ده‌قاوده‌ق بکا. ناچاره نه‌وه‌ی بۆی ده‌نووسن موو به‌موو بیکا به‌کوردی. بۆیه شتیکی لڼ دهرده‌چی که‌کس نازانی چییه؟ من به‌ش به‌حالی خۆم وه‌بیرم نایه جاری‌کیش گویم دایبته ده‌نگوباسی شم رادیویانه چونکه هه‌ر چۆنیک بڼ له فارسی و عه‌ره‌بی و ته‌نانه‌ت تورکی باشت‌ر تڼ ده‌گم تا شم زمانه‌ی پیی ده‌لڼ: کوردی!!!

هه‌رچه‌ند له‌م سالانه‌ی دوايي خه‌لک وشیار بۆته‌وه و ته‌نوری نه‌زانانی له‌خوبایی دامرکاوه و بازاړی بڼ چاووپوویی نه‌وان له بره‌و که‌وتوه و ئیتر نووسه‌ره لاره‌ خاوه‌ن به‌هه‌رکان به‌شووره‌یی ده‌زانن په‌وتی ماموستایانی نه‌زان هه‌لگرن و شم وشه ناپه‌سه‌نه دزیوانه له‌کارپڼن. به‌لام داخی گرانم هیشتا به‌ته‌واوی فڼی نه‌دراون و جاروبار له‌لایه‌ک سه‌ر هه‌لده‌ده‌نه‌وه. پاستیان گوتوه، به‌ردنیک شیتیک له‌چالوی باوڅ به‌سه‌د ئاقل نایه‌ته‌ده‌ر.

له میژ بوو به ناو اته وه بووم شیعریکې نوټی خوښ بخوینمه وه، ده زانن ماوه یه که شیعرې شاعیره لاهه کانهان نه ونډه ویک ده چن که پیاو ته نیا به نیمزای شاعیر لیکیان ده کاته وه. نژبه یان به (نازیزه کهم) (دلداره کهم!) (خوشه ویسته کهم!) دوس پیده کهن و نه م وشه ناسک و جوانانه نه ونډه دووپاته کراونه وه، پیاو چ چپژۍ خوشیان لئ ناکا. تا ماوه یه که له م وپیش و بزانه له (هاوکاری) دا بوو شیعریکم خوینده وه هر چنده هر له سر نه م تاقه کیش به بوو که نیستا باوه و بډته (به یتی بله و نابریته وه) و نه گهرچی دیار بوو، شاعیر لاه، به په لیه، کهم نه زموونه، به لام شیعریکې جوان و ساکار و پر له سوز و هست بوو. هر دپړیکم ده خوینده وه هزار ثافه رینم بډ شاعیر ده نارد، بډله م! چاوم! که سی مامی! و شتی وام له زاری دهرده پین.

ده مگوت: ټوخه ی نه گهر شاعیرې وامان هن که پرسته ی «پیمان خاوس بډ» ده که نه قافیه، ئی واشمان هن که مایه ی هیوای دواړوژن. له پر وهک گوزیک ټاوی ساردم پډ دا بکه ن راجه نیم، ټیکړا بووم، نه شه کهم شکا. خاوبوومه وه. نازانم نه م شاعیره خوشه ویسته چونی بیز هاتبوو وشه ی داتاشراوی ناشیرینی نیسکگرانی وهک «پرتووک» بخاته نیو شیعره که یه وه؟

نازانم بډ بیر ناکه ینه وه، نیمه مانان که خومان ده کوژین زامی رهش ده که یڼ، ټاوی چاومان بډ ده پډی تا شیعریکې به کوردی ده لښین. بډچی ناوبانگمان له چوارچپوه ی شاره که مان دهرناچې. به لام نه حمه دی خانی، که پټویستمان به قامووسی عهره بی و کوردی و فارسی هیه تا بتوانین شیعره گران و قوول و جوانه کانی ساغ بکه ینه وه تا نیستا مه م و زینه که ی به چنده زمانی زیندوی جیهان ته رجه مه کراوه؟

نه گهر هیندیک که سی نه خوینده واری ساویلکه، به لام پاک و بډ فیل، هستی توندی نه ته وایه تی و بیروپای چیه و نه زانانه ی سیاسی، تووشی هه له ی کردن و نه م ته پوتوزه یان به رپاکرد. پیاوی فیلولی و خوپه رست و ته نانه ت ناپاکي و هه بوون که زانیمان فارسی زانی باش له کوردستانی عیراق کهم بوون. له فره نه نگه کونه کانی فارسی گه ران و وشه ی سواو و له کارکه و ته و فره مو شکاری فارسییان له نیو قامووسه کونه کاند دوزیه وه و نابه جڼ له کاریان هینان.

دیاره من پیم و نییه نه گهر نووسه پیکې نیمه له کاتی پټویستدا بډ دهربرینی مه به ست وشه ی بیگانه له کاربښنی قیامت راده بډ، دنیا به قور ده گیرئ، پردی سیرات ده پسئ و پووه وهرده گهرئ. به لام خو فریودان و خه لک فریودان به گونا هیکی گهره و تاوانیکې خراپ ده زانم.

نیمه نابې گویې بدهینه شووینسته کانی فارس که ده لّین کوردی شیوه یه کی فارسییه، بۆ خۆمان ده زانین زمانه که مان زمانیکی سه ره خویه و ناترسین و نایشارینه وه که خزمایه تی ده تک فارسیشدا هیه. زۆر باش ده توانین وشه ی فارسی وه ریگرین وهک ئه وان که له وه رگرتنی وشه ی کوردی و هیچ زمانیکی دیکه سل ناکه ن. به لّام هه ق نییه له باتی وشه ی مه زن و گه وره، زه لام، زل، وشه ی «بزرگ» ی فارسی بنووسین. یا له جباتی، جوان، چه له نگ، ده لال و شهنگی خۆمان. وشه ی «قه شهنگ» له کاربێنین که تورک و فارس کی شه یان له سه ره هیه.

جگه له وه نه گه ر پتویست بێ وشه وه ریگرین، بۆ چی واز له و وشانه بێنین که له میژه تیکه لی کوردی بوون و له کورده واریدا بوونه باو و وشه ی نامۆ بکهینه باو. لیتان ده پرسم. دنیا، قه له م و غه زه لی عه ره بی، زیاتر بوونه کوردی یا گیتی، خامه و چامه ی فارسی، سه یر نه وه یه فارسه کان بۆ خۆیان پتر، وشه عه ره بییه کان ده کاردیتن به بپاوی من فریدانی نه و وشانه ی له کۆنه وه تیکه لی کوردی بوون و نه خوینده وار ده یانزانی کاریکی خۆپااییه. په رنه گه به کوردیکی نه خوینده وار بلّی سه ماوه ر پووسییه و ته مانه ئینگلیزییه تیر و پر پییکه ن. کام کوردی نه خوینده وار ده زانی پینوس و بنوس و خامه به قه له م ده گوتری و په رتوووک کتیبی مه لایه؟ خو باسی ته رخا و قاچا و ناغا و خا و خانم و بیگ و بیگمی مه غوولی هه ره که یان باشته ره.

وشه ی وا هه ن پاسته زۆر به په سه ن کوردی نین. به لّام مالی کوردن چونکه نه خوینده وار ده یانزانی و لیان حا لی ده بی و بشمانه و ئی له بیریان ناچیته وه.

به لای له وشه داتاشینی نه زانانه کوشنده تر، پسته دارشتنی هه له یه، نه وه یان پتر جیگای مه ترسییه. چونکه پێزمانه که مان ده شیوتین. بژار کردنی وشه ی نا په سه ن گران نییه به لّام هیئانه وه سه ره خۆی پێزمانی شیواو، نه سه ته مه، دژوار به لّکو ترسناکه.

دیاره نه ده بی خۆمان نه وه نه ده ی خزمه ت نه کراوه و په ره ی نه گرتوه که هه سستی فیریوونی پووناکییر و خوینده واران کوردی عیراق پازی بکا. ناچارن له پێگای زمانی عه ره بییه وه فیزین و زانستیان به ره و ژوو به رن بیانه و ئی یا نه یانه و ئی ده که ونه ژیر ته نسیری زمانی عه ره بییه وه. بۆیه کاتیک ده نووسن پسته کان وهک عه ره بی داده پێژن. یا باشته ر بلّیم به عه ره بی بیرده که نه وه و به کوردی ده نووسن. پسته ی وا ده بینم هه موو وشه کانی کوردی په سه نن که چی تی ناگه م. چونکه له سه ر پێزمانی زمانی عه ره بی دارژاوه. نه ویش زۆر له پێزمانی کوردی دووره. له م پستانه ی خواره وه وردبته وه که هه موویانم له وتاره په سندرکراوه کانی نه م گژواره ده ره یان، کارتان به وه نه بی کئ نووسیونی بزانی پاست

نوو سرون يا ناپاست:

«وہ کاتیک مروف جیگایەک بۆ خۆی دەگرێ لەناو ئەو جیھانە زەمانییەو» .

«لەبەر ئەو سەرئەگەوتوون لە هیچ شتیکە لەم بارەییەو» .

«لەو کاتەو مروف توانی لە دوورەو بەکاروباری خۆی ھەلسێ» .

«بەخێزایی بوونی مروف دەرچوو لە دەور و پشتی ئازەلی» .

«کەلکی چیبە ئەو ھەموو باسکردنە لەسەر زمانە» .

زۆر پستی لەوانەش شیواوترم دیون کە ئەگەر پیزم کردبان جیگیان زۆر دەگرت .

تەنانەت وتاریکم ھەر لەم گۆزارە خۆشەویستەدا خۆیندۆتەو کە بەشی ھەرە زۆری پاراگرافەکانی بە (وہ) دەس پێ دەکەن کە بە هیچ جۆریک دەگەڵ پیزمانی کوردی ناگونجێ .

تا ئیستا ھەر زام دەسنیشان کردوون و دەرمانم بۆ نەدۆزینەو . بەپاستی ئەگەر دەرمانیک بۆ ئەم دەردانە نەدۆزینەو . ھەر وا دێن وەبەن دەدن و تەشەنەئە دەکەن و دەبنە تێرایی و بەھەزار شەخس و شیخ و پیر چارە ناکرێن .

بەبپوای من نووسەری ئەمپۆی کورد دوو ئەركی لەسەر شانە و دەبێ ھەر دووکی لە پیش چاوی . یەك نووسینی شتی چاك و پاك و جوان و بەكەلك . دوو پاراستنی پیزمان و بووژاندنەوێ و بژارکردن و پەرەپێدانی زمانی کوردی . دیارە کەسانێکی بەزمانە زیندوو و خزمەت پێکراوەکان، کە قامووسی گەورەیان ھەیە دەنوسن ئەركی دوو میان لەسەر شان نییە . بۆ بەجیگەیانندی ئەركی یەكەم من وەرگێژانم پێ باشترە . بەتەرجەمە ھەم شاكارە ئەدەبییەکانی جیھان دەکەینە کوردی و ھەم مەیدانی بەرفراوانترمان لەبەر دەس دایە و دەرەتمان ھەیە خزمەتی زمانەكەمان بکەین و بیری خەلك پووناك بکەینەو . بۆ بەجیگەیانندی ئەركی دوو دەبێ بەھەموو ھیزمانەو تێ بگۆشین پیزمانەكەمان بپارێزین، وشەئە پەسەنی کوردی بەکاربێنین، وشەئە داتاشاراوی فێئە بدەین . لەبەر خۆمانەو وشە دانەتاشین . لە شێوێ شار و نیشتمانی خۆماندا گیر نەخۆین، لە ھەر شێوێ یەکی کوردیدا وشەئە جوانتر و سووكترمان وەپیش چاوات ھەلی بژێرین . لەبیرمان بێ وشەئە کوردی ھەتا كورتتر بێ خۆمآلیترە . بۆ ئەوێ پستەكانمان كورت بێ ھەتا دەتوانین (واوی عطف) كەمتر بەدوای یەكدا پیز بکەین . لەكاتی پێویستدا لە بەکارھێنانی وشەئە بیگانە نەترسین . لە نووسیندا بەپەلە نەبێن كەم بنووسین و باش بنووسین . ھەرچی نووسیمان بەجاریك و دووجار لە كۆلی نەبینەو . چەند جار دەس تێ وەردەین لەپیش ئەوێ نووسین بۆ چاپ بنێرین، پێمان شوورەئە نەبێ بەچەند كەسی لێزان و پەسپۆری نیشان بدەین . پەخنە و

تێبینى دۆستانه‌ى ئه‌وان قه‌بوول بکه‌ین. خۆپه‌ره‌ست و به‌فیز و به‌رچاوته‌نگ نه‌بین، له‌ خه‌ڵک فێر بین و بۆ خه‌ڵک بنووسین. ئه‌وه‌ى بۆ چاپمان نارد ئه‌گه‌ر ده‌سکارى باش کرا ئاگر نه‌گیرن. ئه‌گه‌ر جارێک بۆ نه‌کرایه‌وه‌ ناھومێد نه‌بین، چاومان نه‌چێته‌ پشت سه‌رمان، به‌رقدانه‌چین و ده‌س له‌ تێکشکان و نووسین هه‌ڵنه‌گیرن. ئه‌رکى سه‌رشانى هه‌موومانه‌ بۆ بوژاندنه‌وه‌ى ئه‌ده‌ب و خزمه‌تى زمانى کوردی تێ بکشین.

به‌لام ئه‌رکى به‌یان له‌ هه‌لومه‌رجى ئێستادا چیه‌؟

۱ - تێ بکشین پاک و خاوی و بێ غه‌له‌ت چاپ بکړی.

۲ - کورته‌ چیرۆکى باش و وتارى به‌که‌ڵک و چاکى ئه‌ده‌بى و کۆمه‌لایه‌تى و زانسته‌ى و میژووبى و ره‌خنه‌ى بێ غه‌ره‌ز و دۆستانه‌ بۆلۆکاته‌وه‌.

۳ - زانایان هان بدا شتى باش له‌ زمانه‌کانى بیگانه‌وه‌ وه‌رگیرنه‌ سه‌ر کوردی.

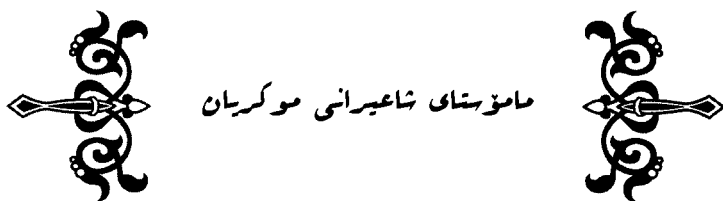
۴ - وتارى هه‌یج نووسه‌ریک بۆ خاترى جێ و پایه‌ و ناویانگ و دۆستایه‌تى بۆ نه‌کاته‌وه‌. خۆینه‌ر پازیکردن باشته‌ره‌ له‌ تۆراندن و دڵ یه‌شاندنى گه‌وره‌ پیاویکى شتى باش یا کوردی په‌وان نانوو، خزمه‌تى گه‌ل له‌ خزمه‌تى تاقه‌ که‌سیک چاکتره‌.

۵ - پاراستنى زمانى کوردی له‌ هه‌موو حالێکدا له‌به‌رچاوی و به‌گرنکی بزانی.

۶ - هه‌موو وتاریکی سه‌ره‌له‌نوێ به‌ئیملایه‌کى یه‌کده‌ست بنووسیته‌وه‌ جا بیاننێتیه‌ ژێر چاپ و خه‌ڵکى له‌ پاشاگه‌ردانى پێنوو، کوردی رزگار بکا.

۷ - له‌ لاپه‌ره‌ى دواى هه‌ر ژماره‌یه‌کدا چه‌ند شه‌ت هه‌لبژێرێ و داوا له‌ زانایان بکا ته‌رجه‌مه‌ى بکه‌ن و باشتریان چاپ بکا. هه‌روه‌ها هه‌ندیک مه‌وزوعى خۆمانه‌ به‌گه‌رێو دابنێ تا نووسه‌ره‌کان له‌سه‌رى بنووسن و جوانتریان هه‌لبژێری.

له‌ هه‌مووان گه‌رنکتر ئه‌وه‌یه‌ ده‌سته‌یه‌ک له‌ زمانزانه‌کان پێک بێنێ، ئه‌گه‌ر بکړی خه‌ڵکى ناوچه‌ جوړیه‌ جوړه‌کانى کوردستان بن، تا ئه‌م نووسه‌راوانه‌ى ده‌سته‌ى نووسه‌ران له‌بارى نێوه‌پۆکه‌وه‌ په‌سندیان کردوون له‌بارى زمانه‌وه‌ ته‌ماشایا بکه‌ن و ئه‌گه‌ر پێویست بوو ده‌سکارى بکه‌ن. پێم وایه‌ ئه‌م کارانه‌ ژۆر گران نه‌بن. به‌لام ژۆر به‌سوود ده‌بن. بیگومان ئه‌گه‌ر نووسه‌ره‌کانمان بزانی نووسینه‌کانیان ئاوا له‌ بێژینگ ده‌دری و ته‌ته‌له‌ ده‌کړن، به‌سه‌رنجه‌وه‌ ده‌نووسن.

وهك ئاگام لى بى به سه رهاتى ئەم شاعيره مه زنه له لايه ن لاويكى زانا و ئەده بدۆست و لىزانە وه به دور و درىژى نووسراوه و شيعره كانى به وردى شى كراونه ته وه و نه خشى به رچاوى ئەم گه وه پياوه له ئەده ب و سياسه تى نيوه ي يه كه مى چه رخی بيسته مدا، به ته واوى پوون كراوه ته وه . با ئەم نووسراوه ش جارێ چاپ نه كرابێ و بلأو نه بوويته وه . من له خۆم پانه دى له م باره دا بۆ خاترى دوو شت چ بنووسم . يه ك نه مويست په نجى ئەو به فيرۆ بده م، دوو، من له و باب ته نووسينه دا شاره زانيم . له م بپوايه دام هه ر كاريك ده بێ پسپۆرى خۆى بيكا .

هه تاو هه روا له بن هه وردا نابێ، كورد هه ر وا به بێ به شى و چاره په شى و ليقه وماوى نازى . ئەويش هه ر وا به نه ناسياوى نامينيته وه پۆزيك هه ر دى ديوان و به سه رهاتى چاپ بكرى و له نيو نه ته وه كه يدا باشتر بناسرى و ته نانه ت په يكه ريشى بۆ دروست بكرى . هه ر ئەوه نده م ويست چه ند نمونه له شيعره كانى بخرمه پيش چاوى خوينه ران .

به شانازيه وه ده ليم من به ميترمندا لى و لاوه تى زۆر جار ئەم شاعيره مه زنه م له نيزي كه وه ديوه . له قسه خو ش و جوان و به تامه كانى، له شيعره به رزه كانى له په ند و نامۆزگارييه به نرخ و به سوود و دلسۆزييه كانى كه ليكم كه لك وه رگرتوه .

به ش به حالى خۆم و پيم واشه به هه له نه چووم . ئەم شاعيره به مامۆستاي شاعيرانى نيوه ي يه كه مى ئەم چه رخه ي كوردستانى ئيران و به تاييه تى مه لبه ندى موكرىان ده زانم .

شاعیرهكانى پېش نيمه موكريان وهك شېخ نهحمه دى سريلوا و دوكتور شهوقى و خاله مين و سهد كاميل، نهگه نه شلېن بېرى نه ته واپه تى لهوى فېر بوون و جووتياريان لهوى وهرگرتووه. نيمه ش شاعيرهكانى پاش نهوان وهك هه ژار و عه ترى گلولانى و هيمن په پيره وى نهوانمان كردووه و دياره شاعيرهكانى لاويش وهك سواره و هاوار و مهحمودى و مه لاغه فوور، نه م پېره و هيان بهرنه داوه.

نه بولحه سنى سهيفى قازى كوپى ميرزا قاسمى قازى براچوكه مىرزا فهتتاح و قازى عالى و مامى پېشه و قازى موحه مه دى نه م و سهدرى قازى شهيد و باوكى حه مه حوسين خانى نه به ز و تېگوشه ر بوو. گه وهه پياوېكى زانا و پووناكبير و خوينده وار و كارامه و به نه زموونى موكريان بووه. زياتر خه ريكي كارى سياسى و كومه لايه تى و كشتوكال و ملكدارى بوو. سووفى و دلته پ بوو، شاعيرى پېشه هه ميشه ي نه بوو. كه چى له پېزى شاعيره هه ره به رزه كانى كورد ده ژميږدري، جگه له زهوقى شاعيرى، كومه لئاس و ميژووزان بوو.

له شيعرى دلداريدا كه كه مى به ده سته وه هه، شاگردى قوتابخانه ي شاعيرى بن ويته، پايه به رزى، هه لكه و ته ي كورد (نالى) بووه. نهگه رچى غه زه له ته پ و پاراوه كانى ناگه نه غه زه لى نالى به لام به راشكاوى ده توانم بلېم شاگردىكى باشى نه م قوتابخانه يه و ژور كه متر له شاعيرهكانى ديكه لاساى كردنه وه لى شيعردا هه يه، پېشينيان گوتوويانه: «له شير ترسان عيب نيه» شاگردى باشى نالى بوونيش پايه كى كه م نيه. نالى له و نه ستيتره پر شنگدارانه يه كه هه ر به چنډ چهرخ جاريك ناسمانى نه ده بى گه ليك پووناك ده كه نه وه و نموونه يان له نيو هه موو گه ليكدا هه يه. مه رج نيه هه موو كه س وهك من بير بكاته وه. نه ممانيش بوم هه يه بلېم هه رچنډ پاش نالى گه لى نيمه شاعيرى ژور به رزى هه بوون. به لام هيشتا له نيو كورددا شاعيريك هه لنه كه و تووه جيى نالى پر بكاته وه، مه گه ر داىكى نيشتمان له دواړو ژدا پوله يه كى و شيرين و نازدار و بليمه تيكي و ا گه وهه و بن ويته له ناميزى خويدا په روه رده بكا. به لام شاگردى باشى نالى بوون هونه ره. سهيفيش به شاگردىكى گه و ره لى نالى ده ناسم كه قوتابخانه كه ي به وى حريق له موكرياندا بوته باو. سهيف هاوده م و دوست و شاگردى حريق بووه.

سهيفى قازى له شيعرى نيشتمانى و شوپشگيرانه شدا يه كه م شاگردى قوتابخانه ي شاعيرى نه م فهيله سووفى زانا و پووناكبيرى كورد حاجى قادري كويى بووه. له مه لبه ندى موكريان شاعيريك ناناسين پېش نه و شيعرى نيشتمانى، نه و يش نه وهنده حه ماسى دانابى.

سهیفی قازی خۆی قوتابخانهیهکی نویسی له ئهدهبی کوردیدا کردۆتهوه. بهیهکه م شاعیری کوردستانی دهناسین که بای داوهتهوه سهه ئهدهبی فۆلکلۆری کوردی و بهزمانی زهمهتکیشان و پهنبهههانی لادئ شیعی گوتوه. تیکۆشاهه تهعیری ناسک و پهسهنی کوردانه له شیعی ساکار و پهوان و جوانی خۆیدا بگونجیئن. وشه ی پهتی و پهسهنی کوردی له کاریئنی و زمانهکه مان بهچهشنیکی وهستایانه و شارهزایانه بزار بکا و وشه ی بیگانه و نامۆی لئ دههیاویژئ و بهشایه دی هه موو زمانناسیک له م کاره بهنرخ و بهکهلهکا دۆر سههکهوتوه.

ئه م شاعیره بهرزه بهوای وا بو و بهوایهکی پاستیش بو، که دهه ی وشه ی پهتی و پهسهن له دئ و له نهخویندهوار فیڕین و کیشی شیعر له فۆلکلۆری کۆن وهگرین و تهعیر و نهزمونی کوردانه بهکاریئنین. بهلام دهیگوت ئه م وشه بیگانانه ی له کۆنهوه له کوردیدا جیگای خۆیان گرتوه و نهخویندهوار تیئان دهگا تازه بوونه کوردی و ههق نییه بیانگۆڕین یا وهدهریان نیئن. ئه و دۆژمنی بئ ئامانی وشه داتاشینی ناشیانه بو و ئه و ناشیانه ی له خۆوه نهزانانه، وشه دادهتاشن به دۆژمنی زمانی کوردی دهناسی. له م ئاخرانهدا که هیشتا مابوو وشه داتاشین ببوو باو. بۆ ئهوه ی تووهری بکه ی بهس بوو که وشهیهکی داتاشراوی ناپهسهنی نیشان بدهی و بۆ ئهوه ی خهنی بکه ی دیسان بهس بوو وشهیهکی پهسهنی کوردی بۆ بدۆزیهوه. تهنیا پهخهیهکی لهباری زمانهوه لئی دهگیرئ ئهوهیه که ههه له لهجه ی موکریاندا دۆر شارهزا بوو و له بهر نهبوونی قاموسیکی کوردی که متر ئاگای له وشه جوان و پهسهنهکانی شیوهکانی دیکه ی کوردی بو.

قوتابخانه ی سهیفی قازی له کوردستانی ئێران بهتایبهتی له موکریاندا شاعیری ئهوتۆی پیگه یاندن که دۆریان به مامۆستای گهوره ناسراون و له مامۆستاکه یان تئ په پاندوه. بهلام ههقی مامۆستایی به سههریانوه هیه، چونکه ئهگهه ئه و ئه م پێچکه ی نهشکاندبان دیاره ههه له سهه پێبازی وهفایی و ئهدهب و ههیدهری و ئه و جۆره شاعیرانه دهوێشتن که لهباری زمانهوه پهن له وشه و تهعیری بیگانه. دیاره کارم به پله و پایه ی شاعیرانی هاوچهرخه ئه و نه داوه به لکو مه بهستم ئهوهیه ئهوان بۆ بووژاندنهوه ی زمانهکه مان ههولیکی ئهوتۆیان نه داوه.

بهلام سهیفی قازی بهخۆی و شاگرد هکانیهوه له ژياندهوه و بووژاندنهوه ی زمانی کوردیدا نهخشیکی دیار و بهرچاویان هیه.

تا رادیۆ چهپههکهکانی کوردی به وه پگێڕانی ناپوخت و دزیو وشه داتاشهکانی

شارنشین و خۆپهره‌ست، به داتاشینی وشه‌ی ناشیرین و ناله‌بار و نارپه‌سه‌ن زمانی
 کوردییان وا شپړیو و شپړزه نه‌کردبوو. قوتابخانه‌ی سه‌یف خزمه‌تی به‌که‌لکی به‌زمانی
 کوردی کرد. ویستاش له موکریاندا شاعیر و نووسه‌ری واهه‌ن پتیازی نه‌ویان هه‌ر
 به‌رنه‌داوه و په‌ریان پی داوه.

نه‌وه‌ش چهند نمونه له جوړه‌کانی شیخه‌ری نه‌م شاعیره که پیم وایه نات‌ه‌اووییان تیدا
 هه‌یه. به‌لام له دوور ولات هه‌ر نه‌وه‌نده‌م بۆ په‌یدا بوو به‌هیوای پوژیک که دیوانی ته‌واوی
 چاپ بکړی.

کور دینه

کور دینه! تا که‌ی نیمه له شاخان میسالی دیو
 بیین و بجین و بۆمه نه‌بی قه‌ت خودان و خپو
 خه‌لکی هه‌موو له شار و له باخانه که‌یفخو‌ش
 نیمه بلّو و بی سه‌ره ماوین له ده‌شت و کیو
 بۆ وانه هه‌رچی جوانه، له جی، دی له ژن، له مال
 هه‌ر شاخ و داخه بۆمه کوپری په‌ش، کچی دزیو
 بۆ ناسمان ده‌پو‌ن و له به‌حرا ده‌که‌ن سه‌فه‌ر
 هه‌ر هه‌رده نیشته‌گاهی مه، سه‌نعاته وهرد و شیو
 په‌شماله مال و که‌شک و په‌نیره مه‌تاعی مه
 قه‌سر و سه‌رای خه‌لکی دییه پر له زی‌ر و زیو
 هه‌ر میلیه‌تیک له‌لاوه هه‌قی خو‌ی به‌ده‌سته‌وه
 کور دیک که سه‌ره‌لیننی ده‌لین بو‌ته سه‌ری‌زیو
 بۆ چمانه مال و سه‌ر که له‌سه‌ر سه‌روه‌ری نه‌چی
 کوپ نابی. قه‌ت بترسی له زیندان و دار و چپو
 گوردانی کورده‌کان به‌خودا پوژزی غیره‌ته
 ده‌سده‌نه خه‌نجه‌ران و پیاوانه وهرنه نیو

سەرچوونی تەخت پۆینی سەرداری. پێ دەوی
خۆشیمە لەو شەهادەتی شیخانە نیو بە نیو
فیکریی لە حالی خۆکەن و بگرن بەحالی خۆ
شاھان بەمەحوی ئیمە دەبەستن گری و گریو
نەو ژینی بەو زەلالەتە بۆچمانە چاوەکەم!
بەرین لە ریی نەجاتی وەتەن با بەنیەر و میو
تا کە لە باخی خەلکی بەزیزی و بەملکەچی
خۆشە لە باخی ملکی چینی ھەنار و سیو
ھەرچی دەبی بۆ ھەق ھەر ھەق «حەسەن»
نینە لە پێی وەتەن خەمی دەرکردن و جێبو

ئەمە نموونەی شیعری نیشتمانی و شۆرشگێڕانەییەتی وای دياره شینی بۆ شەھیدانی
کوردستانی تورکیا گێڕاوه . جگە لەوێ زۆر پڕ سۆزە، زۆریش ھاندەرە . ئاشکرایە وەک
پیاویکی سیاسی و پەسپۆر لە گریکوێرەیی مەسەلەیی کورد گەیشتوو و ئاگای لە فیل و
دەھۆی دوژمنان بوو، بەو حالەو نەتەوێکە بۆ خەبات ھان داو . ئامۆزگارییەکانی لە
بنەمالەیی نیشتمانی پەرورەیی خۆیدا پتر کاریگەر بوو . وەک دەزانن جگە لە دوو برازا و
کورێک، چەند خەمی زۆر نیزیکی لە عەشیرەتی بەگزادەیی فەیزوڵلابەگی لە پێنای پزگاری
کوردستاندا چوونە سەردار و بوونە قۆچی قوربانیی ئازادی گەلی کورد . ئەمەش نموونە
شیعری ئاشقانە و دلدارێ سەیفە و دیارنییە کە گوتراو، شیعەرناس دەزانن چەن
ورداکاری شاعیرانەیی تێدا بەکار ھاتوو و وشەیی چەن پەسەن و جوانی کوردی تێدا
و قافیەییەکی ھەلبژاردوو وەک قافیەیی شیعەرە نیشتمانییە کە پەنگبێ پێش ئەو ھیچ
شاعیری کورد خۆی لێ نەداین .

داوه‌لی دل

دایم دَلَم به‌ناله و زاری و فیغان ده‌لی:
 خوش به‌و شه‌وه که پوژی پوخی دلبهرم هه‌لی
 زولفت وه‌لاده پروت بنوینه با ده‌فعیه
 شه‌و پابری، ستاره نه‌می‌نی، قه‌مه‌ر هه‌لی
 تفل‌ی دَلَم گرووی شه‌که‌ری لیوی گرتوه
 به‌و زولفی میروه‌حەت مه‌که مه‌نعم له شه‌هدی لیو
 تفل‌یکه دل زه‌عیف و ده‌ترسی له داوه‌لی
 نه‌و قافیه‌ت به‌سانی دلی مودده‌عی سه‌ن
 ته‌نگه، دره‌نگه، مه‌یلی به‌جه‌نگه، هه‌لی، مه‌لی

شاکاری هه‌ره به‌ناوبانگی سه‌یفی قازی به‌لکو یه‌کیک له شاکاره‌کانی شی‌عری کوردی
 پارچه شی‌عری زستانه، به‌شی زوری کوردستان زۆزان و سارد و به‌فرگره، که‌چی که‌م
 شاعیری کورد ده‌ناسین وه‌سفی زستانی کردبی. ماموستا له‌م شی‌عره‌دا تابلویه‌کی له
 زستان و له ژیا‌نی لادئ نشین و ئازهلدار و زه‌حه‌تکیشانی کورد کیشاوه که بئگومان بئ
 وینه‌یه. جگه له‌وه به‌زمانیکی ساده و په‌وان و لادیانه گوتراوه و فه‌ره‌ه‌نگوکیکه له وشه‌ی
 په‌سه‌ن و پاکی کوردی، پره له ئامۆزگاریی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی و ته‌نانه‌ت ئابووری
 بۆ زه‌حه‌تکیشان و دین‌شینیانی کورد. وردبونه‌وه له‌م شی‌عره بۆمان پوون ده‌کاته‌وه،
 شاعیر چه‌ن په‌وناکبیر و ئازادیخواز و کۆمه‌لناس و گه‌له‌په‌ره‌ر بووه. سه‌یر نه‌وه‌یه سه‌یف
 خوی له چینی ته‌سه‌ل و ده‌وله‌مه‌ند بوو و له کشتوکال و مل‌کداری و دار چه‌قاندن و مال
 به‌خێوکردندا ناوبانگی ئیستاش هه‌یه و شوینه‌واره‌کانی هه‌ر ماون، که‌چی ده‌بینین شاره‌زای

ژیانی چینه هه ره هه ژاره کانی ئەو سه رده می کوردستان بووه و دلی بۆیان سووتاره و شینی ده گه ل گێڤاون. ئەم شیعره وهک بۆ خۆی ئیشاره ی کردوه له سالی ۱۳۱۲ی هه تاویدا گوتاره که زستانێکی زۆر درێژه و سهخت و قهرانیکی گه وره بووه و زۆر مال له مال کهوتون و زۆر دهوله مند بێلیان له بن میچ چه قاندوه. شیعره که ی وهک نامه یهک بۆ دۆستی خوشه ویستی عه زیز ئاغای عه بیاسی که ئه ویش ئه هلی زهوق و حال و سۆفی و دلتە پ بووه نووسیوه:

زستان

ئازیز ئاره زووت زۆری بۆ هێنام
فرمێسکم سوور بوو زهردی پروی لێنام
دیسان به ئاوری دووریت که وتمه گیر
دنیا م لێ سارد بوو بوو به زه مه ره ریر
تا نا هومێد بووم له هاتنی زووت
جه رگم بووه پولوو هه ناسه م بزووت
هه وا بۆ حاله م وهک شیتان ده گری
به ته رزه و به فر و باران و هه وری
هه ردیش له بۆ من هینده ی قورپ پیا
به هاری ده گه ل زستان لێ شیا
گیا و گولی می رگان بۆم سیس و زهرد بوون
بۆ شینی که وان که ویا ن هاودهر د بوون
شینی به هاره ئاسمان هه ر ده گری
هه وریش ناله نال پروی خۆی ده پچری

بزن و مه پ رپوتن وه ک سووره ساقه
 يه ک دانوو دهیکوشت يه ک بهله باقه
 له بهر بي هيّزی له ترسی سه رما
 پشتينيان به ستن هه مووی جل کرا
 با له کيو و چوّل خوّل وه سه ر ده کا
 گريانی کيوان به حران پر ده کا
 داری ميّشه و باخ به فر داپيوشين
 پاک ده لّیسی مردوون کفنيان پووشين
 کهوی کوستانئ له قاسپه کهوتن
 بيّهووش بوون ياخو خهويان لی کهوتن
 جريوه و زريوهی چوپه و چوله که
 نايه و نه يانما هيّلاننه و هيلکـه
 له گله گ گهل کهوت، نه مات هق ته قی
 سيرووش له سیره و فيتنه و چه ق چه قی
 پاک په شيمانن له بو گهرميّنی
 بو دههاتنه وه عه مرو نه ميّنی
 قاز له شه تاوان قاپه ی لی برپا
 دوپنای چوماوان زوپنای لی درپا
 له درزی نه رزی هه وێرده دامان
 بي هوش بوونه وه سرپوون له سه رمان
 وشک بوو دوو پشک نهو خواری ناراست
 مشک کونی خوئی به ئاوات ده خواست
 بوّق که دهی قپاند دهویی کرده وه
 که ريش زه رینی له بير برده وه
 مار پاپوکهي خوارد خوّلّی وه پرووی کرد

ژووشک ئاره‌زووی که‌وێکی مووی کرد
لال بـم نابینم له چیا و له پازان
سیرپی هه‌لـو یان چریکه‌ی بازان
له‌بن به‌ردان مان هه‌ر سه‌ر مازه‌له
له‌باخ و باخچان قه‌ل و قشقه‌له
پووشی داپۆشی دالده‌ی پاک بری
که‌روێشک ریشه‌ی پاک کرد و بری
به‌فری بی واده‌ ره‌شانگی بری
ره‌شانگ و سه‌پی پاکیان سه‌ر بری
سه‌ر برا گاشین پاش مانگا بوژه
له‌باتی گاپان پۆیی گابۆره
پۆژ هه‌تا شه‌وێ گه‌وره و به‌جووکیان
خیزانی مالێ گه‌وره کـچ بووکیان
خه‌ریکن له‌باخ فریزوو ده‌ردینن
وه‌ک شه‌ونه‌می گول ئاره‌ق ده‌رژینن
ئاره‌ق له‌هه‌نیان به‌پیز بژمی‌ره
کێ دی له‌ناسمان به‌پۆژ نه‌ستی‌ره
له‌ده‌وری سه‌ریان ده‌سروکه‌ی هه‌وری
وه‌ک مانگی چاره‌ده‌ له‌نیوان هه‌وری
که‌وته سه‌ر پیلان ده‌سروکه‌ی نوێژی
که‌ژه هه‌وری گرت له‌ده‌وری پۆژی
ده‌سمالێ ملیان به‌شتینی شلیان
چنار و لاولاو چاوی به‌کلیان
زولفیان له‌دوویان وه‌ک په‌شمار ده‌خشان
په‌ش بوون وه‌ک شه‌وه به‌پۆژ ده‌ده‌وشان

به لهرزه ده چنه فریزوو پنین
 گریان کاریانه له جیی پیکه نین
 بو چنینه وه که له کی ده کهن
 پولی که وائن که چینه ده کهن
 پاچ و پیمه په و یل له سر شاندا
 وهک فهوجی حازر له ژیر فه رماندا
 هینده لاوازه مه پ و مالاتیان
 قوریانی ناکری نادرئ زه کاتیان
 گا له بهر له پری هه لناگری نیری
 نه مه پ ماستی ما، نه مانگا شیر
 لوک چه بهری بو، ماین مشمشه
 گا گوئ ره بهی گرت گامیش خشخشه
 که ل و گامیشیان بوونه چه کچه کی
 وشتریان عهینی بیچووی له گله کی
 نایه فیتووی شوان له سر شه وینی
 میگه لی چیشتاو له کوئ دهنوئی؟
 کوان شه نگه بیژی له هو به و بانان
 شلقه می مه شکه یان بهری به یانان؟
 قولیان هه لده کهن ده لئی بلووره
 سینگیان دهرده خن پارچه یهک نووره
 دهرزی بهرؤکیان که دین دهرتنن
 مانگ له ناسمانی بو زهوی دینن
 زولفان لابه لا ده کهن به لادا
 پوژ هه وری له سر پرووی خوئی وه لادا
 قه د و بالایان وینه نه مامان

کئی دی نه مامان بگرن شه مامان؟
کوژریم نابینم خیل به رهو خواران
ته قلّه و پرمبازی و هه وهوی سواران
کوا «پیرووت ناغا» سه رخیلی کوردان؟
له «قولّه سه نی» را بجیته کوستان
له کوژیّه «تاغی» نهو چادری جوانی؟
تیپ تیپ میوانی سه سفره و خوانی
کوانی سهد سه مهده نهو مهردی ره شید
بو «ماین بلاغی» بجی به ته مهید
دیتهات لیکی دهی چادر و هوبانی
گیر ناکه وی پون بو چه وره سانی
وه گیر ناکه وی، ماست بو هه ویتی
دوی هه لگپر یه وه یا بیکولیتی
په نیر بووه نیکسیر شیر ناوی هیات
هه وهک نه سکه ندهر کهوتینه زولمات
شه مال و زیران دایم شه پریانه
ناغاوات شرن کرمانج قریانه
زستانی نه مسال دیاره پینج مانگه
کا و گیا و مه، بر له دانگه
ته ویله و هول و هه یوان هه لوه شان
پووش و قامیش و نالاش دهرکشان
دران به گاپران وهک وینجهی نوخشان
خرانه به رمه بر له دانگه و ههوشان
کرمانج دهوله تی پر و پاتال بوو
کوچی دی به دیسی به مانگ و سال بوو

نه ویش له دهس چوو هینده کۆچ مه کهن
 کای سهر و نوێ کهن جووتی زۆر بکهن
 حاسلی عومر و له زۆر و کهمی
 داتان به کای و گیا له نیو عهجه می
 ریی کاکیشانی وهک که هکه شانه
 قه تاری وشتر وهک نه ستیرانه
 کای زهره و پرزیو وهک لیره ی سووره
 وینجه ی پرش و شین پیستی سه مووره
 قیمه تی کایه وهک کاره بایه
 بۆته قووتی پروو وینجه ی سه حرایه
 باخان دابنی داران بنیژن
 نه جیب و نه سل و کۆن و له میژن
 هه یفه میله ته شهش هه زار سال بی
 نوکهری مالان پرووت و په جال بی
 نوکهری مالان عه یبه له بۆ مه
 کۆلان هه لگرین به کۆمه کۆمه
 چیدی دوژمنان به خو خوش مه کهن
 بۆ بووزوو و که په نک بالا پۆش مه کهن
 تاکه ی له ده رکمان کز و داماو بین
 بی مه زن و گه و ره و سهر بی کللاو بین
 ههر کهس ئاره زووی مالانی هه بی
 وه جاغی کویر بی مندالی نه بی
 نه و به ده ختییه ی له کورد پرووی دابوو
 له بهر نه خوێندن کۆزیان ساوابوو
 واجبه خوێندن بۆ دنیا و دینی

يېغەمبەر فەرموۋى بۆچۈنە جىنى
بەكۈتە و شانامان مىللەت دەمىن
بەمىر و مەزنان شان دەشەكىنن
دەردى دىل دەكەم كورت و كرمانجى
خەسەن كرمانجى چت لە دىلمانجى؟

خوسرە جوانەگا بۆرى مردار بوو
خواردنى فەيزوو و گەلای بىندار بوو
دەگەل خۇنچە گيان شىنيان دەگىرا
سالىق و قادريان دەسەر دەگىرا
كەرە بۆزىشيان لەسەر وەستايە
كۆلى گريانيان لە ئەوكى دايە
تازە مالانى تۆ داخوا چۆنن
ئەوانىش خەرىك فەريزوو و كا كۆنن
دىلت تەنگ نەبى تفاقەت هەبى
ئەوى تۆى نەبى ياخوا هەر نەبى
عومەر و عوسمان بووبەكرى نازدار
بەناز گەورەبن ها نامە چوار يار
جىژنى قورىانە خۆم قورىان دەكەم
خۆم بەقورىانى عەزىز گيان دەكەم
تارىخ ھەزار و سى سەد و دوازە
بىستى فەرەردىن داد و يىداده

هاجی قادری شۆبەنگین

ژیان ناپسیټتەو، تەبیەت ئەستیور نابێ، پۆژ و مانگ و سال و چەرخ بەدووی یەکدا
پێچکە دەبەستن. زۆر ئەحمەد، چاودەگەنەو، دەگەنێ، ژن دین و دەبنە باوک. زۆر
فاتمی بەخۆدا دین، بەبووک دەچن و زگ دەگەن. زۆر قادر لەدایک دەبن، پەرەوازه دەبن،
پیر دەبن و دەمرن. بەلام کەم قادر بە حاجی قادری کۆیی دەبن، بوونە حاجی قادری
کۆیی ھەروا سووک و ھاسان نییە. بەخۆ ھەلمساندن، با فیشکردن و لە خۆباییبوون پێک
نایە، بەچەند دێر نووسین، چەند قسە کردن و چەند شیعەر گوێن تەواو نابێ. فیداکاری،
گیانبازی و لەخۆبووردنی دەوێ. دەس لەخۆ بەردان دەگەڵ سوێری و تالی پاماتن دەگەڵ
سەختی و بەرەنگاربوونی دەوێ. پێویستی بەچاوی نەترس و کۆڵنەدان و نەبەزین ھەیە.

حاجی قادر مەلایەکی زانا و شاعیریکی ناسک خەیاڵ بوو. ئەگەر نیشتمانپەرورەریکی
وا دلسۆز و راست و تێکۆشەریکی وا گەرم و گوێ و ئازادیخوازیکی وا کۆڵنەدەر و نەبەزیش
نەبوویایە و لە گۆشەى مزگەوتیک یا کونجی خانەقاوەک دەرسی گوتباوە و نوێژ و تاعەتی
خۆی کردبایە و چەند غەزەلیکی کوردی لەپاش بۆجیمایە. دیسان پەنگ بوو لەنیو
نەتەرەکەى خۆی ناویانگی بکردبایە. - بۆ ئی وامان کەمن - بەلام خۆشەویستی حاجی
ھەر لەبەر زانایی و شاعیری نییە. حاجی کوردیکی پاک، تێکۆشەریکی چاک، پەخنەگریکی
ئازا و بێ باک بوو. نەترساو، نەبەزێو، ناھومێد نەبوو، ماندوویی نەزانێو، ھەلپەرست
نەبوو، ئیمانی تەواوی بەم شیعەرە بەرزەى خۆی بوو کە دەلێ:

مه‌رگ و ژين مىسلى سىبه‌ر و تاوه ئه‌وى باقى بىمنى هه‌ر ناوه

حاجى له قوولايى دل‌وه نه‌ته‌وه‌كه‌ى خۆشويستوو و نىشتمان‌كه‌ى په‌رستوو .
شاره‌زاي ميژوو و جوغرافىاي ولاته‌كه‌ى بووه و به‌ته‌واوى هه‌ستى به‌بى به‌شى و چاره‌په‌شى
نه‌ته‌وه‌ى زۆرليكراوى كورد كردوو . ده‌سه‌وه‌ستان و ته‌وه‌زەل و ترسه‌تۆك نه‌بووه ، گه‌پێده
و كارامه و ئازابوو و هيز و تواناي خۆى بۆ ئازادى نه‌ته‌وه‌كه‌ى ترخان كردوو .

حاجى له‌نيو خه‌لكدا ژياوه ، كۆمه‌لى خۆى باش ناسيوه ، كه‌م و كورپيه‌كانى به‌چاوى
خۆى ديوه ، له‌ دهرد و ئازاره‌كانى گه‌يشتوو و نه‌ك هه‌ر دهرمانى بۆ دۆزىوه‌ته‌وه به‌لكو
زانايانه و ئازايانه باسكى له‌ تيماركردن و چاركردنى هه‌لكردوو .

حاجى له‌ و پێگا پ خه‌ته‌رده‌دا ، به‌ره‌و ئه‌و ئامانجه به‌رزه پۆيشتوو . هه‌موو په‌نج و
كوپره‌وه‌رى و تال و سوپرى و گيروگرفتێكى به‌گيان و دل قبول كردوو . نه‌ وه‌ستاوه و
نه‌ وچانى داوه و نه‌ ترساوه و نه‌ سارد بۆته‌وه . گالته‌ى به‌مه‌رگ كردوو و له‌ داوه‌ليك
نه‌پرينگاوه‌ته‌وه و له‌به‌ر هه‌چ پووداوێك چۆكى دانه‌داوه .

حاجى به‌گزاوه و شىخزاده نه‌بووه ، به‌شير و شه‌كر په‌روه‌رده نه‌كراوه ، له‌سه‌ر دۆشه‌گى
په‌پى قوو پێ نه‌گه‌يشتوو ، به‌هه‌ژارى و نه‌دارى و به‌هه‌تيوى و هه‌ناسه‌ساردى گه‌وره
بووه . به‌پێخاوسى و لينگ پووتى وه‌دوى خويندن و فيزبون و خۆ پێگه‌ياندن كه‌وتوو
و ده‌لى :

به‌بيرت دى زه‌مانێك چووينه‌ باله‌ك
به‌پێخاوسى نه‌ كه‌وشم بوو نه‌ كاله‌ك

حاجى ئىنسانىكى واقيعى ، پابه‌رێكى زانا و مه‌زن و پووناكبيرێكى شوپشگير و به‌جه‌رگ
بووه ، ئه‌و ويستوو به‌تى شوپشگير قوولى سياسى و كۆمه‌لايه‌تى و ئابوورى و فره‌هنگى
له‌ كوردستان به‌رپا بكا . نه‌ته‌وه‌كه‌ى له‌ ژيژ ده‌ستى و كۆيله‌تى ، له‌ هه‌ژارى و نه‌دارى ، له
نه‌زانى و نه‌خوينده‌وارى نه‌جات بدا . ئه‌و ويستوو به‌تى بۆ به‌جێگه‌ياندن ئه‌و ئامانجه‌ى خۆى
له‌ هيز و تواناي هه‌موو توپژ و چينه‌كانى كۆمه‌ل كاله‌ك وه‌ربگرێ .

حاجی بېړای ته وای به مافی دیار یکردنی چاره نووسی گه لان هه بویه و کاتیک دیویه تی
کورد له و مافه په وایه بی به شه هاواری لی بلیند بویه:

هر کورده له بهینی کوللی میلله
بی به هره له خویندن و کیتابهت

یا:

میلله تی بی کتیب و بی نووسین
غیری کوردان نییه له پرووی زه مین

هوی نه بی به شیهی زانیوه و پښای نیشان داوه . چونکه تیگه ییوه که به شی هره
نۆری لیتقه ومانی گه لی کورد نه بوونی یه کیتییه . وای گوتووه:

تا پښک نه که ون قه بیلی نه کراد
هر وا ده بنه خرابه ئاباد
نه نوعی میلله له گه وره تا چووک
خه ملیوه مه مالیکه وه کو بووک
هر کوردن نه گه رچی پاکی مه ردن
پامالی زه مانه مه حوی کردن

حاجی ویستویه تی پی به پی شورش سیاسی و جوولانه وهی پزگاریخوازی، شورش
کومه لایه تیش دهس پی بکری. کۆت و زنجیره کان بیستین، پشوشینه کۆن و پزیوه کان له
نیو بچن. له زه مانیکدا که ژن یانی نیویکی کومه لی کورده واری وهک پیواز له بن هوت
تویکلدا شاردراوه ته وه، له سه رده میکدا که ژن وه کوو کۆیله و ئیخسیر چاو لیکراوه . له
حالیکدا که نه دهر وونی شیخ و ناغا و به گه کان به ته قلیدی «بابی عالی» پر بویه له ناسک

و نازدارى زێڤ خريد حاجى پووناكبير چ بلى باشه؟

بوچى فهرموويه تى نه بى نه مين
اطلب العلم و لى بالصين
تير و مى لهم هه ديسه فهرقى چيه؟
گه مه لا نه هى فهرموو دينى نيه

حاجى بن باک و ئازا، حاجى گه له پهرست و نيشتمان په ره، حاجى تىگۆشه و له خۆبوردو هه به وهنده پانه وه ستاوه. به توندى و توو په بى، به بى په روا و سل کردن، ئازا يانه و بى باكانه به پاشكاوى له چه رخى تۆزده دا و پلارى واى له شىخ و خه ليفه و درۆزن و ده سېر و سۆفى و ده رویشى بىكاره و خوێڤى و په ممال و مارگرى ته وه زه ل و مفته خۆر گرتوون، كه په نگېن دوو پاته كرده وه يان له به شى سېه مى قه پنى بيسته مدا بو پووناكبيرى كورد له زۆر شوێنى كوردستاندا به گران ته واو بى وهك:

خانه قا و شىخ و ته كيه كان يه كسه ر
پيم بلىن نه فعيان چيه ئاخه ر؟
غه يرى ته عليمى ته مبه لى كردن
جه معى نه ملاك و خه زنه كو كردن

يا:

وشكه سۆفى بلى به شىخى ته ره س
با به سه رما نه يه ميسالى هه ره س
كه ر نه بى كام مونه ووهرى خه له تان
به ن گرى دان و تا برينو نه فه س؟

ئهم شاعيره پاستگويه به پوونى له فه لسه فه ي ژيان داواه و ته وژمى ماديباتى له سه ر

بىرۈپىۋاي ئىنسان بەپاست زانىۋە و ئەم پەندى پېشىنىيانى باش ۋەرگرتۈۋە: «زىگى برىسى
لە خواش ناترسى» و ۋەستايانە تەببىرىكى دىكە خىستۈۋىيە تە ناۋ شىئىرى خۋىيەۋە:

سۆفى ۋەك خەستەبۈۋ لە زىكرى ھەناۋ
سەد نۆيژى دەدا بەكاسەيە ئاۋ
شىيە ۋەك تەشەنە بۈۋ لەسەينە زەدەن
بەدە قەترەى دەدا حوسىن و ھەسەن

يا:

خواردن و سەترى عەۋرەت و سوكونا
باعىسى ژىنە بۆگەدا و پاشا
ھالەتى وايە چى لەسەر خاكە
غەيرى عىسا دەلېن لە ئەفلاكە

ھاجى ۋىپراى نىشاندانى پىنگاى شۆپشى سىياسى و كۆمەلايەتى، پىنگاى شۆپشى
ئابۋورىشى ۋەك پىسپۇرپىكى شارەزا زۆر ژىرانە بەتەتۈۋە پاشكەتۈۋەكەى نىشان داۋە
پەنگە ئەم فىكرەى لەم شىئىرەى خوارەۋەدا ھەيە لە قەرنى تۆزدەدا بەبىرى كەم زانائى
پۆژھەلاتدا ھاتبى:

لە بەينى مىللەتى خۇتان بەيارى
بىكەن تەقسىمى شاخ و داروبارى

يا:

ئەمەش تەنيا نىيە سوۋچ و خەتاتان
لە كەسبىش خافلن مىسلى مەلاتان

يا:

لە بەغدا بۆچى خورما يىت و لىمون
 لەبۆ دەرمەن لە مال بى پۇنى زەيتون
 لە ئىو كەمتان بوو؟ يەك دوو جارەك
 بىكەتە كىسەيەك ياخو خەرارەك
 دوو پىي لىدا لە كۆلا مىسلى دۆشاو
 وەكو پۇن پۇنى زەيتون يىتە سەر ئاو
 وەيا پىي ئىژراو چەند نەمامىك
 لە نارنج و تورنج و چەند مەقامىك
 بزەنن شىن دەبى؟ نابى؟ بەبەر دى؟
 لە چىنگاى ساردوگەرمى چى بەسەر دى؟

بەراو دىمى ئىو كىمىايە
 دوو و گەوھەر، گەز و مازووى چىايە؟
 مەعادىن خاترى تۆ بى لەگەل كان
 گەنمەن زىرە، حەتتا زىو، زىوان
 پەژووى پاپۆر و خۆى و نەوت و گۆگرد
 لە كىووى ئىوەدا كۆيە وەكوو گرد

حاجى بېوايەكى تەواوى بەشپۇشى فەرھەنگى ھەبوو و دەردى نەزانى و نەخویندەوارى
 بەدەردىكى كوشندە زانیو. تەنانەت خویندى كۆنىشى بەدل نەبوو و پەخنى لى
 گرتوو:

عولەمامان بەقەولى بى سەر و پا

پاكى خنكا له به حرى وشكى ههوا
سهنه تى فيرنه بوون له پاش ته حسيل
سهيرى چۆن بو موناھى بوونه دهليل

يا:

ئەى خەرىكى پموز و پارز و نیاز
ئاوروپا فەننى گەيۆتە ئىعجاز
قوللەى ئىفلىى له ئەفلاکە
عەكسى ئەو گەردىشى لەژىر خاکە

هاجى نۆز به درىژى و پوونى باسى زانستى تازە و سەنەتى نوئى دەکا و بو نمونەى
زالبوونى نوئى بەسەرکۆندا دەلئى:

بەقسەى موخبىر و موئەرخى كۆن
مىللەتى چىنە چوار سەد مىليۆن
سەرسەر مىللەتى هەموو ژاپۆن
زۆر بەزەحمەت دەگاتە چل مىليۆن
ئەھلى ژاپۆن له سايەى سەنەتى چاک
سەيرى چۆن چىنى گرت و کردىە خاک

لەم شیعەرەنەو دەردەكەوئى حاجى هەر خەرىكى خويندەوئى كىتیبە پەپ زەردەكان
نەبوو و زۆر خەرىكى پىنگەياندى خۆى بوو و له ئەستەمبوول پۆژنامە و گوار و چاپەمەنى
ئەو سەردەمى باش خويندۆتەو و ئاگای له وەزعی جیهان و دەنگوباسى هەندەران بوو .
ئەمەش نىسبەت بەمەلای قەپنى نۆز دەى كوردەو شتىكى سەیرە . بەداخو و ئىستاش له
كوردستان مەلای وا ماون كە پادىۆيان نەچۆتە مال . هەر لەو سالانى دوايیدا دىتمان مەلای
واى كورد هەيە كە چوونە سەر مانگى «ئاپۆلۆ» ى بەدرۆ دەزانى .

حاجى ئۈرۈندەي مىللەتەكەي خۇش دەۋىۋەك باۋكىك لە پۇلەي شىرىن توۋپە دەبىن
 و قسەي سوۋك لە پارسەنگى ئۈرۈكەسانە دەننە كە مندالى خۇيان نانئىرنە مەكتەب و
 باسى بېگانەكان دەكا كە مندالى خۇيان لەبەر خۇيىندەن دەننە تا لە ئىنجامدا بېنە گەرەي
 كوردان:

ئىستەكە نامىرانى كوردستان
 ھەر لە بۆتانەۋە ھەتتا بابان
 ئىۋە ھەتئىۋانى مەكتەبن يەكسەر
 كوردەكان باردەكەن ۋەكوۋ ماكەر

حاجى تەۋس و پىلار دەگرىتە ئۈرۈ زانايانەي كە كوردن و بەزمانى كوردى نانۋوسن و
 ئىم مىسالە بەجىن و جوان و كەمىك توند و تىژەيان بۇ دەھىنئىتەۋە:

ۋەك مەرىشكى كە ئەقلى نەيھىنى
 يىتۋو جۈۋجكەي مەراۋى ھەلىينى
 ۋەك بىگاتە كەنارى جۈگەلەيەك
 نايەتە شوئىنى بىرى جۈۋجەلەيەك
 جىيى ئىمى ۋىشكە، جىيى ئىمى ئاۋە
 تىدەگا، قوۋون دىرانى پىي ماۋە

حاجى ئۈرۈ شايرە و بەيت بىژانەي كە شىئەر و بەيتى كوردىان دانائە نۇر خۇشۋىستۋون
 و پىژى لى ناون و پىي ھەلگوتۋون:

دوۋ غەلىن شاعىرن ۋەكوۋ ھەسان
 بەردەشان و ھەرىرە مەسكەنىان

ئەو ھێرشى بردۆتە سەر ئەو خۆیئندە واره كۆنە پەرستانەى نەخۆیئندە واره ھونەرمەندەكانیان
لەپیش چا و سووكە:

ئىستە مەعلومە بۆ ھەموو مىللەت
ئەى مەلای دەرس و موفتى ئوممەت
ئیمە بى غیڕەتین و بى عارىن
ئەوى نەخۆیئندوو لەمە عارىن

بەمەپا دیارە حاجى چەند نرخى بۆ ئەدەبى فۆلكلۆرى كوردى داناو. حاجى ناوى زۆر
شاعیر و خۆشخوانى كوردى بەنەمرى لە دیوانەكەیدا ھېشتوونە، كە داخى گرانم بەشى
زۆریان شوینە وارهكانیان فەوتان و ناویشیان لە بىر چوونەو.

حاجى قادری ھونەرى زانیو و لە نێوان بەرمەمى ھونەرمەند و ژيانى تايبەتى ئەودا
فەرقى داناو و دەلى:

مەلكەقۆر و ھىمارى با بەدناویش بن
شەعیران جوانە بەس نىیە كوردن
گەرچى بەدناون و گەلى وردن

حاجى نەمر لە نامەيەكدا كە بۆ دۆستە خۆشەويستەكەى، «جەلى زادە»ى نووسیو
باسى مىكرۆب دەكا. ئەو لە زەمانىك دایە كە دەرمانى دەردى مندالە نەخۆشەكانى كورد
بەلغەم و تفى شىخ و تۆز و خۆل و داروبەردى سەر چاك و كوتەشالى سەید بوو.
حاجى قادر لە قوولایى دلایەو ئیمانى بە دیموكراسى ھەبوو. باسى دیموكراسى لە
ولایە پێشكەوتووكاندا دەكا و دیارە ئەوپەرى ئاواتى ئەمە بوو پۆژىك پۆژىمىكى ئەوتۆ
لە ولایە پاشكەوتوو كەى ئەو، دابەزى:

لە تەگبیری ئوموورى ملكى خۆیان
شەرىكن پینەدۆز و شوان و گاو

له جوښين و خرؤشين پووره ههنگن
به من چي کافرن ياخو فېرهنگن

وا دياره حاجي له باره ي سؤسياليزمدا شتي زانيوه . ئه وه بؤ من گه ليک جي پامان و بيرکړدنه وه يه . ئايا نووسينه کاني (مارکس) و (ئينگلز) و هاوييره کاني ئه وان له و سرده مه دا به زماني عه ره بي و تورکي و فارسي که حاجي له و سيپانه دا شاره زا بووه ته رجه مه کړاون؟ يا حاجي به پيري فيري زماني دیکه ش بووه . هيچ کام له م دوو شکانه دوور نين . چونکه ئه سته مېوول له و کاته دا ناوه ندي پؤشنبيري پؤژه لات بووه . ئه م شيعرانه ي خواره وه ته ماشاکه ن تا ئيوه ش وهک من بکه ونه دوودلييه وه :

وه کو بيستوومه بؤ ده فعي مه سائب
وه اي ته گبير کرد ئه و فکري سائب
هه موو گه وره ي ويلايه ت بينه نه حباب
وه کو شه خسيکي واحد بن له هه ر باب
هه موويان بينه يه ک ته عليم و نووسين
وه يه ک بهرگ و زمان و په سم و نايين

ئايا ئه م که سانه ي حاجي به شاعيريکي ناسيوناليسي تي توند ده ناسن هيچ بؤني سؤسياليسي تي له و شيعرانه ، ناکه ن؟ گوتم حاجي قادر زؤر ويا بيرتيژ و دووربين بووه دووري بيرکړدؤته وه و باش له مه سائيل گه ييوه . فکري زؤر له پيش خه لکي ساکاردا بووه . ئيستا بؤ سه لماندني قسه که م ده بي گه ليک بگه رپتمه وه دواوه و لاپه رپک له ميژووي خويناوي نه ته وه که مان هه لېده مه وه .

وهک ده زانين له ساله کاني ۱۹۱۴ - ۱۹۱۸ دا ناته بايي نيوان ئيمپرياليس ته کان شه رتيکي جيهاني گه وره و مال ويرانکري هه لگيرساند . پرپيشکي ناگري بي ئاماني شه ر که و ته کوردستاني خو شه ويستيش و ولاته که مان بوو به مه يداني شه ري نيوان ته زاريزمي پووسا و داگيرکري عوسماني له لايه که وه و ئيمپرياليزمي فيلاوي ئينگليس و عوسماني له لايه که تره وه .

عوسمانییه‌کان که دۆست و هاوپیهمانی ئیمپریالیزمی ئالمان بوون، به‌ناشکراییی بۆ قازانجی ئەوان به‌شەپدەهاتن. ئەو شەپەیان ناو نابوو «خەزا» و بەبیانویی دینه‌وه شیخ و مه‌لا و مه‌زنه‌کانی کوردستانیان فریو دا و کردە تۆکه‌ری بێ جیره و مواجیبی خۆیان. لەو شەپەدا ولاته‌که‌مان سووتا و خاپوورکرا. نه‌ته‌وه‌که‌مان قه‌بوو و له‌برسان مرد و گه‌وره‌ترین زیانی میژووپییمان پینگە‌یشت.

ته‌نیا له‌ موکریان چەند که‌س به‌پابه‌ری سه‌رداری موکری و شیخ بابا نه‌چوونه ژێر باری پرپوگه‌ندا و درۆ و ده‌له‌سه‌ی عوسمانی، سه‌رداری موکری «حه‌مه‌ حوسین خان» که نیسبەت به‌زه‌مانی خۆی پیاویکی ئاگا و سیاسیی و خۆینده‌وار بووه. له‌ مه‌سه‌له‌که‌ گه‌یشتوو و زانیویه‌تی «شەپ‌له‌سه‌ر لیقه‌ی مه‌لایه» نه‌ک له‌سه‌ر دینی ئیسلام و ویستوویه‌تی ئەوه‌نده‌ی بۆی ده‌کرێ نه‌ته‌وه‌که‌ی بێ لایه‌ن به‌یڵیته‌وه. به‌لام ئالا‌مه‌لگرانی ئیسلام و خه‌زاکه‌ره‌کانی عوسمانی ئەو و شیخ بابا و حه‌مه‌خانی بانی و سه‌یفه‌دین خانی سه‌قزیان به‌و تاوانه‌ ئیعدام کرد.

جا بزانیان حاجی نه‌مه‌ر، حاجی زانا و پێشکه‌وتوو که له‌و سه‌رده‌مه‌دا ئێسک و پروسکیشی پزیون چەند له‌وه‌ی پێشدا له‌ فیل و ته‌له‌که‌ و خراپه‌ی خه‌لیفه‌کانی عوسمانی گه‌یشتوو که ده‌لێ:

نه‌مه‌ که‌ر میزه‌ ده‌لێن واریسی شه‌رعی نه‌به‌وین
هه‌موو عه‌بدی سه‌نه‌من باسی مه‌که‌ گه‌وره‌که‌یان

یا:

تا له‌ژێر به‌ندی رۆمیان نه‌گرن
زه‌حه‌مه‌ته‌ قه‌دری به‌یتی من بگرن

یا:

روومی وکو گرتی موون که‌س پشتیان پێ نه‌به‌ستی
که‌وتوو نه‌ داوی خۆیان په‌ژمورده‌ مان و هه‌یران

گه وره گه وره كانى نه و سهرده مى كورد قه درى به يتى حاجبيان نه زانى و ديمان چۆن له ژير بارى پووميان مردن. دياره مه به ست له گه وره گه وره كان، شايخ و ملا و خان و ناغا و بهگ و پاشاكانى كورده. چونكه نابئ له بيرمان بچئ كه له و سهرده مييدا كۆمه لاني خه لك چ پۆليان نه بووه.

حاجى نه و هه موو بئ ناگايى و كه مته رخه ميبه ي ديوه. له نه زانى و نه خوئنده وارى و دواكه و ته يى نه ته وه كه ي گه ييوه، كه چى ناھوميد نه بووه و به هيووا بووه پۆزيك له شيعره كانى بگن، خه بات بگن و پزگار ببين و قه درى نه و بزائن. خه مى نه وه ي بووه كه نه و پۆژه به چاوى خۆى نابيينئ:

هه سهرتم هه ر نه وه له دنيا دا
حاجى ده مرئ به ده وره تان ناگا

نه و چاوه تۆپى هيچ پاداشتتيكى مادي نه بووه و به راستى له پيتناوى گه يشتن به ئامانجى پيرۆز و ئاواتى به رزى خويدا وازى له هه موو خو شيبكى جيهان هيتناوه و له و باره دا ده ليئ:

من له دلسۆزى نه م قسانه ده كه م
وه ر نه، په شه مه له لام، هه موو عالم

حاجى زانويه تي نه ته وه ي كورد، با پاشكه و توش بئ، با له كاروانى شارستانيش به جيئ مابئ، ته وژمى ميژوو پالي هه ر پتوه ده ني و به ره و پيتشى ده با. جا نه و ده مى خه لك له قسه ي حاجى ده كا:

نه م قسه ي ئيستته عه يبي لي ده گرن
نه و ده مه ش دي زه مانى بو ي ده مرن
نه م به نه و نه و به نه م ده لي كا كه
سه يري قانوونى حاجى چهن چا كه
هه ر چلۆنى ئيشاره تي فه رموو

وهك كه رامهت هه مووی وهها ده رچوو

به پاستی حاجی له وه مانیدا قانونیکێ نوێ هیناوه ته کایه وه و خوشی نرخێ کاری
خۆی زانیوه و تیگه یشتوو شیعره کانی له کوردستاندا شۆرش به رپا ده که ن:

حاجیه و شیعه کانی وهك کاوه
پۆژی دیتن دره فشی هه لداوه

دیسان له جیگایه کی دیکه به به یانیکێ شاعیرانه و جوان ده لێ:

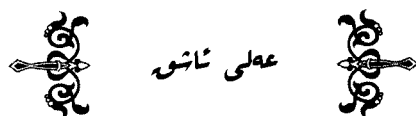
نیفتاقی دل به ریکێ بی که ده ر
حاجی نه نواعی لیباسی کرده به ر
بی جیاز و ماریهی دیدا به شوو
له وه موو کوردانه داخوازی نه بوو
عاقیبهت ده یخوازن و نه ماما ده می
پیر بووه نازی، کهل و کوومه ده می

حاجی عیشقی گهل و نیشتمانی لێ بۆته سه ودا و به هیچ جۆری خۆی بۆ زهوت نه کراوه
و نه یهتوانیوه بیدهنگ دانیشی و قسه ی چاکێ هه ر بۆ کردوون و تا مردن وازی نه هیناوه:

به سه حاجی دووسه ده هه زار ده فعه
پیم گوتی: ئه م قسانه بی نه فعه
چاکه هه ر چۆنی تۆ ده لێی وایه
تیگه ئه م قسانه خۆپایه
قورپی کام جی بکه م به سه ر خۆمدا

ئەو ەيىم بۆتە عىللەتى سەودا
بەقسەي چاکە دەستيان دەگرم
تەرخى ناکەم بەلۆمە تا دەمرم

حاجى زۆر باشى زانىو ە كە چوارچۆۋەي نەزم بۆ دەرىپىنى بىرۋاپى سىياسى و تېۋرى
فەلسەفى تەنگەبەرە . يەكەم شىئەر لەبەر دەكرى و دەپارىزى و كەمتر لەنئو دەچى . دوو ەم
حاجى ويستوۋىەتى زووتر كورد پى بگەيەنئ . جارى ەەر ئەم وەسىلە بوو . زۆر ئاشكرايە
لەو سەردەمىدا ئىمكانى ئەو ە نەبوو ەيچ كىتەبىكى فەلسەفى و سىياسى بەكوردى بلاءو
بكرىتەو ە و لەچاپ بدرى و خەلك بىخوئىنەو ە . بۆيە حاجىش لە ئاخىر تەمەنىدا بىرپارى
داو ە ەەر بەكوردى بنووسى و ئەگەر چەند دىرە شىئەرى فارسى ەيە ئى ەەرەتى لاو ەتى و
فەقىايەتى ئەون . بەچى ديارە ئەم ئىنسانە خاوەن بىرە ، بىرۋاپى فەلسەفى و سىياسى خۆى
نەنووسىبى . بەلام پاش حاجى چ مىراتىكى ئەومان پى گەيشتو ە و دەس كەوتو ە ؟
حاجى وەك بەهەتۋى و ەناسە ساردى گەرە بوو و پى گەيشت ەەر وا بەهەژارى و
نەدارى و بىكەسى لە ولاتى غەربايەتى سەرى نايەو ە و تەنانەت نازانىن لەكوئ نىژراو ە و
گورەكەي پى نازانىن . بەلام تىكۆشەران و پووناكبىرانى ئىستاي كورد بەمامۆستاي شىئەرى
شۆپشگىرپانەي دەزانن .

ہیشتا لاو نا، میتر مندال بووم، له کونه به یازنکدا پارچه شیعر یکی فارسیم خوینده وه
وله بهرم کرد، ئیستاش له بیرم ماوه، چونکه به دلّمه وه نووساوه، نه گهرچی به داخه وه،
نازانم شاعیره که ی کنیه؟ راسته ئه م پارچه شیعره له چاو سهنه تی شیعریه وه نۆر پوخت
نییه و شاعیری سهنه تکار هیچ کاتیک «جست» و «گفت» ناکاته قافیه و «افغان»
و «شتابان» به قافیه ی «شایگان» ده زانی، بۆ خو شم نه گهرچی وه ک جاری دیکه ش
گوتومه و ده لیم قافیه له شیعردا مه رج نییه، به لام کیش مه رجه و نه وه که شیعر له نه سر
هه لداویرئ. پیم وایه ئه م شاعیرانه ی، شیعره عه رووزی ده لّین ده بی به ته واوی پریعایه تی
قافیه و ره دیف بکن. ئه مّا ئه م پارچه له باری نیوه روکه وه گه لیک پر و ده ولّه مه ند و
به هتیز و هه ست بزوین و کورته:

شنیدستم که مجنون دل افگار
چو شد از مردن لیلی خبردار
گریبان چاک زد با آه و افغان
بسه سوی تربت لیلی شتابان
در آنجا کودکی دید ایستاده

به هرجا چشم عبرت برگشاده
سراغ قبر لیلی را از او جست
همان کودک بخندید و بدو گفت
که ای مجنون تو را گر عشق بودی
زمن کی این تمنا می نمودی؟
میان قبرها را جستجو کن
ز هر خاکی کفی بردار و بو کن
ز هر خاکی که بوی عشق برخواست
یقین دان تربت لیلی در آنجاست

به‌ناوبانگترین چیرۆکی دلداری له پۆژه‌لاتدا داستانی له یلی و مه‌جنووه، که‌م شاعیری عه‌ره‌ب، فارس، تورک و کورد ده‌بینی که یادی ئەم گراوی و دلدارانە‌ی نه‌کردبێ. که‌م که‌س هه‌یه قه‌یسی عامیری که به‌مه‌جنوون ناوی ده‌رکردووه، نه‌ناسێ و نه‌زانێ ئەو لاره عه‌ره‌به ئاشقی کچه عه‌ره‌بی‌ک بووه، باوکی کچه‌که که له عی‌لیکی به‌ده‌سه‌لات و زۆردار و ده‌وله‌مه‌ند بووه، کێژه‌که‌ی نه‌داوه به‌مه‌جنوون و داویه‌تی به‌پیاوێکی وه‌ک خۆی ده‌وله‌مه‌ند. قه‌یس له سو‌ییان شیت بووه، خێل و هۆبه‌ی به‌جێ هێشتوووه پووی له چول و بیرونان کردووه و له ئینسانان بێزار بووه و خووی به‌گیانداران و درپنده و وه‌حشییه‌کان گرتووه و شی‌عری به‌گراوێیه‌که‌ی خۆی هه‌لگوتووه .

داستانی له‌یلی و مه‌جنوون بۆته هه‌وێنی شی‌عری زۆربه‌ی شاعیرانی پۆژه‌لات و له پێگای ئەده‌بی شە‌رقییه‌وه چۆته نی‌و ئەده‌بی غه‌ریبییه‌وه . به‌ه‌روای ئەده‌بدۆست و شی‌عیرناسان مامۆستای مه‌زنی ئەده‌بی فارسی نی‌زامی گه‌نجه‌وی گۆی هونه‌ری له هه‌موو که‌س پ‌فاندوووه و گه‌روه‌ی بردۆته‌وه و ئەو داستانه‌ی له گشت شاعیران باشتر دا‌رپشتوووه .

قه‌ومیه‌تی نی‌زامی تا ئێ‌ستا بۆ که‌س ساغ نه‌بۆته‌وه و کێشه‌ی له‌سه‌ره . فارس ده‌لێ فارسه و به‌لگه‌ی به‌ده‌سته‌وه: «پنج گنج» و شو‌ینه‌واره‌کانی دیکه‌ی نی‌زامی وه‌بالێ بۆ ده‌کێشن. تورک ده‌لێ به‌م ده‌لیله‌ی که گۆپی پیرۆزی ده‌نی‌و ئێمه‌دایه و له شی‌عیره‌کانی پا ده‌رده‌که‌وێ ئافاق خانمی ژنی له جنسی ئێمه‌یه دیاره تورکه، هه‌ر بۆیه‌ش گومبه‌زمان له‌سه‌ر دروست کردووه و پا‌زاندوومه‌انه‌ته‌وه . کوردی دۆ نه‌دیوی هه‌ژاریش ده‌لێ خوشکه‌زای خۆمه و ئەم شی‌عیره‌ش به‌به‌لگه دینێته‌وه:

چون مادر من رُیسَه کُرد
مادر صفتانه پیش من مرد

دریژدادی دهکا و دهلئی ئەم پەندی پیشینیان پاسته که گوتویانه: «خالان خوارزا مەزن کرد، مامان برازا بزر کرد». نیزامی لە ژێر سیبەری خالۆ عومەری دا، پەروەردە بوو و پێگەییووە کەوابوو کوردە. منیش دەلێم کابرا گوتهنی ههjian پیاوی درۆیه نین. هەرسێک دەلیلیان ههیه و کەخوداییان لەنتوان دەکەم و دەلێم:

نیزامی لەوهی مەزنتەرە لە چوارچێوهی تەنگی نەتەواپەتیدا بگونجی و پەییوهندی بەمروڤایەتییهوه ههیه: هونەرەکهی مایه‌ی شانازی ئینسانیهته و بەشاعیریکی مەزن و پیاویکی گەوه‌ری بناسن و کێشەیی لەسەر مەکەن.

نیزامی بۆ خوێشی هەستی نەتەواپەتی و بەرچاوتەنگی بەشێعرەکانییهوه دیار نییه. بەو هەموو شوێنەواره جوانه فارسییهوه منەت لەسەر فارس ناکا و نالێ: «عجم زنده کردم بدین پارسی». ئەوینی بەتینی ژنەکهی که دیاره چەندی خۆش ویستوو و پاش مردنی چ شینیکی بۆ گێژاوه بەرهو «پان تورکیزی» نەبردوو. ناز و نەوازیشی دایکی و نان و نمەک و جلو بەرگ و پەروەردەکردنی خالی نەیکردۆته کوردیکی پووت. پەنگە هەرسێک زمانی زانیین. شێعرەکانی شاهیدن که نەک هەر فارسی زانیوه بەلکو له پیزی گەوره‌ترین شاعیرانی فارسیدايه. ئەدی به چ زمانێک ده‌گەڵ ئافاق خانم دواوه؟ دەزانین تورک زۆر بەزەحمەت فێری کوردی و فارسی و زمانی دیکه دەبن، ئەو ژنه خۆشه‌ویسته‌شی خۆ کەپ و لال نەبووه، دواندن و لاواندەوه و نازکێشانی ویستوو. ئەم چیرۆکانی دایکی بەمنداڵی بۆی گوتوون بەناشکرایي له شێعرەکانیدا پەنگی داوێتهوه وەک لەم شێعرەدا دەردەکهوێ:

کردی خرکی به کعبه گم کرد
خر باز جست و اشتلم کرد

کەوابوو کوردیشی زانیوه.

خانی شاعیری مەزنی ئێمەش داستانی بەناویانگ و درامی کهم وێنەیی مەم و زینی

له سهر ئوسوولى نيزامى داپشتووه، شيعره كانى له سهر كيشى له يلى و مهجنونه كهى ئه وى و دياره له ژيژ ته ئسيري نيزاميدا بووه . به لام جياوازييه كى زڅر له نتيوان ئه م دوو داستانه دا هيه . له بارى پوالهت و شيوه دا، نيزامى له پيشتره، هه رچه نده نه زمى خانى چه پى ده بهر نه زمى نيزاميدا نيه، كيش و قافيه ي ههردووكيان تا ده ستي له سهر دابنيى سوار و په وان و پاراوه . ئه م ما زماني نيزامى له زماني خانى سوارتر و ليك و لووستر و له بهر دلانتره . به داخه وه كوردويه كهى خانى وشه ي عه ره بى په قى نامۆى وى تيدان كه قاموسى فيروزاباديش نه يگرتوون . ئه وش هه روا بى بنۆس و عيلله ت نيه . خانى له سه رده مى ده سه لاتى بنه ماله ي سه فه ويذا ژياوه و هه موو فارسى زانتيك ده زانن له و سه رده مه دا زماني فارسى تووشى چ پاشه كشه و تهنگانه يه كه بووه و دياره زماني كورديشى ده گه ل خۆى به ره و هه لڅيژ بردووه . ده نا زماني كوردى ئه وه نده ش هه ژار و كه م وشه نيه، هيته ده قه رزدارى زماني ديكه بى .

به لام له بارى نيوه روكه وه بى ته عه سووب، ده ليم: «خانى له پيشتره» ئه وش له خورا ناليم . قاره مانى چيروكى له يلى و مهجنونى نيزامى ههردووك عه ره ب بوون . ئه ويش هه رچه ند زڅر زانا بووه، ته بيه ييه نه يتوانيوه وهك عه ره بيك شاره زاي پيوشوين و چلونايه تى ژيان و فه رهنگى عه ره بى بى . خانى چيروكه ناياه كهى له به يتيكي كوردى وه رگرتووه و قاره مانى كوردى هه لڅيژاردووه . بۆيه هه تا پيى كراوه خۆى له ئه فسانه پاراستووه و به ره و واقع چوو . ته نانه ت ئه گه ر به وردى سه رنج به نه دپامى مه م و زين بو تان ده رده كه وي له زڅر جيگايان كه هاتوو له واقع دووربيته وه له ئه ستي خۆى داپنيوه و ده لى: «بيستومه، بۆيان گيڤامه وه و يا خه ونيان ديوه» . خانى هه ژار په روه رى و ديفاع له بى ده سه لات و چه وساوانى گه ياندو ته راده يه كه كه هيته ديك كه سى دياره نه زانى هيئاوه ته سه ر ئه م به روايه كه ئه و سى سه د و په نجا سال پيشتر بيروباوه پى چه پى بووه!!!

خانى ويده چى خهريك بووبى وهك نيزامى پيچ گه نچ بنووسى . جا توانيويه تى و شويته واره كانى جگه له مه م و زين بزر بوون و له نيۆ چوون، بۆمان روون نيه . هه ر ئه وه نده ده توانم بليم ئه و كه له چل و چوار ساليده مه م و زيني ته واو كردووه، ده بى پيش ئه و، به م دله پر هه سته و به و ته بعه په وانه وه، شتى ديكه شى نووسيبي، نه و به هه ر به شى ئه وه نده ي مه حته ل نه كردووه تا چل و چوار سالى هه ر ئه و دوو شوينه واره ي بى . چل و چوار سال ته مه نتيكى نيونجييه، ئه گه ر پتر ژيا بى كه هيچ پوون نيه پاشانيش ده بى شتيكى دى له پاش به جى مابى . ئه م ما چمان به ده سته وه نيه ديسان وهك، كوردتيك شوكرانه بژيڤم، ئه وه نده شمان له ده سدا هيه .

بىگومان خانى لە نىزامى فېر بېوھ كە لە دوايى مەم و زىندا سالى تەواوكردنى
كتىبەكەى و تەمەنى خۆى بكا تە شىعر و بلى:

لەوړا كو دهما ژ غەيب فەك بوو
تارىخ ھەزار و شىست و يەك بوو
نىسال گەھشتە چل و چاران
وى پىشروى گوناھكاران

پېم وايە مامۆستاي خوالىخۆشبوو سەججادی كە پاش مردووان ھەر پەحمەت باشە،
خراپ لەم دوو شىعرە گەبېوھ بەبۆچوونى من، خانى لە ١٠٦١ دا مەم و زىنى تەواو كردوھ
و ئەودەمىش خۆى چل و چوار سالى تەمەن بوو. ئەو كەسانەى بەگوتەرە شت نانووسن و
كەمىكى بىر لى دەكەتوھ و مېژوو دەخویننەوھ دەزانن ئەو سەردەمە پەشتەرىن سەردەمى
مېژووى كوردە. چونكە سەردەمى كيشە و شەپى نىوان دوو دەولەتى بەدەسەلات و ژۆردار
و لەكنەخۆ مسوولمانى ئەو كاتە بوو. شەپى بەينى سەفەوى و عوسمانىيەكان زياتر لە
كوردستان و لەسەر زگى كوردى بەستەزمان و لىقەماو كراو. زولم و ژۆرى ستەمكاران و
لىقەوماوان و بىن ھىز و بىن دەسەلات لەو سەردەمەدا ھەستى نەتەوايەتى خانى بزاوتوھ
كە لە دىباچەى مەم و زىنەكەيدا دەرى بېوھ و دەلى:

ئەز مامە د جىكەتا خۆيدا
كورمانچ د دەولەتا دىيدا
نايا بە چ وەجھى مانە مەحرووم
بىلجوملە ژ بو چ بوونە مەحكوم

ھەستى نەتەوايەتى خانى ھەستى كوړى ناسيونالىستى نىيە. ھەستى ئىنسانى
شاعىرىكى ھەسساس و بەشەردۆستە كە نەتەوھكەى خۆى خۆش وىستوھ و بەمەحرووم
و مەحكومى دىوھ و زگى پىى سووتاوھ و دىفاعى لى كردوھ. خانى ئىنسانى خۆش
وىستوھ و ستەم و ناھەقى ئەم ھەستەى تىدا بزاوندوھ كە لە بەدبەختترىن و مەزلوومترىن

ئىنسانى كورد پشتيوانى بكا .

نيزامى و خانى وهك دوو شاعيرى موسلمان له پيشهكى ككتيپه كانياندا همدى بينايى چاوان و ئاوديرى ديمه كاران، خوداي مه زنيان كردووه و به خوشه ويستى خودا و پتفه مبهري گه وړه و نازدار و پياوچاكيان هه لگوتووه و هه ر دووك له و باسه دا سه ركه وتوون .

به لام كه وهك شاعيره كانى پيشوو هاتوونه سه ر باسى مير و مه زنان، به ته واوى ليك جوئ بوونه وه، نيزامى پيئ هه لگوتوون يا نه و په پي گله يي لئ كردوون، به لام خانى به نازايه تى کوتاوانى و تاوانى كوپره وهري و چه رمه سه ري هه ژاراني بن دهره تاني خستوته نه ستوى نه وان .

له باقى مه به سه ته كانى په راوپيژى داستانه كهيدا خانى وهك عاريفيكي ليزان و دلسوژ دواوه و نه وه ننده به خشنده و به په حم بووه كه ته نانت به كره مه رگه وه پى به دغه پى، پاش كوژدان و بوون به چه قلى مه م و زنيان، به خشيوه و به خه ونى پياوچاكيك كردويه به دهره كانى دهركى كوژشكى به هه شتى مه م و زنيان . په ننگه خوينا ر وه پوز بووين و پيئ وابن زورم دريژداد پى كردويه . به لام من پيم وايه زورم ميشكى خوم كوشيوه تا نه م باسه كورت بكه مه وه و بچه سه ر باسى عه لى ناشق . پاست بن يا نه فسانه «ده گپنه وه زه مانى زوو له ئاوه دانبيه كى نه م كوردستانه دا لاويك ژياوه كه ناوى عه لى بووه . عه لى گيروده ي داوى نه وينى كچى مه لاي ئاوه دانى بووه . مه لازاده ي شوخ و شه نكيش دلى به عه ليه وه بووه . نه وينى نه و كوړ و كچه وهك نه وينى له يلى و مه جنوون و مه م و زين، نه وينيكى پاك و خاوين و ناسمانى و دور له هوا و هه وه س بووه . خوازينيكه رى ناردوونه سه ر كيژى مه لا . به لام شو فار و رپاباز و دووزمان كه هه ميشه بوون و وا زووش بنه بپ نابن، چوون ده كه ليشه ي ماموستاوه و نه يانه يتشتووه كچه كه ي بداتئ و پييان سه لماندووه مه لازاده بۆ بوړه پياو نابن .

كوپى سه ودا سه ر وهك قه يسى عاميرى له سوئى گراوييه كه ي كه به داخه وه ناوى نازانين شيت و دين ده بن و ئاوه دانى به جئ ديلى و ده س ره كيتوان ده دا . نه مبيستووه ده كه ل كيتويان ببيت هه اوده م . به لام شه و پوژ به شاخندا گه پاره و به يت و باو و لاوك و هه يرانى كوردانه ي به ياره كه ي هه لگوتووه .

جبي داخه له وانه چمان وه ده س نه كه وتوون . به چه قاله ، به لالووكه كيتويلكه ، گپوژ و كرويسك و گيا و گولى كوستانان ژياوه ، جاروبار شوان و گاوان و په وكه وان نانى په قيان به خيرا خويان داوه تئ، چهند وا ماوه ته وه پوون نيبه . كچه مه لاش هه موو هه لالى دونياى

لە خۆى حەرام كەردووه و قەت لە ژوور نەهاتۆتە دەر و كەسى نەدواندووه و شەو و پۆژ گەراوه .

مەلای موسڵمانى كورد زگى پىيان سووتاوه و بەزەبى پىدا هاتوون و كچەكەى بەزۆرەملەى نەداوه بەكۆپى ئاغا يا كۆرە مەلایەكى وەك خۆى، يا بازگانىكى دەولەمەندى شار، بۆ خۆى وەبەندەنان كەوتوو و عەلى كە ئىتر بە عەلى ئاشق ناوبانگى پۆبىوه و بەهەزار زەحمەت دۆزىوبەتەوه، دڵخۆشى داووتەوه و بەلێنى داووتى چىدى بەقسەى دووزمان و شۆفاران نەكا و كچەكەى بداتى .

عەلى ئاشق هاتۆتە ئاوهدانى، مەلا نوشتەى بۆ نووسىوه، دایكى سەرى دەپلاو و گۆشتى گرتوو، دەستە براكانى دەورىان داوه و قسەى خۆشيان بۆ كەردووه تا ژىوێلە بۆتەوه و هۆشى هاتۆتە سەرەخۆ . مەلاش بۆ خۆى كچەكەى لى مەرە كەردووه و بەجلووبەرگ و جىازى خۆى بۆى سوار كەردووه . سواری كورد پەمبازىيان لە پىش كەردووه، تەقلەيان داكوتاوه و جلىتەيان هاویشتوو . دەستە خوشكەكانى سەمايان لەپىش كەردووه، دایكى زاوا و پىرێژنەكان ئاوینەيان بەرەو پووى پاگرتوو، بەربووك سواری ئەسپى بارگە بووه، خەزم و كەسوكارى پىاوى عەلى لە سەربانەوه شاباشيان بەسەردا هەلاویشتوو، مندال تىك وەرەوكتوون و شاباش و نوغل و نەباتيان كۆكردۆتەوه، بووكيان لەسەر كورسى دابەزاندوو . دوو برازا پىلیان گرتوو و بەرەو پەردوویان بردوو . لەو حالەدا عەلى لەبەر بىلایە پراوەستاوه و دەستى لە بناگۆى ئاوه و ئەم بەندانەى پى هەلگوتوون:

مەجلىسى ئاشقان گىراوه

ساقى لەنێو پراوەستاوه

پىالەى عىشق نۆش كراوه

بەخێر هاتى پەرىزاده

بەخێر هاتى

بەسەر چاوى دەمن هاتى

بەچىم زانى كە تۆ هاتى

بەدەنگى تۆق و خەرخالان

عەلى عاشق!

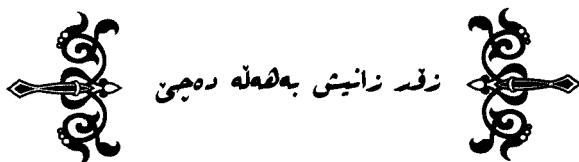
نه گهر عیشقت زمانى بى
 سه د جار عومرت زوو فانى بى
 حه فیه ئیخلاص په نهانی بى
 مه لازاده به خیر هاتى!
 مو تریب! لی ده بینای سازت
 به ختت سووتی له بو نازت
 جووتی ساقی گواره زیرن
 مهی له مهی خانان ده گیرن
 ناشقان له پری وهرده گیرن
 قوریانت بم ئه ی بای واده
 تارا له سهر له یلم لاده
 به ده ستووری حاکم زاده
 مه جنوون یه کی دهرده دار بوو
 به تیری عیشق گرفتار بوو
 چونکه له یلی وه فادار بوو
 مه جنوونه که ی له کیوانم
 دایم دل پر له هیجرانم
 بو خالی له یل په ریشانم
 خو زگه ی به فهره هادی چینی
 خه ریکه له سهنگ تاشینی
 نه ویش بو عیشقی شیرینی
 قوریانت بم شه مال وهره
 ئه و کاغه زه له بو بهره
 بیده به ده سستی دل بهره
 ساقیم ده وی شه راب یینی

عەكسى خۆى تىدا بنوئى
 نىننالىلاى لى بخوئى
 بهو چاوه گيانم دهستىنى

كه دهگاته ئىره شادى مه رگ ده بى و گيانى پاكى به خودا ده سپىرى و له بهر ده ركى
 پهردوو ده كه وئ.

ئوه بوو سه رگوزشتهى عەلى ئاشق مه جروومى كورده وارى. له به يته كانى كورديدا
 زياتر گراوى شىنى بۆ كورپه حەيران گىرپاوه، وهك شىنى زىن بۆ مه م، شىنى خانزاد
 و خەزال بۆ لاس، شىنى خەج بۆ سىامەند، شىنى سىنجان و ئايشه گول بۆ سوارى
 خۆيان لىره دا شىنى كچه مه لا بۆ عەلى ديار نىيه. ده زانن ده بوو چ شىنىكى بۆ بگىرپى؟
 به ئاواته وه م كه دهنگ خۆشه كورده كان ئەم به ندانه و پراى ئاهەنگى شمشاللىكى مه جزوون
 بلەين و شاعيره لاوه كانمان ئەم چىرۆكه بكه نه داستانىكى شىعرى درىژ. بۆ سه رچاوهى
 داستانى مه م و زىن و له يلى و مه جنوونى نىزامى هەر به يتىكى وا نه بووه؟

وتاره کهى مامۆستای مه زن و زانای کورد توفیق وهه بی به پێزم له گوارى پهروه رده و زانستدا وه به رچاو که وت و سه رنجى پاکیشام. پاش یه ک دوو جار خویندنه وه و چه ند جار پیداجوونه وه هه ر چۆنیک بوو شتیکم لى هه لکړاند.

خودا مامۆستای گه وره مان پاره ستاو و پایه به رزتر بکا. خۆی پێچکه ی بۆ شکاندوین و فێری کردوین په خنه بگرین و له هه له ی زمان نه بووین. که وابوو نه گه ر کوردیکى ساکاریش په خنه ی له مامۆستایه کی زۆرزان گرت. نه به ردی به کابه داداوه، نه کوفری چوار ئیمامانى کردوه و نه ده بین سه نگه سار بکری. چونکه جارى وایه زۆرزانیش به هه له دهچى.

پاش شیو و وه رددانه وه ی پوخت و وردی وتاره کهى مامۆستا هاتمه سه ر نه م به وایه که ماشاللا، هه زار ماشاللا ماموستا له و دوور ولاته وا له (زانستی) خۆیدا سووتاوه و هه لچراوه و نه وه نده توند له به ر پاچوو که بى نه وه ی خۆی هه ست بکا وه ک هه موو ئینسانیک تووشی هه له ده بین، دیاره هه له ی پیاوی وا به ناوبانگ و چن گه وره ش وه ک هه له ی ئیمه مانان نییه و زیانى گه وره ده گه یه نى.

لا حياء فى الدين، په رۆینیکى قایم بن، وتاره کهى مامۆستام زۆر شه پرزه و شه پرۆ هاته به رچاو، په نگه ده ریای بن به ستیتنى زانستى مامۆستا وا شه پۆلان بدا که نه ده بی تیدا نوqm بووین و مامۆستا هینده زمانى بێگانه فێربووین که کووردیه ساکاره کهى خۆمانى

له بیر نه مابین. یا نه وه یان پتر ویده چن، زمانی زانا و زمانه وانان له گه ل هی بۆره پیاو و که پر کرمانجان فه رق و جیاوازییه کی زۆری هه بێ.

من وام لیک دابووه که مامۆستا له کاتی نووسینی ئه م وتاره دا به فارسی بیر کردۆته وه و به کوردی نووسیویه تی. چونکه شپۆه ی داڕشتنی پسته کانی زیاتر وه ک فارسی ده چن تا کوردی. به لām کوردی کی ئینگلیزی زانی خوینده وار ده یگوت نا مامۆستا به ئینگلیزی بیر ده کاته وه و به کوردی ده نووسێ.

جا هه ر چۆنیک بێ قسه ی من بێ یا هی ئه و مامۆستا به فارسی بیر بکاته وه یا به ئینگلیزی ئه م پاستییه ناگوپێ که پسته کانی وتاره به نرخه که ی ماموستا زۆربه یان کوردانه دانه پێژراون و تامی کوردی ناده ن ده لێ نا، فهرمۆن یه ز دووره گه ز نیزی که ئه م عیبارته سه ره له نوێ بخویننه وه و حوکمی له سه ر بده ن. «له به ره وه دان نه نان به هه له ی زمانیدا پاش ئه وه پێ زانرا گوناهی که لێ نه بووردنی». جارێ با کارمان به وه نه دا بێ پسته که مه به ست به ده سه ته و نادا و (دان نه نان) مانای ئیعترا ف نه کردن و پێ لێ نه نانه. نه ک چاو لێ پۆشین و خۆ گێلکردن که وادیاره مه به ستی ماموستا بووه. من ده لێم پسته که کوردانه دانه پێژراوه و چاکی سه ره نه گیراوه. «گوناهی که لێ نه بووردنی» وشه کانی هه موو کوردین، به لām هه ر که س که میک فارسی بزانی تیده گا مامۆستا «گناهیست نه بخشودنی» فارسی له میشکیدا داڕشتوه و گوناهی که لێ نه بووردنی به قه له مدا هاتوه. ده نا بۆ خاتری خدا کوردی چۆن وا ده نووسرێ؟ وتاره به نرخه که ی مامۆستا به داخه وه وشه ی کلک و گوێ بپا و پسته ی شیوا ی تری تیدا هه ن. به لām نا کرێ له سه ر یه ک یه کی ئه وان بدویم. کورد گوتویه تی «چ که وێژیک چ مه وێژیک؟».

شتیکی ترم به لاوه سه یربوو ئه ویش ئه وه یه مامۆستا که به کوردی زانیکی گه وره ناویانگی پۆیویه. چۆنه له م وتاره دا بێ ئه وه ی دامابێ و ناچار بێ وشه ی بیگانه ی به کاره یتاوه. بۆ نموونه له باتی نه ته وه که کوردییکی په سه نه قهومی عه ره بی و له باتی نێوان مه یانی فارسی نووسیوه.

دیاره من له و که سانه نیم پێم وایه نووسه ری کورد هه قی نییه له کاتی ناچاری و پێویستیدا وشه ی بیگانه به کاربێتی و هه ر که وشه یه کی بیگانه م له ناو نووسراویکی کوردیدا په چاو کرد، پێم وابێ ئاسمان کۆله که ی په پویه و قیبله که چ بووه و پردی قیامه ت پساوه.

به لām به و حاله وه به هه قی خۆمی ده زانم په خنه له مامۆستا توفیق وهه بی بگرم، چونکه

نډو له وکسانو بو که پڅکه ی پته نووسینی تهخت کرد.

من له سهرده میځدا خریکی کوردی فیږبون بووم که پرسنگی که لاویڅی که ش خریک بوو ورده ورده ناسوی لیڼ و تهماوی زمانه که مان، پوون و پوونتر بکاته وه و فولکلوری نه ده بیمان ببوورښتته وه و نه ده به که مان به ره و پيش به ری و به ردی بناخی زمانی په کگرتوی کوردی دابمه زړین.

کوردی ساکار ده لڼ گوناځیکه بو لڼ بووردن نابڼ، گوناځیکه لڼ بووردنی نییه، گوناځیکه ناکړی لڼی خوش بی. به بپوای من نه و که سانه ی پسته له سهر شپوه ی زمانی بیگانه داده پڅڼ پتر زیان ده که یه نن له و که سانه ی وشه ی بیگانه له کار دین. به داخه وه ده بڼ بلیم که نه م مترسییه هه پشه له زمانه که مان ده کا و ژوریشی په ره گرتوه.

ماموستای به ریز، دیسان نووسیویه تی «من به م چهند وشه پيشه کیه ویستم زه مین ناماده بکم بو نه وه که گله یی نه کړی لیم که دهس بده مه کولینه وه له ...»

من جوتیاری کوردم دیبوو زه مین ناماده بکا بو چاندنی توور و گیزهر و چه قاندنی تووتن و ته ماته. به لام له زانای کوردم نه بیستبوو زه مین ناماده بکا، بویه سهرم لڼ شپوا و له دلۍ خومدا گوتم: خودایا زه مین ناماده بکم لیرد چ مانه یه کی هه یه؟ خودا پراوه ستاوی بکا ماموستا له داوینۍ وتاره که دا مانای لڼ دابوه.

زه مین ناماده بکم: حازر کردن «نه مردین و نه م جوره مانا لڼ دانه وه شمان دی» تیگه ی شتم مه به ستی ماموستا ده بڼ «زه مینه» ی فارسی بڼ که ژور جار له کور دیدا به کار ده ښندرئ. به لام خوا هه قه نیستاش نه م زانیوه ماموستا بو وهک به ی تالی ته پرده ست باسکی لڼ هه لمالیوه و کلکی په پاندووه و نه رگزه ی بریوه و نژدی کردووه؟

به لام هر له و کاته دا ماموستا و هاوکاره کانی له دهنگی گیتی تازه دا خریک بوون فیږی کوردی پته نووسینمان بکن. هر نه و په له په له و کوردی پته نووسینه بوو به جاریک رایه ل و پوی تیگداین و سهری لڼ شپواندین و شاعیر و نووسره لاره کانمانی به هه له برد، تا که یشته جیگایه ک شاعیر بڼ به هستیار و شاعر بڼ به هه لبه ست و قافیه بڼ به سهر و و خزمهت بڼ به پازه و نیمزا بڼ به واژوو و نیستاش هر نه بریتته وه و توی هر بکا.

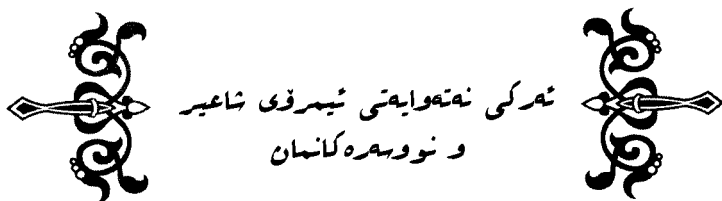
ماموستا نه و ده می نیمه ی فیږ ده کرد که به هیچ جور توخونی وشه ی عره بی نه که وین و وامان لڼ هات هه رچی عره بی نه بوو به کور دیمان زانی و نه و خو له عره بی پاراستنه سهدان وشه ی دزیوی بیگانه ی خسته زمانه که مانه وه که نیستا بومان له گیزه و نادرین.

و نه بێ له لایه ن که سی که وه هاوێژاوه ته زمانه که مانه وه که هه رچه نده ئاگادار نه بووه له فۆتۆلۆژی کورد و فارسی، زۆر به په رۆش بووه بۆ بڵاوکردنه وه ی کوردی په تی له سلێمانیدا ئه وه که سه یا فه یلی بووه، یا که له هوپی یا له کی»

منیش ئه وه نده ی ئێ زیاد ده که م و ده لێم: ئه وه کابرایه هه م زۆر که پریده بووه و هه م زۆر به ده سه تلات چونکه ئه وه وشه ی هه ر له سلێمانیدا نه کردۆته باو و به شیکی زۆری کوردستانی پێ گرتۆته وه .

ده گێرپه نه وه ده لێن هه رێق شاعیری بێ به ش و چاره په شی کورد، جاریک ده ردی دلی ده کرد و ده یگوت: بۆ پاروه نا ئێک هه موو گوندیکی کوردستان که پاو م به لام نازانم سه رم به هه موو مالتیکدا کردووه یا نا؟ منیش وه ک هه رێق که پریده م و هه ر له پشت ته پی ته نیشت مه ها باده وه تا ده رکه زنی نیزیکی سلێمانیم دیوه و ته ماشا ده که م ئه وه کابرایه ش دی بویری نه کردووه و به زه بری کو تک وشه ی زانستی به سه ر هه موو دانیش توانی ئه وه مه لبه نده فراوانه دابریوه . به لام زۆر پێش شه پی یه که م راست یا غه له ت زانست به مانای عیلم به شیکی زۆری له کوردستان ته نیوه ته وه . به لام زانست پێم وایه جگه له ماموستا به زمانی که سدا نه ها تووه منیش نازانم زانست به پیی کام ماده ی ده ستووری دروست کراوه به لام هه رچی کێشام و پێوام هه ر سێ نوخته ی له زانشت که متر بوو. نازانم بۆ ئه وه یان غه له ته و ئه وه یان راست .

لە خەباتى پزگارىخوازانهى گهلاندا هەميشە شاعىر و نووسەرى پووناكبىر و پىشپەو
نەخشىكى گرنگ و بەرچاويان هەبوو و ئەركىكى مەزن و پىرۆزيان بەجى گەياندوو .
يەكەم هاوارى پزگارى نەتەوەكەمان لە گەرووى شاعىرىكى مەزن و هەلگەوتوو هاوتە
دەر و لە چيا بەرز و سەرکەشەكانى كوردستاندا دەنگى داوئەتەو و باپىرە خەوئالووەكانى
ئىمەى لە خەو راپەپاندوون و شىرى پى سوون و ناردوونى بۆ كۆپى خەباتى پزگارىخوازى .
ئىستاش پاشا رابردنى گەلىك مانگ و سال دەنگى نىر و دلبرى (خانى) وەك وەحى
ئاسمانى لە گوپى تىكۆشەرانى نەبەزى نەتەوەى كورددا دەزرنگىتەو و ئەو دەنگە زولالەيه
ناهيلى وەنەوز و وىزىنگ بەدەن و خەو بيانباتەو و لە كاروانى خەبات بەجى بىتەن .
خەباتى گەلى كورد لە كوردستانى ئىراندا ئىمىرۆ پى ناوئەتە قوناخىكى نوئ . خەباتى
گەلەكەمان خەباتىكە عادلانە و پەوا بۆ ئەستاندى مافى نەتەوايەتى پىشپىلكراوى خۆى .
خەباتىكە لە دژى دىكتاتۆرى و سەرەپۆيى پزىمى كۆنەپەرستى پاشايەتى و بەشىكە
لە خەباتى دژى ئىمپىريالىستى و ئازادىخوازى گەلانى جىهان . گەلى ئىمە تىدەكۆشى
بۆ پىكەيتنانى ئىرانىكى سەرەخۆ و ديموكراتىك بۆ كوردستانىكى ئازاد و خودمختار
لە چوارچىوئەى سنوورى ئىراندا . گەلى ئىمە وىرەى گەلانى تىرى ئىران خەبات دەكا بۆ
پووخاندنى دىكتاتۆرى و تاراندنى ئىمپىريالىزم لە ولاتەكەمان .
ئەركى شاعىر و نووسەرە پىشكەوتووەكانىشمان لە هەلومەرجى ئىمىرۆدا پشتىوانى

كردن و هاندانى تىكۆشه رانى ئىم قۇناخى خه باته كه مانه . ئىركىكى گه وره و گرنگه ،
ئىركىكى پىرۆز و خاويته و ئىركىكى سووك و هاسانىش نىيه .

شاعىر و نووسره نىشتمانپه روه ره كانمان له قۇناخى ئىمپۇدا بۆ به جىگه ياندنى ئىم
ئىركه پىرۆزه ده بىن له ناو خه لكدا بۆين، له كۆمه لانى زه حمه تكىش و چه وساره و خه لك
جوئى نه بنه وه . له پىشه وه ئاگادارى وه زعى ژيان و به پىچوون و خه باتى ئىوان بن و هست
به ئىش و ژان و ئازاريان بكه . له ژيانى پۇژانه ئىوان ئىلھام وه رىگرن و له گه ل ته جره به
و زانستى خويان تىكه لى بكه و بىكه نه مايه بۆ نووسراو و شىعر .

شاعىر و نووسرى كورد ده بىن ئىمپۇقه لىمى به قازانجى زۆرىه ي گه له كه مان بگه پۆ و
به زمانىك بنووسن جوتيار و كاسىكار تى بگا . ده بىن زمانى شوان و گاوان و سه پان بزانى،
ده بىن بۆ زه حمه تكىشان بنووسن و ئىوان هان بدا بۆ خه بات . نووسىن و شىعرى ئىمپۇمان
تا ساكارتر و بىن گرى و گۆلتر بىن، زياتر خزمهت ده كا .

شاعىر و نووسرى ئىمپۇمان ده بىن شوينه وارى شاعىر و نووسره پىشكه وتوه كانى
جيهان موتالا بكه و شتى تازه و نوئ فىرين و له ته جره به ئىوان كه لك وه رگرن و
به رگى كوردى ته وارى له بهر بكه . شاعىر و نووسرى ئىمپۇيان ده بىن له دژى پىوشوئىنى
كۆن و ناپه سهند خه بات بكه و له كرده وه دژىو په خنه بگرن و پىگاي پاستى ژيان
به خه لك نىشان بدن .

شاعىر و نووسرى كوردستان نابى ئىوه نده به رزه فې بن كه خه لك نه يانگانى و له ژىرپا
تىيان هه لىپوانى و له قسه يان نه كا . له بىريان نه چى پۆله ئىم گه له ن، له باوه شى ئىو
چيا و كه ژىدا په روه وازه بوون و ده بىن پاداشتيان بده نه وه ، پاداشتىكى مه عنه وى و به كه لك،
پاداشتىكى جوان و ساكار، پاداشتىكى به نىرخ و بىن پىچ و په نا .

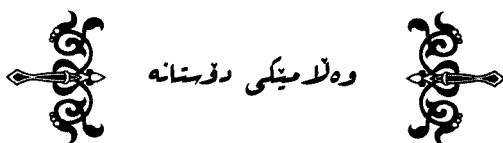
به داخوه ئىستاش له كوردستانى ئىراندا نووسىنى كوردى تاوانىكى گه وره يه و بۆيه ش
ئىركى گرنگ و گه وره ئى ده بى له ئىستۆى شاعىره كانه . شىعر هاسانتر ده ستاوده ست
ده كا، زووتر له بهر ده كرى و چاكتىر بلۆ ده كرىته وه و كه متر به لكه ده داته ده ست دوژمن .
نالين ئىركى شاعىره پىشكه وتوه كانمان له هه لومه رجى ئىستادا كه دىكتاتورى بالى
په شى به سه ر ولا ته كه ماندا كىشاوه ، كارىكى هاسان و بىن مه ترسىيه . به لام هه ر ئىو قسه ي
شاعىرى گه وره و ئازادىخوازى تورك (نازم حىكمه ت) وه بىر دىننه وه كه ده لى: «ئىگه ر
من نه سووتىم، ئىگه ر تۆ نه سووتى، ئىگه ر ئىمه نه سووتىن چۆن پووناكى له تارىكى
په يدا ده بى» .

تەركىي نەتەوايەتى ئىمىرلى شاعىر و...

شاعىرە نىشتەمانپەرۋەرەكانمان دەزانن گەلەكەمان ئىمىرۆ لە ھەمىشە پتر پىۋىستى
بەورىنگەى خەمپەرۋىن و ئاسمانى ئەوان ھەيە . ھەستى نىشتەمانپەرۋەرى و ئەركى نەتەوايەتى
و ئىنسانى ناچارىان دەكا لە سزا و ئازار نەترسن و بىدەنگ دانەنىشن .

پۇژنامەى كوردستان، ژمارە ۳۰، سەرماوەزى ۱۹۷۳/۱۳۵۲

دۆستیکی زانا و ورد و خۆشه‌ویستم کارتیکی بۆ ناردووم و نووسیویه‌تی:
«ئەم غەزەلە جوانە ی بەم شیعەرە تەپ و ناسکە دەس پێدەکا ئی کام شاعیری کوردە؟»

هێندە بێزاری کە زانیومه بەزاری نایهوه
دوور له بالا کەت سه‌رینی ناھومیڤدیم نایهوه

من هێندە بەهۆش و گۆش نیم هەر شیعەریکی لێم بپرسنەوه بزانم ئی کێیە؟ بەلام
بەهەلکەوت خاوەنی ئەم شیعەرە دەناسم و تەنانەت دەزانم بە چ بۆنەیەکەوه گوتراوه .
چونکە پەنگبێ زۆر کەسی تریش بن نەزانن ئی کێیە؟ بەم وتارە جوابی دۆستەکەم داوه
تا هەم ئەو وەلامی خۆی پێ بگا و هەم خۆینەرانیشت کەلکی لێ وەرگیرن .
ئەم غەزەلە بەهەڵە لە دیوانی نالیدا چاپ کراوه ، بەلام ئی ئەم شاعیرە بەرز و ناسک
خەیاڵ و نەمرە نییە . بەلکو ئی شاعیری پەنجەپۆ و چارەپەش مەلا سألحی حەریقە .
دیارە شاعیری سەر بەنەتەوه بێ بەش و زۆر لێکراوه‌کان بەختەوه‌ر و کامرەوا نابن .
هیچ شاعیریکی کورد نانا سین ژانیکی خۆش و باشی رابواردبێ . بەلام لە هەمووان
چارەپەشتر ، لێقەوماوتر و هەژارتر حەریق بووه . ئەم شاعیرە مەزنە کە ئەگەر دیوانەکە ی

بەپىكوپىكى كۆكرابايەۋە دەمانزانى يەككىك لە شاعىرە ھەرە باشەكانى كوردە، ژيانىكى
 زۆر تال و تفت و پىر لە كۆپرەۋەرى پايۋاردۋە، لە تەۋاۋى ژيانىدا ئاھى خۆشى لە دلى
 نەگەپاۋە. لە سالەكانى دۋاۋى تەمەنىدا كۆپر و كۆلەۋار و گىردەنشىن بوۋە و كەم بەختى
 پاش مردنىش يەخەي بەرنەداۋە و بەنەناسراۋى ماۋەتەۋە. بەشى زۆرى شىئەرەكانى فەوتان
 و ئەگەر نەفەوتابىن ھىچ نەبىن چاپ نەكران، ئەۋى چاپىش كراۋن ئادارىيان بەسەر پادارەۋە
 نىيە.

چەند سال لەۋەى پىش لاۋىكى بەزەۋق و شىئەردۆست و زانا بەشى زۆرى شىئەرەكانى
 ھەرىقى كۆكردىۋە، دەتوانم بلېم پىكوپىك بوۋن و يەككىك لە شاگرەكانى ھەرە زانا
 ھەرىقىش كە ھىشتا مابوۋ يارمەتى دابوۋ منىش تەماشام كرد و لىۋى پازى بوۋم و
 ھەرىقىشەم ناسى و پىم وابوۋ، باشتىن شاگرەدى تاللىيە ۋەك بزانم نەيتۋانى چاپى بكا،
 بەلكو لەنئويىش چوۋە. ھەرىق نەك ھەر باشتىن شاگرەدى تاللىيە ۋەك بزانم نەيتۋانى چاپى بكا،
 تاللىيە ۋەك بزانم نەيتۋانى چاپى بكا، تاللىيە ۋەك بزانم نەيتۋانى چاپى بكا،
 سەيد پەشىد، ەلى بەگى ھەيدەرى و سەيفى قازى كە خۆى خاۋەنى قوتابخانەيەكى
 شىئەرىيە، ھەموو شاگرەدى ھەرىق بوۋن. دەلېن مەشت نەموۋەنى خەروارە ئەۋە لە خوارەۋە
 چەن شىئەرى بەنەموۋە دىئەۋە. جا دەچمە سەر باسەكەى خۆم:

چاۋەكەم! دۋىنى لە گولشەن گول بەعیشۋە خۆى نواند
 نەك نەك گىر بىم، بەمەرگى تۆ قەسەم ھەر نەم دواند

يا:

ستۋونى قامەتى راگرتۋە بۆ خىۋەتى دىنم
 خودا بۆ تۋولى عومرى، ئەۋ تەناف و دارە نەپسىنى

يا:

بەلەك بوۋ كىۋ و سەحرا ۋەك دەلەك خۆى دزىۋە زىستان
 زەيستان چۈن بەرى خست ئىتفاقەن ھىزى پىۋى نابى

حەریق هەر له هه پەتی لاوه تی و فه قیایه تیدا سۆزی سۆفیگه ری له دلدا هه بووه، کاتی
شاکاره بن وینه که ی نالی بلاو بۆته وه که ده لێ:

عیشقت که مه جازی بی خواهیش مه که نیلا کچ
شیرین کچ و له یلا کچ، سه لما کچ و عه زرا کچ
فه رقی کچ و کوپ رهوشه ن، وه ک فه رقی مه ه و میهره
نهم فه رقی شه و و پۆژه وه ک فه رقه له کوپ تا کچ
مه ه مه ه له مه هی ساده یه عنی له قه مهر لاده
هم شه مس و سووپه ییا کچ، هم زوهره یی زه هرا کچ
بیینه گولی ژاله، هم بی به ره هم تاله
قه د سه ر و سه نه به ر کوپ، چاو نیرگسی شه هلا کچ
کوپ وه ک گولی گولزاره، نه م ما سه مه ری خاره
وه ک هه نگی چزووداره هه نگوینی موسه ففا کچ
کچ په رچه می چین چینه دوو مه مکی له سه ر سینه
وه ک شانه یی هه نگوینه بو له زه رتی دنیا کچ
جه زلی سه مه ر و سایه، بو سه وه تی نه عدا کوپ
نه خلی سه مه ری مایه بو ده ولتی دنیا کچ
کوپ زیبی ده بستانه کچ شه معی شه بستانه
بو به زمی ته ماشا کوپ بو خه لوه تی ته نها کچ
موو سه نبوولی ناشوفته دوپ دانه یی نا سوفته
ده م خونه یی نه شکوفته تی فکیره کوپه یا کچ
کوپ نایینه یی حوسنی تا وه ک کچه مه نزووره
گرتی که غویاری موو چینی کوپ و مینا کچ
کوپ تازه و ته پ مادام ساده، وه کو خوشکی بی
نه م ما که روا سه به زه دیبا کوپ و زیبا کچ

بۆ شهريهت و شيريني فينجان له سه سر سيني
 مه م توحفه يى توففاحي شه م عه نه رى بؤيا كچ
 هم گولبوني بي خار ه هم مه زه عى نه زهاره
 هم مه خزنى نه سراره نه سبابى موه ييا كچ
 جه نه ت پرى ويلدانه خاديم هم موو غيلمانه
 خانم كه تيان، حورين يه كسر هم موو هه سنا كچ
 گهر نه شه رفى مه حبويه يوسف كورى يه عقوبه
 كچ بوو به خريدارى يه عنى كه زوله يخا كچ
 سه دديقى عه زيزه هروه ك يوسف كه نه بى بوو كور
 سه دديقه يى مه عسوومه وه ك دايقى مه سيحا كچ
 بايىكى هيه دنيا بۆ عيشقى مه جازى و به س
 (نالى) چيه؟ نهو باب به نادهم كور و هه ووا كچ

فه قى سالى لاو جوابى داوه ته وه جوابىكى وشكه سوڤيانه كه ته نيا په به نيكى
 ديرنشين ده توائى جوابه جه نكي نه م شيعره ي نالى بكا كه له سه ر بناخه يه كى زانستى
 په وان شناسى داندراوه و فه لسه فه يه كى قوولى تيدا گونجاوه . جگه له هونەر و سه نه عتى
 شيعره كه كى كه گه ياندوويه ته نه وپه پى .

من جوابى فه قى سالى به درۆ و فريو نازانم . به لكه به ناشيانه و لاوانه ي تيده گه م . مرؤف
 له سه رده مى لاوه تى و بى نه زمونيدا نۆر پابه ندى بيروبوپواى خۆيه تى با بيروبوپواكه شى
 ده گه ل نه قل و زانست و فه لسه فه نۆر يه ك نه گرته وه . وا دياره حه ريق له كاتى جوابه جه نكي
 ناليدا نۆر لاو و بى نه زمون بووه و به ته واوى بوپواى به م قسانه هه بووه كه كردوونى . به لام
 گوتووپوانه ، شانامه ئاخره كه كى خۆشه . نهو فه قى سالى به گز ماموستايه كى زانا و خاوه ن
 نه زمونى وه ك نالى دا ها تۆته وه و گوتووپه تى :

عيشقت كه حه قيقى بى ، تاليب مه به ئيلا كور
 هم مه زه رتى له ولا كور هم يوسفى نه ولا كور

عیشقی که به قووت بی، مایل به مورووت بی
 نه مدیوه که تالیب بی، ئیلا که تەلب کا کوپ
 سەد حەیفە که تو نالی بهم پیرییه مندالی
 «بهم تەرزە له عیشق نه دۆزی زیبا کچ و دیبا کوپ»

به م بیروپروای وشکه سۆفیانوه خویندنی تهواوکردوه و چۆته خانەقای شیخی
 بورهان و بۆته سالیک. سالیک له خانەقا بهو که سانهیان دهگوت که بۆ هه میشه له خانەقا
 داده نیشن و خه ریکی تاعەت و سلوک کیشان بوون و دهستیان له دنیا هه لدهگرت و
 ژنیان نه ده هیئا و به په بهنی ده مانه وه. ته نانه ئی وا هه بوون که دهستیان لی ژن و مال
 و که سوکاری خۆیان هه لدهگرت و بۆ هه میشه یا بۆ ماوه یه کی درێژ له خانەقا ده مانه وه.

بۆ که سیکی وهک حەریق که ته بیعیترین ههستی ئینسانی به عیب داناوه و خۆشهویستی
 کچی بۆ پیاویکی وهک نالی به کاری مندالانه نه ژماردوه جیگهی له وهی باشتر که قەت
 چاری به چاری کچ نه که وئی، باشتر چۆن وه گیرکه وتوه؟ حەریق له خانەقا ماوه ته وه، له کن
 شیخ ماقوول بووه، خه لک پیزی لی گرتوه، تا بۆته مامۆستای تایبه تی کوپه شیخه کان.
 به لام هه وه سی پیاوانه و ته بهی شاعیرانه ی حەریق تۆقره ی لی بهیوه، نه یه توانیوه وهک
 سهید په شهید، مام و سین، مه لا حوسین، مام جه عفر، یار مه مه د، کاکی شفه لی و
 مه حمود دۆشاو و ده یانی تر تا مردن به په بهنی بژی و بی ژن و هاوسه ره هه لکا. به دزی
 شیخ ژنی هیتاوه و مالی پیکه وه ناوه. دوو زمان له هه موو ده ور و زه ماناندا هه ن. ئه م
 خه به ره به گوئی شیخ که یشتوه و حەریقی له خانەقا ده رکردوه.

سه ره تای چاره ره شی حەریق به تایبه تی له باری مادییه وه لیتره وه دهس پیده کا، له سه ره
 کچ تووشی کوپره وه ری و ده ره ده ری ها تووه، عیشقی مه جازی نه گه ره بۆ هه چ که س
 موجازاتی نه بوو بی، بۆ نه وه هه بیوه. له زمانی خۆی ده گپه نه وه که: «بۆ په یادکردنی
 پاروه نانیک هه موو شار و گوندیکی کوردستان که پاوم جا نازانم سه رم به هه موو مالیکا
 کردوه یا نا؟».

پاش ماوه یه ک ده ره ده ری، پێش نوێژی مزگه وتی حاجی حه سه نیان، که نه وه ده می له
 قه راغ شاری سابلآخ و مزگه وتی هه ژاران بووه داوه تی. مزگه وتی نیوبراو چ مه لای زانای پێ
 پازی نه بوون. ئیستاش هه ر کۆلکه مه لایه کی پێشنوێژی کوپه دێیه کی بده نی، پێشنوێژی
 ئه م مزگه وته ناکا.

سه ره پای ئەم هه موو سووکایه تی پێکردنه هه رێق هه ر سۆفی بووه و عه قیده ی به شیخی
 بورهان هه ر ماوه و نه گۆراوه . بۆیه ئەم غه زه له ی داناوه و بۆ سه ید په شیده ی دۆستی گیانی
 به گیانی و شاگردی خۆی و ده مپاستی شیخی نارده وه . سه ید په شیدیش له هه لێکی له باردا
 بۆ شیخی خوێندۆته وه ، شیخ به زه یی به هه ر یقدا هاتوه و به خشیویه تی . به لام هه رگیز
 جێی خۆی نه گرتۆته وه . ئەوه ش غه زه له که یه :

هێنده یی زاری که زانیومه به زاری نایه وه
 دور له بالا که ت سه رینی نا هومیدی م نایه وه
 بۆ پیا له ی مه یلی له یلی قه لبی مه جنوون قابیله
 شۆرشی شیرین له نا له ی کۆه که ن فامایه وه
 بولبولیکی خۆش نه وا بووم، بۆ نه وای ده وری گوڵت
 کێ وه کو هود هود حیکا یاتی سه به ی گێرا یه وه؟
 بۆ که ناری سه وزه یی ده وری گوڵی پروت شین ده که م
 خاکی کۆی عیشقم به ییژنگی سه رم ییژایه وه
 که و ته نیو خه رمانی عومرم ناگری توولی نه مه ل
 سه د که په ت بارانی وه عزی لی درا نه کوژایه وه
 تیری موژگان، شیر ی نه برۆ، تاق و جووت دهنوتی پیم
 تا بزانه م پرووحی شیرینه ت چلۆن کیشایه وه
 جێی نه زه ر بوو حاشیه ی زولفت له سه ر نایه تی پروت
 زۆر مو تالام کرد، وه کو ده ور و ته سه لسلول مایه وه
 تاقی میحرابی برۆت جێی نازه بۆ نه هلی نیاز
 سۆفی پنی وابوو که چه ، هێنده که ر بوو خۆی گێرا یه وه
 شه معی خوویان پرته وێکی شه مسی پرووی تۆی لی که وت
 هێند حیا و شه رمی به خۆیا هات به جاری توایه وه

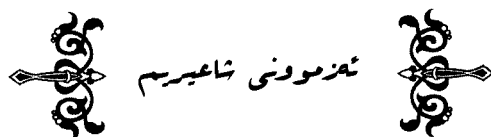

گولبژيرنكى زهرىفم كرد له نيو باخى خيال خۆزگه مەردىكى «پەشىد» بۆ شىخى بخويندايهوه^۱

هيوادارم دۆستهكەم لى پوون بۆتەوه ئەم شىعەرە ئى حەرىقە و بەهەلە ئاوهكى نيو دىوانى نالى بووه . دياره بۆ كه سىكى زۆر شارەزای شىعەرى نالى نەبىن هەلەكه زۆر زەق نایەتە بەرچاو چونكه وهك گوتم حەرىق شاگردىكى زۆر باشى قوتابخانەى نالى بووه . بەلام بەداخهوه دەبىن بلىم غەلەتتىكى زۆر گەوره و دزیو له ئاخر شىعەرى غەزەلەكهدا كراوه : «ئەكل و شوربىكى زۆرىفم كرد له نيو باخى خيال» بەپاستى دەبىن پیاو چەن بىن زەوق بىن تا تووشى هەلەى وابىن، ئەرى ئەكل و شوربى نيو باخى خيال دەبىن چ تامىكى هەبى.^۲

۱ - من كچى حەرىقم دىبوو كه پىرىژنىكى گۆز و ئىفلىج بوو. له دىوى ژنانى خانەقا دەژیا و هەموو بەتایبەتى شىخ مەحمودى كۆپى شىخ و سەید پەشىد زۆریان پۆز لى دەگرت و پىیان دەگوت دێده .

۲ - جارێك حەرىق هەجوى یەكێك له كۆپەكانى شىخ عوسمانى تەویڵەى كردوو، ئاغاىەك بەناوى (اعظام الملك) لەسەر ئەوه پىشى تاشیوه . حەرىق شكایەتى بردۆتە كنى قازى عەلى مەلای ولات، بەرپاەرى قازى خەرىك بوون ئاغاگەى تەمەن كەن. لەو كاتەدا كۆپە كوردێك له قەباغكەندى كچه ئەرەمەنێكى هەلگرتوو هە باوكى پیاوى پووسى تەزارى بووه . ئەم كارە بچووكە زۆر گەوره بۆتەوه و خەرىك بووه شەپى عوسمانى و پووس و دەولەتە مەسیحییەكانى لى پەیدا ببى. سالى كچى كابرایەك له حەرىق دەپرسى ئەرى مەسەلەى رىشكەت چى لى بەسەرھات؟ حەرىق دەلى: بابەلنى پىشى من له هینەكەى كچه ئەرەمەنیدا ون بوو.

بەپاستی نازانم چۆن هەستی گپگرتووی دەروونی خۆم دەربیرم، نازانم بە چ زمانیک شوکرانی چاکەی ئیوی خۆشەویست ببژێرم. زمان و قەلەم لە دەربیرین و نووسینی ئەو لوتفەتان لال و کۆلن.

ئەگەر لەبیرتان بێ لە بەشی سەرەتای دیوانەکەم «لە کوێو بە کوێ» دا وام نووسیوه:

«لێرەشدا دەمەوێ شتیک بڵێم بەپێچەوانەی زۆر هونەرماندی کورد، من لە نەتەوێکی خۆم پازیم کەس تا ئێستا بێ حورمەتی پێ نەکردووم. داوای دراو و مالێشم لە کەس نەکردوو تا بزانم دەمداتی یا نا؟ لە لێقەومانیشدا نانیان داوم و پایان گرتووم، شیعیریشم تەنیا بۆ دەربیرینی ئیحساسی خۆم داناوه و هیچ هەقم نییه منەتیان بەسەردا بکەم.»

لە قوولایی دڵمەوه بپوام بەو قسەیە هەیە «کاتیکی گەرای شیعریک لە میشکەدا دەگووێ و پووداوێکی جیهان سەرنجم پادەکێشێ، کاتیکی مەسەلەیهکی ژیان هەستی دەروونم دەهاریوژێنێ، من بەپەلەم هەرچی زووتره ئەوه هەستە دەربیرم، خۆم لەو تەنگەژە و گێژاوه پزگار بکەم و بەهەستەوه، کەوابوو چ هەقم هەیە منەت لەسەر خەڵک بکەم و بڵێم شیعەم بۆ داناون».

لە ڕێگەی شیعەر و نووسینەوه وەک تاکیک لە کۆمەڵ تەنیا توانیومه ئەرکیکی سەرشانم

به جی بگه یه نم و له باتی نه وهی به زمانی خویندندم که فارسی بووه، به زمانی زگماکیم نووسیوه و نه وهندهی له دهستم هاتووه خزمه تی زمان و نه ده بی کوردیم کردووه. نه وهش ئه رکسی نه ته وایه تی خۆمه و نه گهر به جیم نه گایاندا، له کن ویزدانی خۆم شه رمه زار و پووژه رد ده بووم و دیسان مه قم نییه خه لک منه تبار بکه م و چاوه توپی پاداش بم. که چی ههست ده که م و ده بینم زۆر له پادهی پیویست، زیاتر له لایه ن پۆله کانی گه له که مه وه پیزم لئ ده گیرئ هه ر ئه م کۆره گه و ره نیشانه ی نه وه پی پیزگرتنی پۆله پاکه کانی کورده له خزمه تکارانی بچوکی گه له که مان و ده بیته هوی پتر هاندانی نه وان بۆ فیداکاری و گیانباری پتر له پزگای ئامانجی پیروژدا. له (له کوپوه بۆ کوئ) دا که میک ژیان و به سه رهاتی تال و پپ له کوپه وه ری خۆم بۆ گپراونه ته وه.

دیاره له بنی کوله که م نه داوه و لیقه م له سه ر هه تیوان هه لئه داوه ته وه و نه سکویم له مه نجه ل نه گپراوه. زۆر نه یینی گرنگ و پازی نه گو تراو هه ر وا به سه رمۆری له سنگمدا ماونه ته وه و ده یانبه مه ژیر گل. نه گهر پۆله ی گه لیکی لیقه وماو نه بوومایه و له کۆمه لێکی دواکه وته دا به پئ نه چوو بام. زۆرم له و پازانه م ده درکاند.

به هیوام نه گهر مه رگ به ربینگم نه گرئ و پۆزگار ده رفه تم بدا (که کوپوه بۆ کوئ) بکه م به کتیبیکی سه ر به خۆ و په رده له سه ر نه و پازانه وه هه لئه ده مه وه که زیان و قازانجیان ته نیا بۆ خۆم ده گه پئته وه.

به بیرم نایه به مندالی قه ت بیرم له وهی کرد بیته وه که به گه و ره یی بیمه شاعیر و نووسه ر و نه دیب، پیم خۆش بوو بیمه دوکتۆر و نه فسه ر و شتی وا.

تا له قوتابخانه ی سه ره تایى بووم فره قیکم له نیوان ده رسه کانه دا نه ده کرد و له ئینشا و ئیملا و حیسابدا ده رجه ی وه ک یه که م ده میناوه. به لام که باوکم هاته سه ر ئه م پایه نه گهر له قوتابخانه ی نویدا بخوینم بۆ دینه که م زه ره ره ده بن بچه حوجره ی فره قییان و بیمه مه لا و جیی باب و باپیرانم بگرمه وه و که وای ئاودامین له به ر بکه م، میزه ری سپی به سه تم و سه لته و جوببه بپۆشم. گزانیکی فیکرم به سه ردا هات که باری ژیانیشمی کۆری.

نازانم نه و زۆمه ی باوکم لئی کردم و نه یه تیشته به ئاره زووی خۆم بخوینم و پتی بکه م و بمکا به مه ندیل به سه ر و عبا به شان وای به سه ر میناوم، یا هاوده می و هاو نیشانی له گه ل ئه و مه لا و فره قییانه ی شیعرى موته نه بیی و سه عدی و نالییان وه ک ئاو له به ر بوو. به لام نه یه نده زانی هه وت جار هه وت ده کاته چه ند؟ به ره و دنیا ی شیعر و نه ده بی برده م.

به کورتی بۆم ناچیتته وه سه‌ریه‌ک، بۆچی که چوومه حوجره‌ی فه‌قییان به‌جاریک گۆرام و ناشقه‌ شیعەر بووم و له‌باتی ته‌سریفی زه‌نگانی و عوامیلی گورگانی ده‌ستم به‌خویندنه‌وه‌ی شیعرێ خاقانی و قانانی کرد؟ به‌لام فه‌رقی شیعرێ باش و خراپم نه‌ده‌کرد. هه‌ر شیعرێک کیشی سوارتر و قافییه‌ی گرانتر بایه‌ به‌باشترم ده‌زانی.

قه‌دیم له‌ ولاتی ئیمه‌ که منداڵیان له‌به‌ر خویندن ده‌نا له‌ پێشدا گولستانیان پێ ده‌گوت (دیاره‌ هه‌ر ته‌قه‌ی له‌سه‌ری ده‌هات) و هیچی لێ تێ نه‌ده‌گیشته‌. به‌لام من کاتیگ ده‌ستم به‌خویندنی ئهم کتێبه‌ به‌نرخه‌ کرد، ته‌واویک گه‌وره‌ ببووم و پله‌ی خوینده‌واریشم تا پاده‌یه‌ک به‌ره‌و ژوور چوو‌بوو مامۆستا که‌شم ژۆر باشی ده‌زانی و خۆی پێوه‌ ماندوو ده‌کردم. خویندنی گولستان و بوستان ده‌رکی ئه‌ده‌بی فارسییان لێ کردم‌وه‌.

له‌ شانزه‌ حه‌فده‌ سالی‌دا ده‌ستم به‌شیعر دانان کرد، چونکه‌ زیاتر له‌ ژێر ته‌ئسیری شیعرێ فارسی‌دا بووم، به‌فارسیم شیعر ده‌گوت، شیعره‌کانم کیش و قافییه‌ی ته‌واویان هه‌بوو، وشه‌ی شاعیرانه‌شیان تێدا ده‌بینرا. به‌لام لاسایی کردنه‌وه‌ی شیعرێ شاعیرانی پێشوو بوون و هه‌ست و عاتیفه‌ی خۆمیان تێدا نه‌بوو.

به‌منداڵی ناویانگی چه‌ند شاعیری کوردی وه‌ک نالی و کوردی و سالم و وه‌فایی و شیخ په‌زام بیستبوو. به‌لام نایشارمه‌وه‌ شیعرێ کوردیم ژۆر پێ خۆش نه‌بوو و گالته‌شم به‌فۆلکۆری ئه‌ده‌بی ده‌کرد. چونکه‌ تا ئه‌و حه‌له‌ هه‌ر له‌ شار و له‌ حوجره‌ی فه‌قییان بووم. ئه‌وانه‌ش هه‌ر گالته‌یان به‌گوته‌ی نه‌خوینده‌وار ده‌کرد.

په‌وداویک گۆپینکی سه‌یری به‌سه‌ردا هێنام. توشی زانا و ئه‌دیبیکی گه‌وره‌ هاتم، مامۆستا ئه‌حمه‌دی فه‌وزی یا مه‌لای سلیمانی خه‌لکی ئهم شاره‌ خۆشه‌ویسته‌ بوو، به‌م ئاووه‌وا خاوینه‌ په‌روه‌رده‌ ببوو. نازانم چۆن ئاواره‌ی ولاتی ئیمه‌ ببوو. له‌ کتێبه‌که‌مدا نووسیومه‌:

«ده‌بێ بلیم من ده‌سکردی فه‌وزیم ئه‌و مه‌لی وشانده‌وه‌ و تیکی مه‌لشیلام و سه‌ره‌له‌نوێ دروستی کردم‌وه‌، ئه‌و ده‌رکی زانین و فیژیوونی بۆ کردم‌وه‌. ئه‌و پێگای ژبانی پێ نیشان دام. بێگومان ئه‌گه‌ر نه‌چووایمه‌ خزمه‌ت فه‌وزی و له‌کن ئه‌و مامۆستایه‌م نه‌خویندنا پێبازی ژبانم ئه‌و پێبازه‌ نه‌ده‌بوو که‌ گرتم و پێیدا پۆیشتم و ئیستاش به‌رم نه‌داوه‌. ئه‌و فیژی کردم زه‌وقی ئه‌ده‌بیم چۆن تیف تیفه‌ بده‌م و مشتومالی بکه‌م، ئه‌و فیژی کردم چۆن بنوسم و چۆن شیعر بلیم، ئه‌و فیژی کردم ولاته‌که‌م خۆش بوو و پێی مه‌لبلیم. ئه‌و حالیی کردم، کوردی زمانیکی په‌وان و به‌ریلاو و ده‌وله‌م‌نده‌ و ده‌کرێ ئه‌ده‌بکی گه‌وره‌ و دنیا‌ی

په سندی بڼه، نهو حاجی قادری کڅی، نالی، کوردی، سالم، مهوله وی، حریق، مه حوی و نه دهب و وه فای پی ناساندم و شیعره کانی نهوانی بڼه شی کردمه وه. نهو فیږی پوژنامه خویندنه وه و پښمان خویندنه وهی کردم، نهو دیوانی شاعیره شوږشگیره کانی فارسی بڼه پیدا کردم و هانی دام بیانخوینمه وه و شتیان لڼ فیږیم. به لام سویندی دام قهت به فارسی شیعر نه لیم، منیش نهو سویندهم نه شکاند».

هر له و سهریبه نده دا که له خزمهت فوږی ده مخویند ماموستایه کی دیکه شم هه بوو که وشه ی په سنی کوردی فیږ ده کردم و بهیت و باوی فولکلوری بڼه ده گوتم. سید عه ولای من له ده رویش عه بدللای ماموستا (گوران) - که نهویشم دیبوو هونه رهنده تر بوو، به لام من شاگردیکي ناسوپاس بووم و نه متوانیوه شیعر ی بڼه لیم.

له تهمه نی بیست سالییوه بووم به شاعیر زیاتر هه ست و عاتیفه ی خوم ده خسته نیو شیعره وه. به لام هیشتا دهستم له گرانتیرین و بڼه سوودترین جوړی شیعر، واته ته خمیس شیعر ی شاعیره مه زنه کان هه لنه گرتبوو. پوژیک ئاوالیکم گوتی ده زانی نهو ته خمیسانه ی تو وهک چی ده چن؟ گوتم نا، گوتی: «وهک نه وهیه نانی خوت له سهر خوانی خه لک بخوی». نهو په خنه یه وشایری کردمه وه و دهستم له و کاره بڼه سووده هه لگرت و نهو ته خمیسانه ی کردبوومن نه مهیشتن هه چنه د هیندیکیان ناوبانگیان په یدا کردبوو.

یهک شیعرم له گوډاری گه لاویژدا به ناویکی موسسته عاره وه بلاوکرده وه. شیعریکي سیاسی پیکوپیک و په وانه. نهوده می زورم شایي به خو بوو که شیعرم له گوډاراندا چاپ ده کړی. که چی نیستا خوم لڼ بڼه حیساب کردوه و نامه وی که س بزانی نهو شیعره هی منه. جاریک ماموستایه ک ده یفه رموو سهرگروشته و نمونه ی شیعر ی شهش هه زار شاعیری کوردم (الی ماشاالله) کزکردوته وه و خه ریکم چاپی بکه م. نهو به شه ی کتبه که ی پی نیشان دام که له باره ی شیعر ی شاعیره کانی موکریانه وه دواوه. دیتم شیعره که می به ته وای و ده رگرتووه و چنه د تیریکیشی له سهر بیر ی بهر ز و زمانس پاراو و خه بات و تیکوشانی شاعیر نویسوه. به لام میژوی له دایکبون و مردنی شاعیری نه نویسوه به ماموستام نه گوت نه وه منم. تا شهش هه زاره که ی نه بڼه به (۵۹۹۹)!!!

دووه شیعرم له ژماره ۲ ی نیشتماندا نیزیکه ی ۳۳ سال پیش چاپ کراوه و له لاپه پره ی ۵۲ ی تاریک و پووندا چاپ کراوه ته وه ته نیا شتیک له شیعره کانی نیستامی هه لداویر ی

ئەویش خۆ ھەلکیشانیکی لاوانە و پۆشنبیرانە یە . بەکچە کوردیک دەلێم وەک ژاندارکی
فرانسەوی پابەرە . ویستوومە بەخەلک نیشاندەم کە ئاگام لە مێژوی پۆژئاواش ھەیە . دەنا
ھینانی ناوی ژاندارک لێرەدا ھیچ جێگای نییە .

ھەرچەند لە شیعەرەکانی پێشوومدا سۆزی شاعیرانە و خەمناکە تا پادەییەک بەدی
دەکرێ، بەلام ئەو سۆزە لە پاش سالی ١٩٤٧ کە توندترین زەبرم لێ درا و گەورەترین
موسیبەتم بەسەرھات لە تیفتر و گەرمتر و شاعیرانە تر کە وتە نێو شیعەرمەو، لە (بابردەلە)
دا کە ئەو سالی لە ولاتی غەریبا یەتی گوتوومە وا دەگەل بلبیل دەدویم:

منیش نە ی بلبلی شەیدا وەکو تۆم
وہا دوورم لە ھیلانە و گۆلی خۆم
منیش وەک تۆ لە کیسە چوو گۆلی سوور
منیش ھیلانە کەم لێ کراوە خاپوور
منیش بابردەلە ی بەر گێژەلەو کەم
دەمیک لەو قولکە، تاوێ لەو چلوکەم
لە نامیزی گەرم بێ بەش کراوم
وەکو تۆ تووشی پۆزی پەش کراوم
ژیانم پەر لە پەنج و دەرد و داخە
ئەو گیسامەو لەو کیو و شاخە
کەسیک ناپرسی، نازانی چلوئم
لە یادان چوومەو چیرۆکە کوئم

ئەم سۆزە لە زۆریە شیعەرەکانی پاش ئەو سالەمدا ھەیە و ھەر بەتینتر بوو . لە
فرمیسکی گەش، گریانی نیوہشەو، بۆسە پۆژگار، تەپلی ئەماندا بەرەو ژوور چوو . لە
شەوگاری تەنیا یی و شەوی شاعیردا بەجۆشترە . لەو شیعەرانی پاش تاریک و پووندا، لە
نالە جودایی و ئیوارە ی پایز و سازی ناسازدا گری گرتوو . لە فرمیسکی گەشدا دەلێم:

خۆشەويىتى گۆشەيى تەنيايى ھەر نەژىنىڭ مە
بۆيە پۇژ و شەو و ھاگرتومەتە نىۋ باۋەشم
نايىنى زەردە لەسەر لىۋى كەسى لەم شارەدا
گەر خەم و دەردى دلى خۇميان بەسەردا دابەشم

له گريانی نيوه شه ودا:

شهووانه گهر نه کم نهم شیون و نالین و گریانه
ده سووتینن و وجودم ناگری نهم جهرگه بریانه

له خونچهي سيسدا كه شيعريكي پهمزييه و له شيني شههيدكي لودا گوتراوه ده ليم:

نالینى من بو خونچه
 بو خونچه په شیوه عالم
 تم داخه له دلمدا هیه
 بویه هه می شه دنالم
 نهو پیش پشکووتن سیس بووه
 به جوانه مهرگی مردووه

لە بۆسەى پۆزگارىدا دەلیم:

نیمه ئاوالی له گۆشهی ییکه سیدا خەم نه‌بی
چاکه ئه‌و لێره‌ش وه‌فای هه‌ر ماوه سایه‌ی که‌م نه‌بی
لاپه‌ره‌ی ژینم هه‌موو هه‌لدیه‌یه‌وه تیه‌دا نییه
باسی فرمێسک و هه‌ناسه و شیوه‌ن و ماتمه‌ نه‌بی

لە ھىلانى بەتالدا:

ئىيە باكم ئەگەر پۈچى شكاندورىتى بالى من
ئەمە سەختە كەوا ناگاتە گۈنى كەس نالە نالى من

شەئىرى وام ھەن ئەم سۆزەشيان تىدا ئىيە و بۇ خۆشم لىيان پازىم:

من كە ناگاتە ھەفتەيەك تەمەنم
بۈچى بگىرىم و بۈچى پى نەكەنم؟

وھەر من ناھىلى لىرە، مەى و ساقى جەنابى شىخ
دەنلەولا، شەراب و حۈرى با ھەر بۇ جەنابى با
ھەموو عومرى ئەبەد تىدا ئىيە خۈشى دەمى مەستى
خدر ئاوى ھەياتى بۇ چ بۈو فىرى شەرابى با

بەمنداى لە لىوى ئالى تۆم ئەستاندوۋە ماچى
بەپىرىش لەزەتلى ئەو ماچە شىرىنەم لەپىرناچى

پىر و زورھانىم و ئىستاش دلەكەم ھەر دەپھەى
سەر و مالىم بەفەداى خال و خەت و پەرچەم كەم
داستانى مەم و زىن كۈنە كچىكەم گەرەكە
شەكە پانى بگوشم بۈنى لە سىنە و مەم كەم

شيعرىك وهك سييهري بژانگ
 وهكو خهرمانهى دهورى مانگ
 رپنكتر له گهپى رهشبهلهك
 خوشتر له خرمزنى كرمهك
 وهك شهراب بگهپى له خوښ
 خهرهوين بى و نهشه بزوين
 شيعرىك وهكو دهرياي بى بن
 گهرمتر له باوهشى ژن

ههتا كۆمتر دهبي پشتم، پتر ههلهكشى ميني ژوپ
 نيتير دهستم به داوښتى كچى نهم شاره را ناگا

من له ميژه غروورى نه ده بيم له خۆمدا كوشتوه و هيچ به ماك و عهبيى نازانم يارمهتى
 فيكرى له ئاوال و دوستانى خۆم وهريگرم، هه ميشه شيعر و نووسينه كه م به دوستانى ليزانم
 نيشان دهدهم و پهخه و تيبينى به جئ بهوپهپى سوپاسه وه قبول دهكه م. له م سالانهى
 دواييدا به تايبهتى زۆرم كه لك له هاوكارى دوستانى شاره زام وهريگرتوه.
 تا له دى ده ژيام شيعرهكانم بو لاديبه نه خوښنده وارهكان ده خوښنده وه تا له بارى
 زمانه وهى ليسان دلنابم.

يه كيك له تايبه تيبهكانى شيعرى من نه مه يه كه نهرم و پهق و سۆزى نهوين و فيكرى
 سياسى تيكه له دهكه م له «شهنگه بيزى»، «مه ته ريزى شهرف»، «ناميزى ۆن» و
 «پهري شيعر» و «يادم بكن» و «بنارى هه لگورد» و نه نانهت «شه وگارى ته نهايى»
 و «نالهى جودايى» دا نه م كارهم كردوه، جا نازانم تا كوئ سهركه وتووم!!!
 مه سه لهى زمانيش به گرنگ دهگرم و تى دهكۆشم كام وشه په سه نه بهكارى بېنم. نه وهى
 به نهركى سهرشانى خۆم و هه موو نه ديبيكى كورد ده زانم، به داخه وه من جگه له زمانى

کوردی و فارسی چ زمانی دیکه نازانم. شارەزاییم لە ئەدەبی دەولەمەندی فارسیدا کەم نییه، کاتی خۆی نۆرم شیعری شاعیرەکانی فارس خویندۆتەو و کەلکم لێ وەرگرتوون، شیعری شاعیرەکانی خۆشمان دەخوینمەو و کارم لێ دەکەن. پێم خۆشە شیعریک بخوینمەو کە هەم پۆلەتی جوان بێ و هەم ناوەرۆک. بەلام ئەگەر هەر لایەکیشی جوان بێ چۆنی لێ دەکەم. وەک ئەم شیعری (نالی) کە هەم پۆلەتی جوانە و هەم ناوەرۆک:

دەورانێیە وەک هێلەگی سەودا سەری گێژم
بۆیە بەدەقیقی مەسەلە هەرچی دەبێژم
هەر پەرچەم و پیشانییە فیکری شەو و رۆژم
هەر گەردەن و زولفە ئەمەلی دوور و درێژم

یا ئەم شیعری شیخ پەزا کە هەر پۆلەتی هەیه و قسەیی خۆشە:

خراستی لێی ماچی (پەزا)، زالمە نەیدایە گوئی:
ئەهێ خوا لەم کورە شیخزادەیه چەند بێ ئەدەبە

بۆ خۆم هەمیشە خەریکم شیعریک دابنێم هەر دوو دیوی جوان بێ، جاری وایە توانیومە تا پادەیهک سەرکەوم و جاری واش هەیه بەلایەکیان پازی بووم.

ناتوانم لە پێشدا نەخشە بۆ شیعەر بکێشم. کاتیک ئیلهام لە شتیەک وەردهگرم و (گۆران) کوتهنی مەستم دەکا و دەمەوێ بیخەمە چوارچێوەی شیعریکەو، ئەمە من نیم چوارچێوە هەڵدەبێژم. بەلکو خەیاڵەکیە کە چوارچێوە و قالبی لەبار بۆ خۆی دەدۆزێتەو. من قسەم بێ کێش با نۆر جوان و قوولێش بێ بەشیەر نازانم. شیەر دەبێ کێشی هەبێ تا لە پەخشان جودا بکێتەو، جا قافیەیی هەبێ یا نا هەر بەشیەر دەمێردرێ.

پاستە قافیە شاعیری بێ دەسەلات و کەم بین دەخاتە تەنگانەو و دەبێتە بەرھەڵستی دەرپێنی هەست و بیر، بەلام هەر قافیەش یارمەتی شاعیری خاوەن بەھرە و بەدەسەلات دەدا بۆ دەرپێنی هەستی دەروونی بەوشی جوانتر و شیرنتر. بەکارھێنانی تاقە کێشیک لە پایەیی شاعیر کەم ناکاتەو، بەلام خوینەر ماندوو دەکا.

ههچ گومان له پایه به رزى مه وه لوى پۆمى و مه وه لوى تاوه گزىدا نيبه . كه چى من به ش به حالى خۆم هم له خويندنه وهى مه سنه وى و هم له خويندنه وهى دىوانى مه وه لوى ماندوو ده بم .

دىوانى شاعيران وهك باخچهى گولان. گولى باخچه تا پهنگاوپهنگتر بن ته ماشا كه ران زياتر پازى ده كن . منيش وهك ماموستا (گوزان)ى پایه به رز پيم وايه كيشه خۆمالى و فولكلورىيه كان، كه له باوك و باپيرانه وه بۆمان به جى ماون باشت ده گه ل ته بيه تهى زمانه كه مان پيك ده كن . هه ر له مندالييه وه گويم به لايه لايه دايكى كورد كه له سه ر ئهم كيشانه يه پاهاتوو و زمانم به (هه لوور، به لوور ته كامه) پشكوتوو كه ئيستاش نازانم ماناى چيه ؟

له سه ره تاى شاعيريشمه وه شيعرم له سه ر كيشى خۆمالى داناوه (ئه مه گى گولان)، (بلويزى شوان)، (پۆزگارى رهش)، (به هارى كوردستان) له شيعره كۆنه كانى من، به لآم وهك خۆم به وه رزى عه رووزيه وه نه به ستۆته وه له كيشه فولكلورىه كانيشدا گيرم نه خواردوو .

گومانم له وه دا نيبه ئه گه ر (شهنگه بىرى)م له سه ر وه رزى دابنايه ئهم چيژهى نه ده بوو و ئه گه ر (گه رمه شين)م له سه ر كيشى مه سنه وى مه وه لوى نه گوتبايه عاله ميكم ده گه ل خۆم نه ده هيتا گريان و ناله . به كورتى من بپيارم نه داوه كه له كام قالبدا شيعر بگونجيم له شيعر ده گه پيم خۆى قالب بۆ خۆى بدۆزيتوه و ئارامى تيدا بگرى .

پهنگه ههچ شاعيرىكى كورد به زيندووى سه رى به نه ندازهى منى له سه ر نه نووسرابى، پيم وايه ئه گه ر ده زگاي (هاوكارى) بيزار نه بويا و بلاوى نه كردبايه وه كه ههچى تر له سه ر تاريك و پوون چاپ ناك، تا ئيستاش نووسين دريژهى ده بوو . زۆريان پى هه لگوتم، مه منوويان كردم، به لآم خۆم لى نه گۆرا . جنيوا به لى جنيويان پيدام، به لآم ناو ميده نه بووم .

زۆر شت له په خنه كان فيزيبووم، به لآم شتى سه يرش هاته به رچاو . په خنه گريك نووسيبووى له دنيائى ته كنيدا ئيتىر شيعرى دريژ باوى نه ماوه و بى په حمانه هه رچى شيعرى دريژم هه بوو به ههچى داناوو . پهنگه راست بى و له ولاته سه رمايه داره كاندا كه دراو هه موو شتيكه كه م كه س وه ختى هه بى نهك شيعرى دريژ به لكو هه ر شيعر بخوينتته وه . به لآم له ولاته پيشكه وتوو كه كاندا كه وه ختى كار ديارى كراوه و سال به سال له دواى ده دا وه خت بۆ خويندنه وهى شيعرى دريژ زۆره . له ولاته كانى دنيائى سيهه ميشدا كام شيعرى

من نۆز درێژه وهختی دهستێک دۆمینه ناگرێ، سهیر ئهوهیه لهو سهرویهندهدا نامهیهکم له لایه ن دۆستیکهوه پێ گه یشت که له ولاتیکی هه ره بۆرژوازی دا دهژی و هه م ده خوینێ و هه م کار ده کا . نازانم پاستی کردبوو یا نا، سویندی خواردبوو که سێ جاری تاریک و پوون خویندووته وه . چونکه خه لکی لادییه زیاتر ئه و شیعرانه ی به دل بووه که له سه ر ژیا نی لادی گوتراون . (ناره ق و تین) ی به باشترین شیعی من دانا بوو . نووسی بووی تا ئیستا شیعی وه ک ئه م شیعرانه م نه خویندووته وه :

من جووتیارم من جووتیارم
من ده گه ل هه تاو هاوکارم
من به ناره ق و ئه و به تین
دامان پش تووه بنا خه ی ژین
باسکی من و تیشکی ئه و ی
بژیو ده ستین له زه و ی
گه ر جووتیار ناره ق نه پژی
گه ر هه تاو تیشک نا وژی
دانیشتووی ئیو کۆشک و قه لا
ده خو ن نا نی گه لا گه لا ؟

ناره ق و تین شیعیکی ئامال درێژی منه . که په خنه گری ئیره به تاوانی درێژ بوون په تی کردوته وه و لاویکی کوردیش که له ولاتی ئیمپریالیستیدا دهژی به باشترین شیعی ده زانی . کارم به وه نه داوه قسه ی کامیان پاسته ، ده گه ل په خنه گری ئیره م، شیعر تا کورت بێ باشتره ، به لام ئایا کورتی و درێژی شیعر به دهستی شاعیره ؟ بێگومان نا . شاعیر ده بێ کۆل و کۆی ههستی خۆی بپژی، جا ئه و کۆل و کۆیه ی زو و بۆ ده پژی یا درهنگ، به دهس خۆی نییه .

سی و پینچ سالێک له مه و بهر دهستی که کوردیکم له که له بچه دا دی که له دلی خۆمدا خۆشم ده ویست بیدادی و ئه وین هانیان دام ئه م پوودا وه بخرمه چوارچێوه ی شیعره وه . خۆم لام وابوو به هه زار دێر شیعر ناتوانم ههستی خۆم ده ربهرم . که چی ئه م گپه به تینه ی

دهروونم به تاقه شيعريک دامرکا:

نه سيري بسکى نالوژى کچه کوردېکى نه شميلم
ته ماشاکه ن چ سهيرنکه به ده ستي ديله وه ديلم

به لام نيتستاش نالهي جوداييم به و دريژييه وه پي ناته واوه و ده زانم کول و کوي
دهروونی خوم نه پشتوه .

نيلهامي شيعر يو من وهخت و ناوهختي نيه، جاري وايه به پيدا ده پوم يا سواري پاس
بووم و شيعرم يو دي زور جار له نيو جندا شيعرم يو هاتووه که نه متوانيوه بينووسمه وه و
له بيرم چوته وه به لام زياتري شيعرم له تاريخي و بيدهنگي نيوه شه ودا خولقاون .

مروث هرچند بزي و هرچند فيرين هيشتا که م فير بووه و زور شتي نه زانيوه .
وردبوونه وه له شيعري شاعيريکي باشي کويز نه زمونيکي به نرخي فير کردم . له شيعري
نو شاعيره دا وه سفي نهرمي سنگ و گرمي هه ناسه و بوني بسک و شيريني ماچ و
ناسکي ليو و تنگي ده مي ياره که ي کراوه . به لام باسي چاوي کال و ليوي نال و کولمي
سوور و که زي پهبش نه کراوه . وه سفي شنهي با، هارهي باران، بوني گول و په قی به رد و
تامي ميوه هه يه نه ماما باسي شه پولي پوويار، به رزي چيا، گه شي گولاله و زه ردی خه زان
نييه زور به هاساني ليژده دا درده که وي که شاعيري واقعي ناتوانن نوي هه ستي پي نه کا
بيکاته شيعر .

(گوراني مه زني خومان وه سفيکي چياکاني هه وراماني کردووه له ترپکه هه ره
به رزه کاني نه چيايانه به رزتره، به لام کاني به ر تريفه ي مانگه شه وي پي له ده رايي پي
سنور جواتتره .

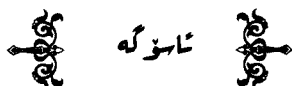
لامارتين وه سفيکي ده رياچه ده کا که بينگومان - به زماني فره انس - دياره له شه پولي
ده ريا به ته وزمتره، که چي کاني به ر تريفه ي مانگه شه وي به بهرچاودا نايه . هه ردو و لاش
هه قی خويانه نه نه م له ليواري ده ريا ژياوه و نه نو له بناري چيا . شاعير هه ر له و شتانه
نيلهام وه رده گرئ که له ده رو به ري هه ن، ده يان بيني يا هه ستيان پي ده کا و له نتيواناندا
ده زي .

نه زموني شاعيريش له شيعريدا زور دياره . نه م پوژانه من خه ريکي به راورد کردني
شيرين و خوسره وي خاناي قوبادي (خسرو شيرين) ي نيزاميم يا راسته که ي بلیم خه ريکم

لەژىر سىبەرى فارسىيەكەدا شىئوھى كوردى گۆران بزانم. لە وەسفى شەوئىكى مەستى
خوسرەودا بۆم دەرکەوت كە خانائى كوردى دۆ نەديو تا ئەو دەمەى ئەو شىئەرى گوتووه
قەت دەمى لە شەراب نەداوه و شىئى نىزامى ھاوشىنى شا و شازادايان زۆر جار لەبەر
مەستى و سەرخۆشى بەكۆل بردۆتەو مال.

زۆرم سەر يەشاندن. زۆرم «من، من» بەزاردا ھات كە قسەى نەزان و خۆپەرستانە.
بەلام ئەگەر نەزانىش بىم خۆپەرست نىم و باسەكە ئەوھى ھەلدەگرت. ھىوادارم لىم بىوورن.
دىسان لە كانگای دلەوھ سوپاستان دەكەم و خۆشيتان بەئاوات دەخوازم.

نوسەرانی بەرپۆزی پۆژنامەى خوشەویستی پاشکۆى عێراق!

بەداخەوێ نەمتوانى زوو داخوازى ئێسە بدەمەوێ . هیواى لێبوردنم هەیه . من ئەوەندە بەفیزنیم وەلامى داخوازى دۆستان وە دوابخەم . بەلام لەبەر دەردەدارى و لەش بەبارى قەلەمم پۆناوێ ، کاغەزم پاموسییوێ و مال ئاوايیم لە دنیای ئەدەب و ھونەر کردووێ . زۆر شێعر و نووسینی ناتەواوم ھەن کە جارێ وازم لێ ھێناون .

کچ و کوپە خوشەویستەکانى کورد زۆر نامەى جوان و پڕ سۆزم بۆ دەنووسن کە ناتوانم جوابیان بۆ بنووسمەوێ ، دەرسم و بزانی من لە بورجى عاجدا دەژیم و فیزم ناھێنێ دوو دێریان بۆ بنووسم . کەچی من خۆم دەناسم و دەزانم زۆر لەوێ بچووکتر و کەمترم کە پۆلە پاکیەکانى نەتەوێ کەم پێزم لێ دەگرن . بەلام بێ بېستى و کەم بېرشتى پووزەردى ئەوانم دەکا .

ویستووتانە بېرەوھەرییەکی خۆمتان بۆ بنووسم . بەلام تا ئێستا کام کەسى پۆژەلاتى لە خۆى پاديوە بېرەوھەرییەکانى خۆى وەک (پۆسۆ) بنووسن ، تا من بوێرم . ھەرچەند لام وایە ئەویش ئیعتراقاتى تەواوى نەکردووێ . چونکە ژيانى ھەموو کەس دەمى وای تێدا ھەیه کە پەوى نایە بۆ نيزیکانى خۆى بگێرێتەوێ تەنانەت دەیهوێ لەبیر خۆشى بەریتەوێ .

من ژيانیکى پڕ کوێرەوێ و سەختم پابواردووێ ئەلئان نامەوێ بەبېرەوھەى تال و تفت بتانکەمە شەریکی خەمى خۆم لە شێعەرێکەدا نووسیموێ :

«شینم گه‌لی گێرا خو‌شیم کم دیوه
شادی ده‌لێن هه‌یه، به‌لام نه‌مدیوه
هه‌له‌دا بووم له‌ دووی پهری ئازادی
تووشی نه‌بوم نه‌ له‌ودیو نه‌ له‌م دیوه»

له‌ (له‌ کوێوه‌ بۆ کوێ)دا تا پاده‌یه‌ک خو‌م به‌خه‌لک ناساندووه‌ . با بیره‌وه‌ری ئه‌وه‌تان
بۆ بگێرمه‌وه‌ . چۆن هاته‌مه‌ سه‌ر ئه‌وه‌یه‌ی به‌سه‌رهاتی خو‌م بنوسم . هه‌شتا وا پیر و که‌نفه‌ت
و که‌له‌ لا نه‌بوویوم و په‌نگی مردوانم له‌سه‌ر نه‌نیشتیبوو . جارێک کابرایه‌ک که‌ نمونه‌ی
نوسینم دیوو و ده‌مزانێ ئه‌م گۆمه‌زه‌ چ شه‌خسه‌کی تێدا؟ هاته‌ لام و کاغه‌ز و قه‌له‌می
ده‌ره‌ینا و خۆی ئاماده‌کرد پرسى:

«ناوت چیه‌؟ باوک و باپیره‌کانه‌ ناویان چی بووه‌؟ که‌ی و له‌ کوێ له‌دایک بووی؟»
زانیم ئه‌م کابرایه‌ ده‌یه‌وێ له‌سه‌ر که‌وێ من نانی بخوا؟ پێ که‌نیم و گوتم:
«مامۆستا! ئه‌دی بۆ نافه‌رمووی که‌ی کوچی دواى ده‌که‌ی؟»

ئه‌وه‌ هانی دام سه‌رگورشته‌یه‌کی کورت و پڕ پێچ و په‌ناى خو‌م نووسی . شه‌وێک
دو‌ستێکی زۆر خو‌شه‌ویستم گوتی: «هه‌ین! نه‌حله‌تى خوات لێ بێ ئه‌گه‌ر (له‌ کوێوه‌ بۆ
کوێ) ته‌واو نه‌که‌ی» گوتم برا: «من له‌تۆ باشتر ده‌زانم چن بۆشایی له‌ نووسینه‌که‌مدا
هه‌یه‌، به‌لام وه‌زعی سیاسى و کۆمه‌لایه‌تى له‌وه‌ی زیاتری هه‌له‌ده‌گرت . ئیستاش له‌به‌ر که‌م
هه‌یى کارم بۆ ناگرێ . ناھمید نیم . به‌لکو ده‌توانم زۆر شتى دیکه‌ی لێ زیاد بکه‌م به‌لام
دلنایم قه‌ت ته‌واو نابێ» .

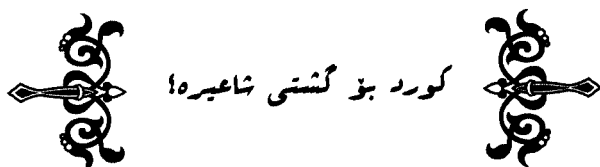
با ئه‌وه‌شتان بۆ بنوسم ئه‌م پۆژانه‌ ده‌سنووسێکم دی به‌سه‌رهاتی چهند شاعیری
کلۆلی کوردی نووسیبوو . هه‌ندیکیان ده‌ناسم و ده‌زانم درۆی چۆنی بۆ هه‌لبه‌ستوون .
منیشی به‌سه‌ر کردبووه‌ . بپوام پێ بکه‌ن ئه‌م نووسه‌ره‌ به‌پێژه هه‌رگیز منی له‌ نزیکه‌وه‌
نه‌دیوه‌ و نامناسی . که‌چی نووسیویه‌تى «هه‌ین له‌ زمانى عه‌ره‌بیدا زۆر شاره‌زایه‌» .
ئه‌وانه‌ی ده‌مناسن ده‌زانن من عه‌ره‌بى هه‌ر نازانم . بیرم کرده‌وه‌ به‌زیندی سه‌ری ئاوام
له‌باره‌یدا بنووسن ده‌بێ که‌ لاقم درێژ بۆوه‌ چ بنووسن؟

هه‌لم بۆ هه‌لکه‌وتوو وه‌لامی په‌خنه‌گرێکی ورد و باش بده‌مه‌وه‌ که‌ گوتی: پاشماوه‌ی
گیانی چینه‌یه‌تى لێت نه‌گه‌راوه‌ له‌ پێشه‌کی تاریک و پووندا ناوی ژنه‌که‌ت بنووسی .

په خنه یه کی یه کجار ورد و به جی بوو کورد گووته یه تی: «خوویه کی بگری به شیرى ته رخی
ناکه ی به پیری» ئیستاش نه چووه بچن ژنه که م ناوی «نایشه» یه یادی به خیر.

۱۹۷۷/۱۰/۲۱

ئەم جیهانگە، پۆژمەلاتناس، جوغرافیازان، میژوونووس و تەنانەت فەرماندە دڵپەق و خوین خۆرانە و دیپلۆماتە فیلەزان و چاوەنەزێرانە ی بۆ ھەر مەبەستیکی زانستی و ھەر کارێکی لەشکری و سیاسی پێیان کەوتۆتە خاپوورە ولاتی کوردستان، ئەم مەلەبەندە سەیر و سەمەرە ی جیھان و کوردی لێقەوماو، زۆرلیکراو و پاشکەوتوو یان دیو و ناسیو و چاک و خراپ، پاست یا درۆ، دوژمنانە یا دۆستانە شتیکیان لەسەر نووسیو و ھەموو لەسەر ئەم دیاردە یە یەکدەنگن کە «کورد گشتی شاعیرە».

من ناویژم وا بەپاشکاوی پای خۆم دەرپیچم و وشە ی گشت بەکاربینم، بەلام دەویژم وەبالیان بۆ بکێشم و بلیم پاست دەکەن و کەم کورد ھە یە شتیکی بەناوی شیعەر نەگوتبێ تا خەلک پێی نەبیژن «شەندە لە مەندە کەمتەر».

نابێ وا بەساکاری بپوانینە ئەم دیاردە یە . پەنگبێ ھەروا بەخۆپایی نەبێ کە کورد ئەوەندە شیعەر دۆستە . ئەم دیاردە یە پەییوەندی دەگەڵ مەلەبەندی ژبان و چلۆنایەتی باری ئابووری، سیاسی و کۆمەلایەتی و فەرھەنگی دانیشووانی کوردستاندا ھە یە .

پاستە کوردستان گەرمەسێری قاقێ و کراڵ و پووتەن و دشتی بەیتوون و بیروون و کاکی بەکاکی، بێ ئاو و کەم باران و دژبۆیشی ھە یە . بەلام بەشی ھەرە زۆری ئەم مەلەبەندە، جوان و دلگەر و ھەست بزۆینە . چیا سەریەرز و گەردنکێشەکانی کوردستان کە

دوندیان ده جهرگی ئاسمان چه قیوه، سهرنجی هه موو پیواریک بۆ لای خویان پاده کیشن،
 ئه م که له پیاوانه ی له گیانی خویان ببورن و به چنگه کرکه بگه نه ترۆپکی ئه م چیا یانه،
 گه وانه هه وران له ژیر پیی خویاندا به دی ده کن. هه وای سازگار و بئ خه وش و ئای
 زو لال و سارد و پوونی ئه م کوستان و که ویا نه، نواله زه نویره کان وا ده خه ملئین، گوله
 جوانه کان وا ده پشکوین و گیاوگری میرگه بژوینه کان وا تیک ده چرژین که باشترین
 شاعیریش له وه سفی ئه وانا داده مین. خو باسی هۆبه و هه واری باسه فا، شمشالی شوان
 بگره و به رده ی کابانی نازدار و شه نگه بیژی کئیل گهردن له داوینی کوستان، کوا به زمان
 و قه له م ته واده بئ، سیره ی سه قر و هه لۆ، قاسپی که ی کوپاده خواردو، ورینگه ی
 بولبولی سه رمه ست، جریوه ی چوپه و چۆله که، موسیقایه که که کویرانیش له به زمی به هار
 بئ به ش ناکا، لیژ و جه نگه لی کوردستان به و هه موو زولمه ی لیی ده کرئ هیشتا فیتکایی
 دلانه، کئیلگه و دهشت و کانیاو و پووبار و زئ و زناوی ئه م ولانه وشکه سو فیش ده خاته
 گوزانی چ ده گا به شه وگه پی دلته پی سه ودا سه ری ده نگ خوش.

زارۆکی کورد ده گه ل هاویرزا سه ر پشتی لانک و به ده سرازه پئچرا و سه رسینگه ی پئ
 دادرا، گوپی به ناههنگی بلاوینی لایی دایکی زه حمه تکیش و هه ژاری کورد پادئ. که
 گیانی له چه نگ نه خۆشی مندالانه که بۆ خۆتان ده زانن چۆن کورپان له به ر دایکان ده رفینن
 پزگار بوو، زمانی به «خلوور بلوور ته کامه» پادئ که گه وره تر بوو چ که بئ و چ کوپ
 له نئو زبل و زال و په یین و پال «حیلانه» ده کا و ده لی: «ئهن و تو مندالین، به جوتیه ی
 ده سمالین، له نئو په یین و پالین» هه ر ده ستی داری گرت، ده چیته به ر ده سه وه پ، بز و
 مه پی شهل و نه خۆش و ئه م به ر ئه و به ر شه په بالۆره ده کا.

که م کچی وا هه یه که گه یشته ده و به ری خۆناسین بچیته به ر ئازهل، هه رچه ند
 بوختانی ناکه م به چاوی خۆم دیومه قهیری که نه ک هه ر به پۆژی پوون به لکو به شه وی
 تاریک چۆته به ر مه پ و شیوه خوار و شه وینی داوه و ئاخری مه پی باوکی له چه ری له سه ر
 هه وشه به جئ هیشتوه و په دواکه وتوه. به لام شتی وا که م هه لده که وئ. وه نه بئ که
 که نه چوه به ر مالآت به سه یته وه، نه خیر شیاکه پشتن، هه وشه مالین، ته پاله کردن،
 لیژه ده وه لیدان و ده وه لان دانان کاری هه ره سووکنی، ده سه که نه، کیشه، گیره، خویان
 مالین، باله که و گیزه و ده گه ل باب و برایان ده کا. مه پ و بز و مانگا دۆشین و په نیر
 کوشین و لۆرک و شیریز کولاندنه وه و مه شه ژاندنیش ده گه ل دایک و خوشکان فیر ده بئ.
 هیشتا ئه ستیره به ئاسمانه وه هه ن هه لده ستی و ماستی جمک له مه شه کی گاوس ده کا و
 وه به ر گوپمانی ده دا و به و حاله وه ده س له شیعر هه لئاگری و پیی هه لده لی:

مه‌شكه بژینه به‌یانه
 شه‌ده ره‌شمان میوانه
 قه‌دری له‌سه‌ر چاوانه
 مه‌شكه سووریم نه‌ژاوه
 وه‌كه‌ف و پۆن گه‌پاوه
 كابانم لی تۆراوه
 مه‌شكه‌م مه‌شكه‌ی مانگایه
 لۆله‌پ له‌ دار خورمایه
 شلقه‌ی گه‌یه به‌غدایه
 مه‌شكه‌م مه‌شكه‌ی گاره‌شی
 هه‌لمان دا له‌ گاگه‌شی
 مه‌شكه‌م مه‌شكه‌ی له‌ بڵیندی
 له‌ ده‌ركی ده‌وله‌مه‌ندی
 له‌ خرینگه‌ی بازیه‌ندی

ئه‌م شیعرانه و زۆر له‌وانه‌ش جوانتر ده‌لی تا مه‌شكه‌ ده‌ژی و به‌ره‌مه‌شكه‌ پۆ ده‌كری،
 ئه‌م كیزه‌ مه‌شكه‌ژینه ده‌گات، باوكی یا ئن به‌ژنه‌ی پێ ده‌كا و یا شیربایی وه‌رده‌گر،
 تۆشی گیانی نه‌بێ، په‌نگی بۆ یه‌كه‌م جار شه‌وی خه‌نه‌به‌ندان ده‌سته‌خوشكان خاوینی
 بکه‌نه‌وه و چلک و چه‌په‌ری له‌ لاق و له‌ته‌ر و مه‌چه‌ك و زه‌ندی دامالنه‌ و به‌قه‌ولی
 خۆیان بپازینه‌وه و تارای سووری پێ داده‌ن و كه‌ بووكنی هاتن بیه‌ن. دیسان شیعر
 سه‌ره‌له‌ده‌داته‌وه و شایه‌ر ده‌لی:

نایه‌ته‌ ده‌ر نایه‌ته‌ ده‌ر، بووك یاخیه‌ و نایه‌ته‌ ده‌ر
 له‌ چیمه‌نان، له‌ چیمه‌نان، بووك یاخیه‌ و نایه‌ته‌ ده‌ر
 دایکی بووكیم ده‌كورکین، بووك یاخیه‌ و نایه‌ته‌ ده‌ر

مانگی ههنگوین و شتی وا که له شاران ئیستا باوه له لادی نییه، بووک نهوپه پی سن
پۆزان له کاروباری مالن مه عاف دهکری، دووباره، سهوهی پیخ پشتن، لوله پ و دوزهنگی
مهشکه، ویزیگی گیزه وه له خزمهتی دان، سهرباری نهوه پرته و بۆلهی خهسوو، تهوس
و لاتاوی دش و چه مۆلهی هتیه ره ژنیشی دیته سه، دیسان بووکی تازه په نا دهباته وه بۆ
شیعر که پتیویست ناکا نمونه یان بینمه وه.

هیندی پئ ناچئ نهویش ده بیته دایک و به مندله کی هه لده لئ، به پینی ته مه نی ناوی
ده گۆپئ: دید، خات، یای، پوور، دایکه و نه نهی پئ ده گوترئ. نه و کچۆلهی حیلانهی
ده کرد و شیعی به پیکه نینه وه ده گوت که کوپیان به ئیجباری گرت ده ردی دلای خوی
به شیعر ده کا و ده لئ:

هه لنه گری هه ی هه لنه گری له په هلهوی زولم و زۆر
ره بیی شاپور شای بمرئ هیتامه نه حمه دی کوپ

یا:

کورم گه وه کرد به قهندی شاری
رهزا شا بردی له بو ئیجباری

ته نانه که زۆر پیر بوو له شینگایاندا شینگیتپی ده کا و به شیعر به مردوو هه لده لئ:
خه لکی به تالانی ده چۆوه، مه په، به رانه، یهخته یه، شه که، نه من به تالانم چۆته وه به ژنی
باریک و قه دی زراو و چاوی ده به له که.

که وابوو ژنی کورد ده گه ل شیعر ده ژنی تا گله بانی چاوی ده کری. هه روه ها نه م کوپه ی
که به مندالی ده گه ل کیزه که حیلانه و شه په بالۆره ی ده کرد که دهستی پاشباره ی گرت و
توانی هۆگانتیک وه سه ره وه بدا ده که ویتته زه حمه ت کیشان. به دهنگی به رزی خوی و باوک و
باپیری گارهش و گابهش به نه قیزه تییان ده وه ژینئ و ده لئ: باره، خه ته، هه لینه هۆ وه ره
به قوریانت به، که گای وچان دا دهنگی خوش بئ یا ناخوش گورانی ده لئ:

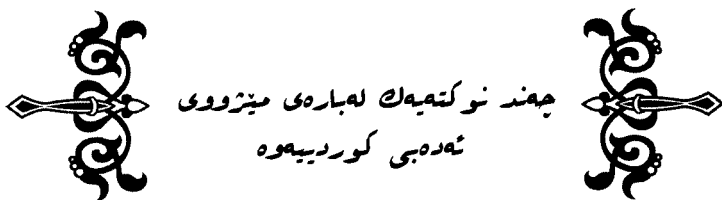
بريا دهرى بام تىژ و تهنك بام
دهره زوانى سىنگ و مەمك بام

هواكهى دهكوبى و دهبيژى:

هەلەم گرن ئەو بەر ئەو بەر
بەبەنە ماله باب نۆكەر
شىنم بۆ بکەن شەدە بەسەر

دەيكاتە ئايشىلن مامان و دەلن:

بە هەوران بەهارة
دەيخوینن کۆلاره
يارکۆلەم لى دیاره

پۇژىكى ھەرە گەرمى ھاۋىنى مەھاباد بوو، دەگەل كۆنە دۆستىكى خۇشەۋىست، قسە خۇش، خوتىن شىيرىن، پەزا سووك و ئەدەبدۆست و لىزانم دانىشتىبووين، كەس ئاگاي لە دلى كەس نىيە . منىش نەمدەزانى ئەم دۆستەم كە ماۋەيەك بوو، يەكترىمان نەدىبوو چەند بەدىدارى من شاد بوو. بەلام بەدىتنى ئەو، دلم فىنك بۆۋە، كول و كۆزى دەروونم دامركا و خەم و پەژارەى چەند سالى تەمەنم پەۋى.

لە ژۈرە گەرمەكەمدا كە ھەرگىز پانكە و كولىرى بەخۇرە نەدىۋە، لە تەنىشت يەك دانىشتىن و گەرمى قسان بووين، قسەمان لە گرانى، كۆپىن، لە كەسادى بازارپ، لە نەفرۇشانى ھىندىك شت و لە پمىن و برەۋى شتەكانى دىكە نكرد. باسى ئەنگران و ھەلمسان و دەۋلەمەندبوونى بەعزە كەسىك و دامالان و ھەژارى و نەدارى بەعزىكى ترمان بەزارىدا نەھات. تەننات لە جوت و گا، جۆگە و جۇمال، بەند و بناۋان، باخەۋانى و شۋانى و گاۋانى كە تا پادەيەك سەرمان لى دەردەچۈۋ نەدۋاين.

ماۋە تەنگ بوو، پۇژ درەنگ بوو، دەبوو زوۋ لىك جوئى بىنەۋە . بۆ بىستىنى ئەو چەشنە قسانەى لەسەرەۋە باسمان كرد ماۋە زۆرە، پوۋ لە ھەر شوپىن و مالىك بكى باس ھەر ئەۋ باسەيە .

دەسمان كرد بەباسى ئەدەبى . چ بكەين ھەردووكمان ئاشق بووين، نەخۇش بووين، نا نا گىل و گىژ بووين! كەسىك ۋەك نىمە نەخۇش و ئاشق و گىژ و گىل نەبىن، دەزانى

شیعر و شاعیری و ئه ده بدۆستی له كوردده واریدا به هیچ ده ور و زه مانان نه بۆته نان و ئاو. به تایبه تی بۆ ئه و دوو كه سه جگه له ئاواره یی و ده ربه ده ری و چه رمه سه ری چ سوود و قازانجی نه بووه .

با فیش و درۆ و ده له سه نه كه ین، ئیمه ئیستاش میژووی ئه ده بییه کی ئه و تۆمان نییه جیسی متمانه بێ. بۆ نمونه نالی شاعیری گه وره ی كورد په نگبێ دیوانه كه ی له هه موو شاعیری کی تری كورد پتر چاپ كرابێ. به تایبه تی مامۆستا مه لا كه ریم و كورپه كانی ئه و په پی زه حمه ت و په نجیان له سه ر دیوانه كه ی كێشاره و ئه و نه ده ی هێزیان پێ شكاهه شیعره كانیان شی كردۆته وه، به لām بۆ ناساندنی خۆی هیچ به لگه و سه رچاوه یه کی بپوا پینكرومان گیر نه كه وتوه . به پاستی من بۆ خۆم زۆر سوپاسی ئه و باوك و كورپانه ده كه م.

ئه گه رچی له هه په تی لاوه تیه وه خه ریکی تیگه یشتنی شیعره ی نالی بووم، به خویندنه وه ی ككتیبه به نرخ و نایابه كه ی ئه وان پتر مانام له شیعره ورده كانی هه لكراند. ئه وه ی هیشتا تاریك ماوه ته وه و به وتووێژی كاك عه زیز و شیخ ته هاش پووناك نه بۆته وه، ژیان و سه رگورشته ی ئه م شاعیره مه زنه یه . ئه گه رچی ده لێ: «لێوی تۆ ئاوی به قا من خدرم» من دوودلّم ناوی خدر بووین. چونكه بۆ ئه و كه سه ی كه شاعیره سه د داوی ناوه ته وه . ئه و ی شاعیریش بێ ده زانی ئاوی ژیان و خدر پێكه وه په یوه ندییان زۆره و به چی دیاره ئه وه ش یه كێك له م داوانه نه بێ كه ناویه ته وه . گریمان ناوی خدر بووین، باوكیشی ئه حمه د شاهویه س بووین، ناوی دایکی چییه ؟ كام قورئان و كتیبی په پزه ردمان له ده س دایه، نه ك پۆژ و مانگ به لكو سالی له دایكبوونی ئه ویان له پشت نووسرابێ؟ ده زانی له كوردستانی ئازیز ته ره بووه، سه ری خۆی هه لگرتوه و پۆیشتوه . پوونه به خۆشی خۆی نه پۆیشتوه چونكه به ئاشكرا دیاره زۆری په رۆشی ولاته كه ی بووه . جگه له م دوو شیعرانه ی كه تاسه ی خۆی بۆ دیتنه وه ی ولات و دیداری دۆستان تیدا ده ربپویه له شیعره ئامالّ درێژ و پپ سۆز و كوله كه یدا:

قوریانی تۆزی پینگم نه ی بادی خۆش مروور
نه ی په یكی شارهزا به هه موو شاری شاره زوور

ئه و په پی هه ست و سۆز و په زاره ی خۆی ده ربپویه و سه لماندوویه تی ده ردی غریبه ت چ ده ردیكه ؟ له م دوايانه دا بۆته باو و ده لێن و ده نووسن له و قه سیده دا كه نالی بۆ سالمی

ناردووە وای گوتووە . بەلام چۆن دەتوانن بەسەلمێنن ئەم شیعەرەى بۆ سالم ناردووە ؟ دیسان تەماشای شیعەرەکە بکەنەو بەزانن نالی تا قافیە مەودای داوہ باسی شارەزور، بەتایبەتى سلێمانی خۆشەویستی کردووە، تەنانەت پێشی زووری کاکە سووریشى لەبیر نەچۆتەو . بەلام ناوی سالمی نەبردووە کە وا بوو، ئەوە سالمە ئازایەتى کردووە و جوابی نالی داوہتەو . بەلێ بەپاستی ئازایەتى کردووە : یەک وێراویەتى جوابە جەنگی نالی کردووە کە کاری ھەموو کەس نەبوو و پایەى شاعیری خۆی بردۆتە سەر، دوو، پەژارە و داخی دلێ لە نەمان و بنەپ بوونی بنەمالەى بابان دەربڕیو . سێ، ئازایانە زۆلم و زۆری بلّە پۆمییانی پوون کردۆتەو و چەند بەکوڵ و سۆزەو دەلێ :

زستانی ئەووەلین بوو، دراپا بەرگی شیخ ھەباس
رۆمى ئەوئەندە شوومە، لە شەخسیش دەدا زەرەر

دیارە سالم ئەو شیعەرەى ناردووە بۆ شام تا بەدەس نالی بگا . بەلام ناھەقم نییە بلّیم بەچی دیارە نالی نیشتەجێی شام بوو ؟

«بۆ مولکی شامە نامەیی من سووی نالییە»

وێدەچى ئەو وەختە نالی لە شام بووی . بەلام چوونی نالی بۆ ئەستەمبوول جێگای گومانە، چ دەگا بەوہى لەوێ ژنی ھێنابن و ژيانى پابواردبى و ھەر لەوێ مردبى و لە فلان گۆرستان ئیژرايى، گومانى تیدا نییە نالی چۆتە حەج و زیارەتى مەدینەى کردووە و شیعەرناس دەزانى و تێدەگا چۆنى بەبیابانى بیرونى بى ئاو و گیای عەرەریستان ھەلکوتوو، چۆن سەناى خوا و خۆشەویستی خۆى بەجى ھیناو و دەگەل ئەوہشدا چەند مەزلوومانە و ھەژارانە و کوردانە چارەپەشى و بى بەشى کوردایەتى خۆى ھەر لەبیر نەچۆتەو و دەلێ : «کوردى دەورى شارەزورم» .

زۆر دوور رویشتم . بۆ باسى حەریق ئەو شاعیرە مەزنە کە مەکتەبى شیعەرى نالی ھینا موکریان و لەو مەلەبەندە ھەر کەس شیعەرى کوردی گوتووە یا دەلێ بى ئەم لاو ئەولا لەوى فێربوو، نەکەم ؟ تا ئیستا چى لى نووسراو و گوتراو بەکەلک بى ؟ من بۆ خۆم لەسەر ئەو شاعیرە گەورەى کە غەزەلى وەک :

هیتده ییزاری که زانیومه بهزاری نایه وه
دوور له بالاکهت سهرینی ناهومیډیم نایه وه

یا:

چاوه کم دوتنی له گولشه ن گول به عیشه خوئی نواند
نهک نمهک گیر بم، به مهرگی تو قه سه م هیچ نه مدواند

گوتوه، هر نه وه نده ده زانم، ناوی مه لا سالح بووه، نیزیکه ی چهر خیک له وه ی پیش له و
دیو پها توته نه م دیوه له خانه قای لووسا وکان یا خانه قای شیخی بورهان گیر ساوه ته وه
و نوری عاقیده به شیخ بووه. نازانم له کوئی، به لام له سه ر شیعریک «نیعزامولمولک» -
فیتودالی مه شهوور - پیشی لووس تاشیوه. نه وه بۆته هوی نه وه بیته سابلأغ و ببیته
مه لای مزگه وتی حاجی سه ید حه سه نی خزمی خۆم. نه وه که سانه ی چل په نجا سال له وه ی
پیش چاویان به و مزگه وته که وتی، ده گه ل منن نه گه ر بلیم برسیایه تی و هزاری و ناچاری
نه بوو یا هیچ کۆلکه مه لایه کیش به پیش نویژی نه م مزگه وته پازی نه ده بوو. په نگه ی پیش
سالی ۱۳۲۸ ی کۆچی که سالی وه فاتی شیخه، مردی و له گۆرستانی مه لا جامی نیژراوه
و هر خوا ده زانی ئیستا گۆره که ی بناخه ی خانووی کام موسلمان بی. خوا بکه م لای
سه رووی هال یا میوانخانه بی و نه کرابیته حه مام و شتی وا.

مه هابادی ئیمه تاقه شاعیریکی به ناوبانگی لی هه لکه وتوووه که خه یابانگی خۆشی
به نیوکراوه، نه وه جیگای شانازییه. من با خۆم مندا ل نه که مه وه. تۆرم له وه که سانه دیون
که شاگردی مه کته بخانه ی وه فایی بوون. به لام کۆنترین دیوانی ده سه خه تی وه فایی له به غدا
سه ری هه لدا و مامۆستا قه ره داغی نوری نووسی و که می له سه ر ژیان و مردنی وه فایی
زانی. نه گه ر گۆتم تاقه شاعیری مه هاباد میرزا په حیمی وه فایی بووه، تا نه و جیگایه ی من
بزانم نه و شاره دلگه ر جوانه، قه ت شاعیرگر نه بووه. چه ند غه زه لیک می رزا سه لیم ناویک
له کۆنه به یازاندا هه بوون که پیم وایه له بیر چوونه وه. په نگه نه و میرزایه ش سابلأغی
بووی. ده نا شاعیره کانی موکریان وه که نه ده ب، سه ید په شیدی شه هید، سه یفی قازی،
میرزا له تیفی قازی، خاله مین، حه قیقی، سه ید کامیل، هه زار نه گه ر له م شاره ش له دایک

بووب، لە لادى ژيان جا بۆيه دەلێم، زمانى كوردى خاوين و ساكار دەبن لە دى فێرين
نەك لە شار. جا با ئەو شارە، سايلانى پيشوو يا مەهابادى ئىستا بن، كە هەتا بلىي
جوان پەروەرە. جگە لە چەند غەزەل و دوو بەيتى نەبن لە شيعرەكانى مەلا حىسامەددىن
زياتر نەمبىستون كە خەلكى بۆكان و دەوروپەرى بوو. توخواكەى ئەو تاقە شيعرە بەس
نەيه:

لـيـوى لـەـعـلى جـنـيـوى دابـوـو بەـ مـن
قـيـنى بـنـيـادەـمە مـنـيـش گەـسـتم!

كە بلىن شاعىرىكى ناسك خەيال و باش بوو؟ هيوادارم ديوانى تەواوى ئەو شاعىرە
كو كرابىتەو و پۆژىك بكەوێتە بەردەستان.

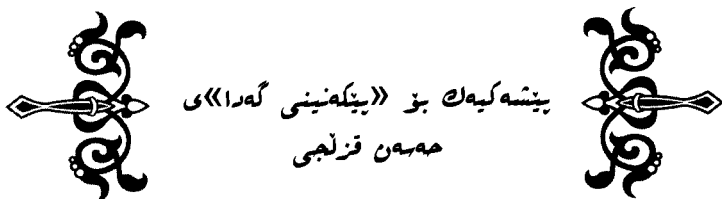
پتويست ناك، مەن خۆم جەيل بكەمەو، نيزامى گوتهنى: لە شەشى شەست پزگار بووم
و بەرەو حەفتا دەچم و وردە هەنگاوى بەرەو گۆر دەنێم. تازە بەهيو نيم جەيلايەتى بكەم.
گوێ سوانان بگرم. بەلێ مەن پياو بووم كە «شاعىرىك» بەكوێرى لە برسان و لە خەمان
عەمرى خاوى بەجى هێنا. دىبووم دەزمانى چەند زانا و خوێندەوارە، چەند كۆمەلناسە. لە
پێنج خشتەكیە فارسىيەكەى و قەسىدە كوردیيەكەى: «شاعىر عوموم كەوتنە مەقامات
و بۆلەبۆل» ديارە چەند جامیەناسە.

ئەگەر ددان بەو دابنێن كە ئەدەبىياتى نووسراوى كورد، مەبەستم فۆلكلورى ئەدەبى
نەيه، پەوتى سەبەكەكانى ئەدەبى فارسى گرتووە، ناچارى بلىن كەم شاعىرى وامان
هەبوون لە سەبەكى خۆراسانیدا بەقەد «شاعىرىك» سەرگەوتووين. قەسىدەكەى سىلاوى
مەهاباد، ئەو قەسىدەى كە لە زمانى دەسلەلاتى پەزاخانى خوێنپێژدا پەخنەى لە پەفتارى
نالەبارى كاربەدەستانى ئەو زەمانە گرتووە و بەو نيوە شيعرە دەس پێدەكا: «موددەتێكە
نەفسى حىز حوكمى خراوم لێ دەكا» شاهیدی قەسەكەم. پەنگبێ ئىستاش ئەو ئازانانە
مابن كە بەئەمرى شارەبانی پەزاخانى، مەندیلی مەلایان، شەدەى لاوان، چارشىوى ژنان،
نێفەكى پانك و پانتۆل لەبەرانیان دەسووتاند، فری دەدا، و دەدپى و دەپرى و ئەگەر كەس
ديار نەبا بەبەرتیل پازى دەبوون. كە مەلا مەرف لەبارەى ئەواندا گوتوویەتى:

به لڄ مه لا مارف ٿو ڪه سڀ ٻوڙ ڪه به و هومو زانست و هونء ووه به رنگينڪ تير و به دور
رنگان برسي ٻوڙ. دوايش ڪه مرد وهڪ حريق له ڳوڙستاني مه لا جامي نيزرا و ڳوڙي
ٺوڀش وهڪ ڳوڙي هه زاران مه لا و سهيد و بيا وچاڪ به دهستي «وهره هرام» ته تخت ڪرا.

ئای ئەوانەى منداڵن قەبرستانی مەلا جامیان نەدیووە کە بێجگە لەوێ گۆستانی موسڵمانان بوو، هەزاران کێلى مێژوویی و جوانی تێدا بوون کە هەموو موسڵمانان شاردياننەووە و لەنیویان بردن. من بۆ خۆم کێلیکم دیبوو کە نەویکی لوتفەلیخانی زەند هەلی کەندبوو و بەخەتێکی زۆر جوان بوو. بەئاوتم گۆپی مەلا مەرف لە حەوشەى مالتیک دابین و گۆلکاری و چیمەنى بین.

شەو درەنگانە، بێدەنگییەکی بەسام ژووڕە سارد و سێ و چۆل و هۆل و نیوہ تاریکەکی داگرتووم. لە خوێندنەوێ ئەم چیرۆکانە بوومەو، لە حالیکدا کە کاریکی زۆریان کردۆتە سەر مێشک و دەمارم و وردە فرمیسکیان پێ هەڵوێران دووم. بەئەسپایی دەفتەرە کە دادەنێم. چراکە دەکوژینمەو، لە جیگا کەم دەخزیم و چاو لێک دەنێم بەلکو سەرخەویک بشکێنم و خەم و پەژارەم بپەوێنم.

کەچی خەیاڵ هەڵمەدەگرێ، دەمبا... دەمبا... دەوێناو دەوێناو و پەوێناو پەوێناو بەسەر بەفری سەری کوێستاناندا، بەنیو دارستان و لێزە چۆپەرەکاندا، بەپێدەشت و گۆڕ و نەرمانەکاندا، بەنوالە زنجیر و بژوێنەکاندا، بەبەستێنی چۆمی (تەتەهو) دا بۆ شارە خونچیلانەکی مامۆستا، بۆ بۆکان، بۆ بووکی شارەکانی کوردستان، بۆ کانگای ئەوین و دلداری، بۆ مەکزی خەبات و فیداکاری بۆ بەر سەلای سەرداری شەهید، بۆ سەر حەوز و کانێ جوان و بەناویانگەکی، بۆ تەماشای بەژن و بالۆ و خال و میل و چاو و برۆ و کزێ و ئەگریجە و پووژ و بەلەک و سەر و شەدە و شان و دەسمال و قەد و پشتێنی کێژە بۆکانیان، کە دەستە دەستە و پۆل پۆل وەک مێگەلی مامز و ئاسک بەلەنجەولار و تاسکە تاسکە دینە سەر حەوز، وەگۆژە سوور و نەخشاوەکانیان بەناز لە کانی هەڵدەدەن و وێنەیان لە ئاوێنەیی پوون و بێ گەردی حەوزە کە دا جیلوویەکی ئاسمانی هەیه کە فریشتە و پەری وەبیر دێنێتەو شەعوور و زەوق مشتومال دەکا و هەست و خەیاڵ دەبزوێنێ.

گويم له دهنگى نه ومندا له پەزا سووک و بزۆز و پووته له هه لّوا فرۆشانه دهبن، که ته به کى هه لّوا دهگيڤن و به هه وايه کى خوش پيى هه لّده لّين و هاوار ده که ن:

هه لّواى تەن تەنانى، هه تا نه يخۆى نايزانى

له جىگا که مەدا ئەم ديو و ئەوديو ده که م. به نا هومى ديبه وه هه ناسه يه که هه لّده کيشم و له بهر خۆمه وه ده لّيم، خۆزگه و هه زار خۆزگه منيش وا پير و که نه فت و شه که ت و که له لا نه ده بووم. ئەوه ندهم هيژ و گوپ و تين و توانا ده ما تا پپ به ناميژم له و چيرۆکا نه هه لگرتبا و به هه موو شار و لادى و کووچه و کۆلان و خه يابان و باژيڤى کوردستاندا که پاپام و يه که به خۆم هاوارم کردبا:

خه لکينه ئەگەر شتى له هه لّوا شيرينتر و له گولّله ي نوالان به بۆن و به رامه تر تان ده ويى وەرن، وەرن بخوينه وه، بخوينه وه تا ئاهى خۆش تان له دل و ده روون بگه پيى بخوينه وه تا تامه نزوييتان بشکي، بخوينه وه تا کوّل و کۆتان دابمرکي، بخوينه وه تا کۆمه له که تان باشتر بناسن و له دهرد و ئازارى بگەن. بخوينه وه تا پتر شاييتان به زمانه که تان بن. تا نه بخوينه وه نازانن قه له مى سيحراوى مامۆستا قزّلجى چ شوينه واريکى به نرخ و بين ويينه ي خولقاندوه. بيري ورد و خه يالى بليند و هه ستي ناسکى ئەم نووسه ره بليمه ته چ نمونه يه کى ئەده بى به رزى داپشتوه و په نجه ي به هيژ و په نگيني ئەم هونه رمه نده که وه ليزگه يه کى چۆنى له دوپ و گه وه ر و مرواڤى ناياب بۆ هۆنيونه وه؟

له موکريان باوه ده لّين: «بنه ماله ي قزّلجى وه که بيچوه مرواڤى وان هه ر له هيلکه هاتنه دهر مه له وانن». مه به ستيان ئەوه يه ئەوى له م بنه ماله بن، هه ر له مندالييه وه زانا و پيتۆله. به پاستيش ئەم بنه ماله به پيزه که ليک پۆله ي بليمه ت و زاناي لى هه لکه وتوه، که بين ئەوه ي بۆ خويان ويستبيان ناوبانگى زانست و هونه ريان له دنيا دا بلّو بۆته وه.

مامۆستا حه سه نى قزّلجى پۆله يه کى هه لکه وتوى ئەم بنه ماله که وره يه، که مايه ي شانازى نه ته وه که مانه. ئەو پپيازي باوک و باپيره کانى نه گرت و پيگايه کى ترى هه لّبژارد و له باتى خزمه تى ئايين، که پيگاي باوک و باپيره کانى بوو. خزمه تى ئەده بى وه نه سستوگرت نه ويش چ ئەده بيک؟ ئەده بيکى به رزى کۆمه لايه تى.

يه کيک له سياسته شه سومه کانى پەزا خانى په هله وى له ماوه ي ده سه لّاتى په شى فاشيسته ي خۆيدا هه ولى بين وچان و بى په حمانه بوو بۆ تواندنه وه ي گه لى کورد له کوردستانى ئيراندا. بۆ جيبه جى کردنى ئەم مه به سته شه يتانييه، داب و شوڤن و جلوه رگ و ئەده ب و زمان و موسيqa و سه ماي کوردى به سه ختى قه ده خه کردبوو.

به‌لام به‌وه‌موو هیزه شه‌یتانییه‌وه . نه‌ک هر کوردی کۆلنه‌ده‌ری بۆ نه‌به‌زی و ده‌رۆستی نه‌هات . به‌لکۆو نه‌م سیاسه‌ته و نه‌م زه‌بر و زه‌نگه بوو به‌هۆی راپه‌رپینیکی به‌رینی فیکری له کوردستاندا .

هه‌زاران پێچ و پشتین و رانک و چۆخه و په‌سته‌ی پیاوی کورد و شه‌ده و هه‌وری و ده‌سمال و کۆلوانه‌ی ژنی کورد دپا و سووتا ، به‌لام جلۆبه‌رگی کوردی وه‌ک سوننه‌تیکی میلی هه‌ر ماوه .

له قوتابخانه و ئیداره ، ته‌نانه‌ت له کوچه و خه‌یابان هه‌زاران کورد به‌تاوانی کوردی گوته‌ن گیران ، ئازاردان و سووکایه‌تییان پێ کرا . به‌لام زمانی کوردی وه‌ک سه‌رمایه‌ی نه‌ته‌وايه‌تیمان هه‌ر پارێزرا . کورد نه‌تواوه و ئابپوو تکاوی و پيسوایی میژوو بۆ پۆلیسی ره‌زاخان مایه‌وه .

له‌وه‌سه‌رده‌مه‌ تاريک و تنووک و نه‌نگوست له چاوه‌دا له مه‌لّه‌به‌ندی موکریان بۆ به‌ره‌ره‌کانی ده‌گه‌ل سیاسه‌تی تواننده‌وه‌ی کورد ، کۆمه‌لێکی نه‌پێنی له زانایان و پووناکبیران و گه‌وره‌ پیاوانی کورد به‌ره‌ره‌ری مامۆستا مه‌لا نه‌حه‌مه‌دی فه‌وزی ، سه‌یفی قازی ، پێشه‌وای نه‌مر ، قازی بۆکان شیخ نه‌حه‌مه‌دی سه‌ریلاوا و گه‌لێکی تر له پووناکبیری نه‌وه‌ سه‌رده‌مه‌ پێک هاتبوو که ئامانجی نه‌ساسی و هه‌ره‌ گه‌وره‌یان پاراستن و په‌ره‌پێدان و بووژاندنه‌وه‌ی زمان و نه‌ده‌بی کوردی بوو . کتێب و پۆژنامه‌ی کوردییان که له عێراق بلۆ ده‌بوونه‌وه به‌زه‌حه‌مه‌ت په‌یدا ده‌کرد و به‌ئیحتیاته‌وه‌ به‌سه‌ر لاوانی به‌روا پێکراودا بلۆ ده‌کرده‌وه تا فێری کوردی خوێندنه‌وه بن . ئه‌وان به‌تایبه‌تی مامۆستا فه‌وزی ده‌سته‌یه‌ک لای پووناکبیران پێ گه‌یاندن که له دواپۆژدا شاعیر و نووسه‌ری زۆر خه‌زمه‌تکار و به‌ناوبانگیان لێ هه‌لکه‌وت . یه‌کێک له‌ده‌س په‌روه‌رده‌کانی و هاوبه‌ره‌کانی ئه‌وان کاک حه‌سه‌نی قه‌زنجی خۆمانه . که هه‌ر له‌وه‌ ده‌میرا فێری کوردی خوێندنه‌وه ببوو . نه‌وه‌بوو ده‌گه‌ل سایه‌ی شوومی په‌هله‌وی لاچوو ، ته‌مومزی چاره‌په‌شی و نه‌گه‌به‌تی کورد په‌وی . وه‌ک نه‌ستیره‌یه‌کی گه‌ش و پووناک و پڕشنگدار له ئاسمانی نه‌ده‌بی کوردیدا دره‌وشایه‌وه . لاپه‌ره‌ی گۆوار و پۆژنامه‌کانی کوردیی به‌نووسراوه جوانه‌کانی خۆی پازاندنه‌وه .

له سه‌رده‌می کۆماری دیموکراتی کوردستاندا مامۆستا قه‌زنجی بێ نه‌وه‌ی سینگ په‌پێش خا و خۆ رانی ، یه‌کێک له خۆشه‌ویستترین نووسه‌ران و نزیکتترین دۆستانی پێشه‌وا قازی موحه‌مه‌دی نه‌ده‌بدۆست و هونه‌رپه‌روه‌ر بوو . بێجگه له‌وه‌ی له پۆژنامه‌ی کوردستان تۆرگانی حیزیدا ده‌ینووسی سه‌رنووسه‌ری گۆواره جوانه‌که‌ی هه‌لاله‌ش بوو .

پيشهوا له تاخرين پوژانى دهسه لاتيدا خهريك بوو ماموستا قزنجى و چهند شاعير و نووسه رى لاو و تازه پيگه يشتوو بنيرنه دهره وه تا به قهولى خوى چاو و گوڤيان بكرىته وه و شتى تازه فيرين. به لام به داخه وه نه گه يشت و نه م ئاواته شى وهك زور له ئاواته پيروزه كانى نه هاته دى.

وهك ئىستا له بيرمه و تا گله بانى چاوم دهكەن له بيرم ناچيته وه. پوژىكى سارد و سه هۆلبه ندى مه هاباد بوو، خۆم كوزوو كردبوو و به په له ده پوڤيشتم جيگايه كى گهرم و گور بېينمه وه. ته ماشام كرد پيشهوا له بهر بىلاكهى هاتوچۆ دهكا و پوژنامهى كوردستانى به دهسته وه و يه كيك له نووسه رانى پوژنامه كى له لايه. خهريك بووم فيزمالكى بدهمى و خۆم ببوڤرم. ديتى و بانگى كردم. هيشتا دووربووم فهرمووى «ديوته نه م قزنجيه چۆنى نووسيه؟».

زانيم مه به ستى نه م پارچه نه ده بيه جوانه يه كه قزنجى له م ژماره يه دا نووسيه. گوتم: «به لى ديومه و به پاستى چاكى نووسيه. كاكي نووسه ره لى دايه و گوته: به لى چاك ده نووسى به لام كه م ده نووسى. پيشهوا بزه يه كى هاتى و سه رى پاوه شاندى، نه م دوو شيعه رى سه عدى خوڤنده وه:

خاك مغرب شنیده ام كه كنند
به چهل سال كاسه ي چينى
صد بروزى كنند در بغداد
لاجرم قيمتش همى بينى؟

كه خوالىخوشبوو مه لا مسته فای سه فوهت ئاواى كردوو به كوردى:

بيستومه كهوا له رۆژه لاتا
به چل سال ئه يكه ن يه ك كاسه چينى
له مه رده شت نه كه ن سه دى به رۆزى
بوڤيه قيمه تى وايه نه يينى

ديسان پړووی له من كړد و فهرمووی: «بریا زوری و امان هه بان» و پېش نه وهی من جوابی دهمه وه بڼه خوی گوتی: «نه گهر بڼه خومان بین زوری و امان لڼ هه لده كه ون». داخی گرانم زور زوو هیلانه كه مان لڼ شیوا، سایه ی نه و پیاوه نیشتمانپه روه و نه دده بدوست و هونه رپه روه و قه درزانه مان له سره وه لاکه وت.

قزلجیش وهك زور له نووسه ر و شاعیره كانی كورد بڼه نه ونا و بڼه داشدار و دلسوز مایه وه و له دس زولم و زوری پړیژیم ناوړه و په رپوهی هه نده ران بوو.

هر بڼه خوی ده زانی له م ماوه دوور و دریژهی لڼقه ومان و دهر به دهریدا چن تال و سویری ژیانی چیشته وه، چندی سه رما و گهرمای دنیا دیوه، چندی په ند و گولمه ز به سه رها توه. چن گپراوه و نازار دراوه، چن هه وراز و نشیوی پتواوه و هم دیو نه ویدیوی پس کراوه و بڼه په یداکردنی پارووه ناننکی بڼه منعت ناچار بووه به و ده سته وه ستانی خویه وه، کاری چن ساخت و گرانی به دهنی بکا و سر بڼه ناکه سان شوپ نه کاته وه.

ماموستا له کړی خه باتدا قال بووه، خاراوه و له کل هاتوته دهر. له و هه موو کویره وهی و دهر به دهری و چهرمه سه رپیه، شت فیر بووه، زانستی به ره و ژورتر چوه. ته جره بهی وه سه ریه ك ناوه، كومه لی خوی باشتر ناسیوه، هه سته به ئیش و نازاری كردووه و دهرمانی بڼه دوزیوه توه و بڼه فیه له سووفیكي پسپور و نووسه ریكي پئالیست و واقع بین.

پاله وانا نسی چیرو كه كانی قزلجی هیچ کامیان بڼه خوینه ریكي كورد نه ناسیاو نین. هه موویانی له نیو چین و تویره كانی كومه لی كورده واری هه لېژاردووه. كاره ساتی ژیانی نه وان به كوردییه کی ساكار، به و زمانه ی هه موو كوردیكي نه خوینده وار و ساوړلكه لیی حالی ده بڼه شی كړدوته وه. خوینه ری ورد تن ده گا ماموستا قزلجی تا چ پاده یه ك شاره زای زانستی په وان شناسییه و چونی پووحی پاله وانه كان ناسیوه و چوته ناخی دهر وونیانه وه.

ماموستا قزلجی كومه لی كورده واری زور باش ناسیوه. خوینه ر له م كورته چیرو كانه دا نمونه ی ژیانی دهر به گپكي چه كه ره ق، كونه به گپكي بارگین توپیو، شیخیكي ده سپر، دهریشیكي زهر ك وه شین، جووتیاریكي زورلیكرو، باب توكه ریكي زمان لووس، كاریه ده سته یكي به رتیل خوری بیگانه، تاجیریكي سووت خوری ته ماعكار، جاسووسیكي نیشتمان فروش، ته نانه ت، ژنیكي چاره رپه ش و بڼه به شی كورد ده بین.

خوینه ر پاش خوینده وهی زوری چیرو كه كان پېكه نین ده یگرئ، به لام چ پېكه نین؟

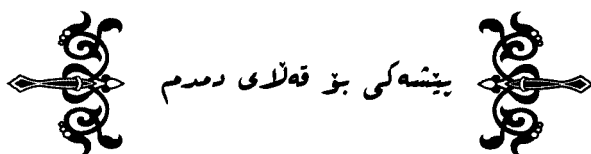
پێگەننیکێ تالتر لە کەکرە .

ئەوێ بۆ کوردیکێ دڵسۆز جیی داخ و خەفەتە ئەمەیه : کە دەگەڵ ئەو شەدا زیاتر
پووداوەکانی نیوەڕۆکی چیرۆکەکان دەگەڕێنەوێ بۆ سێ سالی ئەوێ پێش کەچی دەبینی
ئێستاش ئالوگۆڕپێکی ئەوتۆ لە وەزعی کۆمەڵایەتی کورددا پووی ئەداوێ کە ئەم چیرۆکانە
تازەیی خۆیان لە دەس بدەن .

ئێستاش جووتیار بەچەشنیکێ نوێ دەچەوسێنرێتەوێ و لەبەر زۆری ئیجارە و قیست
و سوورسات دەس لە زەویووزاری خۆی هەڵدەگرێ و پوولە شاران دەکا . ئێستاش تونی
حەمام پێن لە هەژارە بێ جیورپێهەکان . ئێستاش بازەرگانی سووت خۆر و سفتەباز، شیخی
کۆنەپەرست و دەسبێ، دەروێشی فریودراوی زەرگ وەشین لە کوردستاندا کەم نین .
ئێستاش دایک و باوکی کورد بۆ چاری دەردی منداڵە نەخۆشەکانیان، دەس و دامینی
ئامینە خانی نووشتە نووس دەبن و زۆر ئامینە خانی بێ بەش و چارەپەش ماون کە لەبەر
وەزعی نالەباری کۆمەڵایەتی، هەوێس ناچاریان دەکا بەفێل پەشید فێرکەن نووشتەیان
دەکۆشی باوێ .

ئێستاش سەرکار پەزایی پاسگاگانی کوردستان لە جەنابی سەرھەنگ ئیجارە دەگرێ
و بۆ ئەستاندنی بەرتیل و سازکردنی پەلپ و بیانوو حوسێن قوڵی هەر بەدەستەوێه .
خوێنەرانی بەرێز؛ مەن لەو سەرھەتا کورتەدا ناتوانم مامۆستا قزڵجی بەئێوێ بناسێم .
خۆتان کتێبەکە ی بەسەرئەوێ بخوێننەوێ تا ئەم نووسەرە هەلکەوتووێ بناسن و لەبیری
بەرزێ بەھرە وەرگرن .

با تیکرا فەرمايشەکە ی پێشەوای نەمرمان دووپاتە بکەینەوێ و بڵێین: «بریا زۆری
وامان هەیان» .

بەدرزایی میژووی نەتەوێ کورد هەر کارەساتێکی گرنکی سیاسی و میژوویی، هەر ڕووداوێکی کۆمەلایەتی بەرچاو، هەر چیرۆکی تال و شیرینی دلدارى و هەر شایى و شینێکی گەورە لە هەر مەلەبەندێکی کوردستان قەوماوە، خۆیژ و خۆشخوانە کوردە نەخوێندەوار و نەناسراوەکان لە سەر کێشی برگەى خۆمانە بە زمانێکی ساکار، بە لام پوخت و پاراو و پەسەن و ڕەوان ھۆندووێانەتەو و ئاھەنگێکی تایبەتی خۆیان بۆ داناو و پێیان گوتوو بەیت.

شایەر و بەیت بێژەکان ئەو بەیتانەیان لە کۆپی دیوەخانە مەژنان، لە لامێردانی گەورە پیاوان، لە گۆشەى مزگەوتی گوندان و لە چایخانە و کاروانسەرای شاران بۆ خەلکی تینوو و تامەزێو گوتوو. بەم جۆرە ھەم نەیانھێشتوو ڕووداو و کارەساتەکان لەبەر بچنەو و ھەم زمان و فەرھەنگ و ئەدەبی فۆلکلۆری کوردییان پۆژ بە پۆژ دەولەمەند و دەولەمەندتر کردوو.

ئەم بەیتانە سنگ بەسنگ و پشت بە پشت پارێزاون. دیارە بە پێی جێ و کات و ھەستایی و ناوھەستایی شایەر کەم و زۆر گۆڕانیان بەسەردا ھاتوو. زیاد و کەم کراون و شەى تازە و نوێ و باویان ھاتۆتە نیو و وشەى کۆن و سوایان لێ دەراویژراو. بەلام نێوڕۆکی مەبەست ھەرۆک خۆی ماوەتەو.

لە سەردەمی ئێمەدا کە جیھان ئالوگۆڕێکی سەیر و بەپەلەى بەسەردا ھاتوو. ئینسان

له‌نیو ئەم بەیتانای من لەم بارەدا بیستوومن هیچیان ناگەنە ئەم بەیتە ی که زانای

گه‌وره‌ی ئالمانی «ئۆسکارمان» له سه‌ره‌تای ئهم چه‌رخه‌دا له په‌رمان به‌کری بیستوه و له ۱۹۰۵ دا چاپی کردوه و ئیستا له‌ده‌س دایه . له هه‌موو به‌یتیکدا خه‌یالاتی شاعیرانه به‌سه‌ر واقعییاتی میژوویدا زāl ده‌بن . له‌م به‌یته‌شدا ئهمه ده‌بیندری . به‌لام وا دیاره ئهم به‌یته زۆر پاش قه‌ومانی کاره‌ساته‌که نه‌گوترایی، چونکه ناوی هیندیک که‌س له کاربه‌ده‌ستانی قزلباش و دۆستانی ئه‌میرخان له‌م به‌یته‌دا وه‌ک خۆیان ماونه‌وه . میژوونوو سه‌کانی خۆمانه و بینگانه‌ش له‌سه‌ر ئه‌و کاره‌ساته‌یان نووسیوه و سه‌رچاوه‌ی هه‌موویان «عالم ارای عباسی» کتێبه به‌نرخه‌که‌ی ئه‌سکه‌نده‌ر به‌گی تورکمانه .

ئه‌سکه‌نده‌ر به‌گ هه‌رچه‌ند تۆکه‌ر و نه‌مک خورده‌ی شا عه‌بیاس و دوژمنی نه‌ته‌وه‌ی ئه‌میرخان بووه و داوای په‌وای ئه‌و سه‌رده‌اره مه‌زنه‌ی کوردی به‌لاساری و سه‌رپیچی و ته‌نانه‌ت نه‌مک به‌حه‌رامی و له‌پێ ده‌رچوون داناوه و به‌ناشکراییی جێنۆی داوه و ده‌لێ: «ئه‌رکی سه‌رشانی شای ئیسلام په‌نايه ئاسه‌واریان لێ بپێ» به‌لام پیاو هه‌ق بلێ میژوونوو سیکی یه‌کجار ورد و وریا بووه و پووداوه‌کانی میژووی سه‌رده‌می شا عه‌بیاسی زۆر به‌سه‌رنجه‌وه تۆمار کردوون . جگه له‌وه خۆی له‌گه‌مارۆدانی قه‌لای دمددا به‌شداربووه و ئاگای له‌هه‌موو که‌ین و به‌یژیک بووه .

پاسته ئه‌ویش وه‌ک هه‌موو ده‌سوپێوه‌ندی شایان پیا‌باز و درۆزن بووه و زۆری ته‌شی له‌به‌ر شا عه‌بیاس پستوه و به‌به‌ژن و بالایی ئه‌و شا به‌دفعه‌پ و خوینپێژیه‌ی هه‌لکوتوه و وای نیشان داوه که تاوانی کوردان بووه که دلی ناسکی خاوه‌ن شکریان شکاندوه و هه‌قی خۆیان بووه قه‌تلوعام بکری‌ن و به‌و ده‌رده‌ بچن . به‌لام ده‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا زۆر زانیاری تێدایه و سه‌رچاوه‌یه‌کی به‌که‌لکه‌ بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی بیانه‌وێ له‌باره‌ی قه‌لای دمدم و سالی موکری قه‌نه‌که‌دا شت بنوسن .

کاره‌ساتی دمدم و موکریان که یه‌کێک له‌ به‌سامترین پووداوه‌کانی میژووی کوردستانه ، که هه‌ستی نه‌ته‌وايه‌تی زانایانی کوردی جۆشاندوه ، خانی نه‌مر ئهم هه‌سته ئاگرینه‌ی چل و چه‌ند سال پاش کاره‌ساته‌که ده‌رپه‌وه .

له‌م سالانه‌ی دوايیدا زانای به‌ناوبانگ و نووسه‌ری مه‌زنی کورد «عه‌ره‌ب شه‌مۆ» چیرۆکیکی درێژی به‌ناوی قه‌لای دمدم له‌سه‌ر ئوسلوویکی نوێ و باوی پۆژ نووسیوه . نووسینی چیرۆکی میژوویی له‌ میژه له‌ناو گه‌لانی جیهاندا جیی خۆی کردۆته‌وه . به‌لام ئهم یه‌که‌م چیرۆکی درێژه که من به‌زمانی کوردی له‌م باره‌دا خۆیندوو مه‌ته‌وه .

به‌داخوه من نووسینه‌که‌ی ئه‌وم نه‌خۆیندۆته‌وه ، چونکه سه‌رم له‌ خه‌تی پوووسی

دەرنەچى و كىتەپكەش بەختى پووسى چاپ كراوہ . بەلام مامۇستا شوکور مستەفا كە ئەم چىرۆكەى ھىناوہ تەوہ سەر شىئەى كرمانجى خوارو و خەتى پەسندكرائى كۆپى زانىارى دەلى: «دەستم لە نىئەرۆكى چىرۆكەكە نەداوہ و ھەر پوالەتم گۆپوہ» .

مامۇستا عەرەب شەمۇ بەخەيالى بەرزى ھونەرمەندانەى خۆى چىرۆكىكى شىرىن و پىر كارەسات و ھەست بزويىنى خولقاندووہ و خزمەتتىكى گەورەى بەئەدەبى نەتەوہكەى كردووہ . سەرتاسەرى ئەم چىرۆكە بەتامە پەرە لە ھەستى پىرۆزى ئىنسانى، نىشتەمانپەرەرى و گەل خۆشەويستى .

چىرۆكى قەلاى دىمەم نمونەى ئەدەبىتى پىئالىستى پەخەگرانەى كە لە ئەدەبى كوردیدا ئەگەر بى وئە نەبى كەم وئەنەى . لە لابلەى دىرەكانى ئەم چىرۆكەدا پەردە لەسەر واقىيى نەتەوہى كورد، بەلەينى باش و خراپدا نىشان دراوہ و بۆ ئەو بىگانانەى كورد باش ناناسن زۆر بەكەلكە .

پالەوانانى ئەم چىرۆكە ھىچ كام بۆ كۆردىك نەناسىا و نىن . «شەباب» لاوئىكى كوردى ئاسايى و پەزاسووكە كە ھەموو پۆئى لە پىياز و كووچە و كۆلانان تووشى دەبين و قسەى دەگەل دەكەين . «دەلەر» كچە كوردىكى لەبار و نەشمىلانەى كە لە ھەموو گوند و شارۆچكىكى كوردستاندا نمونەى زۆرە و ھىچ وئە ناچى خەيالى نووسەرىك خولقاندىتتى . زۆر «ھەمزە چاوہ شمان» ديون و دواندوون . زۆر ەستاي ئەرمەنى و ئاسۆرى ئامرازى پىئوستىيان بۆ دروست كردووين . زۆر «ئەسكەندەرە پىرە» چىرۆكى كۆنيان بۆ گىراوينەوہ .

كەم لاوى كورد ھەيە لە دلدارىدا شەبابىك نەبى . كەم كىژى كورد ھەيە بىرەى بەپىر و پووچ نەبووى و پەناى بۆ پىر و پىرئەزان نەبردى و نووشەى چەور و شىرىنى و دەمبەسى بەمەلا نەكردى . چلدانە و شەمۆلەى نەگريئەوہ . بن پىشك و خوشكى بچووكى وەك (نەئە)مان زۆر ديون كە ديارى و پاسپاردەى كاكيان بۆ دەزگىرانەكەى بردووہ . بەپاستى مامۇستا شارەزايى تەواى لە واقىيى ژيانى نەتەوہكەى ھەيە و زانىارىيەكەى خۆى زانىانە و ەستايانە لە لابلەى دىرەكانى ئەم چىرۆكە شىرىنەدا نەخت و پوخت گىراوہ تەوہ .

ھەوار و بانەمەپ و ئاژەلدارى، ھەرەوہز و دەستەوا و لەبەر شانە دانىشتن، خورى پىشكەنەوہ، تەشى پستى، لىك كۆبوونەوہى كچان، تەون ھەلاوہسىن، وئەنى مافوورە گرتنەوہ، مازو و چىن، پاباردن، داوہت و ھەلپەپىن، ژوان و دلدارى، جووت و گا و كشتوكال

و ئاشەوانی، نوێژ و تاەت، سواری و تەقلە و پەمبازی و پاو و شکار و نیچیرەوانی، نان بەدەیی و میوانداری، ژن نۆرەپێنان و کچ فروشی و شیربایی وەرگرتن، نیشتمانپەرەری و فیداکاری و گیانبازی، خەیانەت و بێگانه‌پەرستی و پوورەشی، هەموویان بەزمانێکی شیرین و ساکار و لەجێی خۆیاندا باس کران و نرخی چیرۆکەکانیان زیاتر کردوو. مامۆستا نە لە نیشاندانی کردارە باشەکاندا زێدەپۆیی کردوو و لە راستی دووربۆتەو و نە کردەو دزیو و ناشیرینەکانی شاردۆتەو. مامۆستا لە سەرئاسەری ئەم چیرۆکەیدا تێ کۆشاوە ئاکاری پاک و کرداری چاک لەنێو کۆمەڵی کوردەواریدا برەو پێ بدا. دەیه‌وێ لاوانی کوردستان راست و پاک و نیشتمانپەرەری بن و دۆست و دوژمنی خۆیان بناسن. دۆستیان خوش بووێ و کۆمەک و یارمەتی بدەن و باریوی لێ وەرگرن و دوژمنیان ناخوش بووێ و پقیان لێ بێ و لەسەرێوە نەچن و فریوی نەخۆن هەر بەو پانەوێستاو و ویستوویەتی ئوسولی شەپی پارتیزانی فێری شوێشگێڕانی کورد بکا و تەنانەت ئەوەندە لەم بارە دڵسۆزی نیشان داوێ کە ناچار بووێ لە واقع دووربێتەو. بۆ ئەوەی شوێشگێڕانی کورد لە شەپی شەویدا فێری خۆشاردنەو بکا. لە شەپی شەمزیاندا پووداویک دەخولقێت و هەمزە چاوەشی هێدی و هێمن و دڵسۆز کە نمونەی فەرماندەیه‌کی هەرە باش و لەسەرەخۆیە و توورە دەکا کە ناچار بێ داگرتنە سەربازێک و لێی بدا. چونکە جگەرە داگیرساندوو!

بێگومان مامۆستا لێردا هێند بەتەنگ فێرکردنەو بوو زەمان و مەکانی لەبیرچۆتەو. پاستە لە زەمانی شاعەبباسدا پێی ئەوروپاییەکان بۆ ئێران کراوەتەو و تەنانەت ئەو پادشایە برایانی «شیرلی» وەک پوێژکەری سوپایی هێناوەتە ئێران و بەلێزی ناردوونە ئەوروپا. دور نییە تووتن کە لە ئەمریکاوە هاتۆتە ئەوروپا گەییبێتە ئێرانیش. بەلام تۆ بلێی لە کوردستان لەو سەردەمدا قەننەکیش هەبووین؟ گریمان تووتنیش بووین و قەننەکیش هەبووین. خۆ پەنگبێ مامۆستاش وەک من لەبیری بێ تا ئەم دایبیاوە کورد بە بەرد و ئەستێ ئاگری هەڵدەکرد و سەبیلە و قەننەیان دەکێشا و جگەرە هەر نەبوو. جگەرەکیشان و ئاگر هەڵکردن بۆ پارتیزان زەرەرەری هەیه و مامۆستای مەزن دەیه‌وێ ئەم ئەزمونە بەنرخەمان فێر بکا بۆیە تووشی ئەم هەڵە بوو.

بەداخەو ئەم چیرۆکە بەنرخە هەڵی وای تێدا هەن. کە بەهیچ باری ناکی چاویان لێ بپۆشرێ.

چیرۆکی میژوویی ئەسڵێکی هەیه و هەمووی زادهی خەیاڵی نووسەر نییە بەلام شاخ و بالی لێ دەن و لک و پۆپی لێ دەکاتەو. لە چیرۆکە سەرکەوتووکاندا هەمیشە ناوی قارەمانەکان و شوێنی گرنکی جوغرافیایی دەپاریزێن. ئەو کەسە میژوویی دەنووسێ.

دەبن شارەزایی تەواوی لە میژوو و جوگرافیا دا هەبن تا بەهەڵە نەچن بۆ بەلگە ئیشارە بەچیرۆکی «شەر و ناشتی» تۆلستۆی دەکەین. بێگومان مامۆستا لە من باشتر ئەم چیرۆکە دەزانن. چونکە بەزمانی پووسی خویندۆتەو. پەنگبێ چیرۆکی «ئەوئەندە قارەمان» زۆر کەم بن. بەلام چونکە تۆلستۆی مەزن ئاگای لە میژوو هەبوو و جوگرافیا و ولاتەکەیی باش زانیو سەللی قەومانی شەپان و ناوی قارەمانە دەرجە یەکەکانی و شوێنی شەپگەکانی نەگۆپیو و پاراستوونی بۆیە خوینەر قارەمانەکانی تریش بەقارەمانی خەیاڵی نازانی و پووداو پچووکەکانی نیو کارەسات کە بەزادەیی خەیاڵی نووسەر نازانی، جێی داخە مامۆستای خۆشەویستی ئێمە زۆر کەمی شارەزایی لە میژوو و جوگرافیا کوردستان و ئێران هەبوو. سەرانشەری چیرۆکەکە لەسەر خەیاڵی خۆی داپشتوو بۆیە هەڵەیی زۆر زەق و بەرچاوی لە نووسینەکە دا هەیه.

کەسێک بیهوئ لەسەر قەلائی دەدم بنووسی ناچارە بزانی پایتەختی شا عەبباس ئیسفەهان بوو نەک تاران، شا عەبباسیکی لە سەردەمی دەسەلاتی پەش و زۆردارانەیی خۆیدا زۆر شارێ سووتاندن، زۆر قەلائی پووچاندن، زۆر پەوێ پفاندن، زۆر ولاتی خاپوورکردن، ئیسفەهانی و پازاندەو، و ئاوەدان کردەو، کە پێیان گوت: «اصفهان نصف جهان» ئیستاش ئەو خانووبەرە و مزگەوت و باغانەیی ئەو دروستی کردوون و بینای ناو، جیهانگەران بۆ ئیسفەهان پادەکیشتن.

مامۆستا پێش نووسینی چیرۆکەکەیی میژوویی ئێرانی نەخویندۆتەو، تا بزانی ئەو شا عەبباسەیی ئەو باسی دەکا چ دیوەزمەییکی خویندۆر بوو؟ ئەگەر بەپەڵە چاویکی هەر بە (عالم ارای عباسی) دا گێڕابا، کە میژوونووسی تایبەتی شا عەبباس نووسیویەتی، دەیزانی ئەو زۆردارە پیاووکۆژە ئێزینیەیی لە مەلەبەندی موکریان، لە بەشیکی گەورەیی نیشتمانەکەمان بڕیو و مێینە وردەیی بەدیل بردووە.

پێم وایە ئەگەر دەیزانی کە شا عەبباس ئەوئەندە زۆردار بوو کە نەتەنها هەزاران کەسی کوشتوو و هەزاران وەجافی کوژاندۆتەو، بەلکە خۆشی وەجاخ کوژ کردوو و لە سن کوڕەکانی خۆی دووی چاو دەریناون و یەکی سەربریو. تابلۆییکی زۆر بەسامتر و پەشتەر و ناوینسانی تری لە شا عەبباس دەکێشا.

مامۆستا نەک زۆر ئاگای لە میژوویی ئێران نەبوو بەلکو گوێی نەداوتەو میژوو و جوگرافیا و ولاتەکەیی خۆشی، دەنا هیچ نەبا دەبوو بزانی «سلیمانی» زۆر پاش کارەساتی قەلائی دەدم دروست کراو. من بەش بەحالی خۆم ناوی عەشیرەتی «بەپوودارم»

نه‌بیستووه که مامؤستا ده‌لئی خانی له‌پ زێڕین گه‌وره‌ی وان بووه . بۆ ئه‌وه‌ی بزانیان ئه‌میرخان کئی بووه ؟ و چۆن پێ گه‌ییوه . ناچارین په‌نا به‌رین بۆ ئه‌و نووسراوه‌ی دوژمن له‌سه‌ری نووسیوه ، چونکه بۆ خۆمان سه‌رچاوه‌ی کۆنترمان نین . خاوه‌نی «عالم آرا» ده‌نووست :

«پاش نه‌مانی شای به‌هه‌شتی، که پۆمیه‌کان مرخیان له‌ ئازهریایان خۆش کرد، عێل و عه‌شیره‌ته‌کانی کوردی سه‌ر به‌ئهم ده‌وله‌ته‌ بایان داوه و په‌گه‌ل پۆمیه‌کان که‌وتن . شا موچه‌مه‌د ناویک له‌ میرزاده‌کانی برادۆست به‌فه‌رمانی خوندکاری پۆم کرا به‌مه‌زن و خاوه‌ن ده‌سه‌لاتی برادۆست . ئه‌میرخان سه‌ری بۆ دانه‌نواند و ملی بۆ پانه‌کێشا، هه‌ر ده‌مه په‌گه‌ل په‌کیک له‌ ئه‌میره‌کانی گه‌وره‌ی کورد ده‌که‌وت . ماوه‌یه‌ک له‌کن عومه‌ر به‌گی حاکمی «سهران» پاییوارد . له‌ شه‌ڕێکدا که عومه‌ر به‌گ ده‌گه‌ل دوژمنانی کرد، ئه‌میرخان ده‌ستیکی له‌ ئانیشکه‌وه په‌پی . ناویانگی به‌ئه‌میرخانی چولا قۆیشت . له‌و ساڵه‌دا که ئالای به‌رنی پادشانی له‌ ئازهریایان ده‌شه‌کاوه و شا به‌و پێ و قه‌ده‌مه‌ پیرۆزه‌وه به‌ره‌و نه‌خچه‌وان و ئیزه‌وان ده‌یازوا . ناوبراو هاته به‌رده‌رکی پادشایه‌تی و خۆی به‌ شاپه‌رست و خزمه‌تکار نیشان دا . خاوه‌ن شکۆ ناوپی په‌حمه‌تی لێداوه . مه‌زنایه‌تی و ده‌سته‌لاتداری ته‌رگه‌وه‌پ و مه‌رگه‌وه‌پی پێ به‌خشی و ئازناوی «خانی» دایه و سه‌ری به‌رزکرده‌وه . مه‌لّبه‌ندی ورمی و شنۆی که سه‌ر به‌ئازهریایانه و له‌ سه‌رده‌می شای به‌هه‌شتیدا له‌زێر فه‌رمانی په‌کیک له‌ گه‌وره‌ گه‌وره‌کانی قزلباشدا بوو پێ ئه‌سپارد . له‌سه‌ر فه‌رمانی شا وه‌ستا زێڕینگه‌ره‌کان ده‌ستیکیان له‌ زێپی سه‌ور دروست کرد و به‌گه‌واهیرات و مرواری به‌نرخ پازانده‌وه و له‌ باسکیان به‌ست . چونکه ئازا و مه‌رد بوو خاوه‌ن شکۆ زۆری پوو ده‌دایه و گه‌لیکی چاکه ده‌گه‌ل ده‌فه‌رموو . ئه‌ویش ده‌ستی خزمه‌تی له‌سه‌ر سینگ دانا . له‌سایه‌ی دڵسۆزی و چاودێری خاوه‌ن شکۆدا پۆژ به‌پۆژ به‌په‌یژه‌ی مه‌زنایه‌تیدا چوو سه‌ر و له‌ هه‌موو هاوشانانی خۆی تێ په‌راند . چه‌ند ناوچه و مه‌لّبه‌ندی له‌ ئه‌میره‌کانی کوردی سه‌ر به‌پۆم ئه‌ستانده‌وه . به‌پایه‌به‌رنی و له‌شکر زۆری ناویانگی ده‌رکرد . زۆر له‌ خێله‌کانی کورد و له‌ ئه‌میرزاده‌کان له‌ ده‌وره‌ی هه‌لان و خزمه‌تی ئه‌ویان په‌چاوکرد . هه‌ینده پێ نه‌چوو هه‌وا و فیز له‌ سه‌ری دا و له‌خۆبائی بوو...»

میژوونووسیک که ئه‌میرخانی به‌چاوی خۆی دیوه و سه‌ره‌پای ئه‌و هه‌موو دوژمنایه‌تییه ، ئیعتراف به‌ئازایه‌تی و مه‌ردایه‌تی ده‌کا و ده‌لێ : «ئه‌میرخان له‌ عه‌شیره‌تی برادۆست بوو و له‌ شه‌ڕدا ده‌ستیکی په‌پیوه و شا عه‌باباس ده‌ستی زێپی بۆ دروست کردوه» به‌لام مامؤستا ده‌لێ چونکه زۆری زێ به‌خشیه‌ پێیان گوتوه : «خانی له‌پ زێڕین» .

ماموستا زۆر بهوردی و دريژي باسی قه لای دمدم دهکا . به لām بهو حاله وه به پتويستم زانی ئەم کورته باسه ی ئەسکه ندر بهگ له سەری نووسيوه ، لێره دا بێنمه وه که ده لێ : «له پيش ئيسلامدا له زه مانى ساسانيه کان (اکاسره) دا هەر له و شويته دا قه لایه ک هه بووه که پتي گوتراوه (دمدم) و ده سدریژی پۆزگار خاپووری کردوه» .

له جیگایه کی دیکه دا نه خشه ی قه لاکه مان ئاوا بۆ ده کیشی :

«ئەم قه لایه له سه ر دوندی کتويکی يه کجار به رز دروستکراوه که يه کپارچه به ردیکی دريژووه و ته سه که و وه ک پشتی گا هه لکه وتوه . لای شيمال و جنوبي دۆلی زۆر قوولن که له ژيلا بۆ سه ری ده بێ به په یژه ی خه یال بۆی بجی ، له به ر به رزی پتويستی به شووره نييه و شووره یان بۆ نه کيشاوه . دوو لایه که ی دیکه ی که پانایي قه لاکه ن ، لای پۆژه لاتى پالێ وه پانایي چیا داوه و شووره یه کی زۆر ته واوی بۆ کيشراوه . بورجی زۆر بلیندی هەن و ده رگایه کی به ره و جنوب ده کړیته وه . له ده روزه وه بۆ عه رزی پښگایه ک به نتيو به ردیدا هه یه و ده رگایه کی جنوب ده کړیته وه . له ده روزه وه بۆ عه رزی پښگایه ک به نتيو به ردیدا هه یه که نه وه نده ته نگه به زه حمه ت سوارێکی تيوه ده چی . سه نگه ر برده نه پيش له لای پۆژه لات و پۆژئاواوه نه بێ نا کرێ . له لای پۆژه لات تيره هاوێژکی بۆ ده رکی قه لای به مێنی يه کپارچه به ردی سه خت و په قه . له به نه وه بوودی بۆ لێ نا درێ . که به رده که بپاوه بورجیکی زۆر به رز و قايمیيان لێ دروست کردوه که بۆ خۆی قه لایچه یه که . تا نه و بورجه به رده س نه کرێ سه نگه ر برده بن قه لا محاله . ئاوی قه لا له حه وزیکی گه و ره پا دا بین ده کرێ که به باران پپ ده بێ . به لām له لای شيمال له نتيو گه لیدا نيزیکی قه لا ، کانیه ک هه یه . ئاوی زۆر که مه ئەمیرخان جۆگه ی بۆ کيشاوه پتي بۆ کردۆته وه و ده حه وزه که ی کردوه . ئاوی ئەم کانیه له ئیواره وه هه تا به ره به یان ، حه وزه که پپ ده کا . ئاوه که ی به شی پۆژيکی قه لانشينه کان ده کا . گو مبه زکیان له پښکی عه رزی له سه ر حه وزه که هه لخصتوه که له پيش چاوان ون بێ . پتي ده لێن (سولق) ، بۆ پاراستنی حه وزخانه که بورجیکیان به پال قه لاکه وه هه لچنیه . له لای جنوبيه وه سه هۆلدا نتيکیان سازکردوه که به به فر و سه هۆل ده ناخندری . له ته نيشت وئ حه وزیک هه یه تا نه و به فر و سه هۆلێ له هاویندا ده تویتوه و ده بیته ئاو به فیرو نه روا و له ویدا کو بیته وه و له کاتی که م ئاویدا به کار بێ نه و سه هۆلدا نه ش قه لایه چه یه کی له سه ر دروست کراوه و پاسه وان و تفه نگچی له سه ر دانراوه . به ویش ده لێن : (بوزلق) یا (قارلق) ، پښگای ویش وه ک پښگای (سولق) له ده ره وه پا ونه .

به کورتی ئەم قه لایه له پینچ قه لا پښک ها توه . يه کیان نه سلێ قه لاکه ، يه ک قه لای خوارێ ، يه ک قه لای سولق و يه ک بوزلق و ئەوی دیکه یان بورجی گه و ره ی ده ره وه ی ده رگای

پۆژھەلات کە لە پێشدا باسمان کرد. ھەر پێنج ئەوەندە بەرز و قایمەن کە پەیکی تیژپەوی بیر و میژوولەى خەیاڵ رێیان تێ نابا و وێیان ھەلناگەپێ.

پێم وایە ئەگەر مامۆستا ھەر ئەوەندەى ئەسکەندەر بەگ وەک دوژمنێک لەسەر قەلای دەمد نووسیویەتى دەخوێندەو، جا واقیعییەتى میژوویی بەو خەیاڵە بەرز و ناسکەى خۆى دەپازاندەو. چیرۆکە جوانەکەى دەگەیشتە پێزى شاکارەکانى ئەدەبى بەرزى نووسەرە بەناویانگەکانى جیھان.

لە عالم ئارادا ناوی ھەموو سەرکردەکانى قزلباش و زۆر لە پالەوانانى کورد ھاتوون. چەند خۆش بوو مامۆستا قارەمانى دەرەجە یەکی خەیاڵى نەخولقاندبان و قارەمانە ئەسلییەکانى ناوبردبان. جا کە یفی خۆى بوو بازگانى عەرەبى ناو دەنا (ئێین بەتوتە) یا نا. چونکە دەتوانین تەئویلیک بۆ ئەو بەتێنەو کە ئەو بازگانە بەناوی جیھانگەپى بەناوبانگ کراو و مەبەستى ئەو جیھانگەپە نییە.

نامەوێ باسى ئەوێ بەگم کەوا دیارە مامۆستا لە دواى چیرۆکەکیداماندوو بوو و پشووێ وەک پێشوو درێژ و لەسەرە خۆ نییە. چارەنووسى بەشى زۆرى پالەوانەکانى نادیارە. چونکە ئەم شێوێم لە زۆر داستانەکانى ڕووس بەتایبەتى شاکارەکانى تۆلستۆى مەزندا دیو و مامۆستاش کەم و زۆر لەژێر تاوی ئەواندا یە بۆیە ھیچ لەم بارەدا نالێم. بەلام دەوێرم بڵێم باسى گەمارۆدانى قەلا و قەلادارى ئەمیرخان و خۆپاگرى کوردان و بێ بەزەبى دوژمنى کورت بپروەتەو. چونکە بەشى ھەرە گرنکی کارەساتەکە کە سەرنجى خۆمانە و بێگانەى پاکیشاو و ناوی ئەمیرخان لە میژووی کوردستاندا بەنەمرى ھێشتۆتەو ئەم بەشەیانە.

لەئێو کوردەواریدا باوھ دەلێن ژنى قەلانەشینەکان بەتایبەتى ژنەکانى ئەمیرخان لە قەلاداریدا بەشداربوون و لە بەیتەکەشدا ئیشارەى بۆ کراو. وەک دەلێن:

«کى بوو لە خاتوون پەرورێ»

گوتى: کاک ئالى ئەتۆ ماوى ئەتۆش ھەلێ»

ھەرەھا مەشھوورە دەلێن ژنەکانى ئەمیرخان و گەورە گەورەکان پاش گیرانى قەلا و کوژرانی پیاوھەکانى، خۆیان لە قەلا ھەلداشتوو تا نەبنە دیلى دەستى دوژمنى بێ شەرم. لە بەیتەکە گوتراو:

«کى بوو؟ لە خاتوونى خانى»

قبول ناکەن کافرستانى

خۆمان هه‌لده‌دیزین له چل که‌وانی»

مامۆستا ویستوویه‌تی نه‌خشی ژیا‌نی کورد له‌ خه‌باتی پزگاری‌خ‌وازی‌دا به‌رچا‌و نیشان بدا و جوانیشی نیشان دا‌وه . نه‌ویش زۆر جوان با‌سی نه‌وه‌ی کرد‌وه که ژنه‌کان خۆیان کو‌شت‌وه . بۆیه داخ‌ ناچ‌ نه‌یزانی‌وه که یه‌کی‌ک له ژنه‌کانی نه‌میرخان که نه‌سکه‌نده‌ر به‌گ نه‌ک ب‌یزی نایه‌ نا‌وی به‌ر‌ی به‌ل‌کو قسه‌ی سو‌وکی‌شی پ‌ی ده‌ل‌ی، شه‌ش سا‌ل پاش گیرانی قه‌ل‌ا سه‌ره‌له‌نو‌ی قه‌ل‌ا ده‌گر‌یته‌وه . دل‌نایام نه‌گه‌ر مامۆستا نه‌وه‌ی ده‌زانی چ‌ی‌رۆکه‌کی دو‌و به‌رگ ده‌بو‌و . چون‌که ئازایه‌تی و ف‌یدا‌کاری نه‌م ژنه‌ کورده به‌شه‌ره‌فه خۆی به‌رگ‌یک چ‌ی‌رۆک هه‌ل‌ده‌گر‌ی .

مامۆستا با‌سی عه‌شیره‌تی شکاک ده‌کا که ئ‌یستا له‌ ده‌و‌وبه‌ری قه‌ل‌ای دم‌دم ده‌ژین، به‌لام له‌ سه‌رده‌مه‌یدا هیچ نا‌ویان نییه . که‌چی با‌سی عه‌شیره‌تی گه‌وره و به‌نا‌ویان‌گی جه‌لال‌ی نا‌کا که به‌داخه‌وه له‌ سه‌رده‌مه‌یدا ته‌نیا عه‌شیره‌تی‌کی کورد بو‌ون یارمه‌تی شا عه‌بباسیان دا‌وه و به‌شی زۆریان له‌ن‌یو قزلباش‌دا بو‌ون و ژماره‌یه‌کی که‌میان له‌ سه‌نگه‌ری شه‌ره‌فدا به‌رگ‌ریان کرد‌وه .

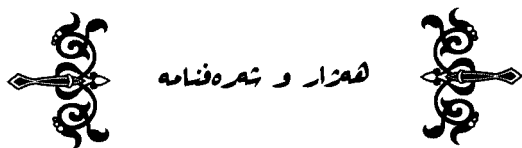
مامۆستا ویستوویه‌تی به‌نه‌قه‌ست بل‌ی شه‌ری کوردان زیاتر به‌ت‌یر و شیر بو‌وه به‌لام له‌ پاست‌یدا نه‌میرخان تۆپ و تفه‌نگ‌یشی بو‌وه ، له‌بار‌ی چه‌ک و قۆرخانه‌وه ته‌نگا‌و نه‌بو‌وه . هه‌ر ب‌ی نا‌وی و ت‌ین‌وایه‌تی شه‌رزه‌ی کرد‌وه و وای ل‌ی کرد‌وه له‌ قه‌ل‌ا ب‌یته‌ده‌ر و شه‌ه‌ید ب‌ک‌ری . له‌ پ‌یش‌دا گوتم من له‌ خو‌ی‌ندنه‌وه‌ی خه‌تی پ‌ووس‌یدا کو‌لم و چ‌ی‌رۆکه‌کی مامۆستا عه‌ره‌ب شه‌مۆم نه‌خو‌ی‌ندۆته‌وه . جا بۆیه ناتوانم له‌سه‌ر شه‌ی‌وه‌ی نو‌وس‌ینی نه‌و چ قسان ب‌که‌م . به‌لام نه‌وه‌که‌ی مامۆستا شو‌کور مسته‌فام چه‌ند جار خو‌ی‌ندۆته‌وه و به‌پاست‌ی چ‌یژم ل‌ی وه‌رگرت‌وه .

عه‌یب‌ی کار له‌وه‌ی دایه ئ‌یمه تا ئ‌یستاش زمان‌یکی ستاندارد‌مان نییه که که‌س نه‌توان‌ی ل‌ی‌ی لا‌دا . هه‌روا به‌ها‌سان‌یش ناتوان‌ین نه‌م زمانه‌ پ‌ینگ ب‌ی‌ت‌ین و خۆمان له‌ پاشا‌گه‌ردانی پزگار ب‌که‌ین . ما‌وه‌یه‌که ه‌ی‌ند‌یک له‌ نو‌وسه‌ره زانا‌کان‌مان به‌کرده‌وه بۆ نه‌م کاره به‌نرخه‌ ت‌ی ده‌کو‌شن .

ده‌و‌یرم بل‌یم مامۆستا شو‌کور مسته‌فا یه‌کی‌ک له‌ ئالا هه‌ل‌گرانی نه‌م خه‌باته‌یه و له‌پ‌یزی پ‌یش‌ه‌وه دایه ، مامۆستا وه‌ک پ‌یا‌و‌یکی زانا ده‌ستی له‌ ته‌عه‌سو‌بی نا‌وچه‌گه‌ری هه‌ل‌گرت‌وه و له‌ نو‌وسینه‌کانی خۆیدا هه‌ول ده‌دا له‌ هه‌موو شه‌ی‌وه‌کانی زمان‌ی کورد‌ی که‌لک وه‌ریگر‌ی و به‌به‌وای من له‌م کاره پ‌ر سو‌وده‌ش‌دا سه‌رکه‌وت‌وه .

مامۇستا تى دەكۆشىن كام وشە پەسەن و سووک و پەوانە و كام كىنايە لەسەر زاران
خۆشە بەكارى بىنن. لەبەكارهينانى وشەى داتاشراوى ناپەسەن و دزىو و ناشيرين خۆ
دەپاريزى. زۆر شارەزاي پېزمانى كوردىيە و لەژىر تەئسىرى زمانى بىگانه دا نانوسى.
مامۇستا خويندەوار و پووناكبىرە، زۆر گەپاوه، گەلىكى خويندەتەوہ. زەحمەت و
كویرهوہرى كيشاوه و ئەزمونىكى تەواوى وەسەرەك ناوہ. لە ساىەى ئەم ئەزمونە دا
گەبىوہتە ئەم قەناعەتە كە هىچ شىوہىەكى زمانى كوردى با زۆرىش دەولەمەند و پې
وشەبىن بەتەنى ناتوانى بىن بەزمانى ئەدەبى نەتەوہكەمان. جا بۆيە ئەم پېيازەى گرتۆتە
پيش كە لە پېكەيتانى زمانى ستانداردى كوردىدا بەشدارىن. سەرەپاي ئەوانە ھەرگىز
وہك پياويكى لەخۆبايى لە نووسىنەكانى خۆى دلنيا نىيە و بەشووہرى نازانى راويژى
بەدۆستان و نيزىكانى خۆى بكا. ئەوہش ئاكارىكى باشە و پياو دەگەيەنيتە ئامانجى خۆى.
مامۇستا شوکور لەمىژە بەنووسەرىكى سەرکەوتوو ناسراوہ. بەلام بەپېواي من لە نووسىنى
ئەم چىرۆكە دا خۆى گەياندووەتە ترۆپكى ھەرە بەرزى ئەدەبى كوردى. لەپيشدا گوتم ئەم
چىرۆكە لەچاو نىوہرۆكەوہ لە ئەدەبى كوردىدا ئەگەر بىن ويئە نەبىن كەم ويئەيە. ئىستاش
لە خۆم پادەبينم بلّيم لەچاو پوالت و فۆرمىشەوہ ھەر واىە.

وتهیهک له پیشهکیی شهره فنامه دا

ته په سالی وام نه دیوو، هه وری په ش و چلکن بهرینیکی عاسمانیان بهرنه ده دا، ته م له سهران نه ده په ووی، باران هه لی نه ده برینگاند. پوژ نه بوو چهند په هیله ی توند نه هیئین و شه و نه بوو چهند پوژه ی به خو پهم نه بارئ، شریخ و هوپی هه وران نه ده پساو ه به بن نیو بپ... بریسکه ی ده دان...

له نگیزه و باسریشک و قوړو چلپاو و جلیتاو برستیان له که ل ده بپی، که ویه به فر و پونوو هه ره سیان ده هیئا، زه وی ده جمی و پو بیان جمگه یان ده دا.

له و به هاره ته پ و توو شه دا و له و پوژه گرژ و موانه دا، له بناری کیوه سه ره رزه کانی کوردستان، له بنکه یه کی پیشمه رگه تووشی یه ک هاتینه وه.

من و هه ژار له مندالییه وه، هاوال بووین، ویکرا په په وازه و گوره ببووین، هه په تی لاره تیمان پیکه وه له ناو چوار دیواری قوړماوی پر له جولا ته نه ی حو جره ی کزنه مزگه وتانده دا پابوارد بوو... نیستاش وا به سه ری پیری، پاش بیست و نه وه نده سال لیک دووری و هه لبران و تامه زرویی یه کترمان ده دیته وه... نه هاتی و لیقه ومان هه ردو کمانی که نه فت و که له لا و پیر و زورهان کردبوو. نه و نه ستوور ببوو من لاواز، نه و له بهر ورگ و گه د و گپپالی پشووی لی برابوو، من له بهر کزی و بن هیزی هه لاکه ی سه رم ده هات... دیسان سه رمان گه یشته وه یه ک و بووینه وه: یه کمال. مالی چی؟ دوو لیقه ی شپ و په توو، سه ره سهرینی په پبالو و هه لوه شاو، هه ریه که ته خته شکاو یک و به هه ردو کمان چرایه ک و چادانیک و

دوو پیاڵه‌ی پووکیش و ناوخره‌وه‌یه‌کی گلینه و ناوڅ بیته و ده‌ستان بشو. ژوره‌که‌مان به‌وشکه‌برد داندرا‌بوو. دیواره‌کانی خوار و خځچ بوون، له‌هه‌موو لایه‌که‌وه زگیان دابوو. هیچ دیوکی سواغ نه‌کرا‌بوو، باگی‌ره‌وه‌ی نه‌بوو، ئالوداره‌کانی که‌پوا‌وی بوون و چه‌که‌ره‌یان ده‌رکرد‌بوو.

هه‌لاشه‌که‌ی داچ‌پا‌ بوو، بۆساردیکی پیسی لی ده‌هات... هینده ته‌نگ و ته‌سک بوو به‌چی‌ره‌چی‌ر جیمان ده‌بۆوه. هیند تاریک بوو به‌نیوه‌پۆ چرای ده‌ویست. هیند نه‌وی بوو، تیی‌دا هه‌لنه‌ده‌هاتینه‌وه...

قسه‌ی خۆمان بێ ژۆریش تیر و پر نه‌بووین. ده‌گه‌ل پێشمه‌رگه جوان و جحیل‌ه‌کان له‌سه‌ر خوانیک کۆ ده‌بووینه‌وه و ژه‌مه‌نانمان یه‌ک بوو، زنده‌پارووی چه‌ور و نه‌رمی پیری چلپس و گرده‌نشیمان بۆ دیاری نه‌کرا‌بوو... گۆزه‌رانمان پیکه‌وه می‌خۆش بوو: ترش و شیرین تیکه‌لا‌و بوو، یادی پۆژانی رابردوومان ده‌کرده‌وه و دوا‌پۆژمان به‌راورد ده‌کرد... ئه‌وه‌نده‌مان خۆشی و ناخۆشی به‌سه‌ر دڵ و می‌شکدا تێ ده‌په‌پی که وه‌ک ده‌رویشه‌کانی چیرۆکی کۆن ده‌گریاین و پێ ده‌که‌نین، گریانمان به‌پیکه‌نین سواغ ده‌دا. یاخود بلتین زۆر زۆر پێ ده‌که‌نین و قاقا ده‌گریاین. شه‌و‌گار شه‌ق ده‌بوو، له‌بیداری بیزار ده‌بووم با‌ویشک ده‌میان گه‌زیک پێدا ده‌چه‌قاندیم به‌وه‌نه‌وز و ورده‌ویژینگانه‌وه ده‌بیره‌خه‌و راده‌چووم و ده‌لیفه شه‌ر‌ه‌که‌م ده‌خزام و ده‌مه‌ویست سه‌رخه‌ویک بشکینم و شه‌که‌تی و کف‌تیم نه‌می‌تی. ئه‌و تازه وه‌خۆ ده‌که‌وت: چوار می‌رده‌کی له‌سه‌ر ته‌خته بێ به‌خته‌که‌ی به‌پانه‌وه داده‌نیشت، کاغه‌ز و قه‌له‌می له‌سه‌ر کۆشی داده‌نا، که‌وله‌ تیسکه‌نه‌که‌ی به‌خۆی داده‌دا. ملی خوار و سه‌ری زل و شان و که‌ولێ که سی‌ه‌ریان ده‌خسته سه‌ر دیوار، ئه‌و شه‌وله‌بان و غوولی بیابانه‌ی وه‌بیر دینامه‌وه که دایکم به‌سا‌وایی لێی ترساند‌بووم.

دیاره من لێم نه‌ده‌پرسی چ ده‌که‌ی؟ ئه‌ویش نه‌یده‌گوت چ ده‌که‌م به‌لام ده‌مدی: شه‌ره‌فنامه‌ی فارسی و عه‌ره‌بی له‌ده‌وری خۆی داده‌نان و له‌به‌ر یه‌کی راده‌نان و به‌تێرمان چاوه‌کانی بن چاویلکه‌ی بازبازنریان به‌سه‌ردا ده‌کردن. هه‌ر له‌بن لیوانیشه‌وه پرته و بۆله‌ی ده‌هات و ورته ورتی بوو. جار له‌دوای جاریش جی‌ره‌ی قه‌له‌مه‌ بۆری ده‌هات... به‌وه‌دا ده‌مزانی خه‌ریکی وه‌رگێرانی شه‌ره‌فنامه‌یه... که وه‌ختی خۆی به‌فارسی له‌سه‌ر می‌ژووی کورد نووسراوه و به‌چه‌ند زمانی‌کیش ته‌رجومه‌ کراوه. به‌لام وا دیاره هیچ کوردیک به‌پێ‌ویستی نه‌زانیه - یان ده‌خۆی پانه‌دیوه - بیکاته کوردی... چونکه:

شه‌ره‌فنامه‌ی فارسی یان بلتین فارسیی شه‌ره‌فنامه زۆر سه‌خت و گرانه و نه‌م‌پۆ

له ناو فارسی زمانانیشدا هه موو خوینده وارێک تێی ناگا ... بۆ ئه وهی ئه م پاستیه پوون کهینه وه ده بی توژیک به رهو پاش وه که پێین و سووکه ئاوړیک له ئیرانی زهمانی سه فه وی بدهینه وه .

سه فه ویه کان زۆله کوردی تازه ترکی له پێی ده رچووی دوهره گ بوون و به ملهوپی و که لۆری ده ژیان، له ژێر په رده ی ئابین و به ناوی وسین و هه باسه وه شه پیان به خه لک ده فروشت و له کوشتار و تالان و بپۆ به ولاره نه یانده زانی دنیا چ باسه ... گوله توپیکیان به سه د کتیبی باش نه ده گۆرپه وه، هونه ری جوان و شیعی ری پر مانا و په وان له لای ئه وان شیر و مه تال و تیروکه وان بوو، ئه گه ر کاریان بکه وتبا نووسینیش، نووسه ریکی وایان ده ویست که به پاروه به رماوێک و چنگه دراوێک کلکه سووته یان له به ر بکا و کێچیان بۆ بکاته گا و به که ر بلێ شیر و کویر به چاوتیز دانێ و دز و بێ ویزدانان به خدری زینده قه له مداد بکا ...

نووسه ری هونه ره مند و کارامه و بپوا به خۆ شه رمیان له خۆیان ده کرد و پێیان زۆر شوهره یی بوو ئاوپوویان به ئاوه پۆ داگن و ویزدان به گیرفان بفرۆشن ... به ناچاری خزینه گۆشه و که نارانه وه و هه لوه دای شاران بوون و هیندیک له هیند سه ری هه لدایه وه و که لیکیش بێ ناوونیشان توایه وه ...

خوێری و توپیش که ببوونه گۆشتی سه ر چه په ر، به بلوێری خاوه ن زێر و زۆران که وتنه سه ما و سه ر و گوێلاکی ئه ده بی فارسییان له به ر پێدا پلێشاوه و خمی لێ شێواو له به ر یه ک هه لوه شا و په تینرا و نسکۆی برد و ئه گه ر سه فه وی گۆریان گوم نه بووبا ... له مردن نه ده که رایه وه . له پاش ئه وانیش هه تا درهنگ هه ر خۆی به سه ر پێوه نه گرته وه ...

شه ره فخان له و پۆژگاره ئه نگوست له چاوه دا چاوی کردۆته وه و له ناو ته پ و توژ و گیزه لۆوکه ی سه فه ویدا به خۆدا هاتوه، له مالی شادا ئه و فارسییه دزیو و بێ شه ری پێ خویندراوه! به لām ئه و کابرا بلیمه ت و هه لکه وتوه زۆر به ده خۆ پادیوی باسکی لێ هه لمالیوه و له و گیزاوه خۆی په پاندۆته وه و هیناویه ئه ده بیاته بێ له زه ته که ی ئه و پۆژه ی به با کردوه و له که وی داوه و به ردبژێری کردوه و به دانسته سپی کردوه و توێکلی فرێ داوه و کاکلیکی پاک و خاوین و تیرگۆشتی لێ هه لبژاردوه و له سه ر په پی شه ره فنامه ی داناوه و به نمونه ی په وانی و جوانی پێشکه ش به فارسی دۆستانی ئه و زه مانه ی کردوه . به لām له پاستیدا ئه و کاکله جوان و به رچاوه ش چونکه به ری داری ئه و دیمه کاره یه، هینده ره ق و چیره ددان ده شکێتی ... جا من هه رچه نه ده زمزانی هه ژار فارسی ده زانی و زۆر

باشیشی ده زانی... به لām له دلی خوڤدا پیم وا نه بوو ده توانی ئه و گابه رده له سه ر شان دانی و له و کهل و به نده نه رژد و کوپه سه رکه وئ!!

وه رگتپانی ئه و کتیبه په ق و زله پشوو دریز و جیگلدهانی گوشاد و له کارنه وه ستان و په نجی فرهادی ده وئ... پیاوی ده وئ به دریزایی سال و مانگ سی سه ره ی له سه ر هه لنه گری و هه تا ئه و که لاره هه راوه له هه موو لاره سه ر نه گری کاری به کاری که س نه دایی... هه ژاری وا شل و شه وئ و په پزوبلاو، له لایه که وه به بنکه پابگا و له لایه که وه ده سه ته چیه ی گری شوپش بۆ ئیزگه کۆ بکاته وه و له لایه کی تریشه وه کارسته ی پۆژنامه و شه ونامه ئاماده بکا... سه ره پای هه مووانیش وه رگتپانی شه ره فنا مه ی شه ره فغانیش سه ریار بئ و ئه ویش پاپه پینئ؟ هه یه وو!! چی به سه ر چیه وه؟ بپوام وا بوو هه وایه که له که لله ی داوه و کرمیکه له سه ریدا ده جوولیتته وه هه ر سه ریکه و لئی وه پهن ده بئ و وازی لئ دینئ.

به هار پیر بوو، باران وه ستانه وه، هه ور په وین، تاو خوی نواند، ته م و مژ بوونه هالو و ده گه ل به فره ی پار چوونه وه، گزنگومبه ت که ره ما شالاری هینا و جپوجانه وه، ژیا نه وه و دوژمنانی کوردستانیش ده گه ل تینی که ره ما بووژانه وه، وه ک ژهنگه سووره هاپووژان و ده سه رچای نیشتمانپه روه رانی کورد هالان... پۆژانه له بهر گره گری فرۆکه و گرمه و زرمه ی بۆمبا و ته ق و توق و شه وانه له بهر هاشه هاشی ماران که به درزی دیوار و کون و که لینی باندا بۆ پای مشک و نانی وشک سه ریان به ژووره که ماندا ده کرد... ئۆقره مان لئ هه لگیرا و سانه وه مان لئ تورا و له هیلانه که ی ته ره بوو...

به ره له وه ی بزانه شه ره فنا مه ی کوردی سه ری به کوئ گه یشت، چاری ناچار لیک هه لپراین و هه ریه که بۆ لایه ک باز به بووین و وێپای که وده ری ده گه ل به فران هه لده کشاین... سال پایزیکه درهنگ بوو، سیخوار له بهر په ساران هه لی نابوو. ئاور خوشه ویست بیوو، له ده وری ئاوپگی پر له پۆلوی داریه پوو دیسان ژیا نی دوویراله ده قی جارانی گرتته وه... ئیمه ی وا سویر قسه هیشتا له چه نه چنی چاک و خوشی نه وه ستابووین و هه ژده ر هه ژده ر قسه مان له ده م ده رده په پی... هه ستا و له سه ر ده لاقه وه له کۆنه ته وراتیک نه وی و خسته ی ئامیزمه وه و گوتی: ده ها بیخوینه وه... به لām که ردنت ئازا نه بئ ئه گه ر به چاری دوژمن سه یری نه که ی و ئوبالām به ملت ئه گه ر هه ر په خنه یه ک به بیر دادئ، چاری لئ بیوشی و پیم نه لئی... ئه گه ر دۆسته ی بم گریه نه و نامه وئ قانه قدیله م ده ی... ئه گه ر چرووک و پووکت وه بهر چاو بئ و ده نگ نه که ی تووک له مندالت نه یه. منیش به بئ فوو له دۆکردن

لیفه‌کۆنم لێ پاخست و شانم لێ داخست و شه‌ره‌فنامه‌ی فارسیشم له‌لای خۆم دانا و
هه‌زارنامه‌ی کوردیم زۆر به‌وردی خوینده‌وه و ده‌گه‌ڵ ماکه‌که‌یدا له‌به‌ریه‌کم پانان و چۆن
هاته به‌رچاو، ئاوا‌ی ده‌گێپمه‌وه:

پیاو هه‌ق بـلـێ ده‌رباره‌ی میژووی کورد هه‌رچی شه‌ره‌فخان به‌دڵ نیازی لێ گرتووه
و ده‌ستی بۆ بردووه خستویه‌ته سه‌ر کاغه‌ز. نوک و به‌دی هه‌ر له‌ سیر هه‌تا پیاو‌ی
زۆر به‌ده‌سپاکی پاگوێزراوه و به‌رگه‌ عه‌جه‌میه‌که‌ی لێ دا‌پناوه و جوان و قازاخ شو‌راوه
و جل‌وبه‌رگی زۆر نایابی کوردی ده‌به‌رکراوه و به‌خش‌ل و زێڕ و سس‌له‌و‌پپله‌ و خرینگه‌ و
تۆیه‌ی کوردانه‌ پازاوه‌ته‌وه و نه‌گه‌ر ده‌بینی هه‌زار قو‌پ‌عان ده‌خۆی: که‌ نه‌و کتێبه‌ هه‌رگیز
به‌بۆره‌ خزمایه‌تیش نه‌چۆته‌وه سه‌ر فارسی و هه‌ر زکماک کوردیه‌ی به‌کوردی پسکاوه‌.

هه‌ر که‌س بزانی ته‌رجمه‌کردن ده‌بێ چۆن بـێ؟ تێده‌گا که‌ هه‌زار له‌ هونه‌ره‌دا
دوانه‌که‌وتوو و بگه‌ر زۆریش له‌سه‌ره‌...

ئه‌وانه‌ی ئه‌م کتێبه‌ ده‌خویننه‌وه و له‌وانه‌یه‌ پێیان سه‌یربێ که‌ هه‌زار نه‌و کوردیه‌ی چۆن
فی‌ز بووه؟ به‌لام بۆمن که‌ له‌گه‌پ و گه‌مه‌ی سه‌ر سه‌رانگوێلکا‌نه‌وه ده‌گه‌ڵی گه‌پاوم و ده‌زانم
چۆن ژیاوه له‌ کوێ ژیاوه و له‌ چهند سه‌رچاوه‌ی هه‌لێنجاوه ... هه‌یج شتیکی سه‌مه‌ره‌ نییه‌
و به‌لای منه‌وه با‌ری خۆیه‌تی:

به‌به‌پوا‌ی هه‌موو کوردی زانیکی له‌ پاس‌تی نزیک و له‌ شه‌په‌ گه‌رپه‌ک به‌دو‌ور ته‌نانه‌ت
به‌به‌پوا‌ی زۆربه‌ی پۆژه‌له‌ات ناسانی پۆژئاواییش له‌ناو زاراوه‌ی سو‌رانی‌دا شی‌وه‌ی موکریان له‌
هه‌مووان پاک و په‌وانتر ماوه و وشه‌ و پاوێژی ده‌می بێگانه‌ی زۆر که‌متر تی‌ خزاوه‌. له‌ناو
موکریانیشدا ناوچه‌ی بۆکان له‌و باره‌وه سه‌رتۆپه‌ ... هه‌زار، موکریانیه‌ی سه‌ر به‌ناوچه‌ی
بۆکا‌نه و مندالی ئه‌و ناوه‌ هیشتا سه‌ریان له‌ هه‌لکه‌ نه‌جو‌ولاوه‌ته‌وه له‌ کوردیدا بلب‌لن و
زمانیان هه‌تا بـلـێ په‌وانه‌ ...

بابی هه‌زار زانا و کوردپه‌ره‌ست بوو، هه‌موو کوردستان گه‌پا‌بوو، کرمانجی و سو‌رانی
زۆر باش ده‌زانی و له‌ ئه‌ده‌بی کوردی و فارسی و عه‌ره‌بی و تو‌رکی‌دا ده‌ستیکی با‌لای
هه‌بووه ... هه‌زار له‌سه‌ر کۆشی ئه‌و باب‌ه‌ زمانی گرتوو و قسه‌ی خۆش فی‌ز بووه و د‌ل و
میشکی به‌شێعر و چی‌زۆکی کوردی پا‌هاتوو ...

له‌ دێ گه‌وره‌ بووه، ده‌گه‌ڵ مندالان به‌و کوردیه‌ی بێ گه‌رد و ساکا‌ره‌ دواوه‌، ده‌گه‌ڵ
کی‌تۆل‌ندا له‌وبه‌ر له‌وبه‌ری چیاوه‌ بال‌لۆره‌یان بۆ یه‌کتر هه‌ل‌داوه ... شه‌په‌جنێ و ف‌ر پێک‌دادان
و ته‌وس و پ‌لار و توانجی پیریژنانی بیستوو ... شه‌وانه‌ به‌لایه‌لایه‌ی دایکه‌ کوردی

موکریانسی ده‌خو و پاچوو، به‌یانی به‌ورینگه و رینگه دلته‌زینێ کیژه کوردی مه‌شکه‌ژین وه‌ناگا هاتوو... له‌ مزگه‌وتی لادێ، به‌یت و لاوک و هه‌یران و گه‌لۆ، شه‌و و نیوه‌شه‌و و درکانه و نازیزه و پایزه و سوارۆ، گوێچکه‌یان ناو داوه‌...

به‌مێرمندالێ له‌ خانه‌قای شیخی بوهرانی خوێندوو که ده‌تگوت که‌شتی نوحه و هه‌موو توخم و تۆویکی لێ کۆببۆوه. هه‌ر شیۆه و زاراوه‌یه‌کت بویستایه ده‌به‌رده‌ست دابوو... له‌ په‌ریز و خێرۆکی پیران و زانایانی وه‌ک: سه‌ید په‌شید و سه‌یفی قازی و شیخ محهمه‌د و مامۆستای فه‌وزی ده‌سکه‌نه‌ی کردوو و گوڵی هه‌لگرتوو نه‌وه‌... که پیش گه‌یشتوو ده‌ست و هاووشینی شاعیران و نووسه‌ران و کوردی زانانی وه‌ک: مه‌لا مارف و خاله‌مین و قه‌زنجی و حه‌قیقی و جه‌وه‌ری و کاکه په‌حمانی موته‌دی بووه که له‌و باوخۆشته‌ر بوون و هه‌ریه‌که‌یان له‌ نه‌ده‌بی کورده‌واریدا ده‌ریایه‌ک بوون... له‌به‌ر ده‌ست و له‌ژێر چاوه‌دیاری پیشه‌وا، «قازی محهمه‌د»ی نه‌ده‌بدۆست و نه‌دیپ په‌روه‌دا فی‌ری پۆژنامه‌نووسی بووه و شیعرێ به‌کۆماری کوردستان و شوێشه‌که‌ی هه‌لگرتوو نازناوی شاعیری میلی پێ دراوه‌...

له‌ ژبانی ناوهره‌ییشدا به‌ده‌ردی خۆی گوته‌نی: به‌شه‌قی زه‌مانه‌ فی‌ری شیۆه لێک جیاوازه‌کانی کرمانجی کراوه. له‌ ژبانی پیشمه‌رگه‌ییدا شاره‌زای شاره‌زور و شارپاژێر و گه‌رمیان و بیتۆین و هه‌ولێر و کۆ و خۆشناو و سورچی و باله‌کایه‌تی و ناوده‌شت و گه‌لێک شوێنی تریش بووه و هه‌ر پیریکی کوردی زان و زیندووی ده‌ست که‌وتوو زۆر به‌وردی دۆزیویه و هه‌رچی له‌ ده‌میانه‌وه‌ ده‌رچوو قۆزیویه‌ته‌وه‌ نه‌و هه‌مووی کۆکردۆته‌وه‌ به‌کاوه‌خۆ له‌ بێژینگه‌ی داوین و بنژیلی جودا کردۆته‌وه‌ و ساغ و پته‌وی هه‌لبژاردوو و به‌میشک و دلێ خۆی سپاردوو... ئیدی بۆ سه‌یره که هه‌ژار کوردی زانیکی هه‌لبژارد به‌ی؟

هه‌ژار بۆ ته‌ونی نه‌و کره‌ له‌بار و سه‌فته‌ی خۆی، شیۆه‌ی موکریانێ کردۆته‌ ته‌خت و بۆ نه‌خش و وینه‌کانی وشه‌ی په‌نگین و خۆپه‌نگ و جوانی هه‌موو زاراوه‌کانی تیۆه‌ داوه و تا بۆی کراوه‌ خۆی له‌ پایه‌ل و پۆی وشه‌ی نامۆ و بێگانه و کوردی داتا‌شراوی تاقۆلا و نا‌په‌سه‌نی تازه‌ پێداکه‌وتوو پاراستوو.

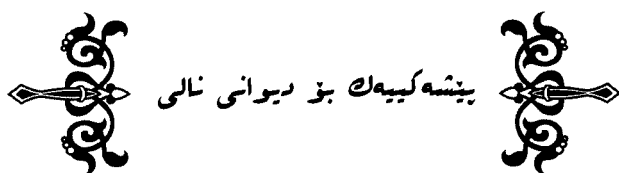
سه‌یر له‌ وه‌دایه‌ ده‌لێی شه‌ره‌فخان و هه‌ژار لێکیان گێڕاوه‌ته‌وه. له‌ پۆژگاریکدا که هه‌ژار شه‌ره‌فنامه‌ی کردوو به‌کوردی، زمان و نه‌ده‌بی کوردی له‌به‌ر بێ سه‌رویه‌ریی و به‌ره‌للایی خه‌ریکه به‌مه‌رده‌ی زمان و نه‌ده‌بی فارسی، زمانی سه‌فه‌وی بچێ... له‌ سایه‌ی نه‌زانانی خۆپه‌سنده‌وه‌ ئالۆزی و شیواوییه‌کی زۆری تی که‌وتوو و مه‌ترسییه‌کی گه‌وره هه‌په‌شه‌ی

لێ ده‌کا!

بیگومان هه‌زاریش هه‌ستی به‌و مه‌ترسییه کردووه و لام وایه مه‌به‌ستی هه‌ره گه‌وره‌ی
له وه‌رگێڕانی شه‌ره‌فنامه بووژاندنه‌وه‌ی زمانی کوردی بووه و ده‌یه‌وێ له‌ مردنی بیاریزی...
جا چونکه مه‌یدانیکی فرت و فره‌وان و پان و به‌رینیشی بۆ هه‌لکه‌وتووه و توانیویه و
به‌که‌یفی خۆی قه‌له‌می تیدا باژوێ و خزمه‌تیکی هه‌یژا به‌زمان و نه‌ده‌بی کوردی بکا...
هیچ به‌دووریکی نازانم که هه‌ندیک له‌و که‌سانه‌ی چه‌ند ساڵه‌ ده‌گه‌ڵ نه‌و خم لێ شێوانه‌ی
زمانه‌که‌دا پاهاتوون نووسینی هه‌زاریان به‌دڵ نه‌بی... نه‌وانه‌ی له‌ ده‌باغخانه‌دا کار ده‌که‌ن
به‌بۆنی گولاو ده‌پشمن و سه‌رگێژه ده‌گرن و تا فێر ده‌بن ماوه‌یه‌کی ده‌وێ.

من له‌و بپوایه‌دام که شه‌ره‌فنامه‌ی هه‌زار ده‌بی بکریته به‌ردی بناغه بۆ کوردی نه‌ده‌بی
و زمانی یه‌کگرتوویمان. هیوادارم هه‌موو کوردیکی، کوردیخواز و دڵسۆز که‌لکی لێ وه‌رگرت
و هه‌زاریش هه‌ر به‌وه‌نده‌وه نه‌وه‌ستی و درێژه به‌خزمه‌تکردنی زمانه‌که‌مان بدا و درێخی
نه‌کا...

ہم مو کوردیکی پاک، چاک، دیندار، دلّسۆز و ئەدەبدۆست، ئەگەر بەدڵ و گیان خۆی
بەمنەتبار و قەرزداری مامۆستای هیژا و زانای کورد مەلا عەبدولکەریمی مودەرپیس نەزانن
ناھەقی دەکا. چونکە مامۆستا و کۆرپە کارامە و لێزانەکانی بەھەموو هیژ و توانای خۆیانەو
بەھێچ باریک لە خزمەتی کوردی چارەپەشی، دوورە بەشی ھەزار درێخیان نەکردووە.
بەپاستی ئەم خزمەتە بەنرخانەی ئەم بنەمالە چاکە، بەدین بەفەرھەنگ، بەزمان،
بەئەدەب و ئاکاری کووردییان کردووە شایانی ئەوپەڕی پێژ و سوپاسە. یاخوا لەم لایە
لە بەلای لابەلا دوورین. بەردی سارد و گەرمیان وەبەر پێ نەو و لەولاش وەبەر ئالای
پێغەمبەر کەون و حەشریان دەگەڵ حەشری پیاوچاکان بێ. پێموایە خزمەت بەکوردی
نۆرلێکراو چاکە یەکە کە لەپیش چاوی بینائی چاوان بزد نابێ و پاداشی دنیا و قیامەتی
دەبێ.

گەڕیدەیی و دەربەدەری ئەو سوودە ی بۆ من ھەبوو کە لە نۆزیکەو بەخزمەت مامۆستا
بگەم و دەستی موبارەکی ماچ بگەم و بزانم کۆگای نور و دەریای بێ سنوورە.
جاریک دەگەڵ چەند مامۆستای گەورە و ماقوول لە بارەگای حەزەرتی غەوس لە
حوجرە تەنگ و چکۆلە کەیدا لە خزمەتی مامۆستا دانیشتبووین، من ئەو بیرەم بەمیشکدا
دەھات ئەگەر ھەموو نوسینە بەنرخەکانی ئەم مامۆستا کورتەبالا، پەزاسووکە، خوین
شیرین و قسەخۆشە بێنی و لەتایەکی تەرازووی باوێ و جەستە ی لاوازی خۆشی لە تاییەکی

دیکه بخه ی ئایا سه ری وه میچی حوجره که ی ناکه وئ؟

دیاره ئه وینتکی پر سۆز، ئیمانتکی پیروژ و ئیراده یه کی قهوی و پته و ئه م پیره خاوینه و ئه م زانا که م وینه ی هان داوه که له و ته مه نه دا له خزمه ت به زانسته، به ئه ده ب، به ئیسلامیه ت و ئینسانیه ت خافل و بن ئاگا و شه که ت و ماندوو نه بن.

باسی یه که یه کی نووسراوه کانی ماموستا وه که ته فیسیری قورئانی پیروژ و شه ریه تی ئیسلام و... نه به منی بن ده سه لات ده کرئ و نه له و کورته باسه دا ده گونج، ئه م ئه رکه له ئه ستۆی ماموستایانی ئایینی و شاره زایانی ئه ده ب و پسپۆرانی زانسته که هیوادارم که مه ترخه می نه که ن و شوینه واره به که لک و باشه کانی ماموستا پتر به خه لک بناسین. له باره ی شه ریه تی ئیسلامدا پای ماموستایه کی شاره زام پرسى، فه رموی هه ر که سه بۆ خۆی بۆچوونتکی هه یه، من به پاشکای ده لیم تا ئیستا کتییی وا ته واه له باره ی فیه ی شافیهیدا نه نووسراوه.

من لیژهدا ده مه وئ به کورتی له باره ی ئه م دیوانه شتیک بنووسم. به بپوای شاره زایانی شیعر و ئه ده ب نالی یه کیکه له گه شترین و پرشنگدارترین ئه ستیزه به رزه کانی ئاسمانی ئه ده بی کوردی. ته نیا ره خنه یا به ئه ده بتر بلیم ده ردی دلکی له شیعرى نالیان بوو ئه وه بوو که تیگه یشتنی شیعره ناسک و ورده جوان و په انه کانی زۆر هاسان نه بوو، پێویستی به شیکردنه وه، لی توژینه وه و وردبوونه وه ی ته واه بوو. که سیک سى زمانى عه ره بی، فارسى و کوردی نه زانیبا یه چاک له شیعرى نالی نه ده گه یشت. ماموستای مه زن هه ستی به و که م و کورپیه کردوو به بۆیه به خۆی و به کورپانییه وه، هه ستاون، تیکۆشاون په نجیان کیشاوه و به هه زاران زه حمه ت نوسخه ی ده ستنوو سیان په یداکردوون له به ر یه کیان پاناون و ئه و دیوانه به نرخه یان شه رح کردوو. له هه وه له وه پێشه کییه کی زانایانه یان بۆ نووسیوه که خۆی کتییکی سهر به خۆیه و خویندنه وه ی بۆ هه موو ئه م که سانه ی سه ریان له شیعر و ئه ده ب ده خوړئ پێویسته. له دوا یه شیعره کانیان راست کردۆته وه. ماناکانیان لێداوه ته وه، هه لسه نگاندوو و له پیش خوینه ریان داناوه.

تا ئیستا کارى وا له نێو کورداندا نه کراوه. زۆر که س له سه ر نالیان نووسیوه، به لām که س ئه وه نه ده ی خۆ پێوه ماندوو نه کردوو. ئه وانی باش بوون، ناته وایوون ئه وانه ی نه زانانه نووسرابوون هه ر نه بان باشتر بوو. هه یج کاریک ئه ویش کارى وا ئه سته م و گران بئ که موکووپى نابئ، په نگه ئه و کاره گه وره ش نه خته نه قسێکی هه بن، به لām بێگومان هاوتا و وینه ی نییه.

من بۆ خۆم پتر له نێو چهرخه سهر و کارم دهگهڵ شیعرى نالیدا ههیه ئهو سهردهمه که وهک سوختهیهکی نهزان له خانهقای شیخی بورهان بۆوم دهمدی مهلا زاناکان و موسسه عیده باشهکان لهسهر شیعرى نالی دهپۆن، ئهگهر نیوه خویندهوارى وهک منیان بۆ حالى نهبوویان، هیچ نه بێ سهرنجیان بۆ لای مهله، لهو دهريا مهند و بێ بهستینه پادهکیشان، چاپ بوونی نالی له لایه ن کوردی و مهرویانی وه دهرویکی بۆکردمهوه ئهگهرچی ئهم دیوانه نازداره، بێ ئازاره دیو و دوزمنی پۆلیسی دهورانی پهشی پاشایهتی پهزاخان بوو بهدهس ههر کهسهوه گیرابایه هاواری سهر و مالى بوو، بهلام من پهیدام کردبوو بهدزییهوه دهخویندهوه. موقبیل به چاپکردنهوهی دیوانی نالی سهرهپای ئهم کهموکوپیهانی له کاریدا ههبوو پترى بهرهو تیگهیشتنی شیعرى نالی بردم. نێو و نرکه و هیرشی گیو له نالیی نهتواندم تهنانهت چاپهکهی مووهفقیشم نهک جارێک دهیان جار خویندهوه. خوالیخۆشبوو حاجی مهحمودی وهتemişیم که بازرگان و ملکدارێکی پیر و خۆشهوق بوو، باش دهناسی و بهو حالهوه دیتنی بۆ من هاسان نهبوو چونکه ئهو هاوین و بههار له دای بوو، منیش ههر لادیی بۆوم و کهمتر دهچومه شار که زستانان بهخزمهتی بگم زۆرم که لک له شیعر ناسیی ئهو پیاوه وهرگرت که پهنگی کهم کهس مابن له بیریان بێ ئهیدیکی چهند بهئینساف و پیره پیاویکی چهند قسهخۆش بوو. ئیستاش بۆم پهون نهبۆتوه ئهو بازرگانه زرينگه که سهروکاری دهگهڵ گهز و جاو و کهتیره و مازوو و خوری و مافوره بوو چۆن ئهو ههموو شیعره کوردیه جوانانهی له بهریبون. ئایا به یاز و دهستنووسی باشی بوون و دهري نهدهخست یا حافیزهی وا بهیژ و قهوی بوو که چی لهبیر نهدهچۆوه. به پهحمهتی خودای شادبێ. ناخ و داخ چهن گهره پیاومان بوون و حاجی قادر گوتهنی: «له بهر بێ دهفتهری گووم بوون و فانی».

شەقی پۆزگار هەڵی داشتەم کوردستانی عێراق لەوێ زۆر نالی ناسم دیتن و باشتەرم نالی ناسی تا سەرم له بهغدا هێنا دەر و بهخزمەت مامۆستا مهسعود محمەد گەیشتم. تا ئیستا کهسم نه دیوه وا له شیعرى نالی بگا. گفتولفتیکی خۆشی بوو که به بهیانی سىحراوى خۆیهوه دههاته شیکردنهوهی شیعرى نالی خۆی مهست و سهرخۆش دهبوو و گوێگری وهجۆش دههیتا. داخم ناچێ ئهم مامۆستایه ئهوهندهی لهسهر شیعرى نالی دهدا ئهوهندهی نهدهنووسی تا کۆمهڵ پترى که لک لێ وهگرێ. له بیرمه له دانیشتنیکدا که مامۆستا بهعهدهتی خۆی شیعرى نالی شی کردوه، یهکیک له دانیشتوان له منی پرسى بهبروای تۆ مامۆستا لهبارهی نالیدا زۆر زیدهپهوی ناکا؟ گوتم: من له تهنیشت مههابادهوه له لایه کهوه تا سهرحاوهی (زهلم) و له لای دیکه تا هاوینهههوارى سهرسهنگ گهپاوم و

دهگه‌ل زۆر مامۆستای گه‌وره دانیشتووم که سم نه‌دیوه نه‌وه‌نده شاره‌زای شیعرى نالی بن . که چی ده‌ویژم بلّیم نه‌و گه‌وره پیاوه‌ش به‌ته‌واوی له شیعرى نالی نه‌گه‌ییوه . مامۆستا مه‌سه‌عود فهرمووی به‌خوا پاست ده‌که‌ی . من نه‌و مه‌له‌وانه نیم بینم نه‌وه‌نده درێژیی که بتوانم له ده‌ریای بن بنی شیعرى نالی نه‌و هه‌موو دوو و مروارییه‌ نه‌ بینمه ده‌ره‌روا په‌له‌قازیه‌کی ناشیانیه ده‌یکه‌م . به‌لکو شتیکم وه‌به‌ر ده‌سه‌کوئ . زۆری پێ نه‌چوو پۆژیک له خزمه‌ت مامۆستا مه‌سه‌عود له کۆپی زانیاری کورددا خه‌ریکی کاربووم . کاکه حه‌مه‌ی مه‌لا که‌ریم هاته ژوور و گوته‌ی : «ئیمه مانای وشه‌ی (نه‌ی سوان)مان له‌و شیعره‌دا نه‌زانیه ئیوه چۆنی بۆ ده‌چن» زۆرمان بیر لیکرده‌وه و نه‌مانزانی . بێ نه‌ده‌بیم کرد و گوتم : «مامۆستا نه‌و کاته من گوتم جه‌نابیشت دیوانی نالیت به‌ته‌واوی بۆ ساغ نه‌بووه‌ته‌وه و تو گوته پاست ده‌که‌ی من پێم وابوو ته‌وازوع ده‌فه‌رمووی به‌لام قسه‌که‌م وه‌پاست گه‌را...» گوته‌ی : «ماله نالیت نه‌شیوئ کێ سه‌ره‌ده‌ر له‌و هه‌موو ورده داوانه ده‌رده‌کا که نه‌و ناویه‌ته‌وه ؟ من چووژانم نه‌ی سوار چیه‌ ؟» ئیجازه‌م لێ وه‌رگرت و چوومه ژووری کاکه حه‌مه ، هه‌رچی فره‌هنگی فارسی و کوردی له‌ کۆپدا هه‌بوون سه‌نگ و سووژنمان دان و سه‌ره‌وینمان دان و سه‌راوینمان کردن و نه‌و وشه‌مان نه‌دۆزیه‌وه . دیاره پاش ناھومیدبوون له‌ په‌راویزی لاپه‌ره ۳۳۴ دا گوته‌ویانه دوور نییه نیزه‌دار بێ که له شیعره‌که‌دا بێ مانا نییه . نه‌و پۆژه‌ی من گوتم کاکه حه‌مه حه‌یف فره‌هنگی ده‌وله‌مه‌ندی دوکتۆر (موعین)مان به‌ته‌واوی له‌ده‌سه‌دا نییه . ویده‌چێ نه‌و نه‌م وشه‌ی گرتبێ . ئیستا که نه‌م دێرانه ده‌نووسم فره‌هنگی دوکتۆر موعین له‌به‌ر ده‌سه‌دايه . نه‌و فره‌هنگه گه‌وره‌ش نه‌م وشه‌ی نه‌گرتوه . به‌لام وشه‌یه‌کی تێدایه که پیاو ده‌خاته گومانه‌وه که مه‌به‌ستی نالی په‌نگبێ نه‌م وشه‌ بێ و نه‌وانه‌ی دیوانی نالیان نویسه‌وه به‌هه‌له‌یان تۆمارکردبێ . فره‌هنگی موعین وشه‌ی «نیساری» گرتوه به‌مانا سوپاهی و له‌شکری و ده‌لێ . فیرده‌وسی له‌باره‌ی ته‌به‌قه‌ی دووه‌م له‌ چوار ته‌به‌قه‌ی جه‌مشیدا ده‌لێ :

صفی بر دگـردست بنشاندد

همی نام نیساریان خواندد

و هه‌روه‌ها زیادی ده‌کا و ده‌لێ وشه‌ی (نیساریان) له زمانه‌کانی ئێرانیدا سایقه‌ی نییه و بێ شک موچه‌ره‌فی (artistar)ی په‌هله‌وی (ئوستایی raeslara) به‌مانای (شه‌پکه‌ر

و سوپاهی) هاتوو و ئەم وشەیه لە فارسیدا بوو ته (ارتیشدار).

دۆزینەوه‌ی ئەم وشە منی خسته سەر ئەم باوه‌په که (نە‌ی سوار) (نە‌ی سیار) بێ، به‌غە‌له‌ت نووسرا‌یته‌وه چونکه زۆر پوونه و به‌هاسانی له شیعره‌کانی ده‌رده‌که‌وت که نالی زۆر ئە‌هلی خو‌ینده‌وه و مو‌تالا بووه . ده‌سه‌لاتی زۆری به‌سەر ئە‌ده‌بیاتی عه‌ره‌بی و فارسیدا هه‌بووه . وه‌ک به‌ئیشتیا له‌سه‌ریان نووسیوه که‌پیده بووه و به‌کوردستاندا که‌پاوه . ئە‌گه‌ر واش نه‌بێ ناسنامه‌ی ئە‌و ده‌گه‌ل بابانه‌کاندا حاشای لێ ناکرێ . ئە‌وانیش کتێبخانه‌ی ئە‌میرانه‌یان بووه که نالی که‌لکی لێ وه‌رگرتوووه . ته‌ماشای ئە‌و چه‌ند شیعره به‌کەن بزانه‌ن من بێ به‌لگه‌ و نالیم:

نالیا ئە‌م غه‌زله‌ تازه که تازه‌ت گووتوه

به‌ دووسه‌د مه‌سنه‌وی لویی لوبایی ناده‌م

نیه‌ ده‌خ‌لم له‌ شانامه‌ و مه‌سافی غه‌یری ئە‌م نوکته

که‌ کوشتە‌ی به‌ندی تۆیه‌ هه‌ر که‌سی نازاد و نازایی

که‌ دیتم په‌نگی سه‌د په‌نگی، گوتم بابایی عه‌یاره

که‌ بیستم له‌ فظی بی‌ده‌نگی گوتم شیپوری شاپووره

به‌لێ به‌م شیعرانه‌‌ها که ئە‌گه‌ر پێزم کردبان زۆر پتریان چێ ده‌گرت دیاره که نالی هه‌موو جۆره کتێبیک که ده‌خ‌لی به‌مه‌لایه‌تییه‌وه‌ش نه‌بووین خو‌ینده‌وه‌ . که‌سیکی ئە‌سکه‌نده‌رنامه‌ی ئە‌فسانه‌یی خو‌ینده‌وه‌ و نه‌سیمی عه‌یار و شاپووری عه‌یار بناسن، ناشکرایه که شانامه‌ی فیرده‌وسی زۆر جار سه‌ره‌وه‌ین کردوووه و ئە‌م وشە‌ی له‌ شانامه‌ وه‌رگرتوووه و ئە‌گه‌ر ئە‌وه‌ی زانی‌بێ که نه‌ی سیاری به‌ته‌به‌قه‌ی دووهم له‌ چوار ته‌به‌قه‌ی زه‌مانی جه‌مشید گو‌تراوه ئە‌وه ده‌بێ شیعره‌که له‌ ئە‌سلدا ئاوابووین:

دیده نیگهبانی یار، نالهی دل نهی سیار
تیپی سریشکم هه‌زار شاهه عه‌له‌مداری من

یانی چوار ته‌به‌قه‌ی زه‌مانی جه‌مشیدی پیزکردبن و له‌باتی ته‌به‌قاتی له‌شکری تورکان
که له‌مه‌غولیییه‌وه وه‌رگیراون، (ئون) (یون) (تومان) به‌کاری بردن چونکه گومان
له‌وه‌دا نییه که هه‌زار پر به‌پستی (تومان)ی مه‌غولیییه . ئایا تا‌قمه مومتازه‌که‌ی ئه‌حمه‌د
پاشای دۆستی وا ته‌به‌قه‌به‌ندی نه‌کردوه و ئه‌و شی‌عه‌ر پر په‌مزه‌ی پاش نه‌مانی تا‌قمه‌که
نه‌گوتوه؟ جوابی به‌من نادریته‌وه . به‌لام ده‌غده‌غی له‌ دل‌دا په‌یدا کردوه .

ماوه شتیک له‌باره‌ی نالیدا باس بکه‌م که تا ئیستا که‌س له‌و باره‌دا نه‌داوه . ئه‌ویش
ئه‌وه‌یه، جگه له‌وه‌ی نالی خه‌ریکی پیکه‌تانی زمانی یه‌کگرتوی کوردی بووه، شو‌پشی
ئه‌ده‌بیشی کردوه . ئه‌م په‌سمه ناله‌باره‌ی له‌ دیوانی شاعیره‌کانی پێش‌شودا هه‌بووه که
له‌ ئه‌لفه‌وه تا یا بکه‌نه‌ قافیه له‌ دیوانی نالیدا نییه . کوا قافیه‌ی (ل) (ظ) (ذ) (ع)
(خ) (غ) له‌ دیوانه‌که‌یدا؟ که‌ دیوانی شاعیره هه‌ره‌ باشه‌کانیشی دزی‌کردوه . له‌ باتی
ئه‌وانه شی‌عری وا هه‌یه که پیته‌ تایه‌تییه‌کانی کوردی بۆ کردونه‌وه قافیه وه‌ک (ئ).
«تشریفی نه‌وبه‌ه‌اره که‌ عال‌م ده‌کا نوێ» نالی به‌پێچه‌وانه‌ی بۆ‌چوونی هیندیک شی‌عر
نه‌ناس که‌ گوتوویانه هه‌ر خه‌ریکی دوو‌کار، شی‌عر و شه‌ ئارایی بووه و گوئی نه‌داوته
نیوه‌پۆک، شاعیری به‌ته‌واوی مه‌عنای که‌لیمه بووه . شی‌عری ته‌نیا بۆ ده‌رپرینی ئی‌حساسی
ناسکی ئینسانی گوتوه جگه له‌ چه‌ند پارچه‌ی وه‌ک وه‌سفی حوجره و گویده‌ریژه‌که‌ی
و وه‌سفی ته‌بیعه‌ت که‌ ئه‌وانیش له‌ ئی‌حساسی شاعیرانه بێ به‌ش نین . شی‌عه‌ره‌کانی دیکه
پرن له‌ سۆزی ئاشقانه و کۆل‌کۆی ده‌روونی خۆی . بۆیه گوئی نه‌داوته ئه‌و قاعیده
و ئوسوول‌ه‌ی که‌ زانستی عه‌رووز شاعیری ناچار کردوه په‌چاوی بکا . یانی غه‌زەل له
حه‌وت شی‌عر که‌متر نه‌بێ و حه‌تمه‌ن ده‌بێ تا‌ق بێ . باشترین غه‌زەلی نالی ئه‌و غه‌زەلانه
که‌ له‌ هه‌وت شی‌عر که‌مترن یا جوتن . یانی نالی له‌هه‌ر جی‌گایه‌ک کۆل‌کۆی دام‌کراوه
قه‌له‌می پۆناوه و تا ئی‌حساساتی دانه‌مرک‌اوه قه‌له‌می تا‌داوه . ئه‌گه‌ر له‌ پارچه‌ شی‌عه‌ره‌که‌ی
مه‌ستووره وردبینه‌وه، تێ ده‌گه‌ن ئه‌و نالییه‌ی که‌ وه‌ستای قافیه بووه، لێ‌زه‌دا په‌ی‌عایه‌تی
قافیه‌شی له‌ چه‌ند جی‌گا نه‌کردوه . دیاره دۆزینه‌وه‌ی ئه‌و جی‌گایانه کاری ئه‌و که‌سانه‌یه که
ده‌زانن په‌دیف و قافیه چن؟ به‌په‌حه‌مه‌تی خودا شادبن ئه‌و مامۆستایانه‌ی بێ وردبونه‌وه

و بێ ئه‌وه‌ی بزانی شیع‌ر چیه‌؟ فه‌رمووینه ئیجساسی شاعیرانه له شیع‌ری نالیدا نییه یا که‌مه، توخودا خوینه‌ری خۆشه‌ویستی شیع‌ر ناس سه‌رنجیک‌ی بده ئه‌م دیوانه تا بزانی ئه‌و هه‌ژارانه چهند له شیع‌ر ناسیدا کۆله‌وار بوون.

له جیگایه‌که‌ی تریش باسم کردوه که قوتابخانه‌ی نالی به‌هۆی مه‌لا سالحی هه‌ریقه‌وه له کوردستانی ئێران به‌تایبه‌تی له موکریاندا به‌روی په‌یدا کردوه.

له‌م سالانه‌ی دواییدا کتێبیک به‌فارسی به‌ناوی (ایران امرون) بڵاوئۆته‌وه که له نووسینی (ئۆژین ئوبین) سه‌فیری وه‌ختی فه‌رانسه‌ کراوته فارسی. ئه‌م دیپلومه‌ته له ساله‌کانی ۱۹۰۶ - ۱۹۰۷ به‌سابلاخدا تێپه‌ریوه و چهند لایه‌په‌یه‌کی ناشیانه‌ی له‌سه‌ر ژبانی کوردی ئه‌م مه‌لَبه‌نده نووسیه که سه‌رنج پاکیش نین. ته‌نیا ئه‌وه‌نده‌ی سه‌رنج پاکیشه که له‌باره‌ی نالیدا نووسیویه‌تی:

له‌ نێوه‌پاسته‌کانی چه‌رخ‌ی پابردوودا شاعیری که له‌نێو کورداندا هه‌لکه‌وت که ناویانگی له‌ چوارچێوه‌ی هۆز و خێل و زیدی خۆی زۆر وێه‌تر پۆی، نالی مه‌لایه‌کی خه‌لکی سلێمانیه که ئه‌م‌و شیع‌ره‌کانی له‌ دوورترین خه‌ر و شیو و دۆله‌کاندا ویردی زمانی کوردانه ئه‌م شیع‌رانه‌ی، موفتی سابلاخ، (که له جیگایه‌کی تر به‌ناوی مه‌لا محهمه‌دی موفتی ناوی بردوه) بۆ ئێمه‌ی وه‌رگیران.

دیاره ناویانگی نالی هه‌شتا پتره‌ گه‌یه‌ته سابلاخ که موفتی وای به‌سه‌فیر ناساندوه. نازانین شیع‌ره‌کانی به‌ چ زمانیک بۆ سه‌فیر وه‌رگیراون. به‌لام پاش ئه‌و هه‌موو به‌رده‌شۆر و ده‌سکارییه هێشتا تام و خۆی و بۆن و به‌رامه‌ی شیع‌ری نالیان پێوه دیاره. ئه‌وه‌ش جوابیکه بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی ده‌لێن نالی زیاتر به‌شکل و وشه‌ ئارایییه‌وه خه‌ریک بووه تا نێوه‌رۆک و مه‌زمون. جاریک هه‌ر له‌و باره‌دا له‌ کۆپیک‌ی ئه‌ده‌بیدا که خوشک و برای عه‌ره‌بیشه‌ی لێ بوون گوتم توخوا ئه‌م شیع‌ره‌ی نالی بۆ ئه‌م برا و خوشکه خورمانیژ و خورما خۆرانه که فرچکیان به‌خورما گرتوه به‌که‌نه عه‌ره‌بی بزانی بۆ خۆیان یاری شیرینی خۆیان و به‌خورمای خۆمالی شوبه‌اندوه که کوردیک‌ی شاره‌زووری که لاش له‌پێی مێژووخۆر شوبه‌اندویه‌تی.

ده‌خیلت بم نه‌خیلی یا پوتابی

وه‌ها شیرین و سینه‌ نه‌رم و دل‌په‌ق

هه موویان که مه زموونی شیعره که یان بیست گوتیان تا ئیستا شیعرای وا له تیفمان له
عه ره بیدا له و بابه ته وه نه بیستوه. هه موو ده زانین شیعر که وه رگێردرا جوانی شیوه و
شکل له دهس ده دا.

له پیشدا گوتم ئه م کتێبه ش بێ که موکووپێ نییه. به لام تا ئیستاش بێ وینه یه. له
چهند جێگا نه زهری خۆم له په راویژدا نووسین. به لام چونکه ئینتیشاراتی سه لاهه دینی
ئه یوبی له چاپکردنه وه ئه م دیوانه دا بۆ ئه وه ی کورده کانی ئێرانیش دیوانێکی که م
غه فله ت و شه رح لێکراویان له ده سدا بێ به په له بوو هه قیشی ده ده مێ منیش نه متوانی
چاکی پێ پابگه م.

دیسان له لایه ن هه موو کوردێکی ئه ده بدۆسته وه سوپاسی مامۆستا و کوپه کانی ده که م.
نازانم کێ بوو نووسیبوو ی هه ر مالێکی ئێرانی که قورئانیکی پیروزی له سه ر تا قه دانابێ
پێویسته دیوانێکی حافیژی شی له بێ بێ.

منیش ده لێم خۆزگه هه موو مال له کوردیکیش دیوانی نالی له ژێر قورئانی پیروژدا
دانابایه .

سال درهنگ بوو، پایز داهات، زهوی پهنگی بزرکا، شینایی نه‌ما، تینی هه‌تاو که‌م
 بۆوه، پۆژ چیان به‌به‌روه نه‌ما، شه‌و دریژ و دریژتر بوون، هه‌وا فینک بوو، په‌ز پندران،
 مشتاخ هه‌لخران، بیستان له‌به‌رکه‌وتن، برکه هه‌لکیشران، جی تووتن شیو کرانه‌وه، ناویژه
 له به‌راو ده‌رچوون، نه‌ستیر داریان لی پاکیشرا، سه‌رچاوه قه‌وزیان گرت، بناوان هه‌لدیران،
 ده‌راو بۆگه و لیژل بوون، پاوان و هه‌له‌سوون، پیخوست و بۆژه بوون، پیوره وینجه داس
 په‌پین کران، په‌پسته کۆله پنج بوون، نه‌وه‌نده تیشه‌یان چه‌ند په‌لکه بوو، سارده کیژل
 دندوکه‌یان دا، کا و گزره له کادی‌ن کران، کۆده و پۆلکه و نه‌رمه‌گیا له تایه و گیشه
 دران، تفاق‌ی زستان داخرا، دیم کیژل به‌هیوای بارانی په‌حمه‌ت و هه‌قه‌په‌له‌ی پایز، دیمه‌کار
 و ئیشکه‌که‌ندیان داچاند، جارجار هه‌وری سپی و ته‌نک به‌ده‌م باوه به‌په‌له به‌ئاسماندا
 تپیه‌پین، چه‌ند پریشکی بلأویان وه‌راند، دلی شکارته‌که‌یلی بی زه‌وییان داخو‌رپاند و ترسان
 نه‌وه‌کو نه‌وه‌ندوکه ده‌غله‌ی ناو مالان بۆیان داچاندوون گه‌نده‌نی بن و به‌جاریک قووت پراو
 و بی سالات بکه‌ونه‌وه، دار و ده‌وه‌ن خه‌زه‌لیان دا، مبرگ و چیمه‌ن بی دیمه‌ن بوون، لاپالی
 بوئین بوونه پچکه، نواله‌ی زه‌نویر کاتۆر کران، ته‌لان و به‌نده‌ن پووتانه‌وه، پووباری خو‌رپین
 له خو‌رپین که‌وتن، پتیبواری خو‌رپین له ته‌نکاویان دا، سوار بۆ بوار نه‌گه‌پان، گیابه‌رزه بوونه
 ئیشکه‌ل، دپوو بوونه نه‌شته‌ر، تیکان بوونه په‌یکان، پیکۆل و کونجی بوونه بزمار و ده‌رزی
 و له‌پپی گاله‌وه‌پینی پیخواس هه‌لچوون و گرده‌نشینیان کرد، بابرده‌له وه‌ک له‌شکری

به زيو و شكاو په تيتنرا، خوى بۆ نه گيراوه، بلآو بوو، پووش و په لآش وهك ترسه توك و دووره په ريژان خويان له خواره بايان گرت، له نه ديو و په سيو و بوودې و كهنده لان خزین، ههوار خالى بوون، چادر و چيغ پيچرانه وه، ستيپهك هه لپه سيران، مه شكه بهرچيغيان تن هه لكيتشرا و له بن ميجى قوپماوى نران، دودانه و شير مه شك له خه راره كۆنان پيچران و له بهر هه يوان و بيلا به سينگ داكراڼ، نيره ي بى خير هه لآوه سران، گوريس و په تك هه لويژنران، شهنگه بيري قولچاغيان دارنى، بووزه له و بهر يينكه يان شان و شان كرد، جامى مه پدوش و گادوشكه يان له بن پيړك و هه رزالان ناخنى، بيژينگ و ده ستاريان وه كار خست تا زمهرې بۆ زستانى دوور و دريژ گيژهو بكهڼ، ساوار بهاپن، بپوئش به با كهڼ، بۆ دراو لن بكهڼ. كاكى شوان كه له كويستانى مهن و ههروارى سازگارى مه پى له چرپگن ده چه قاوه و ده مى ده له وه پى پى و ته پ و ناسك دهن و يه كى له يه كى دهرنه ده چوو، بۆ خوشى له سر بهرديك داده نيشت و قامكى له بلويز ده بزوات و نهوى ليى ددها ليى نه ده داوه و پاشاى به سه پانى خوى نه ده گرت، ئيستا بلويزى له مال داناهو، چونكه مه پى كويستان كه له نگ و لور و ده غه زدارى تيدا نه ماهو و بى چاوينى بى سمپه و ساكه ته ي دووكى ده ليى لينكه ده ستاره و پشتى گريى لن براه. كوا له نارانى قاقې و كراپ داده مه زري و ده چه قيته وه؟ له ده شتى كاكى به كاكيدا په پ هه لداوى، په پهم په پهم ده بى، هر كرتكه ي پوو له لايه ك دهكا، شوان نه گهر وهك ددانى ماريش بى، پى پاناگا پيشى بگرى، تيكي بكاته وه، مه پى قه له و و ساغ له نارانى بى له وه پ چوڼ چيشتاوان موّل ده خوا، پالينيان كړپ ده به ستن، شيوه خوران پاده وه ستن و شه ويټان له هه وشه دا گير ده بى؟ شوان ده بى چاويكى ببيته چوار چاو و خه و خواردن له خو حرام بكا، گورگى فيلباز و دن هه ميشه له كه ليتدايه شوان بخافليني، سهگ بخيچيني، تا كه لاک بستييني، كام مه پى شاز و قه له وه برفيني و نه گهر خوداى نه خواسته شوان له خه و بميني و ده زبيني نه گرتبى ميگل پابدا و يه كى نه هيلى و هه مووى بخنكيڼى، جا له و حاله دا شوان كوا مه جالى هه يه له بلويز بتووپيني و عاله ميك وه جوښ بيڼى؟

سالان له م وه رزه دا كه كارى ديها كه م ده بوو، سواغ و پينه و په پوى بان و دهرك و ديواران ته واو ده بوو و ناوردو داده خرا، جهنگى پاوه تاڙى ده مات. پاوه تاڙى له ميژه له كوردستاندا باوه. تا نيوه ي دووه مى نه م چه رخه زور به داب و ده ستور ده كرا، هه رچند ئيستاش كه م تا كورتىك ماهو، به لام به ره و نه مان ده چى. دياره هر پيوشوييتىك به سر چوو، نه م وشه و زاراوه و نامرازانه ي په يوه نديان به م پيوشويته وه هه يه، له سر زار و زمانان نامينن و ورده ورده له بير ده چنه وه، ته نيا له بهيت و باواندا ده ميننه وه كه

تینگه‌یشتنیان بۆ به‌ره‌ی داهاتوو دژوار و نه‌سته‌م و گراڼه، خۆ به‌ناشکوری نالیم فه‌ره‌نگ نووسیکی نه‌وتۆمان نه‌بووه و قامووسیکی وامان نییه‌ ئه‌م وشه و زاراوانه‌ی تۆمار کردبێ و له‌ نه‌مانی پاراستبێ، ئه‌م پۆژانه بۆ نووسینی ئه‌م وتاره په‌نام بۆ فه‌ره‌نگی تاقانه‌ی کوردی بۆ کوردی «خال» برد، له‌ ژێر وشه‌ی پاو و تانجی و تازیدا شتی وای نووسیویو کابرا گوته‌نی: «ئه‌زی تیدا شه‌رمه‌زار بوومه‌وه». بۆیه‌ ویستم ئه‌وه‌ی له‌ بیرم ماوه و لێی ده‌زانم له‌و باره‌دا بنووسم تا قامووس نووسی دواپۆژمان که‌لکی لێ وه‌ریگرن و ئه‌و لاوانه‌ی که وه‌ک من نه‌ده‌بی فۆلکلۆریکی کوردی به‌خه‌زێنه‌ی زمان ده‌زانن سوودی لێ وه‌ریگرن.

تازی یا تانجی و تاجی تۆرمه‌ سه‌گیکێ درێژ، ناسک، شوش و له‌سه‌ر لینکه. پێستی ته‌نک و ئامال پوه‌ته‌یه، جوان و ژیکه‌له‌یه، گوتوویانه: «تازی ئازاده‌ی سه‌گانه» توند و تۆله، باش لینک ده‌دا و به‌ده‌وامه و به‌که‌لکی پاو دێ، تازی تا زه‌نگه‌ی به‌رزتر، ته‌نگه‌ی گورجتر، که‌فه‌لی بڵیندر، پشتی پاکشاور و ئامال کورتر، په‌نجه‌ی شووشر، سه‌ر و که‌له و ده‌م و له‌مبۆزی باریکتر و په‌قتر و درێژتر بێ په‌سندتره.

وه‌ک هه‌موو تۆرمه‌ سه‌گیک به‌نیری ده‌لێن گۆل و به‌میی ده‌گوترێ دێل، گۆل هه‌میشه بۆ جووتبوون ئاماده‌یه، به‌لام دێل جارێک یا دوو جار وه‌با دێ، زۆر پێشتر نیشانه‌ی وه‌با هاتنی دیاری ده‌دا، جا نه‌گه‌ر خاوه‌نه‌که‌ی بخوازی زووتر با بگرێ باشتری تیر ده‌کا تا قه‌له‌وبێ و نه‌گه‌ر به‌پێچه‌وانه‌ نه‌یه‌وێ ئاوس بێ ئه‌وه له‌ ژوورێکی تاریکا ده‌یه‌سه‌ستیتوه تا له‌پ و لاواز بێ و له‌ با بجێته‌وه. جووتبوونی تازیش وه‌ک هه‌موو جسنه‌ سه‌گیک «پێوه‌پوانی» پێ ده‌لێن، دێل و گۆل پێکه‌وه ده‌نووسێ و تا ماوه‌یه‌ک لێک جوێ نابنه‌وه، ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر له‌ زمانی کوردیدا به‌زایینی هه‌موو نینۆکار و گوانداریک «جگه له‌ مالۆس که‌ سمداره» ده‌لێن تره‌کین - له‌شیره‌وه تا مشک - په‌نگه بۆیه‌ بێ که‌ زۆریان بێجوو ده‌بێ. تازیش و سه‌گیش له‌وان هه‌لناوێن، ده‌لێن دێله تازی به‌حه‌فتا شه‌و پۆژ ده‌تره‌کێ. به‌وه‌نده تووتکه‌ی به‌زگیک ده‌بێ ده‌لێن کۆخیک، دێلێک له‌ سیوه تا یازده تووتک ده‌ینی، دێله تازی هه‌شت گوانی ئه‌م به‌ر ئه‌وبه‌ری هه‌یه، تووتکه تازی له‌ پێشدا چاری نووساوه و نابینێ، پاش چهند پۆژ چاری ده‌پشکوێ، به‌قه‌سه‌ی کۆنه پاوکه‌ران هه‌وه‌ل تووتک و ئاخو تووتکی کۆخیک له‌وانی دیکه‌ باشتر ده‌رده‌چن، تووتکه تازی زوو فێری تیکوشین خواردن ده‌بێ و ئیتر نیازی به‌شیری دایک نامینێ، دێله تازی تره‌کیو پێویسته زۆر باش به‌خێو بکێ و تیر بێ، ده‌نا زیانی خوێ و مالانگه‌پ ده‌بێ و په‌کی پاوکردنی ده‌که‌وێ، تووتک که‌ ژیه‌له‌ بوو، گوجوکی پێی ده‌لێن و له‌خۆیه‌وه فێری پاوچکه ده‌بێ، پاوچکه‌کردن ته‌مرینی پێکه‌وتن و پاو فێربوونه. گوجوکیک بۆ ئه‌وانی دیکه هه‌لدێ و ئه‌وی تیش پێی ده‌که‌ون.

پاوکه‌ری کۆن ده‌لێن هه‌ر گوجووکیک هه‌لات دیاره له خۆی پاده‌بینی و به‌گه‌وره‌بیش له‌وانی دیکه چیتەر و خیراتر و به‌کارتر ده‌بن، گوجووکیک به‌ساله‌وه‌ختیک سونوو یا سونوی دیته‌وه و پیتی ده‌لێن شه‌ک، نیشانه‌ی سون هاته‌نه‌وه ئه‌وه‌یه که گۆل له کاتی میزکردندا لاقی هه‌لدین، پاش سالیک ده‌بیته خه‌رت و نه‌مجاره ته‌مه‌نی به‌خه‌رت حیساب ده‌کری. خیرایی و خوێریایه‌تی تاژی تا نه‌بیته خه‌رت دیاری ناکا، وا ده‌بن شه‌ک نۆره‌ش ناکا و که‌چی به‌خه‌رتی زۆر چن ده‌بن و به‌پێچه‌وانه شه‌کی خیرا خوێری ده‌رده‌چن.

په‌نگه‌کانی تاژی

تاژی په‌نگی جۆر به‌جۆری هه‌یه، سپی، په‌ش، سوور، نه‌باتی، شی، خه‌زال، بۆر، تاله، شله، خورمایی، خه‌نه‌یی، گورگی، پلینگ، قه‌زوانی، بازوو، بۆزقاجی و به‌له‌ک، په‌شبه‌له‌ک، سووربه‌له‌ک و شین به‌له‌ک.

ده‌نگه‌کانی تاژی ئه‌مانه‌ن

لووراندن، نوورپاندن، قرووسکاندن، نووزاندن، مپاندن و ناسکاندن.

هه‌یه‌ته‌کانی تاژی

چن، خیرا، تیز، په‌ل، په‌شکوژ، خۆشپست، به‌دپست، هه‌رزه، قپخه‌مه‌په‌س، ده‌مسارد، ده‌مگه‌رم، به‌مه‌لم و به‌ده‌وام.

تاژی به‌کاری پاری ئاسک و کتوی و که‌رویشک دی، چیتترین و باشترین و به‌کارترین، تاژی ئاسک کوژه، من کوپستانیم و ئاسکیش له ده‌شت و گه‌رمیان ده‌ژی و له پاره ئاسک شاره‌زانیم. ماموستا عه‌لای په‌حمه‌تی له کتیبی «کورده‌واری» باسی پاره ئاسک ده‌کا من

به نه زانی خۆمه وه به دلم نه بوو، پیم وابوو هه له ی تیدایه، نه ماما پیره به گیکێ جاف جارێک باسی پاوه ئاسکی بۆ کردووم نه وه تان بۆ ده گێرمه وه، پاست و درۆی وه بآل به ستۆی خۆی ده یگوت: زه مانی ده سه لات و باوی به گ و پاشاکانی جاف که کۆچهر و په وه ند بوون باشترین تازی و په سه نترین نه سپ له نێو جافاندا هه بوو، له موکریانیش ناوبانگی نه سپی جافان بووه - په نگبێ پاست بێ چونکه له عه ره بان نیزیکن و جسنه نه سپی عه ره بیش له دنیا دا مه شه ووه - ده یگوت: «پاشاکان تیپه سوارێکی باشیان هه لده بژارد، تازییه کانیا ن وا فێر کردبوو که پاویان داده به ست و پسته یان هه لده کێشا و تازی خۆی داویته پیشکۆی سوار و مات ده بوو، که ئاسک هه لده هات سواران به و نه سپه خۆشبه ز و به کارانه وه ده یان په تاند تا ده یانزانی شه که ت بوون نه مجار تازییه کانیا ن به رده دایه تا له خۆلی ده گه وزاند، هه موو پاوکه رێک خه نجه ری ده به ردابوو و کێردی ده بان و تیژی له دیوی ژووری خه نجه ردا له کالان چه قاندبوو به و کێرده سه ری ئاسکیان ده بپی و پفیسکه یان کون ده کرد و له به ن سامو پته که یان هه لده کێشا و به ته پریزه ی نه سپه وه هه لیانداده سی».

کوورد به هه موو گیاندارێکی گواندار و سمدار که کهوی و پام نه بێ ده لێ کێوی، له کێوه سه ره که ش و شاخه سه خت و پژد و هه له مووت و زه رد و ماهه کانی کووردستاندا کێوی ده ژین، که له کێوی، گاکێوی، شوور، یه کجار که م بوون و له وانه یه په گه زیان له م حا له دا له مه ترسیدا بێ و هر نه مینن و نه مبیستوو هه ئه وانه به تازی پاو بکرین، بیستووتانه که کێوی به تاییه تی پۆژانه له شاخی هه ره سه خت و په وه زی نه سته م نابێته وه، ده لێن هه ر جیگایه کی شاخ بارانی وێ بکه وێ کێویش ده توانی پێیدا به و، دیاره تازی له جیگای وا کار ناکا.

بۆ پاوه کێوی به تازی به ره گه ده نینه وه. کێوی که له م شاخه وه بچێته شاخیکی تر تیره گ به رندا، یانی به جیگایه کدا ده پوا که هه ردووک دیوی کێوی لێ دیار بێ، جا پاوکه ری شاره زا، تیره گنکی په چا و ده که ن و حاشاره گی لێ دروست ده که ن، نه گه ر گوینی و گیابه رزی لێ هه بێ، کۆخته یه کی دوو میتری یا که متر ساز ده که ن و خۆیان و تازییه کانیا ن له وێدا مه لاس ده دن، نه گه ر نه وه یان بۆ نه لوا وارشی به رد دروست ده که ن، کێوما ل به رێکی شاخ به هه راو و هۆریا و ته ق و په ق و چه قه چه ق ده ته قینن تا حیوان بترسی و به تیره گدا به پێتته و شاخی نه و به ر و له و به ره گه هه له نگوئ، نه گه ر مه ودا ی نێوان دوو کێو به رین بێ و له دوو جیگاوه به ره گه ی بۆ ده گرن. تا نه گه ر تازی پێشه وه پاستی بکه ن به سه ر به ره گه ی دووه مدا بکه وێ و پزگاری نه یه، تازی قایم و به هه لم و فیلاوی نه بێ نه ده گاته کێوی و نه ده وێرێ خۆی لێدا، به ران و نێری قه یره ده س ده که نه وه و به گژ تازی دا دینه وه و به شه قو ن

تیی هه لده دن و برینداری ده کهن، وا ده بن ده شیتۆپینن. به لام تازی که فیلاوی بوو، هر له پاشرا له کیوی پۆ دئ و که بۆی هه لکه وت، باتووی ده گری و برستی ده بپئ، پاوکه ده لئین هۆی نه وهی تازی ده گاته کیوی، نه وهیه کیوی له هه لاتندا زۆر ئاوپان ده داته وه و مه حتله ده بن، ده نا زۆر به باز و بردتره، کیوی به ته له و شتی دیکه ش ده گرن که دیره دا جیی باس نییه .

نه مۆشیه کانی تازی

سه گه بایی، شانه په قه، شه ککه، سه بنپسی، هاری، سووزه نه ک.

پاوه کهرویشک به تازی

که رویشک گوانداری که نه نینۆکی ههیه، گیا خۆره، کلکی زۆر قولهیه، تووکی نه رمه، دریزایی له به رزایی پتره، پيشووی له پاشووی کورتترن، به باز و قنه ده روا، گوئی زۆر دریزن، سه ری له چاو له شی زۆر گه ورهیه، چاوی زه ق و له پوون و نانوقین. زیاتر به چاوان ده بیندریته وه، ده لئین مییه که ی حه یز ده شوا، ده تره کن و زه و زووی زۆره، له جیگای سارد و گه رمدا ههیه. له بژوینترین کوستانی کوردستاندا و گه رمترین و کراپترین بیروونی عه ره بستاندا ده ئی، به بیچووی ده لئین به چ و که په ره وازه بوو و توانی توند پابکا «سه پسین» ی پئ ده گوتری، به پوالت یه کجار به سته زمان و بن ده سلات و ترسنۆکه و له بهر هیه گیاندار چوارپئ و بالنده ی پچوکی پاری ده س ناکاته وه، که چی دوژمنی وه ریز و په زه وان و بیستانچیه. تا ده سته له سه ر دابینی به زه پ و به دفه په، به پۆز له لاند خوی مه لاس ده دا و به شه و ده گه پئ و ده له وه پئ، هیه ناپاریزی. بۆ باغ، بیستان، شیناوه رد و، په پسته ته نانه ت خویان و خه رمان وه ک به لا ویه. بۆیه وه ریز و باغه وان پقیان لییه و به ته پکه و ته له و خورده و داو ده یگرن. گوشتی ده خوری، ده لئین ته مه نی به وه را دیاره که هر ساله کونیک ی له بن کلک ده بن.

نیزیکه‌ی سی، چل سال له‌وه‌ی پیش کهم ساحیب ملک و ئاغا و مه‌زنی کورد هه‌بوو، پمووده‌ی پاوه که‌رویشک نه‌بئ، دیاره ئه‌م کاره‌ش به‌سته به‌ده‌ست پۆین و نه‌پۆینه‌وه بوو، ئاغای ده‌وله‌مه‌ند پرسته‌یان له ئاووریشمی په‌نگاوپه‌نگ ده‌هۆنیه‌وه و گولینگی سیم پچی جوانیان وئ ده‌خست. سه‌ری گولینگداریان له باسکی راسته یا راست و چه‌پ له شان ده‌کرد. قه‌لاده‌یان له قایشی باش دروست ده‌کرد و به‌ئاوریشم ده‌چنی، زه‌نگوله‌ی زه‌رد، زۆ ته‌نانه‌ت زۆریان لئ ده‌دروو، سه‌ری دیکه‌ی پرسته‌یان له ئالقه‌ی قه‌لاده هه‌لده‌کیشا. ئاغای دئ به‌خۆی و باب تۆکه‌ر و ره‌عیه‌ت و سواره‌وه ده‌چوو پاو، له‌و جیگایه‌ی زانیابیان که‌رویشکگره‌ پراویان داده‌به‌شی و سوار سه‌فیان ده‌به‌ست، له‌کیو یا بانوو سواریک به‌تازییه‌کی کارامه‌وه سه‌پراوی ده‌گرت، سه‌پراو ده‌بوو له‌پیش سواراندا بئ و چاری له‌لای خورئ بئ تا نه‌گه‌ر که‌رویشکیان له داوینی تیبه‌ردا وریا بئ و بزانی پوو له کام لا ده‌کا، ئه‌و ده‌بوو راسته و راست له پیشدا بئ، نه‌گه‌ر تازی خواره‌وه نه‌یانکوست و به‌ماندوویی گه‌یشته سه‌پراو ئه‌و تازییه‌که‌ی خۆی به‌رداتئ، ده‌بوو تازی سه‌ره‌ره‌وژیر به‌رنه‌دا و پاوه‌ستی تا که‌رویشک که‌میکی لئ په‌ت ده‌بئ، به‌پراو سواریک بوو که باشتین و چیتین تازی پئ بئ و که‌میک له دوی سوارانه‌وه بئ تا نه‌گه‌ر که‌رویشک پاش پاو بکا، تازی خۆی تیبه‌ردا، سواره‌کانی دیکه که نیوانیان پینج شه‌ش گه‌ز پتر نه‌بوو، چ تازییان پئ با یان نه‌با، ده‌بوو له پکی یه‌ک به‌ژن و هه‌ر که‌سه له‌لای سه‌رووی خۆی ورد به‌روائ و هه‌ول بدا هیچ بنچک و به‌ردیک نه‌بوئ، تا سه‌ف راستتر و نیوانی سواران که‌متر بایه، که‌رویشک چاکتر ده‌بیندراوه یا زووتر هه‌لده‌هات، لانی تازه و کویره و لانی شه‌وئ دینی نیشانه‌ی نه‌وه‌بوو. که‌رویشک هه‌ر له‌و ده‌ورو به‌ریه، جا ده‌بوو به‌فیتوو یه‌کتر حالئ بکه‌ن سه‌ف راستتر و سوار خوردرین، ورد به‌روائ و نه‌بیوژن. که‌م وایه که‌رویشک له‌به‌ر سه‌فی راست و پتکوپتک و سواری ئارام، بوئ پا بکا، خۆی له لاند مه‌لاس ده‌دا و له عه‌رزی ده‌خا، پاوه‌که‌ری لیژان به‌ته‌مال ده‌بیننیه‌وه.

ئه‌و سه‌رده‌می داب بوو نه‌گه‌ر تۆکه‌ریک یا ره‌عیه‌ت سواریک ته‌مالئ دیباوه ده‌یگوت: «تۆکه‌ری ئاغای خۆم و پاوه‌کرانم پئ ده‌لین هۆی ته‌ماله!» عاده‌ت وابوو ئاغا و خزمه‌کانی ته‌مالانه‌ بده‌ن به‌و پاوه‌که‌ره و خه‌لاتی بکه‌ن، سوار له ده‌وری ته‌مالئ کۆده‌بوونه‌وه، پایزه، نازیزه، گولئ گولئ، حه‌یران و گه‌لۆیان له‌سه‌ر ده‌گوت و جاروبار ده‌هۆل و زوپنا و سئ ته‌پلشیان له‌سه‌ر لئ ده‌دا، نه‌گه‌ر بۆ خاتری سه‌یر نه‌با به‌هاسانی به‌ده‌ستی ده‌گیرا، به‌لام ئاغای گه‌وره بۆ سه‌یر ده‌چوونه پاو نه‌ک بۆ پاوه‌گۆشت، جا بۆیه ئه‌سپیان وه‌سه‌ر ده‌به‌پاند که‌هه‌لئ و تازی تیبه‌رده‌ن، دوو یا سئ تازییان تئ به‌رده‌دا، ئی وابوو چئ و ده‌مگه‌رم

بوو گوریسیکی نه ددبرد و له سه فی سوارانی دهرنه ددکرد و هه لی ددگرت و ئی و ابو خیرا و پهل و دمسارد بوو، چند جاری دهگیراوه، لی دددا، تی پږدهات تا هر خوی یا تازییه کانی دیکه دهگینه توره و هه لیان ددگرت، تازی په سن که که رویشکی هه لده گرت نهیده شه مزاند یا به دهمیه وه ددگرت یا چه مؤله ی له سر دددها، سواریک ددده به زی و سهری ددپری و وه بن ساموپته ی دهخست، نه گرت تازی خویری بایه نهیده شکانده وه و خواره ی پی نه ددکرد و که رویشک پرگار ددبوو، نه گرت باشر بایه راستی ددکرد و دهیگه یانده سر پاو یا له کونی ددکرد، که رویشک هه میشه بو لیقه و مان کونیک په چاو دهکا، به لام تا زوری بو نهیه ناچیتته کونه وه. سه رپاوی شاره زا لای کونییان لی ددگرت و ددبوو له زارکی کوندا ددده نیشتا و نهویش خوی له باوه ش داویشتن. نه گرت چوو له کونیشه وه به پیچک ددریان دهینا، له هیندیک مه لېبند به ته مال دهلین «دیاردی».

خوشرین کاتی پاوه که رویشک پاش بارانه. چونکه کویره و لانی تازه له دووره وه دیاره. و ددب که رویشک له و کاته دا کونه لان ددکاته وه که نهویش دوزینه وه ی بو پاوکه ری شاره زا هاسانه، جگه له وه بهر پی تازی که پروت و بله، نرم ده بیتته وه و ترسی کاله درانی نامیتن، بهر پی که رویشک کولکنه و قور ددگری و باشیش ناتوانی پابکا و پی دهلین که لاشه کردن، نه و سه رده مه زوری پی ناچیت و وهختی نینوک شکین دی. که وشکه بند په یدابوو و که رویشک لان بهر ژیری کرده وه و په پسته و یاغی پاوانی داوه بهر په لامار هیند قه له و ددب که دهلین گورچيله ی ده به زیدا ون بووه، نه مجار به سه ر زهوی به ستر او په قدا و هه لدی هر ویزه ی له بهر پی دی، تازی له ترسی هه لخلیسکان و نینوک شکان ناویری توند پابکا، هر تازییه کی له کاتی نینوک شکین و سیخوار له پشتدا بگاتن نایابه. که نوابه فری هه وه ل کهوت و بارپی نه کرد باسی سهری که رویشکه، چونکه شوینی ده گه پی و به پیشووی کورته وه هر ددرناچیت. نه و گیانداره به پوالت گیل و گیزه که زانی شوینی ده گه پی زور فیله زان ددب، شوینی جووته یه، پاشووی به ججوت و پیش پیشووی دهخا، پاوکه که تووشی پسته شوین هات ددزانی که رویشک یا چوته شه وگه پ یا گه پاوه توه و به په له دهیگر پی تا ده گاته «دولای»، دولای نه وه یه که رویشک به سه ر شوینی خویدا ده گه پته وه، له جیگایه کی بازکی بلیند داوی و له سر که له کیک یا قه دی په وه زیک ده که وی، ددب پاوکه به قه راغ دولاییدا بر او و نهیشلی تا بزانی که رویشک له کو پی بازی داوه و ریا بی پاش پاو نه کا و بازره نه بی، «هه زاره» هر وهک دولای وایه، به لام که رویشک چه ندین جار به شوینی خویدا هاتوچو دهکا، و ددب هر له نیو هه زاره دا ده که وی، و ددب دیسان بازکی دور داوی و له هر جیگایه ک کهوت مات ددب.

شوینگىڭپى باش له فېل و هه زاره و دوولايى كه رويشك دهگا و دهيدوژىته وه .

«كورت» نه وه يه كه كه رويشك دواى هه زاره و دوولايى به قه د جى جىخوونىك به دهوره ده گه پى و نه وه ندهى پيدا دى و ده چى كه كه س سه ره دهر له شوينى ناك، پاوكه رى شوینگىڭپى ده بى زور به سه رنجه وه دهوره كوته بدا، كه نه پويييو نه وه دياره له نيو كورته دايه نه ودهم ده بى وه نيو كورته بكه وى، تا يا بيدوژىته وه يا ناچارى بكا هه لى . كه به فر زور بوو و به فر به سه ريش نه بوو كه رويشك پونوو به فر ده كوئى و ده چىته نيو به فره وه، به وه ده لىن «خوزه»، كه رويشك له خوزه دا به وه دياره كه جىى هه ناسه هه لكيشانى زهر د ده بى و دياره لىره دا فېللىك ده كا به بن به فر دا په هه ندىك ده كوئى و له چه ند جىگا خوزه ديارى ده دا . بى نه وهى نه و فېله شى لى بېرن، يه كىك به تاژييه وه له نيوه پاسه راده وه ستن و نه وانى ديكه خوزه كان ده شيلن، كه رويشكى خوزه زياتر ناويزى پابكا و به ده ستنى ده گيرى . له پيشدا گوتم كه رويشك تا زورى بى نه يه ناچىته نيو كون كه چوه نيو كون و دياربوو و ده ستنى نه گه يشتن، دارىكى نهرم و دريژ دىنن سه رى له له ده كن و له تووكى كه رويشكى باده دهن و به م داره ده لىن «پىچكه» . نه گه به وه ش نه هاته دهر، نه مجار ته لى لى داده نيته وه و ده يگرن، له مانگى په شه مه دا پاوه كه رويشك دوايى دى، هم لاواز ده بى و بى خواردن نابى هم با ده گرى، به ناوبانگترين چيشتىكى له گوشتى كه رويشكى دروست ده كن «سه نگه سيره»، له كابانان بېرسن چوون ساز ده كرى!!!

پاوه پىوى به نازى

كام مندالى كورده ناوى پىوى نه بىستېن، سه دان نه فسانه له سه ر پىوى له فولكلورى كوردیدا هيه، خو له په ندى پيشينيانيشدا نه وه نده باسى پىوى كراوه هه مه پرسه وهك:

پىوى خوى له كونه وه نه ده چوو قانگه لاشى به كلکيه وه ده برده ژور، پىوى ده مى نه ده گه يشته ترى ده يگوت ترشه، پىوى كىچى ده كه ولى كه وتوه، پىوى خوى له ناوى خوږ نادا، پاوه پىوى بى كه ولىيه و سه يرى له پاوه پىوى خوشتره، وهك پىوى سهرمه خوږه ...

پړوی به پاستی جان وه پړکی فیلاوی و مه کربازه، نه وسن و به زه پره، هه موو شت ده خوا میوه و گوشت و شتی وا، دوزمنی که رویشک و مشک و بالنده یه به تاییه تی بالنده یی پیړویه. نه ونده ی که رویشک بۆ باغه وان و وه ریز خراپه نه ویش نه ونده بۆ نه وانه ی بالنده ی که وی و مالی پاده گرن جیگای مه ترسییه، تووشی پوهه قه له موونیک بی تاقی لی ده بېږ، مریشک و جووچک هر ناهیلن، له کتویش هه میسه له که و سوپسکه و زپه که و هه ویرده له که میندایه، ته نیا کاری چاکی خواردنی مشکی کتوی و به چه که رویشک، به لام نینسان فیلی له ویش ده بېږ، به پاستی پاره پړوی سهری خوښه، پړوی له کوردستاندا زوره، وهک ده لاین پاری بۆ که ولویه، ده نا گوشتی نه که رچی ده یخون، زور دزیو و ناشیرینه، ده لاین وهک گوشتی ژووشک بۆ باداری ده رمانه.

به پاستی هه قیانه نه و که سانه ی ده لاین «سهری له پاره پړوی خوښتره» پاره پړوی زیاتر به پیاده ده کړی، پړویش وهک کتوی که ترسا هه میسه تیره کی کتو ده کړی و بۆ کتویکی دیکه ده په پښته وه. دیاره له کتو و شاخی نه سته مدا ناڅی. له هه موو جیگایه که ته نانه ت له ده شتی نه رمانیش هه یه، دوو ده سته کتومال کتویک ده ته قینن و هه را و هوریا به کی زور ده که ت پړوی بترسن، پاره که ریک له حاشه رگه دا به رگه کی لی ده کړی تا کتومال له کان پړوی وا ده ته قینن به سهر به رگه دا بکه وئ، نه ودم به رگه گر تاڅی تیبه رده دا. تاڅی ده رناچی، به لام ده سستی ده گه ل ده کاته وه، گازی لی ده کړی، به نینوک ده پرن، تاڅی کارامه هه ول ده دا له پشت نه ستوی پوین و پایوه شینن تا له کاری ده خا یا له قه قه زی پشتی پوین و هه لیدیرن تا برستی لی ده بېږ. بۆ پاره پړوی پیویست ناکا تاڅی خیرابن، نه سلن تاڅی په شکور و چن له پړوی به رناده ن تاڅی پړوی پیویست کوژ نازا و قایم بن باشتره نهک تیژ و گورج.

دوپه یا «دوپه گ» بۆ پاره پړوی باشتره. دوپه گ وهک له ناوه که یه وه دیاره جسنه سه گیکه له جووتبونی سه گ و تاڅی په یدا بووین، جا هرق ناکا گول، سه گ بن یا تاڅی، هه رچند نه که ر گول تاڅی بن دوپه گ جوانتره. دوپه گ له باسکه سه گ پوه تر و به رزه لینگتر و له پاش تاڅی له هه موو جسنه سه گیک توندتر پاده کا، نی زور خیرایان لی هه لده که وئ که بۆ پاره کتوی و که رویشک ته نانه ت گورگیش به کاردی، توره مه ی دوپه گ و تاڅی، پنی ده گوتی «قه دم».

خوینهری خوښه ویست! بهم باسه دور و دریزه ماندوم کردی یا نه قلنکی خوشت بۆ بگپریموه، که میک بییه وه سه ره خو، ده لاین پوژیک پېواریک تووشی پاره که ریک هات، تاڅیه که و توله یه کی کونن و داریکی دریز و تله یه کی پن بوو، گوتی: کاکه توغر بن،

چ دهکەیی؟

- دهچمه پاوه پێوی.

- ئەوانه چن پێتن؟

- کاکه ئەگەر پێوی له بەرم هەلات، ئەوه تازییهکەیی تی بەرده دەم، ئەگەر کوشتی باشه،
دەنا له کونیی دهکا، که کونهکه زۆر قوول نه بوو ئەم داره ی لی پێچهک ده دەم، ده یهینمه
دەر، ئەگەر زۆر قوول بوو، تولهکەیی له بال دهکەم.

ئەگەر ئەویش بۆی نه هاته دەر تهله ی لی داده نیتمه وه ئاخری پێوه ده بین.

پێبوار گوتی:

- که وابوو، بۆ پێوی خودا ماوه و بهس!

له باره ی نه ورۆزی پیرۆزدا نۆز شت کوتراوه و نووسراوه . میژوونوسان ده لێن نه و پۆژه که ئاور دۆزداوه خه لک کردیه جیژن و ناوی نا نه ورۆز، یا ده نووسن نه و پۆژه که کاوه ی ئاسنگه ر له زه حاکی خوینخۆر و نۆردار پاپه پی و دواپی به ده سه ته لاتی نۆردارانه ی هینا، کرا به نه ورۆز.

ته نانه ت له هیندیک براده ری شیعهم بیستوهه که چه زه ته ی عه لی سلاوی خوا ی لێ بێ له و پۆژه دا له دایک بووه . هه یچ کام له م بۆچوونه بۆ په تکردنه وه ی نابن . دۆزینه وه ی ئاگر نه و نیعمه ته گه وه ی خودا، پاپه پینی کاوه و له ناخ پۆکردنی زه حاکی نۆردار و له دایکبوونی چه زه ته ی عه لی نه و سه رداره به ناوبانگه ی ئیسلام هه موو بۆیه ده بن جیژنیان بۆ بکه ی، به لام بۆچوونی من له باره ی نه ورۆزدا بۆچوونیک لادییانه و کرمانجانه یه . له وه ش ناترسم میژووانه کانی شارسه تانی پیم بلێن که په کرمانجی میژوونه زان و نه خوینده وار نه وه ت له کوێ هیناوه .

من پیم وایه نه م پۆژه پیرۆزه و نه م جیژنه گه وه ی نۆزیه ی گه لانی پۆژه لات پتوه ندیی به ئابورییه وه هه یه .

جا ئیجاره بده ن به کورتی له و باره دا بدویم . تا بزانی منی که په کرمانج کهنگی و له کویم ده رسی ئیقتساد خویندوه تا قسه ی وا زل بکه م .

بابه با نه خوینده واریش بم! خو نه وه ندهم له خوینده واران بیستوهه که نه و گه لانه ی به زمان گه لی ئیرانی ده دوین له پۆزگاریکدا که نه من ده زانم کهنگییه و نه نه و که سانه ی

خۆيان به مێژووژان و مێژووناس دهژمێرن بۆيان ساغ نه بۆتهوه چهند ههزار سال دهبن له قهفازهوه سه رهوژێر بوونهوه و هه ر يهك بۆ لايهك پۆيشتن .

ئهم گه لانه هه موويان شوانه ويڵه و مه پدار بوون و ژيانيان به پيست و گوانى ئهم گيانله به ره خوێن شيرين و به سه ته زمانه كه زۆر زوو ده سه ته مۆ بووه ، دابين كردووه .

پوونتير بلیم خۆراکيان له شیر و پۆشاکیان له خورمى ئه وه یوانه بووه . جا بۆیه خوشيان ويستووه و گهرمێن و کویتستانيان ده گه لّ کردووه و به دواى هه وار و له وه پگه دا ويڵ بوون و گه پاون . نه زۆر شاره زای نووسينه کانی «هیرۆدۆت» ، «ته به رى» ، «گزنقون» ، «فردۆسى» ، «مینۆرسکى» و «زێرتوف» و ئه وانه م كه بنه چه که ی کورد به رمه وه سه ر کاډوخ و ماد و نازانم کئ و کئ ؟ ...

به لّام ده زانم کوردیش يه کێک له وه گه لانه يه له پيشدا شوانه ويڵه بووه ئيستاش ئه گه ر کاره ساتى پۆزگار ليگه پچّ که يفى له شوانه تيبه و ولّته که شى بۆ ئازده لّدارى يا به زمانى ئيمۆ دامدارى و دامپه ره رى ده نالّى .

ئيستاش هه رچهند مه پدارى له کوردستاندا به داخه وه زۆر که م بووه و دامپه ره ره کان کاتى به ران تيبه ردانيان گۆپيوه ، به لّام ئه وه دابه هه ر نه گۆپاوه ، هه ر که س که رتکه مه پى کى بئ ئه وه پۆزه به ران ده مه پى ده کا ، ميواندارى له جيرانان ده کا ، ميۆژ و خورما و شيرينى ده دا به مندالّان و ئه گه ر خه لّاتيکى زۆر باش بۆ شوان له ئه ستۆى به ران نه کا ، کا کى شوان نايه لّئ به رانى په نگاو بچيته نيۆ ميگه ل .

به لّام زۆر دوور نيبه هه ر به بيري من مه پدار له ئاخو و ئۆخري مانگى ميهر به رانيان ده مه پ کردووه و جيژنى ميهره گانيان بۆ کردووه . دياره ئه وه جيژنه ئه وه نده ، گه وه بووه که عه ره ب وه ريان گرتووه و کردوويانه به ميهره جان و به هه موو پۆژى خوڤ ده لّين ميهره جان .

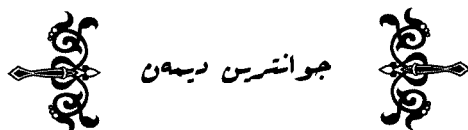
مه پ به پينچ مانگ ده زئ پيشينيان ده لّين به رخ پاش سه د پۆژ پووحى وه به ر دئ و مه ترسى به ر ئاويتن که م ده بيته وه . جيژنى سه ده که ئيستاش له زۆر شوينى کوردستان ده يکه ن و پيى ده لّين «بيّلّ دانا» پيوه ندى ده گه لّ ئهم باسه هه يه . دوو مانگ پايز و سئ مانگ زستان ده کاته پينچ مانگ و له شه وى ئه وه لّى به هاردا زه وى مه پ دئ و جيژنى هه ره گه وره ي مه پداره .

پيم وانيبه پتيوستى به پوونکردنه وه بئ به رخی مه سه ته شیر پاشى سيژده پۆژ ده بن له کۆز ده رکێ و به زاوه ماک بيبه يه له وه پ . ئه وه ش سيژده به ده ره که مان .

ئەوەيە بۆچۈنى منى كەپە كرمانچ كە لە ژيانى باوكم بەسەر مەپ پادەگەيشتم و
گەرمين و كويستانم دەکرد و بەپسپۆپى ناوبانگم هەبوو. بەلنى ماوہيەكى نۆر وپپاي شوانى
شەوگەپ و شەنگەبىرى توند و تۆل لە كويستانە جوانەكانى كوردستانى پەنگين ژيانم
پابواردووہ .

نۆر پالينيان لە مندارە مانگدا بۆ ئەوہى شوانەكانمان نيوەپۆ، خەوى بر بكن و
شەوانە مەپ بپەتتين بۆ خۆم دەستم داوہتە گۆچان و چوومە بەر مەپ و لەو وەختانەدا
بووہ شيعرم بەتەبيەت و خۆپسك و ژيانى كوردەوارى هەلگوتووہ .

نەدى و بدى نيم، وەك كارگ بە شریخەى ھەورى بە ھار ھەلنەتوقاوم، ئەگەر ھەلۆى بەرزەفەر نەبم بازى چاودووراویش نيم، ئەگەر شىرى خەوتوو نەبم خۆ پړوى گەپیدەم. نازپەر ھەردە و ھەتاو نەدیو نيم، جەفاکیش و جیھان دیدەم. گەرمین و کوستانم لیک داو، ھەراز و نشیوم برپو، دەشت و بیروونم پتواو، بەرکە و پژد و تەرت و تەلانی نەستەمدا سەرکەوتووم، بەخړ و شیو و دۆلندا تیتپەرپووم، لە گەو و کویرەپێ و لاپالان ھالووم.

لە کتۆی سەرکەش و شاخی ھەلەمووت و ھەزار بە ھەزار ئارەقى ماندوویی و شەكەتیم نەستپو. لە زێى خوڤ و چۆمى مەندم داو. لە دەروو و گەرو و گایان ئاوابووم. لە بنارى کتۆیکى بەرز و پەقەن و سەخت و قووج لە دایک بووم، بەژەکی شێرە ژنیکى کورد پۆژووم کراو تەو و فرچکەم گرتوو، لەسەر بیژینگ لە فیلێ ئال و شەو پاریزداوم، گۆیزەبانەم بۆ کراو و لە لانک نرەم، سەر سینگم پێ دادراو و بەدەسرازە پێچراوم، لایە لایەى کوردیم بۆ کراو و گولزارى موت و مووروو و کووژەكە و گۆئ ماسیلەم بۆ ھەلاو سرازو، دارە دارەم کردوو، بەپەرەپەرە پێم کرتوو.

بەشیر و ماست و توئی شیر و پەنیر و مەیلە و لۆرک و شیریژ و پۆن بەخێو کراوم، ناوی سارد و زولال و پوون و بێ خەوشى کانیاوم خواردووتەو. ژبوو ئە و پەرەوازە بووم، لە نێو باخ و باخچە ئالووبالوو، گیلەس، شیلانە، ھەرمەن،

سىئو، ترى، بادام و سنجووم پڻيوه، له بىستان هاروئ، ترىزوو، كاليار، شووتى، كالهك، گپكه و فاته بۆرم خواردووه.

له داره گويزان چۆلانه م هلاوه سىيوه، به سې چنارى بهرز و لووس هه لچووم، شهوى مانگه شهو، قهره قهرئ و خوشاردئىكى و ههيجۆيه نم كردووه.

به پۆز هه لووگيئ، تۆپه پاكردنئ و هه مزه لم كردووه، گه وهرتر بووم فيرى ميشتين و جگين و نه سكه مله بووم. به جۆرابيئ و كاله مستين و فنهى بيدهنگ و گه په لاوزه، شهوانى دريژى ساردى زستانم گه ياندۆته پۆز، مژ و ته م، هه و و هه لا و كرپوه و باران و به فرى سې و خاويئى يهك نوام ديوه.

گه ييوه ته مه نى ميترندالئ، فيرى سوارى و پاو بووم، پمبازى و شه پانختوى و ته راتم كردووه ته قله م داكوتاوه، جليتم هاويشتووه و پيئداراوه.

ده ستم به جلّو جهام بووه، به لام نه سيم له سه ر گولئ مافوره گيپراوه ته وه، شوينم گيپراوه، شينكه ي مات و مه لولم له خوزه و گه رمه لانئ ده رپه پاندووه و تاژى چئ و خيترام تيپه رداوه.

سيا سوتى به هارئ، كۆلكه پەش و ميپۆزان چوومه پراوه كه و و داوم چه قاندووه و تفه نگم ته قاندووه. له نيئوه چووم و سه ره پاي ئه و وه رزيش و ياريپانه ئى لاديينه خه ريكي كار و كاسبى بووم، ئاوم داشتووه، كه شاوم كيلاوه، مه له غانم گيپراوه، گيتره م لئ خوڤيوه، خويانم هه لداوه ته وه و له بهر شه نى زريانى فيئك شه نم كردووه، مالووسكم زرينگان دۆته وه، باله كه وم كردووه و خه رمانم هه لگرتووه.

ناژه لداريم كردووه، له ته پ و قووپى به هاريدا، له كاتى «بخؤ و بله رزه» دا چوومه هه وارى زه نوئر و سازگار و چادر و په شمالم له سه ر كانى سارد و زولال هه لداوه، له بن چادر دانيشتووم و خوناوه ي بارانى نه رمم ديوه، مه پم له بيتر داوه و لابيترم گرتووه و زۆر جاريش خؤم له سه ر به رده بيتر دانيشتووم و مه پم بؤ شه نگه بيترپيان گرتووه، هاويزم كردووه و زاوه ماكم لئ خوڤيوه، مه پى نه بانم گرتووه و به رخی ميچكه م ميژاندووه.

پالينان مه پم له به نده نى فيئك هه لكردووه، مه پم له وه پاندووه و به رخم چه لاندووه و له بهر خؤمه وه به يت و لاوك و هه يرانم گوتووه، له نواله ي بژويئ و زه مه ند، مه پم شيوه خوار داوه و له هه وشه ي گه رم و بانه گردا پام گرتووه و ده زبيتم گرتووه و سه گم له ورگى دزچنۆك و دپنده به رداوه و گياني ناژه لئ ترسه نۆكى بئ ئازارى فه قيرم پاراستووه.

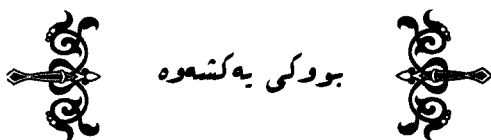
شه ويئان به بنزووتنى مه پى ده سبيئى راپه ريووم و به وريايى چ تاريخه شه و بووبئ و چ

مانگه شه و تا مه پ تیری خواردوه و که وتوته وه به دایدا پژیوم و پاش سه رخه ویکی خوش وهک شوانیکی باش پیش گزنگی هه تاو مه پم له بهر پژیکی کاتور هه لکردوه و چیشتاوی له دهراویکی خاوین چیشتانگوم داه و هه لم کردوته بهر پژیکی باگر بۆ نووستن و سانه وه و خوشم له بهر سیبه ری گابه ردیک سه رخه ویکم شکاندوه . پاش نه وهی میگه له که م ساوه ته وه ، به ره و تاو ل تیری کیشم کردوه .

نه وه ژیا نی من بوو له کورده واری . به پوالت ژیا نیکی ساکار و خوش بوو به لام وهک په زه کانم قهت ترسی گورگم له زگ ده رنه ده چوو ، چونکه جاریار گورگه می شه کانی خومالی ، گورگه برسییه کانی به رتیلخۆر ، به دغه پ ، پیاوکۆزی سه رده می تاغووتیان تی به رده دام و نه وی خواردبووم له بن ددانیان ده ردینام . ناخری ده ریان په پاندم و هیلانه یان لی شیتواندم ، په نام برده بهر نه وانه ی که گیانیان له سه ر به ری دانابوو ، له ویش نه سامه وه زۆرم ناپالم و پاکیت به سه ر سه ریدا باری ، زۆرم خانووی پووخوا و گوندی سووتاو دین . که لیکم ته رمی شه لالی خوینی شه هیدان دیت و کپووزهی هه تیوی بن دایک و باب و شینی دایکی پۆله کوژاو و هه ناسهی هه ژاری لیقه و ماو بیست ، گرمی توپ دایانچله کاندم ، ویزه ی گولله له په سیوانی خزاندم .

له و ماوه دا وهک هه ریق ده لئ : « گوند و شاری کوردستانی نه ویدیو نه بوو نه یگه پیم جا نازانم سه رم به هه موو مالیکیدا کردوه یا نا » له سوونن پا تا قه لادزی پاپه ریوم و تی هه لبوومه وه بۆ به رزاییه کانی پشت هترو و داگه پاومه وه بۆ لای ماوه ت و شینکایه تی . له سه رچاوه ی زه لم ناوم خواردوته وه ... (وا دیاره نه م وتاره ناتاوه) .

بوو کی به کشموه

ههستا چوووه دیوه تاییه تییه که ی خوی، زوو جله کوردییه جوانه که ی داکه ند و جلی ئیداره ی له بهر کرد تا بجیته بیمارستان. دایکی خه ریکی هه لویژاردنی دیوی بهر دهستان بوو که دیتی، به پیکه نینه وه گوتی:

- نه یۆ پهری به و جلانه وه ده لئی بارۆکه ی کلک کیشراوی!
پهری وه لایمی دایه وه:

- دایه به و جلانه وه له بیمارستان باشت ده توانم هه لسووپیم، ده نا لیباس ئازاده و ده توانم به جلی کوردیشه وه بچمه بیمارستان. دایه ده مه ویست عه رزت بکه م نه گه ر ئیوارئ درهنگ هاتمه وه نیگه ران مه به و دنیات لئ نه بیته چه رمی چۆله که ی، خاتره جم به، نه ون ده بم نه گورگ ده مخوا، له ماله کاک شه هابی خۆمان بانگ کراوم نه هارئ له وئ ده خۆم و پاش نیسه وه پۆ دیمه وه. په نگه باپیریش بیته وه. دویئ ته له یفوننی لئ کردم و گوتی، کاره که م ته واو بووه.

دایکی گوتی:

- پۆله گیان! بۆ به خوا و پیغه مبه ر و پیاوچا کانم نه سپاردی. ده زانم نه گورگ ده تخوا و نه له و شاره گچکه دا ون ده بی. به لام ولاته که مان ئالۆز پلۆز و هه رچی و په رچییه. به خوا ی تا ده گه پتییه وه هه موو پۆئ دلم له مستیدایه. نه ماما پۆله تو قه بریکی بابت تیی

چووه هينده نيرگس عزيهت مه ده، زۆرم خۆش ده وي، ژنيكى سهنگين و له سه ره خو و بيهنگ و بهسته زمانه. سهري ماويژه سه، فه قيره، بهخويده ده شكيتوه و دلي ديشي، گوناخت ده گاتي.

- دايه گيان نه تو ئو گيله ده بيهوه برهت نه ناسيوه. به قهستي له مه جليسان خوي وا نيشان ده دا، ده نا وهك ماري سوچه به گز ئيمه دا ديته وه و گه زاره ي نيو گه ز ده رده كيشت و شورت و شوومان ده رديني و كارتيكان پي ده كا با به ده واري شپي ناكا. نازاني كاك شه هابي مه زاري چون كونده جه رگ كر دوه؟

- كچي ده مه پريسسه ئو ژنه فه قيره ميشتي له بهر ده مي نافري چون بهري نيو نركه و تهوس و لاتاوي ديل بيلان و چهختي وهك تو ده گري؟

- دايه گيان بو خو ت ده زاني له مندا ليه وه ده گه ل نيرگسي دهسته خوشكم قهتمان دل له يه كتر نه يه شاوه. ده زاني قسهكاني من هه مووي گالته ي دوستانه ي نيو خو مانه ده نا راست ده كه ي نيرگس به راستي ژنيكي چاك و دلپاكه.

ئه وه ي گوت و خودا حافيزي له دا يكي كرد و پويشت. تا گه يشته ده ركي حه وشه دا يكي له په نجه ره وه تي ده فكري و ده يگوت:

«دهك دا يكت به قورباني ئه م گهتولفته خو شه، ئه م به ژن و بالا به رزه و ئه م پهوت و له نجه جوانه بي. ياره بي پوله ئه وه نده ي منت لي پازيه خوداش ئه وه نده ت لي پازي بي. يا خوا په وسووري دنيا و قيامه ت بي. به بهختي چاك بي، دا يكت مه رگت نه بيني. خودايه شوكرانه بژيتم ئه گه ر سواره ت وا زوو لي ئه ستانده وه، ئه م جووته گوله، ئه م كچ و كوپه باشه ت داوم.

كاكه سواره ي مي ردي ديده ئهستي و باوكي پهري و باپير، پياويكي باش، خيره وه مند، قسه خو ش و تيگه يشتوو بوو. ئه گه رچي نه خو ينده وار بوو، به لام به قه د حهوت مه لاياني ده زاني. چونكه بو خوي زۆر زرينگ و وريا بوو و هه ميشه ش وهختي بيكاري خوي له حو جره ي فه قتيان يا له خزمهت مه لايان پابوار دبوو، تا له دي بوو، زستانان هه ر ئه و بانگي ده دا و قامهتي ده كرد. شه وانه ش بي شه و بويز ده چۆوه حو جره ي فه قتيان و به و دهنگه خو ش و زولا وه لاوك و حهيران و بهيت و باوي كوني بو ده گوتن و شت له وان فير ده بوو. به ياننان پيش مجبور ده چۆوه مزگهوت، چاري هه لده كرد. كووره ي پيوه ده نا و بهرمالي پاده خست و كه نويز ده بوو بانگي ده دا. كه جه ماعهت سهفي ده بهست ئه و يش قامهتي ده كرد.

کاک سوار دهوله مندترین نامپای ناوه دانی بوو، به لام چلکن دهوله مند نه بوو، سهخی و به دل و دهس بللو بوو، هه وتووی جاریک ماموستا و فهقیکانی بانگه یشتن ده کرد. له هه موو کاریکی خیردا پی شهنگ و پی شهقه دم بوو، که یخودایه کی باش بوو، خه لک پیزیان له ده گرت و قسه یان قه بوول ده کرد، کیشه و نیوان ناخوشی ناومالانی عادلانه جیبه جی ده کرد. نیره یی به کسه نه ده برد.

کاک سوار هه می شه خاوینترین و باشتترین که وا و پانتولی ده بهر ده کرد. مام وسووی برای به سه ر کشتوکال و مه پ و پاتال راده گه یشت و کاکه سوار کاری زور سووکی وهک پاراو و شتی وا نه با چی نه ده کرد.

کاکه سوار پیاویکی که له گهت، به شان و باهو و سوارچاک بوو. هه می شه نه سپ و مایی زور په سه ن و باشی راده گرت و له جلیت و پمبازی و شه پانخویدا که سه نه یده گه یاندی. که مه دره سه یان له گونده که یان دانا کوپ و که که ی خزی نارد فیرگه. مودیری هان ده دا که ده رس باش بللی و هینده ی نیحترام ده گرت و چاکه ی ده گه ل ده کرد که مودیر شهرمی ده کرد به قسه ی نه کا. مندا له کانی زور زیره ک و هوشیار بوون و چاکیان ده خویند. سالی ۱۳۴۷ که «نووه یسی» کوشترگای له جلدیان دانا و مام وسووی به سه زمانی به تاوانی نه وه ی که ده سه ته یه ک چه کداری شه ویک له تاولی راگرتیوو گرت و پاش چه ند پوژ تیره بارانی کرد، کاکه سواریش مه پ و پاتال و نه سپ و ماینه کانی فروشت و دهستی له جووت و ناژه لداری هه لگرت و له نیو شار خانوویه کی گه وه و خوشی دروست کرد و دووکانیکی به ققالی دانا. له ویش له خیر و چاکه و هاتووچوی مه لا و فه قییان که می نه کرده وه. هه ر پینج فه رزه ی به جه ماعت ده کرد. به لام دهستی له گوتن هه لگرت. دووکانه کی بوو به مه کووی نه ده بدوستانی شار. نه و که سانه ی ناشقه نه ده ب بوون، نیواران له دووکانی کاکه سوار کز ده بوونه وه، نه و نوکته ی شیرین و قسه ی خوشی بۆ ده گپانه وه و به بیت و لاوک و گه لو و چه یرانی فیر ده کردن نه وانیش شیعی شاعیره کانی کوردیان بۆ ده خوینده وه. سه یر نه وه بوو، نه و پیاوه نه خوینده وه مانای زور به ریوجیی له شیعه جوانه کان ده داوه و په خنه ی زانایانه ی له شیعی هیندیک شاعیر ده گرت که به پاستی جیی سه رسوپمان بوو.

کاک سوار تانوپوی له سه روپیش که وتبوو. به لام هیچ شوینه واری پیری پیوه دیار نه بوو. دووکانه کی زور به رمین بوو چونکه هه موو که سه تی گه ییبوو که پاست و دروست و بئ فروقیل و هه رزان فروش و دهس خاوینه. هه موو خه لکی دیهاتی ده روبه ر و پووناکبیری شاره که مان سه وادیان هه ر له وئ ده کرد. کاکه سوار ده یگوت پاسته نیعدامی مام وسوو پشتی شکاندم، نه وه ی نه و له کشتوکال و مه پرداری ده یزانی من نه مده زانی، به لام هو ی

دهس له جوت و گا و نازهداری هه لگرتنم نه وه بوو که بتوانم به منداله کانم بخوینم تا پێ بگهن و تێ بگهن.

خوا هه لئاگرێ کچ و کوپه که شێ جگه له وهی نیستیعدادی باشیان هه بوو چاکیشیان ده خویند. تا ئینقلابی پیروزی ئێران دهستی پێ کرد. ههچیان زۆر ناسراو نه بوون، به لām له سه روپه ندی ئینقلابدا خۆیان ده رخست. به تایبه تی په ری که هه زاران شیعری هه ماسی کوردیی له بهر بوو. هه میشه له پیزی پێشه وهی خۆپیشانداندا بوو و به خویندنه وهی شیعری شاعیره شوپشگێره کانمان خه لکی هان ده دا. ده نگخۆشی و زمان پاروی له باوکی به میرات گرتبوو. تۆله ی مامیشی له و پێژمه بوگه نه له بیر نه چووبۆوه.

پاش ئینقلاب بۆ درێژه دان به خویندن چوو ه تاران و بوو به نیرس و گه پاوه بۆ شاره که مان که ژيان لێره دا بێ مه ترسیش نه بوو. به لām په ری خزمه تی خه لکی بێ ده رته تان و هه ژاری به لاوه گرینگ بوو. له بیمارستان کهس نه بوو دوعای به خێری بۆ نه کا و خۆشی نه وئ، چونکه به ده رد و مه رگی هه موو که سه وه بوو.

باپیر سالتیکی مابوو زانستگه ته واو بکا و ببێته موهه ندیس که کاکه سوار له بۆمبارانی شاره که ماندا له بهر ده رکی مزگه وت شه هید کرا و خه لکی شار به تایبه تی که سوکاری خۆی تازیه دار و ماته مبار کرد.

بیس ده قیقه ی بۆ وه ختی ئیداری مابوو که په ری گه یشته بیمارستان، هه وشه ی بیمارستان له نه خۆش و برینداران ژاوه ی ده هات. ته ماشای کرد جهنده کیک له سه ر داره مه یت له بهر ده رکی بیمارستان داندراوه، سلاوکی کرد و پرسى:

- نه م جهنده که چیه؟

پیاویکی قه یره لاو هاته پێش و گوئی:

- بیلامانی نه وه خێزانی منه و له سه ر ته راکتۆر هه لدێراوه و هه موو له شی هاپدراوه و بێ حاله.

په ری بزه ی له سه ر لێو نه ما و به کا برای گوت به یینه ژوور بزنام چی لێ قه وماوه؟ به چوار که سان داره مه یته که یان هه لگرت و بردیانه دیوی چاوه نوپی دوکتۆر. لێفه و سیپاله کانیا لێ کرده وه و له سه ر نیوه ته ختیک پایان کێشا. په ری ته ماشای کرد و تیگه یشت به حال ماوه و به زه حمه ت پشوو ی دئ. له میرده که ی پرسى:

- نه وه بۆ وای به سه ر هاتوه؟

- خانم گیان، دوینی ئیوارێ به ته راکتۆر ده چووینه وه، ته راکتۆره که م که میک چه په ی

کرد و نه وهش وای به سهرهات، به تۆ که رت بم عیلاجی کی بکه . سئ مندالی سهر و پیچکه م
هه یه و که سم نییه چاوه دیری بیان بکا .

په ری لیوی خوی گهست، به لام چی نه گوت . لهو حاله دا دوکتور هات و نه ویش چاوی کی
له برینداره نیوه گیانه که کرد و گوتی:

- زوو بیبه نه دیوی عه مه ل .

په ری هاته وه نیو خه لک شهابی پزشکیاری ده گه ل بوو، گوتی:

- شوکور نیوه چاکن و نه وه کاک شهاب ته ماشاتان ده کا . نه وه ی زانی پتیویستی
به موعاینه ی دوکتوره پای ده گری و نه وه ی بۆی دهرمان کرا دهرمانی ده کا، ده بی بیوورن
نه و ژنه حالی باش نییه و په نگ بین عه مه لی بو و وهختی دوکتور زور بگری .

پاش سه عاتیک په ری هاته وه نیو خه لک، بزه یه کی شیرینی له سهر لیوان بوو، میژدی
ژنه برینداره کی بانگ کرد و گوتی:

- مزگیتیم ده یه ژنه که ت له مردن پزگاری هات و په نگ بی پاش ده پۆژی دی بکه پیته وه
مالی . به لام کاکه گیان! نه و ده می که له ژیا نی ژنه که ت دلنیا نه بووم دلم نه هات سه رکۆنه ت
بکه م . نیستا که شوکر مه ترسی و نیگه رانیم نه ماوه پیت ده لیم ته را کتور بۆ زه وی کیلان
دروست کراوه نه ک بۆ موسافیر که شی . نیوه تا که ی دهس لهو ته ماعه هه لئاگرن و ژیا نی
خۆتان و خه لکی ده خه نه مه ترسییه وه .

کابرا زۆری دوعای خیر بۆ په ری کرد و به لینی دا که له وه ودوا موسافیر سواری
ته را کتور نه کا .

نیزیک سه عاتی سئ له بیمارستان نه جاتیان هات و ویکرا به ره و مالی کاک شهاب
که زور له بیمارستان دور بوو وه پئی که وتن . خوشکه نیرگس چارشویه که ی له خوی
وه رگرتبوو و چاوه پوانی نه وان بوو . که نیزیک بوونه وه، خوشکه په ری به ده ست ئیشاره ی
بۆ کاک شهاب کرد و نه م شیعه ری به ده نگیتی که به رز خوینده وه:

هیند مونتیه زیری تۆ بوو هه تا چاوی سپی بوو

نیرگس که له سهر یه ک قه ده م و دیده چه قیوو

نه م شیعه ره نه وه نده جوان و به جی بوو که هه موویانی سهره پای ماندوویه تی و برسیایه تی
وه پینکه نین خست . نیرگس چه مۆله یه کی له په ری نا و گوتی:

- جهرگت پهش بئ کچه تیوه دهه ههراشه هه ده قسه ی زهلامت کردوه. خۆلت وهتپ و تیتۆلان، بۆیه تهشک و داوینت و جوانه... پهری پێکهنی و گوتی:

- بهسی برپسه، وهه پاروویه کمان نان بدهیه هه موو له برسان لاتره ی ده بهستین، بۆ خۆت تا ئیستا ههوت جهمت کردوه. پهنگه ئهوه ی خه زویه ز بئ بۆ خۆت لرفت دابئ. دهک نه وست ده بهر پیت کهوئ.

پاش ئه وشه په دندووکه که چوونه ژوورئ، ئهوان دهستان، دهستۆی یهک کرد وهک ده سال بئ یه کترین نه دبیبی کهوتنه پاموسینی یهک. پاش ماوه یهک نیرگس پووی له پهری کرد:

- باجه پهری توخوا ئه م شیعره جوانه ئی کام شاعیره؟... پێکهنی و گوتی:

- نهگه پیتان ده لیم زیاتر موتالا بکه ن بۆ ئه وهیه. نهگه که میک شاره زای ئه ده بی کوردی بای ده تزانئ ئه م شیعره جوانه ئی «نالی» شاعیری مه زن و به نایانگی کورده. تا نه هاریان کرد و پێکه وه بوون هه ره له سه ر شیعری کوردی دوان، هه موویان له شاره زایی و شیعرناسی و زهوقی ئه ده بی ئه م که چه سهریان سوپما، زه رده ی هه تاو به حال له سه ر ترۆپکی کێوه به رزه کان مابوو که خواحافیزی له خوشکه نیرگس و کاک شه هاب کرد و له حالیکدا هیشتا پهری گالته ی به نیرگس ده کرد و ئه ویش جوابه جهنگی ده کرد به پێکه نینه وه لیک جوئ بوونه وه.

پهری که گه یشته به رده رکی خۆیان و شوپینی تهگه ره ماشینی دی زانی که ئه وه ماشینی خوازیبیکه رانه که موه ندیس پیرانی ناروونیه سه ره پهری. دوو مانگ له وه ی پیش موه ندیس کاغه زیککی به ته ده ب و جوانی بۆ پهری نوسیبوو و داوای لئ کردبوو نهگه ر پپی خوش بئ ده نیریتته سه ری. پهری که دوو جار زیاتر موه ندیسی نه دبیبوو له ولامدانه وه په له ی نه کردبوو و کاغه زه که ی به کاک شه هاب که ده یزانی دۆستیکی باش و به ته زمونی هه تی نیشان دابوو. کاک شه هاب بئ ئه وه ی ئه م پازه له کن که س بدرکیتن ته حقیقی ته واوی له سه ر موه ندیس کردبوو و بۆی ده رکه وتبوو که موه ندیسیش وهک پهری خه لکی لادییه و له سایه ی وریایی و زانایی خۆیه وه بۆته موه ندیسی کشتوکال و مالی باوکی هیشتا هه ره له گوندن و وهک خۆیان کرمانجن و له هه موو بابه ته وه لایقی هاوسه ری کچیککی وهک په رییه و چه ند پۆژ پێشتر وای کردبوو که به حوزووری ئه و له جیگایه ک یه کتر ببینن و قسه ی خۆیان پووبه پوو ته واو بکه ن و هه ردووک یه کترین په سه ند کردبوو و قه راریان دانابوو، له و پۆژه دا دایک و پووری موه ندیس بچه خوازیبینی و تامی زاری دیدنه ستی و

موهنديس باپير بزائن. کاک شه هاب ئه و ميوانييه ي به و مه به سته کردبوو که پهری ئه و پۆژه له مال نه بێ.

به ئه سپاي دهرکه ي کرده وه و چۆوه ته ماشاي کرد دايکی و خاله خدری و باپير له ديوی بهردهستان دانیشتبوون، خاله خدری پاش شه هيدبوونی باوکی به سهر دووکانه که يان پاده گه يشت که وه ژوور که وت ههرسيک له قاقاي پيکه نينيان دا و دايکی گوتی:

- بي بي جان خانم چۆن که له کی واشت له بن سهريدان؟

پهری شه رميکی کچانه دايگرت و سوور هه لگه را و سه ری داخست و يه کسه ر چۆوه ديوه که ي خوی و جله کانی گۆپين و به خه يال بوو ئه مشه و له ديوه که ي خوی وه دهر نه که وئ. به لام زۆری پين نه چوو دايکی هه رای کرد:

- پهری گيان! مالي بابم له وئ به ته نن چ ده که ي وه ره ئيره .

پهری به شه رمه وه چۆوه ديوی بهردهستان و به ئه ده ب دانیشت. دايکی گوتی:

- پۆله گيان ده تزانى ئه مپۆ خوازيه نيکه ر هاتبوونه سه رت؟

- به لئ دايه گيان ئاگام لئ بوو.

- وه لالا کچم دايکی ژنيکی ويچوو و که يخودا ژنه، بۆ خوشی که هه ر له ماشيندا ديم زۆر قۆزه. جا نازانم بۆ خۆت ده لئى چ؟ به يانی دینه وه تا جوابيان بده ينه وه. باپير هه لئى دايه و گوتی:

- خوشکئ گيان! من پيرانى باش ده ناسم کورپکی زۆر به ئه ده ب و پاک و چاکه، مه دپه کی ته حسيلائی به رزيشى هه يه، جا دلئى خۆت ده زانئ.

پهری له بن ليوان گوتی:

- بۆ خۆتان ده زانن.

دايکی گوتی:

- ئه وه بۆ ده لئى مانگی شه رميته. له کهنگيۆه وا شه رميۆن بووی په پ و پاست بلئ ميژدی پين ده که م و پرگارمان بکه.

هه موو پيکه نين و ئیدی باسی ئه و مه وزووعه يان نه کرده وه. چه ند پۆژ پاش، باپير، کاک شه هاب و چه ند که سی ديه کی بانگه يشتن کردبوو. له پر مه لا و دوو فه قئ و پيره پياويکی خاويين و په زا سووکی ديه اتی وه ژوورکه وتن، يه کيک له دوو فه قتيه کان ده فته ريکی گه وريه له بن هه نگلدا بوو. له بهريان هه ستان، وه لای سه روويان خستن و له سه ر چۆک دانیشتن. مامۆستا سيفاريکی داگيرساند و پووی له موه نديس باپير کرد و گوتی:

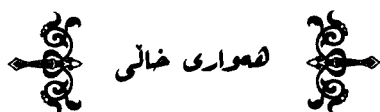

- ئاغا میرزا! مام سمایل بابی ئاغاز پیرانییه و وه کاله تی شهرعی داوه تی که پهری خانم ماره بکا. ئیستا چ دهه فرموی؟
 باپیر گوتی:

- مامه گیان پر به دل سوپاست ده که م و ئیمه له ئیوه هه خزمایه تی گهرمان ده وئ و ئیحترامی خوشکم و ههچی دیکه.

کورتی بپرینه وه، نه وئ پۆئی په رییان له موهندیس پیرانی ماره کرد. چهند پۆز پاشان خه نه به ندانیکی خوش بوو. باو باوی نیرگس بوو. وهک که وی شه پانی په پازی له دهوری په ری ده کرد و دابویه بهر هیرشی لاتاو و تهوس و پلار. په ری دهستی له بهر نه ده کرده وه، پۆئی پینچ شه مۆش هه موو له مائی بووکی بوون. نیرگس وهک خولخوله هه لده سووړا و په زیرایی له خه لک ده کرد و جار جاره چه پۆکیکی به په ریدا ده دا یا چه مۆله یه کی لئ ده نا و هه موویانی وه پیکه نین ده خست، لای بانگی شه وان تارای سووری جغ دهاریان به سه ر په ری دادا و بووکیان سواری ماشین کرد و به داب و ده ستووریکی کوردانه و موحته ره مانه به رییان کرد.

ئیواره ی جومعه بوو و ئیداره نه بوو. له مائی دانیشتبووم و ته ماشای ته له ویزیۆم ده کرد. له پر گرم و هۆپ په یدا بوو و تۆز و خۆل به ری ئاسمانی گرت. هه واپه یماکانی به عسی شاره خونچیلانه که یان دا بهر پاکت و بۆمب. ئیمه به په له خۆمان له ژئیزه مین هاویشت. هاپه و زرمی فپۆکه ی دوژمن و ته قه ی ده سپرژێ دژی هه وایی خۆمان زراوی ده تۆقاند و گوئی که پ ده کرد. وهک پۆئی قه ره وه یس باب ئاگای له کوپی نه بوو. پاش نیو سه عات که هاتمه دهر دووکه له شینکه له هه موو لایه کی شار هه لده ستا و له بهر بۆنی بارووت و تۆز و خۆل پشوو هه لئه ده کیشرا. به تالووکه خۆم گه یانده مائی کاکه سوار. دیار بوو سه ده مه ی نه دیبوو. به لām دهرکی داخرابوو، کس له مال نه بوو. به نیۆ خه لکی سه رلیشییواو و چاو به گزیاندا به غاردان چوومه ماله موهندیس پیرانی. به داخه وه خانووه تازه و جوانه که ی ئاداری به سه ر پاداره وه نه مابوو. کاک شه هاب و نیرگس و دێد نهستی و باپیر، له حالیکدا بانگ له سه ر بانگیان لئ ده دا، خه ریکی لا بردنی خشت و به رد و گل بوون، منیش وهک نه وان له گابۆپم دا و خه ریکی کار بووم. ورده ورده خه لک هاته یارمه تیمان. له لای نیوه شه ودا جه نازه ی زاوی تازه و بووکی یه کشه وه یان له بن خاک و خۆل دهرینا.

شەو پاشکابوو، موسەجەلەکه مان کاری دەکرد، شەریته که ئارام ئارام هەڵدەوێژندرا. گۆرانییه کوردییه خۆشه کانیان یەک لە دواى یەک دەبیستن. هەر من و ئەو بووین. کەسی دیکە مان بەدەورەو نەبوو. پیرە مات و بێدەنگ بوو، چاوه لێل و سیسەکانی لێک نابوون، جگەرە لەنتیو ئەنگوستە پەق و تەقەکانیدا دووکه‌لی دەکرد و بەخۆپایی دەسووتا. دەنگی حەسەن زیڕەک و خالەقی و مەلا حوسێنمان گۆی لێ بوو.

شەریت گەیشته سەر دەنگی «ماملی» که دەمزانی زۆری پێ خۆشه. که چی لەپەرەک گۆزێکیان ئاوی سارد پێدا کردین. تێکرا بوو، داچلەکی چاوی هەڵبێی، دەوربەری خۆی بەسەرکردەو و بەدەنگێکی نووساو و لەرزۆک که دەتگوت لە بنەبانی ئەشکەوتەو دێ گۆتی.

«کاکە بەسە تۆ خوا بێدەنگی بکه».

دەسبەجێ ئەنگوستم لەسەر دوگمەى موسەجەلەکه داگرت. بەلام سەرم سوپما و لە دلی خۆمدا گۆتم:

«یانى چی؟ بۆ وای بەسەرھات؟ بۆ پەنگی بزپکا؟ بۆ پەشوکا؟ بۆ تەکای لێ کردم موسەجەلەکه بکوژنمەو؟ خۆ ئەو دۆستی نیزیکی ماملێیه، ماملێی زۆر خۆش دەوێ و گۆرانییه‌کانی گەلێک پێ خۆشن. جاران که گۆرانییه‌کانی ماملێمان لێ دەدا سەرتاپای

ده‌بوو به‌گوځ و مووی لږ نه‌ده‌بزووت، ده‌بوو ئیمه‌ش ورته‌مان له‌بر نه‌یه‌ته‌ده‌ر، ده‌نا لی‌مان تووپه‌ ده‌بوو، ده‌یگوت: ده‌نگی زولال و ئاسمانی ئم هونه‌رمه‌نده‌ خهم ده‌په‌وینن، کوځ و کرم داده‌مرکینن توخړنم ده‌خاته‌ نیو دل و ده‌روون».

نه‌دی چونه‌ نه‌مشه‌و گورپاوه؟ بو‌نایه‌وځ گویی له‌ ده‌نگی ئم خو‌شخوانه‌ مه‌زنه‌ بڼ؟ دوو مځی توندی له‌ جگه‌ره‌که‌ دا دووکه‌لی به‌زار و تفنکدا هاته‌ده‌ر، به‌تووپه‌یی له‌ژیر جگه‌ره‌که‌یدا کوژانديه‌وه و هه‌لی پرواند. دیسان مات بو‌وه، هه‌ناسه‌یه‌کی سارد و درځی هه‌لک‌ت‌شا، لیوی کرو‌شت، ده‌ستی وه‌به‌ر چه‌نه‌ی دا و چاوی بڼ ترووکان له‌ سووچ‌کی ژووره‌که‌ بری خه‌میکی قوول، نازاریکی بڼ ئامان و ده‌ردیکی گران له‌ سیمادا به‌دی ده‌کرا. وه‌ک پیره‌ هه‌ل‌ویه‌کی بال و ه‌ریوی چه‌نگ شکاوی له‌ پاوکه‌وتوم ده‌هاته‌ پ‌ش چاو. وځ ده‌چوو بیر له‌ پ‌ژانی خو‌ش و هه‌په‌تی لاوه‌تی بکاته‌وه که تازه به‌ه‌یوا نییه‌ بگه‌ر‌ت‌ه‌وه. له‌میژ بوو هاو‌ده‌م و هاو‌ده‌نگ بووین، باشم ده‌ناسی و ده‌مزانی نه‌و کاته‌ی کونه‌ برینه‌کانی ده‌کول‌ت‌ه‌وه و ناس‌وره‌کانی ته‌شه‌نه‌ ده‌بنه‌وه و ژان له‌ ده‌روونیدا په‌نگ ده‌خواته‌وه، تووشی ئم حاله‌ ده‌بڼ و پ‌ی خو‌ش نییه‌ بیدوینن.

جاری وا به‌ج‌یم ده‌ه‌شت، لیی ده‌گه‌رام به‌ته‌نځ له‌نیو خه‌مه‌کانیدا بتلیت‌ه‌وه و خو‌ی ده‌رمان‌یک بو‌ ده‌رده‌که‌ی بد‌و‌ز‌ت‌ه‌وه. به‌لام نه‌مجاره‌ لی‌م بوو به‌وه‌سوه‌سه‌ نه‌مه‌دزانی بو‌ وای به‌سه‌ره‌ات؟ ده‌مه‌ویست هه‌رچونن بڼ له‌م پازه‌ بگه‌م، جگه‌ره‌یه‌کم بو‌ داگیرساند و دامه‌ ده‌ستی.

بزه‌یه‌کی تال لی‌وه‌ وشک و به‌باره‌کانی لی‌ک هه‌ل‌چ‌رین ئم بزه‌ غیره‌تی له‌بر نام بل‌یم: «مامه‌ گیان! پ‌یم سه‌یره‌ نه‌وه‌ بو‌ له‌ ماملن زیز بووی، خو‌ تو‌ جاران مامل‌ت به‌هونه‌رمه‌ندیکی گه‌وره‌ ناو ده‌برد و گ‌ورانییه‌کانت زور پڼ خو‌ش بوون».

که‌می‌ک به‌تووپه‌یه‌یه‌وه‌ گوتی:

«من له‌ ماملن زیز بووم؟ نا ئم تاقه‌ گ‌ورانییه‌م پڼ خو‌ش نییه‌».

گوتم: «نه‌کا هه‌وای گ‌ورانییه‌که‌ نارپه‌سه‌ن بڼ».

- له‌بیرم بوو ده‌گه‌ل نه‌وه‌موو پ‌ت‌زی بو‌ ماملن داده‌نن په‌خنه‌شی لږ ده‌گرځ و پ‌ی ناخو‌شه‌ جار جار هه‌وای نارپه‌سه‌ن ده‌لڼ که مایه‌ی مؤسیقای بیگانه‌یان پ‌ت‌ه‌ دیاره‌.

ت‌ور جار ده‌یگوت چونکه‌ ماملن خو‌شخوان‌یکي گه‌وره‌ و به‌ناوبانگه‌ و ده‌نگی داخو‌ازی ت‌ورن و لاوه‌کان وه‌دووی ده‌که‌ون زیاتر له‌و که‌سانه‌ی ناشیانه‌ و نه‌زانانه‌ ئم کاره‌ی ده‌که‌ن، به‌لام خه‌لک پ‌ش‌وازیان نا‌کا زیان له‌ مووزیکی نه‌ته‌وايه‌تیمان ده‌دا.

گوتی: «کارم به‌پرسه‌نی و ناپرسه‌نی هه‌وایه‌که‌ی نه‌داوه، ده‌نگی ماملیم له هه‌موو حالیکدا پێ خۆشه، به‌لام ته‌عبیری که له شی‌عری سه‌ربه‌ندی گۆرانییه‌که‌دا هه‌یه که ئازارم ده‌دا و که‌لێکم ئازار ده‌دا».

گوتم کام ته‌عبیر؟ «ده‌مه‌ویست به‌وردبوونه‌وه له ته‌عبیره‌که‌ پازه‌که‌ بدۆزمه‌وه و مه‌ته‌له‌که‌ هه‌لێم».

گوتی: ته‌عبیری که‌ییمه هه‌واری خالی. «ئهم ته‌عبیره بیره‌وه‌ریه‌کی کۆن و تالم دیتیته‌وه یاد، که پابردنی پۆزگار و تال و سویری ژیان تا ئیستا نه‌یتوانیوه ژیه‌له‌مۆی فره‌امۆشی به‌سه‌ردا بکا».

هه‌وداکه‌م هینده‌ی دیکه له‌ ئالۆز بوو، دلم هینده‌ی دیکه که‌وته خرت و پرت خواجه! ده‌بێ ئهم چه‌ند وشه ساکارانه چ بیره‌وه‌رییه‌که‌ بخه‌نه‌وه یادێ ئهم پیره، زوره‌خانه، په‌نجه‌پۆیه؟ که له ژیا‌نی درێژ و پر مه‌ترسیی خۆیدا تووشی کاره‌ساتی که‌لێک که‌وره و گران و پوودای فره به‌سام و تال هاتوه. زۆری په‌نج و کویره‌وه‌ری و ئاواره‌یی و ده‌ربه‌ده‌ری دیوه، سارد و گه‌رمی پۆزگاری چیشتوه و شه‌و و شه‌ونخوونی کیشاوه و له‌گژ به‌دکاران پۆچوه و له‌به‌ر زۆرداران دای نه‌واندوه و له‌پیناوی ژياندا زۆر جار تا لیواری گۆپ پۆیشتوه. نه‌مه‌وێرا به‌هارووتینم، له خۆم پانه‌ده‌ی لێی پرسم، دلنیا نه‌بووم وه‌لام ده‌داته‌وه، که‌م وابوو پرێسکه‌ی دلێ بۆ که‌س بکاته‌وه و پازه‌که‌نه‌کانی بدرکێنن، ناچار بێده‌نگ بووم و چاوم له سه‌روسیمای پیاوانه و پیرانه‌ بری، نه‌ویش کر و مات بوو. دیار بوو ده‌ریای ده‌روونی شه‌پۆلان ده‌دا و کووره‌ی له جۆشی هه‌ناوی ئاورینگان داوێ.

پاش ماوه‌یه‌که‌ بێده‌نگی شریته‌که‌م له‌دووا تا گۆرانییه‌کی دیکه‌ی ماملیم دۆزیه‌وه، ده‌نگم دایه، پیره هۆشی هاته‌وه به‌رخۆی، سوورایی خۆشی و شادی له کۆلمه‌ سیس و چرچ و بێ په‌رنگه‌کانیدا په‌یدا بوو. به‌تاسه‌وه گوتی بۆ گۆرانییه‌که‌ هه‌لخست تا ته‌واو بوو.

به‌زه‌رده‌خه‌نه‌وه گوتی:

«برا تو ئه‌وه‌م بۆ لێده‌ بزانه پێم خۆشه یا نا؟»

هه‌ستا خه‌ریک بوو بپوا به‌پوو هه‌له‌مالاوی پێشم له‌ گرت و گوتم: «پێت نه‌گوتم ئهم

گۆرانییه چ بیره‌وه‌رییه‌کت ده‌خاته‌وه یاد و ئه‌وه‌نده‌ت ئازار ده‌دا؟»

چرچا، لێوی له‌رزین، نیوچاوانی گرزکرد و گوتی: «لهم دنیا پان و به‌رینه‌دا هه‌موو که‌س هیندیکی پازی نه‌وتو له‌ سینه‌دا هه‌ن که بۆ نزیکتیرین که‌سیان ناگێرێته‌وه و ده‌که‌ل

خويان ده باته ژير گل. نه م پازهى منيش له وانه، تا ئيستا كه س ليى نه ببيستووم. توش بيزانى چ قازانجت پي ناكا و نه يزاني چ زيانن لئ ناكه ويئ.

زانيم زور قه لس نيه، بويه گوتم:

«نازانم بؤ نه وندهم پي خوشه له و پازه بگم، به لام نه گه دركاندنى زيانى بؤ تو ه بئ گرڼت لئ ناگرم».

زور توند كوكى، ده ستي به سڼگه وه گرت و دانسته وه و گوتى:

«پياو واز ناهيئ، له كؤلم نابيته وه، ده وه ره بؤت بگيرمه وه: نه و سهرده مهى من له تافى لاهوتيدا بووم، هيشتا شه پى دووه مى جيهانى نه قوما بوو. دنيا نه و هه موو ئالوگړه پى به سهردا نه هاتبوو، زيان زور ساكارتر بوو به تاييه تى ولاته كه ي ئيمه له ئيستا ش پاشكه و توتر بوو. هيچ شاريكى كوردستان به رق و كاره باى نه بوو، هيشتا له ديهات چراى پؤن گه رچه ك و چؤله چرا مابوون و ناگر به به رد و نه ستي هه لده كرا. هه رچند تاك و تووك ئوتومبيل به پيگا ناخوش و ناهه مواره كانيدا راپردن. به لام هيشتا باشتيرين مالى سوارى نه سپ بوو. شازده، هه فده ساله بووم كه ده ستم له خويندن هه لگرت و چوومه وه دئ. باوكم نه سپيكي زور جوان و باش و تفهنگيكي پايوى دامئ، وهك هه موو دنيا م ه بئ وا بوو، زورم شايى به خؤ بوو.

هه موو پؤڅئ به يانى زوو سوار ده بووم و به ده شت و مه زادا ده گه پام، پاش نيوه پويانينش ده ستم ده دايه تفهنگ و ده چوومه راو.

پايز داهات كاروبار له كه ميى دا، راو خوشتر بوو، پؤڅيكي پيره راوكه ريك پيى گوتم كه و په و ده ستي پي كړدوه، كه ويكي زورى تهره كه مه له فلان كيؤ كړبوونه وه كه هه م ماندوون و هه م ناشاره زا راويان خوشه و كوشتنيان هاسانه، نه گه زوو لييان وه خؤ نه كه وي، به ره و گه رميئ ده پؤن و له كيس ده چن. به يانى ده ستم دا تفهنگ و له لاقانم وه ريئا و خؤم گه يانده چيا. پاستى ده كړد وهك خيز و خؤلى كه و لئ بوو، هه رچن ناشى بووم و راوم نه ده زانى و باشم نه ده نكاوت، ديسان زورم كوش. ئيوارئ ماندوو و شه كه ت، به لام شاد و به كه يف به ره و مال بوومه وه يه كه م جار بوو تووره كه ي راويم نه ونه نده ي نچير تيدابئ، لام دا سر كانياويك كه ميك به سيتمه وه. ته ماشام كړد په شماليكي گه وړه له سهر چاوه كانيه كه هه لدراره. پيگام به بهر دهركى تاو له كه دا بوو، ديتم كيژيكي بالابه رزي، به ژن باريكي، گه ندومى كولمه سور، چاو و برؤ په ش و كه زئ شوپي زور جوان و په زا سووك له بهر دهركى چادر پاره ستاوه و ته شى ده پيستن. ليى نيزيك بوومه وه، به پاستى

حه په سام و پټم له به بند چوون، به شه رمه وه سللوم لږ كرد. لام واپوو جوابم ناداته وه و خوی له ژوروی داوئ. كه چی به پووخوڅشی جوابی دامه وه، به گهرمی به خیرهاتنی كردم و گوتی: قهرموو لاده چامان سازه پیا له یك چا بخووه. گوتم: پوژم لږ درهنگه، ناگه مه وه، به زیاده بڼ. به لام له دلی خوځدا زځم پڼ خوڅش بوو لادهم و هیچ نه بڼ تاویك له به ژن و بالا و پهنگ و پووی هم كیژه ناسك و نازدار و شوخ و له باره بفكرم، كه هر نه مجار چاوم پڼ كه و تـووه و نازانم خه لکی كوییه و كچی كییه؟ خه ريك بووم پوژم و تپیه پم دهستی به سویندان كرد و گوتی: نابڼ بروی. چوومه ژور له لامیردانی، لیغه یه کی خاویتی بڼ له سهر لبادان پاخستم. چووه كولینتی هیڼده ی فووی له قه ننه ی كی كه ولپك نان و جامیك شیریز و پوڼ و تاسیك دوی ترشی ساردی له پیش دانام. بڼ خوڅشی شانی وه دیرهگی تاوئڼ دا و پاوه ستا. تا پتری تی ده فكریم زیاترم پڼ جوان بوو نه مده توانی چاوی لږ بترووكینم. نه ویش چاوی له من نه ده ترووكان، گوتم بڼ پاوه ستاوی دانیشه. بڼ په روایانه زور له نیزیمك دانیشیت، نه و له من باو خوڅستر بوو، په نگبوو یك دوو سال له من به ته منتر بڼ، نه و گوره كچ بوو و من میترمندال، دیاربوو له دلداریشدا نه زموونی زیاتره. ورده ورده، شهرم شك و لیم پرسی: ناوت چییه؟ كچی كچی؟ به پاشكاوی و به دهنگیكي سیحراوی گوتی: ناوم هه مینه، كچی پیاویكي مه پداری ده وله مند بوو مالیان پڼگای چوار پوژنی كاروانی لیره وه دور بوو به دواي له وه پگه دا گه بیبونه نیره. گوتی: چوار بیبریم ده گه لن ناریدوومنه ناوردووان. خوم پڼ پانه گیرا گوتم: خوڅشم ده ویی. به نازوه پڼكه نی و گوتی نه یه پوژ! (كه نگر و قوماش نابنه ویلداش). كورتی بېرپه وه له ماوه یه کی كورتدا نامویمان له نیواندا نه ما.

به لینی پیدام هه موو پوژنی پالینی بوم بیته بڼ به ردیك كه له ودیوی چادره كه یان بوو. هه موو پوژنی بڼ نیوبې به بیانوی پاو ده چووم یا باشتربلیم ده فریم بڼ ژوانكه كه مان. هه موو جارئ كه ده چووم نه و له ویڼده ری چاوه نواپم بوو. به هیچ زمانیک ناتوانم خوڅشی و شادی نه و ماوه ت بڼ بگيرپه وه كه پڼكه وه پامانیوار. به لام خوڅسترین دلداریم بووه. پوژنیكيان به عاده تی پوژان دهستم دا تفهنگ و له به ندن هه لېبوم. هووراز و سه ربه ره ژیرم نه ده زانی. وهك با ده فریم، ده مویست زووتر بگه مه جن ژوان، ده مویست زووتر چاوم به چاوی (هه مین) بگه ویته وه، ده مویست له شه نه رم و گهرم و گورپه كه ی له نامیز بگرم. چاو له چاوه جوانه كانی بیبرم. لیوه، ناسك و ناله كانی بمژم. مه مكه تورت و خپه كانی بگوشم. ده مویست گویم له دهنگه خوڅش و ناسك و خه مپه ویته كه ی بڼ. خوی به قوریان و سه ده قه بكم هه رچن زور نیزیمك نه بوو. به لام زور خوځم گه یاندئ. پشوم سواربوو هه ناسه

بركه م گه یشتن. چوو مه بن بهرده كه كه سى لى نه بوو دلم داخوړپا، بۆ نه هاتووه؟ بۆ ديار نيه؟ ليم نه توراين؟ نا نا دوینى به خوشى ليك جوئ بووینه وه. ناگام لى بوو تا ئاوبوو چه ند ئاوبوى ناسكانه لى دامه وه. باوكى به كهين و بهینه كه لى نه زانیين؟ نهو پرسى اړانم له خۆم ده كرد و وه لایم كیم بۆ نه ده دۆزرايه وه، ده تگوت: له سه ر پۆلان دانیشتبوو، هه جمینم لى هه لگى را، ئوقره م لى برا چیدى خۆم بۆ زه وت نه كرا. به سینگه خشكه له بستوكه ئاوبوو، نه وده مى زانیم چم لى قه و ماوه؟ په شمال له جیى خۆى نه ما بوو داگه پام بۆ جى هه واره كه لى، له وئ دانیشتم. لیت ناشارمه وه تیرو پر گریام و شینیكى باشم گیتا، قهت هه مینم نه دیته وه. نازانم ماوه یا مردووه؟ نه گه ر ما بى ده بى نه ویش وهك من پیر و كه نفهت بووین، به لām هه رگیز هه رامۆشم نه كردووه و ئیستاش له خه یالدا وهك كچه جوانه كه لى نه وده میم دیته پيش چاو. ناتوانم به خۆمى به سه لمینم پیربووه و پیری دزیو و ناشیرینی كردووه. سى سال به سه ر نهو پۆزه دا پاباردووه. منیش دنیا م زۆر قوونه كه و كردووه و له تالى و ناخوشییان راهاتووم و پۆژگار خاړاندوومى. به لām هه رچه ن جارێك به سه ر هه وارى خالیدا كه وتووم به خۆم نه بووه گریاوم». مامه پیره هه ستا به و له حالیکدا كه گریانى له نه وكى گى را بوو و فرمیسكى له چاواندا قه تیس ما بوون، چه ند هه نگاوێك پۆیشته و ئاوپێكى لى دامه وه و گوتى: «بۆیه گوتم نه م گۆرانیه لى مه ده!»

لەوەتى تووشى ئاوارەبى بووم، لەوەتى ولاتى خۆشەويستى خۆم بەجى ھىشتوۋە، لەوەتى لە يار و ديار و كەسوكارى خۆم ھەلبىراوم. ھەموو ئىۋارەيەك بىن نىۋېپ خەمىكى گران، ئاۋازىكى بىن ئامان و ژان و پىكىكى بىن دەرمان، پوو لە دل و دەروونم دەكا، ئۆقرەم لى ھەلدەگرى، ئارامم پىن ناھىلى و بىرستم لى دەبىرى.

ناتوانم لە ژوورى دانىشم، پىم خۆش نىيە كەس بەدەورمەو ەبىن، ھەز بەتەنيايى دەكەم، بىدەنگىم پىن خۆشە، پىم خۆشە ماۋەيەك دەگەل خۆم، دەگەل ھەستى خۆم پايىۋىرم. ھەور بىن يا سامال، گەرم بىن يا سارد، خۆش بىن يا ناخۆش ۋەدەردەكەوم. كەمىك بەپىيان دەگەرپىم و بىردەكەمەو ە. خۆ ئەگەر بتوانم لە ئاۋەدانى ۋەدەرىكەوم، كە لە گوۋى كەندالىك، لەدەم پوۋبارىك، لەسەر بەردىك، لەبىن دارىك دانىشم و لە ئاسۋ رامىتم، نۆر زوۋ سوۋك دەبىم و دلەم دەكرىتتەو ە و جارى وايە ھەست بەشادىش دەكەم.

لەم پۇژانەدا ۋەك ھەموو پۇژىك پەژارە سۋارى شانم بوو، خەفەت دايگىرتم، ئازار ھىرشى بۇ ھىنام، ھەجمىنم لى ھەلگىرا و ناچار بووم ۋەدەركەوتم. ھەوا نەرم و خۆش بوو، لە ئاسمانى ساۋى زىستانىدا پەلەھەورىكى پچوۋكىش بەدى نەدەكرا. ھەتاۋى بىن تىشك و تىن ۋەك تەشتىكى پىلە خوين لە ئاسۋىيەكى دوۋرە دەست بەرەو ئاۋابوون دەچوۋ. كىن دەزانى ئەمپۇ لەو دىنيا پىر شەپ و كىشەدا خوۋىنى پۇژاۋى چەند كەسى بىن تاۋانى دىۋە و ئالەى چەند برىندارى بەجىماۋى بىستوۋە؟

جگه ره به یکم داگیرساند. به جاده دا پویشتم. نه وندهی با نه دهات دووکه لی سیفاره که م دارپیتنی و گه لای داره کانی ئم بهر و نه ویهی جاده که ببزویتن. لام دا کولانیک که له جاده که راستتر و ئارامتر و بیده نگتر بوو. چن ژن به جلی مالتیوه له بهر دهرکیک لیک هالابوون، هه زدهر هه زدهر قسه یان ده کرد، قاقا پئ ده کنین. به کئ؟ به چی؟ بوچی؟ نازام به لام خو هه موو که س وهک من ئیواران خه مبار نییه. تا پتر هه لده کشام بیده نگه زیاتر ده بوو.

سه گیکه گه پوکی، وریا و قووت و په وهک کلکی له گه لۆزی گرتبوو، مَل و موی ده کرد. قه به گولیکه گه وه له ولاتر له سه ر چینچه کان هه لئرووشکا بوو، گوئی خشت بهربوون پیر و که نه فت بوو، له بهر لاوازی هه موو په راسووی ده بژێران، له مپۆزی بۆزی و بناگوئ و نیوچاوانی شوینی که لپ و کۆنه برینانی پیوه بوو، دیاربوو پۆزگاریک دپ و شه پانی بووه. دپله به بای له گه مالان به پیوه ته وه، به چی مه علووم گورگی نه خنکاندوه، هیلکه و پۆن و کولچهی نه خواردوه و خۆشه ویستی خاوه نه که ی نه بووه؟ به لام که په و که وتووه و که لاکه داوه، ئینسان، ئینسانی بئ وه فا، به په للای کردوه!

چاوه پروهوشکه کانی له سه ر یهک دانابوون، ده تگوت بیر له سه رده می گوجوکی و جیللی و خۆشه ویستی و به ده سه لاتنی خۆی ده کاته وه. تیی پامام، زگم پیتی سووتا، خه می ئه ویش بوو به سه ر باری خه مانم. ژنیک له پپچی کووچه یهک وه دهرکه وت، ژنیکه شوخ و شه نگ و جوان و چه له نگ و کۆک و پۆشته، قژ زهرد و چاوکال و سوور و سپی و پوومه ت پان، بالابه رز و به ژن باریک، مه مکه خه ره کانی، بلووزه ته نگ و ته نکه که ی هه لدا بوو، به له نه جه ولار ده پویشتم ئه و هیچ ئاوپی وه من نه ده دا. به لام من چاویکی کرپارانم به سه رتاپای داگیرا، هیچ ئه ندای له شیم نه بوارد. ده لئین «به ونده ی بئ عه یب نییه» به لام من نه متوانی هیچ عه یبانی لئ بگرم. دهرقه تم هه بوو تیی فکر، من له پۆیندا په له ناکه م، ده گه ل ئه وه شدا ئه و نه یده توانی جیم بیلئ. چونکه ده سستی کچیکی پچوکی زۆر په زا سووک و ژیکه له و پاک و خاویتی به ده سته وه بوو و پئ به پیتی ئه و ده پویشتم.

پشیله یه کی سوور به له کی کولکن و قه له و له مالتیک هاته دهر. دیاربوو خۆشه ویستی کابانه، تیروته سه له، جیتی گهرمه و پارووی نهرمه. کلکی قه ف کردبوو، به فیزه وه پاره ستا لووتی به رز کرده وه. له پپ کچه که ده سستی ژنه جوانه که ی به ردا و پای کردئ. پشیله نه بزووت، ده یزانی، په نهجه نهرم و تۆله کانی ئه م کیزه ئازاری ناده ن.

ژنه که وه په له که وت، به ده نگیکه زۆر ناسک و خۆش هاواری کرد، ناویکی ئه ونده

خۆش و پیرۆز یا هیچ نه‌بن به‌لای منه‌وه، خۆش و پیرۆزی به‌زار داهات که وه‌ک برووسکه لێم بدا له جێی خۆم وشک بووم. به‌چاوترووکانتیک نیزیکه‌ی نیو چه‌رخه‌ی ژيانم، ژيانی پر تالی و سوپری، پر ل په‌نج و کویره‌وه‌ری، پر هه‌راز و نشیوی خۆم وه‌بیرها‌ته‌وه.

(گویم به‌هه‌له‌ نه‌بیست؟) نه‌مه پرسیاریک بوو له خۆم کرد. به‌لام شوپه‌ ژنه‌که نه‌یه‌شت چیدی دوودل بم. هه‌رای کرد: «مه‌هاباد پۆله‌ مه‌چۆ ده‌ترنێ!» ئیتر خۆم پێ پانه‌گیرا، وه‌ک شیتان پام کرد. پشیلکه‌ له‌ به‌ر من هه‌لات، که‌که‌م له‌ ئامیز گرت و تیر تیرم ماچ کرد. باش بوو ئه‌م فریشته‌ پاکه‌ لێم نه‌ترسا و نه‌گیا به‌سه‌یره‌وه‌ چاره‌ جوانه‌کانی له‌ چاوم بری. دایکی به‌زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی په‌ریانه‌وه‌ لێم نیزیک بۆوه‌ باوه‌شی بۆ که‌که‌ کرده‌وه، پتی گوت: «شه‌یتان»؛ ئه‌مجار به‌زمانی خه‌لکی شاره‌که‌ سوپاسی منی کرد، به‌کوردی گوتم: «من سوپاسی تۆ ده‌که‌م که‌ ناوی وا شیرینت له‌ که‌که‌ت ناوه‌».

ئیتراوه‌ و پیاوه‌ پیره‌ هه‌وه‌سبازه‌ی چه‌ن ده‌قیقه‌ له‌وه‌ی پیش نه‌بووم، بوومه‌وه‌ ئه‌و لاره‌ تازه‌ پێگه‌یشتوه‌ی سی سال پیش که‌ سوڤیگه‌ری سیاسیم ده‌کرد، که‌ به‌چاری برایانه ته‌ماشای هه‌موو که‌ کوردیکم ده‌کرد. ئیدی به‌چاری هه‌وه‌س ته‌ماشای ئه‌م ژنه‌ جوانه‌م نه‌ده‌کرد و وه‌ک خوشکی خۆم ده‌هاته‌ پیش چاو. حه‌یف ئه‌و نه‌یه‌شت زۆر به‌پاکی بمینمه‌وه‌ وه‌ک هه‌موو ژنیکی به‌پرسیار لیتی پرسیم: «مامه‌ خه‌لکی کوئی» به‌درۆ جوابم داوه‌. درۆکه‌م هیچ زیانی بۆ ئه‌و نه‌بوو. به‌هاسانی به‌وای کرد به‌لام من پیم خۆش نه‌بوو له‌م ده‌مه‌دا درۆم به‌زار دابین و پاکیه‌که‌م گه‌ردی لێ بنیشی، چه‌ن هه‌نگاوی تر پێکه‌وه‌ پۆشتین ده‌رکیکی کرده‌وه.

- نافه‌رموی؟

- ئاوه‌دان بێ.

- خوا حافیز.

- به‌خیرچی.

ئه‌و چۆوه‌ ژوورێ، منیش پتی خۆم گرت چوومه‌ بن ئه‌و داره‌ی که‌ زۆر ئیواره‌ی تریش له‌ بنی دانیشتووم. ئه‌م داره‌ی له‌ دوور ولات بۆ من بۆته‌ «سنگ صبور» و زۆر جار پرێسکه‌ی دلم له‌بن کردۆته‌وه‌. ئه‌م دۆسته‌ بێ زمانه‌ی ئاگای له‌ زۆر پاز و نه‌ینی ژيانی ئاواره‌یی من هه‌یه‌ و دلنایام که‌ که‌س لیتی نابیستی.

جگه‌ره‌یه‌کی دیکه‌شه‌م داگیرساند. مژگی توندم لێدا و که‌وتمه‌ نێو ده‌ریای خه‌یال. مه‌هاباده‌ بچکۆلانه‌که‌ی ده‌مێ دیم وه‌بیرها‌ته‌وه‌، خه‌یالم زۆر به‌ئه‌و نه‌گیرساوه‌. چوه‌ بۆ

لای شاری مه‌ه‌باد. ئەو شارە خۆشە‌ویستە‌ی کە نیشتمانی‌پەرە‌وانی کورد تە‌نانە‌ت لە ولاتی غە‌ریبی‌ش کچی بە‌ناو دەرکە‌ن. ئەو شارە‌ی نیزی‌کە‌ی پە‌نجا سالی تە‌مە‌نم لە‌وێ و لە دە‌ووبەر‌ی پ‌اپ‌وار‌دووه، ئەو شارە‌ی شارە‌زای هە‌موو کووچە و سیلە و پە‌سیوکی ویم. ئەو شارە‌ی کە زۆر پۆ‌ژی خۆ‌شم تێ‌دا کردووه بە‌شە‌و و زۆر شە‌وی ت‌ا‌لم تێ‌دا کردووه بە‌پۆ‌ژ.

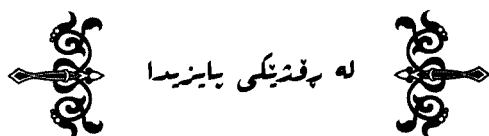
سەر‌م بە‌مال‌ه هە‌موو خە‌زمە‌کان‌دا کرد. سە‌ری هە‌موو دۆ‌ست و ناشنا‌ک‌ان‌م دا، هە‌موو شو‌ینە بە‌ناو‌یان‌گە‌کانی شار گە‌پ‌ام. گومبە‌زان، دەرستی عە‌لی ئ‌اب‌اد، کانی م‌ام قە‌مبە‌ران، تە‌پکی گ‌راوان، تاقە‌دار، با‌غی سیسە و س‌ن ئ‌اش‌ان‌م وە‌ک خۆ‌یان هاتە بە‌ر‌چ‌او.

کە پ‌وانیمە خە‌زایی بە‌خە‌ی‌ال لە بن ئە‌م تاقە‌دارە ف‌ریم و لە بن تاقە‌دارە پ‌یرە‌کە‌ی مە‌حم‌وود کانی نیشتمە‌وه. لە‌پ‌ر ش‌تی‌ک‌م وە‌ب‌یر‌هاتە‌وه کە لە‌می‌ژ س‌ال‌ه نە‌لی‌ی دەر‌س‌م و نە‌بیری ل‌ی دەرکە‌مە‌وه. «م‌ردن!» ئە‌و ش‌تە‌ی پ‌یا‌وه هەرە ئ‌ازا‌ک‌ان ل‌یی تۆ‌قی‌ون. ئ‌ارە‌زو‌وم کرد پ‌اش م‌ردن لە بن ئە‌م د‌ارە بن‌ی‌ژ‌ر‌یم.

هە‌ودای خە‌ی‌ال‌م پ‌س‌ا، هاتە‌وه سەر‌خۆ، بە‌خۆ‌م‌دا شکامە‌وه، پە‌خ‌نە‌م لە‌خۆ‌م گ‌رت و گ‌وت‌م: «ئە‌مە چ ئ‌ا‌وات‌یکە مە‌گەر ئە‌تۆ نە‌بووی دەر‌گ‌وت پ‌اش م‌ردن پ‌یا‌و هەر چۆ‌ن‌یک بن‌ی‌ژ‌ر‌ی و لە‌هەر ج‌ی‌گ‌ایە‌ک بش‌ارد‌ر‌یتە‌وه ف‌ەر‌ق ناک‌ا. تە‌نانە‌ت دەر‌گ‌وت هە‌ق نییە م‌رد‌و‌و زە‌وی لە زین‌د‌و‌وان داگیر ب‌کا. ئە‌گەر لە‌باتی هەر م‌رد‌و‌و‌یک نە‌م‌ام‌یک بن‌ی‌ژ‌ر‌ی و کە‌لا‌کی م‌رد‌و‌و‌ە‌کە بس‌و‌وت‌ین‌ر‌ی و خۆ‌لە‌می‌شە‌کە لە‌بن نە‌مامە‌کە ب‌کر‌ی تا پ‌یی بە‌قە‌وە‌ت ب‌ی خە‌زمە‌تی م‌و‌ف‌ایە‌تی زیات‌ر تێ‌دا‌یە.»

ج‌وابی خۆ‌م دا‌وه:

«پ‌استە‌م ن‌ام گ‌وت‌ووه و ئ‌یست‌اش پ‌اش ئە‌وه‌ی بە‌ل‌ی‌ز‌پ‌ەرە‌وارە‌کانی کورد‌ستان‌دا گە‌پ‌ا‌وم و ئە‌م پ‌است‌ییە‌م بۆ پ‌و‌ون بۆ‌تە‌وه کە بە‌دا‌خ‌ه‌وه م‌رد‌و‌و‌ە‌کان لە زین‌د‌و‌و‌ە‌کان باش‌تر د‌ار‌ست‌انە‌کان‌مان بۆ دەر‌پ‌ار‌ین‌ن، دی‌سان لە‌سەر ب‌پ‌و‌ای خۆ‌م هەر م‌ا‌وم. بە‌لام ئە‌م ئ‌ا‌واتە‌شە‌م ه‌یە. پ‌اش م‌ردن خۆ‌لە‌می‌شی‌م ن‌ام د‌ار‌ی مە‌حم‌وود کانی ب‌کر‌ی تا بە‌خۆ‌لە‌می‌شی‌م ن‌ام د‌ارە بە‌قە‌وە‌ت ب‌ی کە‌س ن‌از‌انی چە‌ن س‌ال‌ه بە‌قە‌دی ک‌ی‌وه پ‌و‌وت‌نە‌کە‌ی خە‌زایی‌وه د‌یارە؟»

بق ماموستا شلماشی

پایزه سارده، په شه بای پایز وهک قه دیمیان گوتوویانه چ به سهر دهواری شر دینن! وهک هه میسه باری سه فهر ده به ستم، تووره که یهک پر له کاغز و قه لم و دوو سئ نان... کوپگه ل پیم ده لئین نه وسن، وهک پیره میرد که لئی ده گپرنه وه هه میسه بابوله نان و که بابی له گیرفاندا بووه. منیش له دهره وه بابوله نان و په نیرم له گه لدایه و گهرچی ده زانم هیندیک دورتر، له لادی، دهرگای هر مالیک بکه یه وه پیلوت له سهر چاوی خاوه ن ماله. نانی گهرم و په نیر، یان ماست و هر خوارده مه نیکی دی که شک بهرن له میوان شار دراوه نییه.

خه لکی ئیمه ده لئین میوان حه بیبی خواجه و ته نانه ت هیندیکیش له سهر نه و برپوایه ن ئیستا میوان دانه به زیوه، پوزی نه و له لایه ن په روه ردگار وه هاتوته ماله که وه. دواي هیندیک پئ پویشتن، چه ند لاپه سیو و هه وراز و نشیویک و دیتنی پوانگه ی سروشت و دیمه نی جوانی ناو هه وه لئین قوناغم گوندیکه که خوم ناوم ناوه مه لبه ندی نازایان. (شلماش) به لئ شلماش. له داویننی زنجیره چپای هومل چه ند په شمال له په نا یهک دان و هیندیکیش جیا له یهک، وینه ی گونده کانی لیک بلاوی هوله ند و دانمارک و بیروت. له گه ل خه لکیکی نازا و نه به زیو و هه ولدهر، سال دوانزه ی مانگ له هه ول و تیکوشاندان. له هوله ند و پاریس

و لبنان و وارشو، هرچی شوینی جوان و به‌دیمه‌نه بۆم مه‌لێن! که دلگیر ده‌بم، چونکه شلماش له سه‌رووی هه‌مووانه و له هه‌مووی نه‌وانه جوان و پازاوه‌تر و به‌دیمه‌نتره .

له‌وانه‌یه هیندیک کهس به‌وه تاوانبارم ده‌کن که له نووسین زیاده‌په‌ویم کردوه و وهک ده‌لێن قه‌له‌م له ده‌ستی دوژمندا، به‌لام من بۆ ئیستپاتی نه‌و داوایم چهند شاهیدیکم هه‌ن، که یه‌کێک له‌وانه بولبولیکی مه‌هجوره و به‌داخه‌وه ئیستا ده‌ستم پێ ناگا نه‌و ئیستا له‌گه‌ڵ هیندیک له‌ یاران له ولاتی غوریته دایه ... چاوه‌پوانی پۆژیکه نه‌و سه‌رماوسۆل و په‌شه‌بایه له‌عنه‌تییه له ولات بارکا و سه‌ر سیپالی تیک نێ و بۆ نه‌به‌د له ولاته گۆپی گوم بێ، ناخر نه‌و په‌روه‌رده‌ی نه‌و خاکه جوانه‌یه .

نه‌و بولبوله ده‌نگ خۆشه له (سه‌ریانه و سابنێ و هۆمه‌ره و دارنیشان و چۆم په‌مۆ) له‌گه‌ڵ گولاندا هاوتامیز و ده‌س له مل بووه و نه‌غیار وهک گورگی چاوبرسی به‌غیلیان پێ بردوه، وهک بۆ خۆی پیتی لێ ناوه له (سه‌ریانه) زۆر خۆشی پاباردوه .

له‌و بولبوله دوور ولاته که بگۆزه‌ریین، نه‌و بالنده‌نه که له کاتی گه‌پانه‌وه بۆ گه‌رمین به‌سه‌ر شلماشدا تێ ده‌په‌ن شاهیدن . سه‌رقافله‌که‌یان وه‌چانیک ده‌گرێ و هاواری هاواله‌کانی ده‌کا و ده‌لێ: نیوه‌ی ژیانی ئیمه له سیاکێو به‌فیرۆ چووه، هاوالان ده‌لێن بۆچی، سه‌رقافله ده‌لێ سه‌ردانه‌وێن و ته‌ماشاییکی خواره‌وه کن و نه‌و دیمه‌نه جوان و پازاوه ببینن. وا چاکه بچینه خواره‌وه و پشوویک ده‌هین. به‌لام به‌داخه‌وه و دیسانیش به‌داخه‌وه، کاتیک دینه خوار و نزیکی زه‌وی ده‌بنه‌وه بۆیان ده‌رده‌که‌وێ که سه‌رما و سۆلێکی چۆن به‌سه‌ر نه‌و مه‌لبه‌نده‌دا زال بووه و له‌وه‌ش خراپتر نه‌و پاوچییه بێ به‌زه‌ییانه که ده‌ستیان له‌سه‌ر ماشه‌ی تفه‌نگه و ها ئیستا گرمه‌ی لێ بێنن ها تاویکی دی، نه‌وه‌یه که به‌گورجی تێ ده‌په‌ن و له‌چاو گوم ده‌بن و به‌ره‌و گه‌رمین ده‌پۆن و ده‌پۆن ...

به‌لام به‌هیوای پۆژیکن که له گه‌پانه‌وه‌دا دوور له چاوی پاوچی و سه‌رما و سۆل و په‌شه‌با تاویک له‌و مه‌لبه‌نده وچانیک ده‌ن. به‌لام ئیستا پۆژ به‌پۆژ تووشت ده‌بێ و ده‌ره‌تانی نه‌وه نییه .

به‌لام به‌هار... پۆژی مه‌ووعود... پۆژی دیداری یاران، پۆژی یه‌کتر دۆزینه‌وه و چاو لیکه‌وتنی هاوالان، پۆژیک که سه‌رما و زمه‌ریری زستان ده‌پوا و گۆپی گوم ده‌کا، خۆزگه بۆ نه‌به‌د بایه! گوله‌کان سه‌ره‌له‌نوێ سه‌ر له زه‌وی دینه‌ ده‌ری، له جاران چاتر و زۆتر و بۆن خۆشتر، پۆاس و مه‌ندۆک و بیزا و که‌ما و گوله‌ میلاقه و وه‌نه‌وشه ... هه‌ریه‌ک له‌لایه‌ک .

نه و کاته شلماشیش وهک هه موو مه لبه ندیکی کوردستان ده بیته وه مه کزی یاران، بولبولی دور ولاتیش دیتته وه مال و سه رله نوئ به دیداری گول شاد ده بیته وه.

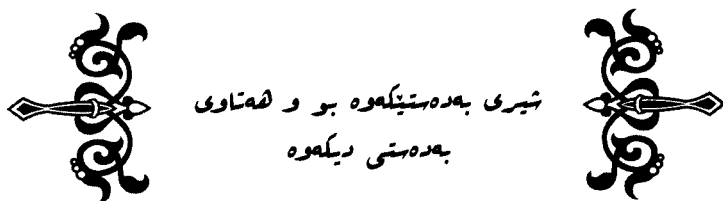
ده پوانمه ده وره به رم له ژیر چناره گهری سه رچاوی له پیشه وه م هیندیک به ولوه تر گوپی پیروزی خوالیخوشبوویک ده بینم که بئ شک نه هلی نیما نه. مورشیدی گهره مه لا حه مه ده مینی هه مه وه ند، هزاران فاتحه و په حمت پیشکesh به پوچی پیروزی و هزاران هیندهش له کوره قاره مان و نه به زه که ی، ده مه وئ قه له مه که م بشارمه وه و... چی دی نه نووسم تا نه و پژه... به هار... به لام له گه ل نه وه شدا و به شارده وه ی قه له میش سیلاوی نه سرینم بۆ ناشارد ریتته وه. چونکه ده لئین کاسه که پر بوو له سه ریه وه ده پژه، سه رم داده نه وئیم و به دزیه وه فرمیسه که کانم پاک ده که مه وه، هه تا نه غیار له پازی ده روونم تن نه گن و به ترسنۆک و بئ وره دانه نئین. نا نه من... هه رگیز ترسنۆک و بئ ئیراده نیم وهک نه و کئوه ی پشتم پۆلایین و سه رکه شم. به لام ئیستا لیم گه پئین به و فرمیسه که نه له نووکی خامه ده پژه نه سه ر کاغه ز، فرمیسه کی چاوم بلنیه سی ناگری ده روونم بۆ ماوه یه ک خامۆش که م و وهک ناگریک له ژیر خۆله میشدا له کوره ی دلم پای گرم، چونکه ده زانم به کزه بایه ک دیسان نه و ناگره بلنیه سی لئ دیتته وه و سه رله نوئ گر ده گریته وه.

هه تا به هاری مه وعود، که زۆر جوان و به دیمه نه و دلرفین، هه تا نه و پژه خواتان له گه ل. په فیکان هه چم لئ به جئ نه ماوه و تووره که که م هه ر له شاندا یه و کاغه ز و قه له م و بابۆله نانه که. ده رویشم و ده لئین ده رویش له هه ر جیگایه ک شه وی به سه ردا بئ، لئی ده نوئ.

به لام له خه ویشدا هه ر له بیرى هاتنی به هار و دیتنی هاوالانم... و بئ ده رپیم و ده لئین بئ ده رپئ هه ر دوو گه زی جاو له خه وئ دی...

۱۳۵۶/۸/۳۰

وهرگنپان بۆ كوردى

نووسىنى: دوكتور سادىق جەلالى

چىرۆك لە مالىكەۋە لە كۆلانى (دو دختران) لە بن پىرە چنارىكدا كە گەلىك مۆمى
سووتاۋى لە دەۋرە كەۋتېۋون دەس پى دەكا .
(ھۆمىرۇس) تەنیا ھەر ھەماسە بېژىك بوو، بەلام فىردەۋسى ھەماسە بېژى فەلسەفە،
مىرقاھىيەتى و مىژۋى گەلىك بوو، ھەماسە بېژى بىرى پاكى ئىنسانان: پالەۋانەكانى
مىرخاس بوون لە سەرانسەرى ئىليادىدا ھەرگىز توۋشى قسەيەكى ئەۋەندە ئىنسانانە
نابىن:

شەرابى ئال بىخۆۋە خوتنى خەلىك مەرىژە
تۆ خاكى، ۋەك ناگرتوند و تىژ مەبە
نەم ناۋە رەنگىنەى بىخۆيەۋە باشترە
لەۋەى پىرىژن تووكت لى بكا

نەزەرى (بىرتاند راسىل) لە ھەلسەنگاندنى شانامە و ئىليادەدا.
ناۋى مەنسور كونيەى ئەبولقاسم فىردەۋسى بوۋە: لە ھەپەتى لاۋەتيەۋە دوو ھەتاۋ

له دليدا به جوت تيشكيان داويشت. خوښه ويستى نيشتمان و ئه وينى كتايونى. ئيراني ده پهرست كه نيشتماني له ميژينه ي بوو، كتايونى خوښه ويست كه وهك گورد ئافه ريني پوښتم نه شميل و شير دل بوو.

زهرده په پي، پوژيكي به هاربوو له به ستي پووباري (باژ) له سهر گابه رديك دانيشتبوو. هه تاوى جهنگه ي زهرده په پي ته ماشا ده كرد. خويني خوږ ده پزايه نيو پووباره وه. لاوى خوراساني له بن ليواندا ده پيرتاند:

- ده لئي خويني سپاو شه له ته شتى زيرپندا.

نه مجار له پښتياكي چول و پچاوپيچ كه به كيڼه كه وه ديار بوو پاما، نه سواريك پاده برد، نه هه ستي پي پيواريك ده هات. پښتيا چول و به تال بوو، لاوكوله ي خوراساني كه ميژه ريكي سپي به سه ره وه بوو و لفكه كاني به نيو شاناندا به ردابوو، له بهر خويه وه گوتي:

- نه دى بۆ ميژخاسان و شوپه سواران به و پښتيا دا به پرتاو لئ ناخوپن؟ بۆ كوږښى نه سپيان له و شيو و ورد و لانه دا دهنگ ناداته وه؟ بۆ هه روا هه رايان كه؟ پرسيا ره كاني بى وه لام مانه وه، له باتى وه لام دهنگيكي ناسك و ژنانه گوښى زرينگانده وه:

- ئيتير ميژخاس و شوپه سواران نابيني، پاله وانان له شيريني خودان، هه په تى لاوه تى به فير وه مده شيعرت پيشكه شى به ژن و بالاي من بكه.

فيرده وسى پوى وه رگنږا كيژيگ به كولمه ي ئاله وه، به برؤى كه وانيه وه، به چاوى په شى وهك چاوى كارمازمه كاني (ده شتى ئاهوان) به ره وپوى پښ ده كنى، دلى كه شايه وه:

- ئيتير ميژخاسيگ نه ماوه.

- كتايون چهند ته نيا بووم!

كتايون ده ستي له ژير چارشيو ده رهيتا، ده سبه نديك زير له مه چه كه سپى و قه له و و پره كانيدا ده بريسكايه وه:

- ها مه نسور نه مه ئه و كتيبه يه كه ده تويست.

فيرده وسى لاو به په له كتيبه كى له ده ستي پفاند، به رگيكي چه رمى كوني تن گيرابوو، له بهر پرشنگى مانگ كه تازه سه رى له كه ل ده رهيتا بوو و دارستاني چر و پر و چياى بهرز و سه وزى دهنگاوت. چاويكي به لاپه ره زهرده كانيدا خشاندا، به زحمه ت چهند ديږى بۆ خوښدرايه وه:

«کاتیک بیژه نیان له چالآو هاویشته،

مه نیژه ی کچی نه فراسیایی پیر،

ناگادار بوو و...

به خه م و نه سرینه وه هاته سه ر چالآو، شه و تاریک بوو. تاریک و بی مانگ بوو.

نه فراسیایی پادشای تووران له غو پایی خه ودا بوو».

کتایون گوئی هه لڅه ستنبوو، ده یه ویست بزانی پاش نه وه ی مه نیژه چوو ه سه ر چالآو چ

پووی دا؟ له سه ره خۆ گوئی:

نه م کتیبه چیرۆکی چه ند خۆشی تیدا هه ن.

فیرده وسی له چاوه پرشنگ تن چه قیوه کانی کچه که پاما:

- چاوه رشی خۆم! نه م کتیبه چیرۆکی زیان و نازیه تی و تیکۆشانی که سانیکه که

له سه ر نه م خا که زیاون. تو نازانی زۆو نه م خا که هه لاله و شلیر و سوپسن و به بیوونی

لن ده روا، پۆسته م له سیستانه وه به ره و مازنده ران نه سپی پاده دا ئاره ش له سه ر ترۆپکی

نه لپورز زتی که وانی ده کیشا ناگری ئاورگه کان نیله یان ده هات و...

- ده زانی نه مرۆ خه لک چیان ده گوت؟

فیرده وسی ده سته نه ره مه کانی له نیو ده سته خۆی گرت و گوئی:

- ئاسکۆله ی ده سته مۆی من ده بلێ! بزانه م خه لک چیان ده گوت؟

- ده یانگوت باوکت له خه ودا دیتوویه تی تو له سه ربانیتکی بلند هاوار ده که ی و ده نگت

ده گاته هه ر چوار لای جیهان.

فیرده وسی ده سته به ره و ئاسمان هه لیتنا و گوئی:

- سه یره، ده ی چی دیکه ش؟

- تو بره و نا که ی؟ باوکت له مزگه وتی گه وه ته عییری خه ونه که ی له (نجیب الدین)

پرسیوه ته وه، نه ویش وه لای داوه ته وه و گوتویه:

«نه بولقاسمی تو ناویانگ ده رده کا له هه موو جیهاندا و له هه موو پۆزگار ی کدا». لاهه که

گوئی له و قسانه گرت و که وته بیر کردنه وه.

له و پۆزه وه که ده چوو بۆ فیرگه ئاگریک له ده روونیدا بلێسه ی نه ستاند بوو، نه م ئاگره

ده یسووتاند، ده یبرژاند، ده یکرده ژیه له مۆ، نه م ئاگره نه ستیره بارانی ده کرد، نه ستیره و

نه ستیره ...

فیرده وسی خۆی ده خواره وه، په نجی ده کیشا، هه سته ئاگرینی ده میک دانه ده مرکا.

لاو بوو، داوین پاک بوو، نیشتمانپه‌روهر بوو، زانا و به‌رزه‌فې بوو.

نه‌گه‌ر له‌نټو شاعیره‌کانی ئیتراندا بگه‌ړټین، که‌س له‌ فیرده‌وسی مه‌زنت‌ر نادو‌زینه‌وه. ځه‌ماسه‌ بیژنیک بوو که‌ تابلوی د‌لپاکان و می‌رخاسانی ده‌کښا. شپ‌ری به‌ده‌ستی‌که‌وه بوو و ځه‌تاوی به‌ده‌ستی دیکه‌وه. شپ‌ره‌که‌ی جهرگی ناپاکی ده‌جنی و ځه‌تاوی ده‌روونی پاکانی پرووناکتر ده‌کرده‌وه.

وه‌نیه‌ هر من و تو‌ بیناسین، کت‌یبه‌ نه‌مره‌که‌ی فیرده‌وسی له‌ سه‌رانسه‌ری جیهاندا ناسراوه. لی‌زه‌دا که‌ برتراند‌ راسیل، پاش له‌به‌ر یه‌ک پانانی ځه‌ماسه‌کانی فیرده‌وسی و «هؤمیرؤس» راستگو‌یانه‌ ده‌لټ:

«هؤمیرؤس ته‌نځا ځه‌ماسه‌ بیژنیک بوو، به‌لام‌ فیرده‌وسی ځه‌ماسه‌ی مرو‌ف و مرو‌فایه‌تی ده‌ژيانده‌وه».

فیرده‌وسی فه‌لسه‌فه‌ی گه‌وره‌ی ئینسان‌ی ده‌پازانده‌وه له‌پیتنای ژيانده‌وه‌ی می‌ژووی گه‌لیکدا تځ ده‌کو‌شا و ده‌گه‌ل جهری زه‌ماندا به‌ریه‌ره‌کانی ده‌کرد.

با بچین له‌سه‌ر گو‌ړه‌ پیرؤزه‌که‌ی فرمی‌سک برټ‌ژین، کو‌ل و کو‌ دامرک‌ټین. له‌ به‌رام‌به‌ر ئه‌وه‌دا چوک‌ دابده‌ین. به‌پیاو‌یک هه‌لب‌لټین که‌ پاک بوو، مه‌زن و له‌ دوا‌ی ژيانیدا ته‌نځا و ده‌س ته‌نگ بوو، داخدار و ملت‌ه‌بار بوو که‌چی به‌و حال‌ه‌وه‌ گه‌وره‌ترین ځه‌ماسه‌ی خول‌قاند. فیرده‌وسی به‌وپه‌پی ئه‌وینه‌وه خه‌ریکی هؤندنه‌وه‌ی شانامه‌ بوو. هه‌رچه‌ند پټش ئه‌و(ده‌قیقی) ده‌ستی به‌و کاره‌ی کردبوو. به‌لام‌ تازه‌ ده‌ستی پټ کردبوو که‌ به‌ده‌ستی کو‌یله‌که‌ی خوی کو‌ژرا و کاره‌که‌ی به‌ناته‌واوی به‌جئ ما و فیرده‌وسی در‌یژه‌ی به‌و کاره‌ دا.

ئیت‌ر که‌م که‌س پؤ‌له‌ وه‌رز‌یری تو‌وسی له‌ کو‌وچه‌ و کو‌لانان ده‌دی ئه‌و له‌ ده‌ریایه‌کی قو‌ول و بڼ‌ بند، له‌ باوه‌ش شه‌پؤ‌لان باسکی داویش‌تن. هه‌رچی له‌ کاری شانامه‌دا پتر ده‌چووه‌ پټش وه‌ک پشکو‌یه‌کی شنه‌ بیگه‌شین‌تته‌وه زیات‌ر گر‌ی ده‌گرت، بل‌یسه‌ی به‌تین‌تر ده‌بوو، دنیا و ژیان و هه‌بوون و نه‌بوونی ئه‌و له‌ وشه‌یه‌کدا کو‌کرا‌بووه ئه‌ویش «ئیران» بوو...

پؤ‌ژنیک کتابون کچی چاوپه‌شی خوراسانی که‌ کو‌لمه‌کانی خپ و خال و چاوه‌کانی بادامی بوون و دوو‌گوی بلو‌ورین له‌سه‌ر سینگی ده‌له‌رینه‌وه به‌نه‌سپایی له‌ پلیکانی ئه‌و بالا‌خانه‌ی فیرده‌وسی تځ خزابو‌و سه‌رکه‌وت. په‌رده‌ی هه‌لداوه‌ که‌میکی تځ فک‌ری. فیرده‌وسی خه‌ریکی کاری خوی بوو هیچ ناگای له‌ ده‌ورو‌یه‌ری خوی نه‌بوو، کتابون به‌ته‌وسه‌وه‌ گوتی:

- تۆ...؟! خۆزگە قەت ئەم کەتیبەم بۆ نەدەهینای. فیردەوسى بەو دەنگە ناسک و شیرین و پپ توانجە پاچەنى و گوتى:

- ناخ کتایون ئەو ئەتۆی؟ گوتى سەد پەنگم، دەگەل ئەم کەتیبە کۆنە کە دوو هەزار سەل لە تەمەنى دەگوزەری و خەریکم کە بپوا بکە خۆشم لە بیرچۆتەو. ناخ تۆ نازانى چ خەزەنەیکى دارمالە؟

شادى لە پوخسارى فیردەوسیدا بەدى دەکرا. کتایون سوور هەلگەپابوو، بە شیرینی لێو ئەلەکانى دەگەست و بە ناز گوتى:

- مەنسور، بە هار دەشتى (تابران) گولباران کردوو. شینکە دەپوئ، گول دەپشکۆئ هەور دەگرى، هەموو لایەک پپ لە جوانى و لە چریکە و گورانى و سترانە، بە لام تۆ تەنانەت ئەوین و دلدارى و ژوانیشت لەبیر کردوو.

کتایون ئەم قسانەى دەکرد و هات لەکن دۆشەکچى فیردەوسى دانیشت و بەتووپەبى و نازەو کاغەزەکانى تیک وەردان، دیار بوو ئێرەبى پپ دەبردن. دیسان بەتەوسەو پپى گوت:

- تۆ لە بیرت چۆتەو بە هار هەپەتى شادى و دلدارى و خۆشى و ئاهەنگە.

فیردەوسى لە چاو پەشەکانى کێژۆلەى تووس پاما و بە ئارامى گوتى:

- گولەکم! سویند دەخۆم بە خالى پەشى گۆشەى لیوت کە دەلێى جادوو لەسەر کانى ژيان پۆنیشتوو. دنیا لەبەر پپى تۆدا دەبینم، سەر تا پات بەزێر و زێو دەپازنمەو، تۆ نازانى شەوى ئەو شەو خەو بێ و لە چاوى من نەکەوتوو، چاوم وەک چاوى ئەستێران خەوى نەدیو ئەویکى بەتین لە مندا دەگورئ، هەماسەیکى نەمر لە مندا چەکەرەى دەدا. ئەى کچى بالا بەرزى بەژن باریک تۆ نازانى، تۆ نازانى.

کتایون ئارام ئارام سەرى فیردەوسى لەسەر پانى خۆى دانا، دەستیکى بەکا کۆلە ئالۆزەکانى داھینا و گوتى:

- ئیستا ئارام بگرە بنوو سەر وەسەرىنى پانە نەرمەکانى من بکە.

فیردەوسى بەنارە نارە گوتى:

- کە پەردەیان لەپیش هەتاو لادا.

- بەیان ئەنگوت و خەو زپا،

دیسان گوتى:

- کتایون ئەو کەتیبە تۆ دات بە من دەریایەیکى مەند و قوولە ئەو شانامەى بەدەستى

منه وه، ئاسمانیکی به رزی پئ ئه سستیره یه .

ئاگری ئیره یی له چاوه جوانه کانی کتایوندا بریسکایه وه و به توپه یی گوتی:

ئه دی ئه سستیره کانی چاوی من؟

فیردهوسی که زیه نه رم و دریزه کانی له چهنگی گرت و بۆ لای خۆی پاکیشا و گوتی:

له ئاسمانی چاوه په شه کانی تۆدا هه زار ئه سستیره ی گهش ده دره وشیته وه . پووناک،

پاک و بئ گونا ه .

چاوه کانی تۆ دوو چرای پۆشنی منن که له بهر پووناکی ئه واندان مروارییه نه سماوه کانی

شانامه ده سسم و ده یانه و نه وه و بهرموویکی نایاب دروست ده که م و له ئه سستی بووکی

شعیر و خه یال نا، له ملی میژووی ئیرانی ده که م .

کتایون به ناز و شه رمه وه گوتی:

- ئه دی بووک و زاویه تی ئیمه ؟

فیردهوسی پیکه نی:

- بیست پۆزی دیکه مانگی محه رم دواپی دئ، جا په نجه بلوورینه کانت له خه نه

ده گرم، تارایه کی حه ریری سووری ته نکت به سه ر داده ده م، په ردووت به گوڵ و وه نه وشه

ده خه ملینم .

کتایون له خوشیان وه ک مندا لان شاگه شکه بوو و گوتی:

- ده ی قسان بکه ده ی، ئه و قسانه ی تۆ چه ند جوانن چه نه شیرینن .

فیردهوسی له دووره ده سته کانی ده شتی خوراسان پاما و گوتی:

- چاوه جوانه که ی تۆ ده پوانیته به ره به بانیکی دوور، دوور ده پوانیته ئه و پۆژانه ی که

گزنک که وت . ئیتر من نه ماوم مه نسووری تۆ ئیتر بۆته خاک و خۆل، بۆته تۆزی پئگای ئه و

کاروانانه ی که شه ودره نگان له ده روازه ی تووس ده رده که ون به لام شانامه ی من نه مره . نا

کتایون من نامرم، نامرم له دواپۆژدا ده زانن ئه و پیاوه ی له خوراسان پابوو، مه شخه لئیکی

له ئاگری زه رته شت بلئسه دارتری داگیرساند، له بهر پووناکی ئه و مه شخه له، تۆوی ئه ده ب،

نا میژووی ئیرانی چاند . هه تا هه تایه زیندووه و نامرئ .

کتایون! ئه و کاتی خه لک ده لئین: ئه و پیاوه له سالی ۲۲۹ ی کۆچی هاته سه ر دنیا .

پۆله وه ریزیریکی پاک بوو . نیشتمانی خۆی ده په رست بای نه وروزی له شنه ی به هه شت

پئ خوشتر بوو . بئ په روایانه له ده ریای شعیردا مه له ی ده کرد، به ئیراده یه کی مه حکم،

مه حکمه تر له چیا به دۆل و شیو و پکه و به رده لانداندا پاده برد، له سه رما و گه رما له دیو

و درنج نه ده ترسا: نه به زی تا گه نجینه ی شیعر ی دۆزیه وه و پشکه شی خه لکی جیهانی کرد!

- من ئیدی نامرم زیندووم، تۆوی شیعرم چاندووه .

پۆژ هاتن و پابردن، سال به سهرچوون، چۆن سالانیک؟ ئه و سالانه ی زیان و ته مه ن و مال و سامانی فیرده و سییان وه ک حه زیا هه لده لووشی .

مال و سامان و زێڕ و زیوی نه مابوو، به ره و پیری ده چوو بێ هیز و که نه فت بوو، گنج و چین پوخساریان داگرتیوو . به لام به دهستی ئه و شووره ی کۆشکیکی به رز دا پێژرابوو که به ختیکی نوورانی له سه ر ده رکه که ی نووسرابوو:

«کۆشکه به رزه کان وێران و خاپوور ده بن، به ری با و باران و گه رما و سه رما ناگرن، من کۆشکیکی به رزم له نه زم دامه زراند که با و باران زیانی پێ ناگه یه نن» .

ورده ورده، ته مه نی فیرده و سی به ره و ژوور ده چوو، پیری په لاماری ده هیتا، هچی نه ما بوو، به لام به و حاله شه وه شه و و پۆژی له کن نه بوو هه میشه سه ری به سه ر شانامه ی (ئه بو مه نسوور) دا داده گرت و چیرۆکه کۆنه کانی ده خویندنه وه و ده یه وندنه وه تا پیری و ده سه ته نگ ی به جاریکی شه پرزه ی کرد:

- ئه ی ئه وه ی ئه و چه رخه به رزه ت پاگرتووه !

- بۆچی به سه ری پیری منت هه ژار کرد .

- تا لاو بووم چاکترت به خێو ده کردم .

- به پیری سووکت کردم .

- پۆژگار له باتی جله و، وه کازی له ده ست نام .

- ماله که م بلاو بوو و حاله که م شێوا .

فیرده و سی په نجا و هه شت ساله بوو که بیستی سولتان مه محمودی غه زنه وی چۆته سه ر ته ختی پادشایه تی، به بیر ی داها ت شانامه ی به ناوی ئه وه وه بکا، به لام نه ی ده زانی ئه و پادشایه زۆر به دفه ی و خراپ و هه ق نه ناسه .

له و سه رده مه دا ئاسمانی به رزه فپی فیرده و سی به ره و تاریکی ده چوو، ئه ستیره کانی یه ک یه ک پا ده خوشان به رده بوونه وه و ده که و تنه سه ر خاکی نه ها تی و دامای .

کاره ساتیکی تال و ناخۆش بوو، پیره وه رزیری خوړاسانی له سه ر ترۆپکی ناویانگ ئه وه نده هه ژار و نه دار ببوو که ئیتر دوو که لی له مائی هه لئه ده ستا و ناوړگی له دلی ناوه میدان ساردر تر بوو، له پێناوی نیشتماندا تۆزکال تۆزکال دل و گیانی خۆی خسته ژێر

پێی میژوو و هه‌ماسه‌وه تا تهاوه .

له کاتێک که زمان لووسی بێ مایه، له باره‌گای سولتاندا زێڕ و زیویان وه‌سه‌ر یه‌ک ده‌نا، ئه‌و له ئاگری نیشتمانپه‌روه‌ریدا ده‌سووتا و جگه له خه‌م و فرمێسک و هه‌ناسه به‌شیکێ نه‌بوو، به‌و حاله‌شه‌وه هه‌شتا دوول بوو:

- چ بکه‌م ئایا شانامه‌ی به‌دیاری بۆ سولتان مه‌حمود به‌رم؟

- ئایا داچیندرای سه‌وز و شین و جوانی خۆم به‌ کێ بسپێرم؟ ئه‌وانه نه‌قه‌دری زانست ده‌زانن و نه‌هه‌ست ده‌که‌ن چ ئاگریکی نه‌مر له دلی مندا بلێسه‌ی ئه‌ستاندوه .

له‌و سه‌ه‌روه‌نده‌دا ده‌ردیکێ گرانی دیکه‌ی وه‌ک نه‌شته‌ر، له دڵ پاچوو. پۆله‌ سی و سه‌ه‌وت سه‌اله‌که‌ی نه‌خۆش که‌وت. نه‌خۆشیه‌که‌ی درێژه‌ی کێشا، له‌سه‌ر سه‌رینی ئه‌و لاره‌ دوو دڵ ده‌کوڵین و ده‌یانکوړکانه‌. دلی کتایون و دلی ئه‌بولقاسمی فیرده‌وسی .

شه‌ویکی په‌ش و تال و گه‌ژ و مۆن بوو، سه‌یبه‌ری مه‌رگ به‌سه‌ر سه‌یمای لاره‌که‌ کشابوو، کتایون یه‌ک به‌خۆی قیژاندی:

- ته‌ماشای که‌ هیچ ده‌نگ نایه، هه‌موو بێده‌نگن هه‌موو خامۆشن، هه‌موو مرده‌وون، ئیمه‌ برسین، ته‌واوی مال و سامانی خۆت دانا تا چیرۆکی پۆسته‌م و سه‌هراب و بیژه‌ن و مه‌نیزه‌ و سه‌وودابه‌ و سه‌یاوه‌ش و کیومه‌ره‌س و هۆشه‌نگت کرده‌ شیع‌ر، تو چت پێگه‌یشت؟ چت بۆ ماوه‌ته‌وه؟

فیرده‌وسی هه‌یچی نه‌گوت هه‌ر چاویکی لێ کرد، له‌ نیگای ئه‌ودا تیشکان و لێقه‌ومان و ده‌رد و ژان په‌نگی خوارده‌بووه‌وه . ئه‌و چی به‌و ژنه‌ی که‌ له‌گه‌ڵی پیر بێوو و به‌و لاره‌ی که‌ مه‌رگ ده‌ستی له‌ ئه‌وکی نابوو گوتایه‌؟

هه‌شتا شه‌و په‌پ و بالی په‌ش و شه‌ومی هه‌لنه‌ویژنیبوو که‌ کوپ پشه‌وی لێ بپا و پێره‌مێرد داخدار و تازیه‌بار بوو:

«من ته‌مه‌نم له‌ شه‌یست و پێنجی هه‌لبوار،

په‌وا نه‌بوو به‌زێڕ و زیوی بگه‌رپه‌وه،

مه‌گه‌ر سه‌ودیک له‌ په‌ندی خۆم وه‌رگرم،

بیر له‌ مه‌رگی پۆله‌ خۆشه‌ویسته‌که‌م بکه‌مه‌وه

تۆره‌ی من بوو بپۆم ئه‌و لاره‌ پۆیشت

له‌به‌ر ده‌ردی ئه‌و لاشه‌ی بێ گیانم» .

لێره‌دا بوو که‌ ناچاری ته‌نگی پێ هه‌لچنی و قورسه‌ایی باری کاره‌سات شانی چه‌ماند،

شانامه‌ی که ئاوینه‌ی په‌نج و نه‌وین و هه‌ستی به‌تینی خۆی و ئازایه‌تی و می‌رخاسی دلیرانی ئێران بوو به‌ناوی سولتان مه‌حمود ته‌واو کرد. له‌و کاره‌دا ئه‌بوله‌باسی فه‌زلی کوپی ئه‌حمده نه‌خشیکێ گرنکی هه‌بوو.

له‌ کۆلانی (دو دختران) له‌ ژێر پیره چناریک که گه‌لێکی مۆمی نیوه‌س‌ووتای له‌ بن که‌وتیوون، پیاویک که سه‌ر و پیشی هه‌موو سپی ببوو شه‌ویک ده‌ستی کتایونی به‌ده‌سته له‌رزه‌کانی گرت و گوتی:

- شانامه ته‌واو بوو هه‌تاوی لاهه‌تی من و تۆش ئاوا بوو! ، کتایون که کۆله‌کانی چرچ و بێ په‌نگ و چاوه‌کانی پرووش ببوون گوتی:

- له‌و ماله‌دا هه‌شتا مۆمیک دائیسی.

- هه‌شتا ژبان درێژه‌ی هه‌یه.

- هه‌شتا دلێک لێ ده‌دا.

فیرده‌وسی زه‌رده‌یه‌کی خه‌مناکه‌نی هات، خه‌مناکه‌نه‌ به‌لام به‌رزه‌فپانه و گوتی:

- ئه‌و مۆمه هه‌شتا پۆنه‌مرکاوه، ئیستا هه‌زار شیعەر، شیعست هه‌زار ژێپی پێ ده‌ده‌ن.

به‌یانی پیری چیرۆک بێژ به‌ره‌و غه‌زنه‌ین که‌وته پێ. فه‌زلی کوپی ئه‌حمده له‌سه‌ر کار نه‌ما‌بوو و ده‌رکرا‌بوو، خاوه‌نی شانامه له‌ باره‌گای سولتان مه‌حمود دۆست و پشتیوانیکێ نه‌بوو کێ ئه‌و چاره‌نووسه ده‌ناسی؟ ئایا پیاڵه‌ی به‌رزه‌فپی و خۆپاگری پیاوه نه‌مره‌کان به‌ده‌ستی کێ ده‌شکێ؟ بۆ چاره‌نووسی که‌له‌ پیاوان، زانایان و هونه‌رمه‌ندان هه‌ر تاریکی و تاریکیه‌؟

فیرده‌وسی به‌پلیکانی مه‌ر مه‌پی کۆشکی سولتان مه‌حموددا سه‌رده‌که‌وت، سه‌ریه‌رز بوو وه‌ک هه‌لۆکانی دوندی چیا، شانامه‌ی وه‌ک خه‌زنه‌یه‌کی دارمال له‌ گه‌وه‌ر و دوی نایاب له‌بن هه‌نگلدا بوو، شانامه نه‌بوو، ئاوینه‌یه‌ک بوو که دیمه‌نی ئاوات و ئاره‌زووه‌کانی لاهه‌تی و په‌نج و ژان و ده‌رد و کویره‌وه‌ری پیری خۆی تیدا ده‌بینی. ته‌مه‌نی له‌ هه‌شتا نزیك ببووه‌وه، ده‌ستی ده‌له‌رزین و شانامه‌ش گران بوو به‌قه‌د گرانیی میژووی کۆنی ئێران. هه‌یزی که‌م بوو، ئه‌ژنۆی ده‌له‌رزین، چاویکی به‌ده‌وریه‌ری خۆیدا گه‌یخا:

- کوان قاره‌مانه‌کانی من؟ پاله‌وانه‌کانی شانامه له‌کوین؟ کوان گیو و گوده‌رز و پۆسته‌م

و تووس تا باسکی من بگرن؟

حه‌کیم ئه‌ب‌ولقاسمی فیرده‌وسی له‌ باره‌گای سولتان مه‌حمود پاره‌ستا بوو. سولتان به‌په‌ژه‌وه‌ تیی پاما شانامه‌ی که له‌ هه‌وت به‌رگدا به‌خه‌تی عه‌لی ده‌یله‌می نووسرا‌بوو لێ

وه رگرت و چەند شیعریکی خویندهوه و پوی گرز کرد و گوتی:

- ئەوێه شانامه؟

- فیردهوسی وه لآمی دایهوه:

- ئەوێه چیرۆکی کۆنی میترخاسان و گهوره گه وړانی ئیتران.

- به لآم من جگه له باسی پۆسته م هیچ له و کتێبه دا نابینم، له له شکری مندا هه زار

پیاوی وهک پۆسته م ههیه.

فیردهوسی سه ری هه لێتا، ملی قهف کرد، سینگی ده رپه پاند، پاسته وخۆ و بێ په روا

چاوی له سولتان مه محمود بری و گوتی:

- نازانم له له شکری سولتاندا چەند پیاوی وهک پۆسته م ههیه؟ به لآم ئەوهنده ده زانم

دایکی پۆزگار پۆلهیهکی وینهی پۆسته م نه دیوه.

ئوهی گوت و ئیزنی وه رگرت و پویی، سولتان مه محمود به وه زیزه کهی گوت:

- ئەو پیاوه به منی گوت درۆزن، به لآم من به و حاله شه وه له سه ر ئەوه م جایزه کهی

بده من.

زۆر شه وان شانامه یان له کاتی خه ودا بۆ سولتان مه محمود ده خوینده وه. به لآم ئەو

نا په حه ت ده بوو، ئیژهیی ئازاری ده دا، نازایه تی و پاله وانی و داوین پاکی قاره مانانی

شانامه ده رپه نجانده هیندی پق هه لده ستا وه ختابوو شیت بێ.

له ئەنجامدا دوو زمانی پیاوخرپان کاری خۆی کرد. ئایا ئەوه خواجه حه سه نی میمه ندی

بوو که ئەو کاره دزیوهی کرد و به سولتان مه محمودی گوت: «قوربان! شاعیریکی وا هه ر

ده بی چەند دره می بدریت»، سولتان مه محمودیش بیست هه زار دره می زیو جایزه بۆ

نارد. ئاگری په قی فیردهوسی بلێسه ی سه ند، هه ستی کرد ناپیاوان ده یانه وئیشکینن

به لآم ئەو وهک کۆنه شوورنکی قایم خۆی پاگرت و هه ره سی نه هینا. له توو په یی سولتان

نه ترسا به ماندوویی و پق هه ستاوی چوو هه مام. ته وای دراوه کانی دا به کیسه کیش و

ئاوگر و هه مامچی و له غه زنه یین وه ده رکوت و سه ری خۆی هه لگرت.

ئەو گه وره پیاوه شار به شار پای ده کرد و سیبهری شوومی پیاوه کانی سولتان

مه محمودی به شوینه وه بوو. تا خۆی گه یانده مازهنده ران ئەو مه لبه ندی که زۆر لاپه په ی

شانامه ی پر کردۆته وه.

شه وی تاریک بوو، زهنگی کاروان ده شتی بیدهنگی پر زرینگ کردبوو، فیردهوسی له

مازهنده رانرا به ره و خوراسان ده چۆوه. که گه یشته ده روازه ی (تابران) له رزی و فرمیسکی

گھرمی بھپیشی سپیدا ہاتھ خوار و لہ بن لیواندا گوتی:

- کوا لاوہتی من؟ بۆ کوئی چوون پالہوانہکانی من، هه موو ئاوابوون. ئاسمان بئ
ئەستێرە یە و وجودی من بە تال و بیدەنگە. ئیستا تەمەنم نیزیک هەشتا سالە، هیوام
بە جارێک با بردی.

پۆژی دیکە تێپه‌پیون، سالی تر به‌سه‌رچوون، تا له به‌ره‌به‌یانی سالی ۴۱۱ یا ۴۱۶
ی کۆچیدا، بالنده‌ی زامدار، ئەستێرە‌ی شکاو و ئاوێنە‌ی تۆز گرتوو و هه‌تاوی گیراو،
خراپه‌ و دووپیوی و فیلبازیه‌کانی ئەم جیهانه‌ی لئ ون بوون و مرد. دهنگیک له ئاسمانی
خوراسانه‌وه هات: فیرده‌وسی مرد، خوای شیعر مرد!

یاری پۆژگار ببینن، هه‌ر له‌ و پۆژانه‌دا بوو که سولتان مه‌حمود په‌شیمان بۆوه و
فه‌رمانی دا تا شیست هه‌زار دیناری زێپ بۆ فیرده‌وسی بنێرنه‌ تووس.

ئەمە گالته‌ی دزیوی پۆژگار بوو، زێپه‌کانیان گه‌یاندە به‌ر ده‌رکی فیرده‌وسی کچه‌که‌ی
که له‌ شینی باوکیدا فرمیسکی ده‌پشت و مووی ده‌رنیوه‌ که جایزه‌ی شانامه‌ی چاو پیکه‌وت
وه‌ک شیتان پیکه‌نی و به‌تووپه‌یی گوتی:

- بپۆن، بپۆن نامه‌ردینه، ئەو به‌خششه‌ به‌رنه‌وه‌ خه‌زنه‌ی سولتان، من هه‌رگیز وه‌ری
ناگرم! لئ گه‌رێن با گیانی باوکم له‌ ئاسماناندا هه‌روا به‌رزه‌فێ بئ هه‌روا به‌رزه‌فێ بئ...
به‌رزه‌فێ.

نه و میره له دهس پیسی و ناڼاکی و مالپه رستیدا وینه و هاوتای نه بوو. براهی خوی که تا راده یکه له نیو خه لکدا ناخوښه ویست بوو، دهرکردبوو. برای زور لیکراوی، لیکه و ماوی وه دهرنروا په نای بۆ لیکپه واری دووره دهست و چپ و پری «ناردن» بردبوو. له وی دهگه ل چه ند دوست و ناشنا و لایه نگری خوی ژیا نیکی شاد و نازاد و بی دهردی سه ریان راده یوارد.

ورده ورده توگری ژيانی ساکاری جهنگل بوو، خەم و پەژارەى بەدبختى ديمەنە جوانەکانى خۆپسک دەپه واند . ئاوى سارد و پوون و بىن خەوشى کانياوى دەخواردەوه . هەواى خاويىن و سازگارى زەنوڤراني هەلەدمشت، کارگ و پڤواس و گواردە و شير و پەنير و لۆرک و کەرە و هەنگوڤنى کويستانى لە چيشته چەور و سوڤر و تيزەکانى کۆشک باشتەر بىن دەکەوت . دەرد و دەغەزى دەپه راند و ئازار و نەخخوشى نەدەهشت رۆژ بە رۆژ ژمارەى،

ليټقه و ماو و ده رگراو و پاو نراوى پتر لئ كؤ ده بوونه وه و ده وړى قهوغا تر ده بوو، وه پړه زى زياتر ده شكا و مه ترسى كه مټر ده ما .

ئو ميره ده رگراوه كيژيكي هه بوو، تا حه ز بگه ي نازدار و له بار و وړيا و زانا و وشيار بوو. ئه وه نده گفټ و لغت خوښ و خوږين شيرين بوو كه س نه بوو به دل خوښى نه وئ، نيوى «پوزليندا» بوو.

پوزليندا له وه پوژه وه باوكى بؤ پاراستنى په ناي بردبووه «ناردن» له ماله مامه به دغه پړه كهيدا مابووه . تا ناودهنگ و هاوده مى «سليا» ي كچى مامى بئ. ئه و گلدانه وه هه رچه ند پوژه كانى هه ول سخته و تال و ناخوښ بوو، به لام ئه و جووته كچه زوو توگري يه ك بوون و بوونه دوستى چاك و پاك و گيانى يه كتر.

چيرؤكى ئيمه ليړه وه ده س پئ ده كا، «پوزليندا» پوژيک وهك پوژانئ پيشوو، له بهر په نجه رهى ژوروى «سليا» به وه پړه زى ده ستنى وه بهر چه نه ي هه لدايوو و بيړى له ژيانى پچراو و هه لوه شاهوى خيزانئ خويان ده كرده وه و «سليا» ش به په نجه نه رمؤله كانى دوستانه پړچه خاو و جوانه كانى داده مينا .

له و كاته دا خزمه تكارىكى ئه مير هاته ژور و په يامى ئه ميړى بؤ هيټان و گوتى:
ئيسټا ئه مير دوو پاله وانان به گژ يه كدا ده كا ده فهرموئى ئه گهر وازيان لييه ئه وانيش بيټنه ته ماشا .

له و سهرده مه دا باو بوو كه پاله وانان له پيش چاوى مير و گه وړه گه وړان ژورانبازى بكه ن و ئه وانيش به فيزه وه له سوييان پاره ستن و ئه م كاره دزيوه و ناپياوانه مايه ي پابواردن و سهرگه رمى و دلخوښى په سه نزا ده به ده سه لاته كان بوو. «پوزليندا» و «سليا» ش كه زؤر وه پړه ز و دلته نگ بوون بؤ ته ماشا چوون. به لام به داخه وه ديمه نه كه له باتى وه پړه زيان بشكيټنئ پترى خه مبار كردن. چونكه ديتيان ميتر منداليكى ريوه لئى، باريكه لئى شووش و گشت خه ريكه ئامبازى له نده هورىكى مل ئه ستور و سينگ پان و ديوه زمه يه كى بئ كلک و شاخ و به شان و باهو و بئ پړه ز بئ.

جياوازي ته من، ويك نه چوونى له ش و ئه ندام، نيشانه ي كارامه يى و ئه زمون، ديار و بهر چاو بوو. هه موو كه س ده يتوانى به هاسانى ئه نجامى ئه م به گژيه كدا چوونه نابه رامبه ره خه فته تباره پيش بيټنى بكا. كه چى لاهه كه هيچ نيشانه ي ترسان و بزركان و تيشكانى پيوه ديار نه بوو ده تگوت، ليئى پوون و ئاشكرايه، زال ده بئ و سهرده كه وئ و پووسور ده رده چئ و بزه ي هر له سهر ليوان بوو.

«پوزلیندا» زۆر په شتو و خه مبار بوو، نارام نارام له کورپه که چو پیش، نیگای دلرفین و سحرلوی تن بری. به زمانیکې نهرم و شیرین پتی گوت:

«دس له م کاره مندالانه و شیتانه هه لگره، چونکه هم کابرا زل و زه به لاج و به هیزه له وانه یه نه تهیلن و ژیاڼی لاهوتی تو بخاته مه ترسییه وه».

لاوه نه ناسیاوه که به نه ده به وه گوتی:

«داخی گرانم ناتوانم په ند و ناموژگاری هم که نازداره له گوئی بگرم. من بریاری خوم داوه، به رهنگاری ده بم، نه گهر سرکه وتم شانازییه و نه گهر تیدچاوم، له م دنیا پان و به رینه دا تاقه که سیک نییه دهنکیک فرمیسم بۆ برپژئ!» له حالیکدا چاوی به تاسه وه له چاره پر شهرم و جوانه کانی که که برپیوو گوتی:

«ته نیا ناواتم نه ویه دلسوزی و خه مخوری تو پشتیوان و هاندهرم یی».

زۆره وائی دس پین کرا، «سلیا به ناواته وه بوو لای نه ناسیاو سرکه وئی. پوزلیندا دس به دوعا بوو و ده پاراوه خودا لاهه که له شهرپی هم لوزنده ره بپاریزی. به تاییه تی ترسی جوانه مهرگی نه و پهریشان و هه راسانی کردبوو. تن گه یشتبوو هم لاهه و هک نه و بیکه س و بپه نایه دلته کوتی گرتبوو، بۆ یه که م جار له ژیاڼیدا هه سستی به شتیک له دلی خویدا کردبوو، نه ویش هه سستی نه وین بوو».

به پپچه وانه ی بۆچوونی ته ماشه که ران لای میژ مندال که له بهر کابرای به گهد و گیپال نهک هر خوی له بهر راگرت و چه قی، به لکو به رسینگه ی لئ برپه وه، مه چه که ی لئ نه نگاوت، سر سمته ی دا و باو له سر باوی هینایه. تا کابرا برستی لئ بپا شل بوو و فیلی پین نه ما. نه مجار به هه رندو ده ست به رزی کرده وه و به پقه وه وای له ته ختی هه ردی پاکتیشا که چوار په لی هاویش و له جیی نه بزوت و پشوی لئ بپا.

چه پله پیزان، هوریا کیشان، دهنگی ناهه ریم، ده ست نه پزئ، باوکم ده به رت مرئ، پوی دایک و باوکت سپی بپه رز بۆوه. میر خوی پین پانه گیرا لاهه که ی بانگ کرد و له په سه ن و بنه چه که ی پرسی:

«وه لای داوه کورپه گچکه ی (سیر رولاند بن) م. نه میر چرژا، گرژ بوو، پوی لئ وه رگپرا. باوکی ده ناسی و ده رزانی یه کیک له دوستانی نیزیکی براکه ی بوو».

به لام په لی خۆشه ویستی «پوزلیندا» به رزتر بۆوه و له حالیکدا که له بنه وه ده سستی «سلیا» ی ده گوشه گوتی:

«باوکم باوکی هم کورپه ی زۆر خۆش ده ویست و متمانه ی ته وای پین هه بوو». نه گهر

دهمزانى پۆلەى ئەو پياوچاكەيە بەھىچ بارىك نەمدەھىشت توخوونى ئەو غولە بكەوى.
بەپارەنەو بەئەھ و فرمىسك داوئىم دەگرت و وازم پى دەھىتا.

ھەردووك چوونە لای كۆپەكە كە لە بى مەیلی میر دلای یەشا بوو، ئۆزىيان لاواندەو
و دلخۆشى دایەو. كە ھاتن بۆن «پۆزلىندا» زنجىرىكى لە گەردنى بلوورنى دەھىتا و
لە مستى نا و گوتى:

«ئەم یادگارە پچووكەم لى وەرگەر. من لە مالى دنیا چىدى شك نابەم، دەنا تو بۆيە
دەبووى ديارى ژۆر بەنرخترت پىشكىش بكەم.»

۲

(فرەدرىك) فرەمانرەواى داگىرەكە كە وەفاى «پۆزلىندا»ى دەگەل لاوھە بىنى و
لەلای دىكەوھش باسى چاكى و پاكى و بەبەزەيى و بى ئازارى پى پاگەياندەبوو. بەقەدا چو
و ھاتە سەر ئەوھى برازاكەى لە مالى خۆى دەرکا.

پۆزىك كە دەگەل «سلىا» دانىشتبۆن وەژوور كەوت و بى شەرمانە و ناپىاوانە پى
گوت: ھەر ئىستە دەبى لىرە بۆى! ھەرچى «سلىا» پاراوە و لاوھە و گرىا و دەست و
داوئىنى باوكى بوو سوودى نەبوو. ناچار تكاى لە باوكى كرد مەز! بەدا ئەمشەوھش پىكەوھ
پابوئىن.

شەوئ تەگبىريان كرد و ھاتنە سەر ئەوھ بەجووت پاكەن و خۆبشارنەوھ. بەيانى زو
يەك لە جلى لاوئىكى توند و تۆل و ئەوى دىكى لە بەرگى لادىيىدا بەدەرگى نەئىنى كۆشك
دەريازبۆن و بەناشارەزايى پەويان لە جەنگەلى «ئاردن» كرد.

ھىچ كام نەياندەزانى چىيان بەسەردى و پۆزگار چ بۆسەيەكى بۆ ناوئەوھ. پىياز ناديار
و دواپۆژون بوو. تەنيا ئامانجيان ئەوھبوو. پىگای دور و درىژ بېن و زو خۆبگەيەننە
لىرى «ئاردن» كە بەشكو میر لە وئندەرى بدۆزەوھ ژيانى تارىك و تنووك و سارد و
سپريان لەبەر تىشكى بەتىن و لاواندەوھى ئەودا گەرم و پەوناك بىتەوھ.

«پۆزلىندا» بەجلى پىاوانە و «سلىا» لە بەرگى كىزىكى لادىيىدا بەئۆ سەدان پىيواردا
تپەپىن و كەس نەيناسىن. كاتى پۆژئاوا بوو لە يەكەم ھەسانەوھدا چونكە خشل و دراوى
ئۆزىيان پى بوو توانىيان ژوورى پاك و خاوين بگرن و خواردنى باش بخۆن و پاھت
بنوون.

«تورلاندو» گچکترین و لاوترین کوپی «سیر پولاند» بوو. هر له سهره تاي ژيانه وه پوژگار زههری ناکامی له جامی کردبوو، هیشتا زاروکیکی پچوک بوو که باوکی هه میشه به جیی هیشتبوو و چاره نویسی به برا گه وره که ی «ئلیور» نه سپارد بوو. «ئلیور» لویکی سووک و خوش پاپویر و له خوبایی بوو. به پیچه وانه ی وه سیه تی باوکی هیچ ناگای له برا که ی نه بوو و باشی پی نه گه یاند. «تورلاندو» ده گه ل ناوالی گه پوک و سووکه له و خوپی و هیچ و پوچ گه وره بوو. به لام چونکه بو خوی چاک و دلپاک بوو به بیکاره و دهسته وه ستان دهر نه چوو، باش پیگه یشت. لویکی بویر و نه ترس و به هیزی لی دهرهات. نه وه ههستی ئیره یی و بیزاری کاکی بزواند و خریک بوو به هر جوریک بین سهری له ناخی پوکا و له نیوی به ری.

به م مه بسته شوومه هانی ده دا به رهنکاری پاله وانانی به هیژ و بی پزا بیی به لکو به دهس نه وان بچی. به لام به خته وه رانه هه موو جارئ زال ده بوو و نه وانی ده شکاند و ده به زاند. که له م کاره ناھومید بوو، شه ویکی ژووری نووستنی ناگر تی به ردا که به هه زار زه حمت و ناری عه لی پزگاری هات.

«ئادام» کۆنه خزمه تکاری باوکی که به شی توری ته مانی له خزمه تی نه م به نه ماله دا بر دبووه سهر، له م پازه ی گه یاند و واداری کرد پیش نه وه ی نه خشه ناپاکه کانی کاکی جی بگن، پابکا و خوی دهر باز بکا و ولات به جی بیلی. چونکه ده یزانی چ شک نابا و هیچ دراوی نییه، پاشه که وتی چه ند ساله ی خوی دایه و بو خوشی په گه لی که وت.

که گه یشته جهنگه لی «ئاردن» پیره پیای که نه فت و زورھان له پی که وت، «تورلاندو» نه وی له بن سیبه ری داریک دانا و بو خوی به باریکه رییه کی لیژه و اردا پویش تا گه یشته جیگایه ک که میر و دۆستانی خه ریکی خواردن بوون. شیر ی له کالان دهر کیشا که به ژوری خواردنیان لی بستینی، به لام میر فه رمووی دا و به پوو خوشی گوتی:

«وهره ده گه لمان بخو».

«تورلاندو» له کاری خوی په ژیوان بووه و داوای لیبوردنی کرد، پاشان سه رگوزشته ی خوی بو گپراوه و گوتی: «ناوی (تورلاندو) و کوپی چوکی (سیر رولاند)».

میر که بیره وه ری ژور خوشی له دۆستایه تی باوکی هه بوو گه لیکی به خیره اتن کرد و له ناسینی نه و ژور شاد بوو ناردی پیره پیاهه که شیان هینا و له ژیر بالی خوی گرتن.

هیشتا چه وتوویک به سەر ژیاڤی «پۆزلیندا» و «سلیا» له جهنگه‌دا پانه‌بردبوو، پۆژێک «پۆزلیندا» به‌ن پیره‌ دارێکدا تیپه‌پی و دیتی ناوی ئه‌و له‌ به‌ژنی داریکی هه‌لکه‌ندراوه‌. به‌لایه‌وه‌ سه‌یر بوو...

هه‌روا ده‌گه‌پا و تهماشای کرد ناوی به‌دارێکی دیکه‌وش هه‌یه، هه‌رچی سه‌ری هه‌تا و برد بۆی نه‌چۆوه سه‌ر یه‌ک ئه‌وه چیه‌ی؟ ناخه‌ری هاته سه‌ر ئه‌وه‌ی له‌م لێزه‌واره‌دا فریشته‌یه‌کی ئه‌فسانه‌یه‌ی هه‌یه‌ی که هاوناوی ئه‌و بێ له‌و خه‌یاڵه‌دا بوو کو‌تو‌په‌ تووشی لاویک هات که خه‌ریکی پا‌و بوو، که باشی تێپاما «ئورلاندو»ی ناسیه‌وه، دلی که‌وته لێدان و په‌نگی بزرکا، لێی نیزیک بووه‌وه و گوته‌:

«ناوت چیه؟»

گوتی: «ئورلاندو»

نەویش نەوینیکی شورت و گۆم و ئاواتیکی بابردەلەیی لەرپەنگ و پەویی نەودا بەدی کرد و گۆتی:

«ئەدى تو ناوت چىيە؟»

«کانیمد»

پێکەوه گەپان «ئورلاندو» بۆی گێژپاوه که چۆن جاریکی لهو پەڕی ناھومیدیدا لەکاتی ملانەدا کچیکی جوانچاک و دلپاک ھومیدی وەبەر ناوھ و شیت و شەیدا و گێژویدی خۆی کردووه لەو دەمەوھ لە بیرى نەکردووھ و ھەمیشە گۆرانى پڕ سۆزى پێ ھەلەلەئى و ناوى لە دارى جەنگەل ھەلەلەکەنئى. «پۆزلیندا» وەختا بوو لە ھۆش بچى و خۆى لە ئامیزى باوئى. بەلام خودای ئەقل تێى پاخوپی، جارێ وەختى خو ناساندن نییە، چاکى تاقى بکەوھ و بزانە پادەى وەفادارى و فیداکاری چەندە؟ گوئى:

«من نهک (پوزلیندا) دهناسم، به لکو خزمایه تیشم دهگل هیه. وا چاکه هه رچی له دلت هیه به بۆ منی هه لژیژی تا هه مووی پین رایگه یه نم.»

«نورلاندو» هه‌موو پۆڤی ده‌چوو ه‌کن دۆسته تازه‌کە‌ی و وێکپا ده‌چوو نه‌یو دار و ده‌وه‌ن و گول و گولزار و ته‌نیشته‌ کانیاو و جۆبار و خه‌می دل‌ی خۆیان ده‌ره‌وانده‌.

بهره به یانیتی زوو تازه گزنگ که وتیجو. که «نورلاندو» هستا و بهره و دیداری دؤسته که ی پؤیشت. ته ماشای کرد کابرایک له سهر چه قی ریگا راکشاه و خرب خوی

لئ که وئووه . تیی فکری و برا گه وره که ی «ئلیور» ی ناسپییه وه . پئی سهیر بوو نه و
فیلباز و ترسنوکه لیژه ده بینن؟ نه و زور له وه نازاتر و پتاوتر بوو که توژ له دوژمنی
خه والوو و بئ دهسه لات بستیننیه وه . به لام به بیزاری لئی لادا و پووی وه گپرا و خهریک
بوو تیپه پئی و بپوا و ته ماشای کرد ماریکی شینی نه نگیی وه ک دودانه دۆ، ملی قهف
کردووه و گه زاره ی ده رکیشاوه و ده هاژینن و به ره و نه و ده خوشن . ههستی ئینسانی و
خوینی برابه تی هه موو پق و قینی له بیر برده وه، شیر ی هه لکیشا و پای کرده ماری، له پر
نه پهی دپله شیریکی سهر تووتکان جهنگه لی له رزاندوه وه، نه و دهسته پاچه نه بوو، له پیشدا
ماره که ی به زه بریکی دوو له ت کرد و پاشان به گژ شیردا هات . شه پکی خویناوی پووی
دا، شیر ی تووپه په لاماری دایه . نه ویش دای نه نواند، وه بهر شیرانی دا و شیرزه ی کرد .
شیری پق هه ستاوی بریندار نامبازی بوو و به چنگاله تیژه کانی لایه کی شانی تا په نجی
دادپئی، به لام نووکی شیر ی نه ویش جهرگ و پیخو له ی شیر ی وه ده شتی خست و خستی
و حه یاتی په شی لئ بری .

«ئلیور» که نه و دیمه نه ی دی نه سرینی په شیمانی به چاواندا هاته خوار . نه و نه ده
به خوی داشکاوه و شهرمه زار بووه که خوی خسته سهر پئی براکه ی و داوای کوشتن یا
بوردن لئ کرد . «ئورلاندو» که دلکی پاک و بیرکی پووناک و خاوینی بوو له باوه شی
گرت و پابردووی له بیر برده وه و به خشی . به لام خوینرپی باسک و ماندوویی برستی
لئ بریبوو، نیشانه ی مه نزی دۆسته کانی پئ گوت . نه ویش له کو لی کرد و بر دیه وه ماله
«پوزلیندا» و کاره ساته که ی سه ره له بهر به ته واوی گپراوه . «سلیا» و «ئلیور» خهریکی
برژاندنه وه ی باسکی و حه ساندنه وه ی گفتو کو ی له شی بوون «ئورلاندو» شهرمه زار بوو که
بۆ نه و نه ده شه که ته . «سلیا» به پیکه نینه وه گوتی :

«پیت وایه ده گه ل بیچوووه پشیله گه مه ت کردووه، هه تیوا! تو دپله شیر ی سهر تووتکان ت
کوشتوو» له م حاله دا «ئلیور» چاوی له چاوه جوانه کانی «سلیا» نه ده ترووکاند .
دیاریوو «سلیا» ش بئ مه یل نه بوو و جار جار به ناز په نجی «ئلیور» ی ده کوشی و وه لامی
داخوازییه کانی ده داوه «پوزلیندا» پاش تار یک گوتی :

«ئورلاندو بیننه لای من با شترم ناگا لئ ده بین، به لام باسی په ریشانی منی بۆ
مه که» .

ئلیور که دل و دینی له پیناوی نه وینی نه م کیژه نابوو به په له هاته وه لای «ئورلاندو»
و نه وی له پازی خوی ناگادار کرد و گوتی :

«لەخودى دەۋى (سلىيا) بېتە ژنى ئەۋ».

ئورلاندو بىزەيەكى ھاتە سەر لىۋان و گوتى:

«بىچۇ لاي و ھەموو قەسەي خۇتى بۇ بگىرەۋە . نازانى ئىستا تەنيايە و «كانىمد» دېتە لاي من»

دو دلدەر كە بەرۋالەت دوو دۇستى گيانى گيانى بوون بەتەن مانەۋە . «ئورلاندو» باسى ئەۋىنى «ئلىور» و «سلىيا»ى گىرپاۋە . پاشان گوتى:

«خۇزگە و ھەزار خۇزگە ئىستا پوزلىنداى خۇشەۋىستى منىش لىرە دەبوو» .

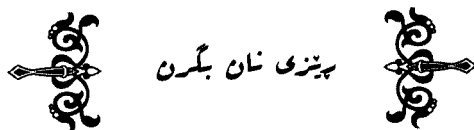
«پوزلىندا» پىكەنى و گوتى:

«ھىواب مەبە سۆزى جوانترىن بەرگى خۇت لەبەر بكا، ۋەرە بىكەى مىر . ناردوۋە خۇشەۋىستەكەت بىن تكاى لىن دەكەم بېتە پەزا و شووت پىن بكا» .

سۆزى ميوئادارىكى باش و جوان لە بىكەى پاراۋە، مىر، ئلىور «ئورلاندو» و ئەۋانى دىكە چاۋەتۇر بوون . لە پىر دوو كچى جوان و چەلەنگ بەجلى خۇلاتىيەۋە دەس لە نىۋ دەستى يەكتەر دەرەكەۋتن .

«پوزلىندا» خۇى بەسەر پىلاۋى باۋكى دادا و تكاى لىن كىر ئىزن بىدا مىرد بە «ئورلاندو» بكا، مىر لە خۇشى دىدارى كچەكەى ۋەختا بوو بال بگىر، دەستى دوو تۇ بوۋكانى لە دەستى تازە زاۋا نا .

لەۋلاشەۋە مىرى داگىرەكە تەنەت كچەكەى خۇشى لە دەستانى پاى كىرەبوو . بەرى شەپۇلى توۋپەيى خەلكى نەگرت و پەناى بۇ دەير برد، مىرى پىشۋو سەرلەنۇئ چۆۋە سەر جىگەى خۇى .

پیاویکی بالا بهرز، موو کهژ و چاو کال بوو، نموونه‌ی پیاویکی ئالمانی، پزیشک بوو، زۆر هیدی و له‌سه‌رخو بوو، نیشانه‌ی ئەندامه‌تی حیزبی به‌یه‌خه‌یه‌وه ده‌دره‌وشاوه .
پۆژیک به‌میوانی هاته مالی ئیمه له کاتی خواردندا ورکه نانیکێ زۆر وردی لێ کهوت به‌سه‌ر سوپمانه‌وه دیتم داهاته‌وه و هه‌لی گرتوه و پیش ئه‌وه‌ی من چ بلیتم خستیه زاریه‌وه .

ئه‌گه‌ر جاران کاریکی ئه‌وتۆم به‌ئێرانییه‌که‌وه دیبا که له هه‌موو ته‌مه‌نیدا نان و خواردنی به‌نیعمه‌تیکێ ئاسمانی زانیوه و پیزی لێ گرتوه‌وه، زۆرم به‌لاوه سه‌یر نه‌ده‌بوو، بۆچی ئێستاش خۆم ئه‌گه‌ر له کۆلان و پێیاز تووشی ورکه نانیک بم که فپێ دراوه یا وه‌ریوه، هه‌لی ناگره‌وه و فووی لێ ناکه‌م و له کۆنه دیواریکی پا ناکه‌م؟ تا نه‌بیته پێخوست . به‌لام ئه‌و دوکتۆره ئالمانیه‌یه که هه‌میشه تیر و ته‌سه‌ل بووه و له ئێروو و خۆشیدا ژیاوه . بۆ وای کرد؟ بیر کردنه‌وه که‌م بوو به‌پرسیار و گوتم:

«بۆچی ئه‌م ورکه‌ت که په‌نگبێ پیسیش بووبێ خوارد؟»

بزه‌یه‌کی هاتێ به‌لام بزکا و نیگای تاریکی و په‌ژاره‌ی لێ باری . پاش تاویک پامان گوتی: «ده‌زانم خواردمه‌نی هه‌یه و ده‌زانم ئێستا له زۆر ولاتان گه‌لیک شت وه‌گیر ده‌که‌وی و ته‌نانه‌ت له هیندیك مالان به‌پێی فیلانه . ئیمه‌ش لێره له ئیروودا ده‌ژین، به‌لام

من مهرم کردوه هه تا ماوم هه رگیز هیچ خوارده مه نییک فری نه دم و خه سار نه که م». دوايه ئەم سەرگوزەشتەى بۆ گێڕامه وه:

«لاو بووم تازه له زانستگه‌ى پزىشكيدا دهستم به‌خوێندن كردبوو، يه‌كێك له‌ دۆستانى كۆنم دۆزيبه‌وه كه له‌ منداڵيبه‌وه ئاشنا بووين. ده‌گه‌ڵ خۆى بردمه‌ كۆپى لاوانى كۆمونيست نه‌گه‌رچى ده‌ترسام به‌لام چالاكى و هه‌لسووڤرانى ئەم لاوانه سهرنجى پاكيشام و ويستم به‌م ئاگره‌ى له‌ ده‌روونى ئەواندا بلێسه‌ى گرتبوو خۆم ببووزينمه‌وه و نه‌ك هه‌ر خۆم گه‌رم كه‌مه‌وه به‌لكو گرێك له‌ ده‌روونى خۆم هه‌لگيرسينم.

ئەو ديوه‌زمه‌م ناخۆش ده‌ويست كه‌ ورده‌ ورده‌ سيبه‌رى شوومى به‌سەر ولاندا كيشابوو و هه‌موو كه‌لێن و قوژينى ته‌نبوو. ئەم لاوانه ده‌يانويست ده‌گژ ئەو پاچن. كه‌م كه‌م له‌وان نيزيكتر ده‌بوومه‌وه و ئەو تاعوونه‌ په‌شه‌م كه‌ بریتى له‌ هيتله‌ر و حيزبى نازى بوو، باشتري ده‌ناسى و له‌ جاران پتر بق و قينم لێ هه‌لده‌گرت و تێ ده‌گه‌يشتم چ تارمايبه‌كى په‌ش و به‌سام و مۆته‌يه‌كى خوێنمژ هه‌په‌شه‌مان لێ ده‌كا و چ چاره‌نووسى كى شووم و دژبومان له‌ پيشدايه‌ و دواپۆژى كى چن پې مه‌ترسى چاوه‌پوانمان ده‌كا.

ژيان و كار منى له‌م لاوانه هه‌لبېرى، ترس واى هه‌موو كه‌س داگرتبوو كه‌ من نه‌متوانى دۆستانى خۆم بدۆزمه‌وه. ئەوه‌نده‌ى پێ نه‌چوو شه‌پ هه‌لگيرسا و منيش كه‌ ئيتير پزىشك بووم ناردرامه‌ جبه‌ه. ده‌پۆشستين و پيمان له‌هه‌ر جيبه‌ك ده‌نا. چاره‌په‌شى، مالدۆيرانى، برسايه‌تى و ئازار و جه‌زه‌به‌ و ئاگر و سووتمان و كيم و خوین و نه‌خۆشى و مه‌رگمان ده‌گه‌ڵ خۆمان ده‌برد. من به‌تاقى ته‌نێ له‌نيۆ ئەو هه‌موو ئەفسه‌ر و سه‌ربازانه‌دا كه‌ به‌كرده‌وه‌ى خويان ده‌نازين، خه‌فه‌تم ده‌خوارد. ته‌نيا كارێكى نه‌ختيک باش كه‌ له‌ ده‌ستم ده‌هات ئەوه‌بوو به‌نه‌يتنى يارمه‌تى گرتوه‌كان بده‌م. يا ئەو كه‌سانه‌ى به‌زۆرى و به‌بيگار خزمه‌تى خۆمان پێ ده‌کردن ئازار نه‌ده‌م و پارووه‌ نانێك يا تۆزه‌ ده‌رمانيكيان به‌دزى و فزى بده‌م.

زۆر زوو گه‌يشتينه‌ ولاتى پان و به‌رينى شووره‌وى، له‌وێ جارى وا بوو چه‌ند مانگ له‌ جیگایه‌ك ده‌ماينه‌وه، من خه‌ريك بووم له‌ فه‌رمانده‌كه‌م نيزيک بېمه‌وه. تا له‌ سايه‌ى دۆستايه‌تى ئەودا ئازارى پترم هه‌بێ و بتوانم خواردن و ده‌رمان بده‌م به‌و ژن و كچانه‌ى خزمه‌تمان ده‌كه‌ن و ئەوه‌شم بۆ كرا. ئيتير هه‌مويان خويان به‌و كارى من گرتبوو جاروبار سه‌ريان داويشته‌ سه‌رم پييان ده‌گوتم دلته‌پ، جارى واش بوو ناويان ده‌نام دوكتۆرى سوور. منيش به‌كاوه‌خۆ كارى خۆم ده‌کرد و گویم به‌و گالته‌ و گه‌پانه‌ نه‌ده‌بزوت. چونكه‌ كارم

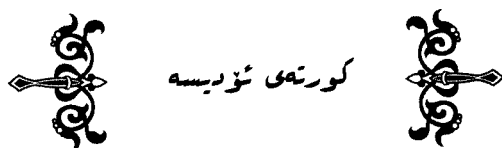
باش ده کرد و له کارکردنم پازی بوون نه فسه ره به رزه کان ده گه لم دؤست بوون. منیش ناگام له دزی و ده سپیسی نه وان بوو، بویه که س ویم نه ده پست و نازاری نه ده دام و دؤسیه ی بؤ دروست نه کردم. ده نا شوقار و دووزمان و جاسوس یه کجار زؤر بوون ورده ورده زمانی پووسی فیژیوم.

«پۆژیک یه کیک له و کچانه ی ده مناسی به په شوکاوی و سه رلیشیاوی لیم وه ژور که وت و گوتی: دوکتور ده ستم به داوینت نه گره ده توانی یاریده م بده. گوتم چ قه وماوه؟ چ کاریک له ده س من دئ؟ گوتی: دایک و باوکم سه ریان دیشی و زؤر سه خله تن و ئیمه نازانین چ بکه یین و چمان له ده س نایه، ماله که یان به په نا مالی ئیمه وه بوو. کاره کانم ته واو کرد و ده گه لی چوم برپک ده رمانیشم برد. باش ده مزانی ئم ژانه سه ره له برسانه، چوینه نیو مالیک ئیتر چی تیدا نه مابوو چن سپیال، چن ته خته ی له ت و په ت چن د قاپه شکار و کزنه سه ماوهریک و چادانیکی گاوکراو و چن پیاله نه بی، خانوویه کی بچوک بوو که شه پی شووم و ئیمه ی داگیرکره بئ په حم گه سکان لئ دابوو. له ته نیشت ته دندور پیرژن و پیره پیاویکی نیوه زیندوو تخیل ببوون. له پوخساری نه واندا ته نیا دوو چاوی پوچوو بریسه کیان ده دا. به په نا یه که وه پاکشابوون. وه ک مردووان زهره هه لگه رابوون. بئ هیژ و له پ و لاواز بوون، نه یانده ده توانی قسه بکه ن یا ببزوون. دوو سن زاروکی په شوپووت و کز و مرده لوخه به ترسه وه ته ماشای منیان ده کرد. ته ماشام کردن پرسیم: چن د پوژه چییان نه خواربووه؟ کچه که به کولی گریان وه گوتی: حه و ته یه که زه وادیان نه برپوه، به نیگه رانییه وه گوتم: چما چتان نه بوو؟ بؤ زووتر به منت نه ده گوت؟ من نه وشه و له به شی خوم شتیکت ده ده من ده رخواردیان بده.

کچه که گوتی: دوکتور تو زؤر دل سوژی، به لام هه رچی ده که م ئم دووانه هیچ ناخون ته نیا جار جاره چۆپک ئاو نه بی. نووژه ی پیرژنه که م گوتی لئ بوو چومه سه رینی تا باستر، گوتی لئ بئ. ده یگوت ئیمه به شی خومان ژیاوین نابئ پاروو له زاری ئم زاروکانه بگپینه وه. هه رچی هه بئ با نه وان ببخون، تا بژین، تا گه وره بئ تا پوژی خوشتر ببینن دایکه بیده نگ بوو، دیتم نه و دوو پیره فیداکارانه ده سستی یه کترین گرتووه و چاویان لیک ناوه، ده تگوت به م کرده وه دلی یه که ده ده نه وه و پیشی ناله ی خویان ده گرن. نه وکم گیرابوو، زمانم له بئند چوو بوو، له به رامبه ر ئم هه موو خوپاگری و پیداکرییه دا چم بئ نه بوو بیلیم. نه وان به گیان و دل به پیر مه رگه وه ده چوون. چن د حه بی ئیسپرینم دانئ تا که میک ژانه سه ره که یان که م بیته وه. ته نیا ئاواتم نه وه بوو وه ک ئالمانییه ک بئ پتسمه ی ده رکی ئم ماله خاپووره ماچ بکه م و له راست ئم هه موو زییک و غیره ته دا چوک داده م،

به‌لام به‌داخه وه هه‌ر ئه‌وه‌نده‌م توانی له‌به‌ر ئه‌واندا که ئیتر نه‌مابوون سه‌ردانوینم.
له‌و پۆژه وه مه‌رجم کردووه خوارده‌مه‌نی هه‌رچی بێ نرخیش بێ زایه نه‌که‌م و تا
هه‌م له‌سه‌ر مه‌رجی خۆم پاده‌وه‌ستم. من له‌ نیزیکه‌وه به‌لێ زۆر له‌ نیزیکه‌وه دیوه‌زمه‌ی
برسایه‌تیم دیوه‌.

ھومیر

شاری نه سستم و شووره داری «تروادا» پاش گه لیک قه لاداری و دهسته وه کهری و بهرگری و شه پ و کیش و خوینپرژئی و قات و قهری به دهس ده گیرئ و به جاریکی تهخت و خاپور ده کړئ.

هیرشبه رانی کولنه دهر، پال و انان و مەردانی گه مارو دهر و دلاوه رانی نه به ز، سرخو ش له باده ی زال بوون و نازایه تی ده گه پرینه وه بۆ نئو مال و مندال و که سوکار و خاووخی زانی خو یان.

له م نئو هدا ته نیا «تولیس» ی که لله پرق، سهریزئو و چاونه ترسی پاتشای «ئاتاک» له ترسی هه پره شه ی «نپتۆن» خوی دهریا یان هه لوه دا و ناوړه ده بی. «پنلوپ» ژنه جوانه کە ی و (تلماک) پۆله تاقانه کە ی هه ر چاوه پروان و چ سهر و سوړا غی نییه. سال و مانگ تیپه پین و نه و هه ربئ سهروشوینه. دوژمنانی «تولیس» و گیرۆده کانی نه وینی «پنلوپ» دهره تیان هیناوه و مرخیان له و نازداره شوخ و شەنگه و له و ژنه جوان و چه له نکه خوش کردوه و هه ریه که خه ریکن به فیالیک نه م ژنه پاک و خاوینه به دهس بگرن. به لام «پنلوپ» ژیرانه هه ر کامه ی به چه شنئ ته فره دها و بۆ گه رانه وه ی میرده کە ی پۆژ نه ژمیری دها. له لایه کی دیکه وه به یارمه تی «مینروا» خوی نه قل، کورپه کە ی وه دوی شووه کە ی خستوه گژاوی توند و تیژ و بی به زه بی دهریا جاریکی دیکه ش په لاماری شیتانه ی برده سهر که شتی سهرگه ردان و بی په نای «تولیس» و پیش نه وه ی که شتییه وانه کانی وه خو که ون و

چاره يهك بدۆزنه وه . كه شتيه كه يان له بهستيني «ئوژيژى» له قور ده نيشى ئهم دورگه بنكهى ژنه جادووكه رىڤى نۆز جوان بوو كه ناوى «كاليسپو» بوو . ههر له يه كه م نىگادا دلى چوه سهر «ئوليس» و ويسى ده ستى ده گه ل تىكه ل بكا و ده گه لى بمى نيتته وه . به لام سهردارى مه زن دلى له چىگايه كى دىكه بوو . ئاواتى گه پانه وه بۆ نيشتمان و زىدى خوشه ويست و ديدارى ژنه وه فاداره كهى و پۆله نازداره كهى ده يتوانده وه . بۆيه هيج پوى نه دايه و خوى تى نه گه ياند . جادووكه ريش به پق داجوو و سوپىدى خوارد تا مابى له دورگه دا زىندانى و ده سبه سهرى بكا .

«ئوليس» ماوهى هه شت سال له م دورگه دا ده سبه سهر بوو . پۆژانه له كه نار ده رىا له سهر گاشه به ردىكى داده نيشت و فرمىسكى هه لده پرشت و به خه مناكى له ئاسۆ پاده ما . په ريشانى و ليقه وماوى گه يىبووه پاده يهك كه خودايان هه موو به زه ييان پيدا ده هات به لام «نپتۆن» خوى دلره ق و پق نه ستورى ده رىا ، بلىسهى قينى دانه ده مركاوه . ئاخه ئه و چۆن له كه سىكى ياخى و سه ركيش و نه ترس ده بووى كه خوى له و به كه متر نه ده زانى ؟

پۆژى «مىنرو» خوداى ئه قل پى زانى كه «نپتۆن» سه فه رىكى دور و درىژى له پيشدايه و وا زوو ناگه پىته وه به هه لى زانى و ئوليسى سوارى ته خته يهك كرد و ناردى وه بۆ ولاتى خوى . به لام بۆ به دبەختى نپتۆن نه و نه دى پى نه چوو و گه پايه وه كه ئه وهى دى چاوى چووه پشتى سهر . يهك به خوى نه پاندى و فه رمانى به گه واله هه وران دا . پال وىك بدن و شۆرابه به ر بده نه وه و يارمه تيش له په شه با و گىژه لووكه وه ريگن . به م جۆره فه رته نه يه كى نايه وه كه به چاوترووكانىك ته ختهى ئوليسى چاره په شى تىكوپىك شكاند و ورد و خاش كرد . ئوليسى بىچاره كه وته نىو نىرينهى ده رىاى بى ئامان و وه په له قازه كه وت . به لام له م جهنگه لدا (نىنۆ) په رى ده رىايى به چاوى ئه نگاوت و زگى پى سووتا و تىتۆلىكى له پوپۆشه كهى خوى دپاند و بۆى هاويشت و گوتى :

«له نىۆقه دى خۆتى ببه سته ده تگه يه نمه وشكاى»

ئوليس كه له سه ره مه رگدا بوو به قسهى كرد . به لام بوورايه وه و ئاگاي له خۆ بپا . كاتى وه خۆ هاته وه خوى له به ستىنى دوپگهى (فىناس) دى .

ئهمشه وه «نازىكا» كچى فه رمانپه وای (فىناس) خوى خويانى خۆيانى له خه و بىنى :
كه فه رمانى پى دا به يانى زوو هه سى جلى باوك و براكانى به رى له ده رىا بشوا .
به يانى زوو دايكى چىشتىكى باشى دروست كرد و گۆزه يه كى شه رابى كۆن و ده فره كى پر

زهیتوونی دایه و خزمه‌تکاری ده‌گه‌ل ناردن بۆ لیواری ده‌ریا .

کیژده‌کان تازه له‌سه‌رده‌می که‌ناری ده‌ریا ده‌ستیان به‌یاری و گالته و گه‌پ کردبوو. که دیتیان که‌له‌پیاویکی به‌شان و باهو و به‌دار و بار و که‌له‌گه‌ت، به‌لام شپ‌زه و خویناوی و بریندار له‌بن گابه‌ردیک هاته‌ ده‌ر. خزمه‌تکاره‌کان که‌ چاویان پئ که‌وت ترسان، زیپاندیان و هه‌لاتن. نه‌مما نازیکا نازایانه به‌پیرییه‌وه چوو و ماندوو نه‌بوونی لئ کرد ئولیس که‌ له‌به‌ر بئ هیزی و شه‌که‌تی و برسیایه‌تی توانی نه‌ما‌بوو. به‌سه‌ره‌اتی خۆی به‌کورتی بۆ گێپ‌راوه . نازیکا، نان و چیشته و شه‌رابی بۆ دانا. تا تیر و پری خوارد و ئاهیکی هاته‌وه به‌ر. نه‌مجار پیلی گرت و بردیه‌ کن باوکی «ئالینوس» فه‌رمانه‌روای دلپاک و پیر و زوپهان پيشوازیکي گه‌رم و به‌خیره‌هاتنیکي زۆری لئ کرد و له‌ حال و نه‌حوالی پرسى. ئولیس پاش پوژیک حه‌سانه‌وه سه‌رگورشته‌ی خۆی وا بۆ گێپ‌راوه :

(من ناوم ئولیس کوپی «لائیرتیس» پاتشای ئیتاکم له‌ سه‌رانسه‌ری یۆناندا که‌سێ نه‌بوو ناویانگی منی نه‌بیستبێ و داستانی نازایه‌تی و نه‌به‌زی و تاريفی هیزی باهوێ منی نه‌زانیبێ. شه‌وره‌تی دلیری و بویری من له‌ دنیا‌دا نه‌ما و گه‌یشته‌ حه‌وت ته‌به‌قه‌ی ئاسمان. بۆیه‌ خودایان لیم توو‌په‌ بوون و تووشی نه‌وه‌موو به‌لایانه‌یان کردم. نه‌یان‌ه‌یشته‌ بگه‌پیمه‌وه‌ زێد و نیشتمان و نیومال و خیزانی خۆم.

کاتی‌ک که‌ماروێ تروادا دوا‌یی هات. من له‌شه‌که‌ه‌ی خۆم گێپ‌راوه‌ و پووم له‌ ولاتی خۆم کرده‌وه. به‌لام هه‌ر له‌یه‌که‌م پوژدا ده‌ریا به‌گژماندا هات. چوار شه‌و و پوژ ئیمه‌ی وه‌ک زله‌ کایه‌ک خسته‌ به‌ر شه‌پۆله‌ بئ نامانه‌کانی خۆی. پوژی پێنجه‌م شه‌پۆله‌کان هی‌وربوونه‌وه . خۆمان گه‌يانده‌ دو‌پ‌گه‌یه‌ک که‌ ئی هۆزی «سیکۆن» بوو له‌ پێشدا ئیمه‌ هی‌ر‌شمان برده‌ سه‌ر نه‌وه‌ هۆزه‌ وه‌حشییه‌ و تالان و ده‌سکه‌وتنیکي باشمان وه‌گیره‌وت. به‌لام به‌یانی کوپه‌ کوپه‌ی هۆزه‌که‌ لی‌مان وه‌خۆ که‌وتن و کوشتاریکی باشیان لئ کردین و به‌زه‌حمه‌ت خۆمان پزگار کرد.

کاتی‌ک که‌شتی ئیمه‌ که‌وته‌پێ هه‌وا نه‌رم و خۆش بوو و هه‌تاوی به‌تین و گه‌رم تیشکی زێپین و جوانی خۆی به‌سه‌ر ده‌ریای شین و هیمندا پلاو ده‌کرده‌وه‌ و چاو له‌ دیتی تیر نه‌ده‌بوو. به‌لام نه‌وه‌نده‌ پئ نه‌چوو هه‌وا ئالۆز و تووش بوو. با و توفان و گه‌رده‌لول، گێژنه‌یان نایه‌وه‌ . پاش تو پوژ خه‌بات و به‌ره‌نگاری نازایانه‌ له‌ به‌ستینی دو‌پ‌گه‌ی «کنار خۆران» له‌نگه‌رمان گرت. له‌م دو‌پ‌گه‌دا هۆزی «کنار خۆران» ده‌ژین. به‌شیکی ئیمه‌ دابه‌زین و چوونه‌ ئاوه‌دانی به‌شکم نان و ئاوێک په‌یدا بکه‌ن. نه‌وان له‌وینده‌ری به‌خواردنی

میوه‌یه‌کی شیرین که پێی ده‌لێن «کنار» سه‌رخۆش و گێژ و وێژ بوون و له‌بیره‌خه‌و پاجوون و هێزی وه‌یان نه‌ما له‌ جیگای خۆیان ببزوون. به‌زۆره‌ملێ و پالێه‌ستۆ هه‌رچۆنیک بوو گه‌یانده‌ماننه‌وه‌ که‌شتی و به‌په‌له‌ دوورکه‌وتینه‌وه‌ نه‌وه‌ک فیزی خواردنی ئه‌م میوه‌ بێن و هه‌تا ده‌مرین له‌وێنده‌ری دایکوتین.

سه‌فه‌ری ئێمه‌ له‌ ده‌ریای توفانیدا هه‌روا درێژه‌ی بوو تا گه‌یشتی نه‌ ولاتی «سکلۆپ» یا سه‌ره‌زه‌مینێ غولانی یه‌کچاو. له‌نگه‌رمان گرت و ده‌گه‌ڵ دوازه‌ هاوێی بۆ په‌یداکردنی تیشووی پێگا به‌پکه‌ و هه‌ورازه‌کاندا هه‌لگیر. له‌وێ تووشی نه‌شکه‌وتیکی زۆر گه‌وره‌ بووین. که‌ به‌رێژ، مه‌شکه‌شیر، پێسته‌ په‌نیر، خیه‌گه‌ پوونی لێ داندرا‌بوون. له‌ خۆشیان شاگه‌شه‌ بووین و هه‌له‌په‌ین و چاوه‌پێی خاوه‌ن مالێ ده‌وله‌مه‌ند بووین. تا بگه‌یته‌وه‌ و نازووخه‌یه‌کی زۆری لێ وه‌رگیر.

که‌ زه‌رده‌ په‌پی و پۆژ ئاوابوو پیاویکی زل و زه‌به‌لاح و خوینتال و دزیو که‌ ته‌نیا چاویکی له‌ نیوچاوان بوو. ده‌گه‌ڵ گارانیکی مه‌پ گه‌پایه‌وه‌ نه‌شکه‌وت. په‌زه‌کان هه‌موویان له‌ خۆی قه‌له‌وتر بوون که‌ چاوی پێمان که‌وت و به‌ده‌نگیکی وه‌ک هه‌وره‌ تریشقه‌ که‌ هه‌موو ئه‌ندامانی له‌شمانی له‌رزاند گوتی: ئه‌ی بێگانه‌ کێ؟ له‌ کوێه‌ هاتوون؟ لێره‌ چ ده‌که‌ن؟ ئێمه‌ له‌سه‌ره‌خۆ وه‌لامان داوه‌: ئه‌ی خانه‌خوێی مه‌زن ئێمه‌ پۆلیک له‌ له‌شکری یۆنانیانین له‌ شه‌پی تروادا ده‌گه‌یینه‌وه‌. ماوه‌یه‌که‌ پێگامان لێ گۆپاوه‌ و نازووخه‌مان لێ بپاوه‌ و چمان نه‌ماوه‌ و ئێستا په‌نامان بۆ ئێوه‌ هێناوه‌ که‌ له‌ پێگای «زنۆس» دا ئه‌مشه‌و په‌نامان بده‌ی و به‌یانی که‌میکمان نازووخه‌ پێ که‌ره‌م بفرموی. وه‌لامی ئه‌و به‌پقه‌وه‌ بۆ ئێمه‌ی لێقه‌وماو ئه‌وه‌بوو: ئه‌ی چاره‌ په‌شین ئێوه‌ به‌هه‌له‌ چوون که‌ پێتان وایه‌ ئێمه‌ به‌نده‌ی زنۆسین خۆی ئێمه‌ نه‌پۆنه‌. ئه‌مجار هه‌ستا و به‌ردیکی یه‌کجار گه‌وره‌ی به‌زارکی نه‌شکه‌وته‌که‌ وه‌نا. پاشان دوو که‌سی لێ هه‌لبژاردین و به‌هاسانی پچر پچری کردن و له‌پێش چاوی ئێمه‌ زۆر به‌ئیشتیاوه‌ خواردنی و پێکه‌نی گوتی شیوی ئه‌مشه‌وم ناخۆش نه‌بوو. دوايه‌ له‌سه‌ر لۆده‌ کایه‌ک که‌ له‌ قوژینی نه‌شکه‌وته‌که‌ هه‌لدرا‌بووه‌ له‌سه‌ر گازه‌رای پشت پاکشا و خرپ خه‌وی لێ که‌وت. له‌پێشدا ئاره‌قه‌یه‌کی ساردم پێ نیشته‌. به‌لام دوايه‌ غیره‌تم بزووت و ناگرزی تووپی هه‌موو له‌شی داگرتم و مووم لێ بوونه‌ نه‌شته‌ر. نیازم وابوو شیره‌که‌م هه‌لکێشم و به‌هه‌موو هێزی خۆم له‌سه‌ر دلی پۆکه‌م. به‌لام دوايه‌ بیرم کرده‌وه‌ ئه‌گه‌ر بیکۆژم ده‌بێ هه‌موومان له‌م نه‌شکه‌وته‌دا به‌مرین و به‌زین. چونکه‌ ده‌مزانێ جگه‌ له‌ خۆی که‌س ئه‌م به‌رده‌ی بۆ له‌ ده‌رکی نه‌شکه‌وت ناگرێته‌وه‌.

به‌یانی زوو هه‌ستا ناگرێ کرده‌وه‌، په‌زه‌کانی دۆشین پسه‌که‌ی په‌عه‌مه‌ل هێنا و دوو

کەسی دیکەى ئیمەى برژاندن و خواردنى و دەم و لەوسى لستەو و مەپەکانى دەرکردن و بەردەکەى بەزارى ئەشکەوتەو. ئەو پۆژەى ھەر ئەوەندەمان پێ کرا شىنى دۆستانمان بگێرین. دواى زۆر لێکدانەو بەیڕێکم بەمیشک داھات. لە گۆشەى ئەشکەوتەکەدا دارىکى زۆر گەورەى زەیتوون ھەلپەسێردابوو. دەگەڵ دۆستان بەزەحمەت نووکمان تیز کرد و لە ئاگرمان نا تا باش داگیرسا. شەو کە غولى یەكچاواتەو. چۆمە لای و گۆزەى کى شەرابى توند و کۆنمان پێ ماو بو بۆم برد و گۆتم قورىان! ئەو دیاریبەت دەدەمى بەو مەرجە بەرم بەدەى. غوول وەرى گرت و یەك بین بەسەریەو نا و گوتى: شەرابىکى زۆر باش بوو. ئەى بێگانە ناوت چىبە تا من وەبیرم بێتەو. گۆتم: قورىان ناوم ھىچکەسە دۆستان ھەر پێم دەلێن ھىچکەس. گوتى: ئافەرىن ھىچکەس بەلێنت پێ دەدەم تۆ لە دواى ھەمووان بۆم.

شەراب کارى خۆى کرد، خاوى کردەو، گێژ بوو و بەپشتەو دا کەوت و لە غورابى خەوێ پێ چوو. ئیتر خۆگنخاندن کەلکى نەبوو بەیارمەتى شەش کەس لە یاران دارە زەیتوونمان لە ئاگردا سوور کردەو و بەھەموو ھێزى خۆمان لە تاقە چاوەکەمان پۆ کرد. چاوى سووتا و یەك بەخۆى نەپاندی کێو و دەشت دەنگى دایەو و ئەشکەوت لەرزى، ھێندەى پێ نەچوو ئەو غولانەى لەم دەورووبەرە بوون داوھپووکان. ئیمە ھەموو خۆمان شارەدەو و چاوەپوانى چارەنووسى خۆمان بووین. غولەکان لێیان پرسى: چ بوو؟ کێ وای لێ کردى؟ ئەو کە لە تاوى ئیش و ژان وەك مار جینگلێ دەدا لە وەلامدا دەیگوت ھىچکەس، ھىچکەس، دۆستەکانى وای بۆ چوون ئەم بەلایە «نەپتۆن» بەسەرى ھێناو و ھىچ لە دەس ئەوان نایە و پێى خۆیان گرت و پۆشیشتن.

غولى بریندار و کوێر و کۆتر بەردى زارکى ئەشکەوتى لا برد. تا مەپەکان بپۆن. دەستى بەپشتى ھەموویان دادەکێشا تا بزانی خۆمان بەپشتیانەو قایم نەکردووە؟ تا بمانگێرێ و تۆلەمان لێ بکاتەو. بەلام ئیمە کە خۆمان بەبەر زگى بەرانەکاندا ھەلاوسى بوو پزگاریمان ھات. مەپەکانیشمان وەپیش خۆماندا و خۆمان گەیان دەووە کەشتى. من گالتم پێ کرد و گۆتم: من پاتشای ئاشتاکم. غولى نیوھەکیان بەردىکى گەورەى ھەلکەند و تێى ھەلکردین. باش بوو دوورتر لە ئاو کەوت، دەنا لەوانەبوو کەشتیەکەمان غەرق بکا.

لەوێو بەرەو مائ گەپانەو. بەلام سەفەرەکەمان چەند پۆژ لەبەر تۆفان درێژەى کێشا. پۆژێک گەیشتیە دوپگەى پان و پۆر. کە زانیمان بکەى «ئایوولوس» پاسەوانى بایەکانە. کە بەسەرھاتى سەیر و سەمەرەى خۆمانم پۆ گێراو. ھەمبەنەى پێ لە بای دامێ. گوتى: بەھێزى خۆم بایەکانم تێدا بەند کردووە، بەلام نەکەى زاریینە

زێڤنه‌كه‌ی به‌هیچ بارێك بكه‌یه‌وه . كه‌ بایه‌كان به‌ره‌للا ده‌بن و ده‌سه‌به‌جێ پاپۆپه‌كه‌ت تیك ده‌شكێنن زۆرمان سه‌پاس كرد و به‌تیشوو و نازووخوایه‌كی ته‌واوه‌وه‌ كه‌وتینه‌ پێ به‌لام دوو پۆژ له‌ سه‌فه‌ری ئارام و ئاسووده‌ی ئێمه‌ تێ نه‌په‌پیوو كه‌: هاوپیكانم بیران كردبووه‌وه‌ كه‌ «ئایوولوس» بێگومان گه‌نج و گه‌هاهیراتیكی زۆری بۆ من له‌ هه‌مبانه‌كه‌ كردوو و په‌نگی، به‌شی وانی لێ نه‌ده‌م . خۆیان پێ پانه‌گیرابوو و زاریینه‌كه‌یان كردبوو . له‌په‌ر هه‌وا گۆڤا با هه‌لی كردی تۆفان په‌یدا بوو . دیسان گه‌میه‌كه‌مانم كه‌وته‌وه‌ فه‌رته‌نه‌ و دالی مه‌رگ به‌سه‌رماندا ده‌خولاوه‌ . به‌هه‌زار نا‌ری عه‌لی گه‌یشتینه‌ دو‌رگه‌ی «سیرسه‌»ی جادو‌وگه‌ری به‌دغه‌ی . له‌وێش گۆلمه‌زی و امان به‌سه‌رهات له‌ گیرانه‌وه‌ نایه‌ . هه‌ر چۆنێك بوو له‌و مو‌له‌كه‌ش په‌زگاریمان هات . پاشان چو‌وینه‌ دو‌رگه‌ی «ترزیاس» شوانی می‌رخاس زۆر پیاوانه‌ و به‌پو‌و‌خۆشانه‌ ده‌گه‌لمان جو‌ولاوه‌ . به‌لام هاو‌پیكانم ئه‌وه‌نده‌ تامه‌زۆ بوون . چه‌ند مه‌پی ئه‌ویان كو‌شته‌وه‌ و خوارد . «هیلوس» خ‌وای هه‌تاو ئه‌و نامه‌ردیه‌ی به‌دڵ نه‌بوو گازنده‌ی بردبووه‌ به‌ر «زنوس» خ‌ودای خ‌ودایان به‌یاری دا‌بوو تۆل‌ه‌یان لێ بكاته‌وه‌ . بۆی كه‌ ئه‌و دو‌رگه‌مان جێ ه‌یشت تۆفان كه‌شتیه‌كه‌مانی تیك شكاند و به‌ته‌نێ من ده‌رچووم ، ماوه‌یه‌ك له‌نیۆ ده‌ریادا مه‌له‌ و په‌له‌قازهم كرد تا گه‌یشتمه‌ دو‌رگه‌ی «ئو‌ژی‌ی» هه‌شت سا‌ل له‌وێ ده‌سه‌به‌سه‌ر بووم تا به‌ته‌خته‌یه‌ك نه‌جاتم بوو و ئیستا ئه‌وه‌ لی‌زم ده‌بینن).

كاتێك سه‌رگوزشته‌ی ئۆلیس د‌وایی هات هه‌موو زگیان پێ سووتا . پاتشای فیناس كه‌شتی بۆ ئاماده‌ كردن و پیاوی ده‌گه‌ڵ خست‌ن و به‌پێی كرد . كه‌ گه‌یشته‌ به‌نده‌رگه‌ خ‌ودای ئه‌قل خ‌وی گه‌یاندی و پێی پاگه‌یاند كه‌ هه‌ر ئیستا ته‌واوی دو‌ژم‌انی له‌ كو‌شكه‌كه‌ی ئه‌ون و ئه‌گه‌ر به‌ناشكرای بچێته‌وه‌ . له‌وانه‌یه‌ به‌هه‌مووان سواری سه‌ری بن و به‌خ‌و‌پایی بیکوژن . وا چا‌كه‌ جلی هه‌ژارانه‌ له‌به‌ر بكا و بچێته‌ كۆخی كۆنه‌ دۆسته‌كه‌ی «ئوما‌ئوس» ئۆلیس به‌قه‌سه‌ی كرد و له‌وێ لاوێکی جوانچاك و پێك‌و‌پێك و به‌شان و باه‌وی چاو پێكه‌وت به‌درو‌شم زانی كو‌په‌كه‌ی خ‌ویه‌تی . باوك و كو‌پ پێك شاد و شوكر بوون و پاش ن‌ی‌زیكه‌ی بیست سا‌ل یه‌كتریان له‌ ئامی‌ز گرت و ماچ كرد .

شه‌وێ به‌جلی شه‌ره‌وه‌ چو‌وه‌ كو‌شکی خ‌وی . كه‌ له‌ ده‌ركی وه‌ژو‌ور كه‌وت سه‌گه‌ پیر و نه‌خۆشه‌كه‌ی «ئارتوس» كل‌كه‌سووته‌ی له‌به‌ر كرد ، سو‌ال‌كه‌ریکی خو‌یری زانی ئه‌و پ‌ی‌ت‌واره‌ ، هه‌ژاره‌ ، پ‌و‌ته‌له‌ جگه‌ له‌ ئۆلیس نابێ كه‌سی دیکه‌ بێ . ده‌سه‌به‌جێ خه‌به‌ری بۆ (ئای‌ن‌ت‌وس) كه‌ یه‌كێك له‌ سه‌رداران بوو برد . ئه‌و گه‌رچی به‌وای به‌سو‌ال‌كه‌ره‌كه‌ نه‌كرد . هه‌ستا و چ‌و‌ا‌رپا‌یه‌كی به‌ه‌ی‌زی خ‌وی له‌ تۆقی سه‌ری پا‌ك‌یشا . ئۆلیس تیك هه‌ل‌گلا و به‌ت‌و‌و‌پ‌یی

هه‌ستاوه و خه‌ریک بوو تۆلّهی بکاته‌وه . به‌لام خودای ئه‌قل تیی پاخوری . ناچار له سووچیک خزا . (ثاینتووس) دَلنیا بوو کابرا به‌هه‌له چوو .

له ژووری تالار هه‌را بوو . (پنلوپ) که‌وانه گه‌وره‌که‌ی ئۆلیسی به‌ده‌سته‌وه بوو و ده‌یگوت:

«دوا هه‌لتانه هه‌ر که‌س توانی که‌وانی می‌رده‌که‌م بکیشی و تیریکی پێ باوی شووی پێ ده‌که‌م» .

هه‌موو ئه‌م پێشنیاره‌یان قبول کرد و به‌فیزه‌وه ئاماده بوون . به‌لام هه‌رچی قه‌وه‌یان دا به‌خۆ و هه‌ولیان دا نه‌یان‌توانی که‌وان بکیشن . تا له دوایدا ئۆلیس هاته پێش هه‌موو به‌وه پیکه‌نین که‌ هه‌ژاریکی پیر و زورهان ده‌یه‌ویی هیزی خۆی ده‌گه‌ل هیزی لاوانی به‌ناویانگ تاقی بکاته‌وه . به‌لام به‌پێچه‌وانه‌ی بۆچوونی ئه‌وان که‌وانی تا ئاخه‌ر کیشا و تیریکی توندی هاویشته .

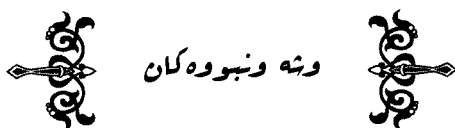
ئه‌مجار جله شه‌رکه‌کانی له‌به‌ر خۆی دا‌پنی و نه‌پاندی:

«ئه‌ی ژۆردارانێ خۆپه‌رسه‌ت ئه‌و که‌سه‌ی له به‌رامبه‌ر ئیوه‌دا پاوه‌ستاوه که‌س نییه‌، ئۆلیس نه‌بی که‌ پاش گه‌لیک سه‌ل ده‌گه‌رێته‌وه مائی خۆی و ده‌بینی دۆستانی خه‌یانه‌تی پێ ده‌که‌ن» .

تلماکیش به‌جلی زێرکته‌ و په‌نگاوپه‌نگه‌وه هات و له ته‌نیشته باوکی پاوه‌ستا . ئۆلیس که‌وانه‌که‌ی پاکیشا و تیریکی له ئه‌وکی ئاینتوو دا و له حالیکدا که‌ جامی شه‌رابی زێپینی به‌ده‌سته‌وه بوو له خوینی خۆی گه‌وزی .

که‌ ئه‌و کوژرا ئه‌وانی دیکه وه‌خۆ هاتنه‌وه . به‌لام هه‌رچی له‌نێزه و شیر و مه‌تالی خۆیان گه‌پان نه‌یان‌دۆزێنه‌وه . چونکه تلماکێ ژیر و وریا لێی شارده‌بوونه‌وه می‌زیان شکاندن و کورسیان ده‌س دانن و پامالیا بۆ ئۆلیس برد . به‌لام له به‌رامبه‌ر هیزی باهۆ و تیری گرچووبه‌ری ئه‌ودا خۆیان نه‌گرت و توانایان نه‌بوو هێنده پێ نه‌چوو هه‌موو له خوینی خۆیاندا تلانه‌وه .

پالّه‌وانی مه‌زن ژنه خۆشه‌ویسته‌که‌ی له ئامیز گرت‌وه و پاش بیسته سال ئاواره‌یی، به‌خته‌وه‌ری پووی تی کردنه‌وه .

كاتۇل مەندىس

سەردەمىك لە مەلبەندىكى زەنۇير و سازگار وەك بەھەشتى بەرىن پەريزادىك راي دەبوارد كە لە شۆخ و شەنگى و جوان و چەلەنگىدا وىتەى نەبوو. بەلام لە بىن بەزەبى و دلپەقى و دەسپەشىدا كەس دەسكى لەدوو نەدەكرد. لە مەلبەندەكەى ئەودا خەلك ژن و پياو، پىر و لاو، وردە و زارۇك ھەموو بەشىكى باشيان لە پىتى خۆپسك پى برا بوو.

كەس نەيزانى پەريزاد بۆ پقى لە پىر و لە ئاكاو لە دانىشتوانى ئەم مەلبەندە پىر خىر و بىرە ھەستا؟ بۆ ئاورگى تووپەبى بلىتسەى بەرز بۆۋە؟ بۆ ھاتە سەر ئەوەى بەگزياندا بچى؟ لەپىشدا بىرى كەردەو ە تۆفانىكى توند و بەسام بەرپا بكا، كۆشكان بپووخىنى خانووبەران بپمىنى، كۆخان تىك تەپىنى، كەپران پابىنى، تاوڭ و پەشمال و چىغ و چاداران پارفىنى تا شوپتەوارى ژيان و مان و بوون و گوزەران لەو نىۋە نەمىنى.

پاشى خەرىك بوو، ھەموو گولەگەش و بۆنخۆشەكان بپروكىنى، ھەموو گيا شلك و تەپەكان، ھەموو دارە سەوز و بەرزەكان، سىس و ژاكاو و كلۆر و ھۆڭل بكا. تا كەس خۆپسكى دلگەر نەبىنى، تا كەس دىمەنى خەمپەوین نەبىنى و ھەموو لايەك بكا بەبىبابانىكى كاكى بەكاكى و بىن ئاو و شىنابى و ئىشكارۆيەكى زوورك و پەق و بىروونىكى چۆڭ و ھۆڭ و شۆرەكاتىكى خۆيلىن و سووتاو.

دوايە ھاتە سەر ئەو ە ناسك و نازدارەكان، تەسك و لەبارەكان، پەزا سووك و خوین

شیرینه کان بکاته ږموورنه ی دزټو، پیریزنی سر به سؤدره، یال یابووی لاجانگ به پشک، پوره گولنه ته له ی نه فسانه یی تا نه وین و دلدارۍ، ژوان و شه وگورد و چاو ږه کین و تاسکه تاسک، ده سبازی و پاز و نیازی دلدارۍ دوا یی بڼ .

به وه شه وه زهر د نه بوو ویستی گیزه لوکه و په هیله و له نگیزه یه ک، له به رد، له ناگر، له مشکۍ و خوله میښ، له ژپله مو و پزلیک به سر ولاتدا بیاریتڼی و هه موو زینده واریکیان وه بڼ دا .

پاش نه وه، خه یالیکۍ وای به دلۍ داهات هه تاو داپوشن و تیشکی گرم و به تین و ژبان به خش بتاریتڼی تا تاریکی و سه رما و زوقم و سیخوار و سه هؤل به ندان کاری خویان بکن و گیانه بهر نه هیلن .

ناخره که ی وهک کزنه دزیکۍ دهس پیس و دیوار ږپیکۍ چاوچنوک که لینی دوزیه وه، پاش وردبوونه وه و بیر لیکنده وه ږپیری دا پسته یه کی ئینسانی و سن وشه ی ئاسمانی له بیر هه مووان به ریته وه :
«توم خوش دهوئ» .

له هه وه له وه خه لک نه یانده زانی چیان لئ قهوماوه، چ ږووی داوه، تووشی چ به لایه ک بوون، چونیان تانوپو لئ تیک چوو؟ ته نیا هیندیک ده یانزانی له م نیوه دا شتیک بزر بووه . به لام هه سستی پڼ ناگرۍ، کیزه جوانه کان که جاروبار و یپای ده زگیرانه کانیا ن ده چوونه سهیران و گه پان و بوکه نازداره کان که ده گه ل تازه زاواکان، ده چوونه نیو پرده هه ستیان ده کرد که ده بڼ پسته یه کیان پڼ بگوتړئ و به شهرم و نازوه وه لامی بده نه وه به لام کام پسته؟ هیچ له بیران نه مابوو، ده یانزانی نه م پسته ته عبیرتکی شاعیرانه یه، له چهند وشه ی زور ناسک و شیرین دروست بووه که پره له تاسه و ناوات و پاز و نیاز و هه ست ده بزویتنی و نه وین ده جوولیتڼی . نه ماما زمانیان گرئ درابوو . په شوقا بوون، سه رسام بوون ده یانویست ږپرسن، یارمته ی له یه کتر بخوازن . به لام هه موو بڼ هؤش و سرگرده دان بوون و چیان به بیردا نه دهات .

زهمان تڼ ده په پڼی، که چی خه م و په ژاره ی خه لک هر زڼده تر ده بوو . گشت نه وه نده هه راسان و په ریښان بوون . ده تگوت: خولیان به سه ردا دایښتوون . ده تگوت: هه موو جگرگو شه ی شیرینی له دهس داوه و ږوله ی لئ ون بووه . هه رچی ده یانکرد په رمزی به خته وه ری جاران و پازی شادی پیښوویان بدوزنه وه نه ده کرا و نه ده لوا .

ورده ورده هه ودای دوستایه تی پسا، بلپسه ی خوشه ویستی دامرکا . پشکوی ناشنایه تی

ژيله موى نامووى به سهردا كرا. له هه موو لاره ئينكه بهرى، ئيره بى، درېدونكى و دوژمنايه تى سهرى هه لدا، وشه باو و شيرين و خوشه كانى وهك: گيانه كه كم، جهرگه كه كم، نازينه كه كم، چاوه كه كم، باوكم، دايكم، پۆله كم، كچم، كورم، مامه، كاكه، داده، به ته واوى له بېر چوونه وه.

گراوى له كورپه حيرانان تۆران چونكه ده يانويسست پرسته خوشه كه يان لى ببيسن و نه وانيش چاريان بېچار بوو. كابان ميژدانيان پى نه ده دا سهرجن چونكه پتيان وابوو، سارد بوونه وه. بۆيه نه م چهند وشه يان به زاردا نايه. پنگاي كانى و ده راوان نه ده گيران و ژوانگه چۆل بوون و به قوپ گيران.

خوايا! ئايا له م جيهانه تى تۆدا، بى هه سستى نه وين، هېچ شت تام و بۆنى هه يه؟ ئايا نه گهر نه و پهريزاده پق نه ستور و خۆپهرسته، نه و مه لبه نده تى به يه كجارى ويران و خاپوور كردبايه باشت نه بوو له وه تى هه سستى نه وينى تيدا بمرينى؟

له و مه لبه نده دا شاعيرى لاه دلتپ و خاوه ن هه ست ده ژيا. حالى وى نهك له خه لكه كه خوشتر و باشت نه بوو به لكو په شيوتر و تالتر بوو. بۆ ده ربړينى هه سستى ئاگرينى ده روونى خۆى، له پرسته ونه كه ده گه را. به تاييه تى پيش نه وه تى پهرى دلاواز و به دناكار. نه و بپياره ناهه مواره بدا و نه و كاره ناله باره بكا. نه و غه زه لى ناسك و پر سۆزى ده س پى كردبوو. كه هه موو قافيه كانى به وشه ون بووه كان ته واو ده بوو. غه زه لى شاعيرى لاهى، دامواى، دلسوتاو، ناتاو و مابووه چونكه پرسته پيرۆزه كه تى نه ده هاته وه بېر.

به ره به يانك شاعيرى خه مناك و دلتنگ له ده ره وه تى ئاوه دانى له بن دارىك له سهر چۆبارىك دانىشتبوو و بېرى ده كرده وه:

خوايا! بۆ وام به سهر هاتووه؟ بۆ بېرم شيووه؟ بۆ وشك بووم؟ بۆ من ئاورىكى هه ست، ده رىاى شيعر و خوداى قافيه نه بووم. بۆ ئىستا ناتوانم غه زه له كه م ته واو بكه م؟ بۆ؟ بۆ؟ به هه لكه وت له م به يانه دلپفينده پهرى تيزيال و بى خيال و دلپه ق و به دپه پ هاته نه م شوينه، تا شنه تى به يان هه لمژئ، تا بۆنى گولان بكا، قاسپه تى كه وانى كوئ لى بى، ورينگى بلبلان ببيستى، خوړپ و هاژه تى شه پۆلى چۆمى خوړپى دلى شاد بكا.

له پر چاوى به شاعيرى دلتنگى تىگيراو كه وت. دلى داچله كى، ته زوى به له ش داهات، ده رىاى نه وينى خرؤشا، شيت و ويتى شاعيرى لاه بوو. خۆى هيتا سهر په نكى كيژۆله يه كى خونجیلانه و نه شمیلانه و خوین شیرين و په زه سووك و به پالتيه وه دانىشت. به نيگاي پر هه وه س و به ناز و عيشه وه دلپفين به له نهجه و لارى شوخانه، دلى ته پ و ناسك و جوانى په رستى رفاند، ده سستى ئاويشته نه ستو و ليوى به ليويه وه نا، تيرى رامووسى و له ده رىاى

خوشي و ڪامه رانيدا نوقمي ڪرد. شاعيري ٻي بهش و ناڪام، بهم ٺهوينه ڪوتوپڙه. بهم لاواندنه وه و لهزهت وهرگرتنه. يه ڪپارچه بوو به ڪڙي ناگر. ده تگوت: له باتي خوڻن، مسي داخي له ده ماران ده گه پڻ. پري له نامڙي گهرم وه ريتا گيان و لهش و دل و ديني پيشڪيش ڪرد.

به فرماني پري دهر واهي ناسماني شين ڪرايه وه، پري و شاعير وهڪ جووته ڪوتري ڪي سبي تيزبال بهرو ناسوي ٻي سنوور هه لفرين. ٺه ستيره گهش و پرشن گداره ڪان، وهڪ خهرماننڪ نالماس به گرشه گرشه به دهره ياندا سوويان و سوويان و سوويان. گاليسڪه يه ڪي زيري مرواري ڪوت كه ٺه سبي ڪي سبي بالداري تن ڪرايو. پاگيرا، سوري بوون و به پانايي ناسماندا گيڙاني. بڙ خوشيان نه يانزاني ٺه گهشت و گه پانه ٺه شادي و سهيرانه چهندي دريڙه ڪيشا؟

به جوته هاتنه وه سهر زميني خاڪي و هر له ميڙگ و چيمه نه ناراميان گرت، شاعيري لاو ويڙاي جريوهي مه لاني سهرمه ست غه زلي ناشقانه و پڙ سڙي واي بڙ پري خوڻده وه كه ناگري له دهر وون و هه ناو بهردا و ٺوڦري لڻ ٻري پري هه رگيز دهنكي وا زولال و قسه ي وا خوشي نه بيستبوو. كه چي بهو حاله وه گهردي خه م و په ڙاري له سهر پوخسار نيشتبوو و پولي فرميسڪي وهڪ مرواري له چاوان هه لوهري، شاعير بيدهنگ بوو، سهر ي سوڙما و به شله ڙاي به سهر پيڻاني ڊاڪهوت و گوتي:

(ٺه ي فريشته ي جوان، ٺه ي نارامي دلان! چت لڻ قهوماوه، چ پوي داوه؟ پاش ٺه وهموو خوشي و پاباردنه بڙ ده گري و ده باريڻي؟ ٺايا كهس له گول ڪالٽري پڻ گوتوي ٺايا كهس دلي ناسڪي شڪاندوي؟ ٺايا كهس خه يالي نارامي شيواندوي؟)

پري له حال ٽيڪدا كه فرميسڪي له سهر ڪولمهي له گول ناسڪتري دهرپيه وه گوتي: (به لڻ خوشه ويستم، به لڻ! له م ماوه دا كه ٺيمه پيڪه وه پامانبواردوه تو هه موو شتيڪت گوت مه گهر شتيڪ نه بڻ كه هر له هه وه له وه گياني من تينوي بيستني بوو. تو له نيو ٺه هه موو قسه خوشانه و شيعره ته پانه دا، جاريڪ نه تگوت توڻ خوش دهوئ). هيشتا پري قسه ڪهي ته واو نه ڪردبوو كه شاعيري دلته پ هه راي شادي لڻ بليند بوو و دهستي ڪرد به هه لپه پڻ و سه ما، ون بووه ڪي ڏزيه وه كه ٺه وهموو پهنج و تازار و مهينه ت و ڪوڙه وه ريهي له پيتاوا ڪيشا بوو. وهڪ مه ليڪي به رزه فڙ به سهر ميڙگ و چيمه ن و گول و گولزار و باخ و دارستاندا فري گهشته شار و له گزه يهڪ دانيش ت و غه زه له ڪهي ته واو ڪرد. ٺه مجار بڙ خه لڪي خوڻده وه، خه لڪ به بيستني شيعره كه كه و تنه

سهما و هه لپه پکن، ژيان دهستی پښ کردهوه، نهوین له دلاندا پهیدا بروه . کیژه سرک
و پهوه که کان بهره و ژوانگه بوونهوه، هه تاوی بهخته وهری تیشکی هاویششت و تاریکی و
سهرمای نه هاتی و ناهومیډی نه هیشت.

به لڼ له م دنیا په دا نه گهر شیعر نه بوو یا، هیوا، خوښی، نهوین، دلداري و پیک گه یشتن
مانای نه بوو و نه گهر شاعیر نه بوو یا تا په یامی ناسمانیان بداتن سهرما و سۆلی ژيانی
جیهان په قی ده کردین.

له فارسی ترجمه کراوه

۱۹۷۸/۱۱/۱۵

لامزەبى خېرەومەند

بىزاک

دوكتۇر (بيانشوون) شاگرد و پزشكيارى جەپپاح و تويكارى ھەرە بەناويانگ پروفېسسور (ديپلۇن) بوو. پۇژىك بەرىكەوت بەمەيدانى (سين سوولپيس)دا تى دەپەپى. مامۇستاكى خۇى دى كە بۇ كليسا دەچى، سەعات نۆى بەياني بوو، پروفېسسور (ديپلۇن) كە ھەميشە بەگاليىسكەى تايىبەتى دەگەر، بەپتيان بوو و لەلاى كۆلانى (پووتى ليوون) پا دەھات كە كۆلانىكى بەدناو بوو، پاست وەك كەسىك دەچوو كە بىھوئى خۇى لە يەكك لە و مالا سووك و بەدناوانە پۇكا .

بيانشوون مامۇستاكى خۇى باشى دەناسى و دەيزانى پياويكى ماددى و لەخوا بەدوورە . بېواى بەتايىن و مەزەب و زىندووېوونە و دنيای دى نىيە . ھەر بۆيەش سەرى لەم كارە سوپما و بەئەسپايى شوئىنى كەوت و چووہ كليسا ديتى مامۇستاكى كە بەقەدەر نووكى دەرزى بېواى بەدين و تايىن و كليسا و كەشيش و نوئژ و دوعا نەبوو، ئەوا لە سووچىكى كليسا لە بەرامبەر كۆتەلى ھەزەتى مریەمدا چۆكى داداوه و وا خەرىكى نوئژ و پاراپانەوہیە ئاگای لە خۇى و دەورویەرى نەماوہ . بەپاستى پىتى سەير و سەمەرە بوو .

ترسا نەوہكو مامۇستاكى بيىنىن و لاى وا بىن شاگردەكەى شوئىنى دەگپىڭ و كىشكى دەكیشى . ھەرەك بەئەسپايى چووېووه ژوور ئارام و بیدەنگیش دەركەوت و پىتى خۇى گرت و پۆيشت . ئەم پىكەوتە چاوهپوان نەكراوہ بىرى ئارووژاند بەلام گوئى نەدايە و

فەرمانمۆشی کرد.

سەئ مانگیکی پێ چوو پۆژیک مامۆستایەکی زانستگا کە هاوکاری دیپلۆن بوو ھاتە سەردانی و لەکن بیانشوون دۆستانە دەستی لەسەر شان دانا و گوتی:

«ھاوڕێ! تۆم لە کلیسای سەین سولەیس دی و بەلامەو سەیر بوو؟ بۆم نەچوو سەرێک لەوێندەرێ چ دەکە ئاخر تۆ و کلیسا؟»

دیپلۆن وەلامی دایەو: «چووبوم تەماشای قەشەیک بکەم کە ئەژنۆی ئاوی ھیناوە و دەبێ عەمەل بکری و شازدە خانم (ئانگولیم) بەمنی ئەسپاردووە.»

بیانشوون بەو دلی ئاوی نەخواردووە، دەیزانی نەخۆشی وا لە کلیسا تەماشای ناکرێ بەخۆی گوت: «دیشان بۆ نوێژ و پارانەو چوو.»

لەو کاتەو بیریاری دا ھەر چۆنیک بێ سەرەدەری لەم گری پوچکە دەریکا. لەبیری بوو چ پۆژیک مامۆستاکی لە کلیسا دیوو. سالی دواتر پاست لەو پۆژەدا چوو و ئی و خۆی لە پەنایەک حەشار دا. چی وای نەکیشا دیپلۆن لە پیچی کۆلانی (پووتی لیوون) لە گالیسکە دابەزی و بەپەنایەکی پێگای کلیسە گرتە پێش و خۆی تێ کوتا. بیانشوونیش بەدوای ئەودا چوو ژوور و پوانی مامۆستاکی بەچۆکدا ھاتوو و خەریکی نوێژ و پارانەو یە. واقعی بردەو و لەبەرخۆیەو گوتی:

«سەیر؟ لەلایەک بێ بپوایی و بێ دینی و خوانەناسی و لەلای دیکەو چۆک دادان و نوێژکردن و دوعا خوێندن؟»

کە نوێژ و پارانەو دوایی ھات و کلیسا بەتال بوو و مامۆستاکی دەرکەوت بیانشوون خۆی گەیانە سەرپەرشتی کلیسا و پرسى:

«ئەرێ ئەو پیاو ماقولە لەو سووچە نوێژی دەکرد و دەپاراو دەناسی و ئایا زۆر دیتە کلیسا؟»

وہلامی داوہ:

«ئەو پێ لە بیست سال دەن من بەسەر ئەم کلیسایە پادەگەم. دیوہ کە ھەموو سالی دوکتۆر دیپلۆن چوارجار بێتە ئێرە و خێر و خیرات بکا بەپاستی خێرمەندە.»

دەوری شاگردی بیانشوون تەواو بوو دیسان پۆژیک بەبەر کلیسای گۆریندا پادەبرد. بەدلی داھات کە پەنگێن مامۆستاکی لەوێ بێ. چوو ژوور، بەئێ دیپلۆن وەک جارێ چۆکی دادابوو و خەریکی نوێژ و پارانەو بوو.

بیانشوونیش لە تەنیشتی چۆکی دادا. کە نوێژ بەتال بوو سلاوی لێ کرد و خۆی پێ

ناساند. بیکه‌وه له کلیسا هاتنه دهر گوتی:

«مامۆستا! جه‌ساره‌ت نه‌بێ پازنیک له‌من بۆته مه‌ته‌لۆکه و بۆ خوشت نه‌بێ که‌س ناتوانی هه‌لیبێتی»

نه‌قله‌که‌ی له‌ سه‌ره‌تاوه بۆ گێژپاوه و له‌سه‌ری پۆیی:

«تۆ که‌سیکی له‌ کاتی دهرس گوته‌وه و کارکردندا به‌پاشکاوێ و ئاشکرای ده‌لێی به‌وات به‌و خودایه‌ی که‌ خه‌لک ده‌په‌رستن نییه. ئه‌دی چ بۆته هۆی ئه‌وه‌ی به‌په‌نامه‌کی ده‌چی بۆ کلیسا و نوێژ ده‌که‌ی و ده‌پارێپه‌وه و ته‌نانه‌ت خێر و خێراتیش ده‌که‌ی؟»
دیپلۆن گوتی:

«دۆسته لاهه‌که‌م! من تازه پیر بووم و پێم له‌سه‌ر لیواری گۆره و هێچ پێویست ناکا ئه‌م پازه که‌ ده‌گه‌رێته‌وه بۆ سه‌رده‌می لاهه‌تی و ده‌ورانی خوێندنم له‌ تۆ به‌شارمه‌وه». بیانشوون شان به‌شانی جه‌پراحی مه‌زن و زۆر به‌ناویانگی پاریس که‌وته‌پێ. ورده ورده گه‌یشته‌ن کۆلانی کاتروان (جواربا) که‌ له‌ کۆلانه هه‌ژارنشینه‌کانی پاریسه. دیپلۆن له‌ به‌رامبه‌ر خانوبه‌ریکی ته‌نگ و تاریکدا که‌ وه‌ک قه‌لایه‌کی پێ پێچ و لابه‌لا ده‌چوو، پاوه‌ستا و گوتی: «وه‌ره سه‌ر» و خۆی به‌پلیکاناندا هه‌لگه‌را، تا نوهوومی شه‌ش سه‌رکه‌وتن له‌وێ گوتی:

«چیرۆکی چوونه کلیسا و نوێژ و پارانه‌وه و خێر و خێراتی من لیڤه‌وه ده‌سپێ ده‌کا. ئه‌و کاته پۆژگارێکی یه‌کجار سه‌خت و ژیانیکێ زۆر تالام پاده‌بوارد. هه‌م نامۆ و غه‌ریب بووم و هه‌م برسی و په‌شوپوت که‌وش و پێلاییکێ باش و جلو به‌رگیکێ خاویتم، نه‌بوو. ئه‌مپۆ که‌ چل په‌نجا ساڵ له‌و سه‌رده‌مه‌ تێ په‌پویه. بیرده‌که‌مه‌وه که‌ چۆن توانیم بژیم و بۆ له‌نیو نه‌چووم. له‌ پاریسدا ته‌نیا و بێکه‌س بووم و بۆ خه‌رجی خوێندن و کپینی کتێب هێچ به‌هیا نه‌بووم له‌ چ لایه‌ک ته‌نانه‌ت یه‌ک شایێ چیه‌ پێم بگا. ده‌سکورتی و برسیایه‌تی تووڤه و تۆسنی کردبووم درسته‌ت و ئاوالیکم پێوه نه‌ماوو و سه‌ر و وه‌زعیکی واشم نه‌بوو که‌س ئاره‌زووی دۆستایه‌تی من بکا. له‌و ماله‌ی له‌پێش چاوته‌ نیشه‌ته‌جێ بووم و دهرسی پزیشکیم ده‌خویند و خۆم بۆ یه‌که‌م ئه‌زموون ئاماده‌ ده‌کرد، وام گوریس گه‌ییوه هێچکان، که‌ نه‌ ده‌متوانی بچه‌ پێش و نه‌ بگه‌رێمه‌وه دواوه و بپارم داوو یا بمرم یا خۆم بگه‌یه‌نمه‌ لای سه‌روو. قه‌رار وا بوو که‌ سوکارم مانگانه‌ سی فرانکم بۆ بنێرن، به‌لام زۆر جار ئه‌م پوله‌ که‌مه‌شم پێ نه‌ده‌گه‌یشته‌. باش ده‌مزانی په‌یداکردنی ئه‌وه‌ندووکه‌ دراوه‌ش بۆ ئه‌وان چه‌ند دژاره. پووریکی پیرم بوو. سهندووکیکی کۆنی جلو به‌رگی کۆن

و نوئ له سندووقخانه كه ياندا دؤزيبوووه و بؤى ناردم . هيچ نه بئ خاوين و پاگژيوون . به لام چونكه دراوى كرئبارم شك نه ده برد نه مده توانى ئم جلا نه وهرى گرمه وه . هميشه له م دهرك و ئو دهركم ددها به لكو بتوانم سندووقه كه وهرى گرمه وه و خؤم كه ميټك كوك و پؤشته بكم . ته نيا چاره م ئوه بوو، برټك له شتومه كه كان هه رزان فروش بكم و ئه وانى ديكه م بؤ ده رچئ . له م ژووره ي هاوسيمدا پياويكى ئاوفرؤش خه لكى (سين فلوور) ده ژيا ناوى (بووژارت) بوو ئاشنايه تى ئيمه هه ر ئوه نده بوو كه تووشى يه ك ده بووين وهك دوو هاوسئ سلاويكمان ليك ده كرد و چيدى . پؤژيټك هه ر ئو پياوه پيئى پاگه ياندم كه خاوه ن مال پاى ئه سپاردووو چونكه سئ مانگه كرئم نه داوه . ده بئ ژووره كه ي بؤ چؤل بكم . كه نيگه رانى و په شيوى منى هه ست كرد گوتى : خه م مه خؤ به ته نئ نئ ، منيش ده رده كا و بيانوى ئوه يه كارى ئاوفرؤشى ده گه ل وه زعى ئيره پټك ناكه وئ و دانيش توانى خانوو كه ي وه زاله هئناوه . ئو شه وه سه ختترين شه وى ژيانى من بوو، به يانى زوو له خو هه ستام، بيرم ده كرده وه خوايا ئم سر و سپاله بؤ كوئى به رم ؟ خه ريكي خواردنى نان و شير كه ته نيا خواردنى من بوو، بووم له پېر بووژارت وه ژوور كه وت و گوتى : ئاغا گچكه ! تۆ ده خوئينى و ده چپه زانستگه . من مندالئ سهر پټكام له هه تيوخانه گه وه بووم و دايك و باوكى خؤم ناناسم و قه ت ئوه نده م دراو نه بووه بتوانم ژن بيئم و مال پټكه وه نيم . بؤيه وهك تۆ بيكه س و ته نيام داشقه يه كم هه يه بئ شك ديوته له بهر دهرك پاى ده گرم و ئاوفرؤشى پئ ده كم ئم خرت و پرته ي من و شتومه كه كانى تۆى تيدا جن ده بيتوه . ئيستا كه ليره مان ده رده كن ده پؤين، به لكو بتوانين په سيويټك بؤ خؤمان بدؤزينه وه و سهر پټكه وه نئين . كوڤه خؤ ئيمه كؤشكى پاتشايه تيمان ناوئ هه ر هئنده تيدا بهاوئينه وه به سه و نوايه ك بئ له با و بارانمان بپاريزئ شوكرى خوا ده كه ين . گوتم زؤر سوپاست ده كم، به لام من سئ مانگ كرئى ئيره قه ردارم و جگه له مه سندووقيكيان كؤنه بؤ نارووم كه ده بئ كرئبارى بده م و وه رى گرمه وه و هه موو نه غدينه م له پيئنج فرانك تيپه پ ناك . گوتى : كوئى مه ده يه خوا شوكر كيسه م به تال نيه به شى ئه وانم هه يه ، خه م مه خؤ خوا گه وره يه ، هه سته خپ بكه وه تا بپؤين .

قه رزه كانى دامه وه و خرت و پرته كانمان له داشقه نا و ته نافى هاويشته شانى و پؤيشتين له هه ر جيگايه ك نووسرابوو (ژوور بؤ ئيجاوه) راده وه ستا و پرسيارى ده كرد . كرئى ژووره كان زؤر گران بوون و بؤ ئيمه نه ده بوون هه رچى هه ولئمان دا له گه په كى (كارتيه لاتين) كه گه په كى خوئندكاران بوو ژوويكى هه رزان په يدا بكه ين گيرمان نه كه وت ناچار بووين چاو له وينده رئ بپؤشين دره نگانئ، ئيواري له پاساژى بازرگانى له به شى

(حه‌وشه‌ی پروهان) دوو ژوورمان که له م بهر و نه‌ویه‌ری پلیکان بوون به‌شیست فره‌انگ نیجاره‌ی سالانه به‌کری گرت و بووینه ناوماڵ. بووژارت هه‌رچۆنیک بوو پۆژانه سه‌د شایی په‌یدا ده‌کرد و سه‌د (نه‌کۆ)یه‌کیشی پوولی نه‌غد بوو و ئاواتی نه‌وه‌بوو که بتوانی نه‌سپیک و چه‌له‌نگیکی ئافروشی په‌یدا بکا و ببی به‌ئاوفروشیکی ئابروومه‌ند. که له حال و بالی من ناگادار بوو وازی له ئاواته‌که‌ی هینا و گوتی: تو ده‌بین بخوینی و کاری تر له کاری من واجبتره. نیتر له و پۆژه‌وه خه‌رجی منی وه‌نه‌ستۆ گرت. هه‌ر پێی ده‌گوتم ئاغا گچکه. شه‌وانه که له‌کار ده‌گه‌پاوه له ژووره‌که‌ی من داده‌نیشت و به‌تاسه‌وه سه‌یری خویندنه‌وه و موتالای منی ده‌کرد. نه‌و پیاوه باشه که ته‌مه‌نی خۆی له چل سال دده‌دا سه‌ر تا پێ هه‌ست و عاتیفه بوو، نه‌یده‌زانی هه‌ستی خاوینی خۆی چۆن ده‌ربپێ، ده‌یگوت له‌م دنیا‌یه‌دا هه‌چ زینده‌وارێک منی خۆش نه‌ویستوه سه‌گیکی به‌ره‌للا نه‌بی، نه‌ویش پێش نه‌وه‌ی ده‌گه‌ل تو ئاشنایه‌تی په‌یدا بکه‌م له‌به‌ر پیری توپی. بووژارت ورده ورده، هه‌موو ئاواتی ژیا‌نی له‌سه‌ر من ساغ بووه به‌جۆریکی وا که ته‌واوی که‌سوکار و هیوا و ئاره‌زووی به‌ته‌نی له‌مندا کۆبووه. بۆ من له دایک دڵسۆزتر و به‌به‌زه‌ییتر بوو. نه‌وی باش بایه بۆ منی ده‌ویست. حازر بوو خۆی هه‌چ نه‌خوا و هه‌چ له‌به‌ر نه‌کا تا پێداویستیه‌کانی ده‌رس و کتێب و ژیا‌نی ساکاری من جێبه‌جێ بکا. ئێمه په‌یپه‌وه‌کانی ئایینی مه‌سیح هه‌میشه له‌باره‌ی خۆپارێزی و چاکی و پاکیه‌وه ده‌دوین. ئه‌م پیاوه ئافروشه هه‌موو ئه‌م سیفه‌تانه‌ی تێدا کۆببونه‌وه. به‌پۆژ که له کۆلان و خه‌یابان تووشی یه‌ک ده‌بووین له حالیکدا که ته‌نافی داشقه‌که‌ی به‌شانه‌وه بوو و به‌دوای خۆیدا ده‌یکێشا به‌وپه‌ری مه‌زنایه‌تی و دڵسۆزییه‌وه بزه‌ی ده‌هاتی دیاربوو که چه‌ند به‌ساغی و سه‌لامه‌تی و پاک و خاوینی من دڵخۆش و شاده.

که‌م که‌م خویندنه‌م ته‌واو بوو و ده‌ستم به‌کاری پزیشکی و جه‌رپاچی کرد. ده‌بوو وه‌ک پزیشکیاریک له نه‌خۆشخانه بمیتمه‌وه. ئه‌م دوو‌بوونه‌وه‌ی به‌لاوه گران بوو. به‌لام وه‌سه‌ر خۆی نه‌ده‌هینا و باسی نه‌ده‌کرد. پتری زه‌حمه‌ت ده‌کێشا و خه‌ریک بوو دراوی په‌یدا بکا و به‌داتن تا من بتوانم تیزی دوکتۆرام ته‌واو بکه‌م و له‌چاپی بده‌م، به‌لێنی دابوو هه‌ر ده‌رفه‌تی بێ، سه‌رم بدا.

که‌ چیرۆک گه‌یشه‌ ئێره پروفیسۆر به‌شاگردی پێشووی گوت: بیان‌شانوون ئه‌گه‌ر ریساله‌ی دوکتۆرای من ته‌ماشا بکه‌ی ده‌بینی که ئه‌وم به‌ناوی نه‌و پیاوه جوامیره‌ نووسیه‌ و پێشکشی ئه‌وم کردوه. که‌م که‌م له نه‌خۆشخانه داها‌تیکم په‌یدا کرد و توانیم دراویک بۆ هه‌ینانه‌دی ئاواتی له‌میژینه‌ی نه‌و پاشکه‌وت بکه‌م و ئاخ‌ری نه‌سپ و چه‌له‌نگم بۆ کپی له‌لایه‌که‌وه ده‌تگوت دونیا‌یان داوه‌تی که بۆته ئافروشیکی ئابروومه‌ند. به‌لام له‌لای دیکه‌وه

له حالیکدا نه و په پری پاستی و دروستی و پاکي و خاویښی پټوه دیاربوو پرته و بولای به سهرمدا ده کرد و دهیگوت: نه مه چت کردووه؟ تو تازه سهره تاي کارته و پیدایستت به هزار شت هه یه و دراوت پی دهوئ و له پاستیدا ئیستا تو له من موحتاجتری. شوکر له شم ساغه و شانم زامی نه هیناوه و نیازم به نه سپ نییه. که چی دیاربوو له خوشیان خه نی بووه و له پیستی خویدا ناحو و یته وه که ده بینن من، منی بی ده سولات و پروت بۆ خۆم بوومه پیاویک و داهاتی خۆم هه یه. نه مجار وازی له من هینا و بۆ لای نه سپه که چوو، دهستی به یال و بژ و شانی و بده و گه و پشت و که فهل و لاق و له تهریدا ده کینشا و چاوی له خوشیان گر شه گرتی بوو. جاریک ده پروانیه من و جاریک له نه سپه که ی ده فکری نامرانی جه پراچی من ئیستاش هه ر نه و نامرانه ن نه و بۆی کرپیووم و به یادیگاریکی خوشه ویست هه لم گرتوون. ورده ورده ناویانگم ده رکرد و به گه وره ترین جه پراچی فره انسسه و جیهان ناسرام. به لام نه و پیاوه جاریک به پرووی دانه دامه وه و له کن که س به زاریدا نه هات که له سایه ی پیاوه تی و جوامیری و فیداکاری نه ودا که یشتومه نه م پایه. هه ر خۆم باشم ده زانی نه گه ر دلسۆزی نه و نه بایه من نه ک نه ده بوومه پیاو و نه ده گه ییمه هیه به لکو له وانه بوو هه ر نه شمیتیم.

پۆژیک خه بهرم پی گه یشت نه خوش که وتووه، ده ستم له هه موو کار و پیشه ی خۆم هه لگرت و خۆم گه یانده سه ری و ده رمان و په رستاریم کرد. جاری یه که م توانیم له چه نگالی مه رگ پزگاری بکه م به لام به داخه وه پاش دوو سال نه خوشیه که ی هه لی داوه و برووی نه ستاند. نه وی بۆم ده کرا کردم، ده رمانی نه وتۆم بۆ په یدا کرد له قوتوی هیه عه تتاریکدا نه بوو، کاری وام بۆ نه نجام دا له چ کتیاندا نه نووسراوه. نه وه ندهم قه در گرت له هیه پاتشا و خاوه ن ده سه لاتیک نه گیراوه. به لام داخی گرانم سوودی نه بوو. سه ر تا پیتم پپ بوو له قه درزانی و نه مک ناسی و به پاستی حازربووم له عومری خۆم که م بکه مه وه و له سه ر عومری نه وی دانیم. نه ما به داخه وه هه موو کار و زانستم، هه موو په نج و تیگوشانم، هه موو شه و و شه ونخوونیم به فیرۆ چوو، بووژارت، بووژارتی خوشه ویست باوکی دووهم یا باشر بلیم باوکی راستیم له باوه شمدا گیانی دا. وه سیه تنامه که ی به خه تی عه ریزه نووسیکی گشتی سه ر شه قام نووسرابوو به پیی نه و به لگه هه رچی له پاشی به جی مابن مالی من بوو و ته نیا میراتگری من بووم دیاره نه و وه سیه تنامه نه و کاته ی ناماده کرابوو که له گه ره کی حه وشه ی پوهان تازه ببوینه ناومالی یه ک. نه و پیاوه نه خوینده وه ره خیتی نیمان و بپوایه کی یه کجار پته و بوو حه زره تی مریه می گه لیک خوشه ویست و له بهر نه زانی و ساکاری نه وی به دایکی خوا ده زانی. ده گه ل نه وه شدا نه و له نه وینی خوا و مه زبه ی

کاتولیکی خویدا سووتابوو و ده‌شیزانی من بیروبووام ده‌گه‌ل‌ئو جیاوازه و ئیمانم به‌خوا و کلیسا و ئایین سسته، هرگیز له‌و باره‌دا نه‌یده‌دواندم و سه‌ری نه‌ده‌هاویشته سه‌رم و وای ده‌نواند که هیچ ده‌ربه‌ستی بیروبوای من نییه. له‌ قوولایی دلمه‌وه ده‌لیم: ئه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی پیت ده‌لین خوا نه‌گه‌ر له‌ عاله‌مدا شوینیک هه‌یه پاش نه‌مان پیاوچاکی بچنئ، بووژارتی من له‌بیر مه‌که نه‌گه‌ر له‌ ژیانیدا تووشی گوناها و تاوانیکی وا بووه که ده‌بین سه‌زا بدرئ. له‌ سه‌ره‌مه‌رگدا داوای لئ کردم به‌پیی ئایینی مه‌سیحی بینیزم. دلنایام کرد که داواکه‌ی بینمه جئ و نه‌سپاردم که له‌ کلیسا بۆی بپارێنه‌وه و نوێژی بۆ بکه‌ن. له‌ نه‌خوشیدا هه‌میشه ده‌یگوت: ده‌ترسم بمرم و نه‌متوانیین، وه‌ک پتویسته ئه‌رکی سه‌رشانم نه‌نجام بده‌م. بیچاره له‌ هه‌موو ژیانیدا ئازاری بۆ که‌س نه‌بوو و له‌ به‌ره‌به‌یان‌ه‌وه تا بوومه‌لێل په‌نجی ده‌دا و ئاره‌قی ده‌پشت و هیشتا لای وابوو خوای له‌ خۆی پازی نه‌کردوه. نازانم نه‌گه‌ر له‌ راستیدا به‌هه‌شتیک هه‌بئ و بووژارتی نه‌چیتئ ئه‌دی کیتی لئ ده‌بئ؟ له‌و په‌ری ساکاریدا مرد ته‌نیا که‌سیکی ده‌گه‌لی چوو سه‌ر قه‌بران من بووم. منیش کاتئ گه‌وره‌ترین دۆست و دل‌سۆزترین سه‌ره‌رشتی خۆم به‌خاک نه‌سپارد بیرم کرده‌وه که چۆن چاکه‌ی بده‌مه‌وه. ژن و زارۆک و که‌سوکار و خزم و نیزیکی نه‌بوو که بیانخه‌مه ژێر چاوه‌دیتری خۆمه‌وه. وه‌بیرم هاته‌وه زۆر جار باسی ئه‌وه‌ی بۆ کردبووم خۆشه‌ پیاو پاش مردن نوێژ و دوعا و خێر و خێراتی بۆ بکری. به‌لام بۆ ئه‌وه‌ی بیر نه‌که‌مه‌وه پتیی قه‌رزدارم و ده‌بین بۆی پ بکه‌مه‌وه هرگیز خواهیش و داوای لئ نه‌کردبووم پاش مه‌رگی کاریکی بۆ نه‌نجام بده‌م. به‌لام خۆم هاته‌مه سه‌ر نه‌م بیره که ته‌نیا له‌م پێگایه‌وه ده‌توانم هه‌ق ناسی خۆم ده‌ریخه‌م و ئه‌و چاکه‌ی بده‌مه‌وه که هرگیز و هرگیز فه‌رامۆشی ناکه‌م که ئه‌و پتیشوینیه‌ی پاش مردنی بۆ جێبه‌جئ بکه‌م. بۆیه ده‌گه‌ل کاربه‌ده‌ستانی کلیسای سین سولیبیس قه‌رارم دانا که هه‌موو سالتئ چوار جار وه‌ک باوه، نوێژ و دوعای گشتی بۆ بکه‌ن پۆژی یه‌که‌می هه‌ر چوار فه‌سلئ سالت خۆشم ده‌چمه‌ کلیسا و به‌یادی دۆستی گه‌وره و له‌ده‌سچووم نوێژ و دوعا ده‌که‌م و من به‌ گیان و دل حازرم له‌باتی ئه‌و سه‌زا بدریم. تا ئه‌و زووتر بچته ئه‌و جێگایه‌ی پتیی ده‌لین به‌هه‌شت.

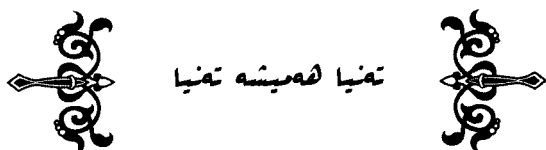
که چیرۆک گه‌یشته ئێره دیپلۆن تاویکی بێده‌نگ بوو و دوايه سه‌ری به‌رزکرده‌وه و گوتی:

«دۆستی خۆشه‌ویست! که‌سیک که‌ خاوه‌نی بیروبوایه‌کی وه‌ک منه له‌وه‌ی زیاتری له‌ ده‌ستی نایه. له‌و بیرده‌دا نیم کرده‌وه‌ی من له‌لایه‌ن خواوه په‌سند نه‌کری. من به‌هه‌رچی خۆشم ده‌ویئ سویتد ده‌خۆم که ئاماده‌م هه‌موو دار و نه‌داری خۆم بده‌م تا بتوانم ئه‌و

بىرۈپروايەى بووزارت لە مېشكىدا بوو لە مېشكى خۇمدا بگونجېنم». پاش ماوھىەك دوكتۇر بىانئشووون لە ژوور سەرىنى مامۇستاي پاىەبەرزى پروفېسسۇر دىپلۇن حازر بوو و ئەوئش بەتۇرەى خۇى مرد. كىتتە بتوانن بلىن مامۇستا دىپلۇن كە پۇىى بەئىمانەوە نەپۇىى^۱.

۱ - ئەم چىزۇكە لە نووسىنى بلىزاک، گەرە نووسەرى فەرانسەىە . من لە ھووى گۇپىنى فارسى مامۇستا جەمالزادە بەدەسكارى كەمەوە كرديوومەتە كوردى.

تەنیا ئەمىشە تەنیا

كى دو موپاسان

پاش خواردنى ژەمىكى تىرۆپ هەموو شاد و دلخۆش بوون، يەكئىك لەوان دۆستىكى
كۆنم گوتى:

«پىم خۆشە كەمىك لە شانزەلەيزە بگەپىين».

وہ پى كەوتىن بە بن ئەو دارانەدا كە هيشتا تاك و تووك گەلایان پىوہ مابوو، پابردىن هىچ
دەنگىك نەدەهات جگە لەو زەنا زەنايەى هەمىشە لە پاريسدا هەيە و نابىتتەوہ، شەنەبايەكى
فەينك پوومەتى ئىمەى دەنگاوت. كۆمەلە ئەستىزەكان بەناسمانى شىن و سامالەوہ گرشە
گرشيان بوو و پىشنگى زۆينيان داوئشت. دۆستەكەم گوتى:

«نازانم بۆ شەوانە لىزەدا لە هەموو جىيان زياتر بەناسودەيى هەناسەم دى و دەچى؟
بىرم پان و بەرىن دەپىوئى، لەپى برووسكىك مېشكەم پووناك دەكاتەوہ كە بۆ تاوئىك دەمەوئى
لە هەموو پازەكانى جىهان بگەم».

پاشان پۆچنە دادەخندى، هەموو شت دەبىتتەوہ. هەر وا دەپۆشستىن جار جار دوو
سىبەرمان دەدى كە لە سىلەى دىوارىك دەلەرزىن يا بەلای تەختىكدا تى دەپەپىن كە
دوو ئىنسانى لەسەر بوون و پىكەوہ نووسابوون و دەتگوت دوو پەلەى پەشن. ئاوالەكەم
دەيگوت: «بىچارانە، نام ئارووزىنن، هەر ئەوەندە هەيە هەست بەبەزەيەكى توند و قوول
دەكەم».

لەئێو پازەكانى ئەم جىهانەدا تەنیا لە يەكيان وردبومەوہ، چارەپەشى هەرە گەورەى

«ئىيمە لە چۆلىكىدا دەژىن كە كەس كەس نانايسى» .

ئايا زەوى دەزانى لەو ئەستىيرانەدا كە ئەوەندە لە ئىيمە دوورن ھەر پرشنگيان دەگاتە ئىيمە ؟ چ پوو دەدا ؟ بەلەى ئىنسان زۆر لەو ەش كەمتر لە ھەستى ئىنسانىكى دىكە ئاگادارە . ئىيمە ەك ئەم ئەستىيرانە لىك دوورين . زياتریش تەرىك بووینەو . چونكە ناتوانين بىرکردنەوى يەكتر شى بكەینەو لە پازى يەكتر بگەين . تۆ ھىچ شتىك لەو ئىنسانانەى خۆ شتىك ھەلەدەسوون بەلام ناتوانن يەكتر بناسن جارەره شتر دەبينى ؟ ئىيمە ئەوەندەمان يەكتر

خۆش دەوێ دەلێ زنجیر کراوین. بە ئامیزی ئاوەلاوێ لە پەنا یەکتەرین بێ ئەوێ بە یەکتەر بگەین. تاسە یە نزیك بوونەو بە تەواوی ھەست دەکەین. بە لām ھەموو بێ کەلکە. ھەموو پەلە قازەیکەمان بێ سوو دە، دەردی دلەمان، لە باوەش گرتەمان، لاوندنەو خۆپاییە. دەمانەوێ ئاوی زانی یەکتەرین، لێک ھەلێین. خۆ لە ئامیز ھاویشتنمان تەنیا دەبێتە ھۆی ئەوێ تێک ھەلنگوین.

من ھیچ کاتێک لەو کاتە خۆم بە تەنیا تر نازانم کە پۆچنە ی دلم بۆ دۆستێکم دەکەمەو. چونکە باش ئەم پەرژینە بێ کەلێنە دەبینم کە لە نێوانماندا ھەبێ. ئەم دۆستە ی بەرامبەرە، چاوە پوونا کەکانی دەبینم کە لە منی بپوون. بە لām گیانی لە پشت ئەم چاوانە نابینم. گوێم دەدات، بە لām بپیر لە چ دەکاتەو؟ بە لێ بپیر لە چ دەکاتەو؟ تۆ ھەست بەم ئازارە ناکە ی؟

پەنگ بێ لیم بێزار بێ، پقی لێ ھەلگرتیم، یا گالتەم پێ بکا؟ ئایا بپیر لەوانە دەکاتەو دەیانلێم، تیزم پێ دەکا، یا بە گێژم دەزانێ؟ چۆن بزەم بپیر دەکاتەو؟ چۆن بزەم لە چی بپیر دەکاتەو؟ چۆن دەتوانم تێ بگەم ئەو نەندە ی خۆش دەوێم کە خۆش دەوێ؟ و لەو سەرە پچوکە خەردا چ لێکدانەو یەک ھەبێ؟ چ پازێکی سەر بە مۆرە بپیرەکانی نەناسراوی ئینسانێک. بپیری بز و ئازاد، بپیری کە ناتوانین سنوور و پێبازی بۆ دیاری بکەین. ناتوانین بە سەریدا زāl بین یا بیبە زینین.

ھەموو شتێک لە قوولایی تاریکی (من) دا پادە گرین، لەو قوولاییبەدا کە کەس دەستی ناگات، کەس پێی تێ نابا، کەس بۆی نادۆزێتەو. چونکە کەس نییە وەک من بچێ، کە سیش نامناسێ.

ھیچ نەبێ تۆ ئیستا دەمناسی؟ نا بە شیتەم دەزانێ، تاقیم دەکە یەو، دوورم لێ رادەو دەستی لە خۆت دەپرسی:

«ئەمشەو بۆ وای بە سەرھاتووە؟ ئەرێ تێت گەییوم؟» پەنگە بتوانی بۆ تاوێک بەختەو ەرم بکە ی. ژن ئەوێ دوورە پەریزی خۆم باشتەر نیشان دەدەن.

چارەپەشی، دامای، حەپەسای، ئای چەندم ئەوانە لە دەس ژنان دیوێ چونکە زۆر لە پیاوان پتریان ھەستی تەنیا نەبوون بۆ پەیدا کردووم.

کاتێک پیاو تووشی ئەوین دەبێ ھەست دەکا لە جاران بلۆترە، ھەست بەختەو ەریبەکی بەرزتر لە بەختەو ەری ئینسانی دەکا. ئەم ھەستە ی لە کوێو پەیدا دەبێ. لەوێرا کە پیاو ھەست دەکا ئیتر تەنیا نییە، تەرەکە مەیی دوا ی ھاتووە، چ ھەلە یەک؟

ژن کە تاسە ی ئەوین لە ئیمەدا تین دەدا درۆیەکی گەورە یە، بپیرەخووە. من ئەو کاتە

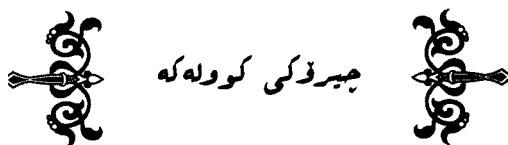

شیرینهی دهگه‌ل ئه‌و که زه‌یه درێژه، کولمه سووره، چاو جوانه که نیگای هۆشی پیاو ده‌فرینێ پای ده‌بویرم. ده‌زانی چۆنه؟ چ تراویلکه‌یه‌ک چاوم فریو ده‌دا؟ چ بیره‌خه‌ویک ده‌مباته‌وه؟ وا ده‌زانم من و ئه‌و بۆ تاویکی دیکه ده‌بینه تاقه که سی‌ک به‌لام ئه‌و ده‌مه قه‌ت نایه. پاش چه‌ند حه‌وته چاوه‌پوانی، هیوا، شادی، خۆشی، پۆژیک خۆم له هه‌میشه ته‌نیاتر ده‌بینم. پاش هه‌ر ماچیک، پاش هه‌ر ده‌سته‌ملان بوونیک، پاش هه‌ر له نامیز گرتنیک ته‌نیایی پتر ده‌بێ. شاعیریکی (سوورلی پروده‌هام) ده‌نووسێ:

«لاوانده‌وه‌یان، دل‌خۆشی دانه‌وه‌یان، جگه له تاسه‌یه‌کی به‌سام و په‌له‌قازه‌یه‌کی ناکام نین که ده‌یانه‌وی یه‌که‌تی نامومکین له‌نیوان گیان و له‌شدا پێک بێنن». پاشان خوا‌حافیز، ته‌واو ب‌راوه، پیاو هیشتا ئه‌وه‌ی بۆ ماوه‌یه‌ک هه‌موو شتی ژیا‌نی بووه، نه‌ناسیوه و له هه‌ستی ده‌روونی بێ خه‌به‌ره. له‌په‌پی نیزیک بوون و تیکه‌لاویدا له قوولایی گیانی بێ خه‌به‌ره. وشه‌یه‌ک تاقه وشه‌یه‌ک، هه‌له‌ی پیاوی پوون ده‌کاته‌وه. وه‌ک بریسکیک که له تاریکی‌دا ب‌بریسکی ئه‌م که‌نداله‌ په‌شهی که له نیوانماندا هه‌یه نیشان ده‌دا. ده‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا جوانترین ده‌می ژیا‌ن ئه‌و ده‌مانه‌ن که شه‌ویک له پال ژنی خۆشه‌ویستماندا بێ ده‌س‌ب‌زێوی پای ده‌بویرین. با به‌رزه‌فر نه‌بین، زنده‌په‌ویی نه‌که‌ین، چونکه هه‌رگیز دوو ئینسان نابن به‌یه‌ک. به‌لام بۆچی پۆچه‌نی د‌لم ئاخنیوه، هه‌رگیز ئه‌وی له د‌ل‌مدا‌یه، می‌ش‌کمی خه‌ریک کردووه، باس ناکه‌م چونکه باش ده‌زانم حوکمی ته‌نیایی هه‌تا هه‌تایه‌م دراوه. سه‌رنج ده‌ده‌مه هه‌موو شت ب‌یروپای خۆم ده‌رده‌ب‌رم. ب‌یروپاکان، کێشه‌کان، دیمه‌نه‌کان بۆ من گرنگ نین. ناتوانم له هه‌چ کام له زه‌مینه‌کانی فیکری‌دا ده‌گه‌ل هه‌چ که‌س هاوبه‌ش ب‌م. چه‌ند وشه‌ی ژۆر ساکار و کورت بۆ وه‌لامی پرس‌سیاره‌کانی پۆژانه به‌کار‌دێنم جاری واشه‌ زه‌حه‌متی وه‌لامدانه‌وه‌ش ناکێشم و هه‌ر بزه‌یه‌ک لی‌وه‌کانم هه‌ل‌ده‌چ‌پ‌ن. تێم ده‌گه‌ی؟ له مه‌به‌ستم حا‌لی ده‌بی؟

شه‌قامی درێژمان تا تاقی نووسه‌رته‌ی «ئه‌توال» پێوا. چونکه دۆسته‌که‌م ئه‌م قسه‌ی به‌په‌راویژه‌وه که من ئێستا له‌ب‌یرم نه‌ماون بۆ کردم ئه‌ویش ژۆر به‌کاوه‌خۆ. دوا‌یه پاوه‌ستا له پ‌پ ده‌ستی بۆ لای ستوونی (کرانی‌تی) می‌س‌ری که سه‌رگوزه‌شتی ولاته‌که‌ی به‌خه‌تیکی سه‌یر له پایه‌ی نووسراوه و له پاریس له‌نیو ئه‌ستیره‌کاندا ب‌زهر، پاداشت و قیژاندی «ئیمه هه‌موو وه‌ک ئه‌م به‌رده‌هین».

بێ ده‌نگ و بێ مالاوایی به‌جێی هیشتم. مه‌ست بوو، زانا بوو شیت بوو یا ژیر بوو هیشتا نازانم. جاری وایه ب‌یرده‌که‌مه‌وه هه‌قی بوو جاری واشه‌ پێم وایه ئاقلی شێوا بوو.

یہ کن بوو، یہ کن نہ بوو، کابرایہ کی گاوان بوو، له دەرہوہی شار له ئەشکەوتیکدا دەژیا.
وا هات ژنەکهی ئاوس بوو پاش نۆ مانگ و نۆ پۆژ و نۆ سعات و نۆ دەقیقه خودا له باتی
زارۆکیکی ژيوه له و خړپنه کووله که یه کی دانن، ئەوانیش کووله که یان له کهلینه بهردیک
پۆکرد و لیتی گه پان.

پۆژی گاوان ماندوو و مردوو له بهندهنن هاتهوه و له تەنیشته ژنەکهی پۆنیشته، له پپ
کووله که وه زمان هات و گوتی: «باوکه!» گاوان تیکرا بوو و ترسا گوتی: «خودایه ئەوه
چییه؟» کووله که گوتی: بۆ ههترهشت^۱ چوو؟

سبهینن بچۆ کچی ئەمیرم بۆ بخوازه. کچی ئەمیرم زۆر جوان و له بار بوو به ناویانگ
بوو. کووله که گوتی: «له باره گای ئەمیرم کورسییه کی زێڕ له م بهر و یه کیکی زیو له و بهر
داندراون، ئەوی بۆ مائی دونیا یا نیازێکی دیکه بچن له سه ر ئەوی زیو و ئەوی بۆ خوازیینن
بچن له سه ر ئەوی زێڕ دادەنیشتن».

کابرای گاوان زۆر پاراوه گوتی: پۆله من زۆر ده سکورتَم، زۆر نه دارم داواي وا له ئەمیر
بکه م ده سبه جئ له سه رم ده دا.

کووله که به تووبه یییه وه گوتی: «من ده لێم بپۆ کچی ئەمیرم بۆ بخوازه».

سببینه گاوآن گارانی ناوه دانی به ره لّلا کرد و پووی له کوشکی نه میر کرد له تالار و سه سه رایان وه سه رکه وت و چوو له باره گا له سه ر کورسی زیز دانیش و گوتی: چش با نه میر له سه رم دا و پزگاریم.

نه میر به فیزه وه هاته باره گا و دیتی گاوآن له سه ر کورسی خوازینیکه ران دانیشتو وه زگی پئ سووتا و گوتی: «کاکی گاوآن ده زانم ته نگه دست و بی نیرووی ده لیم بی بهشت نه کن». گاوآن گوتی: «هاتووم کچه که ت بق کوپه که م بخوازم» نه میر گوتی: زور باشه مه رجیکی هاسانت ده که ل ده به ستم، نه گهر بردته سه ر کچه که مت ده ده من.

- فره مو

- سۆزی چل سواری سوورپۆش به چل نه سپی سووره وه و چل نیزی سوور ده بی له حه وشه ی سه را پابگری!

- به سه رچاو!

گاوآنی داماو به دلّی شکاو و چاوی پپ ناو که پاوه دیتی ژنه که ی به هاوار و بانگ ده گری، پالی به پالی وه دا و نه ویش له بانگی دا و گوتی: «هر نه مپۆم له سه ر نه م دنیا م پوونه ماوه، به یانی نه میر کام له پیستی سه ری داخنی» ژنه که ی پرسى: چی گوت؟! گاوآنه که گوتی: «چل سواری سوورپۆشی به چل نه سپی سووره وه^۱ و له که ل چل نیزی سووردا لی ویستم!»

- بابانم ویزان بی!

کووله که گوتی: «نه وه چ شین و شه پۆرپکه ده یکن؟! له فلان جی تاته به ردیک هه یه زور که وره یه، پپی ده زانی؟»

- به لّی.

- کونیکى تیدایه، بچۆ ده م به کونه که وه بنی و بلّی: «نه حمه د خان! موحه مه د خانى برات سلّوت لی ده کا و ده لّی: سبه ی پپش گزینگ چل سواری به و حال و په نگه وه بنیژر بق حه وشه ی سه رای نه میر، هر نیو سه عاتیان پئ ده چی!».

گاوآن چوو، پاسپتری به جی هیتا، به لام که س وه لامی نه دایه وه و که پاوه! کووله که گوتی: «چووی؟»

۱ - نیروو: مه عیشت، گوزه ران

۲ - به کوردی به نه سپ نالین: «سوور»، به لکو نه گهر په نگى تاریک و کلک و یالی رهش بوو پپی ده لّین: «کویت»، خپ نه گهر په نگى کال بوو کلک و یالی له په نگى خوی یا کالتر بوو پپی ده لّین: «شین»

- به لئی، چووم.

- ده بۆ بسره وه، خودا که ریمه. گاوان تئ خزا، به لām خو چیه له چاوی نه که وت تا شه و پراوه ئه م دیو و نه ویدیوی کرد و گینگلی دا.

ئه میر به جه لادی گوت: «به یانی ده چی سه ری گاوانی گۆشاگۆش ده بۆی چونکه ئه مه رجی ده گه ل ئه وم به ستووه نه که هه ر به ئه و، به که س جیبه جئ نابئ». تاریک و پوونی به یانی جه لاد شیریی سوو و ده رکه وت، ته ماشای کرد چل سواری سوورپۆش به چل ئه سپی سووره وه و چل نێزی سوور پیزیان گرتووه. ئه میر هاته ده ر به چاوی خۆی دیتنی. له ولاشه وه گاوان کازیوه ی به یانی له ترسان ده رپه پی و چو و بۆ کرشکی ئه میر، ئه گه ر چو و چ بیه ئی؟ هه رچی داوای کردووه ئاماده یه، له خۆشیان شاگه شکه بوو و به هه له داوان گه پراوه.

کووله که پرسى: «ها باوکه سواره کان هاتوون؟»

- به لئی، هاتوون.

«ئه دى له چی پراوه ستاوى؟ هه سته بچۆ کچی ئه میرم بۆ بینه». گاوان چو و گوتی «میرم مه رجی خۆم برده سه ر». ئه میر که چه که ی سو ار کرد و گاوان جله و ی کیشا و بووکی هیتا بۆ نه شکه وت. ئیوارئ گاوان و ژنه که ی چوون بۆ ئاوه دانى، که به ته ئی و به خه مناکی له نه شکه وتدا مایه وه. له پ کوله که شاتلۆره ی به ست تا به رپئی کیزه که. که پچه نی و گوتی: «خودایه ئه وه چیه؟» پاش تاویک کوله که قه لشی و لاوچاکیکی لئ هاته ده ر. که نه که به دلێک، به سه د دل ئاشقی بوو. موحه مه دخان گوتی: کچی ئه میری دل ت ده مگرئ؟ که به شه رمه وه گوتی: «به لئی». لاو گوتی: ده هه سته قاوه م بۆ لئ بنی به لām وریابه هه لئه چئ، هه لئچئ پێک نابێتین. که گورجانه هه سته قاوه ی وه سه رنا، به لām وای چا و له لاوه که بریبوو هۆشی نه ما و قاوه هه لچوو له پ موحه مه دخان بزر بوو، که چه سه و ئه و شه و ی تا به یانی به بانگ و سه لا گریا و له خۆی دا.

به یانی کاله ی ئاسنی له پئ کرد و گۆچانی ئاسنی به ده سته وه گرت و پۆیی و گوتی: «پاش موحه مه دخانی هه لآلی دونیام لئ هه رام بئ، جه وت سال به و دنیا به دا گه پ و گه لیکی کویره وه ری و چه رمه سه ری دى، کاله کانی سوان و گۆچانه که شکا و سۆراغی دۆسته که ی نه کرد. پۆژێک بیری کرده وه و گوتی: ده گه پیمه وه و به باوکم ده لیم کۆشک و میوانخانه یه کم له سه ر هه وت پێانیکی¹ بۆ دروست بکا، هه ر پێواریک هات سه رگوزشته ی

خۆى پێ دهگێڕمهوه بهشکم ئهوه که سانهى دنیا گه پاون خه بهرێكى موحه مه دخان بزنان و په نجه پۆ نه بم.

کچى نه میرى گه پاره. باوکى که وا کز و که له لای دى گوتى: «کچم گيان! بۆ خۆت تووشى ئه م پۆژه کرد؟»

باوکه گيان! گه پانى پۆژگار و سووپانى دهوران دهگه ل ئازاردان يهک نيبه.

ئه ميرگوتى: «کچم چت دهوئ؟»

باوکه گيان چم له تۆ ناوئ ئه وه نه بئ که له سه ر هه وت پێيانیک له ده شتێ کۆشک و ميوانخانه يه کم بۆ دروست بکى تا هه ر پێيواريک به وئ داهات چيرۆکێکم بۆ بگێرێته وه.

- «هه ي به سه ر چاو کچم گيان!» ئه مير وه ستا و کرێکارى وه کار خستن و کۆشک و ميوانخانه يان دروست کرد. غولام و قهره واشيشى^١ دانئ.

کچ هه موو پۆژئ له به يانه وه تا ئيواره ي درهنگ له هه يوانى داده نيشت و به دووربين ته ماشاى ده کرد، هه ر پێيواريک به وينده رێدا پاردبا به زۆر يا به خواهىشت رايان ده گرت و ميوانداری ده کرد و چيرۆكى پێ ده گێرپايه وه.

پۆژێک له پۆژان پياويكى کوێر، که کوپێكى هه وت ساله ي خۆى ده سکيشى بوو، له م گونده وه ده چوو بۆ ئه و گوند، ئيواره بوو گه ينه پووباريک که تاته به ردێكى گه وړه ي لئ نيزيک بوو، پيره پياو به کوپه که ي گوت: «پۆله گيان! خه وم دئ سه رخه وێک ده شکنم وريابه مار پێمه وه نه دا» کوپه که له کن باوکى دانيشت و ئه ویش خه وېرديه وه له ناكاو ده نگێک له تاته به رده که وه هات و کوپه که له خه و پاپه پى، ترسا و گوتى: «ئه وه چيه؟» ببني وا مه نجه لێک له به رده که به ربۆوه و سه ربه ژێر هاته خوار و له پووبار که وت و پپ له ئاو بوو و تئ هه لپۆوه و چۆوه وه نئو تاته به رده که وه، هه تيو چوو له قه راغ پووبار پاوه ستا و بى رى کرده وه: ئه گه ر جارێكى ديکه مه نجه ل هاته وه خۆى تيرپاده که م و ده چم بزانه نئو ئه و تاته به رده چى تێدايه؟!

کوپه يشكى کيشا تا ديسان مه نجه ل خلوړپۆوه، له نئوى دانيشت و چوووه نئو تاته به رد، ته ماشاى کرد ئه شکه وتيکى زۆر جوانه و ديواره کانى هه موو به ردی مه پ مه پ و چل ته ختى خوى لئ داندراوه. چوو له بن ته ختێک خۆى شارده وه. پاش به ينيک چل کۆتر

١ - قهره واش: وشه يکى ليکدراوى تورکى و کوردیيه، (قهره) تورکيه، يانى ره ش، (واش) ي کوردیش يانى رهنگ، واته: که نينه که ي ره ش پێست.

لووریوونه نه شکوت، پەڕ و بالی کۆتریان دامالی و هەموویان بوونه لای جوانچاک، هەریەکە لە سەر تەختی پاکشا، یەکیان خەمناک بوو تەنبووژیکی دەس دایە و لێی دا و کۆرانی زۆر ناشقانه و بەسۆز و کۆلی گوتن.

دایکی شیوی بۆ هێنان هەر کەسە بەشی خۆی بۆ دانان، بۆ موحەمەد خانیشی هێنا و گوتی: «پۆلە! ئەووە حەوت سالی پترە بۆ خاتری پیرەژنیک خۆت بەو دەردە بردووە و هەموو شەوێ دەکپووژێیە و ئێمەشت وەتەنگ هێناوە، بۆ خاتری خودا شتێک بخۆ».

- دایە! شیوەکەم بۆ لەبەن تەختەکەم دانئ کە هیور بوومەو دەبخۆم.

دایکی شیوەکەمی بۆ وەبەن تەختەکە نا.

بەیانێ هەر چل لاو بوونه کۆتر و پۆین. کۆپەکە وەرەز بوو و بیری کردەو: خودایە! دەبێ مەنجەل کەمی بچیتەو بۆ ئاو تا من خۆم پزگار بکەم؟ بێ شک باوکم هەستاو و دەمکوتی.

کۆیرەش وەخەبەر هات. بانگی کۆپەکەمی کرد چ جواب نەبوو، وای خەیاڵ کردەو کە لە ئاو کەوتوو و خنکاو. هەر هەرای دەکرد و دەگیا. بەیانێ کە مەنجەل لە تاتەبەرد دەرکەوت کۆپ خۆی تێ هاویشت، دیتی باوکی بەکۆیرە کۆیرە لێی دەگەپئ و هەرای دەکا. بانگی کرد: باوکە! چییە؟

- لە کوێی؟

- من چوو بوومە ئەم گوندە گۆشت بکڕم. باوکی هەپەشەمی لێ کرد و گوتی: «مەنت لەو چۆلە بەجێ هێشتوو و بەئەستۆی شکاوت چووی گۆشت بکڕی؟! تۆ لە خودا ناترسی؟!»

کۆپەکە زۆر شەیتان بوو. دڵخۆشی داو و خاوی کردەو، دەستی گرت و پۆیشتن. کە گەیشتنە پووبار بواری دۆزیووە و باوکی لە کۆل کرد و لە ئاوی پەپاندەو و پێی خۆیان گرت، لە حەوت پێیان کۆپەکە کۆشکیکی دی، بوولێلی ئێوارە بوو، کچی ئەمیر بەدووربین دەپوانی کۆپێکی وەبەر چاوەات کە دەستی پیرێک دەکێشێ پیاوێکە زۆر پیر بوو هەشتا سالی دەبوو و کۆیریش بوو کچی ئەمیر گوتی: «بەخودای ئەو بەیگومان زۆر نەقل و نەزیرە دەزانێ ئەمشەو هەر چیرۆکانی پێ دەگێرمەو. کە پێیوارەکان نزیکی کۆشک بوونەو هەرای کرد: «مامە پیرە! لەم نزیکانە ئاوەدانێ نییە ئەگەر ناتەوئ لە چۆلی پایبویزی وەرە ئەمشەو میوانی من بە».

کۆیرە گوتی: ئاوەدان بێ خاتوون! وەسەرکەوتن نۆشەگیان بۆ پاخستن، دانیشتن.

وەختی شیوی خواردنیان هێنا خواردیان قاوەیان هێنا خواردیانەو، کچی ئەمیر

به كوێرى گوت: «مامه پیره، تۆ دنیات زۆر دیوه، ولاتان زۆر گه پراوى، نه قلیکی خوشم بۆ بگێرێوه، من زۆر وه پهزم و دلم گیراوه. کوێره گوتی: خاتوون! به خودای من هیچ نازانم، کوپی کوێره گوتی: له باتی ئه و من عه رزت ده کهم، باوکی ئانیشکی له که له که ی کوتا و گوتی: «تۆ چیرۆک چووزانی؟» کچی ئه میر گوتی: پیره! ئیستا که بۆ خۆت بۆم نالیی ده لێگه پێ با ئه و شتی که بلێ! کوێره گوتی: «زۆر باشه خاتوون! با بۆت بگێرێته وه».

كوپ به باوکی گوت ئه وه چته باوکه؟ کچی ئه میر گوتی: «خوا بته پاریزی دهم و کاویژت چه ند خو شه» کوپ گوتی: «که گه یشتینه نیزیک ئاو دانیشتین باوکم خه و بر دیه وه، من گویم لێ بوو ده نگێک له تاته به ردیک هات»، کچی ئه میر گوتی: «پۆله وه ره له په نام دانیشه و پاس ته کهم بۆ بگێرێوه»، کوپی هینا له ته نیشت خۆی دانا ئه ویش گوتی: «خاتوون! من دیتم مه نجه لێک له تاته به رده که هاته ده ر سه ر به ژێر خلۆر بۆوه و له پوو بار که وت و پێ ئاو بوو و دیسان له کێو هه لبۆوه، من چوومه لیواری پوو بار دانیشتم که مه نجه ل هاته وه من خۆم تێ هاویشته و چوومه ئاو تاته به رد، ژووری ئه و تاته به رده ئه شکه وتێک بسو که چل ته ختی خه ویان لێ دانا بسو بولێلی ئیواری چل کۆتر هاته وه په ر و بالیان وه راند و بوون به چل لاوی جوانچاک هه ری که له سه ر جێ و بانێک دانیشت یه کێک له وان ناوی موحه مه دخان بوو زۆر خه مناک بوو له سه ر ته خته که ی دانیشت، ته نبووریکی ده س دایه لیی دا و گوتنیشی گوت دایکی شیوی بۆ هینا، به لام نه یخوارد، دایکی هاته کنی و گوتی: «حه وت سال پتره بۆ خاتری پیره ژنی که خه م ده خۆی، تۆ ئیعه شته به خۆ ته وه تووشی په ژاره کردوه. ئه و گوتی: دایه گیان خواردنه کهم بۆ له بن ته خت دانێ دوایه ده یخۆم. دایکی وای کرد، به لام ئه و ده ستیشی بۆ نه برد. به یانی هه ستان و بوونه وه کۆتر و له شه قه ی بالانیا ن دا. من چاوه تۆر بووم تا مه نجه ل به ره و ئاو چو و خۆم تێ هاویشته وه و له وێ هاته مه ده ر، دیتم باوکم لێم ده گه پێ، ده ستم گرت و ئه وه ئیستا لیزه ی».

کچی ئه میر به کوێره ی گوت: «بێله کوپه که ت بێ ئه و تاته به رده م پێ نیشان بدا ئه و کۆشکه و هه رچی تێی دایه مالی تۆ و گه ردنت ئازاد بێ» به یانی کوپ وه پێش کچی ئه میر که وت و بر دیه په نا تاته به رده که. تا نیو پێ¹ له وێنده ری دانیشتن، له پێ ده نگێک له تاته به رد هات و مه نجه ل هاته ده ر و به ره و پوو بار خلۆر بۆوه، کچی ئه میر خۆی تێ هاویشته و چووه نیو تاته به رد و کوپیش به ره و کۆشکی باوکی گه پراوه.

کچی ئه میر له بن ته ختی ده زگیرانه که ی خۆی شار ده وه و چاوه تۆر بوو. ئیواری چل

کوتر هاتنه وه و په پ و بالیان له خو کرده وه . کچ دیتی موحه مدخان زور لاواز بووه . له سر ته تخت دانیش و ته نبوری به دهسته وه گرت و گورانی به سوزی تن ه لکرد ، دایکی شیوی بۆ هیتا و گوتی: پوله گیان! ده بخو حوت ساله له سوئی پیره ژنیک ثاوات له خوټ کردوه!

دایه گیان! له بن ته ختی بنی دوايي ده یخوم . نیوه شه و کچ دهستی موحه مدخانی گرت ، ته ماشای کرد گراویه که ی خویه تی گوتی: له کوپوه هاتووی؟

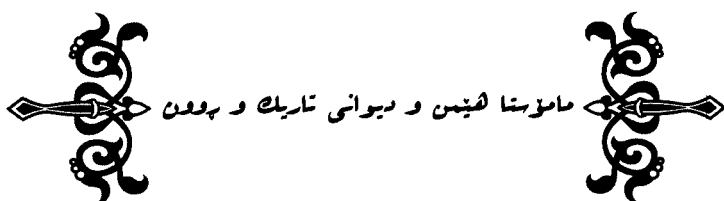
- حوت ساله من ده وری دنیات لی ده که ریم . سبه یین موحه مدخان به دایکی گوت: نه مړ نه خو شم ناچمه که پان . نه و پژه ی نه چووه دهر و خوشیان رابوارد .

موحه مدخان به کچی نه میری گوت: دایک نایه لئ تو بیتم هسته پاکه یین! به لام له وئ که له شیریک بوو هر شتیک قه و ما با ده یخویند . که قووقه ی به رز بۆوه . دایکی پای کرد و گوتی: ده بن شتیک له موحه مدخان قه و ما بن که نه مړ ده که لمان نه هات ، که دیتی موحه مدخان نه ماوه وه شوینی که وت . موحه مدخان ویردیکی خویند بۆ خوی بووه شوان و ژنه که ی بوو به مه پ .

پیریژن لیی پرسى: «شوانه ژن و پیاویکت نه دیوه پابیرن؟» .

- به لئ پیش پی تو پابردن ، پی گرت و پویشیت ، به لام که سى نه دی دیسان که پاره بۆ لای شوان ، به لام شوان ون ببوو نه مجار موحه مدخان خوی کرده ناشه وان و ژنه که ی کرده ناشیږ . دایک کوپه که ی ناسیه وه و گوتی: پوله ! تو ناتوانی له چنگی من دهرچی به خودای نه که ژنه که ت له تو جوانتر نه بن سیحریکتان لی ده که م هر دووک ببنه تو ز و خول ، نه که ر جوانترین پیروژت بن . موحه مدخان دهستی ژنه که ی گرت و هیتای ، پیریژن ته ماشای کرد بوو که که ی له کوپه که ی جوانتره ، گوتی: «پیروژت بن پیکه وه بژین» .

نیشاللا وه که نه وان به مراد که یشتن نیوه ش به مراد ده گن .

شنه ئامادهی کردوه

مامۆستا هێمن مامۆستایێکی گه‌وره‌ی شیعری کوردییه هه‌روه‌ها له پال شاعیریتی به‌رنی خۆی وه‌کو پۆله‌ییکی کۆڵنه‌ده‌ر و خه‌باتگێڕی کورد ناسراوه، وه‌هه‌لکه‌وتنی شاعیریکی وا به‌توانا و له‌ناو میله‌ته‌که‌مانا مایه‌ی شانازی هه‌موو کوردیکه‌ له‌ هه‌موو لایێکی کوردستان. شاعیری نه‌به‌زمان هه‌میشه‌ ژیا‌نی خۆی له‌ پێناوی ئازادیخوازی میله‌ته‌که‌یدا به‌گران نه‌زانیه‌وه، ته‌نانه‌ت وازی له‌ هه‌موو خۆشییێکی ژیا‌نی تاییه‌تی خۆی هێناوه، وه‌ک له‌ ماوه‌یه‌ی ژیا‌نیدا که‌ ده‌ستی له‌ خۆشه‌ویسته‌که‌ی خۆی هه‌لگرتوه‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی زیاتر خۆی بۆ خه‌زمه‌تکردنی بزوتنه‌وه‌ی ئازادیخوازی میله‌ته‌تی کورد ته‌رخان بکات (هه‌روه‌کو له‌ سه‌ره‌تای دیوانه‌که‌یدا ئه‌لێ). ئه‌وه‌ی پاست بێ به‌هه‌ر شیوه‌یه‌ک باسی مامۆستا هێمن بکه‌ین له‌م لایه‌نه‌وه‌ ناتوانین به‌ته‌واوه‌تی مافی خۆی بده‌ین، به‌لام به‌باوه‌ری من ئه‌و دیڤه‌ی که‌ نازم حیکمه‌ت وتوویتی تا پاده‌یه‌ک به‌سه‌ر هێمنی ئینسان و شاعیردا ئه‌چه‌سپێنرێ... نازم حیکمه‌ت ئه‌لێ: «شاعیریان برد بۆ به‌هه‌شت وتی: ئاخ نیشتمانه‌که‌م»، ئه‌وه‌ش لیڤه‌دا به‌ئاشکرایه‌ی دیاره‌ که‌ چۆن مامۆستا هێمن وازی له‌ ژیا‌نی خۆشی و مال و منداڵ هێناوه‌ و ژیا‌نیکی ئاواره‌ و ساکارانه‌ی له‌ دوور و لات بۆ خۆی هه‌لبژاردوه‌. هێمن (سه‌ید موحه‌مه‌د نه‌مین شیخولییسلا‌می موکری) بووه‌ و دایکی ناوی (زه‌ینه‌ب) و کچی شیخی بوره‌ان بووه‌.

له ۱۹۲۱ز له گوندی (لاچین) نیزیکي سابلآخ له دایک بووه .

خوښه ری نازیز، ماوه یه ک له مه ویهر ماموستا هیمن گولبزیږیکي له هه لږسته ته پ و پارواهانی کرده چه پکه گولیک و له ژیر ناوینشانی (تاریک و پوون) له دیوانیکي قه شه نگدا بلایو کرده وه و خستیه به رده سستی خوښه ران . جا بؤ ئه وه ی زیاتر ماموستا هیمنی شاعیر و ئینسان و ناوړه به خوښه رانی هاوکاری بناسینین به پیویست زانرا چاومان پیی که ویت و گفتوگوه کی له که لا بکه یین ... به لام دوی که پان و به لینی و چاوه پوانی کردنیکي ژور، به هه زار حال ماموستا هیمنان بؤ دوزرایوه و ئه و دانیشنه مان له که لا کرد، جا و پیشکه ش به خوښه رانی به پیزی هاوکاری ئه که یین:

* له زیاننامه که تا ده لئی ئه و قازانجه ی که له شاعیریم کردووه ناوی دور و دریژم له کول بټه وه ... که چی له شوینیکي تری زیاننامه که تا ده لئی ناوی نه پنی حیزیم بوو ...

نایا په یوه ندی شاعیریتی به حیزیتیتیه وه هه بوو؟

- له و کاته ی که بووم به حیزنی من هر شاعیر بووم وه له بهر ته بیعه تی شاعیریم ناوی نه پیم کرد به هیمن که به ته بیعه ت هه ز له بیده نگي و سولم و راپواردنم پی خوشه بویه ناوی هیمنم هه لېژاردووه .

* به لام شاعیر هیچ کاتیک هیمن نابیت ...؟!

- به ته بیعه ت هه ز له هیمنی ئه که م به لام ئه که ر هیمنی بوم نییه ئه وه جیا یه .

- یا وه ک سالم له بهر نه خوشی ناوی خوی ناوه سالم ... توش له بهر زانی ناوړه بیت ناوی خوت ناوه هیمن .

* دوی دهرچوونی دیوانه که ت، نایا هیچ شیعی تری توت و توه ؟

- پاش دهرچوونی دیوانه که م شیعی ریکي دریژم و توه که که م جار شیعی ری و دریژم

و توه وه ئه م شیعه ته نسیری شیعی ر فارسی تیدایه وه هوی وتنی ئه وه بوو که هه ستم به جودایی و غوربه ت ئه کرد وه توانیم له م شیعه ردا ئه وه هه سته دهرپم که تیایا ده لیم:

بشنو از نی چون حکایت میکند

واژ جدائیها شکایت میکند

ساقیا و بادووه و بادووه

روو له لای من که به جامی بادووه

نایی قهت نالهی جودایی بی نهسه
 جاج نهی بیکا چ پیای دهرهده
 بویه نالهم تیگهلی نهی کردوه
 شیوهنیکم کرد که نهی نهیکردوه
 شیوهنی من شیوهنی نینسانیه
 بانگی نازادی و گروی یه کسانیه
 شیوهنی من شینی کوردی بی بهشه
 نهوگهلهی حاشاده کهن لئی وهشه

دوای نهوهش شیعریکم وتوه له مناجاتی مانگدا که له ژیر ناوی (تریفه‌ی سارد) هـ
 ده لیم:

به لئنی راگه یاندی راسپارده
 گوتی بۆت دیته بن نهه پارد غارده
 له جیژوانی له میژه چاوهر پیتیم
 نه هاتی کیژی جوانی هه لبارده
 ته زوی گهرم به له شدا دی نه گهرچی
 ته زاندی شان و پیلیم به ردی پارد
 وهره با رهنگ و پوخسارت بینیم
 به من چی تیشکی داوی مانگی چارده
 گهری نهه پرومه تهی تو جوان و گهرمه
 تریفه‌ی مانگه شه و جوانیش بی سارده

* له گه‌ل نه‌وه‌ی دل‌داریت نه‌کردوو ته‌نیا ماوه‌ییکی نۆز کورت نه‌بێ به‌لام شیعره
دل‌داریه‌كانت وه‌كو نه‌وه‌ی كه‌ ته‌جره‌به‌یه‌کی دوور و درێژت هه‌بێ، ئه‌مه به‌چی لێکی
ئه‌ده‌یته‌وه؟

- هه‌رچهند له‌و ماوه‌یه‌دا دل‌داریه‌كه‌م لێ تێك چوو به‌لام هه‌ستی پاسته‌قینه‌ی نه‌و
ماوه‌یه له‌ ناخدا ماوه، چونكه بێ به‌ش بووم له‌م نێعمه‌ته، (حرمان) وای لێكردم كه
شیعره‌كانم به‌م جوړه بێت.

* نه‌گه‌ر نه‌دیپ نه‌بوویتایه‌ چه‌زت نه‌كرد ببیت به‌چی؟

- نۆز دلم خۆشه كه‌ ئه‌دیپم وه‌ نه‌گه‌ر نه‌بوومایه به‌نه‌دیپ چه‌زم نه‌كرد بېم به‌نه‌دیپ.

* به‌پای تو نه‌دیپی ئێستای كورد تا چ پاده‌یه‌ك له‌ مسته‌وای مه‌سئولیه‌ت دایه؟

نۆریان توانیویانه‌ بگه‌نه‌ ئه‌نجام به‌لام كه‌مان توانیومانه‌ مه‌سئولیه‌تی خۆمان
جێبه‌جێ بگه‌ین، نۆربه‌ی نه‌دیپانی كورد باری سیاسیی پێگه‌ی گرتوون واته‌ هه‌ر خه‌ریکی
نه‌و دۆخه‌ ناله‌بارهن كه‌ كورد تیا‌ی بووه‌ و ویستویانه‌ له‌م لایه‌نه‌وه‌ بگه‌نه‌ ئه‌نجام بۆیه
باری كۆمه‌لایه‌تییان له‌بیر چوو كه‌ لایه‌تیکی گرنگی ژیا‌نه‌ و په‌نگه‌ به‌لامه‌وه‌ عه‌یه‌ به‌
بڵێن له‌م سه‌رده‌مه‌ له‌باری كۆمه‌لایه‌تیدا دواكه‌وتووین. به‌لام ئه‌بێ به‌ره‌و باشتری به‌رین.

شه‌ نه‌بزیوی سه‌ری بسکی په‌شی
كه‌ له‌سه‌ر پرومه‌تی ئارامی گرت
گرو‌ی مه‌ده‌ نه‌و قسه‌ كو‌ونه‌ی كه‌ ده‌لێ
له‌شكری كافره‌ ئیسلامی گرت

ئه‌م شیعره‌ت به‌ چ مناسه‌به‌تێك وتوو؟

- پۆتێك له‌ كۆپی زانیاری ده‌گه‌رامه‌وه‌ و سواری ئۆتۆمبێل بـیـووم له‌گه‌ل كیژێكدا
وه‌بایه‌کی توند ئه‌هات كه‌ هه‌ر قژی تێك ئه‌دا ئه‌ویش هه‌ر خه‌ریکی چاك‌كردنه‌وه‌ی بوو
و بۆی نه‌هه‌را وه‌ جوانی ئه‌و كیژه‌ منی مه‌ست كردبوو بۆیه ئه‌م شیعره‌م به‌دلا‌هات.

* ئایا ئێمه‌ ئه‌توانین سنوور بۆ ته‌واوبوون و ده‌ستپێكردنی قۆناغی ئه‌ده‌بی دابنێین؟
وه‌ ئایا قۆناغی پاش گۆران ده‌ستی پێ كردوو؟ وه‌ چۆن ئه‌ده‌بی ئه‌و گه‌نجه‌ تازه‌

پینگه‌یشتوانه‌ی ئیستا هه‌لده‌سه‌نگی؟

- ئیمه ناتوانین سنوور له نێوان قوناغی ئەده‌بیدا دابنێن تەنیا تەبیەت شاعیرێک دینێتە ناوێه که تازه‌کردنەوه‌یه‌ک یا داهێنانێک له شیعریا ئەبێن که جیاواز دەبێن له‌گه‌ڵ شاعیرانی پیشوو. به‌لام به‌هه‌سه‌بەت قوناغی گۆرانه‌وه‌ ته‌واو نه‌بووه و هه‌ر به‌رده‌وامه چونکه تا ئیستا شاعیرێک په‌یدا نه‌بووه که له‌ مسته‌وای گۆراندای بیت وه‌ تازه‌کردنەوه‌یه‌کی جیاوازی کردبێن له‌ هی گۆران. وه‌ تا راده‌یه‌ک ئەم جیله تازه‌یه‌ی هه‌لته‌سه‌نگاندووه، زیاتر له‌وه‌ش گۆران له‌ کوردستانی ئێراندا زیاتر خۆشه‌ویستتره و شیعره‌کانیشی له‌وێ ب‌لاوتره که به‌داخه‌وه‌ تاكو ئیستا به‌پێکی کۆنه‌کراونه‌ته‌وه. من وه‌کو خه‌لکی تر سه‌یری گۆران ناکه‌م که تەنیا شاعیرێکه تازه‌کردنەوه‌یه‌کی به‌سه‌ر شیعەر هێناوه، چونکه ئه‌و شیعەر کۆنه کلاسیکیه‌کانی که‌متر نییه له‌ هی تازه‌کانی، «گۆران که‌راوه‌ته‌وه‌ دواوه به‌لام که‌پانه‌وه‌که‌ی پیشکه‌وتوانه‌یه».

* ئایا کێشه‌ هه‌یه له‌ نێوان شاعیرانی نه‌وه‌ی کۆن و تازه، وه‌ تا چ راده‌یه‌ک تازه‌کان پاش ۱۹۷۰ توانیویانه هه‌نگاو بنێن؟

- به‌لێ کێشه له‌ نێوان شیعری کۆن و تازه‌دا هه‌یه به‌لام شاعیرانی تازه نه‌یان‌توانیوه هه‌نگاو بنێن تەنیا زۆر که‌میان نه‌بیت له‌به‌ر که‌مبونی ته‌جره‌به‌یان وه‌ له‌به‌ر مه‌غروری.

* پات چیه‌ به‌رامبه‌ر به‌و شاعیرانه‌ی که‌ بلێ قوناغی تازه ده‌ست پێ ده‌که‌م وه‌ قوناغی گۆران به‌جێ ده‌هێلم وه‌ هه‌نگاوی تازه ده‌نێم؟

ئه‌گه‌ر توانی ئیقناعم بکات به‌پێژه‌وه‌ سه‌یری ده‌که‌م.

* هه‌تا ئیستا هه‌ندێ که‌س شیعری (حوپ) به‌شێعر دانانی... ئایا تو پات چیه‌ به‌رامبه‌ری؟ وه‌ هه‌ول‌دان‌ت بۆ دانانی هه‌یه؟

- شیعری (حوپ) به‌لای منه‌وه‌ شیعەر نییه، به‌لام ئەگه‌ر جوان بێن له‌زه‌تی لێ وه‌رنه‌گرم وه‌کو پارچه‌یه‌کی ئەده‌بێن به‌رز. چونکه ئەبێن شیعەر چوارچیه‌یه‌کی تایبه‌تی هه‌بێن وه‌ ئەگه‌ر به‌شیعری نه‌زانم هه‌ول‌دانیشم نابێن بۆ دانانی، وه‌ من ناڵیم شیعەر هه‌ر ئەبێن له‌ قالبی کۆندا‌بێن به‌لام ئەبێن وه‌زن مورا‌عات بکری، به‌لام قافیه زۆر گرینگ نییه.

* به‌س به‌لای خۆیا نه‌وه‌ وه‌زنی هه‌یه.

- من به‌لامه‌وه‌ وا نییه و که‌سیش ئیقناعی نه‌کردووم.

* ئەگه‌ر ناوه‌ڕۆکی شیعەر گۆرا مه‌رجه پو‌خساریش بگۆی؟

به‌لامه‌وه‌ شیعەر تەنیا ناوه‌ڕۆکه‌که‌ی به‌ره‌وه‌پیش به‌روات با‌شته هه‌تا ئەگه‌ر له‌ پو‌خساری

کۆنیشدا بێت، بۆ نموونه ئەم دوو شیعەرە فارسییە هەرچەند لە کۆنترین قالبە بەلام بیر (فکری) تازەترین ئینسانی تێدا یە وە ئەتوانین بڵێین زۆر تازە یە:

ساحلی افتاده گفت گرچی بسی زیستم
هیچ نە معلوم شده که من چیستم
موجی فرو فولتهء نرم بجنیید و گفت
هستم اگر میروم گر نروم نیستم

واتای دێری یە کەم:

رووباری بەختی من زۆر مەعلوم نەبوو کە من چیم

دێری دووهم:

شەپۆلی ئارام بوومووە دەلی وە جوودی من ئەو یە ئە گەر نەبم نیم

* ئافرەتی کورد لە نووسین و ئەدەبیاتدا دواکەوتوووە هۆی چیبە و چۆن چارەسەر دەکری؟

من تەجرەبە و فێری کردووم کە جیاوازی لە نێوان کوڕ و کچدا نییە، بەلام لەبەرئەوێ کە جنسیان جیاوازه بەرەمیشیان جیا ئەبن، وە کەم دیاربوونی ئافرەت لە کۆری ئەدەبیاتدا ئەو ناگەیەنێ کە لە پیاو بێ تواناترە بەلکو کۆمەڵ پێگای نادا کە ئەو هەستە هەبێتی دەری بپێ وە نووسەریش ئەو کاتە سەرکەوتوو ئەبن کە هەستی راستەقینە خۆی بنویشت بۆیە هەتا کۆمەڵ پێگە نەدا ناتوانی بێتە ئەم کۆپەووە چارەسەرکردنیش لە خەباتێکی تونددا یە دژی پیاو.

* ئایا جگە لە شیعەر بابەتی تری ئەدەبیت نووسیوە؟

- گەلێ چیرۆکی کورتەم نووسیوە بەلام چاپ نەکراوە وە ئیستاش لام وانیه بڵاوی بکەم وە هەر وەها وتاری سیاسیشم هەیه وە هەولێدانی تەرجمەشم هەیه وە ئیستا پۆمانێکی

فارسیم وەرگێڕاوه که ئامادهیه بۆ چاپ له نووسینی (مارک توین)ه بهناوی (شازاده و ههژار).

* ئه دیبی سه رکه وتوو ئه بێ چۆن بێ؟

- ئه بێ سه هلی مومته نیع بنووسن، و اتا شتیک بنووسن که خه لکه که تیی بگا و به ره مه که ی ئه بێ جوان بێ و ته رخانی بکا بۆ کۆمه لێ خۆی وه له گیروگرفتی کۆمه لێ بدوێ و چاره سه ری بۆ بدۆزێته وه، وه نابێ نۆر بپوای به به ره می خۆی هه بێ به لکو ئه بێ تا پاده یه ک دوودل بێ لێ، وه به ره مه که ی هه رچه ند به لای خه لکه وه په سندن بکری و له لای په خنه گر سه رکه وتووین نابێ له خۆی بایی بێ چونکه ئه گه ر له خۆی بایی بوو ئه وه به ره ودوا ئه چی و ئه وه ستن.

* کام شیعر له شیعره کانت له وانی تر به به رزتری ده زانی و بۆچی؟

- ئه وه ی له خه یالْم بیّت (کاروانی خه بات)م له شیعره هه ره چاکه کانمه له به ره ئه وه ی هه ستی پاسته قینه ی خۆم ده ربپروه به رامبه ر به په رفیقیکی خۆشه ویستم وه لام وایه تیایدا سه رکه وتووم.

وتووێژ دهگهڵ ههيمهن

له به هاري نه مسالدا (١٣٧٦هـ تاوای - ١٩٩٧هـ زایینی) له شاری نهغه ده، له لای دۆستانی به پێژ، کاک سهلاح به یگی، کاک یوسف فازلی و... نهواری شهوی شیعرێکم وه دهست کهوت که له پۆزی پێنجشه ممه (٣٠هـ خا که لێوهی ١٣٥٨هـ تاوای - ١٩٧٩هـ زایینی) دا، له شاری مه هاباد به پێوه چوو. له م شهوه شیعره دا مامۆستا ههيمهن، سهید کامیلی ئیمامی، مه لا غه فوور ده بیباغی، حوسین شهریف په ناهی و ژماره یه کی دیکه له شاعیرانی کوردستانی ئێران به شدارییان کردبوو. له ماوهی ئه و سێ ساعتهی که شهوی شیعره که ی تیدا به پێوه چوو، ههیندیک پرسکاری ئه ده بییان له مامۆستا ههيمهن کردوو و هه میشه به و په پێ دلسۆزییه وه وه لای داونه ته وه. له ژێره وه چاوتان به پرسیار و وه لای مه کان، ده که وێ و له گه ل ههیندیک بیرو پای مامۆستا ههيمهن ناشنا ده بن.

دوای ئه وهی خوالێخۆشبوو مه لا غه فووری ده بیباغی (حافز) شیعر ده خوینێته وه له مامۆستا ههيمهن ده پرسن که بیرو پای سه باره ت به م شاعیره چیه. مامۆستا ههيمهن ده فهرموێ:

به پاستی مامۆستا مه لا غه فوور، جێی شانازییه بۆ شاره که مان، یه کێک له هونه ره کانی که ده مامۆستادا ده بینم ئه وه یه که سه ره پای ئه وه ی که بۆ خۆی شارستانییه و به ناشکوریش نالیم کوێر و پۆشن ده له، به لای له شیعره کانیدا، وشه ی زۆر جوان و ناسک و په سه نی کوردی ده بینم. هه تا جێی ته عه جووبه بۆ من! من جاریکی لێیان پرسیم که مامۆستای شیعرێ تو

کئ بووه؟ گوتم: پوودكى. من له پوودكى فير بووم، كاتى شاعير شتيك نه بينى و له مسى
نهكا ناتوانى شيعرى له سر بلن. پيم وايه هه موويان خويندوو مانه ته وه. منيش به مندالى
نهو شيعره م خويندوو:

«بوى جوى موليان آيد همى
ياد يار مهربان آيد همى
ريگ هامون و درشتيهائى او
زير پايم پرنیان آيد همى»

ته ماشا دهكەن هه موو حيسى كوێرانه يه تييدا، له مسه. هيجى تر نيه، بۆنى دهكا،
حيسى دهكا له بهر پييدا. كه وابوو باسى ديتنى تيدا نيه. به لام ماموستا دياره له نه سهرى
موماره سهى زۆردا، يانى له نه سهرى زۆر خويندنه وهى شيعرى شاعير، گوئ ليگرتنى
شيعرى شاعيره كانى ديكه دا، نهو شتانهى كه ناشيان بينى ده توانى جوانيان وه سف بكا. كه
نهو به عقيدهى من هونه ريكي يه كجار گه وهيه. ليڤه دا ده مه وئ نوكته يه كتان عه رز بكم.
دوكتوريكى پوشندلمان هه يه له كوردستانى عيراق. كه دوكتوره ده نه ده بياتى عه ره بيدا،
كه چى به پاستى بن يارمه تى ژنه كى هيجى بۆ ناكري، ژنيكى خوينده وارى هه يه كه هه م
ژنيه تى و هه م موشيه تى... نه گه ر شيعر بلن بۆ زه پت دهكا، نه گه ر نه قد يا ئينتيقاد
دهكا، ئينتيقاده كانى بۆ ده نووسيه ته وه. نهو ده يلن، نهو ده ينووسيه ته وه. ماموستا به داخه وه
له وه ش مه حرومه (هه موو خه لك پنده كەنن) نوكته يه كى خوشم له سر نهو دوكتوره هه يه.
پۆزىكى پيكه وه ده گه پاي، ژنه كه شى ده گه ل بوو، دياره ژنه كى خوينده واره. ژنيكى زۆر
ماقووليشه، چاوساغيى. په فيقيكى كوردى ئيرانى يادى به خير ليتى پرسيم ئه رى نهو
كييه؟ نهو ژنه چيه ده گه ل ئيره ده گه پى؟ گوتم نهو عه ساي مووسايه بۆمه.

ليڤه دا كاك شه ريف حوسين په ناھى شيعريك ده خوينا ته وه و پاشان ماموستا هيمن
ده فه رموئ:

شيعرى نهو برايه مان دريژ بوو، شيعرى (ملوانكهى شين)، وه نه غله ب شاعيره
لاوه كانمان ده يانه وئ شيعريان دريژين. پييان وايه به دريژ و كورتى چاكه. نه م شيعره
به عه قيه دهى من نه گه رچى دريژ بوو و وه ختيشى زۆر گرت به لام كورت بوو، چونكه پترى
ده بوو وه سفى زيبار و شتى وا كردبا. به وهى شيعره كى عه بيدار نه ده بوو. ده مه وئ ليڤه دا

ئامۇڭگارىيەكى شاعىرە لاوھكانمان بىكەم، پىيان وانەبىن شىئەر بەدرىزىي چاك دەبىن، شىئەر ئەوئە كورتىش بىن وە شاعىرى چاك ئەو كەسەيە بىتوانى مەتلەبى گەورە لە شىئەرىكى بچووك دابىزىي. ئەمما ئەو مەرزووعە دەبىن درىزىي، وە بەعەقىدەى من كورتە. دەنا دوئىي ئەو شاعىرە لە منى پەرسى كوتى: تۆ كام شىئەرى خۆت خۆش دەوئ؟
من كوتم: نزىك بەچل سالّ لەوئە پىش شىئەرىكم گوتووە، تاقە شىئەرىك تاقە بەيتىك و بۆم زیادە نەبووە هەتا مام، چونكە پىم وابو تەواوى ئىجساسى دەروونى خۆم لەو شىئەرىدا كوتووە. ھەر يەك شىئەرە، مەنزورم ئەوئە شىئەر فەرىن، دەلیم:

«ئەسىرى بسكى ئالۆزى كچە كوردىكى نەشىلم
تەماشاكەن چ سەيرىكە، بەدەستى دىلەوئە دىلم»

دەوئەيدا ئەوئە ئىجساسم بوو كوتومە ئىدى چىدىكە نەماوئەتەو. كچى كورد بۆ خۆى دىلى ئىجتەماى كوردەواریيە، منىش ئەسىرى ئەوم. تەكا لە شاعىرە لاوھكان دەكەم گۆئ مەدەنە شىئەرى درىز و كورت.

لێرەدا بەپۆئەبەرى كۆرەكە دەلئى بپارىبوو بەپىي تەمەن، مامۇستاكان شىئەر بخوئىننەو، ئىستا كە دەموئى داوا لە مامۇستا ھىمەن بىكەم كە شىئەرمان بۆ بخوئىنئەو، دەترسىم پىي وابىن كە بەپىرمان داناو. مامۇستا ھىمەن دەفەرموئ:

وئەللا پىم واي من تۆر لە پىرى ناترسىم، مامۇستای گەورەمان سەيد كامىل ئىمامى لە پىرى دەترسى، چونكو لىيان پەرسى شاگردەكانت كى بوون؟ ھىمەنى بەشاگردى خۆى قىوول نەكرد. ئەو وەختى ئەو شىئەرى دەگوت ئەمن مندالّ بووم. «پىدەكەنى» عەرزت دەكەم كە وابو منىش يەككىم لە شاگردانى ئەو مامۇستا گەورەيە.

ئەوئەكە پەفەيىك باسى ئەوئە دەكرد كە ئۆو بۆ ئەوئە ئەھمىيەت بەشىئەر دەدەن. بەھونەرەكانى تر نادەن؟ من پىم وایە ئەوئە لەبەرەوى نىيە ئەمە ھونەرەكانى دىكەى كوردەمان لەبەرچاوەبىن بەلكو لەبەر بىن دەرەتانیيە. كورد پەناى بردووە بۆ شىئەر كە زووتر بەگۆئى خەلك بگا. ئەوئە شىئەر دەلئىي بەمەقالە نووسىيامان نەدەگەيشتە گۆئى خەلكى. ئەمە ئىحتىياجمان بەپۆژنامە ھەيە هەتا بتوانىن ھونەرەكانى دىكەشمان نىشانى خەلك بەدەن. بريا ئەمەش چىرۆكنووسىكى وەك سەمەدى بپەرەنگىمان ھەبا، دەبوو ئەوئە پى ئىفتىخارى پىن بکەين. بلئىن چى؟ پەنگە ھەشمان بن، پەنگە لەنتو ئەو

عالمه میدانی واهه بئ چیرۆکی چاک بنووسن. ئەمما لە پابردوودا لە کوێی بلۆکردباوه؟
چۆنی بلۆکردباوه؟ ئەوێهە کە دیسان پەنامان بردووه بۆ شیعەر کە زوو لەبەر دەکری و
زوو دەچیتە ناو خەڵکەوه.

من زۆرم کۆپی شیعەر و شاعیری دیون، چونکە شەقی پۆزگار گێنپاومی بە ولاتاندا و
دیومه، عادهتەن ئەگەر شیعەریک گۆیگر پێیان چاک بوو (ئەو بۆیە نالیم داواي چەپڵە
بکەم ها لە بیرتان نەچن!) چەپڵەي بۆ لێ دەدەن بۆوی دوو جاری بخوینیتەوه. یەکیک
لە شیعەرەکانی مامۆستای کە زۆر بەرز بوو چەپڵەتان بۆ لێ دا، بەلام بەداخەوه ئەو
کەمتری ئەو کۆرپانە دیوه دەنا دەبوو جاریکی دیکەشی خویندباوه تا چاتری لێ حالی بن.
تکا دەکەم شیعەری هەر شاعیریکتان لەوێ پاش پێ چاک بوو پێی پابگیەنن دوو جاری
بخوینیتەوه، با بێتە حیفزتانەوه. من بۆ خۆم شیعەری تازەم نییه بەلام پەنا دەبەمەوه بۆ
دیوانەکەي کۆنم یانی بۆ نالەي جودایی کە لەویدا شیعیریکتان بۆ دەردینم.

بێگومان مامۆستای هەموو شاعیرە نیشتمانپەروەرانی کورد ئەحمەدی خانی بوو کە
حەقمانە پێی بلێین نابێگە چونکە زۆر لەپێش شاعیرەکانی دەورووبەری خۆشاندا حیسى
میللیەتەي تێدا بزوتووه، بەلام هەر دەردی گوتووه دەرمانی نەگوتووه. دەلێ کورد
میللەتیکى لێقەوماوه و چیتەر، ئەمما ئێمە شاعیریکتان هەبووه بەناوی حاجی قادری کۆبی
کە دەبێ هەموو بەحەق ئەم شاعیرە بناسین. ئەوێ شاعیرە کە ئەلحەمدولیللا موحەسەمەي
بۆ دروست کرا. من هەرچەند شاعیری مونسبات نیم و، لە مونسباتدا شیعەر نالیم بەلام
ئەو کەسانەي تاریک و پوونیان خویندۆتەوه دەزانن کە شیعەریک بۆ موحەسەمەي حاجی
قادری گوتووه. بەلام بەداخەوه جاریکی پاش موحەسەمە کە چوومه کۆبی و دیتەم سەری
موحەسەمەي حاجی قادری گوللەيەکی وێ کەوتبوو و کونی کزەبوو. ئەو حیسى منی
زۆر بزواند و غەزەلێکم گوتووه کە پەنگ بێ زۆری پەمز تێداي. بۆیە لە سانسۆر دەرچوو
و لە نالەي جوداییشدا چاپ بووه. ئەگەر زۆری پەمز تێدا نەبويا پێم وایە دەرنەدەچوو.
بەئیجازەي ئێوه ئەو شیعەرە دەخوینمەوه:

لە کۆ ئەسەرین دەبارتتم لەبۆ کوردی پەراگەندە
لە گەرمی غەرقى ئارەق بووم و چاوم هەر لە سامرەندە
منی زنجیر پسیی لێرە ئەسیری بسکی جوانیکم
زەمانە گەرچی ئالۆز و پەشیو، کەل بەمەو بەندە

کوتی نیواره بازار پئ وهره ماچت ده منی نهم و یست
هه لوی کوستانانی کوردستانم و نازیم به ده سته نده
دلم سهد هیئدی دیکانه به ناز بشکینی دهنگ ناکهم
چ سوودیکی هیه، کییه پرسی داد و گازهنده
جیهان و هه رچی خیر و خوشییه بۆ هه لباردانه
به قانونی ته بیعت پاشه رۆکخۆره نهوی گهنده
نه گهر تاوانی بی هیئزی نییه بۆچی له دنیا دا
به شی من ماته و شینه، به شی خه لکی زه ماوه نده؟
به مردوویش نیشانهی گولله یه نهو کهلله پر شۆره
نهو ستاش درسی سه ربازی ده لی نهو شاعیره ره نده
سه ری ته عزیزم له بهر تۆ دانواندن فخره بۆ هیمن
بژی حاجی که کیوری هیمه ته سهد هیئدی نه لوه نده

لیزه دا به رپوه به ری کۆ پرسیاریکی له مامۆستا هیمن ده کا و ده لی:

مامۆستا تکایه به رموون که جه نابتان زۆرتر ده چ حالیکدا، یانی زۆرتر له چ کاتیکدا
شیر ده لێن؟ هیئدیک وه ده زانن شیر له وهخت و سهعاتیکی تایبه تا ده گوتری ده مانه وی
نهوی بۆ شاعیره لاوه کانمان پوون بکه یه وه؟

نهو وهختی منیش لاو بووم، پیم وابوو شیر یه عنی قسه یه ک که وهزن و قافیه ی هه یی.
منیش داده نیشتم و کاغه ز و قه له میکم به ده سته وه ده گرت و وهزن و قافیه یه کهم ده نه زهر
ده گرت و شیرم ده کورت. زۆر مه منوونی باوکی خۆم که دیوانه که ی مندالی لئ سووتاندم
ده نا نه لعان به ده ست خه لکیه وه مابا گالته یان پئ ده کردم. به راستی شاعیری هه روا وهزن
و قافیه نییه، شاعیری ده بی سۆز و ده روون و کول و کۆی نهو شاعیره بی بخرتیه قالبی
نهم و ئاهه نگه وه. من زۆر جارم گوتوه هه رچهند بۆ خۆم بریکیش قافیه سازم به لام زۆر
نه همیه ت به قافیه ناده م ده شیردا، به لام بۆ وهی شیر و نه سر لیک بکه مه وه موخته قیدم
به موسیقا و ئاهه نگ و وهزن ده شیردا. من وهختی شیر ده لیم که به راستی شیر زۆریم
لئ بکا. تا زۆریم لئ نه کا، تا له خه وم هه لئه ستین، تا خه و و خواردنم لئ نه تۆرین،

من شیعەر نالیم. چونکه من ده توانم مه قاله یه ک بنووسم، ئەگەر بیهوێ و تارێکی سیاسى بنووسم به نابهرین شیعەر شتێکی دیکه یه که کۆل و کۆی دهروونی خۆمه دهو وهخته دا دهیلیم. نازانم توانیومه لاوه کان حالێ که م یا نا؟ به لێ، شیعەر شوعار نییه، ئەو پۆ بیلێ و سبهینێ بمرێ. شیعەر ئەوه یه که ههر نه بێ پاش شاعیره که ی به یێنیک بمینێتیه وه. زۆر شاعیری وام پێ شک دێ شیعهره کانیا ن ده پێش خۆیاندا دهمرن. ئەمما زۆر شاعیری وا هه بیهو ههروه کو نالی، ئیتمه تازه دهزانین، تازه تێ گه ییوین ئەو نامرێ و قه تیش هه تا تاریخ هه یه نامرێ، که چی ههر شیعیری عاشقانه شی کوتوه، شیعیری نیشتمانی و شتی که متر کوتوه، ئیلا شیعهرێکی زۆر گه وره نه بێ که به شاره که ی خۆی هه لکوتوه:

«قوربانێ تۆزی پێگه تم ئە ی بادی خۆش مروور
ئە ی په یکی شارەزا به هه موو شاری شارەزور»

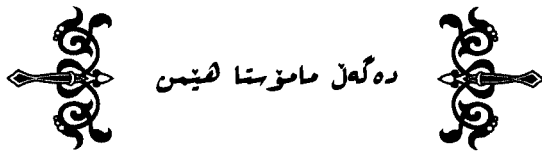
که په نگێ ده که م زبانا ندا قه سیده ی هێنده وه سيع و جوان هه بێ. لێره دا به پێوه بهری کۆرپه که داوا له مامۆستا هێمن دهکا که له باره ی ئەو شاعیره لاوانه ی که له ماوه ی چهند پۆژێکدا که کۆرپه که به پێوه چوو، شیعریان بۆ کێ به رکێی ئە ده بی ناردوو، قسان بکا «مامۆستا هێمن، مامۆستا هاوار (عه لی حه سه نیانی) و کاک مه جیدی نانه وا داوه ری ئە م شیعهرانه بوونه». مامۆستا هێمن ده فهرموێ:

ئەو سێ که سانه ی که ئیوه هه لتان بژاردوون، شیعیری شاعیره لاوه کان ته ماشاکه ن، ئەو سێ که سه ن که موخته قید به شیوه ی نوێ و کۆن. ئەگه رچی ئەو ئیستلاحه په نگه برێکی ش غه لته بێ «کۆن و نوێ» شیعەر ئەگه ر چاک بوو هه میشه تازه یه قه ت کۆن نابێ. به لām وه زنی عه رووزی یا غه یه عه رووزی وا چاتره. من بۆ خۆم پێم وایه شیعەر ده هه ر قابلیکیدا شیعهرێ، شیعهر، چ ده قابلیکی نویدا و، چ ده قابلیکی کۆنی عه رووزیدا. ئەگه رچی به ئیجازه ی مامۆستا شێخ کامیل ئەوه ی ده لیم ههر شتێکی مه وزوون ده م دنیا به دا تۆ بخوێنیه وه به هه ر زمانیک، له فاعیلاتون فاعیلاتیکى بخه ی. که وابوو من ده مهوێ شیعەر ئاهه نگێکی هه بێ که وه ختێکی خویندته وه ده بیسه ردا ته ئیسیری هه بێ. یه کێک لهو شاعیرانه که شیعیری هینابوو، به عه قیده ی من پێ خه یالترین شیعەر بوو خه یالێکی شاعیرانه ی زۆر جوانی تیدا بوو به لām ئاهه نگى مۆسیقای نه بوو. له بهروه ی داوام لێ کرد که پتر حه ول بدا مۆسیقایه ک دهو شیعهره دا دروست بکات با کاره شاعیرانه که ی

به خوپايي نه چې. نه وه په نه زهري من. شاعيريک که موغته قیده به وه زن و قافیه، ده بې هم موو نوسوولی کون په عايت بکا، ده نا به نه زهري من شاعيريک که فره قی په ديف و قافیه نه کا و به وه زنی کون شيعر بلل، به عه قیده ی من ده بې پتر بخویننېته وه جا نه وده می شيعر بلل. له به روهی هیندیکيان بویه په دبوونه وه که فره قی په ديف و قافیه یان نه کردوه. هیندیکيان بویه په دبوونه وه که ټاهه نگیان ده شيعردا نه بووه. هیندیکيشيان بویه قه بوول کران که هم موو شتيکیان هه بووه. به پاستی من شاعيريکی دی که هیوای دواپوژم په کجار زور پتیه، خه لکی شاره که ی خو شمان نییه، مه تیشی نییه، نه نانم ده داتی و نه ټاو، نه مومکینه جاريکی دیکه بیبینمه وه، که چی پیم شاعیره، نه ویش کاک شریفه که به پاستی خه یالی شاعیرانه په کجار ده شيعره که یدا هه ن، وه نه و ته وازوعم تیدا دی. وه ختيکی داوهره کان ده یانکوت نه و شيعره په نگې نه قسکی تیدا هه بې بؤ خوی بې وه ی نارپه حه ت بې، بې وه ی کیشه له سهر شيعره که ی بکا، به قسه ی داوهره کانی ده کرد. شاعیر ده بې موته وازع بې هه تا بتوانی بیته شاعيريکی به رز. ده بې له وه ی نه ترسې سبه ینی په کیک په خنه ی لی ده گری. هېچ شتيک ده و دونیا په یدا ته و او نییه و هه موو شتيک جیگای نینتقاده. هونه ر قه ت ته و او نابې و قه تیش و قه تیش ته و او نابې و له به ر وه ی له په خنه نابې بترسین نیته. په خنه شت لی ده گرن ده لین نه و شيعره ت خراپه، به لام نابې بترسیتی. که سیکي حیسی شاعیرانه ی هیه ده بې حه ول بدا چا تر خوی نیشانی نه و خه لکه بدا.

گوزاری سروه، ژماره ی تاییه تی (بې تاریخ)

ده گهل ماموستا هیتمن

پیشه کی: نه حمه دی شهریفی

ناماده کردن: سهید سماییل حوسینی

پیشه کی:

له سالی ۱۳۶۲ / ۱۹۸۳ وه، زه مزه مه ی پیکهیتانی ناوه ند و په خشخانه یه کی چاپه مه نی و ده رکردنی گوفاریکی کوردی، وهک که له میشکی ماموستا هیتمنی ته نیبوو. بۆ نه نجامدانی ئه م کاره گرینگه، سه ره پای وتووێژی دوور و درێژ له گهل کاربه دهستانی کۆماری ئیسلامی، چه ند کۆر و کۆبوونه وه ی ده گهل که سه یلی فره نه نگ، بنووس و شاعیر، قه له م به ده ست و نه دیبی کورد وهک په زدان به خش، عه لی سه سه نیانی (هاوار)، موه نه دیس فارووقی که یخوسره وی، سهید حه مه ده مینی به رزنجی (خاله مین)ی خوالیخۆشبوو، هه ژاری په حمه تی، خوالیخۆشبوو ماموستا سهید تاهیری هاشمی، خالیدی حیسامی (هیدی) و... پیک ئانی و له م باره وه به ک دوو جار نامه ی بۆ من نووسی و چه ندین پا ته له فۆنی کرد و ده یگوت: کورینه قه ت ده رفه تی وا له بار هه لئا که وێ، با کات به فیڕۆ نه ده ی و بکۆشین گوفاریک ده رکه ی. ده یانغه رموو نه گه ر نه و کاره ی بکه ی و مویه سه ر بێ، بۆ هه وه لێن جار له میژووی کوردستانی ئێراند، ئیمه ده بین به ئالاوه لگری گوفاریکی کوردی، که میری (ده ولت) به په سمی ئیزنی وه شانی بێ ددها، ده بینه خێوی وه شانخانه وگوفاری کوردی و ده کارین خزمه تیکی فره به فره نه نگ و نه ده بی گه له بێ به شه که مان بکه ی.

دهبیژن خوا کاران وه پاست نه گێڕێ و هه رکه سێ له سه ره بران بێ، خێری وه پێ دێ. نه وهش له مام هێمن پووێ دا و پاش خۆ ماندوو کردنیکی فره، سه ره نجام زۆریه ی که سه یلی که له م باره وه پێوهندی له ته کا گرتبوون و پووێ تی کردبوون، به گیان و دل به هانهیه وه هاتن و بپاری هاوکاریان پێ دا، که یه ک له وانژی منی په به ن بووم.

قۆل مه له لدران، قه له م وه که پکه وتن، وتارگه ل نووسران، شیعری جۆر به جۆر ناردان بۆ گۆفاریکی بێ ناو که بپیار بوو هێمن سه ره پرشتی بکا. پاش چه ند دانیشتن و قسه و باسکردن، ته گبیر و پا هاته سه ره وه ی که گۆفاری بێناو وه رزانه بێ و جارێ سالی چوار هه ژمارێ لێ بوه شتی مه تا بزانی خا له داها توودا چ ده روویه کی تر وه ده کا. بۆ پا په پاندنی کاره که ش، مامۆستا هێمن تا قمیکی له کوپگه لی خاس و ژیر و ژیهاتی ورمی و مه هاباد له ده وری خۆی گردوگۆر کردن، یه ک وتاری ده خوینده وه، یه کی تر تایی ده کرد، یه کی تر به رگ و پوه به رگی بۆ گۆفاری بێناو چێ ده کرد، نه وێ دی ژێ خوشخه تی وه نه ستۆ ده گرت... مام هێمن خوشی به سه ری پیری، خورتانه ده کۆشا وشو و پۆژی لێ گۆپابوون، نان و چای ببوو سه یفار و گوتار و نووسراوه ی هه لده سه نگاندن به سه ریاندان ده چۆوه، شیعری باشی شاعیرانی هه لده به ژارد و بۆ هه وه لێن ژماره ی گۆفاریک که بپیاربوو بێته وه شان، ناماده ی ده کردن. هه رکات ته له فۆنت لێ ده کرد ده یفه رموو: سه رن قاله و کاروبارن نۆزن.

پایزی نه وێ سالتی، له کرماشانه وه بۆ چه نده مین پا هاتمه وه مه هاباد و چومه ورمی و سه ردانی مام هێمن، مه تا بزانه کاروباری گۆفاری گۆرین به کوێ گه ییوه؟

گشت داموده زگای گۆفاری بێناو و ده رنه چوو، دوو سێ هۆده بوو. میژ و سه نده لی و مۆبێ و شتی وا له ئارادا نه بوون. له هه ر هۆده یه ک ته خته موکیتیک پا خرابوو و کوپگه ل له سه ر زگ لێی پاکشابوون و ملیان لێ قوت کردبووه و خه ریکی خوینده وه و هه لبه ژاردنی وتاره یل و شیعره گه ل بوون. مامۆستا بالنجیکی وه بن شانی دابوو و له سه ر ته نیشت پالی دابۆوه و خه ریکی سه یفارکێشان و به وتار داچوونه وه بوو. سه ره پای نه وه ی ژیر سه یفارکی گه وری له پێش بوو به لام ده وروبه ری پڕ له سه ووتوی سه یفار بوو. هه ر سه لوم کرد و منی دی هه ستا سه ر پێ و یه کدین ده باوه ش گرت و سه روچاری یه کن پاموسی و پاشان فه رموی کا که کوانی؟ عه رزم کرد، چی قوربان؟

به پوو ته لخییه وه فه رموی نه کا نه تنووسی؟ مه گه ر نه مگوت ده بێ له سه ر گۆرانی ناوچه ی کرماشان شتی بنووسی؟

دەستم دەگیرانی پان و بەرینی دەرڤەپان پاکرد و وتارەگەم لەپیش دانا بەپەله
چاویکی پێداخشان و فەرمووی دەیدەم بە گەرم (گەرمی قەییوومی)یش بەسەریدا
بچیتەوه .

گۆتم مامە ناوتان نا؟

پێگەنسی و فەرمووی کۆپە منداڵ هەتا حەوتووی نەچن نێوی نانین . با جارێ ئێمەش
هەموو کاروباریکی ئامادەکەین و پاشان خۆ ئێو قات نییە، خودا بۆ نێویک گەرمە .
عەزەم کرد مامۆستا دۆستانی کرماشان سەرەپای سەلۆی بێ پایان، نۆز ئارەزووی
دیدارتن، دەیانەوی بەرەو باشووری بێی .

فەرمووی: کاکە ئەحمەد بەسەری تۆ . منیش دە تاسە دیتنی سەید تاهیر و مامۆستا
مەلا موحمەد (خوالیخۆشبوو مەلا محەمەدی پەبیعی) و کاک موسا (خوالیخۆشبوو
موسای گەرمیانی) و شیخ لەتیف (سەید عەبدولباقی هاشمی) و دۆستانی تر دام . خودا
کارساز بێ زستانن، یان سەرە بەهاری دیمە زەیارەتی ئەو زاتانە .

زستان هات و هێمن نەهات . بەهاری سالی ۱۳۶۳ / ۱۹۸۴ داهاات، لە سەرەتای
مانگی گولان، پۆژیک لە پۆژان مامۆستا تەلەفۆنی کرد و فەرمووی دیمە سنە و لەوێرا
دیمە کرماشان، بپارمان وا دانا پۆژانی (۱۱ و ۱۲) لە سنە بێ و پۆژی (۱۳) بێتە
کرماشان . فەرموویان ئێوارە پۆژی (۱۲)ی مانگی گولان لە سنە (شەو شیعەر) پێک
دای . ئەگەر توانیت ئەتۆش وەرە و سەرلەبەیان پۆژی دواتر لەگەڵ من بگەرێوە کرماشان .
بەلێن وا دائەرا پاش نیو پۆی ئەوی پۆژی لە سنە یەکتەر ببینیەوه .

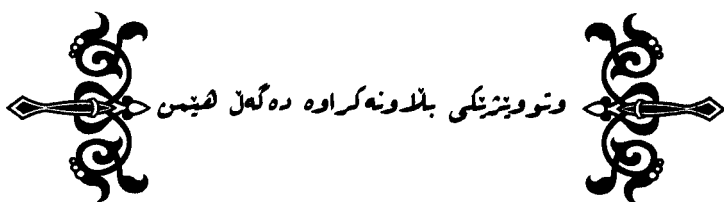
شەپی داسەپاوی پۆژی بەعسی و بۆردومانی پەیتا پەیتای شاری کرماشان، ئەوی
پۆژی لێ کردینە شین و گریان . هەرکەس بەلایە کدا پەپەوازی گوندەیلی ناوچەی گۆران
و هەورامان بوو، منیش پۆژی پوونم لێ بوو شەوی تار و بەرەو پشت چپای بێستون و
ناوچەی نەژیاوەران بۆی دەرچووم و نزیکەی حەوتوویەک نەمتوانی بگەرێمەوه شار و لە
دیداری مامۆستا لە سنە و کرماشان بێبەری بووم . بەلام مامۆستا پاش تەواویونی شەو
شیعری سنە، سەرەپای ئەمە کە دۆستانی وێ نۆزی پێ دەلێن مەچۆ کرماشان، دیتە ئەوی
و پەحمەتی سەید تاهیری هاشمی دەبینن .

با ئەوەش بلیتم، سالی داهااتوو، یانی سەر لە بەهاری سالی ۱۳۶۴ مامۆستا
جاریکی تر هاتەوه کرماشان و ژمارە ۱ی گۆفاری «سەر»ی وەک دیارییەکی گرانبەها
بۆ هێنان . لەم سەفەرەدا دەرڤەت هەموارتەر بوو و توانیمان پێکەوه، دیدار و سەردانی

زۆر زانای گهره‌ی کرماشان بکه‌ین و سهر له شوینه‌واره میژووپییه‌کانی تاقی بوستان و بیستوون بده‌ین. مامۆستا بپاری دا له ده‌رفه‌تیکێ تردا، جارێکی تر بیته‌وه کرماشان و بچینه ناوچه‌ی هه‌ورامان و گزراڤ و قه‌لخانی و سه‌رپێلی زه‌هاو، به‌لام مه‌رگ مۆله‌تی نه‌دا و ئه‌م سه‌فه‌ره‌ی تر هه‌رگیز نه‌نجام نه‌درا. مامۆستا به‌دیتنی شاری گهره‌ی کرماشان پڕ به‌دل شاگه‌شه‌ ببوو، ده‌یگوت: کوپه‌ قه‌ت باوه‌پرم نه‌ده‌کرد شارێکی وا گهره‌ هه‌بێ که خه‌لکه‌که‌ی هه‌موو کوردین و هه‌موو شیۆه زاراوه‌یه‌کی تێدا بناختیڤێ و هه‌موو جۆره جلوبه‌رگێکی کوردی تێدا به‌دی کرێ. ئاره‌زوومه‌ندی ئه‌وه بوو ده‌فته‌ریکی گۆفاری سه‌روه له شاری کرماشان دا‌بندری له‌گه‌ڵ زۆر ئاواتی تر که به‌دی نه‌هاتن. پاش کۆتایی هاتنی شه‌وه‌ شیعه‌که‌ی سه‌نه‌ برای شاعیر و نووسه‌رم کاک سه‌ید «سمایی حوسینی»، ئه‌م وتووێژه‌ی له‌ ته‌ک نه‌نجام ده‌دات و پاشان نه‌واره‌که‌ی ده‌دا به‌من و، منیش ئیستا سه‌ره‌پای سه‌پاس له‌ کاک سمایل، ده‌قی ئه‌م وتووێژه‌ پیشکه‌ش به‌په‌وانی پاکی مامۆستا هه‌یمنی خوشی نه‌دیو ده‌که‌م.

ئهمه‌دی شه‌ریفی

- له باره ی شیعړ و شاعیریدا
- سه باره ت به زمانى یه کگرتووى نه ده بیى
- چونیه تی دامه زړاندنى گوفارى «سروه»

* سەید سەمیل: ئیستاش پیمان خوښه له م فرسه ته که دهستی دا و ئەم هه له که کهوتە دەستمان (بهخته وهرانه له خزمهت تاقمیک له ئەده بدۆستاندا کۆبووینه وه و به تایبەت مامۆستا هیمن ئەستیره ی پرشنگداری ئاسمانی ئەدهب و شیعری کوردی) که لک وەرگرتن، لام وایه ئەمانه ی که سه روکاریان له گه ل ئەدهب و ئەده بیاندا بیی، که م تا فره، گومانم نییه هیچ که س هه بئ ناوی مامۆستا هیمنی نه بیستبئ، شیعریکی له مامۆستا له بهر نه بئ و به تیکرایی ئەم شاعیره پایه به رزه مان نه ناسئ...

ئەمانه ی له خزمه تیان داین: بریتین له ئاغای که ریمی قه ییوومی و ئاغای جیهانی که به زاراوه ی کوردی شیمال به حسمان له گه ل ئەکا و هه روه ها ئاغای ئەسه دی که ره می له مه نته قه و ناوچه ی کرماشان.

مامۆستا هیمن له گه ل به خیرها تنتان ئەگه ر ئیجازه به قه رمووی به که مین پرسیارمان وا مه تپه ح بکه ین که جه نابتان له چه ند سالییه وه ده ستان داوه ته شیعړ؟

مامۆستا هیمن: له ته مه نی ۱۰ - ۱۲ سالییدا ده ستم کرد به شیعړ گوتن. به لام شیعړم نه ده ناسی که شیعړم ده گوت، پیم وابوو شیعړ نه وه یه که وه زن و قافیه یه کی له باری هه بئ و ئەوی دیکه هیچ نییه. خو شبه ختانه ئەو شیعړانه ی له و ته مه نه دا گوتبوومن به دهستی

باوكم ده ئاگر خزان و ئه‌گه‌ر مابان ئیستا خۆم ده ئاگرم ده‌خستن. به‌لام ده بیست و یه‌ك سالی‌دا هه‌ستم كرد كه شاعیر ده‌بێ چۆن بێ؟ له بیست و یه‌ك سالی‌دا، یه‌كه‌م شیعرم ده‌گۆشاری «نیشتمان» دا بلۆبۆوه، كه پێم وایه شیعره، په‌نگی له‌باری شیوه‌وه نه‌گه‌ییته‌ باری شیعره‌کانی ئیستم، به‌لام له‌باری ناوه‌ڕۆكه‌وه كولۆكۆی ده‌روونی خۆم بووه و ده‌رم به‌یوه. چونكه من پێم وایه، شاعیری واقعی كه‌سیكه كه ئیساس و كولۆكۆی ده‌روونی خۆی ده‌ربړی و به‌ییته‌ سه‌ر كاغه‌ز. ده‌نا قافیه پێك‌خستن و وه‌زن دروست كردن پێ شاعیری نییه. دیاره وه‌كو كه‌لامێکی زیبا به‌لامه‌وه خۆشه‌ویسته، به‌لام ده ئیساسی خۆمدا پێی ده‌لێم نه‌زم، نه‌زمی جوان، شیعر به‌شتیکی دیكه نازانم. ئه‌وه نه‌زه‌ری منه له‌باره‌ی شیعره‌وه. وه‌ك عه‌زیشم كردی له ده‌ دوا‌زده سالی پا ده‌ستم پێ كردوه، به‌لام شیعری كچ و كالم ده‌گوت.

* سه‌ید سمایل: مامۆستا! كه‌وا‌بوو به‌مرووری زه‌مان، ئینسان هه‌رچی ده‌ زه‌مینه‌ی شیعردا كار بكات ئه‌و كچ و كالی و به‌ئیستلاح ئه‌و خامییه، پوخته ئه‌بێ و ئه‌گه‌یه‌ته مه‌رحه‌له‌ی ته‌كامول و په‌خسان. نه‌زه‌رتان له‌م باره‌وه چییه؟

مامۆستا هیمن: وه‌للا نه‌زه‌رم له‌م باره‌شه‌وه فه‌رقی هه‌یه، شاعیریش وه‌كو هه‌موو ئینسانێك فه‌رقی هه‌یه، هێندێك شاعیر، به‌جه‌وه‌لانیك له‌ ژانیاندا ده‌گه‌نه ته‌كامول. وه‌نه‌بێ هه‌ر ته‌جربه‌ به‌ بێ. ده‌ورانیك له‌ ژانیاندا ده‌گه‌نه ته‌كامول و ته‌وا‌بوون، وه‌كو مامۆستا گۆرانی گه‌وره، كه له ده‌ورانیکی عومری خۆیدا پێم وایه شاعیری وا به‌رز هه‌ر نه‌بووه و نابێته‌وه. ئه‌گه‌ر به‌وا به‌فرموون، زۆر جه‌ساره‌ته ئه‌وه‌ی عه‌رز ده‌كه‌م، شیعره‌کانی ده‌ورانی ژیا‌نی ناگاته شیعره‌کانی ناوه‌پاستی ژیا‌ن...

* سه‌ید سمایل: مامۆستا شیعر هه‌یه كه بۆ مه‌قته‌عی خاس له زه‌مان وتراوه، یا‌نی به‌ده‌رد مه‌قته‌عی خاس له زه‌مان ئه‌خوات، نه‌زه‌رتان له‌م باره‌وه چییه؟ باش وا نییه شاعیر شیعره‌كه‌ی بۆ هه‌موو زه‌مانێك باش بێ، یا‌نی واقعیه‌تیکی مه‌لموس بێ كه هه‌موو زه‌مانێك قابیلی ده‌رك بێ؟

مامۆستا هیمن: عه‌رزت ده‌كه‌م، ئه‌من ئه‌و شیعره‌ی كه بۆ زه‌مانیکی تایبه‌تی ده‌گوتری به‌شیعری نازانم، به‌شوعاری ده‌زانم. ئه‌من پێم وایه كه شیعر ئه‌وه‌یه كه پاش مردنی شاعیریش زیندوو بێ. هه‌روه‌كو ده‌زانین سێ سه‌د سا‌ل له وه‌فاتی ئه‌حمه‌دی خانی مه‌ پابردوه، ئیستاش شیعره‌کانی هه‌ر به‌تام و خوین. هه‌روه‌ك بۆ ئه‌و پۆژه‌ی گوتبن وایه، قه‌تیش كۆن نابن. شیعرێك كه ئیساسات و عه‌وافی ئینسان به‌یا‌ن بكا ئینسانی واقعی،

ئەو شیعەر، ئینسان ئەو شیعەری دەوێ. هەتا شیعەر مابێ و ئینسان مابێ، ئینسان ئەو شیعەری دەوێ. زۆر شاعیری وا هەن، پێش ئەوەی بۆ خۆیان بمەن، شیعەرکانیان مردوون. زۆر شاعیری واشمان پێ شک دێ با هەر باسی کورد نەکەین وەک حافزی شیرازی کە تازە ئێمە دەزانین کە شیعەرەکانی چەندە لە گەڵ ژبانی ئەو پۆی ئێمەن. ئەگەر ئیجازە بدە ی دوو شیعەری حافیزی بخوینمەو تا قسەکەم وە پراست بگەڕێ:

بیا تا گل برافشانیم و می در سناغر اندازیم
فلک را سقف بشکافیم و طرح نو در اندازیم
اگر غم لشکر انگیزد که خون عاشقان ریزد
من و ساقی بهم سازیم و بنیادش براندازیم

ئایا ئەو شیعەر کۆن دەبێ؟ بەعەقیدە ی من کۆن نەبوو.

* سەید سەمایل: بەلێ، مامۆستا ئەوە لێن شاعیری کورد کە بە کوردی شیعەری وتبێ
کێ بوو؟

مامۆستا هیمن: تەعبیری ئەوە بۆیک گرانە. بەلام تا ئەو جێی ئەمن مەتالەعم لە سەر ئەدەبی کوردی کردبێ، پێموایە ئەوە ل دەنگێکی شیعەری کوردی لە هەورامانەو بەرزبۆتەو، ناشزانم شاعیرەکی کێ بوو. بەلام سەیرە لە هەورامانەو لەوێ پێی جنوبەو، پەریوەتە شیمال... شیخ ئەحمەدی جزیری و فەقێ تەیران، ئەو شاعیرە ناسراوانە پێش ئەحمەدی خانی بەزاراوی شیمال شیعریان گوتوو. بەلام ئەحمەدی خانی ئیتر دنیایەکی بۆمە کردۆتەو، کە بە پراستی دەبێ خەلکی کورد بۆ ئەبەد ئیفتیخار بەو شاعیرە بکات.

* سەید سەمایل: مامۆستا گیان، هەروەک خۆت ئەزانی لە مەنتەقە ی کوردستانا لە هەجە فرە هەیه، کە ئەم لە هەجە، هەروەک خۆتان ئەزانن، بەعزێکی جەریاناتی تاریخی و بەهەر حال مەوقەعیەتی جوغرافیایی بۆتە باعیسی مانی و بەعزێ لەو لە هەجە بە مرووری زەمان قاییلی ئەوەن نەمێنن، بەعزێکیشیان بەهەول و تەقەلای خەلکی لائەچن... جا بۆ شیعەر لە ناو لە هەجە کوردییەکانا کامت پێ باشە؟

مامۆستا هیمن: ئەگەر بۆ خۆم موکریانی نەبام، پێم وابوو، لە هەجە ی موکریان باشتەین لە هەجە ی بۆ زمانی کوردی. بۆ زمانی یەکگرتوی کوردی، بەلام دەترسێم ئەوەی بەتەعەسسوب دابنێن، کە ئەمن و تەعەسسوبیان نەگوتوو. مامۆستا جەمیل پۆژیەییانی دەفەر مووی،

موکریان به مانای (موغ پریان)، یانی پریگای نهو موغانه بووه که له هورامانه وه هاتون، یا له جیگای دیکه پ، به (دریاس/ دریان) که کۆنه شاری موکریان، به ویدا پابوردون و هریه که له وانه هیندیک وشه ی کوردیان به جیهیشتوو. هیندیک تهعبیری شیعیان به جی هیشتوو، نه وانه ئیستاش له موکریانا حیفز کراون (پاراستراون). نه م له هجه ده پوا تا ده گاته نزیک سوله یمانی. دیاره له هجه ی سوله یمانی تا حه ددیک ی له گه ل له هجه ی موکریانی، یانی له هجه ی شاری سوله یمانی نه که له هجه ی دیهاته کانی هرقی هیه، یانی له هجه ی موکریانی ناوه پاسته له کوردستاندا. به عه قیده ی من چاکترین له هجه یه که ئیمه بیکهینه بناغه بۆ نه وه ی زمانی یه کگرتوی کوردی لن دروست بکهین.

* سهید سمایل: به لئ، که وابوو هم بۆ په خشان و هم بۆ شیعر؟

مامۆستا هیمن: به لئ...

* سهید سمایل: مامۆستا گیان له ناو شاعیره کورده کانماندا، قه دیمه کان، یانی کلاسیکه کان، کامیانت به لاره باشت و پاراوتره؟

مامۆستا هیمن: عه رزت ده که م من زاراوه ی کلاسیکم له باره ی شیعی شه رقیدا به که یفی نییه. به لām شیعی عه رووزی و هیجایی بلّین باشت...

* سهید سمایل: یان شیعی تهقلیدی!

مامۆستا هیمن: ... به لئ شیعی تهقلیدی! عه رزت بکه م، به عه قیده ی من، ئیمه شاعیریکمان نه بوو له نالی به کارتر. نهو شاعیره به پراوی من هه ر له وهخته دا ده بیرى دروستکردنی زمانی یه کگرتوی کوردیدا بووه. نه تو دیوانی نهو شاعیره به دیققت بخوینوه، ته ماشا ده که ی وشه ی هریه که له له هجه کانی کوردی تیدا، جا ناسک خه یالیشی چ عه رزکه م، چ بلّیم؟! به تاییه تی یاری به وشه کردنی مامۆستا نالی قابیلی موقایه سه نییه له گه ل هیج شاعیریکى تر. نه گه ر ئیجازه بدهن، دوو شیعرم په نگه له بهر بئ بۆتان بخوینمه وه:

دهروانییه وه که هیله گی سهودا سهه ری گێژم
بویه به دهقیقی مه سهله هه رچی دهیژم
هه ر په رچه م و پیشانییه فکری شه و و پۆژم
هه ر گه رده ن و زولفه نه مه لی دوور و درژم

نهو شیعرانه ی بریک قوولن، که مانا لیکدانه و یان وهختی دهوئ... به لām نالی به پاستی

شەئىرى (سەھل ۋە مۇستەئەب) شىئىرى ھەببۇھ.

ئەھم نۆز گىپاۋەتەۋە، جارىك كۆپىنكى ئەدەبىي بوۋ، بىرلەشكەن بىر بوۋ، پىم گوتىن بىرلەشكەن، ئەي ئەۋ كەسانەي بەخورما فرچىكتان گىرتوۋە، ئەي ئەۋ كەسانەي دەپن سىبەرى دارخورمادا پەپەۋازە بوۋن، ئايا بۆ خۇتان شەئىرىكى ۋا جىۋانتان لەبارەي خورمادا ھەيە كە ئالى دەفەرمۇئ:

دەخىلىت بىم نەخىلىي يا پوۋتاسى
دەھا شەئىرىن ۋە سەينە نەرم ۋە دەرەق

بىرۋا بىكە، ھەمۇيان گوتىيان نەمانە...

* سەيد سەمىل: ئەگەر ئىجازە بىفەرمۇئ شەئىرىكى ھەيە كە مەتلەكەي: «چىيە گۈرە گۈنەي ۋا بەنەستەق/ بەگۈئ ھەلتاۋەسىۋە، سەر موعەلەق؟!»...
مامۇستا ھەيە: لەبارەي گۈرەدا، شەئىرىكى دىكەي جىۋانتى ھەيە نۆز كوردانەيە:
«سەراپاي گۈرە زەردى ترس ۋە لەرزە/ دەلتىي عاسىي بوۋە لەۋ جىگە بەرزە»
(بەپىنگەنەيە) ئەۋە كوردانەترە.

* سەيد سەمىل: بەتەكراپىي ئالى لە سەنەتى بەدىئىي ئىمتىيازىكى زىاتى لە شەئىرىي تەرەپەيە. شەئىرەكانى فرە بەدىئىي ھاتىيا، مامۇستا گىيان... نەيما، قەسەيەكەي ھەيە، ئۇيۇئ ئەشەئى ئىنسان مۇسەلەت بىن بەسەر قافىيەدا، نەك قافىيە مۇسەلەت بىن بەسەر ئىنسان. مەن ۋا دەرەك ئەكەم لەم قەسانە، كە ھەتمەن ۋەزەن ۋە قافىيە ئەبى ھەر ھەيە، مۇنتەھا نەك ھالەتى تەقلىدى ۋە رەۋزى ھەيە، بۆچۈنى جەنابتان لەم بارەۋە چىيە؟

مامۇستا ھەيە: مەن شەئىرى قەسەيەكەي ھەيە، دەلتىي شەئىر دەپن شەئىر ئازاد بىكات كە خۇي بۆ خۇي قالب بۆيۇتتەۋە، لە «ئەزمۇنى شەئىرىيەدا» كە پىم ۋايە چاپكراۋە لەۋىدا دەلتىي ئەگەر مەن ئالەي جىۋادىيەم لە ۋەزەنى مەسەنەۋىدا نەگوتبايە، نەمدەتۋانى كۆلۈكۈي خۇم دابىركىيەم، بەلام ئەگەر «پەرى شەئىر» م دە ۋەزەنى ھىجائىدا نەگوتبايە ھىچ تامى نەدەبوۋ، ئەۋەيە بىرۋاي مەن. مەن شەئىرىيەكە دە پىشدا جىۋارچىۋە دىۋست ناكەم بۆ ئەۋەي شەئىرىيەكە دە جىۋارچىۋە ۋەزەن ۋە قافىيەكە بىلەي، لىدەگەر پىم شەئىر بۆ خۇي دەبىيىيەتەۋە. ئەگەر شەئىر بىن دەتۋانى بىيىيەتەۋە، قافىيەش بىيىيەتەۋە. مامۇستا گۈرە شەئىرى كوردىي نۆي كوردەۋە، گۈرە پەنەي بىرەۋە بەر فۆلكلورى كوردىي. كام شەئىرى گۈرە تۆ ھەلدەبۇيى، كە ئەۋ

دهناو فۆلكلۆرى كوردیدا وهزنى نه بێ؟ بۆ نموونه، شیعریكى كه زۆر به دلخه، نازانم له بیرمه
یان له بیرم نیه. «كوردستان گه پام، دۆلادۆل پێوام، نه له شار و نه له دێ، نه مدی
كهس، وهك تۆ جوان بێ، تۆیت و بهس، كچه كوردیک دل پێی شادبێ، وهك فریشته و
پهريزاد بێ...». به لām تۆ ته ماشا دهكهى له بهیتهكانى كوردیدا ئهم وهزنه ههیه.

* كهريم قهییوومى: بهیتی خهزیم...

مامۆستا هێمن: به لێ، بهیتیک ههیه به نێوی خهزیم، ئهوانهى ههموو تێدايه. نازانم له
بیرمه یا نا؟ كهريم ئهتۆ له بیرته؟ به لām ئهگەر ههمووشم له بیر نه بێ، شتیكم له بیره كه
ده لێ:

سهده وهستام بۆ بێ له لای شیرازی
دووسهده وهستا بێ له لای دریازی
كراسی بدروون بۆ بووكه نازی
ده بلا تهنك بێ، نهرم و شك بێ
بۆ بووكه نازی...

ئایا ئهوه ههه ئه وهزنه نیه؟ ئه ماما ده فۆلكلۆرى كوردیدا ئیتیفاقه ن قافیەش مه تره ح
بووه. ئه گه رچی ئه من بۆ خۆم پێموایه مه تره ح نیه قافیە بۆ شیعر. وه زنم پێ مه رجه،
قافیەم پێ مه رچ نیه. ئه گه ر ئه تۆ فۆلكلۆرى كوردی چا تر ماله عه بفه رمووی ده زانی
كه ئه وان قافیەیان په عایه ت كر دووه. تیکراری قافیەیان، وه كو له شیعرى عه رووی یا
ته قلیدیدا كه ئێوه ده فه رموون، كر دووه. ئه وه یان پێ عه یب نه بووه، بۆ ده رپێنی مه تلە بێ
خۆیان، زۆر جاریان تیکراری قافیە كر دووه.

ئومیدوارم پۆژێك (توحفه ی موزه فه رییه) كه پێشكهش كراوه به كه رترین شای ئێران
یانی موزه فه ره دین شا (گشتیان پێ ده كه نن) و هه ر بۆیهش ناوی توحفه ی موزه فه رییه،
به ده ستان بگا و بزانه كه به راستی فۆلكلۆری مه چه ند ده ولە مه نده.

ئهم پۆژانه ئه ده بدۆستیكى كورد بۆ گێڕامه وه گوتی: «ده گه ل جه لالی ئالی
ئه حمه د چوو بووینه ده ماوه ند. من ئه و شیعره ی گۆرانییه م گوت: من و ده ماوه ند
هاوده ردین»...

* كەرىم قەبىيىۋى: ... شەرتىكمان بەست.

مامۇستا ھىمىن: بەلى، شەرتىكمان بەستەن ... نا، (من و دەماۋەند، شەرتىكمان كەردەن/ ئەو تەم و من غەم تا ۋەپۋى مردەن)
جەلالى ئالى ئەحمەد گوتى: ئەي خاك بەسەرمان، ئېمە لە داۋىنى دەماۋەند دەژىن و ۋەك بەچكە كوردىك ناتوانىن باسى دەماۋەند بگەين.

* سەيد سەمەيل: باسى ۋەزىن و كېش و قافىيەمان دەفۇلكلورى كوردىدا كورد. مەسەلەيەكى تىر كە بەنەزەرم لىزەدا ماۋە، مەسەلەي ھۆرەيە كە ئەۋەش ھەروەك بەيت ئەخۋىندى (دەگوتى). ئاھەنگىكى تاييەتى ھەيە. مونتەھا سەر بەئەۋىستايە، بەشېك لە گاتاكەنە. گاتاكەنى ئەۋىستا لە كونا بەئاھەنگى تاييەت خۋىندارە بەناۋى (ھۆرئامەنان)، كە دۋايە تەسحىفى بەسەردا ھاتوۋە و وشەي ھۆرئامەنان بوۋە بەھۆرە. كەلىمەي ھەورامانىش ھەر لە ھۆرئامەنانى ئەۋىستاييەۋە بوۋە. جا حەز دەكەين كە بىرۋاپى جەنابىشت سەبارەت بەھۆرە و مەنشەئى ھۆرە بزانىن كە ئەمپۇش بەھەرئال بەسۋەپەتى ئاھەنگىكى قەدىمى ھەر ماۋە.

مامۇستا ھىمىن: من لە زمانەوانىدا شارەزايىم نىيە. بەلام لەبارەي ئەم كەلىمە تاييەتتەدا، بېوام ھەروەك بېۋاپى مامۇستاي گەرەمان «زەبىجى» يە، كە پىمۋايە راست دەكا كە دەلى ھۆرە ھەريەكېك بوۋە لە گاتاكەن و زۆر بەئاشكرايى ديارە كە كەلىمەي ھۆرە ۋەكە ئەھۋىرەزما، ئەھۋىرەزما دىتە بەرچاۋ. پىمۋايە ئەو كەلىمە ھەر ماۋەتەۋە.

* سەيد سەمەيل: بەلى، ئەلەانىش دە فارسىدا كەلىمەي «ھۋا» بۇ دەنگىكى مومتەد (كشاور) ھەر بەكار ئەبىر. ئەلبەتتە ھۆرەش ھەر دەنگىكى مومتەدە. ئەمەن لەم باۋەپەدام كە «ھۋاپى» ئىستاي زمانى فارسىش ھەر پاشماۋەي ھەمان «ھۆرئامەنان» يان «ھۆرا» بىن كە لە ئاۋىستادا بوۋە.

مامۇستا ھىمىن: بەلى، خراپى بۇ نەچۋى، بۇچى؟ دەكوردى خۇشماندا «ھەرا» ماۋە. «ھەرا» يانى بانگىر بۇ لاي خوا. كەۋابو ھەرچى ئەم «ھە» يانەي لە پىشەۋەبى و ئەۋەرفانەي تىدەبىن، پىمۋايە مەپۋوتن بەگاتاكەن. ئىتر ماۋن و تەحرىف (سۋان و جىگۋېكى) يان بەسەر داھاتوۋە و وايان لىتاتوۋە.

* سەيد سەمەيل: مونتەھا، ئەو ھۆرە يان ھۆرئامەنانى ئەۋەختە لە گاتاكەندا، بەعینۋانى موناچات، بەعینۋانى گات و ستايش ھاتوۋە.

مامۇستا ھىمىن: بەلى بەماناي دۋەكەردن ھاتوۋە. مومكىنە ھەر بەماناي دۋەكەردن

بڼ.

* سهد سمال: نه مړو هورهش هر نهو حالتهى قهديميهى ههيه، په غنى له حالتهى شتواري نه مړيدا نيهه و هر حالتهى كوني قهديميهه .

* كهريم قهيوومي: شتواري كوني هوره و خوښدنې هوره بو خوي موشهخهسه كه جهره ياني نهو چونه، يهك نوع عيادهته، يهك نوع لاواندنهويه، يهك نوع پارانهويه، نهسلن له حنى سيستمى كونهكهى موشهخهسه .

* سهد سمال: ماموستا گيان! نيستا نهگه رنيجازه بفرموي له زمينهى كاري نهدهبى خوتان پرسيار بكهين. نيستا بهچيهوه مهشغلن، خهريكى كام كتيبن؟ ماموستا هيمن: عهزرت بكم وهلا نهمن نهلعان كاري تاييه تيم نووسيني كتيب نيهه . نهمن نيستا خهريكم له موجهلهكهدا كارهكم كه بهزمانى كوردى خهريكين له ورمى بلوى كهينهوه . بهداخهوه كادريان كهمن. زورمان هاوار كرد بو براكانى هه مو جىگايهك كه يارمه تيمان بدن و بهراستى يارمه تيشيان داين. بهلام بو خوتان دهزانن كه وه زىكي ناخوش لهو وهخته پويى دا. بهداخهوه نهو كهسانهى كه نامه يان بو نارديوين له سردهشتهوه، له پيرانشارهوه، له سهقرهوه، نيتمه كه جوابمان بو دنووسينهوه، بهرگهشت دهبوونهوه . چونكه نازانين بو كوي ثاواره بوون. نهما نهوهى كه نيتمه ثاره زوومانه نهويه كه موجهلهكهى فسللى لاني كم بلوكهينهوه . دياره پهنگه دوايه پهخنهكراني كورد نهو مهسنووليهتش باوينه سر نهستوى من. بهلام دهموي من نهو موجهلهيه بهزمانى نهدهبى كوردى بلوكهينهوه . نهما نهوه دهليل نيهه كه نيتمه له موجهلهدا، لههجكانى ديكهى كورديمان لهبير بچيتهوه . نيتمه تكا له هه مو قهلم بهدهستان دهكهن كه شير و په ندى پيشينيان، ناداب و پسومي كوردى بهلههجهى خويانمان بو بنيرن كه نيتمه له كفارهكهماندا بلوى بكهينهوه . بهتاييهتى زورمان پڼ خوشه كه وينهى ديمه نهكانى كوردستان بلوكهينهوه . پهنگ بڼ خوا يارمه تيمان بدا يهكم موجهله يا كفاري كوردى بڼ كه مسهوه ر(پهنگى) دهبن، جا نيوه و هيتمهتى نيوه .

* سهد سمال: بهلن، ماموستا گيان موجهلهكه ناويكى تاييهتى ههس؟ ماموستا هيمن: نهخير، خهريك نين ناويكى تاييهتى بو دروست كهين، نهگه رچى هيتديك له برايان ناويان بو دوزيوتهوه، بهلام چونكه موجهلهكهى فسلبيه جاري ناومان بو دانهناوه، نوميدوارم بگاته جىگايهكى كه ورهتر له ناو.

* سهد سمال: ماموستا گيان، مهجمعه عيلميهه كه تان، يا نيتنشاراتي سهلاحه دينى

ئه یووبی جگه له و مهجه له یه کاری تری فرههنگی نه کا؟

مامۆستا هیمن: به لێ، تا ئیستا پێنج کتێبمان ناردۆته ژێر چاپ و نه لمان له ژێر چاپدان، که یه کتیک له وان دیوانی نالی ئه شاعیره گه وره یه به شه رحوه که مامۆستا مه لا که ریمی موده پیس و کۆپه کانی له سه ریان کردوه. ئه وی دیکه دیوانی وه فاییه که شاعیرێکی مه هابادییه. دوو کتیبی نه سه ری هه، یه کیش فارسییه (کرد در تاریخ بیگانگان) که به عه قیده ی من هه ر ده بوو به فارسی بێ هه تا برا فارسه کانه مان بزانه ئیمه چ زه جریکمان کیشاوه له توولی تاریخدا. له به روه ی ئه و کتیبه مان به فارسییه. ده نا باقی دیکه مان ئه وی ده ژێر چاپدان کوردين. پێموایه زۆر زوو ده که ونه ده ستی خوێنه ران ئینشاللا.

* سه ید سه میل: نیازتان هه یه که ئیدامه ی بده ن و کۆپه که هه ر کاری ئه ده بی بکا؟

مامۆستا هیمن: عه رزم کردی، له م پۆژانه دا لێیان پرسیم تۆ بۆ له ورمێ، چده که ی؟ گوتم ئه من گه ر کارمه ندیکێ په سمیش بوویام ئه لمان باز نه شسته بووم. به لām عیشق به زمانی کوردی، عیشق به ئاداب و پسومی کوردی، عیشق به خه لکی کورد، منی وادار کردوه به و پیرییه و به و نه خۆشییه وه بچم و ده و مهجه له یه دا کارێ بکه م، له و کۆپه دا کارێ بکه م. ئومیده واریشم زۆر پتر سه رکه وتوو بین. به لām شتیکی که لێره دا ده مه ویست بیلیم ئه وه یه که ئیمه که شف و که پامه تمان نییه بزانه ن «ئاغای حوسینی» یه ک له سه نه نده چ هه یه و شاعیره. ده بی ئه و خۆی به مه به ناسینی جا ئیمه بزانه ن شاعیره یان شاعیر نییه.

ئیمه ده فکری وه ی داين کۆپێکی زۆر گه وره تر ته شکیل بده ن. جا له هه ر جێگا یه کی بوو. ده بی بزانه ن کێ ده عه وت ده که ین بۆ ئه و کۆپه ی، بزانه ن کێ ده بی له و کۆپه دا خاوه ن نه زه رین. له به روه ی تکا له هه موو ئه و قه له م به ده ستانه ده که م که کورديه یان خۆشده وئ، که ئه و میله ته بێ به شه یان خۆشده وئ، که ئه و میله ته لێقه و ماوه یان خۆشده وئ له ناردنی ئاساری خۆیان درێقی نه که ن.

سه ید سه میل: ئینشاللا، هیوادارین که هه موو لایه ک بێن به ده نگتانه وه. ئه وانه که مایه یان هه یه و ده توانن خزه مه تی بکه ن به کورد و فرههنگی کوردی به ده نگتانه وه بێن و یارمه تیتان بده ن. ئه گه ر ئیسه که موکوپیه کتان بێ، به هه ر حال چون سه ره تای کاره، هیوادارین به مه رووری زه مان ئه م که موکوپیه یانه لابه ن و جه نابت له و مه جمعه عیلمیه دا هه ر به مین ئیشاللا بۆ داها توو.

مامۆستا هیمن: مان و نه مانی من موهم نییه، ئیود به مین، زمانی کوردی به مین، من ده بی پۆژیک هه ر به رم، به لām نه کورد ده مرئ و نه زمانه که ی.

* سهيد سمائل: مامؤستا گيان، من وهك بزائم نالّهي جودايي كه ئاخريين ديواني ئيوه بووه كه گهيوته دهستمان، خهلكيش حهتـمهـن چاوهـپـانـن كه له ئايندهدا كاريكي ترتان بلاويتهوه ئيشاللا، ئايا خوشتان بهتـهـماي ئهـوه نين كه له ئايندهدا ديوانه شيعريكي ترتان بلاويتهوه؟

مامؤستا هيمن: (بهپيـكهـنـينهـوه) وهـلـلـاهـي ئيمه تا ئيستا ههـر قسهـي جيديمان كردوه، بهـلام با شوخيهـكـيش بكهـين. مريشك ئهـگـهـر پير بوو له هيلكه دهچيتهوه، پيم وايه شاعيريش ئهـگـهـر پير بوو له هيلكه دهچيتهوه. پيم وانيه ديوانه شيعريكي تري منتان بهـدهـست بگا، بهـلام ههـتا دهـمـرم دهـنووسـم، نهـسر دهـنووسـم.

* سهيد سمائل: مامؤستا، ئهـو شيعـراـنهـي كه به بهـهـانه داتان ناوه بۆ بۆمباراني بانه، بۆ بۆمباراني پيرانشار، ههـر ئهـوانه بهـشيـوهـي كـتـيـبيـك بلاويتهوه باشتر نيه؟

مامؤستا هيمن: زۆرم كتيبي بچووك خوشت ناوي، ون دهـبـيـ لهـنيـو قامكاندا. پهـنگه شتيكي وهك تاريك و پوونيشم تازه بۆ دروست نهـبيـتهـوه.

سهيد سمائل: مامؤستا شيعري فارسيت ههـيه يان نا؟

مامؤستا هيمن: نهـخـيـر.

سهيد سمائل: تا ئيستا شيعري فارسيت نهـبوـوه؟

مامؤستا هيمن: بهـمـندالـي شيعري فارسيم دهـگوت، زۆر خراپيشم دهـگوت، چونكه بهـعهـقيدهـي خوتم تهـسهـلـوتم بهـسهـر زمانـي فارسـيدا نهـبووه. بپواشم وايه قسهـي حاجي قادري كۆيي زۆر بهـجـيـيه، لهـبـارهـي ئهـو شاعـيرـاـنهـي كه بهـزمانـيـكي تر شيعـر دهـلـيـن كه دهـفهـرمـوي:

وهـك مـريشـكـي كه عهـقـلـي نهـهـيـنـي
بيـت و جوـجـكهـي مـراوـي هـهـلـيـنـي
ناگا كه هاتوو گهـيشـته جوـگـهـلـهـيهـك
ناچـيـته شوئـي كه بـمـرئ جوـجـهـلـهـيهـك
جيـي ئهـوي ئيـشـكه، جيـي ئهـويـش ناوه
تيـدهـگا ههـر قـون دـرـانـي ژئ ماوه

* که ریمى قه ییوومى: ببوره مامؤستا، زؤر به جییه که ئاغای «حوسیتى» یش شیعریکمان له شیعرهکانى خۆى بۆ بخوینتتهوه .

* سهید سمایل: شیعرهکانى من ئهلبهته بۆ ئهوه ناشین که له خزمهت مامؤستا هیمن و جهنابتانا بخویندریتتهوه، بهلام بهسه رچاو منیش له شیعرهکانى خۆم قهتعهیهکتان بۆ دهخوینمهوه، بهلام ئیجازه بدهن سوئالیکی تر له مامؤستا بکه م تا ئهندازهیهکیش خارج له بهحسهکه مان نییه .

مامؤستا هیمن: فهرموون .

* سهید سمایل: بهلێ، مامؤستا ههژارت له نهسرا پێ بهقهوهت تره یان له شیعره یان له ههردوکیانا؟

مامؤستا هیمن: بهعهقیدهى من سوئالیکی بپیک گرانه . ههژار له نهزم و نهسرده، له ههردوکیاندا زؤر قهوییه . بهلام ئهوهى ئهمن پێى دهلیم شیعر زؤر کهم له شیعرى ههژاردا هیه، ئیلا له (بهروه موکریان)یدا نهبن که سۆزى ئاشقانه و شاعیرانهى تدايه و تییدا دهبینى .

* سهید سمایل: عیدهیهک لایان وایه که مامؤستا ههژار له نهسرا باشتیه له شیعر . له نهسرا بهقهوهتتره . له بهر ئهمه بوو ئه م سوئاله م عهرز کردن .

مامؤستا هیمن: بێگومان، عهرزت دهکه م که هیچکهمان نییه له مامؤستا ههژار کوردیزانتر بێ، قهلهمیکى زؤر جوانى هیه، هه م له نهسرده و هه م له نهزمدا، بهتاییهتى ده تهرجه مه دا . یانى من تهرجه مه ی خه ییامى مامؤستا ههژارم پێ له ئهسله که ی که متر نییه . جا ئه گه ره حه ملی نه که ن به سه ر ته عه سسوبه وه، پێموايه له ئهسله که ی خراپتر نییه، چونکه هه م مهفهوومى شیعرهکانى خه یامى هێناوه ته وه و هه م خزمه تى به زمانى کوردی کردوه که وابوو دوو خزمه تى کردوو ئه وه له ویدا .

* سهید سمایل: خه لکیش تا ئه ندازه یه ک له و باوه ربه دان که خویندنه وه ی هینهکانى هه ژاریان لا خۆشتره له فارسییه که . باوه کو عه لاقه شیان پێیه وه هیه، به لام له بهر پاراوى شیعرهکانى مامؤستا هه ژار، حه ز ئه که ن ئه وه بخویننه وه .

جا ئه گه ره ئیجازه بفرموون له شیعرهکانى خۆشم هه رچه ند قابیلی نییه، قهتعهیهک ئه خوینمه وه:

کولى گریان و نهسرینم وه کو چۆم دایه ناق ئیمشه و

له خه لوه تخانه يى غه مدا من و چاوړكى زاق نيمشه و
له كونجى ناو ميديدا له پيمه كوټ و بهندى غه م
چلوڼ ريځگه ي نو ميډ بېرم كه ماوم پى له فاق نيمشه و
كه پړيى، دين و دلمى برد به جارئ نه و به بى په حمى
له دلدا لى نه دا تاسه ي ديار و نيشتياق نيمشه و
له مديدانى ژيانمدا بهرو ثاوات و ثامانجم
چييه نه سپى مرادى من كهوا نادا وزاق نيمشه و
له هيچرى نه و مه لك شيوه به شم هر درد و نالينه
خودا كه ي بى، نه جاتم بى له دس درد و فراق نيمشه و
غەريب و مەنزلى هيوام نشي و پر له هه ورازه
چلوڼ نه م ريځگه يه بېرم، به بى تو شه و تفاق نيمشه و

ماموستا هيمن: پيموايه ناغاي حوسيني ته وازو عكه ت بى جى بوو، نه و شيعره له
پيښى غه زه له هره جوانه كانى كوردى حيساب ده كړئ.

* سهيد سمائل: تا نيستا شيعرم قوريان بى كه س نه خوښتو ته وه، يانى لاي هيچ كه س
نه م وتوو كه شيعرم هه يه. مه نزيش له خوښنه وه ي نه وه، نه مه بوو كه جه نابتان
ني زهاري نه زه ر بكن كه په سهندي جه نابتان بى.

ماموستا هيمن: به پاستى جوان بوو كا كه.

* سهيد سمائل: نه گهر ئيجازه به رموون، نه مجار نوره ي جه نابتانه كه به دهنكى
خوشى خوتان شيعري كمان بى بخوښيه وه.

ماموستا هيمن: شيعريك كه بى خوم خوشمه وي، شيعريكه به نيوى (نيواره ي پاين).
هر چه ند به داخه وه له گال نه م فه سلله يه ك ناگريته وه، ده بى بيوون ليم كه شيعرى
نيواره ي پايز له به يانى به هاردا ده خوښمه وه، به لام خوم پيم خوشه:

له تاسويه كى دووره ده ست

ئاوا بـوو زه ردى پايـزى

ده تگوت بوو کيکي بې نازه
 په رده جي ديلی به زيزی
 په له هه ورکي چلکته
 گرتی سووچکي ناسمان
 گه لای زهردی دارنک وهری
 زریان بردی به ره نه مان

(هتد)

سعيد سمایل: خوش بې ماموستا گيان، به پراستی فره به تين و ته نسير بوو، هیوادارين
 سه رکه وتووبی. ماموستا هه روهک خوت نه زانی بۆ پېژلینان به بونهی حهفتهی موعه لیمه وه،
 به شداريتان کړدبوو له ناههنگی شوی شیعريکا که له هونه رستانی سهنه تیا رپک خرابوو،
 حه ز نه که ين به فرموون نه زه رتان له و باره وه چ بووه؟ نه و شوه شیعرتان به دل بوو یان
 نا؟

ماموستا هین: به لئ به پراستی نۆرم به دل بوو. بۆ هه موومان خوش بوو، نه وه
 پیشره فتیکي نۆر گه وره یه، ئیمه ده بې قه دری بزانی.
 به لام له باره ی شیعري شاعیره کاند، به پراستی شیعري وایان هه بوو له نه و جی شیعريدا
 بوو. هه روا شاعیری چاکیشیان دی که شیعري خو یان له ویدا نه خوینده وه، بۆمه یان
 خوینده وه که به پراستی شیعري نۆر چاکیان هه بوو.

به لام هه نه و شوه، که ده و به نامه یه دا دوو شیعري نۆر دريژی من خویندرانه وه،
 وه سیه تیک ده که م بۆ شاعیره لاهه کان، تا پتیا ن ده کړی شیعري کورت بلین با خویندر و
 گوینگر ماندوو نه که ن. چونکه نه و برا کاشانییه ی که شیعري هه وه لئی به پراستی سه رنجی
 منی پاکیشا، که داوای شیعري دیکه یان لیکرد ئیدی نه و تام و خوینیه ی نه ما...

هه نه وه به سه بۆ نه وه ی ئیمه عاده ت بکه ين شیعري کورت بلین. چ له وه ی چاکتره که
 گوځ نه دهینه قه واعیدی عه رووژی و نازانم قه واعیدی شیعر و له هه ر جیگاهه کی نیحساسی
 خومان برپاوه، قه له مه که داننن و چیدیکه نه لئین.

دیسان نالی نه مر موبته کیری نه و شته یه که غه زه له جوانه کانی نه غله بیان چوار یا

پینچ شیعرن. ئه وه وهسیه تیکمه بۆ شاعیره لاهه کان که حه شو ده شیعریاندا نه بن، دیاره شیعر به پیاوی نییه، ئیجساس به شاعیر نییه، وا ده بن نابریته وه و درێژ ده بن. ئه ماما نه گهر ژنیان کرا کورتی بکه نه وه.

ئه وه وهسیه تی منه بۆ شاعیره لاهه کان.

* سهید سمایل: زۆر ته شه کور ده کهین له پانه ماییتان هه روا له وتووێژه که تان مامۆستا گیان.

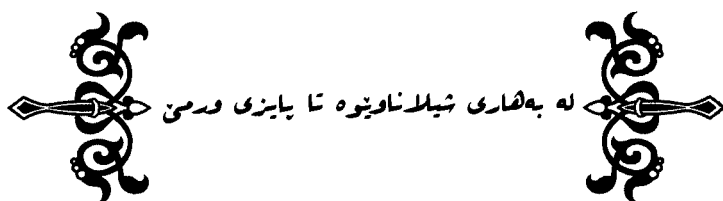
تێبینی:

۱ - له کاتی ئه و وتووێژه دا، هیشتا گۆفاری «سروه» ناوی لێ نه درابوو.

۲ - که ریمی قهییومی که له م وتووێژه دا ناوی هاتوو. نووسه ریکی کارامه ی خه لکی مه هاباده و ماوه یه کی زۆر پیاوانه شان به شانی مامۆستا هێمن به نانه زگی سروه ی هه لسوواند. کاتی مامۆستا هێمن کۆچی دوا یی کرد، ته له فۆنم له که ریم کرد و پرسیم سروه چی لێ دێ؟ گوتی خوا یاریکار بێ هه تا چه ند پۆژی دیکه و تاره کانی ژماره ۵ ی ئاماده ده که م و ده یانه هێمه کرماشان و نیشانی مامۆستا سهید تاهیر و مه لا محهمه د و تۆیان ده ده م، ئه رخه یان بێ ناهێلم نه مانی هێمن بپیته هۆی نه مانی سروه. له زه مانی مامۆستا هێمندا، گۆفاری «سروه» چوار ژماره ی لێ بلۆکرایه وه.

۳ - سهید سمایلی حوسینی، شاعیر و نووسه ری مه ریوانییه و ئیستا له سنه ده ژێ.

له گۆفاری «گزینگ» ی ژماره ۲۳ به ماری ۱۹۹۹ بلۆکراوه ته وه.

هاوینی ۱۹۸۵، دواى نزیکه‌ی ده سال دورکه‌تنه‌وه، بۆ یه‌که‌م جار گه‌پامه‌وه بۆ کوردستان. له ورمی چومه ئینتشاراتی سه‌لاحه‌ددینی ئه‌ییوبی و گوفاری سروه، که نه‌وه‌م تازه دامه‌زداوون، بۆ سه‌ردانی ماموستا هه‌من، که ده سالی پێک بوو چاوم پێی نه‌که‌وتبوو. دوا‌جار که یه‌که‌مان بینیبوو هاوینی ۱۹۷۵ بوو. نه‌وه‌ش چیرۆکیکی خوشی هه‌یه، هیوادارم له ده‌رفه‌تی دیکه‌دا بتوانم باسی بکه‌م.

ئێواره‌ی پۆژی ۱۹۸۵/۷/۲۵ له‌گه‌ڵ دۆستێکه‌دا میوانی مالی مام هه‌من بووین. نه‌وه‌شه‌وه تا دره‌نگی دانیشترین و قسه و باسیکی یه‌که‌جار خوشمان کرد. ئه‌م گفتوگۆیه‌شمان هه‌ر له‌و دانیشنه‌دا ناماده‌کرد. پۆژی دواتر ۷/۲۶، مالاواییم له مام هه‌من کرد و چووم بۆ سابلاغ. ماموستا زۆری تکا کرد که له گه‌پانه‌وه‌دا دوو سێ شه‌وی دیکه له‌لایان بمانه‌وه، به‌لام به‌داخه‌وه هه‌رگیز پێک نه‌که‌وت و ئیدی چاوم پێی نه‌که‌وته‌وه. له‌م ژماره‌یه‌دا به‌شی یه‌که‌می گفتوگۆیه‌که‌ بڵاوه‌که‌ینه‌وه. به‌و هیوایه‌ی پاشماوه‌که‌ی له یه‌ک یا دوو به‌شی دیکه‌دا، له ژماره‌کانی داهاتوودا، بکه‌ویته به‌رچاوی خوینه‌ران.

فه‌ره‌اد شاکه‌لی^۱

۱ - ئه‌م پێشه‌کی یه‌می نه‌وه‌کاته‌یه که کاک فه‌ره‌اد شاکه‌لی سه‌رنووسه‌ری گوفاری هه‌ژای «ماموستای کورد» بۆ یه‌که‌م جار وت و وێژه‌که‌ی بڵاوکردۆته‌وه.

• لای میلیله تانی دیکه، ده‌زانی شتیک هه‌یه پیتی ده‌لێن فهره‌نگی ناوداران.

- به‌لێ...

• ئه‌گه‌ر له‌ فهره‌نگی ناودارانی کوردا ناوی هه‌یمن بنووسرێ. ده‌ته‌وێ چی له‌سه‌ر بنووسرێ، چۆن بنووسرێ؟!

- بپروا بکه‌، بنووسن شاعیریکی لادێیی کورد بووه‌ که‌ فهره‌نگی میلیله‌ته‌که‌ی خۆی له‌ چوارچێوه‌ی شیعردا به‌خه‌لک نیشان داوه‌. من بۆ خۆم پێم وایه‌ هونه‌ریکی دیکه‌م نییه‌ (جگه‌ له‌وه‌ی) که‌ ژبانی میلیله‌ته‌که‌ی خۆم نیشان ده‌ده‌م، ئه‌وه‌نده‌ی توانییم، ئه‌وه‌نده‌ی شێعر ئیجازه‌ی دابم، ئه‌وه‌نده‌ی ده‌توانای شاعیریمدا بێ...

• یانی له‌ پیزی شاعیراندا باس بکری...

- ئه‌گه‌ر کورد نه‌بام، به‌عه‌قیده‌ی من ده‌بوو له‌ پیزی نووسه‌رانمدا باس بکه‌ن. به‌لام چونکه‌ کورد هه‌لی وای بۆ هه‌لنه‌که‌وتوووه‌ کتێبی گه‌وره‌ بنووسن، یا رۆمان بنووسن، یا داستانه‌ بنووسن، هه‌تتا مه‌قاله‌ی سیاسی بنووسن... ده‌نا من بۆ خۆم پێم وابوو ئه‌گه‌ر له‌ ولاتیکی پێشکه‌وتوویدا بام نووسه‌ر ده‌بووم، له‌پێش وه‌یدا شاعیریم.

• ئێستا به‌هه‌ر حال تو شاعیری.

- به‌لێ ئه‌لشان شاعیریم.

• باشه‌ به‌لای تۆوه‌ شێعر چییه‌؟!

- به‌لای منوه‌، شێعر کۆل و کۆ و هه‌ستی ده‌روونی ئینسانیکه‌. له‌هه‌ریه‌ک له‌ حیسه‌سه‌کانی ئینسانیه‌وه‌، یانی چ له‌ حالێ شادیدا، ده‌رپرینی ئه‌م هه‌سته‌ ده‌بیته‌ شێعر، چ له‌ حالێ ناخۆشیدا، که‌ به‌داخه‌وه‌، من به‌شاعیری غه‌م مه‌شهوورم، چونکه‌ ژبانیشم هه‌ر سه‌رتاسه‌ر پڕ بووه‌ له‌ غه‌م و داخ و ئه‌ویش هه‌ر ئیلهامم له‌ نه‌ته‌وه‌که‌م وه‌رگرتوووه‌، چ بکه‌م؟! وه‌ختیکێ من شاعیری نه‌ته‌وه‌یه‌کی بووم که‌ هه‌مووی بۆ خۆی غه‌م و داخ، منیش هه‌ر غه‌م و داخم دیوه‌. له‌به‌ر وه‌ی شێعره‌کانم هه‌مووی بۆنی غه‌می لێ دێ. ژۆر که‌مه‌، هه‌ر نییه‌، له‌ ته‌واوی شێعره‌کانی مندا خه‌لک وه‌پیکه‌نین بخه‌ن. هه‌ر وه‌ گریانیاان ده‌خه‌ن.

• تو باسی ئیلهامات کرد. به‌لای تۆوه‌ ئیلهام، به‌وه‌عنا کۆنه‌ی که‌ ده‌گوترا، به‌پاستی هه‌یه‌؟!

- نازانم، ئه‌و ئیلهامه‌ی که‌ پێت وای فریشته‌یه‌ک، یا په‌رییه‌ک، باوجودیکه‌ من ئه‌وه‌م گوتوووه‌، یا شه‌یتانیک دێته‌ بن هه‌نگلی پیاوی، وه‌ شێعری پێ ده‌لێ، من بپروام به‌وان نییه‌. به‌لام پێم وایه‌، دیتنی دیمه‌نیک یا بیستنی داستانیکی، شتیک له‌ دلێ یا له‌

خه‌یالی - شاعیردا به‌دی دینن، که ئه‌وه ته‌عبیری ئیلهام، له‌باره‌ی ویدا دروسته و من بۆ خۆم، هه‌ر ئه‌وه‌بووه، وه‌ختیک، مه‌سه‌له‌ن بۆ نمونه ده‌یگێڕمه‌وه، من به‌شاریکێ گه‌وره‌ی وه‌ک سوله‌یمانی، ئیواریکێ پایز پۆشتم، چۆل چۆلم دیوه. ئا ئه‌مه منی هان دا شیعرێ (ئێواره‌ی پایز) بڵێم. وه‌ خۆت ده‌زانی نه‌ باسی سوله‌یمانی تێدايه و نه‌ باسی کوردیشی تێدايه. به‌لام ئیواره‌ییکی پایز بوو که من دیتم شاری سوله‌یمانی چۆل بوو. هه‌ر ئه‌مه بوو به‌باعیسی ئیلهامی وه‌ی ئه‌و شیعره بڵێم. به‌لن من ئه‌وه به‌ئیلهام ده‌بینم. له‌ راستیدا، ده‌ناسم...

* تو لێردها بۆ تاکه تیکست، با بڵێن بۆ تاکه شیعرێ باس ده‌که‌ی. به‌لام بۆ ده‌ست پێکردن، به‌شیعر نووسین، هه‌ر کابراکه ده‌بیته شاعیر، ئه‌وه‌یان چۆن ته‌فسیر ده‌که‌ی؟! - به‌عه‌قیده‌ی من، شاعیری واقعی هه‌ر ئه‌و که‌سه‌یه که وه‌کو وێنه هه‌لگرتک وێنه له‌ شت هه‌لگرت، بیه‌خاته ناو خه‌یالی خۆی و به‌خه‌یالی خۆی بیه‌پازینتیه‌وه. به‌بروای من شاعیری واقعی که‌سێکه که له‌ ژيان ئیلهام وه‌رگرت له‌ ژيان ئینسانی، له‌ ژيان ده‌ورو به‌ری خۆی. یه‌کێکه له‌ نه‌زه‌رییه‌کانی من له‌باره‌ی شیعره‌وه گوتومه و هیندێ که‌س ته‌ئیییدی ده‌کا و هیندێ که‌س ته‌ئیییدی نا‌کا، من پێم وایه شاعیر ناتوانن له‌ چوارچێوه‌ی ده‌ورو به‌ری خۆی بچیته‌ ده‌رێ. یانی ئه‌لئان من شیعرێکه له‌سه‌ر سویدیک، که نه‌مدیوه، بیلێم، پێم وایه شیعر نییه، خه‌یالیکه بۆ خۆم کردومه ... شتیکێ بێتامی لێ ده‌رده‌چن، به‌لام وه‌ختیک من له‌ ولاتیکی ده‌ره‌وه‌ی کوردستان ده‌مه‌وێ شیعر بڵێم، ته‌ماشای ده‌که‌م کوردستانم دیته‌وه یاد. هه‌ر وه‌کو له‌بیرمه، له‌ جینگایه‌کی شاخاوی و به‌رده‌لان و جه‌نگه‌لدا، شه‌وێکی نیوه‌شه‌و، من گویم له‌ ده‌نگی بولبولان ده‌بوو، لای به‌یان، کوردستانم هاته‌وه بیر، ولاتیکی دووریش بوو له‌ کوردستان، ئه‌و شیعره‌م گوت:

به‌یان نه‌نگووت و شه‌و پابرد و من هیشتا خه‌وم نایه
ده‌خوێنن بولبول و قومری، به‌لام قاسپی که‌وم نایه
خه‌یال ده‌مباته جێژوانی شه‌وانی لاوه‌تی نه‌مما
خرینگه‌ی بازنه و خرخال و به‌رمووری نه‌وم نایه

هه‌رچی کردم، نه‌متوانی له‌و موحیته، له‌و ده‌ورو به‌ره‌ی خۆم ئیلهام وه‌رگرم بۆ ئه‌و شیعره‌ی گوتومه، هه‌ر خه‌یال برده‌یه‌وه کوردستان و بازنه و خرخالی که‌ کوردیک.

• تقو پیت وایه بۆچی بووی به شاعیر. بۆ نه بووی به شتیکی تر؟

- به لئی... پهنگبێ ئه گهر پێشهکی تاریک و پوون بخوینته وه، له ویدا نووسیومه، من تا له مه دره سه ی سه ره تاییدا ده موخویند، ههچ پیم وانه بوو ئه ده بیات چیه. له هه موو ده سه کانیشمدا هه رهک یهک بوم، یانی ده رسی پیاویش و ئه ده بیشم هه رهک یهک بوو. به لām وهختیکی چومه حوهری فه قیایان بۆ ده رس خویندن، له وئ زۆر باسی شیعر و ئه ده ب ده کرا و من له پێشدا ئه وه شیفته ی کردم بۆ لای شیعر و ئه ده ب. له پێشدا پیم وانه بوو شیعر چیه؟!

پیم وابوو وه زنه و قافیه یه و هه رچی وه زنه که ی له بارت و قافیه که ی گرانت و بێ، شیعی چاتر ئه وه یه. به لām زۆری پێ چوو تا تیگه ی شتم، شیعر به یانی ئیجساسی شاعیره. وه به خته وه رم که ئه غلب له یانی سه دی نه وه د و پێنج له و شیعرانه ی که له و وهختیدا، پێش وه ی بزنام شاعیری چیه (نووسیومن) به تللۆن، وه شکور نه بوونه به لā به سه رمه وه، ئه لعه نه کانێ، حاشایان لێ بکه م!

• ئه وانه ی که باوک و سوتاندنی...

ئه وانه که باوک و سوتاندنی... دهستی خوێش بێ...

• ئیستا، به هه رحال، ئه گه ر خۆت و یستبیت یا نا، یه کێک له شاعیره گه وره کانی کورد. به لām که ئیسته ئاوێ بۆ دواوه ئه ده یته وه سه یری شیعی خۆت ئه که ی، پیت وایه چیت خستۆته سه ر شیعر، چی تازه ت هیناوه؟!

- له باری قالبی شیعره وه پیم وایه شتیکی تازه م هینابیته گۆڕی... وه کو بۆ خۆم له جیگایه کی دیکه شم گوتوووه و ئه لعه نیش تیکراری ده که مه وه، وهختیکی خه یالێکی شاعیرانه به ربینگم پێ ده گریئ شیعر ئازاد ده که م بۆ خۆی قالب بۆ خۆی بدۆزیته وه. من قه ت ده پێشدا قالبم بۆ شیعر نه دۆزیوته وه تا شیعر له و قالبه دا بلییم... له بهر وه ی له باری قالبدا ته نیا شیعیکی، پارچه شیعیکی که من پیم وایه پێش من ههچ شاعیریکی کورد ده و قالبه دا شیعی نه گوتوووه (شهنگه بیی) یه که مه، پیم وایه له پێش مندا ههچ کهس ده و قالبه دا شیعی نه گوتوووه... با ئه وه شت له پێشدا بۆ ته شریع که م، که ههچ یهک له شاعیره کانی مه، قالبیکی نوێیان نه هیناوه ته گۆڕی، من ده توانم به درێژی بۆت سابیت بکه م، که مامۆستا گۆران، که ئیمه به شاعیریکی نوێ ده زانی، هونه ره که ی ئه وه بوو گه راوه ته وه بۆ وه زنی هه جایی، که وه زنی هه جایی وه زنیکی فۆلکلۆریکی زۆر کۆنی کورده، یانی گه راوه ته وه بۆ وه زنه ی.

• هه موو وهزنه کانی گۆران...!؟

- ته قریبه ن، ههچی نییه له فۆلکلۆردا نه بێ... یانی نه هه موو وهزنه کانی دیوانه که ی،
ئه وه ی پێی ده لێن نوێیه که ی. ئه وی شیخه ی نوێیه که ی، ئه تو توحفه ی موزه فه ریه ی چاک
بهوانه، هه موو وهزنه کانی تێدایه. به لام ئه و بێکی کورت و درێژ کردوونه وه. مامۆستا
گۆران ده لێ:

کوردستان گه پام
دۆلا و دۆل پێوام
نه له شار و نه له دی
نه مدی کهس
جوان بێ وه ک تو
تویت و بهس
کچه کوردی وه ک گوڵ وابێ،
کوردستانی بێ ناوابێ...
بپۆ ته ماشای توحفه ی موزه فه ریه بکه، ده لێ:
سه د وه ستام بۆ بێ
له لای شیرازی
دوو سه د شاگرد بێ لای دریازی
کراسی بدروون بۆ بووکه نازی
ده بڵا ته نک بێ، ده بڵا شلک بێ
بۆ بووکه نازی.

هه ر ئه و وهزنه نییه؟! مولاچه زه به رموو هه ر ئه و وهزنه یه. مامۆستا گۆران هونه ریکی
کردووه، گه پاره ته وه بۆ وه زنی هه جایی. ئه من ته ئیدی ده که م که ده فه رمووی ئه م وهزنه
له گه ل ته بیعه تی زمانی کوردی پتر پێک ده که وی. وه به عه قیده ی من پتریش پێک ده که وی.
ئه منیش عه قیده م هه روک وی وایه لێره دا. ئه م ما من پێم وایه مامۆستا گۆرانیش، ئه و
که سه ی که پێم وایه قه پنی بیسته م شاعیری له وی چاتری تێدا نه بووه له بیرت نه چی،

ئه‌وه ده‌لیل نیه که من نه‌قد ده‌گرم یان باس ده‌که‌م، له ئیراده‌تی من نیسه‌ت به‌مامۆستا گۆران که‌م ناکاته‌وه مامۆستا گۆران، به‌عه‌قیده‌ی من، بپیری خراپی دا له ژیا‌نی خۆیدا، که ده‌فه‌رمو‌ی ئیدی تازه من ناچه سه‌ر‌قالبی کۆن، پێم وابوو ده‌یتوانی شی‌عری دیکه‌ی وه‌ک ده‌رویش‌عه‌بدو‌ل‌ل‌اش هه‌ر له‌ قالبی کۆندا ب‌ل‌ئ و می‌لله‌ته‌که‌ی ئه‌لعان نی‌ست‌فاده‌ی ل‌ئ بکا. خۆ مه‌حدود کردنی شاعیر ده‌قالبی‌کدا، یا ده‌ چ‌ه‌ن قالبدا، پێم وایه‌ کار‌یک‌ی ئاقلانه‌ نییه، به‌ل‌ئ...

• من پرسیاره‌که‌م ئه‌وه‌بوو که چ‌ت ه‌یناوه‌ته شی‌عری کوردیه‌وه، چ‌یی تازه‌ت ه‌یناوه، تۆ باسی شه‌کل‌ت کرد، به‌لام ئه‌ی شتی تر؟!

- چ‌ی تازه‌م ه‌یناوه؟! وه‌ل‌لام‌ی... ناخ‌ر من بۆ خۆم ب‌ل‌ئیم چ‌ی تازه‌م ه‌یناوه... به‌ل‌ئ شتی تازه‌م ه‌یناوه په‌نگ‌ب‌ له‌پ‌ش مندا هه‌بو‌ن، شاعیره‌ غه‌ریبه‌کانی کوردستان، که به‌داخه‌وه هه‌ریه‌که‌ی که‌س نازانی له‌ کو‌ئ مردو‌ن، وه‌ک حاجی قادر یا وه‌ک نالی، که باسی ده‌ردی غه‌ریبه‌تیان کردووه، به‌لام من پێم وایه‌ زۆر نو‌ی‌ترم له‌وانه‌ له‌ (نال‌ی جودایی)دا باس‌م کردووه... په‌نگ‌ب‌، ب‌ئ ته‌س‌یر نه‌بو‌ی‌ن شی‌عری به‌ه‌اره‌که‌ی حاجی قادر یا شی‌عه‌ره‌که‌ی نالی بۆ سه‌وله‌ی‌مانی نار‌دۆته‌وه، په‌نگه‌ ئه‌وانه‌ ه‌یچ‌یان ب‌ئ ته‌س‌یر نه‌بو‌ی‌ن ده‌می‌ش‌ک‌مدا جو‌وله‌یان ک‌رد‌ب‌، به‌لام منیش ده‌ردی غه‌ریبه‌تی خۆم له‌ نال‌ی جوداییدا پێم وایه‌ زۆر چاک ته‌ش‌ری‌ح کردووه. ئه‌وه‌ شته‌ نو‌یه‌که‌ که‌ من ه‌یناوه. زۆر شتی نو‌ی‌ی دیکه‌شم هه‌یه که‌ نازانم، ئه‌لعان له‌وه‌خته‌یدا، نه‌ ک‌ت‌ی‌ب‌م له‌پ‌شه‌ و نه‌ چ‌ی... بۆ خۆم ئه‌لعانه‌کان‌، ب‌یر ده‌که‌مه‌وه و ه‌یچ ناتوانم شی‌عه‌ر ب‌ل‌ئیم، چونکه‌ هه‌رچ‌ی ده‌بوو ب‌ی‌ل‌ئیم گو‌تو‌مه، وه‌خت‌یک‌ی من گه‌رمه‌شین ده‌ل‌ئیم بۆ شه‌ه‌ید‌یک‌ی ک‌رد، ئیدی تازه هه‌رچه‌ند ده‌که‌م له‌وه‌ی چ‌ا‌تر ناتوانم، پێم وایه، ب‌ل‌ئ.

• له‌وه‌ گه‌رم‌تر...

- له‌وه‌ گه‌رم‌تر ناتوانم ش‌ین ب‌گ‌ێ‌رم... وه‌خت‌یک‌ی من باسی به‌ه‌اری کوردستانم کردووه، پێم وایه‌ ئیدی نه‌ققاشیه‌که‌م کردووه له‌ به‌ه‌اری کوردستان، له‌وه‌ی چ‌ا‌تر ناتوانم تازه نه‌ققاشی بکه‌مه‌وه. وه‌خت‌یک‌ی باسی ته‌بی‌عه‌تی کوردستان ده‌که‌م... هه‌موو... ئیدی ل‌ئیم ب‌راوه، وشه‌م ل‌ئ ب‌راوه. تازه چ‌ی دیکه‌ ب‌ل‌ئیم؟! هه‌رچ‌ی ب‌ی‌ل‌ئیم ت‌یک‌ر‌اری موکه‌په‌ره. وه‌ له‌وانه‌دا به‌عه‌قیده‌ی من، نو‌ئ... شتی زۆر نو‌ی‌م ه‌یناوه... نو‌ی‌یان ت‌ی‌دا هه‌یه.

• باش بوو باسی زمان‌ت کرد، که ده‌بوو زو‌وتر ب‌ت‌گو‌تایه، به‌لام وا دره‌نگ‌تر باس‌ت کرد. نی‌سته‌ زۆر که‌س پ‌ی‌ی وایه‌ تۆ له‌ زماندا زۆر ش‌ت‌ت تازه ک‌ردۆته‌وه، یانی ئه‌و زمانه‌

شیعرییهی که تۆ به کاری دههینی، چ وهکو وشه، وشهیی ته نهایی سه ره بخۆ وهری بگری، چ وهک ده ربړین. هه ندی ده ربړین هیه، پاسته، کۆمه لئ وشهیی ئاساییه و له ناو خه لکا هیه، به لām که به شپوه یه کی تازه پتکه وهت نا، ده ربړینکی تازه ش دروست ده کا. تۆ نه وهت زۆر وه ستایانه کردوه. به لām نه مهت چۆن کردوه؟ نه مهت چۆن بۆ دی؟!

- نه وه هۆی نه وه بوو که من بپچوه لادیی بووم، وه زانیومه نه وشهیه خه لکی نه خوینده وار له لادیدا چۆنی به کار دینن. وه ختیکی من له لادیدا ده ژام زیاتر شیعره کانی خۆم له پێشدا بۆ پیرزینک ده خوینده وه تا بۆ پۆشنبیرکی بخوینمه وه، بزانه زمانه که م چاک پتکه وه هاتوه، یان نه. و من لیره دا مه منوونی دینشیینی خۆم بووم. یه کیک له شیعرنا سه کانی مه هاباد له بارهیی مندا ده لئ: هیم شاعیر نییه، شیلاناونی کردویه ته شاعیر. به لئ من له شیلاناونیه کدا ده ژام که هه ر چی له شیعره کاند هیه، له ویشدا هیه. ئاو هه لدر ده لئ، نازانه چ ده لئ، نه وانه هه موو له دتیه کدا هه، دیومن. نه و گولانهی که باسیان ده که م له نئو شیعره کانی خۆمدا، هه موو له دتیه کان هه ن و من عه قیده م وایه نه گه ر براهی کی زه وقی شاعیری هه ب، به قه د من گه ریده با، کوردستانی گه رابا، نه ویش ده یتوانی وشه کان وا جیبه جی بکات. نه لعان من، نووسه ریک که ره نگین تۆش بیناسی و هه ر له و ولاته ش بئ که تۆ لئی، دیم، نووسینیکم دیوه، نه و وشانهی که من له شیعرهیی خۆمدا به کارم هیناوه، نه ویش به کاری هیناوه. نه و به کارهینانه ش هه ر نه وهیه عه رزم کردی، دتهاتی به کاری دینن. مامۆستای من دتهاتی بووه.

• له پرسیاریکی پێشتردا باسی نالهیی جوداییت کرد. هه لبهت به لای منه وه، رهنگه به لای زۆر خه لکی دیکه شه وه، وهک نه و پۆژه ش بۆم باس کردیت، تۆ نه گه ر ته نیا نالهیی جوداییشت هه ب، به سته. به لām نالهیی جودایی چۆن دروست بوو، یانی بلێین به ره می ساتیکی عاتیفی بوو، به کورتی چیرۆکی نه و شیعره خۆی چییه؟

- رهنگین بریک گران بئ به لām باوه پم پئ بکه نه م شیعره وهک برووسکیک به میشکدا هاتوه و له ئانیکیشدا که من هاواریک بۆ غه ربیی خۆم بکه م. نه ویش، به لئ، عیله تیکی هه بوو. من له به غدایه کی گه رمی هاویندا، به تاقی ته نئ، له گه ل یه ک دوو ره فیتی زۆر فه قیر به جی مابووم و ره فیه کانهی دیکه م، که نه و ده می له به غدا ده بوون، هه مووی چوو بوونه نه وروپا بۆ گه ران، منیان له به غدایه به جی هیشتبوو. وه ره فیه کانهی له به غدایه شم په یدا کرد بوون، کورده کانی عیراقی، نه ویش هه موو وه شاخ که وتبوون. من به ته نن مابوومه. نه و غه م و داخ و ده رده وهک برووسکیک ده یه ک پۆژدا به میشکدا هات، به لām بۆ ساز و په رداخ کردنه که ی شیعره که ماوه یه کی زۆری توول کیشا.

• یه که م جار که نووسیت، هه موویت نووسی؟!

- نا هه مووم نه نووسیوو، به لām ته قریبه ن، ده توانم بلīm ئیسکلێته که م دارپشتوو، به لām دوایه زۆری پێدا هاتم و چووم و، ئیستاش پرواناکه م که هه مووی به دهستی خه لک گه ییبی. با ئه و حه قیقه ته بلīm، ئه گه ر من له و وه خته یه دا که خه یالێ ئه م شیعره له می شکمدا هه بوو، ئه گه ر من مه سنه وی مه وله ویم له ئیختیاردا با، په نگ بوو ئه و شیعره به وجود نه یه، ئه گه ر مه سنه ویم خویندباوه ...

• ئه و که ف و کو له .

- ئه و که ف و کو له م ده نیشته وه . هه ر ئه وه نده شیعره م له بهر مابوون که له وی ئیستینادم پێ کردوون ...

• به کارت هیناوه ...

- به کارم هیناون ... ده نا مه سنه ویم ده ئیختیار دابا ئیدی که ف و کو له که م ده پۆی . ئه وه م بیستوه که ده لێن به مامۆستا گۆرانیان گوت، گوتیان: بۆ شینت بۆ په فیق حیلمی نه کردوه، بۆ ئه و پیاوه گه وه ؟ گوتی: وه لā گریام . له بهر نه وه ی هه ست و که ف و کو له که م بوو به فرمی سک، نه بوو به شیعر . من به وام به و حه قیقه ته هه یه که ئه گه ر پیاو بۆ شتی ک گریا، ئیدی شیعی بۆ ناگوتی .

• ئه م باسه ی که ده یکه ی زیاتر پیاو بۆ ئه وه پائه کیشی که بیر له ته کنیکی شیعر نووسین بکاته وه، چۆنی ده نووسی ... یانی که ف و کو لێک دیت، جاری وا هه یه به خویندنه وه ی مه ولانایه ک ده روا هیچی لێ نامی نیتته وه، جاری واش هه یه به گریانی قه ره بووی ده که ی ...

- به لێ ...

• به لām جاری وا هه یه ئه وانه هه چیان دادت ناده ن، ده بێ بینووسی ...

- ده بێ بینووسی ...

• ده مه وی زیاتر له وه تن بگه م، ته کنیکی نووسین لای تۆ چۆنه ؟! ده نووسی و چاکی ده که ی؟! ده نووسی و وه کو خۆی ده یه ئلێته وه، چۆنی ده نووسی؟!

- به لێ ... من له پێشدا که ف و کو له که م دینمه سه ر کاغه ز ... به لām زۆر که س وا بووه ئینتیقادی لێ کردووم که تۆ زۆر ده ست له شیعی خۆت ده ده ی. من تا جیگایه ک که لیتی بێزار ده بم هه ر ده ستی لێ ده دم، هه ر که لیمه ی ده به مه پێشه وه، ده یه ئنمه پاشه وه، قافییه ی جوان ده که م، قافییه ی نا هیلم، نازانم ... یه کێک له په فیقانی قه دیم، که په نگین ئه لمان، ئه و ده عیه ی نه هینێ من به په فیق بزانی، ده یگوت جاری وا هه یه تۆ شیعی خۆت

خراده‌که‌ی. هینده‌ی ده‌ست لێ ده‌ده‌ی، خرای ده‌که‌ی. من به‌خۆم نیه ناتوانم ده‌س له شیعری خۆم نه‌ده‌م. پێم وایه، بۆ خۆم پێم وایه چاکه ده‌که‌م، خه‌لکی واش هه‌یه پێم ده‌لێن خراپی ده‌که‌ی. زۆری ده‌س لێ ده‌ده‌م، به‌لام...

• پیاو که «له‌کوێهه بۆ کوێ» که‌ت ده‌خوینێته‌وه، و، ئه‌و پێشه‌کییه‌ی که بۆ تاریک و ڕووت نووسیه‌وه، یان ناڵه‌ی جوداییه‌که‌ت ده‌خوینێته‌وه، وا هه‌ست ئه‌کا تۆ زۆر له‌ ولات دوورکه‌وتووێته‌وه... یانی وه‌ک بۆ هه‌زاران میل که‌وتۆته‌ نیوان تۆ و ولاته‌وه، کوردستانه‌وه... به‌لام له‌هه‌ر لایه‌نیکه‌وه لێکی بده‌یه‌وه، تۆ له‌ کوردستانی عێراق بوویته، نه‌ک ته‌نیا له‌ عێراقی عه‌ره‌با، که‌ ئه‌وه‌نده هه‌ست به‌غریبی بکه‌یت. ئه‌ی بۆچی ئه‌و هه‌سته‌ی کوردستان وای لێ نه‌کردووی که که‌متری بکاته‌وه بابلێن ئه‌وه‌نده هه‌ست به‌غریبی نه‌که‌ی، وه‌ک پیاو له‌ شیعره‌که‌ و له‌ پێشه‌کیه‌که‌دا ده‌بینن؟!

- وه‌للای، کاکه، من به‌راستی با ئه‌و هه‌قیقه‌ته‌ بێم، من نه‌ ته‌نیا له‌ کوردستانی عێراق هه‌ستم به‌غریبی نه‌ده‌کرد، به‌لکه‌ پێم وابوو له‌ ماله‌ خۆم. وه‌ به‌تایبه‌تی ئه‌گه‌ر ده‌چومه‌وه شاره‌کانی کوردستان، ئه‌و زۆر ده‌ردی غه‌ریبه‌تی له‌ مندا ده‌کوشت. به‌لام عاتیفه‌ی ژن و منداڵ... من شاعیریکی ره‌به‌نی وه‌ک حاجی قادر نه‌بووم... تاقانه‌یه‌کم به‌جێ هێشتبوو که زۆرم غه‌م بوو... دیاره هه‌ر کۆره کورده‌کانم زۆر خۆش ده‌ویستن، به‌لام جێی وییان بۆ پر نه‌ده‌کره‌وه. خوشکم به‌جێ هێشتبوو، برام به‌جێ هێشتبوو... ئه‌وانه‌ش... پیاو با زۆر درۆزن نه‌بن، هه‌رچی کۆره کوردیکم زۆر خۆش ویستبێ، پێم وانیه‌ به‌قه‌د کۆپی خۆم خۆش ویستبێ. به‌لام ئه‌و شیعرانه‌ی که زۆریان بۆنی غه‌ریبی لێ دێ هه‌ر ئه‌و شیعرانه‌ن که من ده‌سالی ۷۴-۷۵ دا کو‌تووم... ناوی‌رم... بۆچی به‌نیو بێم... ته‌نیا موسه‌کینیکی هه‌مبوو، ناوه‌که‌ی نا به‌م، کابرایه‌ک بوو، کوردیکی که پێم وایه نه‌وی‌رابوو بجێته‌ شاخی، ده‌نا کێ هه‌بوو نه‌چووبێته‌ شاخی...

• ناوی مه‌حمود زامدار بوو.

- به‌لێ... وه‌للای... ئیدی ئه‌وه تۆ ده‌یێی... ده‌چووم ده‌ردی دلی خۆم له‌کن ئه‌و که‌سه‌ی هه‌لده‌پشت. به‌لێ مه‌حمود زۆری زه‌ره‌ر له‌ خۆی دا، ئه‌گه‌ر مه‌حمودیش له‌ شاخی بایه شیعری چاتریشم ده‌کو‌ت... پۆڤێ ده‌چووم له‌کن وی خۆم ده‌خاflاند... ئه‌و مه‌له‌وونه نه‌یده‌هێشت ببێته‌ شێعر (پێ ده‌که‌ن). با خاتره‌یه‌کی خۆشی خۆم و مه‌حمودت بۆ بگێرمه‌وه. پۆڤێک له‌ یه‌کیه‌تی نووسه‌رانی کورد دانیشتبوو... مامۆستا عه‌بدوڵه‌زاق بيماریش له‌وێ دانیشتبوو، بۆ خۆشی له‌وێ بوو... سێ چوارێک له‌و بيمار و نازانم زامدار

و شتانه لهوێ بوون. ئه‌و کابرایه‌ ده‌ستی کرد به‌که‌رنامه‌ خوێندنه‌وه‌ی. ده‌پیش هه‌موو شتێکدا گوتی: که‌ر گیانه‌له‌ریکی هه‌یمه‌... کوپه‌ گوتم، هه‌تیوه‌ بۆ هه‌زار نییه‌، بۆ زامدار نییه‌ (هه‌موو پێ ده‌که‌ن)، ئاخ‌ر، بۆ به‌یمار نییه‌، بۆ هه‌ر هه‌یمه‌...؟! یه‌کجار زۆر خه‌ج‌اله‌ت بوو (هه‌موو پێ ده‌که‌ن).

• به‌شێکی زۆری ته‌جروبه‌ی غه‌ریبیت پێوه‌ندی به‌ ماوه‌یه‌وه‌ هه‌یه‌ که‌ له‌ عێراق، یا له‌ کوردستانی عێراق بووی... ئیستا ئه‌و ته‌جروبه‌یه‌ چۆن ده‌بینی؟!

- مولاچه‌زه‌ به‌رموو، شیع‌ره‌کانم تاریخیان هه‌یه‌. من ئه‌و موده‌ته‌ی که‌ له‌ کوردستان بووم، له‌ ژێر ناپاڵم و تیزابی دوژمندا بووم، یه‌ک شیع‌رم نییه‌ که‌ باسی غه‌ریبی تێدا بێ... مه‌ته‌ریزی شه‌په‌م له‌ شه‌پدا گوتوه‌، به‌لام ده‌لێم ئاواره‌نیم، وا ده‌زانم له‌ مالم... به‌لام ئاره‌حه‌تییه‌کی من هه‌ر ئه‌و وه‌خته‌ بوو... ئه‌گه‌ر تاریخی شیع‌ره‌کانم بخوێنه‌وه‌، هه‌ر ئه‌و وه‌خته‌یه‌ که‌ من هه‌ست به‌ غه‌ریبی ده‌که‌م، که‌ له‌ به‌غدا به‌ته‌نێ به‌جێ ما‌بووم...

• که‌وابێ ئه‌م غه‌ریبییه‌، ئه‌م غه‌ریبه‌ته‌ی لێره‌دا باس ده‌کری، غه‌ریبه‌تی زمانه‌، یانی پێوه‌ندی به‌ زمان و فره‌هه‌نگه‌وه‌ هه‌یه‌، فره‌هه‌نگی نه‌ته‌وايه‌تی میله‌ته‌ی... به‌ئێ...

• یانی تۆ غه‌ریبییه‌که‌ت زیاتر له‌وه‌ دابوو که‌ له‌ ولاتیکیا بووی، له‌ پووی زمانه‌وه‌ له‌ پووی فره‌هه‌نگه‌وه‌ لێیه‌وه‌ دووری... وا نییه‌؟!

- به‌ئێ... ئه‌وه‌ کامیله‌ن وایه‌... من که‌ نێزیک به‌... نازانم ده‌ ساڵ... یا هه‌شت یا تۆ ساڵ له‌ به‌غدا مام، وێستا ئه‌وه‌نده‌ عه‌ره‌بی فێر نه‌بووبووم که‌ بتوانم ئیحتیاجاتی پۆژانه‌می پێ په‌ف بکه‌م. دیاره‌ ئه‌وه‌ش موحتاج نه‌بووم. پاستیه‌که‌ی ئه‌وه‌بوو که‌ ده‌متوانی هه‌میشه‌ به‌شی ئه‌وه‌نده‌ کوردیک په‌یدا که‌م که‌ ئه‌گه‌ر قاتیکی بکرم بپێته‌ دیلمانج و بۆم بکێ. ده‌نا پێم وانییه‌ هه‌ینده‌ش نازیهره‌ک بم که‌ زمان فێر نه‌بم... به‌لام... وه‌لاهی ئیستعدادی زیان فێربوونیشم که‌مه‌... ها... ئه‌وه‌ت پێ بلێم وه‌دوايه‌ به‌پاستی من نه‌مه‌وه‌یست ئه‌ده‌بی عه‌ره‌بیش فێربیم، چونکه‌ ته‌ماشام کردبوو که‌ قه‌ت ئا‌به‌ ئه‌دیپیکسی چاکی عه‌ره‌ب، ئه‌ده‌بی عه‌ره‌بی، ئه‌ده‌بیاتی عه‌ره‌بی بخوێنه‌وه‌، یا نووسینی عه‌ره‌بی بخوێنه‌وه‌، مه‌گه‌ر خه‌به‌ریکی زۆرم ئیحتیاج پێ بووین، خۆم عه‌زیه‌ت دا‌بین، ده‌نا قه‌ت گو‌ف‌ار و شتی وام نه‌ده‌خوێنده‌وه‌. عیله‌تیشی ئه‌وه‌یه‌ که‌ بۆ خۆت ده‌زانی ئه‌ده‌بی عه‌ره‌بی چه‌ندی زه‌ره‌ر له‌ زبانی کوردی داوه‌. با حه‌قیقه‌تیکی بلێم، دیاره‌ ئه‌و ده‌می من نووسینه‌ کوردیه‌کانی عێراق زۆر ده‌خوێنده‌وه‌. تا له‌ کوردستان ده‌بوون، به‌ئیستلا‌حی ئێره‌ ده‌بیرستان، یا به‌ئیستلا‌حی

وئ سانه وی و شتی واتان ده خویند، هه موو کوردییه کی خالیس و جوان ده نووسرا. له گه ل ده بوونه دوکتور، ماشا لالا عه ره بیتان فکر ده کرده وه و کوردیتان ده نووسی. وای چ به دب ختیک به سه زبانی کوردیدا هاتبوو... ئه وه ره بی فکر کردنه وه، هه ستام به وه کاره (پن ده که نن)... به قومو بیهازه له مه ل... به پاستی زه ره ری گه وه ی داوه.

• با جاریکی دی بیینه وه سه مه سه له ی ده ره ده ری، یا ناواری ی و دورکه وتنه وه له ولات... ئایا پیاو ده توانن بلن یه کن له هۆیه هه ره سه ره کییه کان له شیعیری تۆدا ده ره ده ری و ناواری بوونه؟!

- نا عه رزت ده که م ئه وه بۆ زه مانیکێ مه حدوده. شیعیری من ئه گه ر غه منا که، هه موو له بهر لیقه و ماری، چاره په شی، به دب ختی میلله ته که مه تپیدا مونه که س بووه، نه ئی خۆم، وه ختیکێ من له ته مه نی بیست و دوو سالی ده لیم:

گه رچی تووشی په نه په ژویی و سه سه رت و ده ردم نه من

باوه په بکه ن کوپه ده وه له مه ندیکێ زۆر تیز و پپ و پاک و خاوین بووم، به لام میلله ته که م تووشی په نه و ده رد و سه سه رت بوو... (ئه من) لێزه دا (هه یمن) نییه، (ئه من) میلله تی کورده.

• به لام ناتووی ئه وه ش بلتی که جوانترین شیعرت ئه وانه ن غه ربی پی گوتووی!!
با... نه ئه وه له بهر وه ش بووه کاکه، له بهر وه ی بووه من ته جروبه ی شیعرم زۆرتر پۆیوه ته پێش... هه ر غه ربی نه بووه، من ته جروبه ی شیعریشم زیاتر بووه... ئه زموونی شیعرم هه تا ته مه ن به ره و ژوورتر چوو، به ره و پێشتر چوو.
• ئه ی که واته سه ره چاوه ی شیعر، لای تۆ، جگه له وه ی وتمان، که په نگه ده ره ده ری جوانترین شیعیری پی گوتبی، چی دیکه یه؟!

- وه لآله می... جوانیش زۆری ته ئه سیر له من کردووه، جوانی دیاره به هه موو مه عنای که لیمه وه. به لام جوانترین شتیش له نه زه ر مندا ژن بووه، یان ئینسان بووه، که دیاره جینسی موخالیفه، له هه یج شیعریکێ مندا، تۆ پیم وایه، بۆنیکێ وا نه که ی که من ته مایولیکێ غه یه ر ئینسانیم تپیدا بووی... به لئ... به لئ... تۆ هه ر ناله ی جودایی ده بیینی له شیعره غه ربییه کانی مندا، ئه دی... شیعیری وام هه یه که ناله ی جوداییش نییه، به لام بۆنی غه ربی لی دئ، که ده لیم: یادم بکه ن، زۆر سه یه ر... به پاستی ئه و شیعه ری من که م

که و تۆوه ته بهر لیکۆلینه‌وه و ئینتقاد. من پێم وایه لهو شێعره‌یدا زۆر شتی نوێم هه‌ناوه‌ته
گوێژ. که له پێش مندا هه‌چ شاعیرێکی کورد لانه‌قل نه‌یکوتبێ. من ده‌لێم:

له‌و ده‌مه‌یدا گه‌ڕ ده‌گرێ مه‌یل و تاسه
له‌و ده‌مه‌یدا تێک هه‌لده‌نگوون هه‌ناسه

پێم وایه «تێک هه‌لده‌نگوون هه‌ناسه» په‌نگبێ ئه‌و ته‌عبیره زۆر که‌م بێ له شێعری
شاعیرانی که من بیانناسم. ئه‌وه‌ش هه‌ر نه‌وعێک له ده‌رده غۆریه‌ته که‌م... به‌لێ... جوانی
له هه‌موو شتیکی دی... جوانیش یه‌کیک بووه لهو شتانه که منی هان داوه بۆ شێعر
گوتن... جوانی ته‌بیعه‌ت... دیاره پتر له جوانی ته‌بیعه‌ت، جوانی ئینسان... ئینسانی
جینسی موخالیف.

• تۆ بلێی لێره باسی ته‌عبیرت کرد... له‌و ده‌مه‌یدا تێک هه‌لده‌نگوون هه‌ناسه...
- به‌لێ...

• ئه‌مه ئه‌گه‌ر به‌راوردی بکه‌ی له‌گه‌ڵ ئه‌و ده‌ربهرینه ئیحساساتییه‌ی که له ناله‌ی
جوداییدا باست کردووه، ئه‌وه‌یان زۆر به‌ناشکرا پێوه دیاره که زیاتر شتیکی ئیحساساتییه
و په‌گه‌زێکی ماددی تیدا به‌دی ناگرێ. به‌لام «تێک هه‌لده‌نگوون هه‌ناسه» شتیکی زیاتر
ماددی نیشان ده‌دا. ئه‌مه به‌په‌ڕی تۆ، دوو ته‌جره‌به‌ی جیاواز نیشان نادا؟!

- با... با... به‌لێ... به‌لێ دوو ته‌جره‌به‌ی جیاوازه. به‌عه‌قیده‌ی من لێره مه‌حروومییه‌تیکی
دیکه نیشان ده‌دا، له‌وێ مه‌حروومییه‌تیکی دی. ئیدی پێم وایه زۆریش شکافته‌یه‌یه‌... (پێ)
ده‌که‌نێ... چونکو هه‌ر ماچی که سوله‌یمانیان تیری نه‌ده‌کردم به‌ته‌نیا (پێ ده‌که‌نێ)...
چونکو باوکانه‌ بوو... وه‌ک عه‌زیم کردی، ماچیان نه‌ئادا به‌شاعیره‌ لاهه‌کان، ده‌یاندان به‌من،
چونکو پێیان وابوو بێ ئازارم (پێ ده‌که‌نێ). بێ ئازار نه‌یام بۆ ده‌یاندان (پێ ده‌که‌نێ)...
نازانم تۆ ئه‌و شێعره‌ی منت دیوه، که خه‌ڵک په‌نگبێ زۆری فکر لێ نه‌کردبێته‌وه:

وه‌ره ماچم ده‌یه ماچی خودایی
که یی‌زارم له‌ ماچی سینه‌مایی

لێره‌دا ماچی سینه‌مایی ئه‌و ماچانه‌ن که وه‌کو بابێک ئه‌و خه‌ڵکه منیان ماچ ده‌کرد...

پیم وایه ماچی بابانه بوو (پن دهکهن) کردومه ته ماچی سینه مایی...

• جگه له دهریه دهری جگه له خو شه ویستی نیشتمان، دیاره ئافره تیش پۆلکی زوری له شیعری تۆدا هیه... تۆ چۆن سهیری ئافرهت دهکهی... به لای تۆوه ئافرهت بۆ شاعیر ده بن چی بن؟

- پرسیاریکی زۆر گرانه، پهنگه گوئیان لی بن (پن دهکهن) به لام چ بکه، ده بن جوابت بده مه وه. من پیم وایه ئافره تیک به راستی بۆ ئینسانیک... یا ژنیک... من که لیمه ی ئافره تیشم قبول نییه، له بیرت نه چن، پیم وانیه له «خودای جوانی» پا هاتبن، پیم وایه له (عه ورت) ی

• منیش له م کاغه زه دا هه ردوو وشه که م نووسیوه...

- به لن... با تۆ خوا که ی ئیمه بریک له سه ره وهی بپۆین... کیشم زۆر له سه ره وهی بوو، ده مکو ت ئافرهت «عه ورت» که له ئه ده بیاتی فارسیدا فه و قولعاده به کارهاتوه، به مانای ژن و مندال، به مانای... حه ره م... یه عنی ئه م که سانه ی که نابن خه لک بیانین... که و تۆته زمانی کوردیه وه. له کوردستانی ئێراندا ته نیا ئه و که سانه ی پێیان عه ییه باسی ژنه کانیهان بکه، ئه وان بانگی ده که ن ئافرهت... ده نا ئه گه ر ناوی ژنه که ی بویری بلن: فاتم، ئایش، نازانم... گولن... چی... نالن ئافرهت، ئیدی بانگی ژنه که ی ده کا.

زۆر سه هیره... پۆزیک ده گه ل یه کیک له مامۆستا کان کیشم بوو. ده یکو ت ژن به مه رحه له یه که له ژبانی ئافرهت ده لن که کچیتی نه مین... گوتم یانی ئه گه ر که سییک بچیت هه مامی ژنانه، هه تمه ن ده بن کچایه تی نه مابن (پن دهکهن)... یا کابرایه که ده لن که وشای ژنانه ده فروشم، ئیدی ئه مه هه ر ده بن به کچی نه فروشن... نا وانیهیه... ژن که لیمه یه کی دژی پیاوه. که و ابوو ژن هینده ی که لیمه ناسکه، هینده ش بۆ خۆی له لای من ناسکه... به لام به و حاله وه به لای منه وه موخته په مه. یانی ئه وه نده به لای منه وه موخته په مه که ده گه ل ئه و هه موو خو شه ویستییه ی من ده گه ل ژن هیه، خۆت له من باشت ده زانی، یازده سال من دهریه دهر بووم، ژنیک دیکه نه هینا، چونکو پیم وابوو ژنیک بۆ ئینسانیک به سه. ده نا پیت وانه بوو ئه من له و کوردستانی عێراقه پیریزنیکم وه گیر که وئ...

• ئه گه ر به (سیغه) ش بوایه...

- (پن دهکهن)... ئه گه ر به سیغه ش بوو یا... به لن...

• ئه وه پاشان دیمه وه سه ره ئه و باسه... به لام شتیکت باس کرد که تۆ وا دیاره ئه وه ی

خوتت له بېر چۆتوه . نهو سهره تا دور و دريژه تاريک و پوونت نووسيوو، له يهک شويتا باسي خيژانه کهي خوتت به ناو نه کردبوو... دواييش له سهر نهو په خنه يان لن گرتي...

- به لن

• نهو چي بوو...؟

- عزرت ده کم... من لهو په خنه دا جواب داوه ته وه، ده لنم نهو پاشماوه ي ژيان چينايتي بووه که ته سيري کردوه له مندا و به نيس تلاحی فارسي، نازانم به کوردي بلنم چي، (ناخوداگاه) من باسم نه کردوه، دوايه له مقاله يه کی بجو کدا مه عزه رتم خواستوه...

• ده لنی «نه چوه بچي»...

- نه چوه بچي... به لن... به لن... نهو پاشماوه ي... جا نه لعان که نهو له مندا نه ماوه... نيس تکه زه مان وای کردوه پک گه شتووينه وه، ديسان هر له شاريکی غوريه تين ئيدي...

• به لن...

- نه گهر من جاريکی به وي کومه کيکی... وه کو ده زانم نه تو له نهو روپايه... په نگي... به مال له خوت بکي... نه گهر من به وي... نهو مال ده مالن، بلنم بيده به من پرک گه سک لن دم، نهو پاشماوه ي چينايتي تيدا ماوه، ده لن تو چو کاري ژانته ده کهي؟! (پن ده که نن)... دنا من پاشماوه ي چينايتي تيدا نه ماوه...

• باشه... نه گهر واپن باشه... به به لسوکه وت له گه ل ژندا، بابلين بؤ شاعيريک... پيت وايه له پنگي دلدارييه وه پياو باشت ژن ده ناسن، يا ژن هر وه کو خوي له تبيعه تدا هيه...

- وه للاهي، کاکه، من وه کو کورديک تووشي ژن بوم. بؤ خوت ده زاني داب و پوسومي کوردي، دلدارييه کی... دلدارييه که ش هر مه حدوده، وه کو نهو دلدارييه ي که ده زانم نه تو ده لنی چي... و من بهو شکافته يه بلنم... وه للاهي پنم وايه، پياو ته نيا وه ختيک ده توان ژن ده رک کا، که نيزديواجي کردبن، ياني ژني هه بن، نهو ده می ده توان ده رکي کا... پنم و نيه له دلداريدا پياو بتوان نهو ته جروييه بيته ده ستي وه کو ژنداريک هيه تي... عيشقک، نهو ينيک يا عيشقک پايه داره که نه خلقيشي له گه ل بن. گوايه... نه گهر تو سهيري ديوانه کاني من بکي، من له سالي ۱۳۲۵ ي هه تاويدا ژن هيناوه...

نه گهر تاريخه کان به ي زاييني بلنی... که ده که نه ته قريبه ن چل و شش، ۱۹۴۶ من

ژنم هیناوه . ئه‌گه‌ر ته‌ماشای تاریخی شیتیره‌کانم بکه‌ی، شیتیره دل‌دارییه‌کانی من هه‌موو پاش ژن هینان گوتراون، ئه‌وانی که تام و بوئییه‌کیان هه‌یه .

• که‌واته بۆ کیت و‌توون...؟!

- که وابوو زۆری شاییه به‌خۆ ده‌بین، قسه‌کانمان تونده (پێ ده‌که‌نین)... که وابوو پێم وا نییه بۆ شتیکی دیکه‌م گوتبێ...

• هه‌ندێ بیروپای جیاواز له باره‌ی پتویه‌ندی ژن و پیاوه‌وه هه‌یه، سیکس به‌رده‌وامی دل‌دارییه، لووتکه‌ی دل‌دارییه یا دل‌دارییه، یا دل‌داری له‌گه‌ڵ سیکسدا ده‌مرئ... تۆ چۆنی ده‌بینی؟!

- من پێم وایه دل‌داری له‌گه‌ڵ سیکسدا په‌روه‌رده ده‌بین و ده‌روات له‌ی سه‌روو...

• یانی به‌لای تۆوه لووتکه‌یه؟!

- به‌لای منه‌وه، به‌لێ، لووتکه‌یه... من زۆرم به‌وا به‌ عیشقی ئه‌فلاتوونی نییه .

• ئه‌م جاره له‌و گشتیه‌وه دیمه‌وه سه‌ر تۆزێ تاییه‌تیت، ده‌ریاره‌ی ته‌جروبه‌ی خۆت. دایکی سه‌لاح، با بلێین خێزانه‌که‌ت بۆ تۆ چی ده‌گه‌یه‌نی؟! ئه‌من ناویم له‌بیر نییه ...

- نێوی ئاییشه ... به‌لێ...

• به‌لێ...

- وه‌للای له‌ هه‌موو که‌س خۆشه‌ویستترمه له‌ ژياندا، بێ ئه‌ولا و ئه‌ولای، با گوێشی

لێ نه‌بێ...

• بۆ ئه‌مه‌یان گوێی لێ نه‌بێ ها...؟!

- به‌لێ گوێی لێ نه‌بێ، زۆر غه‌ورور ده‌یگرئ (پێ ده‌که‌نین)... با غه‌ورور نه‌یگرئ... به‌لام به‌لای منه‌وه له‌ هه‌موو که‌س بۆ من خۆشه‌ویستتر بووه له‌ ژیندا... و ئه‌لعانیش ته‌حه‌ککومیکسی که‌ گالته‌م به‌گیانی خۆم کردووه له‌ ته‌واوی ژياندا، ده‌گه‌ڵ زۆر مله‌وپێ گه‌وره‌دا موباره‌زه‌م کردووه، خه‌باتم کردووه، له‌ موقابیلی ویدا، ئه‌لعان، زۆر بێ ده‌سه‌لاتم. له‌ حاالی حازردا زۆر بێ ده‌سه‌لاتم... به‌پاستی ده‌بین له‌سه‌رم بکه‌نه‌وه (پێ ده‌که‌نین).

• په‌نگه‌ هه‌ر تۆ وانه‌بی... ته‌جروبه‌ی تۆ... نازانم ئێوه چهند ساڵ بوو یه‌کتان نه‌دیوو؟!

- ئیمه... پتر له‌ ده‌ ساڵ و نیو...

• به‌لێ...

- ده‌لێن که‌ نازم حیکمه‌ت... نازم حیکمه‌تیش ته‌جروبه‌یه‌کی وای هه‌یه...

• بەللىن... دىۋى، ۋابىزىم، يانزىدە يا دوانزىدە سال كە مونەۋۋەرى بىننىيەۋە... ئىكەكى...
- بەللىن...

• ھەمەرى ھەر چۈر مانىك لەلەي مەيۋە... نارىيەۋە... ئىدى نەشىدىيەۋە... تۆ
چۈن بۈيۈ؟

- ۋەللەمى... مەن پىم خۇش نىيە تازە لىك جۈي بىنەۋە... تا ئەۋەي پىي دەللىن مەرگە
ۋە ھادىمۇللەزات (ھادىم اللزات) لە يەكمان جۈي نەكاتەۋە، پىم خۇش نىيە، لىي جۈي
بىمەۋە، پاستىيەكەي ئەۋەيە. بەلام بەپاستى ۋەكو مەن، پاش گەپانەۋەشم ئىتر شىئەرى
دەلدارىم نەگوتوۋە ۋە ھەر مانايشى نەماۋە بۆ مەن ۋە پەنگىي بېرەن كەلىماتە. يانى، بەپاستى
كەلىمە بۆ جۈي لەدەست چۈر. ئىدى ھىچ نەماۋە پىي بلىم. پەنگە ئەۋەش مەسەلىك
بى، كە ئىتر مەن چ بلىم... مەن كەلىمەي كلاسكىم لەبارەي شىئەرى كوردىدا پى غەلەتە،
بەلام لە شىئەرى ئەۋ پۆۋدە ئەۋەي مەن لە بارەي ئىدا دەللىم:

بەپىشى بۆزۋە سۈجەدى دەبەم مەن بۆ جەمالى تۆ
ئەدى بۆچى دەيانگوت دار كە پىر بوو تازە دانايە

تازە ئىدى تەماشادەكەم شىتى ۋە لەتىفە نايەتەۋە خەيال ۋە لەبەر ۋەي دەستەم لى
ھەلگرتوۋە... بەھەزار زەھمەت تۈانىمە لەۋ بەيئانەدا شىئەرىك لەسەر ھىجابى ئىسلامى
بلىم كە پىم ۋەيە شىئەرىكى خراب نەبى، ئەمما لەبەرم نىيە ئەلەن بۆت بخوئىنمەۋە.
• ئەمە پىاۋ بۆ پىرسىيارىكى تىر پادەكىشى... بەلام مەبەستەم تۆ خۆت، ۋەكو مەم
ھىمەن، نىيە. بەلكو شاعىر بەگىشى، ئىن ھىتان بەلەي تۆۋە چۆنە، يەنى شاعىر دەبى
ئىن بېئىنى؟

- ۋەللەمى، كاكە، ئاخىر ۋەكو ەزىم كەردى، مەن پىم ۋەيە ھىندى كەس، دەگەپمەۋە بۆ
پىرسىيارەكەي تۆ، ھىندى كەس پىي ۋەيە ئەگەر ئى ھىتا دادەمەركى ۋە ھىندى كەس... مەن
بۆ خۆم ئەگەر ئىن ھىتا بۈۋە شاعىر، بەلام نازانم خەلكى دىكە چۆنە؟

• تۆ پىت ۋەننىيە مامۇستا گۇران پاش ۋەيە دايكى پوۋناكى بوو (دەبى مەبەستى دايكى
ھىرۆ بى، نەك دايكى پوۋناك ف.ش) ئىدى شىئەرى دەربارەي جۈانيدا كەم كوتوۋە؟
- جۈانتىرىن شىئەركەنى ئەۋانەن كە لە بەينى ئىن ھىتانەكانى ۋە دۋى ئىن ھىتانەكانى
گوتوۋى...

گوتوویه تی...

به لئی...

• نازانم، چونکو تاریخیان نییه... به داخه وه شیعرى مامۆستا گۆران عه ییپکیان هه یه که پیاو نازانن... بیستوووه ژنه عه ره به که ی زۆر جوان بووه، من که نه مدیوه . پیت وای نییه دامرکابن پاش وه ی ژنه عه ره به که ی بووه؟!

- وه لّلاهی، وهک تۆیش باست کرد، نازانم، یانی له به رنه وه ی تاریخه که ی پتوه نییه، پیاو نازانن...

• به لئی... به لّام من شاعیریک ده ناسم، ئه لعان ده توانم لیره باسی بکه م، ئه ماما پیم خوش نییه له زمان منه وه، ئه وه بکوترئ بۆ خۆت قسه ی له گه لّ ده که ی. ئه من پیم وایه مامۆستا هه ژار له گه لّ ژنی هینا نیتر شیعرى جوانی نه گوت. له گه لّ ژنی دووه می هینا شیعرى عاشقانه ی جوانی نییه... به لئی، له به ره و موکریاندا، که دووربۆته وه، بۆ ماوه یه که ی له براژنم دووربۆته وه، برپیک شیعرى عاشقانه ی جوانی تیدا هه یه، که ئه ویش بۆ ماوه یه که ی موخته سه ر بووه . یا له بابا هه ژاری موکریاندا برپیک عاشقانه شیعر ده لّ، به لّام تۆ پیت وای نییه زۆریان ته قلیدین؟!

- وایه... پاسته...

• به لئی...؟!

- پاسته وایه

به لئی... و من له بیرمه که هه ژاریکی زۆر مندالّ پيش وه ی په نگبئ ئه و شیعرانه ی له ئاله کۆکدا بلّابووینه وه، پيش وه ی ژن بئینى ده ی توانی شیعرى عاشقانه بلّی...

چاوت که گۆشه داره وه کو پۆژی نیشتمان

پهیدا ده کا هه رایه کی له و کورده وارییه

ئه و شیعره ی زهمانی زۆر مندالی مام هه ژارییه، زۆریش جوانه . ئه وه مه ربووته به ئه و پۆژه ی که له پشته ی گۆفاری نیشتماندا چاپ ده کرا، ته ماشا ده که ی ئه و شیعره ی زۆر جوانه...

• وایه...

- به لئی...

• ئەم دوو سىن پرسىيارەى دواى ھەستىكى وا بەپىاو دەدات، ھەكو بلىئى شاعىر، كۆمەللىن قانون ھەيە كە دەىگىرتەو، يا كۆمەللىن چوارچىو ھەيە كە تەنیا بۆ شاعىرە و پەنگە بۆ خەلكى تر نەبىن. من بەش بەحالى خۆم ئەوئەندە باوھەم بەو ھەننە قانونى تايەتى ھەبىن بۆ شاعىر، كە خەلكى دىكە نەگىرتەو.

- بەللى...

• بەلام، بەھەر حال، دىسان يەك دوو پرسىيارى لەو بابەتە لى دەكەم. بەلاى تۆو پىوھەندى نىوان شاعىر و ئازادى چىيە و... چۆن؟ پەنگە وا پاستتر بىن بلىئىن نووسەر و ئازادى، چونكە مەسەلە تەنیا شاعىر نىيە... (ئەگەر ئەم پرسىيارەم ئەمرو بىكردايە دەمگوت ھەنەرمەند و ئازادى - ف.ش).

- بەعەقىدەى من... بەللى... ئەفسووس... لەوھتى من قەلەم بەدەستەو ھە قەتم ھەست بە ئازادىيەك نەكردو ھە قەلەمى خۆم بەكەيفى خۆم بەردەم... پىم وايە قەيد و قىوودىك ھەمىشە ھەيە كە شاعىر يا نووسەر ناتوانى ئەو ئازادىيەى حىسسى دەكا...

ھەرچى دەكەم ئەو خەيالەى پىي مەستم (لەپاستىدا - ھەرچەند - ف.ش) بۆى بىتە سەر كاغەز. سەيرە... ئىو پىتان وايە شاعىرەكانى غەربى يا ئەوروپايى، نووسەرەكانى غەربىش تۈانيويانە بەو ھەموو ئازادىيەى، بەرەللاى، يا... نازانم چى شىئەر بنووسن؟ پەنگىن ھەموو كەس پىي وابتى ئىعتراقاتى پۆسۆ زۆر سەرىحە.

بەلام تۆ فكر دەكەيەو پۆسۆ شتى شاردۆتەو يا نە؟! من پىم وايە زۆر شتى شاردۆتەو... لە ھەموو كەس سەرىحتى نووسىو، بەلام ئايا شاعىرىك ئىنسان نىيە؟! ئىنسانىك جارىك، بلىي پۆسۆ، دەومرى خۆيدا جارىكى زگە شۆرەى نەگرتىن... تۆ تەواوى ئىعتراقاتەكەى بخوینەو، قەت باسى ھەى تىدا ھەيە...؟! (پى دەكەن)...

- جوانە...

- كەوابو، كاكە بەپاستى قەت ئەو ئازادىيەى كە ئىدەئالە بۆ شاعىر و نووسەر... بەتايەتى شەرقى، ئىدى بۆ خۆت دەزانى شەرق ئەوپەرى... بەعەقىدەى من، ئەو ئازادىيە، ھەلنەكەوتو ھە جا ئەو جار بۆ من پترە، چونكو من...

- بەللى... لەپىش ھەموو شتىكدا چونكو كوردەم... ئەو جارەكانە ماو ھەكى دور و درىز، خۆت دەزانى... ئەو ھەشت با پى بلىم، ئەگەر نەكەوتبامە عىراق و، چاپەمەنىيەكانى عىراق شىئەرەكانىان بۆ چاپ نەكردبام و ھەر دە مەتبوعاتى حىزىدا چاپ كرابايە. زۆر لە شىئەرەكانەم دەفەوتان. من ئالەى جودايىم دەدا بەئورگانى حىزبەكەمان، دەىگوت بەمن چ

مه ربووته تۆ مه شرووب ده خۆيه وه يا نه ... (هه موو پێ ده که نن) ... و پهنگی له ناله ی
جودایی چا تر من شیعرێکم هه یه به نێوی (سووپێ ده وران)، به پاستی هه ر له ناله ی ...
ناله ی جودایی دایه ...

تێیدا به ...

• به لێ ...

- من له ویدا پیشبینی پوو خانی شام کردوه ... دوو سێ سال پیش پوو خان ... پێم
وابوو ...

به نه فسانه ی ده زانن سووپێ ده وران
غولام و ورتکه خۆری ده رکێ گه وران
به لام رۆژیک ده بی ده وران بدا سووپ
له بهر گه وران نه بی پشتی خه لک کووپ

• ببوو به ... پیش ئه وه ی بچه سه ر پرسیاره که ی تر ...

- به لێ ... من له وهیدا زۆر ...

• بۆچی پێت وایه ئه مه پیشبینییه؟! خۆ هه ر زۆر کهس وای وتوه و واش ده لێ که
زۆرداری نامێنێ، هه ر ده بی پوو خێ و ... یانی بووه به قسه یه کی که هه موو کهس ده یلێ ...
(هه موو پێ ده که نن) ...

- وه لالا ... ئه لعان ئه وه یه، ئیدی ... من حه یاتم داوه تی، خه لکی دیکه ... ئی خه لکی
دیکه با بر دوییه تی ... (پێ ده که نن) ... به لێ، راسته ... ئه وه مه سه له یه کی دیکه یه، به لام
من ده مزانی که زۆردار هه ر ده پوو خێ ... به پاستی هێنده نیزیکیشم پیشبینی نه کردبوو ...
ئه م پۆژانه براهی کی عێراق دی، گوته ئه تۆ وه سیه تنامه یه کت له کن خوشکه که ی من هه یه،
که وه سیه ت کردوه، نووسیوته که ئه گه ر مر دم چی لێ بکه ن. یانی من پێم وابوو له
کورده ستانی عێراق ده مر دم و تازه کورده ستانی ئێران نابینه وه ... یانی پوو خانی ئه
زۆرداره ی برێک دوورتر بوو ... پێم وابوو دوورتره ... به پاستی ئینقلابی ئێرانی وه کو من
ده خه یالی خۆمدا پیشبینیم کردبوو، پێم وانه بوو و هاسان و وا زوو ئیمپریالیزمی پاشه کشه
ده کا ... ئه گه رچی ئیستاش نه یکردوه، بۆ خۆت ده زانی ... ئه وه ی زۆم و زۆره هه ر ده یکا،
به لام نیوه به زیویکی، به لکه به زیوه ئیدی ...

• ديسان يه كئى له و شتانهى كه زۆر باسى ليوه ده كړئ، شاعير و سياست، يا نووسه و سياست. تو په يوه ندى ته و دووانه چوڼ ده بينى؟! سياست شيعر ناكوژى؟

- وه لا به عقيدهى من، زور زهره دده له شاعير، زهره زور گه وهره دده، موقعيه دى ده كا، به لام بؤ كورديك چ بكا؟! پښى وايه نه وده ش ئركيكا له سه ر شانى كه ده بڼ بؤ پرگارى خوى هول بدا... نه من له ولايتكدا كه ژيانكي نه ته وايه تى سه ر به خوم ه با، پيم وايه قهت نه ده چومه ناو سياسته وه. يانى من پيم وانيه نه ده ب له سياست دورين... نه وه شتيكى سه يره... كه هر كه س ده توانى نه وعيك له نه ده ب بؤ خوى ه لېژيږئ... نه ده ب، هه موو نه دديك، كه م و زور له خزمه تى سياسته دده هر هيه، به لام خو به ستنه وه به حيزييك زور زهره له شيعر دده. تو پهنك بڼ هه موو ژماره كانى پوژنامهى كوردستان، كه له عيراق دهرده چوو و ئيمه دهرمان ده كړد، هه مووت...

• بينيومه... به لئ...

- بينيوته و له وئى كه م شيعرى من ده پوژنامه دا چاپ كراوه. نه و شيعرانهى بڼ ئيمزان زوربان هى منن ئيدى. نه و دهمهى من حقم نه بوو هيمنيان له بن بنوسم. نه گهر پوژگاركي «تاريك و پوون» بلاو نه بوو ياره تو نه تده زانى «گهرمه شين» هى كام شاعيره، يا «كاروانى خه بات» هى كام شاعيره، جا وهره به دوايدا بگه رځ. ده بڼ كئ بڼ «كاروانى خه بات» هى گوتبڼ، ده بڼ كئ بڼ «نارهق و تين» هى گوتبڼ... مه سه له ن شيعريكي كه من بؤ ته رمى حاجى قادري كوييم گوتبوو، پوژنامه كهى خومان حازر نه بوو چاپى بكا ئيدى. ده يگوت تو تازه ناشكرا بووى و شاعيرى ته و شيعرهى، ئيمه ده مانه وئ شاعيرى ته و شيعره ناشكرا نه بڼ. ته نيا شيعري كه من به ته واوى، وه كو خاتيره يه كى، له زه تم له شيعرى خوم بر دووه، چونكو ته ئسيري ئانى كردو ته سه ر خه لك، نه و شيعره بوو كه من بؤ ته رمى حاجى قادري گوتومه، بؤ كوته لى حاجى قادر گوتم. له و كويونه وهى كويدها، كا كه، ته ئسيري ئانى هه بوو له سه ر خه لكه كهى كه له وئى بوو. زورم نه وده مى خو خو شه ويست كه ده توانم شيعريكي وا بلئ...

به لام شاعيرى كورد، وهك گوزان ده يگوت:

له پيش هه موو شتيكا چونكو كوردم

چوله كهى ناو هه زاران داوى وردم

• مه‌چۆن بێ، خۆ ده‌بێ کوردایه‌تی بکا...
- به‌لێ...

• کوردایه‌تی له پارتایه‌تی جیا ده‌کاته‌وه؟!

- نه‌خێر... ئه‌وه‌یه عه‌رزت ده‌کهم... به‌لام پارتیک که له خزمه‌تی کوردایی. وه‌ختیکه
من پارتیکم دیت که له خزمه‌تی کوردا نه‌بێ، ئیدی بۆ ده‌بێ جاش بم که من ده‌خزمه‌تی
ئو پارتییهدا نه‌بم؟! من ده‌توانم له پێگایه‌کی دیکه‌دا خزمه‌تی ئو کورده‌ بکهم. به‌داخه‌وه
سه‌رکرده‌کانی مه‌ زۆر بێ ئینسافن، پێیان وایه هه‌ر که‌س ده‌گه‌ڵ وان نه‌بێ دوزمێ
وانه...

• به‌لام نه‌گه‌ر مه‌سه‌له‌که‌ له‌و چوارچێوه‌یه بیه‌ینه ده‌ره‌وه که مه‌به‌ست هه‌ر تۆ یا
شێعری کوردی، یا هه‌ر باسی شاعیر به‌گشتی بکه‌ین... ئایا شاعیر پێویستی به‌وه هه‌یه
له ژيانیدا فه‌لسه‌فه‌یه‌کی هه‌بێ؟ خۆی به‌فه‌لسه‌فه‌یه‌که‌وه بیه‌ستته‌وه؟!

- نه‌وه‌للا... من زۆرم فه‌لسه‌فه‌ له شێعردا... خۆش ناوی. من پێم وایه شێعر هه‌ر ئه‌وه‌یه
که ئیحساساتی ئو ئینسانه‌ی بێ که خۆی پێ شاعیره... به‌لام وا ده‌بێ هێندیک هه‌ن
شاعیری باش که فه‌لسه‌فه به‌ئەندازه‌یه‌کی باش دێننه به‌ره‌م. عه‌رزت ده‌کهم مولاچه‌زه
بفه‌رموو فه‌لسه‌فه ناسکی شێعر ده‌کوژێ. حاجی قادری کۆبی ئو شاعیره مه‌زنه‌ی ئێمه
ئێتر ویستوووه‌تی فه‌لسه‌فه‌ی کوردایه‌تی، پزگاری کورد، بخاته چوارچێوه‌ی، چونکو
وه‌سیله‌یه‌کی دیکه‌ی نه‌بووه ئو بیروپای خۆی به‌کورد بگه‌ینێ، ئیلا شێعر نه‌بێ، یه‌عنی
نه‌زم نه‌بێ... له‌بیرت نه‌چێ... من شێعر و نه‌زمیش فره‌ق ده‌کهم... حاجی قادر نه‌گه‌ر
ته‌ماشای ده‌که‌ی... ته‌ماشای شێعره غه‌رامیه‌کانی ده‌که‌ی شاعیریکی ته‌واو بووه... به‌لام
وه‌ختیکه ته‌ماشای شێعره سیاسیه‌کانی ده‌که‌ی ئیدی گوێ نه‌داوه‌ته جوانی شێعر، هه‌ر
ویستوووه‌تی ئو په‌یفامه‌ی پێیه‌تی، ئو پێساله‌ته‌ی پێیه‌تی به‌خه‌لکی پابگه‌یه‌نێ. ته‌نیا
که‌سیکی که من پێم وایه فه‌لسه‌فه‌شی هه‌بووه و شێعریش... حافزی شیرازییه، به‌عه‌قیده‌ی
من له عه‌ینی حالدا شێعره‌کانی یه‌کجار زۆر جوان و پڕ مه‌عنان، شێعریش، فه‌لسه‌فه‌یه‌کی
زۆر گه‌وره‌ش له شێعره‌کانیدا هه‌یه. نوێخوازییه‌کی زۆر گه‌وره له شێعره‌کانیدا هه‌یه که
ئێستاش بۆ من نوێن. مولاچه‌زه بفه‌رموو پاش نزیك به‌حه‌وتسه‌د ساڵ شێعره‌کانی نوێن،
ئه‌وپه‌که‌نه‌ش نوێن... که‌چی (مه‌سنه‌وی) که به‌لای ئێمه‌وه زۆر کتیییکی گه‌وره‌ی فه‌لسه‌فی
یا عیرفانییه، هه‌ریه‌ک شاعیر کوتوووه‌تی... دیوانی شه‌مس و مه‌سنه‌ویش هه‌ر شاعیری‌ک
کوتوووه‌تی. له دیوانی شه‌مسدا له‌باره‌ی قالب و که‌لیمات و ئه‌وه‌دا زۆر گه‌وره‌تره، به‌لام له

مه‌سنه‌ویدا فه‌لسه‌فه‌که‌ی گه‌وره‌تره ... نازانم ... لی‌ره‌ش ده‌بیته دوو ئینسان له جی‌گایه‌کی توانیویه‌تی قالبی جوان، که‌لیماتی جوان، فکری جوان له شی‌عری خۆیدا بگونیجین. ده‌مه‌سنه‌ویدا زۆری گۆی نه‌داوه‌ته قافییه و وه‌زن و که‌لیماتی جوان، هه‌ر ویستویه‌تی فه‌لسه‌فه‌که‌ی نیشان بدا، عیرفانه‌که‌ی نیشان بدا...

• باشه ئه‌م ئیمتیازه بۆ ته‌نها ده‌ده‌یت به‌حافز خۆ شاعیره سۆفیه‌کان، به‌گشتی یا بلێین ئه‌ده‌بی سۆفی، ئه‌گه‌ر هه‌مووشی نه‌بێ، ئه‌وا به‌شیکی زۆری، شتی زۆر جوانیان وتوو، ئه‌وجا سۆفی‌گه‌ری نه‌ک هه‌ر لای ئیسلام به‌لکه‌ ئه‌وه‌ی به‌زمانانی ئه‌وروپایی پێی ده‌لێن mysticism ده‌وریکی گه‌وره‌ی له ئه‌ده‌با بینیه ...

- جا ئه‌وه سه‌یره که منیش به‌خیلافی، به‌پێچه‌وانه‌ی هه‌موو که‌س حافزم پێ سۆفی نییه .

• من مه‌به‌ستم به‌سنه‌وه‌ی فه‌لسه‌فه‌یه به‌شی‌عه‌وه ...

- به‌لێ ...

• خۆ سۆفی‌زمیش ...

به‌لێ بۆ خۆی فه‌لسه‌فه‌یه‌که . جا ئه‌و جار بیته سه‌ر ئه‌وه . ئه‌گه‌ر بیته سه‌ر سۆفی‌زمیش ... هه‌ن، شاعیری وا که به‌پاستی سۆفی‌زمیان له شی‌عه‌دا زۆر جوان کوتوو، وه‌کو مه‌حوی خۆمان ... یا مه‌وله‌وی خۆمان، سه‌یدعه‌بدوله‌حیمی مه‌وله‌وی به‌پاستی توانیویه‌تی؛ سۆفی‌زمی به‌شتیکی مومتاز ده‌زانم، ده‌نا دیوانی شاعیره‌کانی دیکه‌ی فارسیش می‌وی زۆر تێدايه ... سه‌نایی باس ده‌که‌ی، عێراقی باس ده‌که‌ی، به‌پاستی ئه‌وانه‌ش زۆریان هه‌ن، شاعیری زۆر به‌رز، سۆفی‌زمیان زۆر چاک هێناوه‌ته ناو چوارچێوه‌ی شی‌عه‌وه ... به‌لام حافیز من پێم وایه زۆر به‌رزتره له سۆفی‌زمیش، پێم وایه عارفیکی زۆر گه‌وره‌یه که ده‌لێ:

بیا تا گل برفشانیم و می درساغر اندازیم
فلک را سقف بشکافیم و طرح نو در اندازیم
اگر غم لشکر انگیزد که خون عاشقان ریزد
من و ساقی بهم سازیم و بنیادش براندازیم

کوا ئه‌وه له‌گه‌ڵ شی‌عری سۆفیه‌کی وه‌ک یه‌ک ده‌چێ، ئه‌وه شی‌عه‌ریکه نازانم له‌ کوێیه . هه‌تا مه‌سه‌له‌ن خه‌لک پێی وایه ... خه‌بیام زۆر مه‌شه‌ووره، که‌چی، من سه‌یره که هیچ ...

پیم وایه خه پیام نه فلسفه‌فهی مه‌بووه و نه هیچ... پیم وایه شک و دووولی و تهریدیگ له شیعره‌کانیدا گونجاوه، که بۆ خۆشی ئینسانیکی شه‌کاکه، که نازانی... من فلسفه‌فهی خه پیام هیچ به‌لاوه فلسفه‌فهی‌کی عه‌جایب و غه‌رایب نییه. ئیدی ئوه عه‌قیده‌ی شه‌خسی خۆمه. خه‌لکی دیکه نازانم تۆ چ به‌راوردیکی له‌وه‌ی ده‌که‌ی که من فلسفه‌فهی خه پیام زۆر پین فلسفه‌فهی‌کی سه‌یر نییه.

• ئهی جه‌لاله‌ددینی پوومی؟ تۆ له‌ باشترین شیعرتا که نالهی جوداییه، له‌ دوو شوینا په‌نات بردۆته به‌ر جه‌لاله‌ددینی پوومی... بۆچی؟
- به‌لێ... من پیم وایه عارفیکی یه‌کجار زۆر گه‌وره‌یه...
• له‌به‌ر عارفیه‌که‌ی یا له‌به‌ر شیعره‌کانی؟

- عه‌رزت ده‌که‌م... عه‌رزم کردی له‌ شه‌مسدا... له‌ دیوانی شه‌مسدا شاعیریکی زۆر گه‌وره‌یه... له‌ مه‌سنه‌ویدا ئوه شاعیره نییه، یان ساحیبی ئه‌و قالبه که له‌ویدا ئیستیفاده‌ی لێ کردووه، مه‌سه‌له‌ن «خود» و «به‌د - بد» که ئیمه ئه‌لعان ته‌له‌فوزی ده‌که‌ین، زۆر جاری کردۆته قافیه، که ئه‌وده‌می زۆر عیب بووه، به‌لام گوئی نه‌داوه‌ته قافیه... ئه‌گه‌ر ته‌نیا موقه‌دیمه‌که‌ی که من... منیش هه‌ر زۆر له‌ موقه‌دیمه‌که‌ی موه‌ئسیرم: بشنو ازنی چون حکایت می‌کند.

کاکه، ئیدی ئوه... ئه‌لعانیش ئه‌من هه‌ر تێیدا هه‌بسم... له‌ موقه‌دیمه‌ی به‌ولاوه‌تر ناچم... پیم وایه موعجیزه‌یه، شیعر نییه... له‌ موعجیزه‌ش گه‌وره‌تره... به‌لام له‌ دیوانی شه‌مسدا که ده‌لێ... ته‌ماشای ئه‌و شته جوان و تازه‌ی، که ئه‌لعانیش هه‌ر تازه‌یه:

دی شیخ با چراغ همی گشت گرد شهر
کز دیو و دد ملولوم و انسانم آرزوست

له‌ وه‌مێوه له‌ ئینسان ده‌گه‌پێ، ئیمه ئه‌لعانیش له‌ قه‌پنی بیسته‌مدا... ناخر و ئۆخری قه‌پنی بیسته‌مدا هه‌ر له‌ ئینسان ده‌گه‌پێن...

• به‌لام دیوجین، ئه‌وه‌ی یۆنانی، پیش ئه‌و، ده‌لێن به‌چراوه ده‌گه‌پا، ده‌یگوت له‌ ئینسان ده‌گه‌پیم...

- به‌لێ... ئیدی ئه‌و... به‌لام ئه‌و خستووێته ئه‌و زوبانه جوانه‌وه... له‌ ئینسان ده‌گه‌پێ... به‌پاستی له‌ ئینسان ده‌گه‌پێ...

• باشه پیت وانیه ئەم ئیجابیهی تۆ، ئەم خۆشەویستەیی تۆ، بۆجەلالەددین مەسەلە ئەوێه تۆ زیاتر فارسی دەخوینیتەو...

- بەلێ... جا من چ بگەم... غەیری فارسی و کوردی چ دیکە نازانم... زیانی دیکە نازانم غەیری فارسی و کوردی و... کوردییەکانیشمان... بەخوای... کاکە... مامۆستای وا هەیە دەلێ... میژووی ئەدەبی شەش هەزار شاعیرم کۆ کردۆتەو، بەلام ئەم هەرچەند دەیانبژێرم هەر قامکەکانم بەسن بۆ شاعیرە گەرەکانمان... بۆ شاعیرە گەرەکانی پێشووومان و لەنیۆ لاوەکاندا دەبینم هەن و ئەمما ئیدی ویستا کال و ویستا مەجالیان نییه شیعر بلێن... چووژانم، هەزار دەرد و گرفتاری کە بۆ خۆت دەزانی بۆ شاعیری کورد هەیە. بەلام شاعیرە گەرەکانی مە... مامۆستا عەلانەددین سەجادی، هێندەیی گۆل لەسەر وییه، هێندە عومری لاوەکانمان بن کە دەیانەوێ میژووی ئەدەبی کوردی ئینشانەلێلا بنووسن... ئەو کتێبە زەلامە، پێم وایە دوازدە شاعیرە باسیان دەکا، کە هیچیشیان نەتوانیوە بەخەلک بناسیێن ئەوێه کە... کاکە چ بگەین... لەبەر وە پوو دەکەم ئەدەبی فارسی، بلێم چی، ئەدەبی فارسی ئەدەبیکی دەوڵەمەندە.

• تۆ باسی حافظ و مەولانات زیاتر کرد، ئەدەبی فارسی هیچی تری تیا نییه؟!

- ھا... شاعیری ئۆر گەرە تریش هەیە... مەسەلەن گەنجەوی، کە کەسیش نازانی میلیلەتی چیه.

• دەلێن کوردە...

کورد دەلێ کوردە، چونکو دایکی:

گر مادر من رئیسە کرد

مادر صفتانه پیش من مرد

ئەو گومان لەویدا نییه دایکی کوردە. ترکیش دەلێن ترکه، چونکو قەبری لە گەنجەپە و ژنیکیشی هەبوو بەنیۆی «ئافاق» ترک بوو. بەلام من عەقیدەم وایە نە لاوانەوێ رهئیسە خانمی دایکی کردوویەتییه کارئیک (پێ دەکەنێ)، نە ئافاق خانم کردوویەتییه پانتورکیست، نە... پیاو نازانی بابیشی کتیه و بەراستی... بۆ خۆی... ناوی دەبا، بەلام میلیلیه تهکە ی نالێ بۆ خۆشی بەمیلیلیه تی نەنازیوه، وهک فیردۆسی دەلێ:

بسی رنج بردم در این سال سی عجم زنده کردم بدین فارسی

به‌عه‌قیده‌ی من ئەو عه‌جه‌می زیندوو کردۆتە‌وه به‌پینچ گه‌نجه‌که‌ی، به‌لام نه‌یگوتوه
زیندووشم کردۆتە‌وه... به‌زمانی فارسی چاک ده‌رده‌به‌ئ. په‌نگبێ تورکیشی زانیبێ، تو
پیت وایه‌ پیاو دایکی کوردبێ و کوردی نه‌زانێ، به‌عه‌قیده‌ی من زانیویه‌تی...
• ده‌بێ زمانی دایکیشی زانیبێ...

- ژنیشی کورد (بیگومان مه‌به‌ستی مامۆستا هیمن تورکه، نه‌ک کورد. ف.ش) بێ، ئیدی
چۆن، چۆن نازی ئەو خانمە‌ی هینده‌ی خۆشویستوه... پیم وانییه‌ به‌لالی ئەویش پازی
بکات... به‌زیانی به‌ینه‌لمیله‌ی (بین المالی) ئەو کوا جیبه‌جێ ده‌بێ (پێ ده‌که‌ن)...
به‌لام «فارسی» پیتی وا بووه‌ مونا‌سیب‌تره‌ بۆ شی‌عه‌که‌ی، بۆ ئی‌حساساته‌که‌ی. و له
هیچ کوێ نالێ من بۆیه‌م ئەو شی‌عه‌ به‌فارسی گوت پیم وایه‌ فارسی چاتره‌ له‌ تورکی
یا له‌ کوردی. به‌لام ته‌واوی ئاساره‌که‌ی، هه‌تا بۆ نمونه‌ش ئیمه‌ نابینێ ئەم کابرایه‌
میسره‌عێکی کوردی کوتبێ، وه‌کو هیندیک بۆ خۆت ده‌زانێ، شاعیره‌کانیمه‌، می قه‌پنی،
تۆزده‌مان، بۆوه‌ی که‌ بلێ فارسی ده‌زانین، ئەقه‌للەن... باوه‌پ به‌رموو وه‌ختیکی دیوانی
مه‌حو‌ی ب‌لا‌و‌ب‌و‌وه‌ من زانیم مامۆستا گ‌ز‌ر‌ان فارسی باش نه‌زانیه‌وه‌، چونکو کاکه‌ی فه‌لاح
بۆی گ‌ی‌ر‌ام‌وه‌ کوتی: مامۆستا ده‌لێ ئی‌وه‌ شی‌عه‌کانی مه‌حو‌ی مه‌عنا نازانن، هونه‌ری
مه‌حو‌ی له‌ فارسی گوته‌که‌یدایه‌، وه‌ حالێکی من ده‌زانم، فارسییه‌کانی به‌داخه‌وه‌ هه‌ر
کاویژی کوردیه‌کانیتی (پێ ده‌که‌ن)... وه‌ له‌ کوردیه‌که‌یدا زۆر چاکی پتر ده‌رپویه‌،
که‌وابوو...

• ئە‌ی مه‌ولانا فارس بوو، تورک بوو، چ بوو، به‌لای تۆوه‌!؟

- وه‌للاهی، کاکه‌، ئەویش... به‌روا... نازانم... له‌ به‌ل‌خ‌وه‌ هاتوه‌، به‌ل‌خ‌یش ئەو
ده‌می... فارسی زویانیکی... په‌واجی مه‌بووه‌، نووسین به‌فارسی بووه‌، تو بۆ خۆت، کاکه
فه‌هاد، پیت وایه‌ تاران به‌قه‌د سوله‌یمانی تو فه‌ره‌یدوون و ئیره‌ج و نازانم گه‌رشاسب
و... ئەوی تیدان... ئەسفه‌ندیار و... وه‌للاهی په‌نگبێ، تاران به‌قه‌د سوله‌یمانی سی سال
له‌وی پیش ئەسفه‌ندیاری تیدا نییه‌... ئەده‌بی فارسی پۆییه‌ کاکه‌... ئەده‌بی فارسی
پۆییه‌، وای لێ کردوون که‌ پادشایه‌کانی عوسمانی، که‌ بۆ خۆت ده‌زانێ خه‌لیفه‌کانی

عوسمانى ويستويوانه، هميشه شهريان بووه له گه‌ل فارس، كه چى به فارسىيان شيعر گوتوووه بۆ خويان. من زۆر به زحمهت، له بولغاريا بووم، فيرى ئه و خهته عه جايب و غراييهى بووم كه ئهوان پييان ده نووسى، بۆ ئه وهى تابلؤيه كى بخوينمه وه. پۆژيكي به بهر دهركيكد پۆيشتم، ته ماشام كرد لئى نووسراوه «مه يخانه» ئه و په پى ته عه جويم كرد، گوتم كا كه مه يخانه چ ده كا له بولغارستانى؟! ته ماشا ده كه م ليڤه را پۆييوه، چۆته توركيه و له توركيه را، له گه‌ل توركان چۆوه ته بۆ بولغارستان و له وئ به «بار» ئ كه ته واوى ئه وروپايى ده لئىن بار...

• له وئ بۆته مه يخانه ...

- له وئ بۆته مه يخانه ... كه وابوو ئه ده بى فارسى پۆييوه ئيدى ... ئيمه ي كورد، سه يره، ديوانى خاناي قوباديت نازانم به نه زهر گه ييوه يا نا؟ ئيستاش، ئه من مه م و زينىكى كۆنم، ئه لعان، ليڤه له كن په فيقه كهت هه يه، كه ئه وده مى هه مزه بلأوى كردۆته وه، سه ر به حسه كانى هه موو به فارسى نووسيوه ...

• راسته ...

- كه وابوو ئيمه پيمان وا نه بووه كوردى ... بابى مه پيى وا نه بووه كوردى نه سىرى پى ده نووسى. هه ر پيى وابووو شيعرى مومكينه پى بكوترى، ئه مئا نه سىرى نابى پى بنووسى، حا ليكي ئه مه ده زانين كه به هه راستى ده توانين په خشانى زۆر به رز به زمانى كوردى بنووسين. من «شازاده و گه دا» م له فارسى را، دياره، ته رجه مه كردوو، هى مارك توينى. له بىر مه به مو ته رجي مه فارسى يه كه ي، كه به راستى جئى فه خرى ئيران، وه ناتوانم بلئيم جئى فه خرى كورد، با وجودى كه كورد، چونكو خزمهتى به زمانى فارسى پتر كردوو، به داخه وه. كوردى وا باش نازانى ئه گه رچى كورديش ده زانى، ئاغاي محه مه دى قازى، كه ئه گه ر ئيشانه للا پي ت له تارانى كه و تووه به خزمهتى بگه، به راستى پياويكى زۆر گه وهى كورد ... ئه و ... نازانم له چ زه مانى كرا وهى گيڤا وه ته سه ر فارسى، منيش له سه ر فارسى يه كه ي وئ را كردوو مه ته كوردى. به داخه وه ئيستاش چاپ نه كرا وه. هه ر له عيراقيشم كردبووه كوردى. وه ليڤه دا به حسيكى ديكه ديته گۆڤى. من ده عه ينى حا لدا كه نا لئى جوداييم ده گوت، بۆ ئه وهى كه بپيكيش دلى خۆم خۆش بى و پيكيه نينيك بيته دلم، شازاده و گه داشم ته رجه مه ده كرد كه كتيبيكى ته نز و ... پۆژيكي عه رزم كرد، كۆتم مامۆستا من شازاده و گه دام له سه ر فارسى يه كه ي تۆ ته رجه مه كردوو، ده زۆر جيگاياندا پيم وايه په تم كردوو له تۆ، به لآم له جيگاي واشه زۆر ده ست كۆتم ... كۆتى.

ته وازوعی فرموو - فرموی تۆ نه خیر هر چاترت کردوو. به لآم واقعیته شهویه، له جییه کی من گه یشتوو مه باسی هه ژاری، فقیری، نه داری، باسی هه ژاری و فقیری و نه داری و چاره پرسی و به ده به ختی ده کم، به یئ شک چاکم کردوو، چونکو شه و نه دم له ئیختیار دایه و فرمیسک و پۆندک و نازانم چم له ئیختیار دایه.

• لای فارس نه بووه ...

- لای فارس نییه. به لآم وهختیکی ده گه مه تهخت و تاج و پادشا و تالاری پادشایی و په رده ی پادشایی و سفره ی پادشایی، ته ماشا ده کم منیکی که له سر که وئی په ق نانم خواردوو، چون ده توانم، شه که لیما تانه ی له کوئ بیتم کاکه ... منیکی که به نان و ماست و لۆرک و شیریز په یدا بووم، کوا ده زانم باسی خوراکي پادشایانه بکم و له ویدا زه عیفم. من خۆم ئیعتراف ده کم زه عیفم ... له باتی شه علا حه زه ته قه در قودره تی نازانم هومایه نفه ری نازانم چس، ئیعه هه مانه و نیما نه خاوه ن شکۆیه (پن ده که نن)، شه یش دروست کراوه بۆ خۆت ده زانی.

• باسی نه سر و شیر و شهوت هینایه پیشه وه، باسیکی چاکه! زۆر که س پیی وایه تۆ نه سرت له شیرت جوانتره!

- وه لآمی منیش ... هر له شه و ئی موساحه به که مدا کوتم، شه گهر کورد نه بام، مه جبوور نه بووم ئیحساساتی خۆم به شیرعه وه به خه لک پابگه ینم، منیش پیتم وایه نه سر نووسینم خوشتره. وه نه بئ بۆ خۆم موخالیفی شه که سانه بم که وا ده لئین.

• بیجگه له شه ده بی فارسی، شه ده بی میله تانی تر چی و چه ندت خویندۆ ته وه، مه به ستم له پښگه ی فارسییه وه ...!

- به لئ ... هر له پښگه ی فارسییه وه ... وه لآمی، کاکه، من ته قریبه ن په نگه ی دوو سال بئ، موتاله عم له که می داوه، چونکو کاری دیکه مه هیه، به داخوه موتاله عم که مه، ده نا پیتم وایه ته وای شاکاره کانی شه ده بی غه ربی که به فارسی ته رجه مه کرابن خویندوو مه ته وه. مه سه له ن پیتم وایه هچی چیخۆف و تۆلستۆی و شۆلۆخۆف و شه وه نه مابن نه موخۆیندۆ ته وه.

• ئی دیستۆفسکی و شکسپیر؟!

- شکسپیر کاکه، من به راستی له شیرعی ته رجه مه ... شیرعی شکسپیرم خویندوو نه وه، به لآم من له شیرعی ته رجه مه کراو شه له زه ته نابم که ... وهختیکی هاملیت ده خویندوو هه نازانم، به راستی ناتوانم گه وره یی شکسپیریک که بۆ منی ته شریح ده که ن، به و هاملیت ته ...

دۇنى ئارام دەخوینمەۋە و شۆلۆخۇنى وا دەناسم. وەختىكى جەنگ و سولھى تۆلستۆى دەخوینمەۋە، وەختىك ئاناكارنىناى دەخوینمەۋە، وەختىكى چىرۆكەكانى جەك لەندەن و ئەۋى دىكە، نۆۋى چىيە پىاۋا! (خوشەهای خشم) ھى كىيە، نازانم، دەخوینمەۋە، بەپاستى ئەو نۆۋە ئوروپايىيانەش ھىندە ناخۆش دىتە بەر گۆيى پىاۋى نازانم بيانلىم. ئەمما، بەلئى شاكارەكانى ئەدەبىياتى غەرىم ھەموو...

• جۆن شتاینېكى ناۋە ...

- بەلئى ... بەلئى ... وەختىكى (خوشەهای خشم) دەخوینمەۋە دەزانم چى گوتوۋە ... بەلئى ... بەپاستى ... باسى دۆماى كرد ... ئەلىكساندر دۆما منى زۆر كىشا بۆ لای ... ديارە بۆ خۆت دەزانى زۆر پۆمانتىكن نووسىنەكانى. بەلام بەپاستى پىاۋى بەزەۋوق دەكەن، يانى پىاۋ ناتوانى ... فىرى خويندەۋى دەبن ... وەختىكى سىن چەۋەندەرى دۆماى دەخوینىيەۋە ئىدى ناتوانى دەست لە خويندەۋى ھەلگىرى. پىم وايە ھەتا من لەبىرمە بەجەۋانى چىرۆكەكانى پۆلىسىشم دەخویندەۋە و زۆرىشم بەلاۋە خۆش بوو ...

• شەپلۆك ھۆلمز و شتى وا! ...!

- بەلئى ... ئەۋانەشم دەخویندەۋە و زۆرىشم بەلاۋە خۆش بوو. ئەم پۆژانە باسى ئەۋانەم بەۋانە كرد، دۋايە دەستىم بەخویندەۋەكانى دۆما و نووسەرانى پۆمانتىكى فەرانسەيى ... زياتر ئەۋدەمى لە فەرانسەۋە شت دەكرا بەفارسى ... باۋەپ دەكەى تۆ، من (بىنۋايان)ى: فىكتۆر ھۆگرم لە سىن پۆژاندا خويندېتەۋە چونكو پەفېقەكەم بەئەمانەتى دامى، گوتى لە سىن پۆژان زياتر نابى و ھەمووشم خويندۆتەۋە و ئەلەانېش كە دەيكەمەۋە، پەنگېن چل سال پابرېن بەسەر ئەو خويندەۋى مندا، ئەگەر دەيكەمەۋە، تەماشە دەكەم دىتەۋە بىرم، ئەۋدەمى ھىندە بەدېققەتم خويندۆتەۋە. ئەلەان وا نىم، بەداخەۋە، كىتېپكى دەخوینمەۋە لەبىرم دەچىتەۋە. ئەمما بەمنداالى خويندوۋمەتەۋە، بەجەۋانى خويندوۋمەتەۋە، تازە ئىدى تازەگى بۆ من نەماۋە.

• باش بوو ھىناتە سەر باسى خويندەۋە، تۆ چىت خويندۆتەۋە، چ دەخوینىتەۋە؟ يانى خويندەۋەكانت زياتر لە چ مەجالىكدان؟!

ۋەللاھى كاكە، من بەپاستى علاقەيەكى زۆرم بەداستان ھەيە، پۆمان ھەيە ...

• تۆ خۆت شاعىرى و داستان زۆرتەر دەخوینىتەۋە ...

- زۆرتەر دەخوینمەۋە ... زۆر سەيرە، باۋەپ بفرموو وەختى دىۋانى شاعىرىكم وەدەست دەكەۋى، لە پىشدا موقەدىمەكەى دەخوینمەۋە. پىم وايە لە پىشدا موقەدىمەكەى

بخوینمه وه تا بچمه سهر شیعره کانی. پیم خۆشه بزانه نه سره که چۆن نووسراوه له بارهیدا،
ئهو شاعیره چۆن به من ناسیتراره به ئی، پۆمان و داستان ده خوینمه وه. به لām تو نازانی
به راستی له فارسیشدا، بیجگه له وهی ترجمه کران، ئه مجار خویشیان، فارسی به راستی
نووسهر و شاعیری گهره یان ههیه، نووسهری گهره یان ههیه. باوه پ بکه ئهو به یانانه
کتیبتیکم خوینده وه، (از صبا تا نیما) ئه ده بی کوردی له بهینی دوو شاعیردا، شاعیریک
که...

• ئه ده بی فارسی...

- به ئی... ئی فارسی... به ئی... باوه پ به فرموو پیاو ته عه ججوب ده کا، ئهو ئینسانه
چه ندی مۆتاله عه کردوه بۆ نووسینی ئهو کتیبه، وه چۆنی توانیوه نه سر نووسه کان و
شاعیره کانی له (صبا) وه تا (نیما) - پیم وایه قه پتیک یا قه پ و نیویکی بهینه هه مووی
به خه لک ناساندوه. نه ئه وهی که مه سه لا عیشقی هه مه دانی بابی نیوی سهد ئه بولقاسمی
کوردستانی بووه، ئه وه موهم نه بووه له نه زهر ویدا، چی کوتوه ئهو کابرایه، ئه وه بۆ
وی موهم بووه، وه تحلیلی که ئهو کردویه تی له سهر ئه وه، که به داخه وه ئیمه ویتاش
شتیکی وامان له ئه ده بی کوردیدا نییه. ئه وه ش هی چیه... من خودای نه خواسته،
پیم واین کورد بئ نیستیعه داده؟ نا... خودای نه خواسته ش نییه، چونکو بروام به وهی
ههیه که کورد به نیستیعه داده، به لām مه جالی نییه کاکه. ئه لعان ئایه ئه گهر محهمه دی
قازی مه جالی با، ئهو هه موو کتیبه ی که به فارسی ترجمه کردوه - په نگین بۆ خویشی
حیسابیان نه زانی چه ندی کتیب ترجمه کردوه - به فارسی ترجمه ده کرد؟ نا... پیم
وایه ئه گهر له کوردستانیکدا با بۆ کوردی ترجمه ده کرد. وه ئه لعان ته سمیمی گرتوه
که ئه وهی ترجمه می ده کا، هه دی ئه قه ل هه ول دا شتی ترجمه بکا له سهر کوردی
شت تیدابن، که ئه لعان کورد و کوردستانه که ی نیکیتینی له بهر ترجمه دایه و ئهو پۆزانه
پیم وایه، ئینشانه لّلا ده گاته ده ستمان و ئه گهر منیش بمیتم یا خۆم ترجمه می ده که مه
سهر کوردی یا په کی دیکه وادار ده که م که ترجمه می بکاته سهر کوردی. په کیک له
مامۆستاکان کتیبیکی عهره بی... من نه مدی، ئهو ده می چاپ نه کرابوو، گوایه، ده بی پاش
من چاپ کرابی... قه تم له بیر ناچی و، ئه وه داخیکه له دّلا. کوتم تو بۆ له سهر ئه حمه دی
خانی به عهره بی ده نووسی، خۆ ویتا کورد ئه حمه دی خانی نه ناسیوه، بۆ عهره بی
ده ناسینی؟... کوتی وه لّلامی کاکه ئه وه پوولی پتر تیدایه... باوه پم پئ ده که ی، بۆ خۆم
لیم بیستوه، ئایا من ده بی چ بکه م ئه حمه دی خانی ناناسم وه کو... وه که ئهو ده یناسی،
یا وه که هه ژار ده یناسی، من نایناسم. وه له بهری پارامه وه، کوتم بریا ترجمه ت نه کردبا

شیعر به شیعر پیٚت ناساندباين... پیٚت ناساندباين خانی چپیه، به پاستی خانی ناناسین، به پاستی نازانین چ بلیمه تیگ بووه... به خورپایی نییه کاکه، په نگین له جیگایه کی دیکه شدا نووسیموه که کاکه ئیوه چ هه را و هورپایه کتانه. شیعر هه به کوردی بلین و که لیمه ی عه ره بی تیدا نه یی و... خو بۆ مه م و زین ده بن ته ماشای قامووسی فیرووزنابادی بکه ی تا له که لیمه کانی بکه ی، به لام تا ویستا، بۆ خۆت ده زانی، به چه ند زمانی دنیا یه ته رجه مه کراوه مه م و زین...

• به زۆر زمان...

- به لێ... که وابوو به وه ی که: (سه رنامه به نامی تویه ئه لالا) به وه ی پیم وا نییه خانی له بهر چاوی دنیا یه که وتین، شاعیریکی گه وه یه. پاسته... خانی... ئه لبه ته دوا یی دینه سه ر خانی... خانی ته نیا شاعیر نییه، موفه ککیره، خاوه ن بیر، بیرپاره، ده ردی کاک مه سهوود ده لێ... وه باوکی کوردایه تیشه... • به لێ...

- یه که م که سه کوردایه تی کردووه و به پرۆگرامیش کردووه تی...

به لێ به پرۆگرامیش... وه من... با ئه وه شت عه رز که م، که کوردایه تی، یا ناسیۆنالیزم له شیعر ی خانیدا، دیفاع له هه ژارتین، چاره په شترین قهومی دنیا یه بووه، وه هه تا ئه که سانه ی که موعه قید به ناسیۆنالیزمیش نین، ئه که ره موقابیلی ئه وه یدا، ئه که ره بلیم ئه وه ناسیۆنالیسته زولمه... ئه وه ناسیۆنالیستی نییه... دیفاع له... • بۆ خۆت ده زانی... ئه وه با سه ی که زۆر جار خه لک وای باس ده که ن... شه پی نێوان، یا بلین پیوه ندی نووسه ر و په خنه گر... ته چۆنی ده بین ی؟ بۆ خۆت ته جروبه ی خۆت له و باره یه دا چۆن بووه؟

- وه للامی، کاکه من، به داخه وه، که م په خنه گری وام دیوه، که له کوردستاندا، له خۆم په خنه ی باش بگرێ... به لام زۆر به وام به په خنه گر هیه. من پیم وایه په خنه یه نووسه ر و شاعیر ده کاته نووسه ر و شاعیر. وه هه ر شاعیریکی یا نووسه ریکی، له ترسی په خنه گر، ده سستی به قه له مه وه نه له رزیبی و هختی نووسین پیم وایه قه ت ناگاته... نازانم له کویدا خویندوومه ته وه ده لێ شاعیریکی به په خنه گریکی کوت، کوتی ئه من ده چه مه هه ر جیگایه کی په یکه ری شاعیریکی لێیه، به لام تا ئیستا په یکه ری په خنه گریکم نه دیوه له هیه کوی. کوتی ئاخه له سایه ی ئیمه یه که ئیوه...

• په یکه رتان بۆ ده کړی...

- په یکه رتان بۆ ده کرئ... به لئ... من پیم وایه په خنه گر زۆر باشه، وه به داخه وه کورد... من... له کوردستانی عێراق ده گه ل مه تبووعات سه روکارم بووه، خه لک زۆر دوژمنایه تی له گه ل پیاوی پهیدا ده کرد نه گه ر په خنه ی لئ ده گرت. ته نیا که سیکی که په خنه یان لئ گرت و په خنه یه کی به عه قیده ی من به جیش نه بوو، هی دلشاد محهمه د نه مینه له سه ر من. خۆی لئ شاردمه وه، پۆژیکی لئی گه رام، ماچم کرد، کوتم کاکه گیان، تو بوویه باعیدی نه وه موو هه رایه ی...

• له سه ر تاریک و پوون کرا...

- له سه ر تاریک و پوون... نه خێر، وه لّاهی به که یفی خۆتم له سه ر بنووسه... زۆریشم پین خوش بوو... نه لعانیش هه ر پیم وایه که په خنه گر زۆر زۆر ده ورئکی گه وره ی له بووژاندنه وه ی نه ده ب و فره هنگی میله تیکدا هه یه.

• نه ی بلوکردنه وه چۆنه به لاتوه؟ زۆر که س پئی وایه که پیاو مه جالی هه بوو بلّو بکاته وه، شتی خرابیش ده لئ... وای لئ ده کا، خه ز له بلّوکردنه وه کردن وای لئ ده کا که شتی کال و کرچیش بخاته سه ر لاپه پان...

- وه لّاهی، کاکه، ئیدی... من هه ر نه و پۆژانه ش ده گه ل مامۆستا هه ژار له باره ی وهیدا موناقه شه یه کمان بوو. من پیم وایه هه موو نووسینه کانی نه و که سانه ی ده پازده کتیبیان نووسیوه، به نه ندازه ی شیعرى «شوکرى فه زلى» م به لاهه موهم نیه... هه ر نه و غه زه لیشم لئ دیوه، نه و پینچ شه ش شیعره ی بۆ کوردی گوتوه. کار که پووی ئیسته له هه وراره سه ره ولێژی نه که ی... (پاستیه که ی: ئیش که پووی نه مپۆ... ف) من پیم وایه که م و پوخت زۆر چاکتره، وه ک زۆر و... له گه ل زۆر و بۆری یه کجار موخالیفم. پیم وایه که می بنووسی و چاکى بنووسی باشه.

• سانسۆرت پین چۆنه؟!

- وه لّاهی لئی بیزارم...

• سانسۆری سیاسى نه لّبه ته...

به لئ... به لئ... ئیدی... وه لّاهی له هه موو نه وعه سانسۆرئکی بیزارم...

• نه ی هه ندئ جار پیاو خویشی ده بی به سانسۆری خۆی...

- به لئ، لئی گه پئ بۆ خۆی، یا نووسه ر بۆ خۆی سانسۆری خۆی بکا...

• باشتره...؟!

- باشتره... ده زانی، سانسۆر زۆر له زه وق ده دا! له هه تتا سانسۆری نه خلاقی، هه تتا

سانسۆرى نازانم عەقىدەتى. بەعەقىدەى من لىتى گەپى، پىتى بلىتى خۆت خۆت سانسۆر بگە نووسەر! نووسەرلىكى عەقلى وەى نەبى خۆى خۆى سانسۆر بگا حەيفە ھەر قەلەم بەدەسەوہ بگىئ.

• يانى لە كوردستانىكدا ئەگەر تۆ وەزىرى پاگە ياندن بى، چ دەكەى...

- وەللامى ئەگەر (پى دەكەنن)...

• كە ناشىئ...

- بەلئ... ديارە... (آرزو بر جوانان عيب نىست)، لە فارسىشدا شتى وا ھەيە...

بەلام قەت ئەوہى نابىنم. ئەمما ئەگەر بىبىنم... ئىللا شتى خراپ نەبى... ھا... (پى دەكەنن).

• شتى خراپ چىيە؟!

- شتى خراپ، لە بارى ئەدەبىيەوہ ئەرزىشى نەبى، دەنا لە بارى دىكەوہ ھەرچى دەيلئ

من سانسۆرى ناگەم. بەلام كەسىكى بەپاستى ئەرزىشى نەبى و بىھوئى خۆ بەسەر خەلكىدا بسەپىئىن پەنگىن (پى دەكەنن) نەيەلم شتى وى چاپ بگىئ...

• ئەى باشە، باشتر نىيە ئەوہش بگەوئتە بەرچاوى خەلك و خەلك بۆ خۆى بلىتى تۆ خراپى...؟

- كاگە ھىند دواكەوتووئىن، بەداخوہ. مامۆستا زەبىجى دەيكوت، بۆ خۆى ھەزار جارى كوتووە، لە كىتەبەكەشيدا نووسىوئەتى. نووسىوئەتى، من نامەيەكم لە بەروارەوہ بۆ ھاتووە، وەختى كۆمەلەى ژئ. كاف بووم، نووسىوئەتى بەروارى...
• ئەوہندەى ئەوہندە...

- ئەوہندەى ئەوہندە... دەلئ پەنجا سالا... من بۆ خۆم ئەودەمى بەتەئرىخم زانىوہ، پەنجا سالا خەرىكم لەبىر خەلكى بەرمەوہ لەبىرى ناچىتەوہ. وە باوہپم پى بگە لەو نامانەى كە ئىستا بۆمان دئ، بۆ سروە دئ، ئەغلەبى بەروارى نووسىوہ... بلىئىن چى... وەختىكى غەلەت ھاتە گۆپىئ... نازانم بۆ ئەو كوردە ئەو نەخۆشىيەى ھەيە، شتى غەلەتى چاتر دىتە بىر...

• تۆ، ئەلەبەتە، سانسۆرت تووش بووہ، سانسۆرى داگىركەرانى كوردستان...

- تەواوى زيانى خۆم من لەژىر سانسۆردا بووم...

• ئەى سانسۆرى كورد...؟!

- لەژىر سانسۆرى كوردىشدا بووم.

• ئه وه یان چۆن...؟

- وه لّلا، کاکه، ئه وه م ده توانی په فع بکه م. سانسۆری کوردم ده توانی په فع بکه م، به وی ده وێرام. له ولایه، وه کو عه رزم کردی، وه ختیکی ئه ندایه حیزب بووم، سانسۆریان ده کردم، ده چووم له جیگه یه کی دیکه بلّوم ده کرده وه، یا ئه قه لله ن ده مدایه ده سی خه لکی...
• ئه ی ئه و شیعرانه ت که به یی ناو له کوردستاندا بلّوت ده کردنه وه، مه به ستم له پۆژنامه ی کوردستاندا...

- به لّی ئیدی، ئه وه سانسۆره که بوو، به لّام له تاریک و پووندا شیعریکم هه یه، که دیاره ئه وه ش ده بی له بیر نه چی که مه حه للییه. له مه هابادا وه ختیک که من ئه و شیعره م بلّو کرده وه به نێوی (پاوه به ران)، ئه وه لا شو جاعه تیکی سه یرم کرد، که چه کی پاویان، تفهنگی پاویان له هه موو که س ستانده وێوه و که له عێراق ته قه هه یه، نابێ لێره تۆ تفهنگی پاویان به ده سه ته وه بی، من وێرام، بۆ خۆشم پاوکه ر بووم، ئه وده می، ئه و ئیجساساته ی خۆم بلّو بکه مه وه. له وێدا برێکیشم گالته کردوه. له کوردستانی عێراق ئه و شیعره ی من تۆری ده نگ نه داوه، به لّام له کوردستانی ئێران ئه و وه ختی، ده نگیکی عه جاییی داوه، چونکو ئه وه لا که س نه یده وێرا بلّی بۆ شا چه کی له خه لکی ئه ستانده وه. من ئه وه م بلّو کرده وه، به لّام ده لیباسی جه فه نگ و شتی وادا ونم کرد. حه تا وایان لێ ها تبوو زابته کان، ئه فسه ره کان، ئه فسه ره کانی پاوکه ر، بۆ خۆیان هه موو له به ریان بوو، ئه وانی کورد. مه سه لا ده وێدا ده لّیم:

ئیتیر مه حموود بانادا سمیلّی
سمیلّ بادانی پی عه یبه به دیلّی
که پاوکه ر بی تفهنگ ئه لّبه ته دیله
له هه مووان دیلتیریش مه حموود سمیلّ

له وانه دا دوو سن شیعره ی وای تیدا بوو که پساوه، ئه لعان دیمه وه، پاش ئه وه ی ها توومه وه مه هابادی، پیم ده لّین بۆ ئه و شیعره ی تیدا نییه. خه لکی مه هاباد له به ریان ماوه، به لّام سانسۆری حیزب ئه و شیعرانه ی لێ په راندن. هه رچی حه ولم دا که باوکم ئه قه لله ن نوخته یان له جیگا دانین... گو تیان نا. که چی شیعره که له بیر خه لکی ماوه.
ئه وه سانسۆری حیزب بوو که ئه مه که لیمه ی سووکی تیدایه. برێکم گالته کردبوو، دوو

سێ كه ليمه، پهنگين، دهگه‌ل و يقارى (ئه‌لفه‌كه به‌شيوه‌يه‌كى گالته ئاميز دريژ ده‌كانه‌وه .
(ف) سياسى يه‌كى نه‌گرتباوه، لايان فرى داوه .

• ئيستته كه ئه‌ندامى پارتى نيت، يا ئه‌ندامى پارتيه‌ك نيت، زۆرتر باسى سياست و باشتر باسى سياست ده‌كه‌ى . ئه‌وه‌م بۆ نه‌تده‌کرد...؟ له تاريك و پوونيشدا وات نه‌گوتوه، يا پيشانت نه‌داوه كه سانسۆرى حيزب و كوردايه‌تيش ته‌ئسيري لى كردوى...

- ئه‌وه‌ش هه‌ر سانسۆرى حيزبه‌ كاكه (پى ده‌كه‌نى)، مه‌گه‌ر تاريك و پوون كى بلاقى كردۆته‌وه؟! حيزب بلاقى كردۆته‌وه، خۆ من بلاقى نه‌كردۆته‌وه .

• ئه‌ى ئيستته چۆن سه‌يرى ته‌جروبه‌ى سياسى خۆت ئه‌كه‌ى؟!

- قه‌رار وا نه‌بوو له سياسه‌ت قسه نه‌كه‌ين...؟!

• نا... مه‌به‌ستم ئه‌وه نيه به‌دريژى باسى بكه‌ى، ته‌نيا وه‌ك يه‌كن له ته‌جروبه‌كانى، سه‌رچاوه‌كانى شيعر لاي تو، هه‌لبه‌ته سياسه‌تيش ده‌وريزكى بينيوه . ئيستته چۆن سه‌يرى ئه‌و زيان ده‌كه‌ى كه له سياسه‌تدا بردوته سه‌ر؟!

- وه‌للآه‌ى من ئه‌لعانيش به‌جى شانازى خۆمى ده‌زانم، چونكو پيم وايه كورد هه‌ر به‌شيعر پزگارى نه‌ده‌بوو... له پزىمى تاغوتيدا، پيم وابوو كه ده‌بوو سياسه‌تيشى بۆ بكه‌ى، هه‌تتا چه‌كداريشى بۆ بكه‌ى . له‌شه‌پى سێ مانگه‌ى له‌گه‌ل ليبراليزم و به‌نى سه‌دردا من چه‌كداريم كرد، به‌و پيريه‌ى خۆمه‌وه . ئه‌لعان «به‌رده هيمن» مه‌شه‌هورة كه له‌بن به‌ردىكى دانىشتووم و هيليكۆپته‌رم وه‌به‌ر ته‌نگان داوه . به‌ده‌ست و ته‌نگيش خويى نيم، ئه‌مما پيم وابوو به‌نه‌فعى ئيمپرياليزم كورد نابى ده‌ست بداته چه‌ك ئيدى . من ده‌و برىوه‌دام، ئه‌لعانيش هه‌ر ده‌و برىوه‌دام كه ئيمپرياليزم ده‌يتوانى له‌شه‌پى ئه‌وه‌لى جيهانيدا كوردستانى به‌وجود بىنى، زۆر به‌ئاسانى ده‌يتوانى، نه‌يكرد، به‌تايه‌تى ئه‌و ئيمپرياليزمى فهره‌نسه، كه به‌هاله‌تيكى برا كورده‌كانى سووريه‌مان به‌له‌ش و خوين هه‌موو شتيكى خويانه‌وه، ئيحساسيان كردوه . تاريخ نيشانى داوه ئه‌گه‌ر ئيمپرياليزمى فهره‌نسه ياريده‌ى كه‌مال ئه‌تاتوركى نه‌دابا، به‌و زىوانه شۆرشى كوردى توركيه‌ى دانه‌ده‌مركايه‌وه . ئيمه‌ چۆنمان هياوا به‌وه‌ى بى . ئه‌وه‌يه كه من، راسيتيه‌كه‌ى، وه‌كو ئينسانىكى دژى ئيمپرياليزمى ئه‌لعان له سياسه‌تدام .

• ئه‌وجا با بجينه سه‌ر شيعرى كلاسيكى كوردى يا هه‌ر ئه‌ده‌بى كلاسيكى كوردى...

- به‌لى...

• چه ند شاره زاییت لئ هه یه؟

- به لئ، وه لّاهى هه ره له پششداش گوتم من کلاسیک نالیم، کاکه، چونکو... من ده لّیم، عه رووژى، کون، نازانم... هه رچى ده لّی... وه لّاهى زۆر شاره زام من.

• کلاسیک که ده لّیم، لّیره دا مه به ستم ته نیا شه کل با بلّین قورمى شتعر نییه، به لّکه هه ره وک قوناغیکى تاریخی ناوى کلاسیک ده به م... هه ره ئیمه ش نین، میله ته دیکه ش هه مو وان...

- ئیمه دوو نه و عمان ئه ده ب هه یه، به پاسه تی... ئه ده بیات، شتعر هه یه... نابى بلّین ئه ده بیاتمان هه یه به ته وایى مه عناى که لیمه... دوو نه و عمان ئه ده بیات هه یه، نووسراو و نه نووسراو، یانى ئه وانه ی وه ک شاعیره کانى له جزیری، فه قى ته یران و له جزیر پا دّیه خوارى... ئه گه ره ئه وانه ده لّی من شاعیری زۆر گه وره ده نّو وانه دا ده بینم. ئه گه رچى زۆر چاک له هجه ی گورانى نازانم من - با ئه وه حه قیقه ته ش بلّیم به لّام وه ختیکى به راوردیکم کردوه له به ینى شیرین و خوسره وى خانای قوبادى و نیزامیدا هه ی به که مى نازانم له نیزامى، له نیزامى به که مترم نایه ته به رچاوى. وه ختیکى مه م و زینى له موقابیلی یه کیک له پینچ کتیه کانى نیزامیدا داده نّیم، ئه گه ره مه م و زین ده موقابیلی له یل و مه جنوونى که هه ره سه ره ئه وه ژنه دانراوه، موقابیلیان بکه ین، ئه من پیم وایه له بارى مه عناهه، مه م و زین چیتّر و فه یله سووفانه تره. وه بۆیه ش زۆرى به موه فه ق ده زانم قاره مانه کانیشى کوردن، سه حنه ی داستانیشى هه ره کوردستانه، فه ره نگ هه ره فه ره نگى کوردیه. داب و په سم هه ره داب و په سمى کوردیه، به لّام نیزامیه کی له گه نجه یرا ده چن بۆ خۆلى عه ره بستانى نه یتوانیوه ئاداب و په سوومى عه ره ب وه کو عه ره بیک به یان بکا. دیاره فارسیه که ی زۆر پیک و دروستره له کوردیه که ی خانى. ده گه پیننه وه بۆ نالى و مه حوى و ئه وانه، به پاسه تی پیم وایه شاعیری زۆر گه وره نه وه زۆرم ئیمان پینانه... شاعیره کانى قه رنى بیستوممان...

• ئه ی شیخ په زا...!؟

- وه لّاهى کاکه، شیخ په زا به پاسه تی نازیمیکى چاکه...

• نازیم...!؟

- نازیم، فه رقى هه یه به عه قیده ی من. یه عنى توانیویه تی وه زن و قافیه و قالبى زۆر جوان دروست بکا. به لّام شتعره کانى سه رقى نه زه ره له وه ی هه جون، ته نزن نین...

• ئه ی ئه وه، به په ئى تۆ، تازه نییه؟ شتیکى تازه نه بوو له ئه ده بی کوردیدا؟!؟

- نەخیر... دە ئەدەبی کوردیدا تازەن، بۆچی...

• ئەو زمانی شیخ پەزا، بۆچی پیاو باسی ئەوەش نەکا...؟

- ئای... ژۆر، ژۆر... بەپاستی پەوانە...

• زمانیکی ژۆر سوارە...

- ژۆر پەوانە... ژۆر سوارە... عەزەم کردی، من لەبارەوی وەزەندا شیخ پەزای ژۆر بەگەرە دەزانم و لەباری وەیدا کە تەعبیری کوردانەیشی ھێناوەتە ناو شیعری خۆیەو، کە لە پیش ویدا دیارە لە شیعری ئالیدا کەم تا کورتیک دەبینرێ، لەبیرت نەچێ، بەلام:

کاری کە غەم و دەردی فەراقت بەمنی کرد

سەرما بەھەتیو، با بەدھواری شەری ناکا

ئیدی کوردی کوردییە. لەبەرەوی شیخ پەزاشم... بەلام بەداخووە شیعەرەکانی ژۆریان پووی مەجلیسیان نییە ئیدی... دەلێی چی... تۆ خوداکە... ئەو لەکن خۆمان بێ نیشانەللا، خۆ ئەوەی بۆ ھەموو کەس لێناوەی... پۆژیکێ کچەکانی تەلەبەبی بەشی کوردی دانشکەدەیی بەغدا ھاتنە لام ھەموویان پێدەکەنین...

• جا کوا کچمان ھەبوو...؟

- بەدی، سێ چوارێکمان ھەبوو...

• نیوەیان لەپیاو دەچوون.

- ھاھا... وا... ھاتنە لام، پێدەکەنین سەیر. کوتم بەچی پێدەکەن؟! کوئیان وەللا مامۆستا عەلانەددین سەجادی ئەوپۆ لەسەر دەرسی باسی شیخ پەزای بۆ کردووین و ئەو شیعەرەشی بەنموونە خوێندۆتەو:

بەو جووتە گونە من کە دەلێی عەنتەری نێرم

لێم لادە نەوێک بتخەمە بەر ھەملەیی کێرم

دەیکوت مامۆستامان بۆ خۆمان وەک عەنتەری نێر ھاتبوو بەرچاو (ھەموومان پێدەکەنین)... ھەموو پێدەکەنین، بەپاستی ئەگەر لەبیرت بێ پەنگێ، مامۆستا ئەگەر

پووت کردباوه، پهنگی له شتیکی سهیری بگردایه ... بهلن ... شیخ پهزا، به داخه وه، شیعره کانی، بلنم چی، بۆ پیکه نین ده بن، بۆ خووشی ده بن. به لام کاکه، شیخ پهزا، نهو که سهی شاره زای نه ده بی فارسی بن، زور شاگردی عوبهیدی زاکانی بووه، زودیش لهوی شاعیرتر بووه، یانی، موسه له تتر بووه به سه ر وه زن و قافیه ... به لام ئی شیعی عوبهیدیزاکانی ده عینی حالدا که جنیوی داوه، که هه جوی کردووه، نه تیجه یه کی موسبه تی له شیعره کانی وه رگرتووه، به داخه وه شیخ پهزا هه ر جنیوی داوه، بۆ خۆت ده زانی ... نه م جنیودانه وه نه بن بۆیه بووبن ئیسلامی جامیعه ی بکا ... ده نا حاجی قادری کزیش جنیوی گه وری هه یه . به لام هیمن له موقابیلی وهیدا ده لن: وه کو بالی په ری پا که جنیوت ... چونکو جنیوه که ی موسبه ت بووه . له وه ری نه م نه قدم له شیخ پهزا هه یه ... و پیم وایه، با نه وهش ده رباره ی شیخ پهزا بلنم: هه چ کوردیک له شیخ په زای نه لعانیش فارسی چاکتر نازانن ...

• فارسی؟

- بهلن به عقیده ی من، نه لعانیش، له و کوردستانه ی ئێرانیدا، که هه موومان به فارسیمان خویندووه، هه چمان ناتوانین شیعی فارسی وه کو وی بلنن. مه حشه ریکه له شیعی فارسیدا که پیاو هه ر سه ری ... ته عه ججوب ده میتن. نه لبه ته من ده گه ل فیکره که ی یه ک نیم، به لام ته ماشای نهو دوو شیعره ده لن:

رسم فرنگیان کله از سر فکندن است
تعظیم چون کنند خداوند جاه را
من اکتفا بشیوهی ایشان نمی کنم
هم سر به پایت افکنم و هم کلاه را

که پهنگی شاعیره مه دداحه کانی فارس بۆ خویان مه دحی وای پادشایان نه کردووه، نه ماما پیم وایه هه چی نه داوه تن چونکو کورد بووه ... (پێده که نن) ... بهلن ...

• نه ی مه لای جه زیریت پێ چۆنه؟

- وه لاه ی کاکه، توخوا که ی من شتیکی نازانم بۆ ده بن به زۆری ... من کرمانجی و نازانم ... هه تنه کاک هه ژارم ئینتقاد کرد، که تو ده لئی نه وه له گه ل مه ولانای پۆمی هاوشانه ... پیم وایه بریک زیده په ویت کردووه له وهیدا. به راستی شیعیکی بۆ خویند مه وه

که من مۆتووه جیبی نه بووم، ئه لعانیش له بیرم نییه، هۆ وهتا دیوانه کهشی، به داخه وه
 فرسه تی وام نییه ته ماشای بکه، بۆم نابینریته وه. ته ماشام کرد به پاستی عارفیکی
 گه وه بووه. په نگبێ جه لاله ددین شیعی وای نه بووه. که وابوو هه ژار به خۆپایی هینده ی
 پێ هه لئه کوتوو. به لام ئه وهی ئه گهر مامۆستایه کی کرمانجی چاتر ده زانن له من، ئه گهر
 به وان بلێی... من گورانی چاتر ده زانم له کرمانجی... به پاستی له کرمانجیدا زۆر کۆلم...
 ئه گهر عهرزت ده کهم برێک له خانیدا شاره زاترم ئه وهیه که ئه وه لا زۆر پترم خۆینده وه...
 ده بیکاریدا توانیم مەم و زین چاکتر بخوینمه وه.

• به کرمانجییه که ی یا ئه وهی هه ژار؟

- به کرمانجییه که ی. هی هه ژاریش یارمه تی دام، پیاو حق بلن، ئه ویش یارمه تی داوم
 ئیدی. وه ختیکی شیعی ریکی تی نه گه یشتووم چووم ته ماشای هه ژاره که شم کردوو. ته ماشام
 کردوو، ئه گهرچی ئه گهر ته ماشای پیشه کی توحفه ی موزه فقه ریه بکه ی هه ژارم نه قد
 کردوو که نه یتوانیوه فله سه فه که ی خانیمان پێ نیشان بدا.

ئه و پۆژانه ش تووشی ئه دبیبکی زۆر گه وه ی کورد بووم به نیوی سه ید تاهیری هاشمی،
 که ئیوه نایناسن... به پاستی گه وه یه. ئه و، هه تتا ئینتقادی له مامۆستا مه لا که ریمی
 بوو که به خۆپایی شه رحی له سه ر نالی کردوو. ده بی شاعیر لێی گه پئی، هه ر که سه
 وه کو ده ریاییک، به شی خۆی لێ هه لێنجی. حه یفه... حه یفه ئه و که سه ی له نالی ناگا،
 تی بگا... لێی گه پئی با تی نه گا... به پاستیش ئه وه نده ی جوان فه رموو. هه تتا له سه ر
 مه لای جزیری کاک هه ژاریش ئه و نه قدی هه ر هه بوو. ده یکو ت مامۆستا هه ژار ده بوو ئه و
 که لیمانه ی بۆ ئیمه ی گوران موشکیله بۆمان بکاته فارسیه ک، یا کوردیه کی سۆرانی، با
 تی گه یشتابین، ئیدی لازم نه بوو ئه و شه رحه ی له سه ر بکا. ئه و عه قیده ی وایه...

• سه ید تاهیری هاشمی...

- به لێ... به پاستی ئه دبیبکی گه وه ی کورده. ئه ده بناسیکی گه وه ی کورده.

• په خنه گریکی باشیشه وا بزنام...

- په خنه گریکی باشه...

وتاره کانی له پادیو کرماشانه وه ده یخویندنه وه شتیکی به پاستی نایاب بوون. به لێ،
 عهرزت ده کهم، ئه و جار کتێبخانه یه کی زۆر عه زیمی کوردی هه یه. ده یکو ت پتر له بیست
 دیوانی مه وله ی...

• ده ستنوو سه مه به ست...

- دهستنووسی ههیه. بهلئی وه دهیگوت وهختیکی مامۆستا مهلا عهبدولکه ریمی موده پریس خه ریکی مهوله وی بوو، له منی نووسی که نه تۆ عه قیده ت چۆنه... بنوو سه، نهو شتانه ی که مه شکوکی هی مهوله وین، یا هی مهوله وی نین. گوتی وه لا هه موم بۆ نووسی، به داخه وه هه مووی چاپ کردوه (پێ ده که نئ)... کوتی نه وه ی ئیوه له سروه تاندا چاپ کردوه یه کیک له وانه بوو که نه من به مه شکووک پیم موعه پره فی کردبوو و من دلم نه هات دهو مه جلیسه خوسوسیه یدا بلیم که کتیب له عیراقیدا هه تا نه ستورتر بئ پتری پوو لئ وه گیر ده که وئ... دلم نه هات نه وه ی عه رز بکه م (پێ ده که نئ) به لئی، گوتی، زۆریان به مه شکووک ده زانم نه وه ی نهو هه یه تی. من شتی چاترم هه یه. وه نه وه ی که ئیمه له سه فحه ی دووه می...

• سروه.

- له سروه دا نووسیومانه: هه رچه ن مه وajan...

• نهو هه می خانای قوبادییه...

- خانای قوبادییه، خه لک به نه وه ی دیکه ی بۆ نار دووین: «مه حزووه ن هه ر که س وه زوان خویش»، نهو ده لئ: دلشاده ن... عه رزت ده که م، ده لئ «نه و په نگ» وای دروست کردوه. نهو هه مان له زمانی مامۆستا تاهیری بیستوه، ده لئ من ده ستم لئ نه داوه، وه رن نوسخه نه سلپییه که تان نیشان ده م خۆی وای نووسیوه. نه م که سانه ی ته سه پوفیان تیدا کردوه پاش وی ته سه پوفیان کردوه...

• نه ی مه وله وی...؟! سه یه عه بدولپه حیم.

- به لئی... سه یه عه بدولپه حیمیش هه ر نهو چاکی ده زانی.

• نا، مه به ستم وه کو شاعیریک چۆنی ده بینئ؟

- من زۆر به گه وره ی ده زانم. زۆر سه یه، باره ها، له بیرته که له عیراقیش نه گه ر ده یانکوت به مونا سه به تی، مه سه له ن، وه فاتی (نه لفه که به شیوه یه کی گالته نامیز درژ ده کاته وه. ف) ته وفیق وه ردی شیعریک بلئ (پێ ده که نئ)، من شیعرم بۆ نایی به مونا سه به، ده مکوت من شاعیری مونا سه بات نیم، که چی نه م کابرایه هه موو شیعره که ی مونا سه به ته، که چی ده هه موویدا، بۆ خۆت ده زانی، گه ییوه ته نهوچ، پیم وایه...

• راستگو بووه، نه وه یه مه سه له...

- به لئی زۆر راستگو بووه...

• به لام په نگه له هه مووی جوانتر نه وانه بن که بۆ عه نبه ر خاتوونی نووسیون؟!

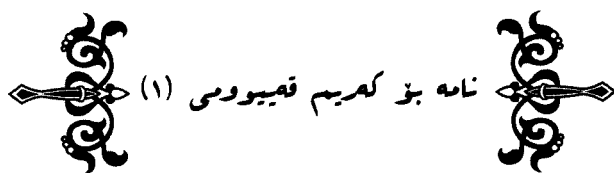
- پەك، پەك، پەك... بەلەن، بەلەن، پېم وانىيە... ديارە لە بىرت نەچى كە، نازانم شىئەرى كامەيانە، پېش ۋەى، ھەمەغاي دەربەند فەقەرەيە، نازانم چى، كە ئەۋىش لەسەر گەلگۆى تازەى لەيلەن...

• ئەحمەد بەگى كۆماسى...

- كۆماسى بى، يا نازانم، بەلەن... گەلگۆى تازەى لەيلەن دەپېش ەنەبەر خاتوندا كوتراۋە. ئەگەر ئەۋە نەبا، يانى ئەۋەشمان لە ئىختياردا نەبا، دەبوو بەقەتە شىئەرىكى عالەمى ناسرابا، بەپاستى. پېم وانىيە كەس شىنى بۆ خۆشەۋىستى خۆى گېراپى، ۋەك ئەۋ دووانە ھەردووكيان گېراۋيانە. ھەردووكيان زۆر چاكن... بەلەن... و خۆشەۋىستى ەنەبەر خاتونى ھەر لە مەرگە كەيدا ديار نىيە. ئىدى، لە نەخۆشەيە كەيدا كە جەرگى بۆ دەكاتەۋە، دلى بۆ دەكاتە ھەنار و دەلەن كۆن كۆنى كەو بۆنى پىۋەكە، ھەنار بۆ ھەلامەت...

• ئەۋىشى ھەر بۆ ەنەبەر خاتون نووسىۋە؟!

- بەلەن. ئەۋىشى ھەر بۆ ەنەبەر خاتون نووسىۋە... بەلەن... نەخىر، شتىكى سەيرە. باۋەپ بەرمو شىئەرىكىمان... قەرار ۋايە مامۇستا تاير بۆمان بنووسى، ئەگەر ئىشانەللا سۈرە گەيشتە فەسلە زستانى. بۆى، خۆيىندىنەۋە مەفھومەكەم لەبىرە ئەگەر شىئەركانم لەبىر نەبىن، مەفھومە بۆ خۆت دەزانى، كە... ئەگەر بىكەينە زىنانىكى دىكەش ئەۋ تام و بۆنەى ھەر ھەيە، دەلەن زستانە و عوزرى ھەيە بۆ دىتنى... بچىتە خزمەت شىئەكەى، شىئە سەراجوددىن، زستانە. ناتوانم بېم، پېرم، نازانم چم، ئەمن ناتوانم بېم، بەفر پىگەى گرتووم، بەلام ئەۋ كەسانەى شەۋقى زيارەت زۆرى بۆ ھىتان، من پىگەكەيان پى نىشان دەدەم زۆر بەئاسانى بۆن بۆ لای ۋى، ئەۋىش ئەۋ پىگەيە كە ھەناسەى من بۆ خزمەت شىئە كىرەۋىيەتەۋە، پەشانگە... ھىند گەرمە ھەناسەكەم، بەپەشانگە كەيدا بۆن دەگەنە تەۋىلە... ئايا تا ئىستا فەكرى ۋا ناسكت... پېم ئايە زۆر كەم ھەيە. لەسەر زستانى ناسىرىنى چەند جوان... ئەۋى كىرەۋە، بەلەن...

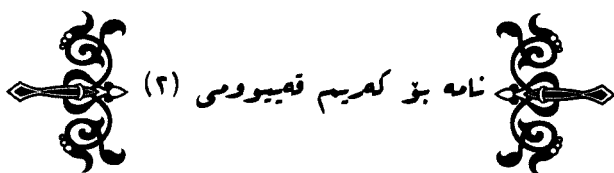

نووری چاوم کریم گیان:

بہم نیوہ شہوہ سارده، سلاوکی گہرمت پیشکش دہ کہم. وہ بیرم دی کہ تازہ
عہ لائہ ددین پیدا ببو کاک مامہندی شہختانی ہزار پرحمت لہ گڑپی بی و دہ گہل
نووری خودای وہ خہ بری، خہ بر دہ زانی و بہ پہلہ پیاو یک دہ نیری بوی بکری و بیہنیتہ
شہختان. سہرتان نہیہ شینم توری پیدہ چن عہ لائہ ددین دہ گاتی. بہ داب و دہ ستور لہ
دیوہ خان ہلہ کری کاک مامہندی پرحمتی خوی پی دہ خا و تہ ماشا دہ کا تینیکی
نہوتوی نیہ دہ لی: «نہوہیہ عہ لائہ ددین؟» دہ لین: «بہ لی». دہ فہرموی: «ہر سیک
تہ لاقی دہ مامہندم کہون و کچی خوم... بی تسی مامہندی گہرمتہ» منیش نیستا وام
بہ سہرہاتوہ. منیکی بہ مندالی لہ بن کورسی پہڑی کوورانیدا پہرہ وازہ بووم، بہ میڑ مندالی
و لاوی و نہ کابری لہ لاجپن و شیلاناوی لہ تہ نیشست کوورہی سووریوہی سہختہ داری
بہ تین دہنوستم، بہ پیریش تووشی گہرماہی بہ غذا بووم و لہ و ناخرانہ شدا دیسان لہ کورسی
بہرکہمران خزاوم. نہ مسال نہوہ تووشی ورمی بووم. گوتیان بابم نہتو لہو قہ لاقوچکہدا
بہ کوورہی نہفتی نہم زستانہ نہک مہقاوی دہگری بہ لکو تووشی نیپلیگیش دہبی و
سہکات دہبی. وا چاکہ خانوویہکی شووفاژدار بگری. پاش ہول و تہ قہ لایہکی زور
شوفاژم پیدہ کرد. ہر نیستا کہ نہم نووسراوہ بق دہنوسم سہعات سن و نیوی پاش

نيوه شوه كه له سه زمان دهر په پړيوم و پالم وه ناسنى شوقاژ داوه . به لام نه گړ له ترسى دايه خانم ويرا بام «به قورباني به ژن و بالاى بم» سى به سى ته لاقم ده خوارد تسى خانباغى گهر مټره له و شووفاژه .

كريم گيان! مزگينيت دهمى كيزه ي سه روپيمان له سهر سى كوچكان دامه زړاند، به لام جارئ ناوړمان كه م وه بهر داوه . هيوادارم نه گړ له سه زمان په ق نه يم و له برسان به لادا نه يم و به كلكه له قه به گمه به هارئ واى بكولنيم هل و په ل بى . به لام كوا نه وه به تنى به منى پيرى سه زمان برده له ده كړئ . باوى نيوه يه نه ي نوږى چاوى هه موو كورديكى پاست و دروست و نه ده بدوست بگه نه هانام . نيواره ي رابردو له لام بوون ده يانگوت هازا گو و هازا مه يدان . پيشنيارم كرد له پاش ديوانى حريق كتيبى شيعرى به ناوى «ته بيعت له شيعرى كورديدا» ناماده بگه ين . بيرم كرده وه بى خوم به تنى چم پى ناكړئ، واش ده سته وه ستان نيم . نه ماما دهمدى شتيكى باش دهرده چى بويه په نام بى نيوه دزستانى لاو هيتا . تكايه بى هه دادان خهريك بن له به هارى «سيتمان» و «نالى» و «حاجى قادر» و «پايزه» وه دهمس پى بگه ين، تا ده گاته زستانى سه يف هه ر كه س له بهر خويه وه خهريك بى نه واران بښتته سه ر كاغز، ديوانان بپشكنن . سه فهران بگه ين، خه لكى تازه ببينن . پتويست ناكاهه شيعر بى . نووسينى توم ديوه په نكه زورى وهك توه به بن نه يانناسم به په خشانى جوان وه سفى جوانى ته بيعت بگه ين . كاك على حه سه نياني بى نه زموون نيبه ببينن . بى خوتان خوپه سهندى وه لا بنين، ليك هالين . دياره هه ر به وه نده وه زود نابين . خهريكى كوكردنه وه ي هه موو جوړه فولكلوريك بن . په ندى پيشنيان، گوراني باش، حهيران، گه لو و چيروكى مندانان، كوپه نه گړ خو سه خلت بگه ين زور هه ژار نين . ناغاي خانباغى خوا پاره ستاوى بكا، قسه ي خو شى قسه خو شه كانى سا بلاغى و خوى ناماده بكا، نه حمده ي به حرى خهريكى كوكردنه وه ي په نده كان بى، هه ر كه س به قه د خوى . دياره من چاوه پوانى يارمه تى پياو و نينسانانم، له بالنده و دپنده و پرنده داواى هيچ ناكم . رهش نه حمده ي «تحفه مظفريه» ي پى شك دئ . ده كړئ خاوه نه كه ي نه وه نده، پياوه تى بكا و يارمه تيان بدا . ده سه به چى ده گل على ته ماس بگړه . بى خوت و هه ر كه سى ديكه پاش جيژن ده توان سهرم بده و كه له پاچه ته ماشا بگه ين . من به هيواي نيوه خوم له و قاله قاله هاويشتووه . وه بالى كوردتان به نه ستوى نه گړ خوتان ماندوو نه گه ين . قاسم و سمائلى پاكزاد له بېر نه چى . له نيوستاو ديمه نيكي به هارى كوردستان بى پشتى كتيب ناماده بگه ين . كه هاتى زور قسه ده گه ين .

کاک کهریم

نوسینه کانت له باره‌ی شاعیری پایه‌به‌رزی کورد (سالم) دا په‌سندکراو و نه‌وه له گزواره‌که‌ماندا چاپ بوو و سوپاست ده‌که‌ین. ئیمه واماں دانا‌بوو که له هر ژماره‌یه‌کدا شاعیریکی مه‌زنی کورد بناسینین. بۆ خۆمان میژووی نه‌ده‌بی مامۆستا مه‌لا عه‌لانه‌ددینی خوالیخۆش‌بوومان له ده‌سدا بوو به‌لام زۆرمان پێ جیگای مومانه‌ نییه. چهند که‌سی دیکه‌ش نوسینی ئامال جوانیان له‌سه‌ر شاعیره‌کانی کورد بۆ نارد‌بووین. به‌لام چ بکه‌ن هر نه‌و سه‌رچاوه‌یان پێ شک هاتبوو و که‌لکیان لێ وه‌رگرتبوو. بۆیه به‌دل‌مان نه‌بوو. نه‌وه‌ی تو هرچهند به‌داخ‌وه سه‌رچاوه‌ی وات نه‌بووه که سالم باشت‌ر بناسینی دیسان که‌لین پرکه‌ره‌وه بوو.

به‌پاستی سالم شاعیریکی مه‌زنه و باش نه‌ناسراوه. که‌سیکی زۆر شاره‌زای نه‌ده‌بی ده‌وله‌مندی فارسی نه‌بێ نه‌گه‌ر سالمیش باش نه‌ناسی عه‌یب نییه. وا دیاره نه‌گه‌ر دیوانی سالم له‌ده‌سدابایه بۆ تۆیه‌کی که شاره‌زای نه‌ده‌بی فارسی، ناساندنی سالم درۆار نه‌بوو.

که‌سیکی له ورده‌کاری شێعر بگا و دیوانی ته‌واوی شاعیریشی له ده‌سدابێ چۆن نه‌و شێعره جوانه به‌لکو که‌م و یتنه‌یه‌ی سالمی له‌بیر ده‌چوو که ده‌لێ:

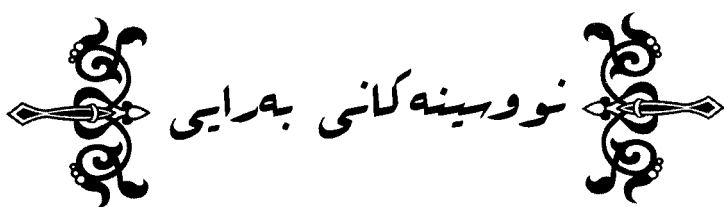
قەراى ناشق و قانونى حىكمەت زىددى يەك ھاتن
كە تەسكىنى بىرنى دىل بەنفعەى زولفى موشكىن بوو

يا:

بەعیشو و غەمزەبى مەعشوقە ناشق كىو لەبن دىنى
بە لای سالم كەننەدى بىستون موژگانى شىرىن بوو

چ بنووسم، كوپە بەگيانى تۆ ھىندەم نووسىو ھەم لە «نووسىندان» دا نەماو ھە دىسان
بۆ خاترى تۆ بۆ خاترى كەسكى بەدلى خۆش دەوئ و ھىوادارم خزمەتكارىكى باشى گەلە
بى بەش و چارەپەشەكەمان بى، بۆ كەرىمى ئازىزم ئەم چەند دىرە دەنووسم و ئەم دوو
شەئەرەى خۆم كە زۆرم خۆش دەوئ تۆمار دەكەم:

تەك و تەنىام و ھەزىرانم كوان؟
بۆنى گۆرخانەى لى دى جى ژوان
نامەوئ پاشى نەمان بۆم بگىرى
ئىستە ماچم بەدەيە كىژى جوان!

خۆت بناسه

خۆشهويسته كه م: خۆت بناسه بزانه تۆ كيى؛ ميژوو بخوينه وه و تيبگه له چ پهگه زيكى، نهگه رپوا به ميژوونوسه كانى خۆمان ناكهى، نهگه وهكو جولاكه به سهردي خۆت پازى نى، رپوا به بيتگانه كان و به پۆژه لاتناسه كان بگه بزانه نهوانه دهريارهى تۆ، باب و باپيرى تۆ، خاك و نيشتمانى تۆ، چى دهليين و چى ده نووسن.

نازيره كه م: تۆ كوردى، تۆ له نه ته وهكى خاوينى، تۆ پهگه زيكى پاكي، باپيره كانى پيشووى تۆ هه ر له م خاكه دا (كه كوردستانى پين دهليين و ئيستا توى تيا ده ژى و داخه كه م هه ر له تهى به ده ست كه سيكه وهيه) ژياون، به لام چۆن ژيانتيك؟ وهك تۆ ديل و ژيړده ستى دراوسيان بوون؟ نه به خوا نهوان سهر به ست و سهر به خۆ بوون و نازاد ژياون.

گيانه كه م: كورده گيان به قسهى براى خۆت بگه، له خهوى نه فامى هه لسه تۆزى له حالى خۆت ورد به وه هۆشت بينه وه به ر خۆت، قۆلت هه لماله به هه موو هيژى خۆت بقيرژينه بلن: نه منيش ئاده ميزادم، حه قى ژيانم هه يه نه مه وى وهكو خه لك نازاد و سهر به ست بژيم سهر به خۆييم ده ویت و حه قى مه شروعى خۆم داواده كه م، له ديلي و ژيړده ستى دراوسيان جارس بووم و نه مه وه يت پرگار بيم.

چا که به رزه و نديکي له حالې خوځمان بکهين و بزانيڼ بوچی وه پاش که وتووين؟ بو چما نيمه له په گهزي نهو ميلله ته نه جيبه نين که به گويړه میژوو نيقارای هه موو میژووزان و پوژمه لاتناسيک يه کيک له ميلله ته هره گوره و له میژينه کانی پوژمه لات، مه که نيمه له نه ته وهی نهو قه و مه غه يور و دليره نين که لاپه په کانی میژوو پرن له شهرحي نازايه تی نه وه وه به عالم ده سه لمينن که قهت له چ ده ور و زه مانیکدا هيچ دراوسيک نه يتوانيوه ناسوک په پړني و بچيته نيو سنووری مولک و نيشتمانی نهو. نه دی بوچی نیستا و امان به سه رها تووه؟ بوچی هينده وه پاش که وتووين و بوينه ژير چه پوکي هه موو که س؟ نه گه که ميک بير بکهينه وه و توژيک له حالې خوځمان وردبينه وه بوځمان دهرده که وي که مایه ی چاره په شی و به دبختی نيمه هر نه نیفاق و دووبه ره کييه ی ناو خوځمانه، که وایي له سه ره موومان لازم به لکو واجبه بو پځخستنه وه ی براکانمان تيکوشين په گوپيشه ی دووبه ره کيی له بن بهينينه دهر و يه کيه تی و براي ته ی له هه موو کوردستاندا دامه زرينين.

نه ی برا خوځه ويسته کان، نه ی لاه بير پووناک و خوینده وارانې کورد؛ مایه ی نومیدی نهو قه و مه ليقه و ماوه نيون، نه وېړ پوژيک نييه نيوره بيده نگ و هه ست دابنيشن و له قوژبنیک بخزن. کاتی ناسايشت و ته مبه لی پوی، جهنگی هه ولدان و تيکوشان و ماندوويونه، به لی نه مېړ پوژي کاره و نابي قهت له کارکردن پاره ستن، دنا نهو هه وله تان له کيس ده چن و زه حمت و گيرتان ده که ويته وه.

لازمه به دلّیکی پر هیواوه به هموو هیژی خۆتان بۆ پزگارکردنی نیشتمان وه نه جاتدانی
هاوخوینه کانتان کۆشش بکهن هیچ شتیک نابێ ببیته پیشگری کارتان به نه یروی یه کیتی
و برایه تی نه و که سانه ی که ده بنه به ره لهستی پیشکه وتنی ئیوه و هه ز به له ناوچوونتان
ده کهن، له ناو بهرن.

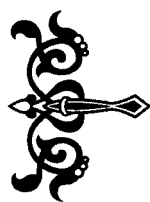
ئه گهر پۆزگار یارمه تی ئیوه ی نه دا ئه گهر چه رخی چه پگهرد به مرادی ئیوه نه گه را
مه به زن و مه دیدان به تال مه کهن و دلنیا بن به سه ره هموو قووت و ته گه ریکدا زال ده بن و
له هیچ کهس و هیچ شتیک مه ترسن خوا پشتیوانتانه و هه میسه ئه م وتاره ی پیغه مبه ری
گه وره ی ئیسلام و ناردراوی خۆشه ویستی یه زدان که ده فهرموویت:
«کار بکه و دلنیا به ئاوات ده گه یته!»

له بیر بیته و بیکه نه سه ره مشقی هموو کاریکتان تا یارمه تی یه زدان حه قی مه شرووعی
خۆتان له بیگانه ده ستیننه وه .

گۆفاری نیشتمان، ژماره ۵، پێهه ندانی ۱۳۲۳/۱۹۴۴

سکالایهک له گهڼ نیشتمان

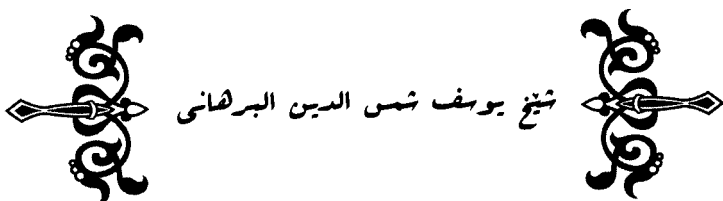
ئەى نیشتمانى خۆشه‌ويستم، بۆيه هيندهم خۆش دەوى چونكو ئەمن ئىستا كه لاويكى توند و تۆلم له پيشا كۆرپه‌يه‌كى لاواز و ساوا بووم له داميني تۆدا گه‌وره و په‌ره‌وازه بووم و گه‌يشتوومه ئەم پۆژه گه‌وره‌ى وهك (هه‌زه‌تى محهمەد «ص») و گوييان له قورئان خویندنى ده‌بوو ئيمانيان پيه‌يتنا، يا له حالئىكا كه كتيبه ئاسمانيه‌كه‌ى ئەم زاته په‌رده‌يه‌كى ئەستوورى له نيوان خۆيان و هه‌وا و هه‌وه‌سى ناپاكه‌يان ئەكيشا و پياوه زانا و تيگه‌يشتووه‌كانى له‌وان به‌زياتر ده‌زانى و ده‌يفه‌رموو:

«هل يستوى الذين يعلمون والذين لا يعلمون»!؟

خوينه‌ره خۆشه‌ويسته‌كان ئەگه‌ر نمونه‌يىكو له ژيانى عه‌سرى خۆمان نيشان به‌ده‌ين سه‌رتان سوپناميئى ئەويش ئەمه‌يه: ئاغايىكى كوردى عيراق، به‌لكو سه‌ردار عه‌شيره‌تيك يه‌ك دوو ساڵ له‌مه‌وبه‌ر نامه‌يىكى بۆ ئاغايىكى كوردى ئيران نووسيبوو: «كه ده‌ستى من و دامانى تۆ نه‌كه‌ى به‌هيج بارىك له‌پيتناوى كوردايه‌تي‌دا تيبكۆشى چونكو كوردايه‌تى ماناى ئەمه‌يه هه‌موو لاوه خوينده‌وار و گه‌نجه تازه‌پيگه‌يشتووه‌كان بينه سه‌ركار و ئيمه له ژوورى ديوه‌خانا دابنيشين».

ئيمه نازانين خوينه‌ره به‌پۆزه‌كانمان چه‌نده فەرق له‌نيوان ئەم ئاغا كورده عيراقيه خۆشه‌ويسته و (ئەبو جه‌هل) و (ئەخنەس) دانە‌نين به‌لام ئيمه ئەلئين: ئەى به‌برين چى ده‌ستىكى بۆ زيانى نه‌ته‌وه‌ى خۆى داوينى مه‌ردوم ئەگريئت ئيوه‌ش بلين ئامين.

گوڤارى نيشتمان، ژماره ٦، په‌شه‌مه‌ى ١٩٤٣/١٣٣٢

«چه‌ندیک له‌مه‌وپیش به‌سهرهاتیکی دور و دریژی ئەم زاته‌م نووسیپۆوه و پیشکەشی ئیداره‌ی ناوه‌ندیم کردبوو تا بۆ چاپ بنێرنه دایره‌ی چاپه‌کانی کۆمه‌له، به‌لام عه‌ینی ریساله‌یان بۆ په‌دکرده‌وه تا چاویکی تری پێدا بخشینم، ئێستا خه‌ریکی ئەو کاره‌م به‌لام تا حازریوونی به‌سهرهاتی موفه‌سه‌لی شیخ، چه‌ند دیرێک ده‌ریاره‌ی ژیا‌نی ئەم زاته‌ ده‌نوسم».

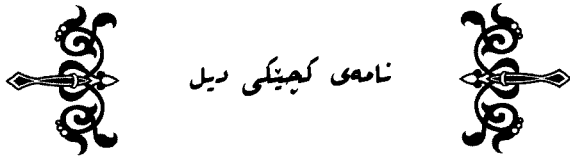
که‌ میری گه‌ره‌ی په‌واندز له‌ داگیرکردنی ولاتی (سۆما و برادۆست بووه‌وه ١٢٤١ هـ)، به‌ولاتی لاجاندا ده‌گه‌پاوه‌ په‌واندز، به‌گوندی (نه‌لۆس)دا که‌ گوندیکی زل و دارای قه‌لاتیکی بلێنده‌ پاده‌برد خه‌لکی ئەم گونده‌ که‌ به‌ (به‌گژاده) نێویان کردبوو، پێیان وابوو میر شکاوه‌ و به‌شپه‌زه‌یی هاتوونه‌وه، ده‌ستیان کرده‌ گه‌پ پێدان و «قه‌بو، قه‌بو»یان لێداناوه؛ میر رقی هه‌لستا گه‌پاوه‌ کوشتاریکی زلی لێکردن، ته‌نیا ژنیک به‌کوړیکی ساوای مه‌مک مژه‌وه‌ پزگاری بوو بۆ لای (سابلاخ) هه‌لات له‌ گوندی (عیساکه‌ند) جێگیر بوو، کوړه‌که‌ی (وسوو) به‌خێوکرد تا گه‌ره‌ بوو کرا به‌گوێلکه‌وانی (ئاغا). به‌لام (وسوو) که‌ دیتبووی له‌ مزگه‌وتن فقه‌ییان ده‌خوینن ئه‌ویش ئاره‌زووی خویندنی کرد، هه‌موو به‌یاننیک ده‌چوو که‌ نه‌لای ئاوه‌دانی ده‌رسی ده‌خویند تا ببێته‌ (مه‌لا).

ئاغا که‌ زانی (وسوو) ده‌رسی ده‌خوینن بانگی کرد و لێی تووڤه‌ بوو گوتی: نه‌گه‌ر جاریکی دیکه‌ بزانه‌م ده‌رست خویندوووه‌ ده‌تکوژم، به‌لام هه‌په‌شه‌ی ئاغا گیانی پاکی (وسوو)

ئى له خوئىندن نهگىرپاوه و ئىجازهى له داىكى وهرگرت و پۆيشته شارى (سابلاخ) له مزگهوتى (پۆستهه بهگ) دهستى بهخوئىندن كرد. چهنديك علومى دىنى خوئىند پاشان سهوداى تهسهوفى كهوته مئىشكى، وهكو دهگىرپهوه خهونىك دهبينى پئى دهئىن وهره شىخ عوسمان بانگت دهكا، ئهويش له بهر سادهيى خوى وا دهزانيت شىخ فهقت له (مهكه) و (مهدينه) دهبن، دهست ده داده گۆچان و توورينى نان و ملى پىگا دهگريت، نازانم له چى شارىكى كوردستانى عىراق پىاوئىك پرسىارى لئ دهكا: «بۆ كوئ دهچى؟» وهلامى ده داده وه دهئى: دهچم بۆ (مهكه) خى خزمهت شىخ عوسمان، كابرا پىدهكهنى و دهئى: «فهقى، شىخ عوسمان وا له تهوئله»، ئه و نىزىك بوونه وهى پىگا دلخوشىيك بۆ (وسو) سازدهكا، پىگاي تهوئله دهگريته پيش دهخزمهت چه زههت شىخ عوسمان (سراج الدين) دا تا چهند سال پىازهت دهكيشيت پاشان له لايه نهم زاته موعه زمه ئىرشادى بۆ موكرىان ده دريتى، پارانه وه و تكاى زوريش نه يتوانى بارى نهم وه زيفه قورسه له سه رشانى (وسو) ياه وه كو چه زههت سىراجوددين فه رموويانه (مه لا وسو) لابه ريت، به ناچارى ديتته موكرىان له گوندى (بوهران) داده نيشيت مه شهو ر ده بى به (شمس الدين البرهانى)، دواى چهند سالىك ده چيته گوندى (شه ره فكه ند) له زه ويىكى بى كه لك خانه قاينىك بيناده نى و دهست دهكا به ئىرشاد. له سالى (١٢٢٨ هـ) ده ته مه نى ٩٧ سالىدا له م جىگايه وه فاتى كردوه و نىزراوه.

شىخ يوسف پىاوئىكى زۆر موته عه سىب بووه بۆ قه ومى كورد، هه ميشه به كوردىيى په تى دواوه، به فه رمانى نهم زاته موقه ده سه گه ليك ككتيى شه رعى وه كو (ابن حجر) له لايه ن مه لاكانه وه كراوه ته كوردى، مال و دراو نه يتوانيوه هيز بخاته سه ر مئىشكى، ده وه له مه ند و هه ژار له به رچاوى وه كو يه ك بووه خواى لئ خوش بى.

نامەى كېيىكى دىل

ھەلبەستەى: ئاركان

خۆشەويستەكەم

غەم و دەردى من يەكجار زۆرە، لە درىژايى شەقامى مژايدا گۆپايىيەكانى ئىمە لەپىش
چاۋ و ن دەبن، ئەمن بەخپ و دۆلەندا دەبەن و بۆ لای شارى مەرگم پادەكېشن، بەتەنى
ھەر ئەمن نىم بەلگە ھەموو كچانى گوندەكەم دەگەلن. خواھى نەخواھى لە كەسوكار و
مالى خۆمان دورىبويىنەو، ئاوالەكانم ھەموو بەتاو دەگرىن، بەلام ئەمن لەبەر زۆربەى
غەم و فرمىسكەم لە چاويدا قەتيس ماو. ئاواتم ھەر ئەوئەندەيە كە كازىەكانى خۆم وەبەر
ئەو چەرخانە بدەم كە ھەمىشە دەسووپىن، بەلام سوودى نىيە، دەگەل ئەو كىشكچيانەى
ئاگادارىمان دەكەن ھىچ ناكړئ!

خۆشەويستەكەم

لەو كاغەزە ژاكاوہ نامەت بۆ دەنووسم، ناتوانم بلایم ئەو وتانە بەخوینى خۆم دەنووسم
چونكو خوین دەرەگ و دلى مندا بەستوويەتى. بەلگە ئەو نامەت بەو میدادە بۆ دەنووسم
كە لە گیرفانمدا شارەدوومەتووە و ئەتۆش تەكا دەكەم بۆ خزمەكانمى بخوینىووە. ئەتۆ
چووتە جەبەھى جەنگ و ئەمن تا وئىستا لە تۆ بى خەبەرم، تەنانەت ئادرېسىشت نازانم،
ئەدى بۆ كوئى؟ بۆ كوئى دەنووسم؟ تەنیا مەوزووعىكى دەدەمە دەستى دوژمن تا پىم
پىكەنى!، ئەمن بەقەولى گۆرانىبېژانى شارەكەمان وەلام بە ئاسماندا دەنیرم.
نامەكەى من كە بەدواى بادا بۆ لای ھەوران دەپوا، شايد پۆژىك دەگەل پرىشكە

پريشكى بارانن وهدهس تو بكهوئ.

خوشه ويسته كه م: ئيمه به به سستيني چومه به رينه كانى خوماندا تپه پين و چهپكه گولئيمان له چومي هاويشت^۱، شه پولي ناوي چهپكه گولئيمانى مئ قوم كرد، ناواله كانم هموو هيووا برابوون، ته نها چهپكه گولئيمانى من قوم نه بوو و ناو بردى. له و كاته دا نه توتم به جلگى سه ربازييه وه هاته پيش چاو، له سه ر به رديكى پاوه ستابووى و كلاوه كه ت بۆ لاي من پاده وه شاندا و بزه ت پيم ده اتن، گولله به هه وادا ده پويشتن به لام وه تو نه ده كه وتن و نه گه ر ويشت كه وتبان نه يان ده بپى و برينداريان نه ده كردى. له پاشان ئيمه به دابى جاران ده گه ل بيكتر وه پئى كه وتين، نه من له و كاته دا پيم وابوو كه به دبختى بومه له خه و خه يالئيك زياتر نيه، چونكو له ته نيشت به كتيرين و خوشبختين. نه دى هيج پيمان وانبيه كه عرابه كانى دوژمن به نيو زه مند و گياوگژ و ده خلوداندا ريگانان بۆ ده كه نه وه.

له و عانه دا نه من پيم وابوو خيژانى توتم، بيكترمان له ناميز ده گرت و قاقا پيده كه نين. چهپكه گولئيمانى من هه روا به سه ر ناوا ده پويشت، به لام بير كردنه وهى من له و باب ته هه بئ كه لكه، چونكو به راستى نه من پروام به فال نيه.

خوشه ويسته كه م: تاو په پيوه، تارمايى به سه ر ليژه وهاره كاندا كشاو، به سه ر چلوكى داره كانى كاج دا و به په په پوچكه ي ئاسماندا مانگى هه نگوينى منى ليقه وماو، ده چيته پيش. له په نجه ره گولي عال ده بيندريين كه ناو نكيان له سه ر ده دره وشن.

هه ر ده ليى چاوى كاله ده گرى، به لي ده گرى تا نه نكي من نه بينى و ده زانى چ شه ويكم له پيشدايه!، شه ويكه كه نازانم له ناميزى پياويكى بيگانه دا يا له باوه شى خاكى شاردا ده بئ بنووم. نه من به نديه كى شه ره زار زياتر نيم تا ده ژيم، له باتى وهى ده گه ل تو جووت بم ده گه ل خه م و كويژه وه رى بوومه ناوال. به سه نه و شكايه ته خو پايانه، مائنا و ابويت ليده كه م و نازانم نه و نامه نووشتاوه وت له كوئ پيده گات. نه گه ر نه و نامه يه ت پينه گه يشت، ده بئ نامه دريژه كه ي ديكه بخوينيه وه، كيهه نامه؟، نه و نامه ي كه فرميسكى ده سگيرانه كه ت له ريگاي ئاسنى نووسيوه. نه گه ر ئى منيش نه بئ هئ و كچانه يه كه له سه ر هه موو شه قاميكم و هه موو ريگايه كى ئاسن فرميسكيان پشتووه.

بيخوينيه وه و لامة كه ت ئاماده بكه و به نووكى سه ر نيزه ته وه بيهيتنه به رلين. گويت له ده نگم بئ و به دريژايى نه و ريگايانه فرميسكه كانى من به خوئينى دوژمنان بشووه. نه من

۱ - ئوكرانى و ميديك له شارانى ديكى پوسه له پوژى جه ئنى... دا (ناوى جه ئنيكه ناخويندريته وه) كچان هه ريه كه چهپكه گولئيمانى ده به ستن و به ناويى داده دن، نه گه ر گول قوم بئ نيشانه ي به دبختيه و نه گه ر قوم نه بوو نه وه باشه.

نامه‌ی کمیکی دید

له تۆ ده‌نووسم، له تۆ ده‌پاڤیمه‌وه و ده‌لیم به‌و چه‌شنه ناتوانم بژیم، نه‌نگی من بشۆوه،
په‌له‌ی بکه‌ تۆ له‌م بستینه‌وه، به‌تاییه‌تی تۆ له‌ی خاکه‌که‌م بستینه‌وه، ئی کی‌یه‌ خاکی؟،
ئو نه‌و خاکی له‌ژێر پیماندا نه‌رم و په‌حه‌ته‌.

گۆڤاری کوردستان، ژماره‌ ۲، ۳۰ سه‌رماوه‌ز ۱۳۲۴، ۲۱ ديسه‌مه‌ر

ئازابەتى سەمەيل ئاغای سەمکۆ

دەگىپنەو دەلەين سەمەيل ئاغای سەمکۆ سەردارى پەشىد و بەنىۋانگى كورد لە چاخىدا
كە شارى پەزائىيەى داگىركرد لەپىش ئەو دەدا بچىتە نىۋ شارى، گەورە گەورەكانى ۋلات
بەپىريەو چوون و لە دەرەوئى شار دىدەنيان لىكرد. سەمەيل ئاغای دەهات و دەچوو گەفى
لەدەكردن، لەو كاتەدا مەرىك لەو مارانەى كە بە بەين پەزاي لەو ۋلاتەدا مەشەورن بۆ
لای هات. سەمەيل ئاغای بۆ ئەوئى ئازابەتى خۇيان پى نىشان بدا و بەيەكجارى بىانتوقىنى،
داھاتەو و مارەكەى گرت. ماوئەيك ھەر ھاتووچوو و ھەرپەشەى لەوان كرد و مارەكەى
دەدەستەو، لە ناكاو پەنگى بزرکا و لىۋى بەددان گەست و مارەكەى لە ھەردى دا و
كوشتى. لەدوايە خەنجەرى ھەلگىشا و ئەو قامكەى كە مارەكە پىۋەى دابوو پەپاندى و
دەگەل ئەوئەشدا كە خويىنى قامكى ۋەك پلوسك ھەلى دەداشت ۋازى لە قسەكردن نەھىنا
تا قسەكەى تەواۋبوو.

وام بىستوو لە پاش كوشتنى ئەو مەردە نەبەزە و ئەو پىاوە نەبەزە و ئەو سەردارە
بەجەرگە كە لە سالى ۱۳۰۹ دا بەدرۆ و دەلەسە ھەليان خەلەتاند و ھىتايانە ناو شارى
شنۆ و لەوئى بەفيل شەھىديان كرد، كەلاكيان لەنىۋ كەلاكى سائىرى شوھەدادا بەو قامكە
بەپىۋە ناسىيەو، چونكو ھىندە شېرپە كرابوو ئەو نىشانەى نەبوايە بەزەحمەت دەناسراو.
پۇژنامەى كوردستان، ژمارە ۳، ۲۶ بەفرانبارى ۱۳۲۴ / ۱۵ ژانۋىيە ۱۹۴۶

ئازادىمان دەۋى

شەش سال جەنگ بو، شەش سال خوين پۇ، شەش سال كوشتاركرا، شەش سال، بەلئ شەش سالى تەواۋ ئالا ھەلگىرەكانى دىموكراسى بىن وچان و پشودان، بىن دامان و پاۋەستان ھەوليان دا و تىكۆشان و خەو و خواردنيان لە خۆيان ھەرامكرد. بۆچى؟ ھەر لەبەرئەۋەى بناغەى زولم و زۆردارى بپووخىنن و پەگپىشەى جەور و بىداد لە بنەپەت دەربىنن و ئازادى دىموكراتى لە گىتيدا بلۆبەنەۋە و نەھىلن چىدى زۆرداران مالى ھەزاران بخۆن و بەدەستەلاتان ھەقى بىن دەستەلاتان پامال بكن. لەپاش كىشە و ھەرايەكى زۆر، لەپاش جەنگ و كوشتار و خوينپىژىيەكى بەسام، لە دواى زەرەر و زيانكى بىن ئەندازە ئازادىخوازەكان زالبوون و دەس لە كوشتار ھەلگىرا، خوينپىژى نەما، كۆشكى زولم و ئىستىباد پووخا، نەمامى جەور و بىداد ھەلگىشرا، مۆسۆلىنى كۆژا ھىتلەر مرتەى لىبېرا گونىك گىرا و دنيا ھەساۋە .

جا ئەوجا باۋى ھەزار و زۆرلىكراو و لىقەوماۋانە و كاتى ھاۋاركردن ھاتوۋە و ئەۋ نەتەۋانەى كە ھەمىشە لەزىر پىى دوژمندا ئالاندوويانە ھاۋار دەكەن و دەلئىن: «ئازادىمان دەۋى»!

ئىمەش واتا مىللەتى كورد يەككىن لەو نەتەۋانەى كە لەمىژە دىل و يەخسىر و ژىر چەپۆكى و تامى ئازادىمان لەبىر چۆتەۋە و دەمىكە دەربەدەر و قورپەسەر و زۆرلىكراو و تىشكاو و داماوین. ئىستاكە كولاۋەكى ھەيامان بۆ كراۋەتەۋە و تا پادەيەك ژياۋىنەۋە،

هاوار دهکەین و ده‌لێین ئازادیمان دهوێ، به‌لێ ئازادیمان دهوێ و نابێ چیدی دیل و
ژێرده‌ست بین و ناماده‌ین له پێگای ئازادیدا فیداکاری بکه‌ین و ده‌س له‌گیان و مالی
خۆمان مه‌لگیرین.

پۆژنامه‌ی کوردستان، ژماره ٥، ٢٩ به‌فرانباری ١٣٢٤ / ٢٠ ژانویه ١٩٤٦

نامەینکی سەراوە ئە

برای هەرە خۆشه‌ویستم: مەجدی گیان

لەپێشدا تکات لێدەکەم لووتم لێ خوار نەکە ی و پھوم لێ وەرەگێپی و قەڵس و تووپە و زیز و دەرپۆنگ نەبی و وەپەلەنەکەوی و پێت وانەبێ ئەمن لینگە بەریت دەکەم و ناخۆشم دەویی و ناتناسم و نازانم چ شیرین کورپکی.

خۆشه‌ویسته‌کەم: بھوام پێیکە ئەتۆم بەقەدەر چاوی راستم خۆش دەویی و باشیشت دەناسم و دەزانم:

ئەتۆ لاویکی خویندەوار و دانا و تیگەیشتوو و بیروپوون و پیتۆلی، ئەتۆ زۆرت کوێرەوهری دیو و سخلەتت کێشاو بەدوی خویندندا هەلۆەدای ولاتان بووی، ئەتۆ ئیستا کە «مودیری و مامۆستای هەرە گەورە ی دەبیرستانی مەهابادی». وە تەنانەت ئەوێشەم بیستوو کە ئەوسال چوویە تاران و لەوێ لە تاقیکردنەوەدا وریایی و زرنکی خۆت نواند و پھوی کوردانت سەپی کردووە و بێجگە لەوانە دەزانم کورپی زانایەکی بەنیویانگ و ماقوولی کوردستانی و تیگەیشتن و زانینی بۆ تۆ بەمیرات گەییو.

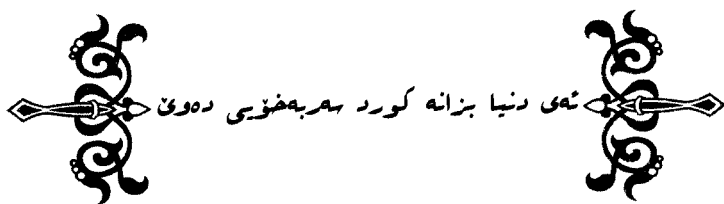
بەلام داخی گرانم نازانی بەزمانی کوردی و واتا زمانی دایک و بابی خۆت بنووسی!، یا دەزانی و بەئانقەست و خراپ و تێکەڵ و پێکەڵی دەنووسی. ئەگەر نایزانی ئەو هەڵدە تێبکۆشە خۆت ماندوو بکە فێرێ جە ئەوجار بنووسە، خۆ ئەگەر دەزانی و هەر بەئانقەست

وا ده‌نووسی، پێویسته بزانی و تێبگه‌ی که به‌و کرده‌وه ناشیرینه دڵی هه‌موو نه‌ته‌وه‌ی کورد له‌ خۆت دێشینی و ده‌بیته نیشانه‌ی ته‌وس و پلار و تووکی کوپه‌کانی هاوخواز و هاو‌نیشتمان، براکه‌م، هه‌ر کوردێکی خه‌نگه‌رم و نیشتمانپه‌روه‌ر و کوردیزان چاوی به‌نووسراوه‌کانی تۆ بکه‌وێ نێوچاوانی گه‌ژ ده‌کات و توو په‌ ده‌بن و مل ده‌نێ له‌ پرته و بۆله‌ و... به‌وات بین ئه‌من که خۆم به‌برایه‌کی به‌ئه‌مه‌گ و... و به‌که‌وچه‌ ئاوێکی وه‌مه‌له‌ ده‌که‌وی، پێم خۆشه‌نبوو کێشه‌ت ده‌گه‌ڵ بکه‌م و به‌خۆتدا بشکێنمه‌وه و دڵت بێشێنم. له‌به‌رئه‌وه‌ گویی خۆم لێ ناخنی و قوپوقاپ دانیشتم و چاوه‌تۆپ بووم که بۆ خۆت نه‌غیار بیه‌وه.

ئه‌مه‌ پێی چوو هه‌تا ئه‌وشۆ له‌ ژماره‌ ١٥ ی کوردستاندا نووسراویکی تۆم له‌ ژێر سه‌ره‌تای (ئاقۆم)دا چاپیکه‌وت به‌پاستی که خۆینده‌مه‌وه وه‌ختابوو له‌ داخان شەق به‌م و به‌رپێم! وه‌یه‌کجار زۆر توو په‌ بووم و گه‌لێکم پێش خواره‌وه و تارمایی به‌سه‌رچاوی کشا، ده‌سه‌به‌جێ ده‌ره‌ه‌ل بووم و ده‌ستم دا قه‌له‌م و ئه‌م نامه‌یه‌م بۆ نووسی: ترووسکه‌کانم، به‌به‌له‌ی چاوانم مه‌جدی گیان به‌قوربانت ده‌بم ناخه‌ر پێم بلێ ئه‌تۆ ئه‌و نووسراوانه‌ بۆ کێ ده‌نووسی؟ له‌کنه‌ خۆت بۆ کوردانی ناووسی؟ بۆیه‌ی ناووسی خه‌لک بیه‌خوینێته‌وه و که‌لکی لێوه‌رگری، بۆیه‌ی ناووسی هه‌موو کوردێکی خۆینده‌وه‌ و نه‌خۆینده‌وار تێی بگا؟ ئه‌دی بۆچی وا تێکه‌ڵ و پێکه‌لی ده‌نووسی؟ بۆچی به‌کوردیکی په‌تی و پاک و خاوی و به‌پێوه‌جێ ناووسی؟ که‌ بۆ خه‌لکی قازانجی هه‌بن.

براگیان، ئه‌و چه‌شنه‌ نووسینه، بێجگه‌ له‌وه‌ی هه‌چ قازانجیکی بۆ کوردان نییه‌ زیانیی یه‌کجار زۆره‌، چونکه‌ ئه‌و پۆژنامه‌یه‌ به‌دنیادا بلأوده‌بێته‌وه و ده‌که‌وێته‌ ده‌س دۆزمنان و ئه‌وانیش له‌ بیانوه‌ ده‌گه‌ڕێن که نووسراوه‌کانی تۆیان خۆینده‌وه‌ ده‌یکه‌نه‌ هه‌را و لێمان له‌چه‌پله‌ ده‌ده‌ن و ده‌لێن؛ چۆن ئه‌وه‌یه‌ زمانێ کوردی! ئه‌وه‌یه‌ ئه‌و زمانێ هه‌ندیان پێته‌لده‌گوت و شاخ و بالێان بۆ دروست ده‌کرد؟ و ده‌یانگوت هه‌نده‌ هه‌نده‌ باش و به‌ر ئاوه‌له‌یه‌، به‌و بۆنه‌یه‌وه‌ هیوام هه‌یه‌ له‌وه‌ی پاش زۆر به‌شێنه‌یی بنووسی و هه‌تا ده‌توانی وتاره‌کانت په‌تی بن. ئیدی به‌خوام ئه‌سپاردی.

پۆژنامه‌ی کوردستان، ژماره‌ ٧، په‌شه‌مه‌ ٢٠/١٣٣٤ فوریه‌ ١٩٤٦

نۆز کەس بە تاییەتی ئێوە کەسانەیی کە سەریان لە سیاسەت دەخوێن پێیان وایە کە
هەڵپەپینەووە و قیامی نەتەوێ کورد و داوای ئیستقلال و ئازادی و سەربەخۆیی کردنی
ئێوە میلەتە هەر لە تاوی جەزەبە و نۆزی کاربەدەستانی مچومۆپ و نۆردار و بلەوێزی
بێگانەیی، ئاشکرایە کە بێگانەکان یانی فارس و عەرەب و تورک لە و ماوە دوور و درێژەدا
کە دەستەلاتیان بەسەر کورداندا هەبووە هەرچی نەدەبوو بکێڕ دەگەڵ ئێوە میلەتە
دلپاکەیان کردووە و خۆیان لە هیچ خرابەییەک نەپاراستووە .

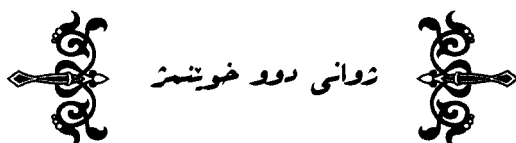
ئێستاش خۆینی شەهیدانی پێگای سەربەستی کورد کە بەدەستی کەمالی بێ کەمال و
دەستپێتووەندە خۆینمژەکانی پێژاو هەر دەکۆڵن . ئێستاش گولالە سوورەکانی کێوی ناگری
خۆینی نەوجەوانانی پەشید و ئازای کورد وەبیر پیاو دیننەووە . ئێستاش قاز و قووژ و زیپ
و هۆپی ژن و منداڵ و هاوار و نالە نالای لاوانی برینداری کوردی مەریوان کە لە سالی
پاڤردودا بەدەستی سەرتیپ هۆشمەندی دیکتاتۆر قەتل و عام و تارومار کران لە گۆییان
دەزینگیتهووە، ئێستاش بەندیخانەیی ئێوە دژمنە نۆردارانە پێن لە لاوی بێ سووچ و تاوانی
کورد و هەر پۆژە ناڤۆژیک یەکیەک لەوان بەسێدارەووە هەڵداووەسێڕ .

خۆ حالی زاری کوردی هەژاری بارزان کە چەند مانگ لەوێ پێش دەوڵەتی ئیستیعمار
عێراق تالان و بێ خانومان و دەربەدەر و مالدۆیرانی کردن لە هەموو کەس مەعلومە و
ئاشکرایە، دروستە کە ئێوە کردووە ناشیرنانە پۆژ بە پۆژ هەستی تۆلە ئەستاندەنەووە لە دلی
لاوانی خۆین گەرم و مللەتپەرستی کوردا بەهێزتر دەکەن . دروستە ئێوە پەفتار و ئاکارە

ۋەحشىيەنە سات بەسات لاۋان ۋەگەنجانى كورد بۆ لاي پزگارى و ئازادى ھان دەدەن بەلام
 پاستىكەى ئەۋەپە ئەۋانە ھىچيان نەبوۋنە ھۆى ھەلپەپىنەۋە و قىيامى نەتەۋەى كورد،
 ئەۋانە ھىچيان كوردىيان ۋادار نەكردوۋە كە داۋاى ئىستىقلال و سەربەخۆىى بگا بەلكو كورد
 مىللەتتىكى ۱۱ مىليۇننىيە و بەھەموو شەرع و قانونىتك حەقى ئىستىقلال و سەربەخۆىى
 ھەپە و داۋاى ئەو حەقە مەشروعى خۆى دەكا.

ئەى دنيا، ئەى دنياى ئازادى تەلەب، ئەى دنياىكى شەش سال تەۋاۋ دەگەل زۆرداران
 ملەت كورد و لەو پىناۋەدا بەشى زۆرى لاۋانى خۆت بەكوشت دا، بزانه: كورد ئىستىقلالى
 دەۋى. بزانه: كورد زۆلمى لىكراۋە حەقى خوراۋە مولكى لى داگىركراۋە و دەپەۋى بەحەقى
 خۆى بگا. بزانه: كە سىياسەتى شوومى ئىستىعمارى بۆ قازانجى خۆى ئەم مىللەتەى لە
 ئازادى بىن بەش كوردوۋە و لە ئەنجامدا بزانه كە كورد پوشدى ئەۋەى ھەپە كاروبارى مائە
 خۆى بەچاكى ھەلسوۋپىنى و پىداۋىستى كۆمەگى كەس نىيە قىوومى ناۋى و تا تاقەتى
 لىدەبىئى سەر ۋەبارى كەس ناھىتەن و بۆ ئەستاندى سەربەخۆىى ھەۋل دەدا.

بۆژنامەى كوردستان، ژمارە ۲۹، ۱۰ خاكەلىۋە ۱۳۲۵ / ۳۰ مارس ۱۹۴۶

له و کاته دا که پاش شەش سال شەپ و کوشتار، پاش گەلیک پەنج و نازار و خوینەرژان و پیاوکوژان، دوی زۆر کوژێره و هری و دهر به دهری و تالان و بېۆ، ئاده میزاد ده یه وی له به رویوی کرده و هی خۆی بخوا و له ژێر سیبهری داری نازادی که به خوینی خۆی په روه رده ی کردوه و چەند سالان به دیارییه وه دانیشتوه، دانیشی و به سیته وه و ماندویی نه و دهره ی شەپی له بیر بجیتته وه . له و پۆژانه دا که له هه موو جینگایه ک قسه له سولح و ناشتی ده کری. پادیۆ و پۆژنامه کان بلایان کرده وه که دوو جه رده ی پیاوکوژ، دوو زه روی خوینمژ، دوو ماری بێ پەزا، دوو زۆردار و دیکتاتور دوو دوژمنی خوینی کوردا! یه عنی نوری سه عید پاشا و سیراج توغلو بۆ به ستنی په یمانیکی نوێ یا تازه کردنه وه ی په یمانی شوومی (سعد آباد) له ئانکارا کۆبوونه وه، ئایا نه و په یمانه چیه ؟ ئایا نه و په یمانه بۆیه به ستراوه که قازانجی بۆ ئاده میزاد بێ؟ ئایا نه و په یمانه بۆیه به ستراوه کۆمه گ به راوه ستانی ناشتی و سولح بکا؟ نه نه نه نه و په یمانه ... قردانی ئاده میزاد تیک دانی چونکو نه و که سانه ی پێگر و شه پانی و¹ نه وانه له وانه بۆ ده سڕیکی قه یسه ریژیکی ئاور تیتیه رده ن، نه وانه دوژمنی سولح و نه ته وه ی ئاده میزاد و نه و په یمانه شوومه یان بۆیه به ستوه که تقوی کورد له سه ر زهوی نه هیلن و نه و نه ته وه به به کجاری نابوود و حقه ی مه شه رووعی وی بامال بکن. وه کو بیستومه سیراج توغلو

به نوری سه عیدی گوتوو ههنگینی ئیمه دهتوانین دهگه ل ئیوه ببینه دۆست و هاوپه یمان که ئه نهخته حهقهش که عیبارته له نووسین و خویندنه وهی زمانی کوردی ئه ویش له ژێر سانسۆریکی قهویدا، بۆ کوردان قانیل نه بی و ئهلبهته ئه ویش له خودای دهوێ کورد نینۆکی نه بی خۆی پێ بخورین. به لام داخوا ئه وانه دهتوانن کوردان به جاریکی له نێو بهرن و تۆویان له سه ر زهوی هه لگرن.

داخوا دهتوانن کوردان وادار بکه ن واز لهو حهقه مهشرووعه ی خۆیان بین! نه نه پیویسته ئه وانه بزانی و باش تیبهگن که کورد میلله تیکی نه مر و نه بهزه و به باوهش بهرن ناتوانن له نێوی بهرن و بیدهنگی بکه ن.

کورد هه یه و له مهیدان ده رناچن و به هه پوگیف نا په شوکی و واز له حهقی خۆی ناهینن و هه تا تنوکیکی خوین ده بهردامابی له پێگای ئازادی و سه ره خۆییدا کۆشش دهکا و حازر نییه چیدی تۆکه ری بی جیره و واجب و سووک و چرووکی تورک و عه ره ب و فارس بی و ئه و هاوار دهکا و ده لێ: ئه ی ئه و که سانه ی موقه ده راتی دنیا ده بهر دهستی ئیوه دایه، ئه ی ئه و که سانه ی که بۆ هه لکه دندی نه مامی زو لم و بیداد ئه و هه موو فیداکاریو کرد، ئه ی ئه و که سانه ی که ده تانه وێ..... که به شادی و ئازادی بژی، سه رنجیکی بده نه حا لی ئیمه و مه یه لێ چیدی که ئه و زۆردارانه له ژێر پێی خۆیاندا به مان تولخینه وه، قه بوول مه که ن له وه ی پاش ئه و خۆینمژانه خوینی ئیمه به مژن و ئه گه ر هاواریکمان کرد یا له جینی خۆمان جوولاینه وه لیمان له هه را بدهن و مه لێن کورد پێگر و شه پانییه .

توبی خودا ئه وه ئینسافه کابراییک بی به تۆری مڵکت لی زهوت بکا و ئه گه ر پیت گوت ئه وه مولکی باب و باپیری خۆمه و ده بی بۆخۆم به جی بیلی، له باتی به جیه یشتن پیت بلی پێگر و شه پانی و کیشهم پیده فروشی.

هه ویام هه یه ئالا هه لگه رکهانی ئازادی چیدی ئه و ناحه قیانه قبوول نه که ن و نه مه یلێن به ته نها له دنیا دا ملله تی کورد له ئازادی بی به ش بی.

پۆژنامه ی کوردستان، ژماره ٣٢، ١٧ خا که لێوه ١٣٢٥ / ٦ آوریل ١٩٤٦

پەرزەنامەى مەردى مىللى

بۆجى كوردستانو لەبىر كردوو؟

بەقەلەمى: ئەحمەد حەمروش

كورد ئێرانىن و بێجگە لە ئێران حەشارگەىەکیان نییه میلیلەتى ئازا و لەمێژینهى كورد كه لەبەر هیندیك شت لە نیشتمانى ئەسلى خۆى دووركەوتۆتەو و ئەوپۆ لەژێر چەكمەى تۆكەرانی ئیستیعمار و تەرفەدارانى سیاسەتى (پان توركىسم) ژيانىكى تال و پەر لە ناخۆشى پادەبوێرئ، ئاخىر پۆژىك دەبێ پاستەووبن و شیرانه زنجیری ئەسارەت بپسێنئ و تۆلەیهكى زۆر بەسام و پیاوانە لەو كەسانەى دەستدرێژییان بۆ حقوقى وى كردوو و ئازاریان داو و ئازادییان لئ سەلب كردوو بستیئیتەو و زیندوو و نەبەزى خۆى بەدانیشتووانى سەر زەوى بسلەمێنى و دەدوژمنانى خۆى بگەیهنئ كه كورد ھەر زیندوو پادەدارە و بەھیچ جوړىك نامرئ و سیلاوى حەوادیس بناغەى عەزم و غیرەتى وى نالەقێنى.

تیفكەرن، كیھە میلیلەتە لە بەرابەر ئەو ھەموو كۆششەى كه بۆ لەئێو بوردنى وى كراو ھەدەكێئ ھێندە بەھیمەت و خۆپاگر و پاھەداربێ.

كیھە میلیلەتە بۆ پاراستنى میلیلەتى خۆى بتوانئ دەگەڵ میلیلەتى غالب و ھەدەستەلات و زۆردار ملە و مبارەزە بكات.

چ نەتەو ھەك بەقەدەرى ئەو نەتەو لە پێگای ئازادى و سەربەستیدا فیداكارى و جانبازی كردوو و قوربانی داو و زیانی دیو و ئاوارە و دەربەدەركراو.

میلله تی غه یورتر و نازاتر و نه به زتر له برا کورده کانی ئیمه، که داخه که م ئیستا له ژێر په نجهی بێ پوحمی بیگاناندا نه سین، که متر وه گیر ده که وی به لکه هه ر نابیندری. هیندیک له ده ولته ئیرتیجاعیه کانی عیراق، که به یارمه تی و مه به سستی ئیستیعماری و به پیچه وانه ی مه یل و په غبه تی میلله تی عیراق هاتوونه سه رکار و هه میشه لاگری سیاسه تی ئیستیعماری بوون و قازانجی میلییان چاوه دیری نه کردوه، بۆ په یدا کردنی دووبه ره کی و دوژمایه تی له به ینی کورد و عه ره بدا پفتاری یه کجار بێ شه رمانه و خراپیان ده گه ل کوردان کردوه . دیسان ده ولته تی تورکیاش ئه و په فتاره ی ده گه ل ئه و میلله ته نازایه کردوه و به کوشتار و قه تل و عامی وان سه حنه ییکی خوینینی له دونیادا هیئا پوو که پووحی به شه ریته و نه و دۆستی له و کاره بێ شه رمانه بیزاره .

تاریخ زولم و زۆریکی که ده ولته ئیرتیجاعیه کانی عیراق و تورکیا له برا کورده کانی ئیمه یان کردوه قه ته فه رامۆش ناکا . میلله تی قاره مان ی کورد به خوینی گه ش و سووری خۆی نیوی بلیندی خۆی بۆ نه به د له لاپه ره کانی میژودا سه بت کردوه و هه تا ئاده میزاد له دونیادا ده ژێ نیوی ئه و جه لاده بێ پوحمانه ی که ده سه ته ده سه ته و پۆل پۆل لاوانی کوردیان سه ر بریوه و زیندوو زیندوو ده ئاوریان هاویشتون به خراپه دینی . به لام هه رچی زووتر زۆری بۆ میلله تی کورد به یندری و زیاتر جه زره به بدری ئه و ئاوره مه ده سه ی که له نیو دلی پاکی ویدا له میژه دایسن پتر بلتسه ده ستیانی و بیگومان سه رتا پای دوژمنانی ده سه ووتینی . سه ردانه واندن و چاوسۆر کردنه وه له قامووسی کوردیدا نییه . ئه وه حه قیقه تیکه که میژووی خوینین و پپ ئیفتیخاری کوردستان شاهیدی له سه ر ده دا .

وه نه بێ کوردان هه ر له ده ره وه ی نیشتمانی خۆیاندا تووشی کویره وه ری و سه خله ت و نا په حه تی بووین به لکه له نیشتمانی ئه سل ی خۆیان یه عنی له ئیرانیشتدا له زه مانی حکومه تی په زاخانی په هله ویدا تووشی گه لیك مه ینه ت و کویره وه ری بوون و حه قی ژیا نیان نه بووه .

په یمانی سه عه د ئاباد که هه موو که س ده زانی سه ره فه ن بۆ له نیو بردنی کوردان نیمزا کراوه ، نیمزای ده ولته تی (ظل الله) ی ئیرانیشتی پیوه بوو . په فتار و ئاکاریکی په زاخان ده گه ل کوردانی ده کرد به راستی یه کجار زۆر ناپیاوانه بوو، هه لپه رینه وه ی ئیستای کورد عه کسوله مه لی ئه و زولم و زۆره ی پتیشوو .

ئه وێ ته وای ئه و کوردانه ی که له ولاتاندا بلا بوونه وه و له ژێر په نجه ی تورک و عه ره بدا، دیسان چاوی ئومیدیان ده نیشتمانی ئه سل ی خۆیان بریوه . نه هه ته ی دیموکراتیکی کوردستان که بناوانی له نیوه راستی نیشتمانی ئه سل ی کورداندا

هه‌ڵگیراوه هه‌موو کوردی دنیای مته‌وه‌جیهی ئێران کردووه ئه‌گەر ده‌وله‌ت له ئیحساساتی پڕ شۆری کوردان ئیستیفاده بکا و تۆله‌ی بێ به‌شی و چاره‌په‌شی زه‌مانی په‌زاخانیان به‌چاکی بۆ بکاته‌وه و ده‌گه‌ڵ جه‌نابی قازی محه‌مه‌د په‌هه‌ری مه‌حبوب و مه‌زنی کوردستان، که بێ شک له پیزی پیاوه هه‌ره‌ گه‌وره و زانایه‌کانی پۆژه‌لات حیساب ده‌کری، واریدی موزاکه‌ره بێ و مه‌سه‌ئه‌له‌ی کوردستان به‌قازانجی ئازادی بپه‌یته‌وه، قوه‌وتیکی وا به‌هێز و نه‌بهندراو له ئێراندا په‌یدا ده‌بێ که گرتی پشتهی ئیستیعمار تیک ده‌هه‌ی و ده‌یشکێنی.

ئه‌گەر کوردان له ده‌ره‌وه‌ی نیشتمانی خۆیاندا به‌ده‌ستی عه‌ره‌ب و تورک گرفتارین هه‌ی نه‌بێ ده‌بێ له نیشتمانی ئه‌سلی خۆیاندا هه‌قی ژانیان هه‌بێ و به‌ئازادی پابوین.

داخه‌که‌م په‌فتاری په‌زاخان هه‌ی له په‌فتاری تورک و عه‌ره‌بان که‌مه‌تر نه‌بوو ئیستاش خوینی برا کورده‌کانمان له ده‌شته پان و به‌رینه‌کاندا شه‌پۆڵ ده‌دا، ئیستاش زنجیری دیلی له ده‌ست و پێی میله‌ته‌ی ئێران دانه‌پندراوه، ئیستاش ده‌ستی بێ په‌حمی حاکی نیزی له کۆبوونه‌وه و ئیجتاعات له سه‌نه‌دا جۆگه‌ی ده‌کا و نایه‌لێ شکایه‌تی که‌س به‌گوێ ئه‌ولیای ئوموور پابگا. گرانی هه‌په‌شه له سه‌قز ده‌کا، کوردستان له حاڵی تۆقین دایه.

ئه‌گەر ده‌وله‌تی ئیستا که ئازادیخوازی و تێگه‌یشتنی سیاسی خۆی له جێبه‌جێ کردنی مه‌سه‌ئه‌له‌ی ئازه‌ریایان و له پووناک کردنی ئاسۆی تاریکی سیاسه‌تی خارجیدا نیشان داوه، ده‌گه‌ڵ په‌هه‌رانی فرقه‌ دیموکراتی کوردستان واریدی موزاکه‌ره‌ی به‌شه‌رتیکی عه‌ناسیری ئیرتیجاعی و به‌کرێگیراوی لێبگه‌پین، مه‌سه‌ئه‌له‌ی کوردستان پێش به‌ته‌قه‌دومی ئازادی و قازانجی ئێران ته‌واو ده‌بی.

ئێمه له جه‌نابی ئاغای (قوام السلطنه) ته‌مه‌نا ده‌که‌ین که هه‌رچی زووتر ئاغای (مظفر فیروز) که لاویکی مته‌ره‌قی و زانای موعاسیره بۆ کوردستان به‌پێکات تا مه‌سه‌ئه‌له‌ی کوردستان هه‌ل بکری.

کورد برای ئێمه‌ن، یادگاری باب و باپیری ئێمه‌ن، ده‌بێ بۆ داوا مه‌شروعه‌کانی وان گوێ پادیرین، ئه‌وان بێجگه له ئازادی و عه‌دا له‌تی چی دیان ناوی.

ئه‌مه‌ن پێم وایه ئه‌و چرا پووناکه‌ی که ئیستا له کوردستاندا هه‌ڵکراوه به‌و زوانه سه‌رتاسه‌ری پۆژه‌لات پووناک ده‌کا و ئازادیخوازی ئێران که له خوزستان و ئازه‌ریایان و کوردستان و سایری نوقاتی ئێراندا هه‌ن، کارێکی وا ده‌که‌ن که پۆژی سه‌رتاڵاییکی که هه‌رگیز پۆژی لێ ئاوانه‌بووه، بیلئاخیره لێ ئاوابێ و میله‌ته‌ی ئه‌سیری پۆژه‌لات نه‌جات

بۆدابه زاندىنى جۆرمه كىتب: سەردانى: (مَنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مَنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

پەراي دانلود كىتابهائى مەختەلف مەراجە: (مَنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى ، عربى ، فارسى)

قەرار بوو بىنى لەگەل خۆت شادى بىنى
نەهاتى، گەرچى پىت دابووم بەلنى
لەناو كوردا نەبوو پەيمان شكاندن
لە كوئى فىز بووى گۆلم پەيمان شكىنى

* * *

نەگەرچى رۆيى، قەت ناچى لە يادم
دەكەم يادت، پەيادى تۆوه شادم
كە بارگەت بق ھەوار تىك نا ەمزىزم
شكا نەستووندىكى تاولى مرادم